

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

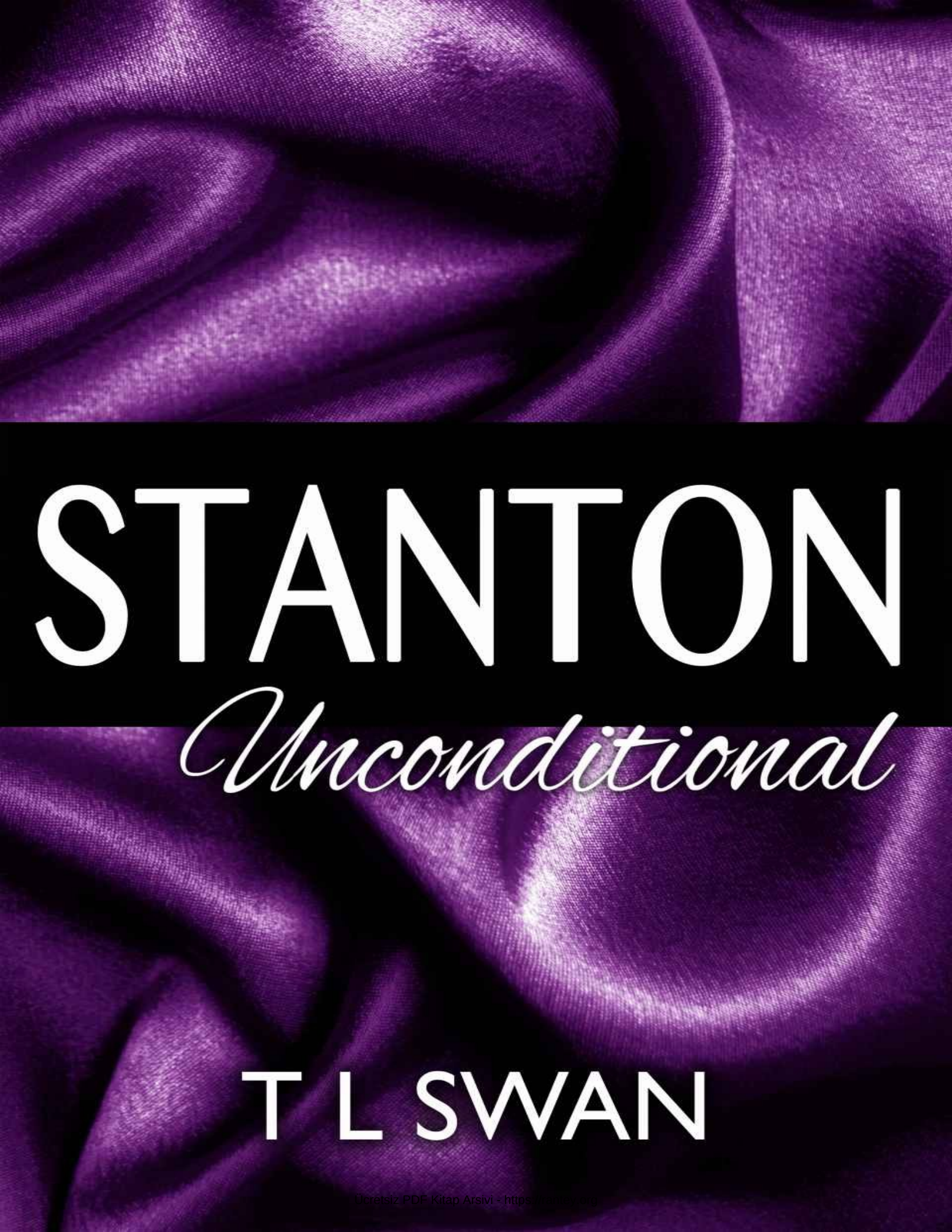
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

STANTON

Unconditional

T L SWAN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

STANTON

T L SWAN

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Copyright © 2015 by T L Swan

ISBN: 978-0-646-93247-7

Tüm hakları saklıdır.

Aşağıdaki güzel insanlara dostlukları, destekleri, cesaretlendirmeleri ve çılgınlıkları için içtenlikle teşekkür etmek istiyorum, hayatımda olduğunuz için çok şanslıyım. Vicki, Emma, Andy, Jo, Brooke, güzel annem Kerry, Rachel, Nicole, Anne, Renee, Sharon, Carly, Emma G ve Keeley. Beni yeni bir yazar olarak kucaklayan ve ilk kitabım Stanton Adore'u satın alan muhteşem insanlara çok teşekkür ederim. Sadakatinizin karşılığını daha birçok kitapla ödemeyi umuyorum.

Ve mükemmel hikâyeyi arayışında en büyük fedakârlığı yapan hayatımın aşklarına. Güzel kocam, iki oğlum ve kızım. Hepinizi kelimelerin ifade edebileceğinden çok daha fazla seviyorum ve bana her gün verdiğiniz destek akıllara durgunluk veriyor. Kitap yazmak bir ekip işidir ve ben çok şanslıyım ki sizler benim değerli ekibimsiniz. Sizler olmasaydınız gerçek aşk hakkında yazamazdım çünkü gerçekten var olup olmadığını bilemezdim.

Bana inandığınız için teşekkür ederim ve sizi seviyorum.

KOŞULSUZ

*Koşulsuz sevgi: gerçekten var mı yoksa bir şehir efsanesi mi? Gerçekten ne
anlama geliyor?*

Birini kusurları yüzünden mi seviyorsunuz?

Yoksa onlara rağmen mi?

*Ve hangi noktada koşullar aşkın değerinden daha fazla
katlanılır hale gelir?*

Çözmeye çalıştığım şey bu.

Bu benim hikayem.

Bırakayım da siz karar verin.

BÖLÜM 1

ADRIAN

"MERHABA BIRGETTA. Bugün nasıl?"

"Değişiklik yok canım. Hâlâ odasından çıkmadı. Cuma gününden beri orada kilitli. Git ve onu dışarı çıkar."

Başımı tiksintiyle sallıyorum. Kendini toparlaması lazım, haftalardır böyle. Kapıyı çalıyorum... çalıyorum... çalıyorum... çalıyorum. Cevap yok. Kapıyı açıyorum, tıpkı geçen hafta bana her gün söylediği gibi, gitmemi söylemesini bekliyorum. Gözlerim televizyona kayıyor. Tanrım, porno izliyor. Aslında bu iyiye işaret, belki biraz normale dönüyordur. Onu göremiyorum, bu yüzden koridorun aşağısına ve banyosuna bakıyorum. Hayır, hiçbir şey yok. Kızın sesini duyduğumda gözlerim tekrar televizyona kayıyor... Avustralya. Gözlerimi ekrana dikiyorum. Kahretsin, bu Natasha! Adam sırt üstü yatıyor ve kız üstte ve üstsüz ... Oh kahretsin. Bu boku görmek istemiyorum. *Neden kendilerini filme alıyorlar?* Sonra onu görüyorum: yatağın arkasından çıplak bir ayak yere iniyor. Kaşlarımı çatıyorum ve yatağın diğer tarafına doğru yürüyorum. Dehşet içinde Joshua yerde baygın yatıyordu. Gözlerim odayı tarıyor ve yan masasında bir tepsi kokain görüyorum.

Yapbozun parçalarını bir araya getirirken gözlerim açılıyor. Siktir, aşırı doz almış!

"Ben! ... Yardım edin! ... Ambulans çağır!" Çığlık atıyorum. Yanında dizlerimin üzerine çöktüm. "Ben!" Tekrar çığlık attım.

Ben bir elma yiyerek kapıya doğru yürüyor. "Ne var ne yok?"

"Joshua aşırı doz almış! Ambulans çağırın." Ben'in gözleri Joshua'nın vücudunu tarar. Kıpırdamadan durur, gözleri şoktan faltaşı gibi açılmıştır.

"Çekil, Ben!" Bağırıyorum.

Kendine gelir ve koridorda koşarak Birgetta'ya bağırır. "911'i ara -"Aptal herif aşırı doz almış." Birgetta'nın çığlık attığını duyuyorum ve aynı anda Joshua da kasılmaya başlıyor.

"Aman Tanrım. Dayan... Joshua dayan." Korku beni sardıkça paniklemeye başlıyorum, sonra onu yan yatırmaya çalışıyorum.

Ben koşarak odaya geri döner. "Onu yan yatırın," diye bağırır.

"Ne yapmaya çalışıyormuşum gibi görünüyor? Bana yardım edin," diye bağırıyorum. İkimiz birlikte çalışıp onu yan yatırdık ve küçük bir kriz daha geçiriyor gibi görünüyor. "Neler oluyor?" Bağırıyorum.

Ben başını sallar, "Bilmiyorum."

Kalp atışlarımı kulaklarımda duymaya başladığımda Josh'un başını kucağıma koydum. Ne yapacağım ben? "Git ve lanet olası ambulansı bul!" Gözyaşlarımdan bağırıyorum. Ben başıyla onaylıyor ve odadan dışarı koşuyor. "Josh... benimle kal. Uyan. Ölemezsin... *Aklından ne geçiyordu?*"

Birgetta koşarak odaya girer ve onun yanında dizlerinin üzerine çöker. "Joshua, oğlum, her şey yoluna girecek. Güçlü olmalısın, ambulans yolda." Elini tutup dudaklarına götürür ve alnındaki saçları silerken dua etmeye başlar. "Ne kadar içti?" diye sorar Ben'e.

Omuzlarını kamburlaştırıyor, "Evde uyuşturucu olduğunu bile bilmiyordum. Carson onları burada bırakmış olmalı."

"*Neden bu kadar uzun sürdü?*" Bağırıyorum. Ben kalp masajı yapmaya başlıyor ve ben nefesimi tutuyorum. Dışarıdaki koridorda insanların koşuşturduğunu duyuyorum ve tüm evin kargaşa içinde olduğunu fark ediyorum. Tüm personel içeri girmiş ve çıldırmış durumda. Sonunda ambulans sirenlerini duyuyorum ve başımı ellerimin arasına alıp rahatlama gözyaşlarına boğuluyorum. Joshua'nın bahçıvanı Murray tarafından odaya götürülüyorlar ve sağlık görevlileri hemen Joshua üzerinde çalışmaya başlıyorlar. Onlar işi devralırken ben odanın arka tarafına itiliyorum. Kalbim göğsümde ve Birgetta ile ben kontrolsüzce ağlıyoruz. Ben odadan koşarak çıkıp banyoya kusarken birbirimizin omuzlarına sarılıp hıçkırığa hıçkırığa ağlıyoruz. Yedi dakika içinde Joshua bir sedyeye kondu ve evin içinden geçirilerek ambulansın arkasına götürüldü.

Ve biz şok içinde kaldık.

NATASHA

'Kabin ekibi, çapraz kontrol'.

Koltuğumda arkama yaslandım ve kalkış için kendimi hazırladım. Tanrım, bundan nefret ediyorum. Şimdiye kadar bu ekstrem spora alışmış olacağımı düşünmüştüm ama midem boğazıma düğümlendi. Uçarken iki yaşında bir çocuk gibi davranan yirmi beş yaşında başka bir kız tanımıyorum. Sağ kolum Max yanımda oturuyor. Her ihtimale karşı onu pencerenin yanına oturttum... bilirsiniz. Cam çarpınca kırılıyormuş, öyle duydum. Ona zayıf bir gülümseme veriyorum. Son iki ayda sevgili yaşlı Max'e oldukça düşkün oldum. Hayatımın en travmatik sekiz haftasında yanımdaydı. Joshua Amerika'ya döndüğünde beni koruması için onu bıraktı. İlk başta bunun beni kendimden korumak için olduğunu düşünmüştüm, daha sonra ise beni kardeşim Brock'tan korumak için. Gözlerim ona kayarken gülümsüyorum, bu işi iyi yapmıştı. Max ve Brock haftalardır birbirlerinden nefret ediyorlar. Brock babamın ölümünden Joshua'yı sorumlu tutuyor ve Brock ne zaman Joshua'nın adını ağzına alsa Max bir bakışıyla onu susturuyor. Ben de Brock'la başa çıkmakta zorlanıyorum. Joshua'nın gitmesi ve babamın ölümü için *onu* suçluyorum. Eğer bunu bizim için bu kadar zorlaştırmasaydı, Joshua o korkunç günde benimle birlikte hastaneye gelirdi. Şimdi burada benimle olacaktı ve bu karmaşayla olması gerektiği gibi birlikte başa çıkacaktık.

Bir ilişkim vardı ve Joshua başka bir adamın çocuğu.

Margaret'in daha dün bana söylediği sözlerin üzerinden geçerken kaşlarımı atıyorum. Biz kuzen değiliz. DNA'mızı paylaşmıyoruz. İlk başta coşkulu ve umutluydum ama şimdi sert ve soğuk gerçekler kafama dank etmeye başladı. Joshua yıkılacak, çünkü babasını idol olarak görüyor. Biyolojik olarak bir Stanton değil. Onun için kuzen olmamız daha iyi olabilir. Kalbim çok ağır. Keşke Margaret denen kaltak bana önceki kirli hayatından bahsetmeseydi, ama öte yandan, bahsetmeseydi ona doğru yola çıkmazdım. Kafam çok karışık. Sanki onun kaybı benim kazancım ve kendimi suçlu ve parçalanmış hissediyorum. Akraba olmadığımız için rahatlamamalıyım... ama rahatladım, aslında mest oldum. Hiç uyumadım ama umut verici işaretler gösteriyorum. Dün ofisimdeki o korkunç toplantıdan beri Çin için rahat yemek yiyorum. İki aydır neredeyse hiç bir şey yemedim, bu iyi, bu gerçek bir ilerleme. Neden birlikte olmak için sevgili babalarımızı feda etmek zorunda kaldık? Babamın teşhis edilmemiş bir kalp rahatsızlığı olduğunu ve saatli bir bomba olduğunu biliyorum ama pimi ben çektim. Bunu biliyorum, hepimiz biliyoruz. Bu hiç adil ve gerçekçi değil. Güzel, trajik bir aşk hikayesinden bahsederken, bizimki pastayı kapıyor. Birbirimizi uzun süre uzaktan sevmek, savaşmak

Birlikte olmak için sosyal kısıtlamalarımız ve vicdanımız, derin bir doğal arzuya umutsuzca direnmeye çalışmak ... mantıklı değil. Bu kadar çok engeli olan bir çift hiç duymadım, en azından bunu başarabilen bir çift. Ağzıma iki uyku hapı atıp bir yudum su içerken nefesimi dışarı veriyorum.

"Uçak düşerse beni uyandır," diye esniyorum Max'e. O da sırtıyor. "Elbette," diye yanıtlıyor.

"Meh, aslında. Yapma. Boğulurken ya da yanarken uyuyor olmayı tercih ederim." Aklımdan rahatsız edici bir düşünce geçerken kaşlarımı çatıyorum.

Elimin arkasını okşadı. "Uyu endişeli çocuk." Sıcak gülümsemesine karşılık veriyorum ve yerime yerleşiyorum. Josh haklı, o yanımdayken kendimi daha güvende hissediyorum ve tamamen kendim olabiliyorum. Beni en kötü halimde gördü ve henüz istifa etmedi ki bu garip bir şekilde rahatlatıcı. Hatta Max, Bridget ve ben orada kalırken annemin misafir odasında uyuyor. Annem bütün gece arabanın önünde kalmasına izin vermiyordu... her gece. Sanırım içten içe onun da yanında olmasını daha güvenli buluyor. Brock altı aylık bir görev için Afganistan'a geri döndü, bu yüzden ev ürkütücü bir şekilde erkeksiz. Neredeyse hiç konuşmamasına rağmen beni rahatlatıyor. Benim yanımda olduğunu biliyorum ve ona güveniyorum.

"Natasha, koltuğunu geri koy."

Uyanıp gerinirken kaşlarımı çatıyorum. "Ne... Bütün zaman boyunca uyudum mu?" Max başını sallarken bana sırtıyor. "Ah, bacaklarım uyuşmuş," diye inliyorum kendime geldiğimde. Heyecandan kalbim yerinden çıkacakmış gibi atmaya başlıyor. Onu iki ay sonra ilk kez göreceğim, benim güzel Josh'umu. Tanrım, onu çok özlemişim, onu kollarıma almak ve güzel dudaklarını öpmek için sabırsızlanıyorum. Onun da benim gibi acı çektiğini biliyorum. Tüm bu çile yaşayan bir kabus oldu.

"Josh'a nasıl gideceğiz?" Ben soruyorum.

"Ben bizi alması için şoförlerden birini ayarlıyor. Uçağa binmeden önce onu aradım."

"Ona bunun bir sürpriz olmasını istediğimi söyledin, değil mi?" Başını sallıyor. "Evet, merak etme."

Otuz dakika sonra bagaj terminalindeyiz ve Max kalabalığın arasında Josh'un şoförlerinden birini görüyor. Yanıma yaklaşırken bana başını sallıyor ve Max'in kulağına sessizce konuşmaya başlıyor. Kaşlarımı çatıttım. Bu çok garip. Ne diyordu? Biraz kaba, fısıldayarak.

"Max, ben tuvalete gidiyorum." Başını sallıyor ve ben uzaklaşırken konuşmaya devam ediyor. Bu çok garip-Max genelde beni hiç yalnız bırakmaz.

Şoför arkadaşını gerçekten özlemiş olmalı, derin bir sohbete dalmışlar. Banyodan çıktığımda Max'in dışarıda sabırla beni beklediğini görüyorum. Gülümsüyorum.

"Natasha, seninle konuşmam gerek tatlım."

Gülümsüyorum ve kaşlarımı çatıyorum - tatlım... Bana daha önce hiç böyle dememişti.

Rahatsız görünüyor, "Bir kaza oldu." Kaşlarımı çattım. "Joshua," diye fısıldıyor.

"Ne...ne tür bir kaza?" Nefes nefese kaldım. Kolumu tuttu ve ben de ondan çekip aldım. "Ne oldu Max? Anlat bana."

Yutkunuyor ve durumu inceliyormuş gibi etrafına bakınıyor. "Joshua hastanede. Aşırı dozda uyuşturucu almış."

Gözlerim açıldı, "Ne? Ne demek istiyorsun? Ne ilacı?"

Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Kokain, tatlım."

Yüzüm düşüyor ve dönüp kapıya doğru koşmaya başlıyorum, o da peşimden geliyor.

Audi'yi bulmak için çılgınca etrafıma bakındım. "Araba nerede!"

Çılgılık atıyorum. Kolumu tuttu, "Natasha, sakın ol."

Kolumu tuttuğu yerden çekiyorum. "Beni ona götür!" Çıldırmaya başlarken bağıriyorum. Hepsi benim suçum. Tanrım, hayır, bu olamaz. Araba yanaşiyor ve ben öfkeyle gözyaşlarımı yüzümden silerken arabaya dalıyorum. Alabileceğim kadarını almıştım.

ADRIAN

"Sadece birinci derece yakınlarımla konuşabilirim." "Tabii ki, doktor olan kardeşi de şu anda onunla birlikte," diye cevap veriyorum. Başını sallayıp hastane odasına giriyor ve ben de onu takip ediyorum. İçeri girdiğimizde Cameron yüzünü bize dönüyor. Joshua hastane yatağında, bilinci kapalı ve hareketsiz. Yoğun bakım servisinde makinelere bağlı ve her yerde hemşireler var. Hiç bu kadar korkmamıştım-aslında bu bir yalan. Ben de böyle bir hastane koşusunda babamın yaşam savaşını kaybetmesini izlerken korkmuştum. Nasıl bu hale geldi? İyi olduğunu sanıyordum. Kötü olduğunu biliyordum ama bilerek aşırı doz alacağını hiç düşünmemiştim. Bu benim en kötü kabusum.

"Ben Mark Reynolds. Joshua'nın doktoru olacağım."

Cameron başını sallıyor ve doktorun elini sıkmak için elini uzatır. "Cameron Stanton," diye yanıtlıyor doktor kardeşine bakmak için geri döndüğünde. "İstatistikler nedir?" Cameron sorar.

Dr. Reynolds yatağın ucundaki çizelgeyi alır. "Kalp atış hızını ve kan basıncını düşürmek için onu indüklenmiş komaya soktuk. Taşiaritmisi var ve bu noktada beyin kanaması ya da kalp yetmezliği geçirmesinden endişe ediyoruz."

Cameron başını eğiyor ve Joshua'nın elini tutuyor. "Tanrım," diye mırıldanıyor. "Ormandan çıkmasına ne kadar var?"

Doktor omuz silkiyor. "Genellikle yaklaşık on iki saat, ama daha erken de olabilir. Eğer vücudunu serin tutabilirsek, sanırım başaracak ama emin olamıyorum. Ve tabii ki ne kadar süre oksijensiz kaldığına bağlı olarak beyinde hasar oluşmuş olma ihtimali de var." Cameron başını sallıyor ve ben sandalyeye yığılırken başını tekrar öne eğiyor. Neden böyle oluyor? "Aileni aramanı tavsiye ederim. Evli mi?"

Cameron tekrar Joshua'ya bakar. "Evet," diye yumuşak bir sesle yanıtıyor. "Karısı Natasha yolda."

Doktor Cameron'ın omzunu ovar. "Dua etmeye başlamanızı öneririm." Odadan çıkmadan önce bana başıyla selam verdi.

"Natasha yolda mı?" Ben soruyorum.

Cameron başını sallıyor, gözyaşları arasında konuşamıyor ve Joshua'nın yatağının yanında yere yığılıyor, başı ellerinin arasında. Beş saat boyunca köşede sessizce oturup Joshua'nın hemşiresinin su soğutucu battaniyeleri doğrudan cildine uygulayıp yeniden uygulamasını ve hayati değerlerini kontrol etmesini izliyorum. Pek çok makineye bağlı ama odada yankılanan kalp atışı sesi beni rahatlatıyor - o bip sesini duyduğum sürece her şey yolunda. Cameron berbat durumda. Onu hiç böyle görmemiştim. Annesini arayıp haberi vermek zorunda kaldı. Beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Uyuşmuş durumdayım, bu gerçek olamaz.

"Sana bir içki getireyim Cam." Ben koridora geri dönerken bana zayıf bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. Ben, Joshua'nın şoförü Pete ile birlikte Joshua'nın odasının karşısındaki küçük salonda sabırla bekliyor. Onlara doğru yürüdüğümde ikisi de hemen ayağa kalkıyor, yüzleri endişeli.

"Hâlâ iyi, haber yok." Mırıldanıyorum.

"Tanrıya şükür," diye nefes veriyor Ben.

Başımı ovuyorum. "Ben kahve almaya gidiyorum. Sen de ister misin?"

Ben başını salladı, "Evet, seninle geleceğim."

"Sadece tuvalete gidiyorum. Bir dakika sürmez." Tuvaletlere açılan çift kapıdan geçiyorum.

İki dakika sonra Ben peşimden banyoya giriyor. "Kötü haberi mi istersin yoksa iyi haberi mi?" diye sordu.

"Yüce Tanrım, ne oldu?" Kekeliyorum.

"Hayır, Josh'la ilgili bir şey yok... kötü söylediğim için özür dilerim. Sirke göğüsleri yeni geldi."

Yüzüm düştü. "Onu kim aradı?" Omuz silkiyor, "Bilmiyorum."

Bugün bu kaltak için havamda değilim. Başımı sallıyorum, ellerimi yıkıyorum ve salona geri dönüyorum.

Bir hışım la yanıma geldi. "Neden beni aramadınız?" diye çıkıştı.

Gözlerimi kısıyorum. "Merhaba Amelie, yakın akrabamız ya da Joshua'nın kız arkadaşı olmadığınız için aranmadınız, nedeni bu."

Bana kaşlarını çatıyor. "Son baktığımda sen de bunların hiçbir i değildin."

Gözlerimi deviriyorum. "Evine git Amelie. Natasha yolda ve Joshua'nın seni burada istemediğini biliyorum. Bir haber olursa seni ararım."

"Buradayım çünkü Joshua'nın annesi Margaret beni aradı ve hiçbir yere gitmiyorum. Natasha neden aradı ki? Hatırlarsanız onu terk etmişti," diye tersliyor.

Cameron Joshua'nın odasından çıkar ve başını kaldırıp Amelie'yi görür. Yüzü düşer ve ondan kaçmayı umarak hızla odaya geri döner.

"Cameron," Cameron fark edilmeden kaçmadan önce ona doğru hışım la yaklaşıyor. "Neden beni aramadın? Çok kızgınım."

Cameron kaşlarını çatarak ona bakar ve başını sallar. "Bana onun nasıl olduğunu sormadığını fark ettim, teşekkürler Amelie." Cameron'ın gözleri tiksintiyle bana kayıyor. Amelie'den hoşlanmıyoruz. Başta seviyorduk ama onun Joshua'yı bir keman gibi kullanmasını defalarca izledik. O iki yüzlü bir kaltak ama Joshua onun koruması gereken nazık ve saf bir arkadaş olduğunu düşünüyor. Yaklaşık iki yıl önce hep birlikte karar verdik ki Joshua hafta sonlarını onunla geçirirse en azından Carson'la başı derde girmeyecekti. Bildiğin şeytandan iyidir. O tam bir oyuncu ve Joshua'yı elde etmek için elinden geleni yapıyor. Tanrıya şükür onun tipi değil. Sanırım oraya giderse onu öldüreceğim.

Cameron ellerini ceplerine sokar ve ona ters ters bakar. "Natasha yolda, eve gitmen gerekiyor. Adrian herhangi bir şey olursa seni arayacak."

değişim."

"Onu görmek istiyorum," diye tersliyor.

Cameron başını sallar "Bu aşamada sadece aile. Uyandığında seni ararım. Cidden eve git. Söz veriyorum. Biri seni arayacak."

Doktor koridorda geri yürür. "Ah, Bayan Stanton?" diye soruyor.

Cameron'ın gözleri endişeyle bana kayıyor. "Hayır, bu onun karısı değil. Natasha yolda." Doktor Joshua'nın odasına girerken Amelie'nin gözleri şok içinde açılıyor. Cameron bana sırtıyor ve onu takip ediyor. Olamaz... Harika. Bu saçmalığı nasıl açıklayacağım?

"Joshua ve Natasha evli mi?" diye nefes nefese kalır.

Omuz silktim. "Um, evet, bu seni ilgilendirmez." Kahretsin, çılgına dönecek. Beni şoke ediyor ve tam tersini yapıyor, beti benzi atıyor ve sessizce koltuğa yığılıyor. Cameron neden herkese Joshua'nın evli olduğunu söyledi ki? Bu hiç mantıklı değil. Kahvelerimizi almak için hastanenin fuayesindeki kafeteryaya geri dönüyorum. Onu gördüğümde sırada bekliyordum, Natasha histerik bir şekilde hastanenin içinde koşturuyordu, Max de ona yetişmek için koşuyordu. Gülümsüyorum, sevdiğiniz kişi ölüm döşeğindeyse işte böyle davranırsınız. Tanrıya şükür o burada.

"Natasha," diye seslendim ona. Beni görünce koşarak yanıma geliyor ve gözyaşları içinde kollarıma yığılıyor. Bu kızın içi dışından daha güzel.

"Adrian," diye ağlıyor. "Nerede o? Onu görmem gerek."

Onu kollarıma aldım, bu güzel kızı ben bile özlemiştim. "Seni ona götüreceğim, bebeğim." Korumama kahve ile ilgilenmesi için başımı sallıyorum ve kızın elinden tutup onu görmek için asansörlere götürüyorum. Odasına yaklaşıyoruz. Amelie başını kaldırıp Natasha'ya bakıyor. Öfkem yükseliyor. Bu kaltağın kafasını uçurabilirim. Natasha bir şey söylemiyor ama kaşlarını çatarak bana bakıyor. Onu odasına götürüyorum ve kapıyı açıyorum. Doktor bize döndü.

Cameron endişeyle Natasha'ya bakar. "Doktor, bu Joshua'nın karısı Natasha."

Gülümsüyor ve elini sıkmak için uzatırken hafifçe kaşlarını çatıyor. "Kocanız aşırı dozda kokain almış. Onu stabilize ettik ve komaya soktuk ama henüz hayati tehlikeyi atlatmış değil." Gözyaşlarını tutmaya çalışırken başını sallıyor. Joshua'nın üzerine eğiliyor ve göğsünde hıçkırıklara boğulurken ona sarılıyor. Cameron da ben de onun bariz yıkımı karşısında gözyaşı döküyoruz. Bunu izlemek çok zor.

NATASHA

"Joshua. Tanrım, ne yaptın sen?" Hıçkırıklar bedenimi sararken onun göğsüne doğru ağlıyorum. Doktor gidiyor ve ben de en az benim kadar perişan olan Cameron'a sarılmak için dönüyorum. Gözlerim Adrian'a kayıyor. "Ne oldu, bu nasıl oldu?" Hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

Adrian omuzlarını kamburlaştırdı. "Emin değiliz ama kazara olduğunu düşünüyoruz."

Gözlerim kırık aşkıma geri dönüyor. "Düzenli olarak kokain kullanıyor mu?" Ellerimi yavaşça alnında gezdirirken soruyorum.

Cameron kaşlarını çatar. "Hayır, düzenli olarak değil. Tash, bu bir kazaydı. Son zamanlarda morali bozuktur. Sadece günü atlatmaya çalışıyor olabilir."

Farkına varıyorum. "Bunların hepsi benim hatam," diye hıçkırıyorum.

Joshua'ya, benim güzel Josh'uma dönüyorum. Benim için neredeyse tanınmaz haldeydi. Her yerinden tüpler çıkıyor ve makinelere bağlı. Onu son gördüğümünden çok daha zayıf ve solgun; hiç rengi yok. Muhtemelen iki ya da üç haftalık bir sakalı var. O da benim gibi kendini ihmal ediyor. Birbirimiz kadar kötüyüz, hayatımda hiç bu kadar bok çuvalı gibi görünmemiştim.

Başımı tekrar göğsüne yasladım ve hıçkırarak ağladım. "Çok üzgünüm Josh. Ne yapacağımı bilemedim. Babam bunun yanlış olduğunu söyledi ve sonra da öldü," diye yüksek sesle hıçkırdım. "Ve sonra seni kaybettim. O kadar derin bir keder içindeydim ki önümü göremiyordum ve şimdi bunu sen yaptın ve hepsi benim suçum."

Adrian arkamdan yaklaştı ve elini omzuma koydu. "Tash, bu senin hatan değil ve bu korkunç bir dizi koşuldan kaynaklanıyor. Senin kontrolün dışında olan şeyler. Josh seni suçlamıyor, seni anlıyor. Sadece şu anda işleri iyi idare edemiyor ama daha iyi olacak ve şimdi sen buradasın, işleri birlikte çözebilirsiniz."

Gözlerimi silerken başımı sallıyorum ve Joshua'ya bakmak için geri dönüyorum. "Haklısın, iyileşmek zorunda." Ani bir öfke patlaması yaşıyorum. "Beni duyuyor musun Joshua... sakın ölmeyi düşünme. Beni bırakamazsın... şimdi olmaz. Bununla savaşıyorsun... beni duyuyor musun? Tanrı yardımcım olsun, Joshua Stanton... Ciddiyim, beni dinle." Tekrar gözyaşlarına boğuldum. Tanrım, iyi olmasına izin ver, bu tam bir karmaşa.

Cameron geri döndü ve beni kollarına çekti. "Sakin olmana ihtiyacı var Tash. Kalp atışlarını düzenlemeye çalışıyoruz, mantıksız davranırsan

davaya yardımcı olmaz."

Başımı sallıyorum, o haklı. Sakin... Sakin kalmam gerekiyor. Başımı sallayıp Cameron'dan uzaklaşıyorum ve hemen yatağın yanına oturmak için bir sandalye çekiyorum. İçsel bir güç bulmam gerekiyor ve bunu hemen bulmalıyım. Joshua'nın elini tutup arkasından öpüyorum ve başımı eğip sessizce dua etmeye başlıyorum. Lütfen üstesinden gel, lütfen üstesinden gel. Yaklaşık üç saat sonra kendimi öne eğilmiş ve başımı Joshua'nın üst koluna dayamış halde buluyorum. Uyku ile sayıklama arasında bir yerdeyken hemşire ve doktor odaya girdiğinde irkilerek sırıyorum. Doktora daha fazla erişim sağlamak için hemen ayağa kalkıyorum. Joshua'yı kontrol ediyor ve dosyasını okuyor.

Bana sıcak bir gülümseme verdi. "Bayan Stanton, görünüşe göre kocanız üzerinde olumlu bir etkiniz var. Hayati göstergeleri umut verici bir sonuca işaret ediyor ve sanırım iyi olacak, en kötüsünü atlattı. Birkaç gün sürecek ama görünüşe göre her şey yolunda. Onu sedasyondan çıkarmaya başlayacağız." İçimi bir minnettarlık dalgası kaplıyor ve yüzümde kocaman bir gülümseme beliriyor. Hemen kapıya koşuyorum ve Cameron ile Adrian'ı gördüğüm bekleme salonuna çıkıyorum.

"O iyi olacak," diye nefes nefese kalıyorum. İkisi de beni kucaklamak için aceleyle ayağa kalkıyor ve üçümüz birbirimizi kucaklıyoruz. Kıpırdamadan duruyoruz, birlik içinde ve son derece minnettarız. O sırada Amelie'nin odanın köşesinde tek başına durduğunu fark ediyorum.

Ona döndüm ve gülümsedim. "O iyi olacak Amelie." Endişeyle başını sallıyor ve bana zayıf bir gülümseme veriyor. Cameron beni kucağına alıp etrafında döndürüyor ve ben de kahkahalarla gülüyorum. Beni Joshua'nın odasına götürüp doktoru bizzat görmemi sağlıyor. Doktor Cameron'a sıcak bir şekilde gülümseyip elini sıkıyor ve Cameron heyecanla ona sarılıyor, tokalaşmayı unutuyor. Adrian arkamızdan içeri giriyor.

"En kötüsünü atlattım gibi görünüyor. Hayati değerlerini düşük tutmak için önümüzdeki yirmi dört saat boyunca onu hafif sakinleştirici altında tutacağız. Bayan Stanton, bu gece kalmak ister misiniz yoksa eve mi gideceksiniz?"

"Sorun olmazsa ben kalacağım," diye gülümsüyorum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "O zaman sizin için bir yatak ayarlayacağım."

Odadan çıkarken "Teşekkür ederim Dr." diye cevap veriyorum.

"Neden onlara evli olduğumuzu söyledin?" Cameron'a sordum.

Suratı asık görünüyor. "Çünkü biliyordum ki işler kötüye giderse ve onu kaybedecek olurlarsa senden gitmeni isteyeceklerdi ve

hiçbir şey söylemeyeceksin. Joshua seni herkesten çok yanında isterdi. Bunu onun için yaptım, senin için değil."

Ona zayıf bir gülümseme verdim. "Üzgünüm Cam. Bu bokla pek iyi başa çıkamadım, değil mi?" Başını sallar. "Hayır, yapmadın ve o da yapmadı -Tam bir kabus oldu."

Adrian, Cameron'ın Joshua'ya davranışından duyduğu öfkeyi sezmiş olmalı ki araya girdi. "O artık burada ve her şey yoluna girecek. Öyle değil mi Tash?" Kolunu güven verici bir şekilde bana doladı.

Gülümsüyorum ve kollarını bana saran Adrian'a dönüyorum. "Ona benim için göz kulak olduğun için teşekkür ederim. Joshua'yla bu kadar iyi arkadaş olduğunuz için size minnettarım. Tanrım, eğer ona bir şey olursa." Korkudan titriyorum, sonuçlarını düşünmeye bile dayanamıyorum. Gözyaşlarım yeniden başladı. "Ben tam bir aptalım. Ona nasıl bu kadar kötü davranabildim? Onu öylece terk ettim ve birlikte olmak için yaşadığımız onca şeyden sonra onu bir daha asla görmek istemediğimi söyledim." Suçluluk duygusu içimi dolduruyor, onu hak etmemiştim ama dürüst olmak gerekirse gelecekte neler olacağını asla tahmin edemezdim. Kederden gözlerim tamamen kör olmuştu. Bir hemşire odaya tekrar girdi ve serumuna bir şey enjekte etti. "Ona ne veriyorsunuz?" diye sordum.

"Diazepam, bu onu sakinleştirerek vücut ısınısını düşük ve dengeli tutacak."

"Tash annemiz ve babamız kardeşlerimizle birlikte yoldalar. Kendini hazırla, çok öfkelenecek ve eminim ki bu öfkesinin hedefi sen olacaksın," diye iç geçiriyor Cameron.

"Beni görmek için Sydney'e geldi ve Joshua'ya gelmemi istedi. Onun için endişeleniyordu ve görünüşe göre endişelenmek için iyi bir nedeni vardı," diye fısıldıyorum. "Bunların hepsi benim hatam."

Cameron ve Adrian karşılıklı bakışlırlar. "Senden Joshua'ya gelmeni mi istedi?" Cameron kaşlarını çatır.

"Ripley's believe it or not?" Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum. "Amelie'nin sorunu ne?" Adrian'a soruyorum.

Adrian'ın gözleri Joshua'ya kayıyor ve omuzlarını kamburlaştırıyor. "Sanırım sen. Joshua'ya aşık olduğu bir sır değil."

"Adrian." Cameron tersledi. "Sen karışma."

Gözlerimi kısıyorum. "Sorun değil. Ben zaten biliyorum, bunu bilmek için roket bilimci olmana gerek yok. O da onu seviyor."

Cameron ve Adrian kaşlarını çatır. "Hayır, sevmiyor. Seni seviyor Tash," diye kekeliyor Cameron. Gözlerim önümdeki baygın güzel adama kayıyor.

Ben. "Beni sevdiğini biliyorum, sorun yok çocuklar. Ben iyiyim, onu sevdiği için suçlayamam... Onu sevmek kolay. Zor olan ondan uzaklaşmak."

İkisi de bana hüzünlü bir gülümseme verip başlarını sallıyorlar. "Sizi biraz yalnız bırakalım." Ve böylece odadan çıkıp gözden kayboldular.

BÖLÜM 2

Sözde kocamın yanındaki katlanabilir yatağıma uzandım... Keşke öyle olsaydı. Bir hemşire her otuz dakikada bir gelip onu kontrol ediyor. Solunumu düzenli ve monitörün sürekli biplemesi garip bir şekilde rahatlatıcı. Kalbinin hâlâ attığını ve hâlâ benimle olduğunu biliyorum. Gece geç saat ve hastane sessiz. Cameron'ın eş meselesinde hızlı düşünmesine şükürler olsun, yoksa akşam onda diğerleriyle birlikte dışarı çıkarılacaktım. Cameron hastanede bir yerlerde, ona ihtiyacım olursa diye eve gitmeyi reddediyor. Aklım onun evinde arkadaşlarıyla buluştuğum geceye gidiyor, sehpanın üzerinde bir tepsi kokain vardı. Bu Joshua'nın normal mi? Kokain bağımlısı mı? Kontrolden çıkmış partileri ve striptizci günleri asi geçmişini sürekli hatırlatıyor ama bunun ne kadar derinlere uzandığını bilmiyorum. Pek çok varlıklı sosyetenin kokaini parti yapmak için kullanmaya başladığını, ancak para kısıtlaması olmadığı için çok hızlı bir şekilde günlük yaşamlarında çok gerçek bir soruna dönüştüğünü biliyorum. Benim güzel erkeğimin benim bilmediğim çirkin bir alışkanlığı mı var? Herhangi bir kanıt bulmak için beynimi yokladım. Arkadaşlarının kokain kullandığını biliyordum ama açıkçası onun bununla bir ilgisi olduğunu asla bilemezdim O bir fitness fanatiği ... mmm, belki de bu yüzden bir fitness fanatiğidir, onu doğru ve dar yolda tutmak, kendini yolda tutmak için. Bu konuda aşırıya kaçıyor, kendini aşırı adamış gibi. Neden her şeyin arkasında bir neden aramak zorundayım? Bir psikolog gibi düşünmeyi bırak Natasha, bunu kendine yapma. Ayağa kalkıp ona doğru eğildim ve gülümsedim. O çok güzel, hiçbir şey değişmemiş. Eğilip nazikçe dudaklarından öpüyorum.

"Uyuyan güzeli uyandır," diye fısıldıyorum. "Seninle konuşmak istiyorum. Bu kadar uzun süre uyuyor olman hoşuma gitmiyor." Cevap yok... neden uyanmıyor? Parmaklarımı nazikçe sakallarında ve başının üstünde gezdiriyorum. I

Ona bakmak için arşıafları yavaşça geri çekiyorum ve gördüğüm manzara karşıasında kaşlarını atıyorum. Gövdesinde çürükler var, aslında oldukça kötü. Bu da nereden ıktı? Hmm, kavgadan

-Yine kafes dövüşü yapıyor. Bu spordan ya da adına her ne diyorsanız ondan nefret ediyorum. Kalça kemiğinde ayakkabı izi şeklinde bir çürük olduğunu fark ettiğimde kaşlarını çatıyorum, sanki yere düştüğünde üzerine basılmış ya da tekmelenmiş gibi. Bu kafes dövüşü çürüğü değil, bu gerçek dövüş ürüğü. Kalbim *yerinden* ıkacak gibi oluyor, *bebeğim ne halt ediyordun sen?* Parmağımla yan tarafına ismimin izini sürüyorum ve irkiliyor. Gözlerim yüzüne kayıyor. Kaşlarını çatıyor ve ben nefesimi tutuyorum.

"Joshua," diye fısıldadım. "Buradayım bebeğim, uyan." Yine kaşlarını çatıyor. "Joshua," diye tekrarlıyorum. Eğilip hafifçe yanağından öpüyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. Göz kapakları titremeye başlıyor. Elini tutuyorum ve yavaşça gözlerini açarken elini sıkıyor. Ona gülümsüyorum. "Merhaba," diye fısıldıyorum.

Gözlerini odaklamaya çalışırken
gözlerini kısıyor. "Tash," diye
fısıldıyor.

Gözlerim yaşlarla doldu, "Buradayım bebeğim. Sorun yok, buradayım." Bana zayıf bir gülümseme veriyor ve ben de eğilip nazikçe yanağından öpüyorum.

"Neler oluyor?" diye fısıldıyor boğuk bir sesle.

"Hastanedesin, aşırı dozda kokain almışsın." Yüzü düşüyor ve kolunu kaldırıp elinin arkasına damlatılan seruma bakıyor, sonra şok içinde başını sallıyor.

"Ne kadar sürece?" diye tekrar başını sallıyor. Hemşire için zili çalıyorum. Yine kaşlarını çatıyor ve ne olduğunu hatırlamaya çalıştığını biliyorum. Hemşire odaya giriyor ve gülümsüyor. "Bay Stanton, nasıl hissediyorsunuz?" Bana bakarken sessiz kalıyor. Sanırım şokta.

Ona zayıf bir gülümseme veriyorum. "Sana bir soru sordu," diye fısıldıyorum.

Başını iki yana sallar. "Ben iyiyim," diye nazikçe cevap veriyor. Cameron odaya giriyor ve gülümsemesi beni neredeyse yataktan fırlatıyor.

"İyi misin dostum?" Yanına gidip Joshua'nın alnına hafifçe bir öpücük konduruyor ve ben eriyorum. Bu aşk; Cameron Joshua'ya tapıyor. Gözlerim tekrar yaşarırken gülümsüyorum.

Doktor içeri girdi ve hepimize başıyla selam verdi. "Kardeşine ve eşine büyük bir şok yaşattın Joshua."

Joshua bana kaşlarını çatıyor ve ben de karşılığında gülümsüyorum. Kafası karışıyor, yüzük parmağına bakmak için elini kaldırıyor ve yine kaşlarını çatıyor. Gülümsememi bastırmak için dudağımı ısııyorum-evli olduğumuzu sanıyor.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" diye sorar doktor. Joshua başını sallar. "Hastanedeyim," diye cevap verir boğuk bir sesle.

"Peki sen neden buradasın?" diye sorar.

Joshua utanç içinde gözlerini yere indirir. "Aşırı dozda uyuşturucu," diye fısıldar. Kuru kuru öksürüyor ve hemşire ona bir bardak su dolduruyor. Geçici olarak bir yudum alır. "Teşekkür ederim" diye fısıldar. Etrafına bakınır. "Adrian nerede?" Bu soruya gülümsüyorum. O iyi. İyi olacak.

Cameron, "Sadece yakın aile ve eşler," diye yanıtlıyor.

Doktor elindeki fenerle Joshua'nın gözlerinin içine bakar. "Seni birkaç gün müşahede altında tutacağım ama sen çok şanslı bir adamsın. Ölüme çok yakındın ve bencilce sevdiklerine cehennemi yaşattın."

"Doğru söyledin," diye araya giriyor Cameron.

Joshua'nın gözleri tekrar düşer. "Özür dilerim," diye mırıldanıyor. Gözleri odanın içinde beni buluyor ve ben de onların içinde eriyorum. Bu adamı çok özlemişim - sanki bir parçam eksikmiş gibi. Ona zayıf bir gülümseme veriyorum ve o da bana elini uzatıyor. Minnetle elini tutuyorum ve elimin arkasını öpüp yanağını yanağıma yaslıyor.

Cameron gülümseyip Joshua'nın başını okşarken gözlerim doluyor. "Sabah görüşürüz" diyor ve odadan çıkıyor. Doktor yaklaşık on beş dakika daha kalıyor ve ben köşede sessiz bir şekilde sabırla onunla geçireceğim zamanı bekliyorum. Bir hemşire gelip kateteri çıkarıyor ve sonsuz gibi görünen bir sürenin ardından bizi yalnız bırakıyorlar.

Gözyaşlarına boğulurken ona nazikçe sarılıyorum. "Çok üzgünüm Josh, beni affet bebeğim. Bunu sana ben yaptım."

Başını sallar. "Hayır, Tash, bunu ben yaptım."

"Seni bir daha asla terk etmeyeceğim, söz veriyorum Josh. Seni sensiz olamayacak kadar çok seviyorum."

Elime bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Adrian kasadan yüzüğünü aldı mı?"

Kaşlarımı çatıyorum ve başımı sallıyorum. Neden bahsediyor bu? Bir yüzük mü var? "Cameron sana ulaşabilmem için onlara evli olduğumuzu söyledi."

Yüzü düşer. "Oh," diye sessizce cevap veriyor. Bana zayıf bir gülümseme veriyor. "Evlendiğimizi sanıyordum."

Gülümsüyorum ve onu nazikçe öpmek için eğiliyorum. "Keşke," diye fısıldıyorum.

Gülümsememe karşılık veriyor. "Ben de, yine de hatırlamak isterim." Yanındaki yatağa sürünüyorum ve gözleri kapanıyor. "Tuvalete gitmem lazım," diye fısıldıyor.

Çabucak yataktan atladım. "Dur sana yardım edeyim." Hemşire odaya yeniden girerken onu sabitlemek için dirseğinden tutuyorum.

"Yatağa dön. Ayakta duramayacak kadar zayıfsın. En son ne zaman yemek yedin, genç adam?"

Omuzlarını silkiyor. "Emin değilim." Gözlerim pişmanlıkla kapanıyor. Yemek yediğini bile hatırlamıyor - kendine ne yapıyordu böyle? Kendini yataktan kaldırıyor ve acı içinde gözlerini kapatıyor.

"Neyin var?" Nefes nefese kaldım. "Baş ağrısı," diye yüzünü buruşturuyor.

"Bu normal," diye başını sallıyor hemşire. Rahat bir nefes alıyorum.

"Tamam," diye titreyerek cevap veriyorum. Hemşire ve ben onun iki yanına geçtik ve o hantalca banyoya doğru yürürken kalkmasına yardım ettik. Onu hiç böyle görmemiştim. Korkutucuydu. Çok zayıf, çok kırılgan. Sadece on saat önce neredeyse ölmek üzere olduğuna inanamıyorum. Tuvalete düştüğünde arkasından banyoya giriyorum ve destek için onu tutuyorum. Başını eğerek sessizce oturuyor ve idrarını yapıyor. Yanında sessizce dururken aklıma Joshua'nın, benim Joshua'mın bu durumda normalde espriler yapacağı geliyor. Hiçbir şekilde tuvalete gitmek için oturmazdı, en azından bir şaka yapmadan.

Sonunda bitiriyor ve ayağa kalkıyor. "Duş almam gerek." "Joshua, hayır, yatağa geri dönüyorsun," diye ısrar ediyorum. "Duş alacağım," diye tersliyor.

Tam bir megawatt gülümseme yayıyorum. "Bu daha doğru," diye fısıldıyorum. Sessiz bir soruyla bir kaşını kaldırıyor bana. "İşte benim zor adamım," diye gülümsüyorum.

Yarım saat sonra yatağına döndü ve ben kendimi çok daha iyi hissediyorum. Bana attığı küçük şakadan sonra iyi olacağını biliyorum - aklımda en ufak bir şüphe yok. Ben yanına uzanırken o da başı bana dönük bir şekilde yatıyor.

"Benim için geldiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyor. "Ne zaman öğrendin?"

"LAX havaalanında." Bana kaşlarını çatı, anlamamıştı. "Ben zaten sana geliyordum Josh. Bunu ben havadayken yaptın." Ona babalık konusunu anlatmalı mıyım?

Gözleri büyür. "Beni bir daha görmek istemediğini söylediğini sanıyordum," diye kaşlarını çatıyor.

Elinin arkasını öptüm. "Çok özür dilerim, öyle demek istememiştim. Kederden gözlerim kör olmuştu Josh. Sanki babamı öldürmüşüm gibi hissettim. Doğru düşünemiyordum, biliyorsun eninde sonunda senin için geri dönecektim. Seni kaybetmenin yasını en az babam kadar ben de tuttum." Sinirlerim yükseliyor

Mide. Ona kuzen olmadığımızı söylemeliyim. Henüz yeterince güçlü mü? Birine bu tür bir bilgiyi nasıl söylersin? Kalbim sıkışıyor.

Yere baktı. "Ciddi olduğunu sanmıştım."

Başımı salladım. "Yapmadım." Belki de daha güçlü olana kadar beklemeliyim?

Gözleri çatıya bakıyor ve beyninin tik taklarını görebiliyorum. "Tash, ayrıldığımızı sanıyordum."

Bunu neden söylüyor? "Beni burada istemiyor musun, Josh?" Ben soruyorum.

"Bunu nasıl düşünebilirsin? Seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum." Ve sonra kaşlarını çatı. "Kafamı karıştırmayı bırak. Yemin ederim Natasha." Sinirlenmeye başladı.

"Josh, ben buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum, sakın ol. Sorun yok, sorun yok." Ayağa kalktım ve nazikçe yüzünü öptüm. "Bir daha gitmeyeceğim, üzgünüm bebeğim." Kesinlikle yeterince güçlü değil.

Hemşire tekrar içeri girer ve hayati değerlerini ölçer. "Sana bir rahatlatıcı daha vereceğim Joshua. Kalp atış hızın tekrar yükseldi, sadece uyumani sağlayacak bir şey, tamam mı?" Derin bir nefes alıp başıyla onaylıyor ve kadın serumuna bir ilaç daha enjekte ediyor. Huzur içinde uykuya dalarken elini tutup alnını ovuyorum.

Huzurlu bir uykuda olmak nasıl bir his olmalı? Çok uzun zamandır uyumamıştım. Yanımdaki sessiz ve hareketsiz adamı izliyorum. Dışarıdan bakıldığında onun sakinliğini yansıtıyorum; ancak içimdeki kargaşa yepyeni bir seviyeye ulaştı. Endişeliyim... aslında bu yetersiz bir ifade. Paniğe kapıldım. Acı gerçek şu ki Joshua pekala bir kokain bağımlısı olabilir. Bunu ben de biliyorum, doktor da biliyor. Herkes biliyor. Sebebi var... arkadaşları ve kaçıışı var ve araçları var... sınırsız parası var. Psikoloji diplomamın bir parçası olarak bağımlılıklar üzerine kapsamlı bir çalışma yaptım ve bağımlılık kara deliğinden çıkmanın çok dik bir yokuş olduğunu biliyorum. Hem bağımlı için hem de onu sevenler için. Gözlerimi kapatıyorum. Nasıl bu hale geldi? Gerçekten bir kaza mıydı yoksa farkında olmadan bilinçaltında kendini öldürmeye mi çalıştı? Her tarafındaki çürükler ne? Vücudunda belirgin bir ayakkabı izi var ve dövüş ringinde ayakkabı giymediklerini biliyorum. Kiminle dövüşüyordu ve bu olay olduğunda koruması Ben neredeydi? Sanırım bunun bir anlamı yok. Joshua o gece Ivy'de bir kavgaya karıştı ve Ben de oradaydı. Yani bu mümkün. Hayatındaki tüm bu kargaşaya ben sebep oldum. Ben geri gelmeden önce hayatının nasıl olduğunu merak ediyorum. Ya o da

Başından beri kokain alıyormuşum da farkına varmamışım. Aşkından gözlerim o kadar mı kör olmuş? O kadar aptal mıyım? Çok fazla düşünerek beynimi erittikten sonra yarın hem ona hem de Cameron'a ayrı ayrı sormaya ve cevaplarının ne kadar uyduğu görmeye karar veriyorum, hatta belki Adrian'a da. Birinin yalan söylediğini anlamak gibi bir yeteneğim var ve yarın bunu kullanacağım. Saatlerce dönüp durduktan sonra sonunda huzursuz bir uykuya dalıyorum. Belki de damarlarıma biraz gevşetici koydurmalıydım; bunu kesinlikle kullanabilirdim.

Dudaklarının şakağıma hafifçe değmesiyle uyanıyorum ve göğsüne sarılıyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor. Beni kucağına çekiyor ve kollarını etrafıma sarıyor. Mmm, bunu özlemişim, onu özlemişim. Ona sokuluyorum ve nefesinin düzene girmesini dinlerken tekrar uykuya dalıyorum. İkimiz de yorgunuz. Yanımdaki katlanabilir yatağıma girdiğini fark edemeyecek kadar yorgun, birbirimizin rahatlığını umursamayacak kadar rahatlamışız. Şu anda dünya dursa umurumda olmazdı. Burada onunla birlikteyim ve tek ihtiyacım olan da bu. Kendimi bundan mahrum bırakabileceğimi nasıl düşünebilirdim ki? Bu imkânsız ve tamamen gerçek dışı. Biz ayrı kalamazdık. Asla, ona oksijen gibi ihtiyacım var, bir sonraki nefesimden daha fazla.

"Baksana ne kadar güzeller," diyen Adrian'ın sesini duyuyorum. Joshua'nın beni bir battaniye gibi sardığını görmek için gerindiğimde kaşlarımı çatıyorum. Yatağımda benimle birlikte yatabilmek için serumunun yerini bile değiştirmişti. Adrian elinde bir fincan kahveyle ayakta duruyor, Cameron ise Joshua'nın yatağında uzanmış gazete okuyor.

Hay aksi. "Ne zamandır buradasın?" Gerinirken homurdanıyorum.

Cameron elindeki kâğıdı indirip üstünden bakarken yüzünü buruşturan bir gülümsemeyle gülümsüyor. "İkinizin de zavallı olduğunu bilecek kadar uzun zamandır!" Demek istediğini vurgulamak için gözlerini bana diyor ve kâğıdına geri dönüyor.

Joshua uyandığında derin bir nefes alır. "Bu yatak çok rahatsız." Yüzümün yan tarafını arkadan öperken inliyor.

Gülümsüyorum ve geri dönüp onunla yüzleşiyorum. "Günaydın, Bay Stanton."

Gülümsüyor ve eliyle arkamı okşuyor. "Günaydın Bayan Marx," diye fısıldıyor.

Adrian gözlerini devirir. "Hmm, bugün kendini çok daha iyi hissediyor gibisin."

Joshua gülümsemesini bastırmak için alt dudağını ısırıyor. "Ve açlıktan ölüyorum. Burada hiç yemek var mı?"

Cameron gülümsüyor ve Adrian'a göz kırpmıyor; belli ki bunu iyi bir şey olarak görüyor.

İmzala.

"Josh, neden böyle tek başına kokain alıyordun? Bu saçma," diye soruyor Cameron. Konuşmalarını dinlerken kıpırdamadan yatıyorum.

Adrian sesini yükseltiyor. "Tüm bu saçmalıkları yıllar önce bıraktın. Neden bunu tekrar yapasın ki?" Joshua'nın gözleri bana kayıyor ve bu konuşmayı odada ben varken yapmak istemediğini anlıyorum. Çok kötü, o konuşuyor. Ben de bunu söyleyeceğim.

"Kokain bağımlısı mısın, Joshua?"

"Hayır. Böyle bir şeyi nasıl düşünebilirsin?" diye kekeliyor.

"Muhtemelen sen aşırı doz aldıktan sonra hastanede olduğumuz içindir" diye cevap veriyorum. "Her kavga ettiğimizde aşırı doz mu alacaksın?"

Bana kaşlarını çattı ve aceleyle ayağa kalktı. "Kavgadan biraz daha fazlası, Natasha.

Ayrıldık."

İç çektim. "Josh, öyle demek istemediğimi biliyorsun." Cameron ve Joshua hızla birbirlerine bakıyorlar... sessizce iletişim kuruyorlar. Hmm. "Bunu neden yaptın?" diye soruyorum. "Kazara mı oldu?" Kaşlarını çatıyor, soruyu anlamamış gibi. "Yani bilerek mi aşırı doz aldın?"

"Hayır, tabii ki hayır. Ne kadar içtiğimi unutmuşum. Gerçekten boktan bir hafta sonu geçirdim ve kendimi biraz canlandırmaya çalışıyordum."

"Hafta sonu ne oldu?" Ben sordum.

Yüzü düşüyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor ve boğazındaki büyük yumruyu yutuyor. "Bana biraz kahvaltı getirebilir misiniz çocuklar?"

Cameron ayağa fırlar ve Joshua'nın omzunu ovar. "Elbette dostum," Adrian'la birlikte odadan çıkarken sırtına üç sert tokat atıyor. Joshua'nın gözleri benimkileri arıyor ve ben de karşılığında gülümsüyorum.

"Sonunda yalnızım," diye fısıldıyorum.

Beni kucağına çekti. "Seni özledim preshe. Beni bir daha bırakma, tamam mı?"

Dudaklarını boynumda gezdirirken gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Bana söz ver," diye tekrar gülümsüyorum. "Natasha, bana söz ver," diye tekrarlıyor.

Başımı salladım. "Josh seni sadece babam ve tüm o karmaşa yüzünden terk ettiğimi biliyorsun. Seni bir daha asla terk etmeyeceğim." Boynunu öperken gülümsüyorum ve o da bana sıkıca sarılıyor.

Ellerimi geceliğinin arkasında gezdiriyorum ve arkasını hissediyorum... iyi hissettiriyor.

Yüzümdeki saçları tararken beni öpüyor. "Tash... konuşmamız gerek."

Başım öne eğildi. "Biliyorum Josh. Benim de seninle konuşmaya ihtiyacım var." Yumuşakça iç çektim. "Bugün çok daha iyi görünüyorsun." Birbirimizden uzaklaşıyoruz.

Doktor odaya giriyor. Kahretsin, elim kışındaydı, ne kadar utanç verici. Joshua utanç içinde doktora başını sallıyor ve elini sıkıyor.

"Teşekkür ederim, doktor."

Doktor dosyasını okur ve Joshua'nın gözlerinin içine bakarken el fenerini alır. "Hayatta olduğun için şanslısın genç adam. Neredeyse ölüyordun."

Joshua'nın gözleri benimkileri buluyor ve başını eğiyor. "Biliyorum... Çok korkmuştum." Gözlerim onunkilere dikiliyor. Haklı, bu korkutucu olabilirdi. "Dışarıda seni görmek için bekleyen bir sürü insan var. Duş alıp yemek yedikten sonra onları içeri alacağım."

Joshua başını sallar. "Eve ne zaman gidebilirim?"

Doktor gözlerini kısar. "Rehabilitasyon ekibimizle beş uyuşturucu danışmanlığı seansını tamamlayana kadar olmaz. Sizi taburcu etmem için en az üç ya da dört gün daha geçmesi gerekecek."

Joshua kaşlarını çatar. "Danışmanlığa ihtiyacım yok."

Doktor notlarından başını kaldırdı. "Eğer reddederseniz sizi üç aylık bir rehabilitasyon programına almaktan mutluluk duyarım... seçim sizin."

Joshua doktora ters ters bakıyor.

"Üç gün yeterli, teşekkürler doktor," diye araya giriyorum. Joshua'ya sessizliğini belirtmek için gözlerimi açıyorum ve o da isteksizce başını sallayıp yatağa oturuyor.

"Her sabah sekiz gibi seni kontrol etmek için geri döneceğim. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Sanırım daha fazla mahremiyet için seni üst kata taşıyorlar. Görünüşe göre basın aşırı dozda ilaç aldığınızı öğrendi ve dünya çapında manşetlere çıkıyorsunuz." Doktor iç çeker ve Joshua'nın başı öne düşer. "Üst katta özel bir kanatta olacaksınız, böylece korumalarınız ve yardımcılarınız daha fazla alana sahip olacak. Burayı darmadağın ediyorlar," diye gülümsüyor. "Kaç tane var?"

Joshua utanmış görünüyor. "Bir çift," diye fısıldıyor. "Natasha, Max burada mı?"

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Bir tanesi benim doktor," diye cevap veriyorum. Başını sallıyor ve odadan çıkıyor.

Gözlerim açıldı. "Oh kahretsin. Max'i unutmuşum. Onu bütün gece dışarıda bıraktım."

Joshua kaşlarını çatar. "Ve," diye mırıldanıyor.

Kaşlarımı çattım. "Ben öyle bir şey yapmıyorum. Sen gittiğinden beri Max annem ve benimle kalıyor."

Ayağa kalkarken kaşlarını çatıyor. "Ne... evde seninle mi?" Gülümsedim ve

Başı

nı "Ona sizi koruması için para ödüyorum, mutlu aileleri oynaması için salla değil," diye tersliyor.

Gülümsüyorum. Kıskanç bir Joshua Stanton neden bu kadar lezzetli?

"Onun

beni koruyor ve aileme yardım ediyordu. Son iki ay benim için korkunç geçti Josh ve Brock'u benden uzak tuttu."

"Brock sana zor zamanlar mı yaşıyor?"

"Hayır, sadece herkesin senden nefret ettiğini bilmesini sağlıyor. Max yanımdayken o kadar dayanılmaz olmuyor çünkü ona çenesini kapatmasını söylüyor."

Joshua sırtıyor. "Kapa çenesini hey." Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Böyle devam ederse yakında ağzını telle kapattırabilir" diye ekliyor.

Onu kendime çektim. "Hayır, beni sevdiğin için Brock'la olan bu şeyin peşini bırakacaksın. Benim için ve annem için."

Beni öpmek için eğildi. "Gerçekten onun kışını tekmelemek istiyorum."

Boynuma sokulurken gülümsüyorum. "Onun yerine kışından çıkar."

"Hmm," diye fısıldıyor karanlık bir şekilde. "Senin kışın da çok yakında kopacak." Boynumu ısırtıyor ve ben inliyorum.

"Sözler, sözler Stanton," diye kıkırdıyorum. Tanrım, bu adamı seviyorum. Hemşire tekrar içeri giriyor. Hmm, bu seferki genç ve güzel ve ani bir kıskançlık duygusu hissediyorum, özellikle de az önce o elbisenin altında tam bir kızgınlık içinde olduğunu hissettiğim için.

"Duş almak için yardıma ihtiyacın var mı?" diye sorar.

Bana muzipçe bakarken gözleri keyifle dans ediyor. "Belki," diye yanıtlıyor.

Ona donuk donuk bakıyorum. "Anladım," diye bağıriyorum.

Bana geniş ve güzel bir gülümseme verip göz kırpmıyor. *Piç kurusu.*

"Hayır, karım duş almama yardım edecek ama lütfen damlayı çıkarabilir misiniz?"

Gülümsüyor, adamın tam olarak ne yapmaya çalıştığını biliyor. "Evet, elbette." Damlasını yavaşça kanülden çıkarışını ve banyoyu hazırlayışını

izliyorum. "I

odanın kapısına yirmi dakika boyunca rahatsız etmeyin işareti koyacak. Kapıyı kilitleyin ama yardıma ihtiyacınız olursa bir zil var, tamam mı?"

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Tamam," diye cevap veriyorum. Joshua'yı banyoya kadar takip ediyorum ve o da kapıyı kapatıp arkamızdan kilitliyor. Gözleri ayaklarıma düşüyor ve tekrar yukarı kalkıyor, çenesini kıpırdatıyor ve boynunu hafifçe kırıyor.

Sırıtiyorum. "Gözlerinden o bakışı çıkar, Joshua. Böyle bir şey olmayacak.

Buradasınız çünkü hastasınız."

Önlüğünü bırakıyor ve başını yana eğiyor. "Hasta mı görünüyorum?"

Gözlerim onun mükemmel ereksiyon halindeki erkekliğine takılıyor... kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor - çok uzun zaman oldu.

Ellerini nazikçe saçlarımda gezdiriyor. "Özledim güzel kızımı," diye fısıldıyor. Dudakları dudaklarımla buluşuyor ve beni ağzı açık, şefkatli bir öpücükle kutsuyor, dili yavaşça istediğini alıyor. Kıyafetlerimi yavaşça sıyrıp beni elimden tutarak duşa çekerken nefesimi tutuyorum. Güçlü su akışının altında durup birbirimizi öpüyor ve kucaklıyoruz. Burası evim. Suyun altında başım göğsünde on beş dakika duruyorum, kolları koruyucu bir şekilde etrafımı sarıyor. Gücünü, şefkatini, her bir zerresini özlemişim. Elini göğsümde, karnımda ve daha sonra bacaklarımla arasında gezdirirken dudakları şefkatle dudaklarımla alıyor. Temas edince gözlerini kapatıyor.

"İşte benim güzel, sıkı kızım," diye fısıldıyor. Elleri nazik ve sevgi dolu... şefkatli. Bir parmağını ve ardından bir diğerini içime sokarken istemsizce başımı geriye atıyorum. Başparmağı klitorisimin üzerinde mükemmel bir basınçla daireler çiziyor. Vücudumu o kadar iyi tanıyor ki, tüm tutarlı düşüncelerimi nasıl kaybedeceğimi çok iyi biliyor. "Benim güzel kızım, seni seviyorum." Bacağımı yavaşça kaldırırken beni tekrar öpüyor, böylece zonklayan merkezime daha fazla erişebilmesi için tek ayağımın üzerinde duruyorum. Parmakları içimde yavaşça nabız atmaya başlıyor ve gözlerim kafamın içinde geri dönüyor ... ihtiyacım olan şey bu.

"Sabırsızlanıyorum preshe... Senin içinde olmak zorundayım. Şimdi."

Nefesim kesildi. "Josh, bir hastane odasındayız. Hayır."

Gözleri dudaklarıma kayarken gülümsüyor. "Bu konuda söz hakkın yok. Hemşireye benimle ilgileneceğini söyledin ve ben bu durumdayken buraya gelemez."

Gülümsüyorum. "Ne yaptığını biliyorum," diye fısıldıyorum. Boynuma doğru gülümsüyor. "Ne yapıyorum?" "Beni kıskandırmaya çalışıyorsun," diye cevap veriyorum.

Boynumu tekrar ısıyor. "Çok sertim. Aşağı inmeyecek ve hemşirenin beni böyle görmesini istemezsin, değil mi bebeğim?"

Gülümsüyorum ve gözlerimi kısıyorum. Gerçekten adil davranmıyor. "Tash, senin içinde olmam gerek, çok uzun zaman oldu. Bekleyemem. Bak, ben oturacağım ve bütün işi sen yapacaksın." Teni su boncuklarıyla kaplı, büyük ereksiyonu bacaklarının arasında ağır bir şekilde asılı duruyor, gözleri karanlık ve büyük güzel dudakları arzuyla açık. Hayatımda hiç bu kadar erotik bir şey görmemiştim. Duştaki bank koltuğunu işaret ediyor. Gözlerim koltuğa ve tekrar ağzına kayıyor. Bu dayanılmaz, duramıyorum. Onu yakalıyorum ve koltuğa doğru iterken sertçe öpüyorum ve o yüksek sesle inliyor. Sonra beni üzerine kaldırıyor ve şaftının yan tarafını etime sürüyor. Nefes alış verişimiz ağırlaşıyor ve odadaki buhar duvarlardan aşağı akmaya başlıyor. Elini yavaşça dudaklarına götürüyor ve parmak uçlarına biraz tükürük sürdükten sonra sanki ihtiyacım varmış gibi kayganlaştırıcı olarak ağlayan seksime sürüyor. Kalın aletini yukarı kaldırıyor ve diğer eliyle kalçamı aşağı çekiyor. İçime girerken ikimiz de inliyoruz... nefes nefese kıpırdamadan duruyoruz. Gözlerim kapanıyor, kalbim hızla çarpıyor ve tek bir kasını bile oynatsa orgazm olmaktan korkuyorum. Alnını benimkine yaslıyor ve gözlerimin içine bakıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor iki elini yanaklarıma götürürken.

Gözlerim yaşlarla doluyor. "Seni seviyorum, Josh."

Gülümsüyor ve sonra beni öpüyor, muhtemelen şimdiye kadar bana verdiği en güzel öpücük. Arkasındaki duygu derinliği tüylerimi diken diken ediyor ve yavaşça hareket etmek için kendimi kaldırıyorum.

"Presh, dayanamayacağım. Kendini çok iyi hissediyorsun bebeğim."

Gülümsedim. "Sorun değil, ben de." Beni bir kez kaldırıyor ve bacaklarım daha da açılıyor. "Siktir et." Beni tekrar kaldırırken tersledi.

Beni tekrar yere çarptı ve

Kalçalarımı yukarı doğru çeviriyor ve sert bir şekilde boşalırken inliyor, vücudu orgazmıla ikiye katlanıyor. Vücudu içime boşalırken kalın boyunun içimde zonkladığını hissediyorum ve onu devam ettiremeyeceğimi biliyorum. Yeterince iyi değil. Kahretsin... O orgazma ihtiyacım vardı. Başımı sallıyorum ve ikimiz de hava almak için çabalarken onu içimden çıkarmak için kendimi kaldırıyorum.

Pantolonunu indirirken alnını benimkine dayıyor. "Üzgünüm, Değerli. Dayanamadım."

Bu bir ilk, bu adama çok aşığım. Onu tekrar öperken genişçe gülümsüyorum. "Şşş, önemli değil." Fısıldıyorum. "Hayatımızın geri kalanına sahibiz, Joshua." Gözleri benimkileri arıyor ve nazikçe gülümsüyor.

Tak, tak, tak... "Joshua iyi misin?" Joshua ve ben şok içinde birbirimize baktık.

"Annem burada."

BÖLÜM 3

Kahretsin Margaret, neden şimdi gelmek zorundaydı ki? İkimiz de ıslanmış, aşırı ısınmış ve nefes nefese kalmıştık - ne yaptığımız apaçık ortadaydı. Joshua'yı birkaç hassas an için kendime istedim. Her şeyi mahvediyor.

Gözleri dudaklarıma kayarken tam bir gülümsemeye dönüşüyor. İki eliyle yüzümü kavrayıp başımı geriye çekerek boynuma daha fazla erişmesini sağlıyor. "İkinci raundu izlemesi için onu içeri davet edeyim mi?" diye fısıldıyor kalçalarını yavaşça benimkilere doğru pompalarken, açık ağzı boynumun uzunluğunu kürek kemiğime kadar sıyrıyor. Gözlerimi büyütüyorum ve göğsüne bir tokat atıyorum.

"Kes şunu, seni aptal. Çıldıracak." Sanki dünya kadar vaktimiz varmış gibi eğilip beni yavaşça öpüyor.

"Bırak onu, insanların ne düşündüğüyle işim bitti. Ben sadece senin ne düşündüğünü önemsiyorum." Sırıttırıyor.

Ona utangaçça gülümsüyorum ve yüzüne bakmak için geri çekiliyorum. "Sizi seviyorum Bay Stanton, ben de öyle düşünüyorum."

Yüzü benimkini yansıttırıyor. "Mutlu olmak için ihtiyacım olan tek şey bu. Annem süpürgesinin üzerinde cehenneme kadar yolu var, umurumda değil." Onu süpürge'nin üzerinde düşününce gülümsememi bastırmak için alt dudakımı ısırıyorum. Bu benzetme çok uygun.

"Joshua, kes şunu," diye kaşlarımı çatıyorum.

"Bu bir şaka değil." Tak, tak, tak... "Joshua," diye sesleniyor.

"Bir dakika anne, Natasha'yla duşa giriyorum." Şok içinde ağzım açık kalıyor ve ellerimi gözlerime götürüyorum.

"Şşşt, kapa çenenı," diye fısıldıyorum ellerimi gergin bir hareketle sallarken. "Kes şunu. Delirecek."

İşıl ışıl gülümsüyor ve kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Sana söyledim, artık umurumda değil, ister beğensin ister beğenmesin." Arabadan atladım

Duş alıp iki kere kurulanmaya başladım.

"Bunu yutacak... bunu biliyorsun." Duşu kapatıyor ve kurulanmaya başlıyor. Ben aceleyle giyinirken o öylece duruyor. Çabucak saçlarımı tarayıp banyodan çıkıyorum. Bu çok rahatsız edici -neye benzemek zorundayım? Tanrı aşkına, o hastanede. Odaya girdiğimde Cameron'ı yatakta oturmuş bana sırtırken buluyorum. "Gerçekten... hastanede seks mi?" Kaşını kaldırıp soruyor. Utanç içinde yüzümü buruşturuyorum ve Joshua'nın banyodan havluyla çıktığını görmek için dönüyorum. Midem bulanıyor. Tanrım, bu kötü görünüyor.

Cameron başını Joshua'ya doğru sallar. "Daha iyi görünüyorsun," kaşını kaldırırken sırtıyor, "daha iyi."

Gözleri bana kayarken Joshua ona gülümsüyor, "Evet, çok daha iyi hissediyorum, teşekkür ederim." Lütfen dünya, yut beni, hastaları istismar eden bir hastane seks sapığı gibiyim. "Annem nerede?" Joshua soruyor.

Cameron gülümsüyor. "Senin küçük 'Natasha'yla duş alıyorum' yorumun onu korkuttu."

Başımı ellerimin arasına aldım. "Tanrım, Josh, durumu daha da kötüleştiriyorsun.

Benden yeterince nefret ediyor." Cam'e endişeli bir yüz ifadesiyle bakıyorum.

Joshua yanıma gelip beni arkamdan kucaklıyor. "Presh, bırak annemle ben ilgileneyim." Omzumun üzerinden yanağımlı öpüyor. "Seni sevdiğim için beni suçlu hissettirmesinden bıktığımı söylemiştim. Bu son iki ay sana benden başka kimse için endişelenmemen gerektiğini göstermedi mi?"

Cameron araya giriyor. "Ve ben... ve Adrian," diye göz kırpmıyor.

Ona içtenlikle gülümsüyorum. Dürüst olmak gerekirse, zaten onun tarafında endişelenmeye değeri sadece üç kişi onlar.

"Annemle ben başa çıkarım ve eğer birlikte olmamızı kaldıramazsa," diye omuzlarını silkiyor, "hayatımda nasıl bir rolü olur bilmiyorum."

Başımı salladım ve ondan uzaklaştım. "Joshua, benim için annenle kavga etmeyeceksin. Onu hayatından çıkarmana izin vermeyeceğim. O daha fazla saygıyı hak ediyor. O olmasaydı burada bile olmazdın. Bunu düzeltmeye çalışacağım ve tüm bu saçmalıkları durduracağım. Ama onu kışkırtmayı bırakmanı istiyorum. Sadece işimi zorlaştırıyorsun." Gülümsüyor ve yanağıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra eşyalarının olduğı çekmeceye doğru yürüyor, birkaç kıyafet çıkarıyor ve giyinmeye başlıyor. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz lütfen?" Gözlerim Cameron'a kayarken soruyorum ve onun beyaz bir ceket giydiğini fark ediyorum.

"Aman Tanrım Cam, doktor kıyafetini giymişsin. Çalıştığın hastane burası mı?" Başını sallar ve ceketine bakarken gülümser.

"Evet, saat 10'da başlıyorum," diye yanıtlıyor.

Küçük bir çocuk gibi omuzlarımı dikleştirdim. "Ohh, bu çok heyecan verici." Ona sarılmak için eğiliyorum ve o yüksek sesle gülüyor.

"Kahretsin, fotoğraf çektireceğim." Çantama koşup telefonumu alıyorum ve döndüğümde gururlu bir Cameron görüyorum. Muhtemelen ilk gününde kimse onun fotoğrafını çekmemişti. Tıklamaya başladım.

"Bunu kızlara göndereceğim, o yüzden seksi görünmeye çalış," diye gülümsüyorum. "Bu zor olmayacak, ben seksiyim" diye cevap veriyor.

Joshua gözlerini devirir. "Evet, sigara içmek." Şu anda yatakta oturmuş fotoğraf çekimini izleyen Joshua'ya sırtıyıyorum.

"Tash, bir fikrim var. Neden gidip bir hemşire kıyafeti bulmuyorsun ve sonra da ateşli görüldüğün birkaç fotoğrafını çekmeme izin vermiyorsun?" diye fısıldıyor Joshua.

Ona sahte bir şekilde bakıyorum ve başımı sallıyorum.

"Cam, Murph nerede?" Joshua'nın gözleri Cameron'a kayar.

Cameron kaşlarını çatı, "Daha sonraya kadar geleceğini sanmıyorum. Basın aşırı dozda ilaç aldığınızı öğrendi ve ofis muhabirlerle dolup taşıyor."

Margaret odaya giriyor. "Joshua," diye ona doğru koşuyor ve gözyaşlarına boğuluyor ve eğlenceli konuşmaların sona erdiğini anlıyorum. Bu iş ağırlaşmak üzere. "Ölebilirdin. Ne düşünüyordun seni aptal çocuk?" Bana endişeyle gülümsüyor ve ben de sahte bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. O ağlarken kucaklaşıyorlar. "Seni kaybedeceğimi sandım. Bana bir daha bunu yaşatma. Uçağın diğer ucunda indiğimde hayatta olup olmayacağını bilmemek ne kadar korkutucuydu bilemezsin."

"Üzgünüm, bir kazaydı. İsteyerek yapmadım" diye cevap verir.

Kucaklaşmadan geri çekiliyor. "Neden kokain alıyordun, Joshua?"

Joshua başını sallar. "Bilmiyorum."

"Tanrım, Cameron, kokain mi alıyorsun?" diye kekelerken gözleri Cameron'a kayar.

"Hayır, Joshua da bunu daha önce hiç yapmadı. Tek seferlik bir şeydi. Sadece kontrolden çıktı," diye iç geçiriyor Cameron.

Yalan söylediğini ben bile görebiliyorum. Bu da ne böyle? Cameron da öyle. Bu parti hayatı artık ikisi için de sona eriyor. Cameron artık bir doktor ve Joshua da

milyoner. Bu çok saçma. Aklım o pislik Carson'a gitti. Mümkünse şimdi ondan daha çok nefret ediyorum.

Zayıf bir gülümseme verdim. "Sizi biraz yalnız bırakayım ve kahve alayım. Daha sonra döneceğim."

Joshua bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Ben sana bunu sağlayabilir. Annem odaya her girdiğinde odadan çıkmayacaksın. Bu işte birlikte olduğumuzu sanıyordum." Gözleri bana meydan okuyor.

Kahretsin, rahatsız bir şekilde yutkunuyorum. "Öyleyiz ama... Josh, annenle biraz yalnız zaman geçir. Zaten gidip Max'i görmek ve kızları aramak istiyorum." Bana elini uzatıyor ve gözlerim endişeyle beni dikkatle izleyen Margaret'a kayıyor.

"Natasha, canım, konuşmamız gerek," diyor Margaret sessizce. Alt dudağımı ısıyorum ve yere bakıyorum. Bu kaltakla konuşmak istemiyorum, ondan nefret ediyorum... onunla ilgili her şeyden ve şimdi yalancı bir zinacı olduğunu biliyorum, eğer mümkünse ondan daha da çok nefret ediyorum. Joshua elimi tutup arkasından öperken gözleri annesiyle barışmam için bana yalvarıyor.

Boyun eğen bir gülümseme takındım. "Evet, tamam, birkaç telefon görüşmesi yapıp on beş dakika içinde döneceğim." Joshua sıcak bir şekilde gülümsüyor ve elimi tekrar öpüyor. "Max'i de yanına al bebeğim. Burada tek başına dolaşmanı istemiyorum." Gözlerimi deviriyorum, Cam gülümsüyor ve beni başımdan tutup çekiyor.

"Hadi Marx, sana dördüncü kattaki ateşli hemşireleri göstereceğim." İğrenmiş bir yüz ifadesi takındım. "Tanrım, sabırsızlanıyorum."

Bir saat sonra salonda Max'le konuşuyordum. "Holly'yi aradın mı?"

Gülümsüyor. "Evet, ama dün gece çalıştı ve şu anda gecenin bir yarısı orada, bu yüzden uyandığında ona bir mesaj bıraktım." Başımı salladım. Max Avustralyalı bir kadınla tanışmış ve ona gerçekten vurulmuş. Otuz dört yaşında ve iki çocuklu dul bir kadın. Benimkinin yanındaki binada oturuyor. Ön bahçede karşılaştıklarında konuşuyorlarmış ve oradan devam etmiş. Onunla tanıştım, iyi ve çok çekici birine benziyor. Hastanede radyolog ve vardiyalı çalışıyor. Umarım onun için iyi olur. İlk karısı çok çalıştığı için onu terk etmiş. Bir gün eve gelmiş ve ev, kadının başka biriyle tanıştığını söyleyen bir notla darmadağın olmuş. Zavallı adam, evliliğe bu şekilde saygı duyuyorsa zaten yanlış kadın olduğunu söylüyor. Bunun ne kadar korkunç o l a c a ğ ı n ı hayal bile edemiyorum. Biz aslında oldukça iyi olduk...

Buna ne diyeceğinizi bilmiyorum... belki arkadaşlar. Huysuz ama dürüst ve kuru bir espri anlayışı var ve bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama onun etrafımda olmasından hoşlanıyorum. Doğruyu söylemek gerekirse Max'e haftalar önce Amerika'ya dönmesini söyledim, eğer yaşadığı bu küçük aşk olmasaydı. Joshua'nın ona ödeyecek parası olduğunu düşündüm, o yüzden neden uzatmayayım ve nereye gittiğini görmeyeyim. Yine de şu anda aklımda büyük bir ağırlık var, çünkü belli ki buraya geri taşınacağım.

"İşler nasıl gidiyor?" Koridorda birlikte odaya doğru yürürken Max soruyor.

Küçük bir çocuk gibi omuzlarımı kamburlaştırıyorum. "Oldukça iyi, sanki hiç ayrılmamışız gibi hissediyorum."

"Ve bu iyi mi?" Gülümsüyor.

Gülümsüyorum ve gözlerimi açıyorum. "Evet, bu çok iyi." Çarpık gülümsemesiyle başını sallıyor.

Joshua'nın hastane odasının kapısını çekinerek çalıyorum. Joshua kapıyı açarken kapı telaşla açılıyor. "İşte benim kızım," diye gülümsüyor beni öpmek için eğilirken. Gözlerim odanın içinde geziniyor. "Annem gitti." Rahat bir nefes alıyorum ve elimi göğsüme götürüyorum. Joshua gözlerini bana diyor. Kahretsin, yakalandım... annemden nefret ediyorum.

"Nereye gittin?" diye soruyor kaşlarını kaldırırken.

Odaya girerken, "Cam bana çalıştığı acil servisi gezdirdi ve beni psikiyatri bölümünün başındaki kişiyle tanıştırdı," diye cevap veriyorum.

Başını sallıyor ve yatağa oturuyor. "Buraya taşındığında çalışmanı gerçekten istemiyorum."

El çantamı sandalyenin üzerine bırakıyorum ve ellerimi soru sorarcasına kalçalarımın koyuyorum. "Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Altı ay izin alacağımı ve seyahate çıkabileceğimizi düşündüm."

Heyecanla gülümsedim. "Gerçekten mi? Nereye gideceğiz?"

"Asıl soru nereye gitmeyeceğimiz." Sırıttıyor.

"Büyük bir projenin ortasında olduğunu ve işten ayrılamayacağını söylediğini sanıyordum," diye cevap veriyorum.

Omuzlarını kamburlaştırıyor. "Önceliklerim değişti." "Bu ne anlama geliyor? Şimdi önceliklerin neler?" diye sordum.

Eğildi ve bana nazik bir öpücük verdi. "Sen... seni mutlu etmek benim tek önceliğim."

İçimi bir rahatlama kaplıyor. Bu cevabı sevdim... Hem de çok sevdim. "Beni mutlu etmek istiyorsan Josh, lütfen bir daha kokain almaz mısın?" diye mırıldanıyorum göğsüne doğru.

"Bunun için endişelenme. Ödümü kopardım. Bir daha asla o boka dokunmayacağım."

"Cam, ona da bunu yapmamasını söyleyebilir misin?" diye soruyorum.

Eğildi ve boynumu öptü, "Endişelenmeyi bırak preshe. Cameron büyük bir çocuk ve daha çok genç. Onun için eğlenceli bir polis olmuyorum."

"Olacağım ve ne dediğin umurumda değil," diye kaşlarımı çatıyorum.

Sessiz bir onaylamazlıkla bana bir kaşını kaldırıyor ama fikrini kendine saklıyor.

"Ayrılmadan önce iyi bir iş bulmak için altı ay çalışmam gerektiğini düşünmüyor musun?" Soruyorum.

"Hayır," diye cevap veriyor. "Cinsel psikoloji yapmanı hiç istemiyorum Natasha." Kaşlarımı çatıyorum ve soru sorarak ondan bir adım geri çekiliyorum.

"Tash, seni becermek ve seks bağımlılıklarına seni de eklemek için can atan cinsel açıdan sikilmiş sapkınlarla uğraşmanı istemiyorum," diye cevap veriyor suyundan bir yudum alırken.

"Bu bir şaka mı?" Tersledim. "Bunu bana söylemeye nasıl cüret edersin? Üniversitede altı yıl okudum ben Joshua. Bu benim seçtiğim kariyer ve ne yapacağıma karışamazsın!" Tersliyorum. Sessiz bir meydan okumayla kaşlarını kaldırıyor ve yatağa oturuyor. "Göreceğiz bakalım."

Ona kaşlarımı çatıyorum ve banyoya gidiyorum. Hastanede olduğu için çok şanslı, çünkü şu anda kendimi çok kötü hissediyorum. Öfkemi yatıştırmaya çalışırken ve kendime uzlaşmayı hatırlatırken banyoya gitmekte acele etmiyorum. Dışarı çıktığımda Joshua'nın yatağının yanındaki sandalyede genç bir adam oturuyordu.

Ayağa kalkıyor. "Merhaba, ben Peter. Rehabilitasyon ekibindenim. Önümüzdeki birkaç gün Joshua ile birlikte çalışacağım. Joshua bana sizin de bir psikolog olduğunuzu söyledi."

Joshua'ya sahte bir gülümseme gönderdim. "Evet, öyleyim. Cinsel psikologum aslında." Onu pipona koy ve iç, pislik.

Peter kaşlarını kaldırıyor, "Vay canına, ilginç bir iş kolu."

Tekrar gülümsedim. "Evet, çok." Joshua onaylamaz bir ifadeyle dudaklarını büzüyor. "O zaman sizi yalnız bırakayım," diye gülümsüyorum. Joshua'nın dudaklarına kısa bir öpücük konduruyorum ve kapıdan çıkıyorum.

"Tash, annem saat dörtte seni kahve içmeye götürmeye geliyor."

Yüzüm düşüyor ama hemen toparlanıp gülümsüyorum. "Harika, dört gözle bekleyeceğim."

Saat dört ve ben kahve randevusundan vebadan korkar gibi korkuyorum. Margaret koridorda bana doğru yürürken kızgın bir Cheshire kedisi gibi gülümsüyor.

"Merhaba, benimle buluşmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," diye mırıldanıyor.

Küçümsemekten derim diken diken oldu. "Ben sadece Joshua için buradayım Margaret. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok," diye çıkışıyorum. İçten içe yaltaklanıyorum çünkü bu niyet ettiğimden daha sert çıktı.

Endişeyle başını sallıyor. "Doğru," diye yanıtlıyor. "Yolun karşısında bir kafe var. Sorun olur mu?" diye sorar. Neden bu kadar iyi davranıyor ki? Tüylerimi diken diken ediyor.

Başımı sallıyorum ve rahatsız edici bir sessizlik içinde kafeye doğru yürüyoruz. "Max, bizi kafenin dışında bekleyebilir misin?" diye soruyorum. Başını sallıyor ve kaldırıma oturuyor.

On dakika sonra yerimize oturduk ve hiç konuşmadan siparişimizi bekledik. Margaret'a söyleyecek hiçbir şeyim yok. Onu son gördüğümde neredeyse yüzüne bir tokat atıyordum. Ona gerçekten vurduğuma inanamıyorum. Son zamanlarda bana ve kaltak tokatlamama neler oluyor böyle? Bu rahatsız edici düşüncüyü unutmaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. Margaret masanın üzerinden elimi tutuyor ve ben de konuşmamak için dudagımı ısırıyorum.

"Natasha... Joshua'nın iyiliği için lütfen ateşkes ilan edebilir miyiz?"

Zorla başımı salladım. "Margaret, seninle hiçbir zaman kavga etmek istemedim.

Benden nefret eden sensin."

"Senden asla nefret etmedim canım. Lütfen bunu benim bakış açımdan anla. On dokuz yaşındaki oğlum eve geliyor ve bana on yedi yaşındaki kuzenine aşık olduğunu söylüyor. Bir aydır onunla her gün seks yaptığını ve onunla evleneceğini söyledi."

Yere bakıyorum ve kalbim erirken gülümsüyorum. "Bunu o mu söyledi?" diye soruyorum. "Benimle evlenmek istediğini mi söyledi?"

Arkasına yaslanır ve kaşlarını çatır. "O cümlelerin tamamından aldığın tek bilgi bu."

Başımı sallıyorum, utanıyorum. "Özür dilerim, devam edin."

"Ve sonra, iki hafta geçmeden, başka biriyle yatıyor ve onun kalbini kırıyor ve onu dünyanın öbür ucuna tek başına gitmek üzere uçağa bindirmek zorunda kalıyorum... ve yıkılmış bir halde."

Midemden suçluluk duygusunun korkunç tadı yükselirken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Gözlerinin içine bakıyorum. "Ben asla başka bir adamla yatmadım Margaret. Joshua hayatını benim üzerime yıkmasın diye yalan söyledim. Bunu ona söylemediğim sürece onu terk etmeme asla izin vermeyeceğini biliyordum ve o zamandan beri bu beni rahatsız ediyor. Bugüne kadar başka bir erkekle asla seks yapmadım."

Sustu ve şok içinde sandalyesine geri oturdu. "Ne, hiç mi?" Başımı sallıyorum. Yüzü düştü.

"Bunun sana garip geldiğini biliyorum ama Joshua ve ben birbirimize gerçekten aşığız ve sen zehirlerinle bizi perişan ettin. Joshua asla ikimizden birini seçmek zorunda kalmamalı Margaret. Onu bu duruma sokmak hiç adil değil. Ben bunu ona asla yapmazdım ama sen bunu kolayca yapıyorsun."

Başını öne eğiyor. "Biliyorum."

"Ve babamın ölmesine izin verdikten sonra bana gelip, bunca yıldır benden nefret ettiğin halde, akraba bile olmadığımızı söylüyorsun. Nasıl tepki vermemi bekliyorsun?"

Bana bakarken gözyaşlarına boğuldu. "Natasha... Çok üzgünüm. Joshua için tehlikeli olduğunu hissettim. Sana olan aşkı her şeyi tüketiyor ve dürüst olmak gerekirse onu tekrar terk edersen bunun onu yıkacağını biliyordum... ve haklıydım. Aşırı dozda kokain aldı. Ama sonunda onu bu kadar mutsuz gördüğümde bunu ona daha fazla yapamazdım. Sana gerçeği söylemek zorundaydım."

Sandalyemde arkama yaslandım. "Söyle bana, oğluna babalığı hakkındaki gerçeği söyleyecek misin?" Küçümseyerek bir kaşımı kaldırırken soruyorum.

Yüzü düştü. "Natasha, lütfen beni yargılama. Scott'ı doğurduktan sonra," kimsenin dinlemediğinden emin olmak için kafede etrafına bakınıyor, "Robert sürekli çalışıyordu ve cinsel olarak bana olan ilgisini kaybetti. Sadece yirmi iki yaşındaydım. Dört haftanın üçünde dışarıdaydı ve bir ilişkisi olduğundan oldukça emindim. Perişan haldeydim." Garson kız kahvelerimizle birlikte geldi. Margaret hemen konuşmayı kesiyor. "Teşekkür ederim," diye gülümsüyor. "Robert'ın isteği üzerine beni ve Scott'ı kontrol etmek için düzenli olarak eve gelen bir arkadaşımız vardı. O zamanlar benim tek arkadaşımdı ve ona güvenmeye başlamıştım. Evliliği geçici olarak sona ermişti ve destek için birbirimize yaslanıyorduk. Çok konuşurduk ve sık sık bana gelir ve akşam yemeğine kalırdı. İkimiz de çok yalnızdık. Bir gece birkaç şarap içtikten sonra bana yatakta yalnızken benimle ilgili... cinsel içerikli... fanteziler kurduğunu söyledi." Benim için kurduğu durumu hayal ederken gözlerim açılıyor. "Tamamen şok olmuştum ve ondan hemen gitmesini istedim. Ama bunu düşünmeden edemiyordum. Bu beni rahatsız etti, Natasha. Cinsel açıdan en iyi dönemimdeydim ve

Beni çocuğunun annesi olarak gören bir adamla evliydim, daha fazlası değil. Benim için çok zor bir dönemdi."

"Böyle biriyle evli olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum," diye fısıldıyorum. Gülümsüyor. "Bu konuda asla endişelenmene gerek yok. Joshua ile aranızdaki kimya çok derin." Ona minnettar bir gülümseme veriyorum, bunu söylemesine gerek yoktu. "Her neyse, bunu iki ay boyunca düşündüm ve sonunda onu yatağında hayal etmeye başladım. İstendiğimi hissetmek istiyordum, arzulandığımı hissetmek istiyordum. Robert dört aylığına uzaklara gitti ve her zamanki gibi arkadaşımız beni kontrol etmek için her gün arıyordu. Aramızdaki cinsel gerilim dayanılmaz hale geldi ve bir gece beni dudaklarımdan iyi geceler öpücüğü kondurdu. Sinirlendim ve gitmesini istedim ama gitmedi. Ben içeride volta atarken o dört saat boyunca arabasında kaldı, yapmak üzere olduğum şeyden dolayı perişan haldeydim. Sabahın ikisinde kapıyı tekrar çaldığında artık hiçbir direncim kalmamıştı. Natasha'yı kırdım, günaha teslim oldum. Bir ay boyunca her gün ve gece tutkulu bir şekilde seviştik. Ona tamamen aşık oldum ve Robert birkaç hafta içinde eve döneceği zaman, birlikte olabilmemiz için Robert'ı terk etme niyetimi bu adama söyledim." Şok içinde arkama yaslandım, beklediğim hikâye bu değildi. "Bana aptal olmamamı ve karısına geri döneceğini söyledi." Hatırladıkça gözleri doluyor. Midem bulanıyor ve ona gerçekten acıyorum. "Bana asla birlikte olamayacağımızı, beni arkadaşına tercih etmeyeceğini ve Robert'a söylersem hayatımı zindan edeceğini söyledi. Kalbim kırılmıştı - nasıl bu kadar aptal olabildim. Beni seks için kullanan bir adam için evlilik yeminimi bir kenara attım." Gözyaşlarını bir mendille siliyor ve kahvesinden bir yudum alıyor. "Robert geri döndüğünde farklıydı. Evlendiğim adam geri dönmüştü ve aslında bir ilişkisi olduğunu itiraf etti ve yeniden başlamanızı istedi. Scott'ın iyiliği için bir aile birimi olmaya çalışmamızı. Ben de aynı şekilde aldatıcı olmuşken nasıl hayır diyebilirdim? Daha önce derinden aşık olduğum adamla birlikte kalma şansına balıklama atladım." Mendiliyle tekrar gözlerini siliyor. "Neyse, uzun lafın kısası, iki ay sonra hamile olduğumu öğrendim ama her zaman prezervatif kullandığımız için çocuğun ilişkiden olabileceğini düşünmedim. Ayrıca Robert ve ben birbirimize yeniden aşık olmuştuk ve çocuk bir lütuftu. Benim güzel Joshua'm bir hediyeydi. Bana çok büyük bir mutluluk getirdi ve bana ikinci bir mutluluk şansı verildiği için her gün Tanrı'ya şükrediyordum."

Empati kazanıyor ve gülümseyerek masanın üzerinden elini tutuyorum. "Margaret, günaha girmenin nasıl bir his olduğunu bilirim. Ben de ilk sevgilime aşık olmuşum.

Kuzen hatırlıyor. Her gece birlikte olabilmek için vicdanımızla savaşırdık. Korkunçtu."

Anlıyormuş gibi başını sallıyor ve gülümsüyor. "Joshua on altı yaşındayken attan düştü ve çok kan kaybetti." Hikâyenin bir sonraki kısmı ortaya çıkarken kaşlarımı çatıyorum. "Her neyse, babası o sırada denizaşırı bir ülkedeymiş ve Joshua'ya kan nakli yapılması gerekmiş. Doktorlar kan grubunu test ettiklerinde çok nadir görülen bir kan grubuna sahip olduğu ve kardeşleriyle tam kardeş olmasının genetik olarak mümkün olmadığı ortaya çıktı. Hiç bu kadar yıkılmamıştım. Joshua başka bir adamın oğluydu. Bunu Joshua'ya ve sevgili babasına nasıl yapabildim?" Bunun korkunç bir hata olduğunu anladığımda gözlerim doluyor. Onun için gerçekten üzülüyorum. "Daha da kötüsü, Joshua'nın ihtiyacı olan hayat kurtarıcı kanı bağışlayabilmesi için Robert'ın hâlâ arkadaşı olan bu adama gidip gerçeği anlatmak zorunda kaldım. Çok utandı ve eğer gerçek ortaya çıkarsa her şeyini, karısını, çocuklarını ve en iyi arkadaşını kaybedeceğini söyledi. Birine anlatırsam beni şiddet uygulamakla tehdit etti."

Kaşlarımı çatıttım. "Margaret, bu adam tehlikeli mi?" Fısıldıyorum.

Başını sallıyor. "Ne yazık ki evet ve dengesiz." Mendiliyle tekrar gözlerini siliyor. "Bu sırrın ortaya çıkmasının tek yolunun Joshua'yla birlikte kalıp hamilelik ve benzeri şeyler için genetik test yaptırmanız olduğuna dikkatimi çeken oydu." Anladıkça gözlerim açılıyor. Yüksek sesle hıçkırdı.

"Sizi ayrı tutmam gerektiğini biliyordum... ne pahasına olursa olsun." Elini tutarken başımı sallıyorum ve o da sıkıyor.

"Natasha, sırrımı saklar mısın... lütfen. Bunun ortaya çıkması hiç iyi olmaz. Joshua harap olacak, Robert harap olacak. Bu adam her şeyini kaybedecek ve benden intikam alacak. Robert muhtemelen beni terk edecek ve Joshua bir Stanton olamayacak." Gözyaşlarım tekrar tehdit ederken kaşlarımı çatıyorum.

"Margaret, benden sevdiğim adama yalan söylememi istiyorsun. Bunu yapamam," diye fısıldadım.

Başını iki yana sallıyor. "Hayır, yalan söylemeyeceğim... sadece bundan bahsetmeyeceğim ve sonra eğer bilmesi gerekirse, ona söyleyeceğim ve bu konuda hiçbir şey bilmiyormuşsun gibi davranacağım... Yemin ederim seni asla bu pisliğe bulaştırmayacağım."

Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Margaret, keşke bana söylemeseydin," diye fısıldıyorum öfkeyle.

Başını salladı. "Biliyorum ama yapmak zorundaydım, ikiniz de çok yıkılmıştınız. Seninki gibi bir aşkı daha önce hiç görmedim Natasha. Siz gerçekten ruh eşisiniz... Ben buna inanıyorum... sen de inanıyorsun... Joshua da bunu biliyor. Bunu sizden nasıl saklayabilirdim? Gerçeği bildiğim halde sizi birbirinizden nasıl uzak tutabilirdim?"

Kahve fincanımı boşaltırken kaşlarımı çatıyorum. Başımı ellerimin arasına alıp masaya koyuyorum. "Bu berbat bir durum Margaret ve ben bir psikoloğum... Berbat durumlarla iyi başa çıkarım."

Gülümsüyor ve elimi tutuyor. "Biliyorum canım. Seni bu duruma soktuğum için üzgünüm ama gerçekten başka seçeneğim var mı? Eğer Joshua'nın zarar görmeyeceği başka bir çıkış yolu bulabilirsen lütfen bana haber ver. Her şeyi yaparım." On dakika boyunca sessizce oturup ikinci kahvemi içerken, izleyebileceğim başka bir yol bulmak için beynimi zorluyorum. Elimde hiçbir şey yok. Boyun eğerek derin bir nefes verirken başımı sallıyorum. O haklı... Bundan kurtulmanın bir yolu yok. Yalan söylemekten başka çarem yok. Joshua daha iyisini hak ediyor.

BÖLÜM 4

BEŞ OTUZUNDA Joshua'nın odasına döndüğümde odayı boş buldum. Eşyaları, katlanabilir yatağım, her şey... gitmişti.

Bir hemşire bize yaklaşıp kadar Max ve ben şaşkınlık içindeydik. "Natasha Stanton siz misiniz?" diye sordu.

Gururla gülümsüyorum. "Evet."

"Kocanız üst kattaki özel bölüme taşındı ve nerede olduğunu size bildirmemi istedi."

"Oh tamam, teşekkür ederim," diye cevap verdim.

"Asansörle yedinci kata çıkın ve sonra sağınızda güvenlik kodu olan büyük bir gri kapı seti göreceksiniz. Zile basın ve içeri alınacaksınız," diye cevap veriyor.

Tekrar gülümsedim. "Tamam, teşekkürler." Sessizlik içinde asansöre bindik. Zihnim Margaret'in anlattıklarıyla dolup taşıyor. Onun için gerçekten üzüldüğüme inanamıyorum. Böyle bir sırrı yirmi yedi yıl boyunca içinde tutmanın nasıl bir şey olduğunu hayal edebiliyor musunuz ... aslında hayır, on altı yaşındayken öğrendiğini söyledi, yani on bir yıl. Ve bu o kadar kötü bir sır ki... zavallı bebeğimin hiçbir fikri yok. Tanrım, bu tam bir karmaşa. Bunu gizli tutmayı kabul ederek doğru şeyi mi yaptım? Ya daha sonra başından beri bildiğimi öğrenirse ve onu kandırdığım için beni terk ederse? Bu tamamen mümkün. Ben de annesi kadar kötüyüm... ama başka ne seçeneğimiz var? Koruduğumuz kişi o. *Ne lanet bir kabus*. Güvenlik kapısına vardığımızda bir hademe çift kapının yanındaki fuayeyi temizliyordu.

Önce Max konuşur. "Natasha Stanton kocasını görmeye geldi." Yere doğru gülümsüyorum - bu kulağa gerçekten çok hoş geliyor.

Sıkılmış resepsiyon görevlisinin sesi hoparlörden yankılanıyor. "Evet, buyurun." Kapılar açılıyor. Resepsiyon görevlisinin masasına ulaştık. "Sizinle görüşmek istiyorum."

Kocam. Hangi odada?"

"Elbette, sağdaki son kapı." Max'e gülümsüyorum ve koridorda sağdaki son kapıya doğru ilerliyoruz ve kapı televizyon, kablolu yayın ve mutfakla tamamlanmış büyük bir özel salon alanına açılıyor.

Max'e kaşlarımı çatıyorum. "Bu rastgele." Gülümsüyor ve başını sallıyor. İçeride mutfağı yeniden dolduran bir temizlikçi var.

"Merhaba," diye gülümsüyorum.

Gülümsüyor. "Merhaba."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Bu büyük odalar da ne? Hastane odaları nerede?"

"Burası, basından daha fazla mahremiyete ve korumaları için daha fazla alana ihtiyaç duyan ünlüler için özel bir kanat."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Oh," diye cevap veriyorum, şok olmuş bir şekilde. Tanrım... bu çok... aşırı Hollywood.

"Evet, Los Angeles'taki ünlülerin çoğu madde bağımlılığı nedeniyle bir dönem buraya gelmişlerdir." Gözlerim yere düştü. Evet, sözde kocam gibi.

"Hmm anlıyorum, kocam nerede?" Bu dedikoducu kaltak beni kızdırmaya başladı.

"Odasının kapısı televizyonun yanındaki köşede." Başımı salladım ve o yöne doğru ilerledim.

"Tash, bu gece burada kalacağım, tamam mı?" Max belirtiyor.

Ona dönüp kaşlarımı çatıyorum. "Max, buna gerek yok. Evine git tatlım. Ben iyi olacağım. Buraya kimse giremez. Güvenlik var. Burası güvenli."

Max gözlerini kısar. "Hayır, kalacağım. Ben iyiyim. Maçı ekrandan izleyeceğim." Gözlerim şimdi konuşmamızı dinleyen dedikoducu mutfak kızına kayıyor. *Koca kulaklarını kapat.*

"Birazdan seni görmeye geleceğim," diye cevap veriyorum o şezlonga uzanırken. Odaya giriyorum ve çenem düşüyor. Lanet olsun, bu oda lüks bir otel süiti gibi görünüyor. Çift kişilik bir yatak bile var. *Bu da ne böyle?* Joshua banyodan çıkıyor ve bana bayıltıcı bir gülümseme fırlatıyor.

"İşte benim güzel kızım. Endişelenmeye başlamıştım. Annemle birbirinizi öldürmüş olabileceğinizi düşündüm. Bir arama ekibi gönderecektim." Eğildi ve şefkatle yüzümdeki saçları geriye doğru sildi. Gülümseyip kollarımı boynuna doluyorum ve harika kokusunu içime çekiyorum. Sadece onun yakınında olmak bile iyi hissettiriyor... Bu babalık saçmalığını kafamdan atmam gerekiyor.

Beni nazikçe öpüyor. "Yani..." yüzümü taramak için geri çekiliyor. Annesiyle benim aramda ne konuşulduğunu bilmek istiyor.

Suçluluk duygusu midemi dolduruyor... Bunu yapabilirim. "Senin iyiliğin için ateşkes ilan ediyoruz Joshua. Çünkü ikimiz de seni seviyoruz."

Gözleri parlıyor ve içtenlikle gülümsüyor. "Teşekkür ederim... Bunu benim için yaptığın için gerçekten minnettarım." Eğildi ve boynumu öptü. "Bunu telafi edeceğim preshe. Zaman ayırdığına değecek." Arkamdan kavırıyor ve beni ona doğru itiyor.

Gözlerim içgüdüsel olarak kapanıyor. "Bu harika koca oğlan, ama dur. Bir hastanedeyiz. Eve gidene kadar senin için eğlence yok," diye sırtıyorum.

Sandalyeye oturuyor ve beni kucağına çekiyor. "Sana açım," diye fısıldıyor karanlık bir sesle. Gülümsüyorum. Tanrım, aslında ben de. Dün aldığım küçük iki pompa, uzun ve sert bir seks seansına olan ihtiyacımı daha da artırdı.

"Sabır, bebeğim... sonra." Başının tepesine doğru gülümsüyorum. "Baş belası," diye fısıldıyor boynuma.

"Bebeğim, sen istekten ağlayana kadar o aleti kızdıracağım. Hiçbir fikrin yok." Dilimi nazikçe dudaklarında gezdiriyorum ve ona sırtmak için geri çekiliyorum.

"İşte benim güzel sürtüğüm. Senin o pis ağzını özlemişim Natasha." Gözleri dudaklarıma kayarken kararıyor.

Bana güzel sürtük demesi bile merkezime bir uyarılma zonklaması gönderen anıları uyandırıyor. "Senin o güzel, güçlü dilini özlemişim, o yüzden ödeştik," diye fısıldıyorum.

"Eğer kendini siktirmeye çalışıyorsan doğru yoldasın demektir." Boynumu yalıyor.

Bacaklarımın kendiliğinden açılmaya başladığını hissederken gözlerim kapanıyor. Mmm, becerilmeye ihtiyacım var... sertçe. "İşe yarıyor o zaman," diye fısıldıyorum.

Yanındaki yatağa vuruyor. "Gel ve benimle yat."

"Rehabilitasyoncu çocukla seansın nasıl geçti?" Konuyu değiştirmeye çalışmak için sordum.

Omuzlarını silkiyor. "Utanç verici. Kendimi keş gibi hissettim." "Onlara göre öylesin," diye cevap veriyorum.

Başını sallıyor ve sırt üstü yatıyor. "Bunu yaptığım için nefret ediyorum. Nasıl bu kadar aptal olabildim?"

Başımı sallıyorum ve gözlerim doluyor. "Josh, ya sen ölseydin... bu beni öldürürdü. Hayatıma devam edemezdim. Nasıl bu kadar bencil olabilirsin?"

Beni sıkıca kollarının arasına çekerken alnımdan öpüyor. "Biliyorum presh. Çok özür dilerim. Yemin ederim öyle demek istemedim. Bütün hafta sonu tekrar tekrar bizim filmimizi izliyordum."

Dehşet içinde kaşlarımı çattım. "Ne, porno mu?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Evet, bu arada çok seksi görünüyorsun." Tekrar alnımdan öpüyor. Utanç içinde elimi yüzüme götürüyorum. Nasıl görünmeliyim?

"Peki sonra ne oldu?" diye sordum.

Nefesini dışarı üflüyor. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için kendime kızıyordum." Ona bakmak için döndüm. "Beni nasıl hayal kırıklığına uğrattın Josh?"

Gözlerini kaçırıyor. "Sadece Tash var. Seninle ilgilenmesi gereken kişi benim ve bunu bile yapamıyorum."

"Josh, babamın ölümü senin suçun değildi. Brock'un delireceği hakkında hiçbir fikrimiz yoktu." Gözleri hâlâ kısık. "Josh, onun altta yatan bir kalp rahatsızlığı vardı." İçimi çektim.

"Neden beni böyle kestir? Bu işte birlikte olmamız gerekiyordu. Hayatının en kötü döneminde seninle ilgilenen kişi ben olmalıydım ve sen benimle konuşmadın bile. İyi misin diye her gün Cameron'a seni kontrol ettirmek zorunda kaldım. Sonunda bana yakın zamanda geri dönmeyeceğini ve Amerika'ya dönmem gerektiğini söyleyen o oldu," diye mırıldanıyor incinmiş bir sesle.

"Josh," diye fısıldıyorum.

"O uçağa sensiz binmek beni öldürdü." Gözleri doluyor ve alnımıza dokunup sessiz kaldığımızda içimi suçluluk duygusu kaplıyor. Bu an için hiçbir kelime yok, babamın ölümü için duyduğum pişmanlığı tam olarak anlatacak hiçbir şey yok... Josh'u terk ettiğim için. Ne düşünüyordum ki? Uzun bir süre pişmanlık içinde sessizce yatıyoruz, kendi düşüncelerimizin derinliklerinde kayboluyoruz ve birbirimize sıkıca sarılıyoruz. Midemin bulandığını hissediyorum. Ona babası hakkındaki gerçeği söylemeliydim.

"Joshua, bir daha asla ayrılmayacağız, sana söz veriyorum. Zor zamanlarımız geride kaldı." Boğazımdaki suçluluk yumrusuna rağmen gülümsüyorum.

Bana inanmıyormuş gibi başını sallıyor. "Peki ya Brock öğrendiğinde. O zaman ne yapacaksın?" dedi bana inanmıyormuş gibi düz bir sesle.

"Josh, Brock babam öldüğünden beri bana karşı korkunç soğuk bir kardeş oldu. Duygularımı hiç umursamıyor. Annem bile ona uyanmasını söyledi.

Kendisi. Seninle birlikte olmak için annemin onayını aldım ve artık annen ve baban da gemide olduğuna göre her şey yoluna girecek bebeğim. Birbirimizi seviyoruz, değil mi?"

Başını sallıyor.

"Sadece bugüne odaklanalım... bugün mutlu olmaya." Yumuşakça gülümsüyorum.

Dudaklarımı nazikçe öpüyor. "Anlaştık," diye fısıldıyor. "Her günü senin için mutlu bir gün olarak geçireceğim." Gülümsüyorum ve kapı çalınırken onu nazikçe öpüyorum.

"İçeri gel," diye tersliyor sözünün kesilmesine sinirlenerek.

Cameron ıslıl ıslıl bir gülümsemeyle odaya giriyor. "Merhaba aşk kuşları." Gülümsüyorum ve sırt üstü yatmak için Joshua'nın kucağından çekiliyorum.

"Merhaba Doktor Love." Gülümsüyorum.

"Hmm, Doktor Aşk kulağa hoş geliyor. Gerçi ben Doktor Multiple olarak bilinmeyi tercih ederim."

Joshua yüksek sesle gülüyor, "Sen gerçekten bir aletsin, biliyor musun?"

Cameron gülümsemesini bastırmak için dudağını ısırtıyor ve bana göz kırptıyor. "Bugün nasıl hissediyorsun?" diye soruyor Joshua'ya.

"Çok daha iyi," diye yanıtlıyor. Cameron Joshua'nın dosyasını alıyor ve yatağın ucunda durarak okumaya başlıyor. Onun gerçekten nitelikli bir doktor olması beni hâlâ korkutuyor. Bir şey okuyor ve kaşlarını çatıyor.

"Murph ne yapıyor?" Josh soruyor.

Cameron hâlâ kaşlarını çatmış, dosyadaki cevaplara bakıyor. "Yine çalışmakla meşgul. Medya aşırı dozunuzu öğrendi ve görünüşe göre telefonlar ve web sitesi çılgına dönüyor."

"Max'i görmek için dışarı çıkıyorum," diye fısıldıyorum onları biraz yalnız bırakmak için.

Josh gözlerini bana dikeyyor ve elimi tutuyor. "Max'e olan bu ani ilgi de neyin nesi?"

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Ciddi olamazsın... o benim korumam." Josh kaşlarını kaldırıyor ve sessiz bir onaylamazlıkla elimi tutmaya devam ediyor.

"Joshua, onu peşimden koşturan sensin. İstedğin zaman gidebilir."

Gözlerim hâlâ Joshua'nın dosyasına bakan Cameron'a kayıyor.

Neye bakıyor?

"Neden böyle kaşlarını çatıyorsun? Bir sorun mu var?" diye sordum.

Cameron'ın gözleri dikkati dağılmış gibi yukarı fırlıyor. "Huh." Az önce ne dediğim hakkında hiçbir fikri yoktu. Dikkati dağıldı.

"Sorun ne, neden öyle görünüyorsun?" Tekrar ediyorum.

Konsantrasyon içinde alt dudağını ısıyor. "Sebebi yok, sadece aklımda çok şey var. Gitmem gerekiyor. İkinizi de sonra yakalarım." Aceleyle odadan çıkar.

Yatağın ucuna doğru yürüdüm ve dosyayı aldım. Acaba... dosyanın içinde ne vardı?

Kahretsin.

Joshua Mark Stanton

Kan grubuAB-

DOB1/5/87

Lanet olsun. Kan grubu. Cameron Joshua'nın kan grubuna mı bakıyordu?

Bir şey mi buldu? Diğer herkesin kanı ne tür?

Bu bilgiyi nasıl bulabilirim?

Joshua alçak ve seksi bir sesle, "Git ve yaramaz bir hemşire kıyafeti bul ve buraya geri gel ve bana biraz cinsel şifa ver," diyor.

Dosyasına bakarken sırtıyorum. "Gerçekten mi, cinsel şifa mı? Çok seksenli yıllar." Kaşlarımı soru sorar gibi kaldırıyorum.

Gülümsüyor ve bir hemşire kapıyı açıyor. "Bay Stanton, bazı testler yapmamız gerekiyor." Fark edilmeden çıkma fırsatını kaçırmadım.

"Ben kahve almaya gidiyorum bebeğim. Birazdan dönerim," diye kekeleyorum.

Elimin arkasını öpüyor. "Max'i al." Gülümsüyorum ve yanağına hızlı bir öpücük konduruyorum.

On dakika sonra kafede oturmuş Doktor Google'a danışıyordum.

Kahretsin, bu şeyler kafa karıştırıcı. Annemi aramaya karar verdim. "Merhaba anne."

"Merhaba hayatım, hastamız nasıl?" Telefonda gülümsüyor.

"İyi gidiyor, teşekkürler. Dinle anne, uzun konuşamam. Hastanede kana ihtiyaçları var ve ben de bağışta bulunacaktım. Kan grubumun ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet O+ benim gibi," diye cevap veriyor. Düşünürken sessiz kalıyorum. Mmm.

"Robert'ın kan grubunun ne olduğunu biliyor musunuz? Kendisi burada değil ama doğru kan grubuna sahipse onu arayabilirim" diye sordum.

"Evet, o da benim ve senin gibi O+. Hangi tipe ihtiyaçları var?"

"AB -" Kendimi kaybettim. Lanet olsun, bu çok kötü ve panik içinde gözlerim kapanıyor. "Mmm, Tash, bu çok nadir bir tip. Sanırım sadece bir kişi A

ya da B bağış yapabilir."

iPad'imde çift zamanlı yazarken yüzümü ovuşturuyorum. "Margaret'in kan grubunun ne olduğunu biliyor musun?" diye soruyorum.

Tereddüt ediyor, "Sanırım A. Ama yanılıyor da olabilirim. Onu aramamı ister misiniz?" diye cevap verir.

"Hayır!" Şak diye söyledim. "Yani sorun değil." Lanet olsun, ya Margaret'e bir şey söylerse? "Umm, döndüğünde onu göreceğim," diye cevap veriyorum gergin bir şekilde. Kediye tamamen çantadan çıkarmadan önce telefonu kapatmam gerekiyor.

"Tamam aşkım. Konuşmak için daha fazla zamanın olduğunda beni ara," diye neşeyle yanıtlıyor

"Tamam, seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Sen de aşkım, hoşça kal." Ve onunla birlikte gitti.

Şunu yazıyorum: A kanına sahip bir kadın ve O+ kanına sahip bir erkek AB- kanına sahip bir çocuk yaratabilir mi?

Cevap doğrudan olumsuz geliyor. Babalığı kontrol edin.

Kahretsin... Cameron bilebilirdi. Başımı masadaki ellerimin arasına aldım. Bu tam bir felaket. Bundan nefret ediyorum. Margaret'e Cameron'ın bildiğini ya da en azından şüphelendiğimi söyleyeyim mi? Şüpheli mi? Yoksa bunu hayal mi ediyorum? Lanet olsun, bu boka nasıl bulaştım? Belki de zihnim bana oyun oynuyordur? Ayağa kalkıp buzdolabına doğru yürüyorum ve Max'in kapının dışında beni beklediğini görüyorum. Telefonuyla konuşuyordu. Kapıyı açıyorum, dikkatim dağılmış bir şekilde ona bakıyorum ve Buzlu Kahve Sütü çıkarıyorum. Döndüğümde bir adama çarpıyorum ve içeceğimi düşürüyorum.

"Ah, çok özür dilerim," diye kekeliyorum. Yukarı bakıyorum ve geri çekiliyorum. Adamın durumu kötü - bütün yüzü yara bere içinde. İki siyah göz, kesik dudaklar, kırık burun. Tanrım, çok kötü bir araba kazası geçirmiş olmalı. Kırmızı saçları var. Korkunç görünüyor.

Gülümsüyor ve başını eğiyor. "Sorun değil."

Şimdi bana bakıp başını sallayan Max'e gülümsüyorum. Neden bu kadar beceriksizim? Max başını sallıyor ve bana gülüyor. Hmm, sakarlığıma alışmaya başladı.

İki saat sonra Cameron içeri girdiğinde Joshua'nın yatağında uzanıyordum. "Bugünlük gidiyorum. Sana evden bir şey getirmemi ister misin?"

Geriniyorum ve ayağa kalkıyorum. "Seninle geleceğim Cam. Bu gece evde uyuyacağım."

Joshua bana baktı, utanmıştı. "Benimle kalmak istemiyor musun?"

"Evet, seninle kalmak istiyorum. Sanırım bu gece senin evinde kalsam daha iyi olacak. Bu kötü görünüyor," diye cevap veriyorum.

Utangaç bir şekilde gülümsüyor. "Ama biz evliyiz. Hiç de kötü görünmüyor. Seninle daha iyi uyuyorum."

Gülümsüyorum. Gerçekten çok sevimli.

"Kötü görünmüyor Tash, sadece kal. Zaten burada kimsenin umurunda değil." Cam gülümsüyor.

Kaşlarımı çattım. "Emin misin?"

"Olumlu," diye gülümsüyor. Bana bir öpücük veriyor ve yanımdan ayrılıyor.

Sıcak bir duş alıyorum ve ayrılmamızdan bu yana kendimi en rahat hissettiğim anın bu olduğunu söylemeliyim. Sonunda her şey normale dönüyor gibi hissediyorum. Hastane nihayet son derece sessiz ve hareketsiz ve odamız karanlık ve sadece yan lambayla loş bir şekilde aydınlatılıyor. Banyodan çıkıp yavaşça yatağa doğru yürürken Joshua'nın gözleri odada beni takip ediyor. Bana elini uzatıyor, sonunda yalnızım.

"Bütün gün yatma saatini bekledim," diye fısıldıyor.

Utangaç bir gülümseme takındım. "Josh, hastanedeyiz. Hiçbir şey olamaz, ya bir hemşire gelirse?"

"O zaman onu müthiş bir gösteri bekliyor olacak," diye yumuşak bir sesle cevap veriyor, gözleri vücudumda geziniyor ve boynunu hafifçe kırıyor. Elimi tutup beni yatağa çekerken içimin sivilaşmaya başladığını hissediyorum. Televizyonu açıyor ve beni arkamdan kaşıkıyor. Saçlarımı derin derin içine çekiyor. "Bu pijamaları özlemişim."

Gülümsüyorum. Kareli erkek pazen pijamaları onu gerçekten memnun ediyor. Sessizce uzanıp televizyon izliyoruz. Parmakları arkamdan vücudumu hafifçe sıyrıyor, dudakları boynumda aşağı yukarı geziniyor ve kulak mememi nazikçe öpüyor. Güç alışverişinin an be an, santim santim gerçekleştiğini hissedebiliyorum. Vücudu bana arkadan nazikçe hükmediyor ve ereksiyonunun belime doğru büyüdüğünü hissettiğimde, vücudum nazikçe istekle boyun eğiyor. Nihayetinde bana dokunmasıyla geçen yarım saatin ardından beni kollarına alıyor. Onun için yanıp tutuşuyorum, neredeyse hareketsiz yatamayacak noktaya geldim. Beni sırtüstü yatırıyor ve yavaşça pijama üstümü başımın üzerinden kaldırıyor ve göz temasını kesmeden pantolonumu çıkarıyor.

"Kahretsin, vücudunu özlemişim," diye fısıldıyor iri elleri üzerimde özgürce gezinirken ve gözleri temasla kapanırken. Dili ağzımın içinde nazikçe geziniyor, eli çenemin altında. Beni istediği gibi tutuyor. İşte o zaman beni çılgına çeviriyor. Şehvetten çıldırmış. Beni istediği gibi aldığı anda

Beni istediği gibi. Tam kontrol, tam hakimiyet. Diğer eliyle bacaklarımı ayırıyor ve güçlü parmakları doğrudan ıslak merkezime gidiyor. Parmaklarının arkasını dudaklarımda ileri geri gezdiriyor. Tanrım, bunu özlemişim, onu özlemişim. Boynunu sertçe kırıyor ve beni tekrar öpüyor, daha acil, daha sert. Elini çevirirken bir parmağını yavaşça içime sokuyor. Kalp atışlarım hızlanırken ikimiz de inliyoruz. Dayanamayacağım, orgazma çok yakınım. İki, sonra üç parmak etimi geriyor ve bacaklarım daha fazlasını isteyerek daha da açılıyor. Beni döndürüyor, böylece yan yatıyoruz. Arkamda duruyor ve üstteki bacağını omzuma doğru kaldırıyor, dizim kulağımın arkasına düşüyor. Güçlü parmakları arkamdan bedenime girip çıkıyor. İkimizin de gözleri kapalı. Saf içgüdülerimizle hareket ediyoruz. Öpücükleri omzumun üzerinden agresifleşiyor ve eli neredeyse şiddete dönüşürken vücudum yatakta yukarı çıkmaya başlıyor. Kalçalarımı kavıyor ve beni yatağın aşağısına, penetrasyona doğru çarpıyor. Lanet olsun bu çok iyi hissettiriyor. Parmaklarını çıkarıyor ve dört parmağının uçlarını klitorisimin üzerinde hafifçe gezdirerek basıncı tamamen değiştiriyor. Neredeyse yataktan fırlayacaktım. Islak uyarılmamın sesi havada kalın bir şekilde asılı kalıyor ve bacaklarım gidebildiği kadar açılıyor. Beni nazikçe öpüyor, dili dudaklarımda etrafında dolaşıyor. Daha fazla dayanamıyorum, boşalmam lazım. Hemen. Şimdi. Elini yukarı kaldırıyor ve beni usulca öperken şefkatle yüzümü tutuyor. Beni bu şekilde çıldırtıyor, temposu değişiyor... sert ve agresif, sonra nazik ve sevgi dolu. Bana sert davrandığında şefkati arzuluyorum ve sonra şefkatli ve sevgi dolu olduğunda sert baskınlığı arzuluyorum. Daha fazla dayanamıyorum. Üzerine çıkabilmek için hareket etmeye çalışıyorum ama beni durduruyor.

"Kıpırdama," diye tersliyor. Nefes nefese yutkunuyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Parmaklarıyla arkadan saldırmaya devam ediyor, dili parmaklarını yansıtıyor. Sahip olduğum her şeyi alıyor. İkimizin de zihninde neden cinsel olarak bu kadar uygun olduğumuza dair bir şüphe yok. Onun vücudu benimkini öyle bir güçle kontrol ediyor ki, vücudum ihtiyaçtan titriyor. O ne kadar sert hükmederse, benim uyarılma seviyem o kadar yükseliyor. O da aynı şekilde, ben boyun eğdikçe o daha da sertleşiyor.

"Seni tatmam gerek," diye fısıldıyor.

"Josh hayır. Bu gece olmaz, herkes içeri girebilir. Eve gittiğimizde bebeğim. Burada olmaz." Gözlerini kapatıyor ve anlayışla başını sallıyor. Alttaki kolu başımın altında ve ben de omzumun üzerinden öpüşecek şekilde bükülmüş durumdayım. Aslında o öpüşüyor, ben burada ağzım açık yatıyorum, onun vücudunun benimkine yaptıklarından çok rahatsız oluyorum. Parmaklarını yavaşça dışarı çekiyor ve ben bu kayıp karşısında inliyorum. Avucunu şişmiş seksimin üzerinde ovuşturuyor.

uyarılmamı yayıyor ve sanırım tüm tutarlı düşüncelerimi kaybederken kendini sakinleştirmeye çalışıyor. Parmaklarıyla dudaklarımı yavaşça aralamaya başlıyor. Sert uzunluğunu kremsi uyarılmam boyunca ovalarken başımı göğsüne yaslıyorum.

"Çok iyi hissediyorsun, kıymetlim. İçine çok sert boşalacağım bebeğim. Bunun için can atıyorum." Ağzım açık kalıyor, çünkü o iri aletini yavaşça içime sokuyor. İkimiz de basınçtan inliyoruz. Lanet olsun, buna ihtiyacım vardı. Açık ağzı boynuma düşüyor ve emiyor. Eli vücudumda göğüslerime doğru ilerlerken gözlerim yuvalarından fırlıyor. Dolgun boyu yavaşça içime girip çıkıyor ve elleri klitorisimden kalça kemiğime, göğüslerime ve karnıma doğru ilerliyor. Açık ağzı ağzımdan boynuma ve köprücük kemiğime doğru kayıyor. Öpüşmemiz, uyarılmamızın ateşi yükseldikçe agresifleşiyor ve beni acımasız uzunluğunun üzerine sertçe indirmek için kalça kemiğimi tutuyor.

"Sen çok ateşli bir sikişsin, değerli kızım. İçimi dışıma çıkarıyorsun, bunu biliyor musun? Seni çok özledim," diye kulağıma hırlıyor.

Cevap verebilseydim verirdim ama veremiyorum... Düşünemediğim ya da konuşamadığım bir zevk kubbesindeyim. Kalçaları piston hızında pompalamaya başladı. Elleri beni öyle bir güçle kendine çekiyor ki acı veriyor. Üst bacağım onun iri ve güçlü elleri tarafından tutuluyor. Eğiliyor ve dizimin yan tarafını açık bir ağızla öpüyor, sert siki her derin daldırmada içimi dışına çıkarmaya devam ediyor. Beni tekrar öpüyor ve ben kendimi tutamıyorum. Ağzının içine çılgılık atıyorum ve bir orgazm dalgası beni bir tren gibi vururken öne doğru yalpalıyorum. Gözlerini kapatıyor ve kendini derinlere hapsediyor ve sıcak menisinin beni içten dışa yaktığını hissediyorum, siki boşalırken titriyor. Üstteki bacağımı vücuduna geçiriyor ve yüzümü tutup beni derinden öpüyor. Kalbinin göğsünün içinde çok sert attığını hissedebiliyorum. İkimiz de kendimize gelmeye çalışırken nefes nefese kalıyoruz. Kimi kandırıyorum ben? Bu kafadan asla çıkamayacağım.

Joshua Stanton kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel. Ter vücutlarımızı birbirine yapıştırırken rahat bir sessizlik içinde uzanıyoruz, hâlâ yavaşça öpüşüyoruz. Vücudu hala benimkinin içinde.

"Josh," diye

fısıldıyorum. "Mmm."

"Sensiz yaşayamam. Seni çok seviyorum." Yumuşakça gülümsüyor. "Bu ikimizi de presh yapar."

BÖLÜM 5

KURTULMAK İÇİN MÜCADELE EDİYORUM. Ona vurduklarında Joshua'nın inleme sesi karanlık ve ıslak tünelde yankılanıyor. Üç adam onu tutarken, diğer üçü de sırayla ona vuruyor.

"Kes şunu. Onu öldüreceksin. Lütfen bırakın gitsin," diye yüksek sesle ağlıyorum... "Lütfen, ne istiyorsunuz?" Karnına defalarca tekme atmaya başladılar ve ben çığlık attım. "Hayır! Onu öldüreceksiniz! Lütfen durun!" Beni tutan iki adamdan kurtulmak için umutsuzca mücadele ederken hıçkırarak ağlıyorum. Beni yere atıyorlar ve içlerinden biri karnıma tekme atıyor. Acı içinde çığlık atıyorum ve Joshua'nın kurtulmaya çalışırken tekrar çıldırdığını duyuyorum.

"Bırak onu," diye bağılıyor. "Öldür beni... bırak gitsin. İstedğin benim." Ellerine metal bir çubuk alıp yüzüne vururlar ve soğuk metalik bir gümbürtü boşlukta yankılanır.

"Nooooooooo!" Çığlık atıyorum.

"Gitmesine izin vermeyeceğiz. O gidince sırayla kimi sikeceğiz? Memnun etmemiz gereken dokuz kişi var, biliyorsun."

Joshua çılgına döner. "Özgür kaldığımda sizi öldüreceğim," diye bağılıyor. "Yemin ederim ona dokunursanız, sizi yüreksiz piçler, geberirsiniz."

Ben'in cesedinin köşeye yığılmış olduğu köşeye bakıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, ses, görüntü... acıya dayanamıyorum. Bilincini kaybedene kadar ona vurmaya devam ediyorlar ve kalbim parçalanıyor.

Tanrım, hayır!

İçlerinden biri yüzüme sertçe vuruyor ve yere düşüyorum. Etrafımda toplanıyorlar ve içlerinden biri pantolonunun fermuarını açıyor.

"Tash. Bebeğim, uyan." Beni sallıyor.

Telaşla ayağa kalkarken çığlık atıyorum. Kalbim hızla atıyor, vücudum ter içinde.

"Tanrım. Tash. Rüyanda ne görüyordun?" Joshua beni kucaklıyor ve ben hıçkırı hıçkırı ağlarken beni göğsüne çekiyor.

Kapı açılır ve bir koruma içeri girer. "Burada her şey yolunda mı? Çığlık sesleri duydum."

"Natasha az önce bir kabus gördü. Bizi biraz yalnız bırakabilir misiniz lütfen?" Joshua kesin bir dille, belli ki bu davetsiz misafirden rahatsız olduğunu söylüyor.

"Evet, üzgünüm." Hemen gitti.

Korkudan titrerken göğsüne doğru ağlıyorum.

"Sorun yok, bebeğim. Ben buradayım. Korkma," diye fısıldıyor başımın tepesine.

Hıçkırarak ağlamaya devam ediyorum.

"Rüyanda babanı mı görüyordun?" diye sorar yenik bir sesle.

Başımı sallıyorum. Gerçekleşme ihtimaline karşı b u n u yüksek sesle söylemek istemiyorum.

"Söyle bana tatlım. Rüyanda ne görüyordun?"

"Sürekli aynı rüyayı görüyorum," diye hıçkırıyorum. "Ne rüyası?"

"Seni öldürüyorlar." Göğsüm kabarıyor.

"Beni kim öldürüyor?" diye soluk soluğa kalıyor.

Yüzümü onunkine yaklaştıırken yine yüksek sesle hıçkırıyorum. "Beni tutuyorlar ve adamların sırayla seni öldüresiye dövmelelerini izletiyorlar, sonra da bana toplu tecavüz ediyorlar."

Yüz ifadesi düşer. "Tanrım... bu gerçek değil Tash. Sadece kötü bir rüya."

Ona bakmak için geri çekiliyorum. "Bunun bir önsezi olmasından korkuyorum Josh. Ya babam beni uyarmaya çalışıyorsa? Çok gerçek, hep aynı rüyayı görüyorum. Babamın ölümünden iki gün sonra başladılar."

Sempatik bir şekilde gülümsüyor. "Bu bir kabus, bebeğim. Hadi bir duş alalım. Duştan sonra kendini hep daha iyi hissedersin."

Endişeyle başımı sallıyorum ve duşa girmeme yardım etmesine izin veriyorum. Ben onun göğsünde ağlarken birbirimize sarılıyoruz ve su cehennemden gelen kâbusumu yıkarken korkum da azalıyor.

"Korkuyorum Josh," diye fısıldıyorum.

Yüzümü nazikçe öpüyor. "Sorun yok bebeğim, bana hiçbir şey olmayacak. Artık güvendesin, ben buradayım."

Bir başlangıçla uyanıyorum; kalbim orgazmın etkisiyle hızla çarpıyor. Joshua üstümde ve içimde. Çekilirken beni öpüyor ve yüzümü ona dönmem için beni yan çeviriyor.

Eğilip beni tekrar nazikçe öperken gülümsüyor.

"Günaydın Bay Stanton," diye iç geçiriyorum mutlu bir şekilde. "Kendinize yardım mı ediyorsunuz?" Sırıtiyorum.

"Seni uykunda almamı seviyorsun."

Önümdeki güzel örneğe genişçe gülümsüyorum. Bu doğru. Beni uykumda almasına bayılıyorum. "Evet, ama neden bu kadar çok seviyorsun?" Ona daha önce neden bu kadar heyecanlandığını hiç sormamıştım.

Cevabını düşünürken dudağını ısıtıyor. "Bilmiyorum. Bence bu, bilincin yerinde olmasa bile vücudunun benimkine verdiği tepkiden kaynaklanıyor. Vücudunun benimkini istediğini bilmenin ne kadar tahrik edici olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Aslında bilmiyorum." Omuz silkiyor. "Sanırım birçok farklı seviyede bağlantı kurduğumuzu fark ettiğim için ve senin bunu bilip bana izin verdiğin için. Ne olduğunu bilmiyorum ama çok ateşli."

"Bunu hiç başkasına yaptın mı?" diye sordum.

Bana kaşlarını çattı. "Natasha, sen uyurken seni becermiyorum, sen uyurken seninle sevişiyorum. Senden başka hiç kimseyle sevişmedim ve kesinlikle hiç kimse uyurken yanında kalmadım. Aramızda daha derin bir bağ var. Bunu başkasıyla yapmak istememin imkanı yok. Bunu başka biriyle yapmayı düşünmek bile tüyler ürpertici." Titreme numarası yapıyor.

Sırıtiyorum. "Ve sen bunu bana yaptığında ürkütücü olmuyor mu?"

Kaşlarını çattı. "Hayır, sana tapıyorum. Seni seviyorum. Aramızda asla ürkütücü bir şey olamaz." Gözleri açılıyor. "Bunun ürkütücü olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gülümsüyorum. "Hayır Josh, bence bu çok ateşli ve sana ne kadar derinden güvendiğimi gösteriyor."

Yüzü düştü.

Kaşlarımı çattım. "Yüzün neden düştü?" diye soruyorum.

Yüzümü şefkatle ellerinin arasına aldı. "Öp beni." Ona gülümsüyorum. Tak, tak.

"Kahretsin." Joshua tükürür. "Bir dakika," diye bağırıyor. Yataktan fırlıyorum ve o peşimdeyken banyoya doğru koşuyorum.

"Giyin hadi," diye çıktım. "Benimle duşta olduğunu bilmelerini istemiyorum."

"Hayır, benim de duşu ihtiyacım var. Seks gibi kokuyorum." Beni kenara itiyor ve duşu açıp su ısınmadan içeri dalıyor. Karşımdaki güzel seks tanrısına bakarak kollarımı kavuşturup çıtır çıtlak duruyorum.

"Ne?" Hızla sabunlanırken gülümsüyor.

"Hemşireler senin bir nemfoman olduğunu düşünecekler."

Sırıttıyor. "O zaman haklı olurlar, değil mi?"

Sırıttıyorum ve iki dakika içinde Joshua giyinmiş ve kapıyı açmak için banyodan çıkıyor. Acele etmiyorum ve yirmi dakika sonra banyodan çıktığımda doktor ve Cameron'ı odada Joshua ile konuşurken buluyorum. Cameron'ın gözleri bana dikiliyor ve gülümsemesini bastırmak için dudağını ısırtıyor. Tanrım, bu çok rahatsız edici. Tam olarak ne yaptığımı biliyorlar.

"Ben kahve almaya gidiyorum Josh," diye fısıldıyorum rahatsız bir şekilde.

Gözleri gözlerime kilitleniyor ve bilmiş bir şekilde gülümsüyor. Gözleri yavaşça başımdan ayak parmaklarıma doğru kayıyor ve dilini alt dudağının üzerinde gezdiriyor. Bakışları giysilerimde delikler açarken tanıdık bir uyarılma zonklaması hissediyorum.

"Max'i al, presh. Bana ve Cam'e de birer tane getirir misin?" diyor nazikçe.

Başımı sallıyorum ve bana elini uzatıyor. Elini tuttuğumda dudaklarımı hızlıca öpmek için beni kendine çekti.

Cameron gözlerini deviriyor. Ben çantamı alırken kapı çalınıyor.

"İçeri gel," diye bağırtıyor Cameron.

Ben kafasını kapıdan içeri sokar. "Josh, burada seni görmek isteyen iki polis var."

Josh'un gözleri doğrudan bana kayıyor. Kaşlarımı çattım.

"Bana bir dakika ver," diye cevap verdi. Bana dönüyor, "Git ve kahveyi getir, presh. Yaklaşık yirmi dakika sürer. Anneni ya da kızları ara."

Odadan çıkarken gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Benden kurtulmaya çalışıyor. Bu da ne demek oluyor? Dışarıda iki polis bekliyor. Ben, Joshua'nın diğer iki korumasıyla birlikte polisin ardından odaya giriyor. Kaşlarımı çattım. Bu çok garip, neden korumalar konuşulanları duymak zorunda? Aslında, ne konuşuluyor?

Max'e dönüyorum, "Neler oluyor?"

"Hadi yürüyüşe çıkalım tatlım," diye iç geçiriyor.

Giderek daha fazla farkına vardığım bir şey var ki o da Max'in bana sadece bana acıdığına tatlım dediği.

"Bu o Memur Mathews ve Dedektif Stevens." Ben iki polisi tanıştırıyor.

İkisinin de elini sıkıyorum ve konuşmalarını beklerken sessiz kalıyorum.

"Bay Stanton, arabanızı bulduk."

İçimi bir rahatlama kaplıyor. "Oh iyi. Silinecek mi?" Cevap veriyorum.

Dedektif bana kaşlarını çattı. "Görünüşe göre arabanızın çalınmasından daha büyük sorunlarımız var."

Kaşlarımı çattım, "Bu ne demek oluyor? Arabam neredeydi?"

Ben ve memur karşılıklı bakışırılar. "Arabanız ofisinizin otoparkında park halinde bulundu."

Kaşlarımı çattım. "Ama neden?"

"Cuma gecesinin rastgele bir araba soygunu olmadığını düşünüyoruz. Bunun önceden planlanmış bir saldırı olduğunu düşünüyoruz."

"Vurulduğum," diye araya giriyor Cameron. "Neden böyle düşünüyorsun?" "Çünkü Aston Martin'in 220.000 dolar değerinde ve

bir çizik bile almadan geri döndü."

Bilgi kafama dank edince yatağa oturuyorum.

"Bu çok saçma," diye tükürür Cameron. "Kim Joshua'ya suikast düzenlemek ister ki?"

Gözlerim Ben'e kayıyor. "Ben, gidip Natasha'nın iyi olduğundan emin olur musun? Kafeteryada."

Başını salladı ve korkumu anlayarak odadan çıktı. Beni vurmalarını emretseler bile umurumda değil. Benim korkum Natasha için. Bana zarar vermenin tek yolu ona zarar vermek.

Midemde safra yükseliyor. "Hadi git aracılığıyla Cuma gecenin olaylar tekrar," ve

Dedektif soruyor.

Bir nefes veriyorum ve başımı sallıyorum.

"Willowvale'de y d i m ve ayrılmaya karar verdim."

"Saat kaçtı?" diye soruyor bazı notlar karalarken.

Omuz silktim, "Yaklaşık on."

"Güvenliğiniz neredeydi?"

"Onlar yatmaya gitmişti ve benim de eve gitmem gerekiyordu." Gözlerim Cam'e kayıyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor.

"Tamam, ne oldu peki?" diye soruyor bir yandan da not defterine bir şeyler karalıyor.

"Benzin almak için durdum ve ödemeye gittiğimde üç adam üzerime atladı. İtişip kakıştık ve sonra beni tuttular ve biraz kavga ettik. Ne kadar sürdüğünü bilmiyorum. Servis istasyonu görevlisi polisi aramış olmalı çünkü bir polis sireni geldi ve sonra hepsi kaçtı ve arabama atlayıp uzaklaştılar."

Polis memuru gülümser. "Güvenlik kayıtlarını izledik. İkisine saklanma fırsatı vermişsin. Böyle dövüşmeyi nereden öğrendin?"

Başımı sallıyorum, "Spor olsun diye kafes dövüşü yapıyorum."

Dedektif kaşlarını kaldırıyor, "Sanırım o spor senin hayatını kurtarmış olabilir. Bir silahları vardı - görüntülerde arkadaki adam polis gelmeden hemen önce silahını çıkardı."

Elimi yüzümde gezdiriyorum.

"Lanet olası bir silah," diye tersliyor Cameron. "Bu saçmalık, kim onun ölmesini ister ki? Siz polissiniz. Bu konuda bir şeyler yapın. Bu konuda ne yapacaksınız?"

Sinirlerim yeni bir seviyeye ulaşırken nefesimi dışarı üflüyorum. "Peter, gidip Natasha'yı kontrol edebilir misin? Neden bu kadar uzun sürüyor?"

"Evet, tabii dostum." Odadan çıkar.

İkinci polis memuru "Onlardan herhangi birine baktınız mı?" diye sorar.

"Hayır, sadece geçen gece sana söylediğim şey. Filtrelenmiş ışıktı. İçlerinden birinin saçları rastalı. Sanırım saçı kızıldı."

"Evet, bunu gördük. Aklınıza gelen başka bir şey var mı?" Omuzlarımı kamburlaştırdım, "Hayır."

"Yerinizde olsam gözümü karınızdan ayırmazdım. Bunu kontrol altına alana kadar o da güvende değil."

Gözlerim Cameron'a kayarken kaşlarımı çatıyorum. "Evli olduğumu nereden biliyorsun?"

"Bugünkü gazetenin ön sayfasında. Manşetlerde seks terapistinizle evlendiğiniz yazıyor."

Başımı ellerimin arasına alıyorum. "Bu bir kabus, bu bok nasıl dışarı çıkıyor?"

Polis omuz silkiyor. "Yüzlerce çalışanı ve ziyaretçisi olan bir hastanedesiniz. Bu sadece an meselesiydi. Korumalarınız olmadan hiçbir yere gitmeyin ve dediğim gibi yerinizde olsam karınızın gözünüzün önünden ayrılmasına izin vermezdim. Aklınıza bir şey gelirse, ne kadar küçük olursa olsun, bizi arayın. Ben'e kartvizitimi verdim."

Polisler giderken yere bakarak başımı sallıyorum.

"Natasha ne diyecek?" Cameron iç geçiriyor. "Natasha bunu bilmemeli. Tek kelime bile etme," diye çıkışıyorum.

"Şaka mı yapıyorsun?" Cameron'ın nefesi kesildi.

Başımı salladım. "Hayır. Hayır dedim! Yeterince şey yaşadı, babasını kaybetti ve şimdi de benim öldürüldüğüm kâbuslar görüyor. Daha dün gece bir tane gördü. Hiç bu kadar korkmuş birini görmemiştim. Onu sakinleştirmek yarım saatimi aldı."

"Lanet olsun. Bu tam bir saçmalık," diye tersliyor Cameron. "Rüyasında ne görüyor?"

Onun korkusu aklımdan geçerken yatağa oturuyorum. "Her seferinde aynı rüyayı gördüğünü söyledi. Bizi yeraltında ıslak bir tünelde tutuyorlar. Gece vakti. Ben'in bedeni yere yığılmış ve o da elleri bağlı bir şekilde benim bir grup adam tarafından öldüresiye dövülüşümü izlemeye zorlanmış. Sonra da ona toplu tecavüz ediyorlar."

"Lanet olsun, korkmasına şaşmamalı." Cameron ellerini saçlarında gezdiriyor. "Adrian'ı buraya getirmeliyiz."

Bir nefes verip başımı salladım, "Onu ara."

"Kime bir yüzük vereyim?" Adrian ıslık ıslık bir gülümsemeye odaya girerken soruyor. Dönüyorum, gülümsüyorum ve rahatlamış bir şekilde ona sarılıyorum.

Geri çekildi ve kaşlarını çatı. "Tamam... Neler oluyor? Neden bana sarılıyorsun?"

Cameron bıkkınlık içinde elini havaya kaldırır. "Nereden başlayalım? Joshua'nın Cuma gecesi bir suikast sonucu neredeyse öldürüldüğünü biliyorum. Şimdi polis onun ve Natasha'nın tehlikede olduğunu düşünüyor ve Joshua Natasha'ya söylemek istemiyor çünkü zavallı petal korkunç rüyalar görüyor."

Cameron'a ters ters bakıyorum. "O ukala ağzını senin için kapatmama ne dersin?" diye çıkışıyorum. Gülümsüyormuş gibi yapıyor.

Adrian'ın gözleri büyür. "Vurulduğunu nereden bileceğiz?"

"Görünüşe göre arabam Cuma gecesi iş yerinin otoparkına geri götürülmüş. Anahtarlar yolcu koltuğundaydı."

Adrian sandalyeye yığılırken, "Tanrım," diye fısıldar. "Başka bir sorunumuz daha var." Kolunun altından gazetesini çıkardı. Açıyor ve bana ön sayfayı gösteriyor, Natasha'nın kocaman bir fotoğrafı ve 'Joshua Stanton gizlice seks terapistiyle evleniyor' başlığı.

Öfkeyle kağıdı elinden kaptım. Natasha ve Max'in hastanenin önünden yolun karşısına geçerken çekilmiş bir fotoğrafı. Natasha gülüyor ve muhteşem görünüyor; Max ise elini Natasha'nın sırtına koymuş, onu karşıdan karşıya geçiriyor. Hikâyede şöyle yazıyor:

Los Angeles'ın ünlü zengin playboyu Joshua Stanton Avustralyalı seks terapistiyle gizlice evlendi. Seks bağımlılığı nedeniyle tedavi gördükten sonra Sydney'de bir araya geldiler. Natasha Stanton hafta sonu aşırı dozda kokain aldıktan sonra Avustralya'dan onun yanına koştu. Daha önce Heidi Mills ve Vanessa Shortland ile çıkan yakışıklı playboy...

Önümdeki saçmalıkları okumayı bırakıyorum. "Lanet olası paparazziler, bu saçmalığı uyduruyorlar," diye çıkışıyorum. "Bu mükemmel, tam da onun kılık değiştirmesine ihtiyacım olduğu bir zamanda lanet gazetenin ön sayfasında." Başımı ellerimin arasına aldım. "Ne yapacağım ben? Yeterince şey yaşadı. Onun korkmasını istemiyorum," diye iç geçiriyorum.

"Bu kabuslar da neyin nesi?" Adrian soruyor.

"Sürekli aynı rüyayı görüyordu; elleri bağlıydı ve benim öldüresiye dövülmemi izlemeye zorlanıyordu, sonra da ona toplu tecavüz ediyorlardı."

"Toplu tecavüz. Tanrım." Adrian'ın nefesi kesildi.

"Ben'i öldürdüklerini unutmayalım," diye tersliyor Cameron.

Başımı sallıyorum ve Adrian yüzünü buruşturuyor. "Ona söylemek istemiyor musun?"

Başımı salladım. "Henüz değil. Yeterince şey yaşadı." Ben kapıdan içeri girdi.

"Tash nerede?" Şak diye söyledim.

"Annenle konuşuyorum. O güvende. Rahatla."

"Ben, Joshua ve Natasha'nın etrafındaki güvenliğin iki katına çıkarılmasını istiyorum. Natasha'nın yanında her zaman dört koruma olacak," diyor Adrian.

İşte bu yüzden bu adamı seviyorum, o bir mikro yönetici. Her durumu kontrol altına alır ve önemli kararları hızlıca alma yeteneğine sahiptir. Gülümsüyorum, onun burada olması daha iyi hissettiriyor.

Ben'e bakıyorum. "Max'in Natasha'yı korumaktan alınmasını istiyorum. Sen onunla değiş tokuş yap, ben de onunla sadece güvenilir uzun vadeli personel istiyorum."

"Neden? Max sahip olduğumuz en iyi koruma. Benden daha nitelikli. Natasha'yı neden o koruyamıyor?" Ben kaşlarını çattı.

"Yapamaz," diye çıkışıyorum.

"Siktir git. Kiskandın mı?" Cameron tükürür.

Gözlerimi ona diktim. "Natasha'yla birlikte evde kaldığını biliyor muydun? Ona onu koruması için para ödüyorum, lanet çimlerini kesmesi için değil."

Ben gülümsemesini bastırmak için dudağını ısırır.

"Evet, bu çok komik Ben... seni göt," diye tükürdüm.

Telefonum çalıyor ve Cameron telefonu eline alıp ekrana bakıyor ve bana uzatıyor, ekranda Amelie yazıyor. Reddet tuşuna basıyorum ve Cameron başını sallıyor.

"Bu konuşmayı daha yapmadın mı?" diye soruyor. Başımı sallıyorum. "Hayır, zamanım olmadı." "Nasıl olacak bu?"

"Ne düşünüyorsun lan?" Şak diye söyledim.

Adrian başını sallar. "Sen, Stanton, tam bir pisliksin. Onun korumasını kiskanıyorsun, oysa onun bir koruması olmasını sağlayan sensin. Ve şimdi gerçekten bir korumaya ihtiyacı olduğu için, güvensiz olduğun için en iyi adamı işten çıkarmak istiyorsun."

"Güvensiz değilim. O sadece çok... tanıdık."

"Adam ondan yirmi yaş büyük. Büyü artık," diye cevap verir Adrian.

Kapı açılıyor ve Natasha içeri giriyor. Sıcak gülümsemesi beni kesiyor. Ya benim yüzümden ona bir şey olursa? Buna dayanamazdım. Yatakta yanıma oturdu.

"Polis ne istedi?" diye soruyor.

"Umm ... hiçbir şey. Geçen gece uyuşturucuyu nereden aldığımı soruyorlardı."

Gözleri benimkileri tutuyor. Yalan söylediğimi biliyor ama diğerleri odadayken sessiz kalıyor.

"Tash, Ben seni korumak için Max'le yer değiştirecek," diye mırıldandım.

Elini tutup kendime doğru çekerken kaşlarını çatıyor.

Ben'e endişeyle bakar. "Ben, kabalık etmek istemem ama Max'le kalmayı tercih ederim. Sadece Max'in yanında rahatım."

Ben ve Cameron bana sırtıyorlar. Gözlerimi onlara dikiyorum.

"O zaman Max seninle kalabilir bebeğim, sorun değil," diye araya giriyor Adrian. "Artık Amerika'da olduğuna göre, Tash, daha fazla korunmaya ihtiyacın var, hepsi bu. Bugün gazetede senin hakkında kötü bir haber var ve fotoğrafçılar tarafından takip edileceksin. Gerçekten çok saldırganlar. Koruma olmadan hiçbir yere gidemezsin."

"Ne tür bir hikâye?" Adrian ona gazeteyi uzatırken gözleri büyür. Okumak için sandalyeye yığılır.

Odaya bir hemşire girer. "Hemşire, lütfen doktora bu öğleden sonra çıkış yapacağımı bildirin."

"Joshua," diye tersledi Natasha. "Senin tedavin." "Tash, eve gitmem gerek." Bana kaşlarını çatı.

"Ben doktoru bulmaya gidiyorum." Cameron ayağa kalkar ve odadan çıkar.

"Josh, uyuşturucu rehabilitasyonuna gitmeni istiyorum, bu gerçekten çok önemli."

"Biliyorum, presh. Söz veriyorum tedaviye evden devam edeceğim." Gözlerim endişeyle Ben'e kayıyor. "Pap'ın burada bana erişimi var bebeğim. Daha korunaklı bir ortamda daha güvendeyiz."

Gözlerini deviriyor. "Bence biraz drama kraliçesi gibi davranıyorsun Josh."

"Joshua'nın evi daha güvenli, Natasha. Gidip transfer için gerekli düzenlemeleri yapacağım," diyor Ben odadan çıkarken.

Onu yatağa yanıma uzanması için çekiyorum ve sıkıca sarılıyorum. "İyi misin, bebeğim? Çok korkunç bir kâbus gördün. Dün gece."

Sıcak bir şekilde gülümseyerek beni öpüyor ve dudakları dudaklarımın üzerinde kalıyor. "Aldığım uyandırma çağrısı tüm kötü anıları sildi, teşekkürler Bay Stanton."

Onu sıkıca sarıyorum. "Güzel... Tash bir süreliğine seyahate çıkmak ister misin? Birkaç aylığına, dünyayı görmeye."

Gözleri büyüdü. "Bu konuda ciddi misin? İzin alabilir misin?"

"Neden olmasın?" Sıcak bir şekilde gülümsüyorum.

"Hafta sonu Avustralya'ya dönmem gerekiyor. Pazartesi günü işe dönmem gerekiyor."

Gözlerim büyüdü, "Böyle bir şey olmayacak. Sana yanımda ihtiyacım var."

"Joshua, istifa etmeye gidiyorum ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok. Patronum bana çok iyi davrandı ve diğer iki çalışan tatilde ve ben de bütün hafta doluyum. İki hafta içinde geri geleceğim."

"O zaman ben de seninle geleceğim. Gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim." Lanet olsun, bu lojistik bir kabus.

Doktor odaya girer. "Cameron az önce bana durumu açıkladı. Anladığım kadarıyla çıkış yapıyorsunuz."

"Evet, hafta sonu Sydney'e gitmem gerekiyor Doktor, bu yüzden tedavimi oradan alacağım."

"Korkarım bu mümkün olmayacak. En az iki hafta uçamazsınız; kalp atışlarınız çok düzensiz. Üç gün önce neredeyse ölmek üzere olduğunuzu unutmayalım. O irtifada kalp krizi geçirme riskiniz var."

"Josh, iki hafta sonra geri geleceğim. Her şey yoluna girecek," diye ısrar ediyor Natasha elimi tekrar tutarken.

"Birkaç saatliğine serum takması için bir hemşire göndereceğim, ardından bir saatliğine anjiyoya bağlayacağım ve sonuçlar iyi çıkarsa öğleden sonra sizi kontrol edeceğim. İki hafta boyunca kesinlikle uçmak yok."

Saat dört. Josh üç saattir seruma bağlı. Yorgunum ve sadece buradan gitmek istiyorum. Ayağa kalkıp geriniyorum, hemşire kalp atış hızını ölçen şeyi itiyor ve Joshua'nın göğsüne bir şeyler yapıştırmaya başlıyor.

"Dışarıdaki bekleme odasında tuvalete gideceğim, Josh."

Kaşlarını çatıyor ve çenesiyle banyosunu işaret ederken "Şuraya gir," diyor.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Dışarıdaki özel odalar muhafızlarla dolu. Bir dakikaya geliyorum."

Başını endişeyle sallıyor. "Çabuk ol."

Gülümsedim ve odadan çıktım. Salon bölümüne doğru ilerliyorum ve Max'i görüyorum.

"Max, sanırım bir kahve istiyorum. Hadi yürüyüşe çıkalım."

Kaşlarını çatı. "Diğer muhafızlar dönene kadar odadan çıkamazsın."

"Neredeler?"

"Joshua'nın evini kontrol etmek ve nakil için hazırlık yapmak üzere geri döndüler."

Gözlerimi deviriyorum. "Bu çok saçma: transfer için hazırlanın. Bu lanet olası *Star Trek*'in bir bölümü değil, biliyorsun."

Gülümsüyor. "Ben gidip kahve getireyim. Bu odadan çıkma."

Ona bir selam veriyorum. "Baş üstüne kaptan." O odadan çıkarken, güvenlik vızıldayarak içeri girdi.

"Amelie Richards adında biri Joshua Stanton'ı görmeye gelmiş." Max onay için bana bakıyor ve ben de banyoya giderken başımı sallıyorum. *Harika, sürtük surat burada*. Sanırım onu görmek için eve gelmek yerine buraya gelmesi daha iyi.

Banyoda işimi bitirmiş ellerimi yıkıyordum ki o geldi.

İç

nd "Merhaba Natasha." Gülümsüyor.

e. "Merhaba Amelie. Geldiğin için teşekkür ederim. Kendisi odada. İçeri gir." "Buraya Joshua'yı görmeye gelmedim. Seni görmeye geldim."

Kaşlarımı çatı. "Gerçekten mi, ne hakkında?"

"Joshua sana onunla benim hakkımda ne anlattı?" diye soruyor.

Midem bulanıyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. "Ne yapıyorsun ne demek?"

"Tam olarak söylediğim şeyi kastediyorum. Joshua ve benim ilişkimiz hakkında ne düşünüyorsun?"

"Yakın arkadaş olduğunuzu," diye fısıldıyorum içimi bir korku kaplarken.

Küçümsüyor. "Avustralya'dan döndüğünden beri birlikte yattığımızı sana söyledi mi?"

Şok içinde ondan uzaklaştım.

"Yalan söylüyorsun," diye çıkıştım.

"Git ona kendin sor. Joshua'nın kafasının karışık olduğunu görüyorsun. İstedığinin sen olduğunu düşünüyor ama gerçek şu ki beni bırakamıyor. Cuma günü tutkulu bir aşk yaşadık."

Şok içinde ondan uzaklaşırken içime bir acı yayılıyor. *Bu beş gün önceydi.*

"Sana inanmıyorum!" Fısıldıyorum.

"Natasha, sanırım acı gerçeği anlamanın zamanı geldi. Onu benim gibi mutlu edemezsin. O sadece mecburiyetten seninle birlikte. Uyan ve kahveyi kokla, sevgili kızım. Joshua bana aşık."

BÖLÜM 6

Şaşkınlık içinde banyodan çıkıyorum ve kendimi Joshua'nın odasına girerken buluyorum. Hemşire hâlâ içeride makinelerini ayarlıyor. Yatağın ucunda durduğumda bana sıcak bir şekilde gülümsüyor, yüzüm boş ve ifadesiz ve şok içinde ona bakmaya devam ederken duvara dayalı sandalyeye düşüyorum. Bu doğru olamaz. Ona inanmıyorum. Bana bakarken kaşlarını çatıyor ve başını soru sorar gibi yana eğiyor. Amelie'nin az önce bana aktardığı sözleri gözden geçirirken gözlerim yere düşüyor: *Seninle sadece mecburiyetten birlikte. Beni seviyor. Cuma günü tutkulu bir aşk yaşadık.*

Hemşire gülümseyerek odadan çıkar ve o da elini uzatır.

Be

n. "Gel ve benimle yat, presh."

Kalbim durdu, ayağa kalktım ve yatağının ucuna doğru yürüdüm. "Amelie ile yattın mı?" Nefes alıyorum.

Yüzü düşüyor ve kanülü arkasından çıkarmaya başlıyor.

el.

"Natasha," diye fısıldıyor.

"Yaptın mı, yapmadın mı?"

Ağlıyorum.

Bana doğru hamle yaptı ve ben geri sıçradım.

"Başından beri onunla yatıyor muydun?" Gözlerim yaşlarla doluyor.

"Hayır!" Başını sallıyor.

"Yani yalan mı söylüyor?"

diye sordum. "Tash,

bebeğim. Beni dinle."

"Lanet soruya cevap ver!" Çığlık atıyorum. "Bana ona aşık olduğunu söyledi." Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

Başını aceleyle sallar. "Hayır Tash. Yapmayacağım. Beni dinleyin." Kanülü çıkarır ve çılgınca emme şeylerini çıkarmaya çalışmaya başlar

göğsüne bağlı. Kalp atış hızı monitöründen gelen bir alarm odanın içinde duyulur.

"YAPTIN MI?" Çığlık attım.

"Seni seviyorum Natasha. Korkunç bir hata yaptım... Sadece bir kez." Şok içinde ondan uzaklaştım. Yüce Tanrım.

"Tash, beni dinle!" Makineden kurtulmak için çabalıyor. "Cameron. Buraya gel," diye bağırır.

Adrenalin vücuduma yayılırken kapıya doğru dönüyorum. Beni tekrar yakalamak için yataktan fırlıyor ama makinenin üzerindeki kablolar onu tutuyor ve çıkaramıyor. Ondan uzaklaşıyorum.

Kapı açılır ve Amelie içeri girer.

Gözleri ona kayıyor. "Çık dışarı!" Joshua çığlık atıyor.

Tekrar geri çekiliyorum. Doğru, doğruyu söylüyordu. Ona donuk donuk bakıyorum. "O tamamen senin," diye fısıldıyorum gözyaşlarımın arasından... ve koşuyorum. Joshua benim için atlıyor. Makine alarmları odada yankılanıyor ve hemşireler her yerden koşarak geliyor. Onların yanından geçip kapıdan çıkıyorum ve koridorda canımı kurtarmak için koşuyorum.

"Natasha... Natasha, geri gel. Defol git buradan, Amelie!" Joshua'nın arkamdan bağırdığını duydum.

"Nataaaaashhhhhha."

"Kahrolası korumalar nerede!" diye bağırıyor hemşireye.

Köşeden koşarak geçiyorum, bekleyen asansöre dalıyorum ve düğmeye basıyorum. Hızlıca numaralara bakıyorum. Hadi, hadi. Hadi, hadi. Kapılar yavaşça kapanıyor ve ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Siktir, yukarı çıkıyor, yanlış yöne. Asansör bir sonraki katta duruyor ve iki hemşire biniyor. Arka tarafa geçiyorum. Ne yapacağım ben? Ne mi yapacağım? Kalbim göğsümde çok sert atıyor. Beynini kaybedecek, Max'in bana güvenliğine evine geri döndüğünü söylediğini hatırlıyorum. Onlar dönmeden önce bu hastaneden çıkmalıyım yoksa gitmeme izin vermeyecekler, köşeye sıkışacağım. Asansör bir sonraki katta duruyor ve ben koridora çıkıyorum. Bir çıkış ararken gözlerim etrafı tarıyor. Paniklemiştim, sadece kaçmam gerekiyordu. Yangın çıkışı için bir işaret görüyorum, merdiven boşluğu. Kapıyı açıyorum ve kontrolsüzce hıçkırırken merdivenleri ikişer ikişer inmeye başlıyorum. Umutsuzca buradan çıkmam gerekiyor. Onunla yattı ve sonra da benimle yattı. Yaşadığımız onca şeyden sonra... onunla yattı. Muhtemelen AIDS ya da başka bir cinsel hastalık kapmışımdır. Koşmaya devam ederken bu düşünce beni içten dışa doğru zehirliyor. Ciğerlerim efordan yanarken hava almak için çırpınıyorum. Sonunda

ve kapıdan dışarı fırladım. Güneş ışığı soğuk yüzüme vuruyor ve içimde bir rahatlama dalgası hissediyorum. Nihayet gün ışığı. Deli bir kadın gibi yola doğru koşuyorum ve yarı koşarak önüne geçtiğim bir taksiye işaret veriyorum.

"Dur... lütfen... Lütfen dur," diye ağlıyorum. Yorgunluktan nefes nefese kalırken gözyaşlarım yüzümden serbestçe akıyor.

Taksici kaşlarını çatarak bana baktı ve durdu. "Atla. İyi misin?" Beni kimin kovaladığını görmek için gözlerini etrafta gezdiriyor.

Arka koltuğa dalıyorum ve ellerimi saçlarımda gezdirirken endişeyle başımı sallıyorum.

"Nereye?" diye soruyor.

Dikiz aynasından ona bakıyorum ve gözlerim yine yaşlarla doluyor. Nereye? Bilmiyorum bile. Ondan ve onun hilekârlığından uzağa.

Kahretsin. Cüzdanım yanımda değil. Hemen ceplerime bakıyorum. Bu sabahdan kalma yirmi dolar kahve param var.

Gözlerim etrafı tarıyor. "En yakın McDonalds ne kadar uzakta?"

"Köşeyi dönünce iki blok ötede," diyor bileğini direksiyonun üzerinden sarkıtarak.

Endişeyle başımı salladım. "Beni oraya götür."

Başını sallıyor, dörtlüleri yakıyor ve trafiğe giriyor ve birkaç dakika sonra güvenli sığınağıma varıyoruz. İçeri girerken telaşla etrafa bakıyorum ve telefonum çalıyor ve sıcıyorum.

Joshua... adı ekranda beliriyor. Kalbim sıkışıyor ve kontrolsüzce hıçkırmaya başlıyorum. Bildiğimi sandığım her şey yalanmış. Gerçek değildi. Banyoya koştum ve telefonumu sessize aldım. Tekrar çaldı. Kahretsin... Beni aramayı kes, diye tekrar hıçkırıyorum. Kabine daldım ve kapağı aşağı attım. Oturdum ve başımı ellerimin arasına aldım. Düşünürken ayağım iki kez yere vuruyor. Telefon tekrar çalıyor. Reddet tuşuna basıyorum. Kahretsin, ne yapacağım ben? Pasaportum ve çantam odaya geri döndü. Telefonum tekrar çalıyor. Anında reddediyorum. Ayağa kalkıyorum, dönüyorum ve tuvalete kusuyorum. Telefon tekrar çalıyor. Anında reddet tuşuna basıyorum. Bir mesaj bipliyor.

Bebeğim. Neredesin sen? Görüldüğü gibi değil.

Lütfen. Tek başına güvende değilsin.

Ellerimin içine hıçkırıyorum. Güvenli değil, bu ne demek? Kimse bana senin kadar zarar veremez.

Natasha, lütfen. Hiç paran yok.

İğrenç gerçeği fark ettiğimde dudağım titriyor: O haklı. Ama geri dönersem bana saçma bir hikaye anlatacak. Biraz daha yalan söyleyecek. Amelie ona sahip olabilir, birbirlerini hak ediyorlar.

**Lütfen Natasha.
Çılgına döndüm.
Seni her şeyden çok seviyorum.**

Ayağa kalktım ve ellerimi sıkmaya başladım. Geri dönmeli miyim? Belki de sadece onu dinlemeliyim? *Sadece bir kez oldu.* Acı göğsümü delip geçerken yüksek sesle ağlıyorum. Bir kere çok fazla, pislik.

**Natasha,
Lütfen bana iyi olduğunu söyle.
Neredesin?**

Ayaklarımı cenin pozisyonuna getiriyorum. Telefonumdan bir mesaj sesi geliyor. Ekranı baktım. Max'ten.

**Natasha, benim.
Gelip seni alayım.**

Ona güvenebilir miyim? Düşünürken elimi ağzıma kapatıyorum. Tekrar mesaj atıyor.

**Neredesin sen?
Ona
söylemeyeceğim.**

Kabinden çıkarken ayağa kalkıyorum ve yürümeye başlıyorum. Aynada kendimi görüyorum. Lanet olsun, Cadılar Bayramı filmlerinden fırlamış gibiyim. Makyaj yüzümün her yerine bulaşmış.

**Natasha, güven
bana. Sana söz
veriyorum.**

Lanet olsun. Ne yapacağım ben şimdi? Düşünmek için ellerimi ağzıma götürdüğümde ellerim titriyor. Telefonum yine ötüyor. Joshua

**Tash, sana yalvarıyorum.
Geri gel. Açıklamama izin ver.**

Başımı ellerimin arasına aldım. Başka biriyle seks yapmayı nasıl açıklayabilirsin? Hiçbir açıklaması yok. Acı gerçek şu ki, ben dünyanın öbür ucunda, babamı öldürdükten sonra dibe vururken, o başka bir kadınla tutkulu bir aşk yaşıyordu. Hiçbir şey hissetmediğine yemin ettiği bir kadınla. Sevdiğini ve artık karşı koyamadığını bildiğim bir kadın.

Bir mesaj bip sesi çıkarıyor. Max'ten.

**Natasha, beni dinle.
Konuştuğumuz gibi telefonunu takip ediyor. Seninle nerede buluşacağımı söylemen gerek. Pasaportun ve kimliğin yanımda.**

Vay anasını. Telefonumu takip ediyor. Neden bu kadar zeki olmak zorunda ki? Siktir, siktir, siktir. Vücudum adrenalinle dolup taşarken ellerimi sallıyorum.

Mesaj atarım.

Avustralya'ya dönmem gerek.

O cevap verir.

**Biliyorum, tatlım. Havaalanına giderken adamları var.
Kendinden geçmiş durumda.
Bunu yapmak istediğine emin misin?**

Mesaj
atarım.

Amelie ile yatıyormuş.

O cevap
verir.

**Bunun doğru olduğundan emin
değilim.**

Ben de
mesaj
atarım.

Unut gitsin. Yardımını istemiyorum.

O cevap
verir.

Benimle Greyhound otobüs durağında

buluşun 1716E 7TH Street

Los Angeles

Sim kartınızı çıkarın ve çöp kutusuna atın.

Vay anasını. Simkart çöp kutusunda. Telefonumdan neye ihtiyacım var? Hemen kasaya koştum ve görevliye sordum. "Kaleminiz var mı lütfen?" Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Elbette. "Gözleri yüzümü tarıyor ve beyninin benim çılgınca görünüşümden geçtiğini görebiliyorum.

Hemen alıyorum ve Max'in mesajındaki adresi elimin arkasına kopyalıyorum. Bridget ve Abbie'nin telefon numaralarını da yazıyorum. Kalemi geri veriyorum. "Teşekkür ederim." Simkartı çıkarıp çöp kutusuna atarken midem korkuyla doluyor. Sonra dönüyorum ve tamamen otomatik pilotta ilerleyerek kapıdan çıkıp bir taksi çağırıyorum.

Natasha'nın perili gözleri benimkileri arıyor, kapı açılıyor ve ikimiz de kapıya doğru bakıyoruz. Amelie içeri girdi.

"Çık dışarı!" Çığlık atıyorum.

"O tamamen senin." Natasha yüzü düşerken ağlıyor.

Yoldan çekilirken ona doğru hamle yapıyorum. "Natasha... Natasha geri gel." Kapıdan fırladı ve koridorda koşmaya başladı.

Hemşireler kapıdan girerken kalp atış hızı monitörü çığlık atmaya başlar. "Defol git buradan, Amelie." Bana şok içinde baktı. "Korumalar hangi cehennemde?" Hemşirelere bağıriyorum.

"Sana neler oluyor böyle? Deli gibi davranıyorsun," diye çıkışır hemşire.

"Çöz beni... lütfen acele et." Amelie'ye ters ters baktım. Bunu Natasha'ya nasıl yapabildi?

Amelie kollarını önünde kavuştururken, "Ve yine kaçıyor," diye fısıldıyor.

Öfkem yeni bir seviyeye ulaştı. "Tanrı yardımcım olsun, eğer gözümün önünden kaybolmazsan seni öldüreceğim!" Çığlık atıyorum ve hemşireler tehdidim karşısında soluk soluğa kalıyor. Sonunda kancadan kurtuldum ve koridorda koşarak onu aramaya başladım. Çılgına dönmüştüm ve kalp atışlarım tavan yapmıştı. Koşarken kendimi gözyaşlarına yakın buluyorum ve

koridorda umutsuzca aşkımı arıyordum. O incindi... ve bu benim hatam... yine. Asansör açıldı ve Cameron dışarı çıktı. Beni gömleksiz bir şekilde koridorda çılgınca koşarken görünce kaşlarını çatı.

"Ne halt ediyorsun? "diye kaşlarını çatar.

Başımı ellerimin arasına aldım. "Amelie Natasha'ya söylemiş. Sanki ona aşıkmişim gibi konuştu."

Cameron'ın gözleri büyür. "Tash nerede?"

"Bilmiyorum. Ben açıklayamadan kaçtı. Yalnız ve hiç parası yok. Bu benim en kötü kabusum. Gideli on dakika oldu."

"Onu aradın mı?" Cameron soruyor.

Gözlerim açıldı. Kahretsin, bunu neden düşünemedim? Telefonumu almak için odaya geri koştum. Amelie yatakta oturuyordu.

"Neden hâlâ buradasın? Seninle hiçbir şey yapmak istemediğimi söyledim. Bunu sana Cuma gecesi söyledim," diye bağıyorum.

"Joshua. Beni seviyorsun, sevdiğini biliyorum," diye ağlıyor.

"Hayır bilmiyorum, sen hayal görüyorsun." Başımı sallıyorum ve Cameron odaya girerken Natasha'nın numarasını çeviriyorum.

"Senden bıktım artık. Ne kaltaksın sen. Bunu Natasha'ya nasıl yaparsın?" Cameron bağıyor.

Çınlıyor ve ben korkmaya başlıyorum. Aç bebeğim... lütfen aç, kalbim göğsümde güm güm atmaya başlıyor. "Korumalar nerede? Max nerede?" Bağıyorum.

Cameron, Amelie'yi kolundan tuttuğu gibi başını sallıyor. "Çık dışarı dedim."

"Ben sadece Joshua'yı dinlerim," diye tersliyor kolunu adamın elinden kurtarıırken. Numarayı tekrar çeviriyorum... yine çalıyor. Ne yapacağım ben şimdi? Bakışlarım Amelie'ye dönüyor. Tash geri döndüğünde, onu burada istemiyorum. Max elinde üç kahve ile kapıdan içeri girdi.

"İşte başlıyoruz." Gülümsüyor.

Gözlerim açıldı. "Natasha nerede?"

Kaşlarını çatı. "Ben ayrıldığımda banyodaydı. Burada değil mi?"

Öfkem tekrar Amelie'ye dönüyor. "Bunu bir kez ve sadece bir kez söyleyeceğim. Odamdan çık, hayatımdan çık ve

Kıçını at haramımdan çıkar. Artık benim için çalışmıyorsun. Seni bir daha asla görmek istemiyorum."

"Joshua, hayır," diye ağlıyor. "Biz birbirimizi seviyoruz. Onun aramıza girmesine izin verme."

İnançsızlıkla yüzümü buruşturuyorum. "Seni sevmiyorum. Bunu sana daha kaç kere söylemem gerekiyor? Cuma gecesi kendini bana zorla kabul ettirdin ve ben neler olduğunu anladığımda seni üzerimden ittim. Aramızda olanlardan dolayı çok utanıyorum. Natasha'ya aşığım... ve şimdi onu da mahvettin. Eğer ona bir şey olursa, yemin ederim seni boğarım!" Çığlık atıyorum.

Ağlamaya başlar. "Bu kadar sululuk yeter, sürtük. Git artık," diye tersler Cameron.

"Ben hangi cehennemde?" Cameron'a bağıyorum. Hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarında gezdiriyor.

Cameron Amelie'yi kolundan tutup odadan dışarı çekerken Natasha'ya mesaj atmaya başlıyorum. Pencereye doğru yürüyorum. Tash... bebeğim. Lütfen geri gel. Sandalyeye baktım ve el çantasını gördüm. Ona doğru koştum ve cüzdanının içinde olduğunu fark ettim. Hiç parası yoktu. Yüce Tanrım... Nerede o?

"Ne haltlar dönüyor burada?" Max sorar.

"Natasha'ya bir sürü yalan söyledi ve şimdi de benim Amelie ile yattığımı düşünüp kaçıyor. Hiç parası yok. Yalnız ve bu şehirde güvende değil." Hemen üzerime bir şeyler giydim. "Onu aramaya gidiyorum. Diğerlerini ara. Onları hemen buraya getir. Onun bulunmasını istiyorum."

"Joshua, oraya korumasız gidemezsin," diye tersliyor Max.

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Onunla yattığımı düşünüyor. Onun ne kadar duygusal olduğunu biliyorsun. Bir yerlerde çıldırıyor olmalı. Kıçını kaldır ve onu bul. Sana onu yalnız bırakmamamı söylemiştim. Neredeydin?" Koridordan aşağı koştum ve asansörü beklerken ona tekrar mesaj atmaya başladım.

Cameron peşimden geliyor. "Ben aşağı ineceğim. Sen yukarı çık," diye iddia ediyor. Asansör açılıyor ve dört koruma dışarı çıkıyor.

"Hangi cehennemdeydin? Natasha kayıp!" Çığlık atıyorum.

Ben'in yüzü düştü. "Ne?"

"Bir yanlış anlaşılma oldu ve kaçtı." "Telefonunu takip ettin mi?"

Bunu neden düşünemedim ki? Dizüstü bilgisayarımı almak için odaya koşuyorum ve Max'in biriyle mesajlaştığını görüyorum. "Natasha mı o?" Çaresizlik içinde sordum.

"Hayır. Güvenlik kayıtlarını kontrol edebilmek için hastanenin güvenlik sistemine bakıyordum."

"İyi düşünmüşsün." Çift zamanlı yazmaya başladım, cep telefonunda bir takip başlattım. Kalbim göğsümde. Lütfen... lütfen Tash açsın. Onu tekrar arıyorum... cevap yok.

Adrian gülümseyerek kapıdan içeri girdi. "Hey, sana kahve aldım."

Gözlerim ona doğru kayıyor. "Dizüstü bilgisayarınız yanınızda mı?"

Kaşlarını çattı. "Evet, arabada. Neden?"

Utanç içinde başımı öne eğdim. "Natasha'yı bulmak için ona ihtiyacım var."

"Ne demek istiyorsun?" Kahveyi aceleyle yere koyuyor ve dökülüyor. "Nerede o?"

"Amelie onunla yattığımı söyledi ve Tash çıldırıp kaçtı."

"Amelie ile mi yattın?" Nefes nefese kaldı. Başımı eğiyorum. "Sayılır."

"Bu da ne demek oluyor? Biriyle yatamazsın seni aptal!"

Yazarken başımı sallıyorum. "Birden oldu ve sonra ne yaptığımı fark ettim ve yarıda bıraktım."

"Tanıdığım en büyük ahmak sensin. Neden o aptal kaltağa sana karşı cephanelik verdin ki?" Ellerini hayal kırıklığı içinde saçlarında gezdirirken iç geçiriyor.

Yazmaya devam ediyorum.

"Geri gelmeyecek. Bu sefer yaptın. Seni asla affetmeyecek." Başını tiksintiyle sallar.

"Kapa çeneni ve bilgisayarını al!" Kalbim panikle hızlanmaya başlarken bağıriyorum.

Odadan koşarak çıktı. Cameron kapıdan giriyor ve bana bir kağıt parçası fırlatıyor. "Bu hastane güvenliği"

Sistem. Senin için dizüstü bilgisayarımı getirdim." Yatağın üzerine atıyor. "Teşekkürler. Cameron, ya o insanlar onu ele geçirdiyse? Ya

o tehlikeli mi?" Gergin bir şekilde kekeliyorum.

Cameron elini sırtıma koydu. "Ona söyleyeceğini sanıyordum. Ona söyleseydin anlayabilirdi."

Dudağım pişmanlıkla titriyor. "Sevdiğin birine başka biriyle seks yaptığını nasıl söylersin? Ben denedim. Birkaç kez denedim ama kelimeler ağzımdan çıkmadı."

"Yine de Amelie'nin ağzından kolayca çıktılar," diyor duygudan yoksun bir şekilde.

"Düşündüm de..." Arkama yaslandım ve başımı ellerimin arasına aldım. "Bunların hepsi benim hatam."

"Sen..." diye başını sallıyor, "embesilsin."

Max odaya geri döner. "Sokağa çıkıp birkaç soru soracağım. Bakalım bir şey gören olmuş mu?"

"Hastaneden ayrılacağını sanmıyorum. Üzerinde hiç para yok. Şu anda onu takip ediyorum. Çıkışları kontrol etmek için güvenlik sistemini hackleyeceğim ve ayrılıp ayrılmadığını göreceğim. Bu hastane çok büyük. Onu nasıl bulacağız?" Yenilmiş bir şekilde söylüyorum.

Max yanıma geldi ve elini omzuma koydu. "O iyi olacak. Düşündüğünden daha dayanıklıdır. Sakinleştiğinde umarım geri dönecektir."

Gözlerim onunkilerle buluştu. "O bunu hak etmiyor Max. Her şeyi berbat ettim. Bir anda oldu. Onu incitmek istememiştim. Ayrıldığımızı sanıyordum. Beni terk etti."

Bana sempatik bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. "Biliyorum. Olur böyle şeyler." Bununla birlikte odadan çıktı.

Adrian koşarak odaya girer ve bilgisayarını masanın üzerine kurmaya başlar.

Kendi bilgisayarımdan onun telefonunu takip ederken, onun bilgisayarından da hastane güvenliğini hacklemeye başladım. Kalbim boğazımda... Neredesin Tash?

Güvenlik kodunu kırdığımda Ben aceleyle içeri girdi ve tüm kanallarda son yirmi dakikanın tekrarlarını izlemeye başladı.

hastanenin kapıları. Anlık görüntüyü Adrian'ın dizüstü bilgisayarına gönderiyorum. Bir kez daha Natasha'ya mesaj atmaya çalışıyorum:

**Natasha lütfen.
Konuşmamız
lazım.
Göründüğü gibi değil.
Seni seviyorum.**

Neden telefonlarıma cevap vermiyor? Ya tehlikedeyse? Çok güveniyor. Parası olmadan benden kaçmak için herkesle giderdi. Ona saldırıdan bahsetmeliydim. Ona Amelie'den bahsetmeliydim. Pişmanlık içime işliyor... O daha iyisini hak ediyor. Amelie. Ne kaltak ama, Natasha'nın ona aşık olduğumu düşünmesini sağlamak için her şeyi tersine çevirdi. Görünüşe göre başından beri Amelie ile yatıyormuşum. Gözlerimi kapatıyorum ve elimi ağzıma götürerek parçanın devreye girmesini bekliyorum. Tanrım, lütfen iyi ol, lütfen bana geri dön.

Ben odanın diğer tarafından soluk soluğa geliyor. "Ne oldu?" diye soruyorum.

"Daha büyük bir sorunumuz var" diyor.

Kaşlarımı çattım. "Mümkün değil. Natasha'nın kaçıp gitmesi pastayı götürür." Cameron Ben'e doğru yürüyor ve ekranını izliyor. "Lanet olsun!

Joshua buraya gel."

Neye baktıklarını görmek için yanlarına gidiyorum ve Ben'in tekrar oynattığı görüntüleri izliyorum. İki adam hastaneye giriyor. Biri kısa siyah saçlı ve kolu alçılı, diğeri ise kıvı rastalı ve iki siyah gözlü bir adam hastaneye giriyor. Dehşetin şafağı söküyor.

"Bu ne kadar zaman önceydi?" Ellerimi saçlarımin arasında gezdiriyorum.

Ben bazı düğmelere basar ve kaset geri sarılır. "Otuz dakika."

"Ne! Lanet olsun. Kız ellerinde. Bunlar onlar, Cuma gecesinden iki adam."

"Sakin ol, bunu bilemezsin. Bu tesadüfi olabilir," diye iddia ediyor Ben.

Adrian odaya geri koşar. "Herhangi bir işaret var mı?"

"Bu tesadüf değil. Polisi ara, Adrian," diye bağırıyorum çılgınca

"Huh, neler oluyor?"

"Cuma gecesi Joshua'ya saldıran adamlar Şu anda hastanede. Onları az önce kamera kayıtlarında gördük. Polisi arayın," diye kekeliyor Cameron.

Adrian'ın ağzı açık kalır. "Şimdi sana zarar vermek için buradalar... Bu hastanedeki gibi mi? Bu tür insanlar halka açık bir yerde böyle bir Şey yaparlar mı?" diye kekeliyor, gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde.

Ben ekranları izlemeye devam ederken omuz silkiyor.

Adrian polisi arar. "Merhaba, Dedektif Johnston ile görüşmek istiyorum. Acele edin, çok acil."

"Josh, o benim elimde," diye tersliyor Ben.

Hepimiz onun ekranına koşuyoruz ve o tekrar oynatmaya basıyor. Bir yangın merdiveni, kapı patlayarak açılıyor ve kadın dışarı koşuyor. Ağlıyor... aslında histerik, nefes nefese.  ılgınca etrafına bakınıyor ve yola doğru koşuyor. Hepimizin gözleri önümüzde açılan dehşete kilitlendi. Kalbim tekrar sıkışıyor. Ona bir bakın. Açıkça yıkılmış durumda... Ben ne yaptım? Bir taksinin önüne koşuyor, taksi duruyor ve o da arka koltuğa atılıyor. Taksi yavaşça uzaklaşıyor. Kalbim ikiye bölünürken başım utanç içinde düşüyor. Dünyada sevdiğim tek kadın, dünyada incittiğim tek kadın. Benim neyim var böyle?

Bilgisayarımdan bip sesi geldi ve hemen geri döndüm. Havadan çekilmiş bir görüntü ve kırmızı bir çarpı işareti telefonunun nerede olduğunu gösteriyor. Adresi hızlıca karalıyorum. " ki blok ötedeki McDonald's'ta. Acele edin." Ben, Cameron ve ben kapıya doğru koŐtuk.

"Ne yapacağım ben?" Adrian hâlâ telefonda beklerken sorar.

"Polisi burada bekleyin. Kapıyı kilitli tutun." "Ya kiralık katiller gelip beni alırsa!" diye bağırır.

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Kiralık **k a t i l**, kiralık katil değil.

Pısırick. Kapıyı kilitli tut."

Ben koridorda koşarken, "Bu hiç komik değil, Stanton," diye bağırıyor.

Otobüs durağının arka tarafında, köşedeki sandalyede top gibi kıvrılmış bir şekilde oturuyorum, bacaklarım vücudumun altında sıkışmış. Max bana ihanet ederse ve Joshua ortaya çıkarsa, onunla gitmekten başka seçeneğim olmayacağını biliyorum. Ama başka ne seçeneğim var ki? Artık kime güveneceğimi bilmiyorum. Hayatımın bu noktasında Max'e güvenemezsem, gerçekten yanımda kimse yok demektir. Kendimi savunmasız bir çocuk gibi hissediyorum, çok kayıp ve ev hasreti çekiyorum. Gerçekler yüzüme vurdukça gözyaşlarım yüzümden serbestçe akıyor. En büyük korkum gerçeğe dönüştü. Onu sevdiğini biliyorum, o gün ahırda bunu hissettim. Benimle mecburiyetten birlikte olduğunu söyledi. Bu doğru mu? Aklım takılmaya başladığımız zamana gidiyor. *Ben tek eşli olamam, sanırım bu adil değil.* Neden onun diğer erkeklerden farklı olduğunu düşündüm? Neden en iyi oyuncuyu koca malzemesi haline getirebileceğimi düşündüm? Zihnim şu ana kadarki ilişkimizi gözden geçiriyor. Hep takip eden ben oldum, hep ben oldum. Ben bir aptalım, bunun olacağını nasıl göremedim? Hatta Sydney'deyken tek eşli olması için ona seksle rüşvet vermek zorunda kaldım ve bu bile işe yaramadı. Hafızam Abbie'nin tünel amcığının kısaltması olan TC dediği fahişeyi canlandırıyor. Ben ona başka kimseyle yatmadığımı söyleyene kadar beni sevdiğini bile söylemediğini fark ettiğimde hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum. Amelie haklı; benimle mecburiyetten birlikte ve öyle olmasa bile şu anda kesinlikle bununla başa çıkacak kadar güçlü değilim. Düşünmek için zamana ihtiyacım var. Gerçekten suçluluk duygusuyla mı benimle birlikte? Beni istediğini düşünüyor... ama derinlerde ona gerçekten aşık mı? Benim rekabet edemeyeceğim bir bağ mı paylaşıyorlar? Ortak ilgi alanları var ve yakın arkadaşlar, yoldaşlar. O ve ben inanılmaz bir cinsel kimya paylaşıyoruz ama kedi köpek gibi kavga ediyoruz. Atlardan nefret ediyorum, bilgisayarlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve kendime karşı dürüst olursam Avustralya'da yaşamaya devam etmek istiyorum. Biz asla yürümeyecektik. Keşke nihai mutluluğun peşinde koşarken babamı hiç öldürmeseydim. Joshua'nın ulaşılamaz aşkı. Eve dönüp bu yıkıcı adamla tanıştığımı unutmam gerek. Hayatta her şeyin bir sebebi vardır derler. Son iki ayda yaşadığım bu kadar acının sebebi ne olabilir? Bu tür bir cezayı hak edecek kadar kötü ne yaptım?

Max çift kapıdan içeri giriyor ve ben arkasında Joshua'yı görmeyi umuyorum ama öyle değil. Max sözüne sadık kaldı. Bana doğru yürürken kıpırdamadan oturuyorum.

"Hadi ağlak bebek. Kalk," diye fısıldar.

Bana uzattığı eli titreyerek tutarken gülümsüyorum. Beni kucağına çekiyor ve ben de hıçkırıklara boğuluyorum. Uçurumun kenarındayken insanların size iyi davranmasından nefret ediyorum; bu sizi darmadağın ediyor. Bir dakika boyunca onun kollarında durup histerik bir şekilde ağlıyorum.

"Tash, geri dönelim. Bunu onunla çözmeye çalış. O seni seviyor. Çılgına döndü," diye fısıldıyor saçlarıma.

Başımı iki yana sallıyorum. "Amelie ile yatıyordu," diye hıçkırıyorum.

"Tatlım, onu terk ettin. Unutma. Onunla sürekli yattığını sanmıyorum. Duyduğuma göre sadece bir kez yatmış."

"Ne duydun?" Hıçkırarak ağladım.

"Ona bağılıyor, seni sevdiğini ve ondan uzaklaşmazsa onu öldüreceğini söylüyordu."

Gerçekten ağlamaya başladım. "O ne yapıyordu?"

"Ağlıyordu, sonra dışarı çıktı ve Cameron'la büyük bir kavga ettiler. Ben çıkarken Adrian korumalardan ona binadan çıkana kadar eşlik etmelerini istedi."

Ona acıdığım için tekrar ağlıyorum. Başımı ellerimin arasına alıp sandalyeye yığılıyorum. Belki de onu seviyordur ve o da bunu biliyordur ama yine de bana olan yükümlülüğü yüzünden birlikte bir gelecekleri olmasını reddediyordur. Bu benim en kötü kabusum. Bana benim mutluluğumu vermek için kendi mutluluğunu feda ediyor.

"Beni Avustralya'ya geri götür Max, buradan gitmem gerek. Hayalini kurduğum sonsuza dek mutlu hayatım bu değil."

"Ama Tash."

"Hayır... bana yardım edecek misin etmeyecek misin, çünkü etmeyeceksen sen de hemen şimdi siktir olup gidebilirsin!"

Sırıttırıyor. "Gerçekten, siktir git." Ben de sırtıtıyorum.

"Temel olarak."

"Yani temelde siktirip gitmemi istiyorsun." Başımı sallarken gözyaşlarımdan gülümsüyorum.

"Gidip bize başka bir eyalete otobüs bileti alacağım ve sonra da Avustralya'ya dönmek için bir uçağa bineceğiz. Ama önce Joshua'yı aramanı ve ona güvende olduğunu söylemeni istiyorum."

Gözlerim dehşetle açılıyor. "Onu aramayacağım Max; o sadece benimle konuşacak. Ona karşı hiçbir direncim yok. Lütfen ona mesaj at ve benimle geleceğini ve güvende olduğumu söyle."

Hayal kırıklığı içinde yüzünü ovuşturur. "Tash, benden çok şey istiyorsun. İşimi kaybedeceğim."

"Lütfen Max, yalvarıyorum. Yardımına ihtiyacım var. Başka seçeneğim yok."

Düşünürken gözleri benimkileri tutuyor. "Biletleri alayım, sonra yürüyüşe çıkarız ve simülatörü bırakmadan önce ona mesaj atarız."

Bir saat sonra şehrin diğer tarafına giden bir taksiye bindik ve Max telefonunu çıkardı. Mesajı yazarken derin bir nefes alıyor.

Onu buldum.

O güvende.

Hayal kırıklığı içinde alnını ovuşturur ve hemen bir mesaj geri döner.

Tanrıya şükür.

Neredesin?

Gelip seni alacağım.

"Natasha, gerçekten. Onunla konuşamaz mısın? Bunu yaparsam beni asla affetmez. Joshua bana karşı çok iyi davrandı," diye ısrar eder.

"Lütfen Max, kafası karışık ve sadece mecburiyetten benimle birlikte. Sadece güvende olmamı istiyor ve zaman içinde onun için en iyisi bu olacak. Eninde sonunda anlayacaktır." Dudağım yine dökülmemiş gözyaşlarıyla titriyor.

Özür dilerim.

Geri gelmeyecek.

Onu Avustralya'ya götürüyorum.

İndiğimizde sizi ararım. Bir kez

daha, gerçekten üzgünüm.

Bununla birlikte telefonunu parçalara ayırdı, sim kartını çıkardı ve çöpe attı. Ciddiyetle bana baktı. "San Diego'ya giden otobüsümüz iki saat sonra geliyor. Oradan Honalulu'ya giden bir uçağa bineceğiz ve sonra doğrudan Sidney'e uçacağız. Umarım ne yaptığını biliyordur Natasha. Bu kararından pişman olmayacağına emin misin?"

Acı kalbime hücum ederken gözlerim yaşlarla doluyor. "Her gün," diye fısıldıyorum.

BÖLÜM 7

"TASH, koltuğunu kaldır." Soluk gözlerimi zorla açıyorum. "Sydney'deyiz, tatlım."

Minnetle başımı sallıyorum, konuşamıyorum. Sadece beş gün önce Los Angeles'a giden uçağa öyle umutla, öyle sevinçle binmişim ki. Şimdi ise boş ve yorgun dönüyorum. Duygusal olarak tükenmiş durumdayım. Hiçbir şeyim kalmadı.

Bir saat sonra Max Audi'siyle şehir içinde manevralar yaparken sessizce pencereden dışarı bakıyorum. İkimiz de düşüncelere dalmıştık. İşe ne söyleyeceğim? Nereden başlayacağım? Kuzenim olmadığı ortaya çıkan kuzenime aşık oldum, sevgili babamı öldürdüm ve sözde erkek arkadaşımı terk ettim. Daha sonra kokain bağımlısı olabileceği için aşırı dozda uyuşturucu aldı ve neredeyse ölüyordu, ben de ona gittim ve sonra aşık olduğu diğer kadınla yattığını öğrendim. Bu dünyanın en kötü James Bond filmi gibi... steroidler üzerinde. Şu ana kadar olanları özetlerken kaşlarımı çatıyorum. Çok fena kazıklanıyorum.

-Nerede bu lanet TV kameraları? Benim dünyanın en büyük eziği olduğumu düşünecekler... ve tahmin edin ne olacak? Haklılar, öyleyim. Binamın önüne park ettik ve Max arabayı park etti.

"Şimdi ona mesaj atacağım." Az önce durup satın aldığımız telefonu çıkarıyor. O yazmaya başladığında yutkunup başımı sallıyorum.

**Şimdi Natasha'nın evinin önündeyiz.
Evinde güvende.**

Gönder tuşuna basıyor ve nefesini üflüyor. İkimiz de kıpırdamadan oturup yanıt bekliyoruz. Bir mesaj bipliyor.

**Kovuldun.
Üç gün içinde başka bir muhafız görevi devralacak.**

Sana bir ay önceden haber veriyorum.

Max pişmanlıkla gözlerini kapatıyor ve boğazındaki yumru yanarken gözlerim yaşlarla doluyor. "Özür dilerim Max. Eve gitmem gerekiyordu. Orada onunla kalamazdım," diye hıçkırıyorum.

Başını sallıyor ama konuşmuyor. Arabadan inip eşyalarımızı alıyor ve yukarı çıkıyoruz. Ön kapıya geldiğimizde içeriden bir ses duyuyoruz ve Max beni arkasından itiyor. Parmağını ağzına götürerek sessizlik işareti yapıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Oyunculuğa başlamalısın, biliyorsun, dramatism konusunda gerçekten iyisin," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

NCIS'in bir bölümündeki gibi kapıyı patlatarak açar. Annem, Bridget ve Abbie salonda yatıyor ve korku içinde çığlık atıyorlar.

Annem korku içinde salondan düşer. "Kahretsin!" diye bağırır.

Yüksek sesle güldüm. Gerçekten hayatım ne hale geldi ... bu tamamen berbat.

"Ne oluyor be!" Abbie bağırıyor. "Bizi ölümle korkutmaya mı çalışıyorsun Max?"

Rahatlıyor. "Özür dilerim." Bastırılmış bir gülümseme veriyor.

"Eve geleceğimi nereden biliyordunuz?" Kesin bir dille mırıldanıyorum. "Joshua beni aradı," diyor annem beni kucağına çekerken.

Yüzüne bakmak için geri çekiliyorum. "Joshua seni aradı. Sana ne olduğunu anlattı mı?"

Sempatik bir şekilde gülümsüyor. "Evet aşkım, o yaptı. Onu arayabilir misin? Perişan halde, Natasha."

Yüzümü buruşturuyorum. "Sana Amelie ile yattığını söyledi mi?" Tekrar başını sallıyor. "Evet."

Gözlerim Bridget ve Abbie'ye kayıyor.

"Natasha, onu terk ettin. Geri dönmeyeceğini düşündü," diye iç geçiriyor Bridget.

"Ne! Onun tarafında mısın? Onun tarafını tutuyorsun." Kucağından çekilirken kaşlarımı çattım. Desteğe ihtiyacım var, lanet bir nutka değil.

"Aşk yok, taraf yok. Ama Joshua'nın da en az senin kadar zor zamanlar geçirdiğini biliyorum ve seni anlıyorum. Hepimiz anlıyoruz. O da acı çekiyor Natasha," diyor annem kolumu okşarken.

Gözlerim onunkileri tutarken şok içinde hareketsiz duruyorum. Öfkem kreşendoya ulaşırken kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum.

"Çıkın dışarı! Üçünüz de. Siktirin gidin! Erkek arkadaşımın benimle oynamasına göz yumuyor olabilirsiniz ama ben yummuyorum. Asla da etmeyeceğim." Hışımınla banyoya gidip kapıyı kilitledim.

Suyu dayanabildiğim kadar sıcak akıtıyorum, içine giriyorum ve yüzümden sessiz asit gözyaşları yuvarlanırken ve ihanetin belirgin tadı midemi yakıp ağzımı çizerken düşün dibine batıyorum.

Bir buçuk saat sonra buharlı banyodan çıktığımda kızları salonda uzanmış *True Blood* izlerken buluyorum. Kızlar anneme hikayeyi anlatıyorlar ama o pek anlamıyor gibi görünüyor. Hmm. Sessizce yanlarından geçip bir fincan çay yapmak için mutfığa gidiyorum. Kahretsin, hiç sütüm yok. Buzdolabını açtığımda yiyeceklerle dolu olduğunu görüyorum.

"Kim alışverişe gitti?" Mutfaktan bağıriyorum.

"Ben gittim," diye bağıriyor Abbie.

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum.

"Bu beni kötü kitaplardan çıkarır mı?" diye tekrar bağıriyor. Gözlerimi kısıyorum. "Sadece," diye çıkışıyorum.

"Kahve isteyen var mı?" Ben sorarım.

"Evet, yapacağım. Sütü Milo aslında," diye sesleniyor Bridget.

"Şu Latte Poşeti şeylerinden bir tane alabilir miyim?" Abbie

bağıriyor. "Chai latte istiyorum ya da limonlu çayınız var mı?"

Gözlerimi deviriyorum. "Siktir git, burası kafe değil. Kahve servisi yapıyorum, sade kahve! Beğenmiyorsan git."

Hepsinin kıkırdadığını duyuyorum. *Sürtükler*.

On dakika sonra bir tepsi kahve ile salona giriyorum, hepsi sessizce alıyor ve gülümsüyorlar.

Mesele şu ki, benim uçlarda bir eşek olduğumu bildiklerini biliyorum. Ama bilmedikleri şey şu ki ben o kadar uç noktadayım ki artık umurumda bile değil. Bu gece bana bulaşan herkes mahvolur.

"Max nerede?" Ben soruyorum.

"Kız arkadaşını görmeye gitmesi için ona bu gece izin verdik. Birkaç gün sizinle kalacağız."

Gözlerimi deviriyorum. "Joshua-sleazebag-sever çenelerinizi kapalı tutabilir misiniz?"

Hepsi bir gülümsemeyi bastırır ve başlarını sallarlar.

"Güzel, o zaman Alcide bölümlerini ileri sar. Sadece Jo Manganiello beni bu bunalımdan çıkarabilir. Ve kimse konuşmasın, dinleyecek havamda değilim.

senin bokun."

Üçü de küçük gülümsemelerle birbirlerine bakıyor ve rahat bir sessizlik içinde arkalarına yaslanıyorlar.

Sürahinin kaynama, annemin Max'le konuşma, tost makinesinin patlama ve Bridget ile Abbie'nin çok yüksek desibelde sıkıcı bir konu hakkında konuşma sesleriyle uyanıyorum. Nefesimi dışarı üflüyorum. Nasıl oluyor da benim dünyam ayaklarımın altında parçalanırken dünyanın geri kalanı normal bir şekilde devam ediyor? Bugün farklı hissediyorum... Kızgınım. Çok kızgınım, en çok da kendime. Ben bir psikologum ve tüm uyarı işaretlerini görmezden geldim. Aslında hiçbir zaman benim olmayan bir adamı elde etmek için vaaz ettiğim her şeye karşı geldim. Tamamen hayalperesttim. Joshua Stanton benim mutlu sonum değil, daha önce düşündüğüm gibi o benim ruh eşim değil. Bu terim ne kadar saçma... ruh eşi. Artık o kelimeye bile inanmıyorum. Bana kalp kırıklığından başka bir şey getirmedi ve biliyor musunuz? Büyümenin ve devam etmenin zamanı geldi. Kendimi toparlamalı ve tozumu almalıyım. Kalbim ondan uzakta olduğum sürece güvende... bu yüzden onu böyle tutacağım. İşim bitti. Ayağa kalktım ve salona doğru yürüdüm.

"Merhaba aşkım, bugün nasılsın?" diye soruyor annem.

Gülümsüyorum. "Daha iyi. Max, artık beni korumana gerek yok. Joshua ve benim işimiz bitti, bu yüzden bıçaklanma ya da aynı derecede saçma bir şey tehlikesiyle karşı karşıya değilim. Ben spor salonuna gidiyorum. Sen de kız arkadaşının evine dön," diyorum kendimden emin bir şekilde.

Gözlerini bana dikti. "Natasha, izin alana kadar seni refakatsiz bırakmayacağım, bu yüzden şımarık velet rutinini unutabilirsin. Bunu sineye çekmeyeceğim," diye tersliyor.

Abbie gülümsemesini bastırmak için dudağını ısırır. "Bunu bir tavlama cümlesi olarak kullanmalısın Max. Kulağa çok seksi geliyor."

Hayal kırıklığı içinde başını sallar. "Aslında katılıyorum Abbs." Annem gülüyor.

"Tanrım... siz kızlar çok gülünçsünüz," diye iç geçiriyor.

İki saat sonra spor salonuna gittik. Max benimle birlikte çalıştı, yani bu... farklıydı. İş yerini arayıp dizüstü bilgisayarımı almak istiyorum. Gelecek hafta gideceğim mahkemeden önce üzerinden geçmem gereken bazı hasta notları var.

Resepsiyona doğru yürüyoruz ve sekreterimize gülümsüyorum. "Merhaba Belinda, ofisimden dizüstü bilgisayarımı almam gerekiyor."

"Oh, dönmüşsün bile. Pazar gününe kadar yoksun sanıyordum." Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Hayır, dün gece döndüm." Dizüstü bilgisayarımı alıp Max'le birlikte ofisten çıkıyordum ki Nicholas Anastas Henry'nin ofisinden çıktı. Olduğum yerde kalakaldım. Tanrım, o çok lezzetli bir adam, bir kez daha sessizliğe gömülüyorum.

Beni gördüğünde gözleri parlıyor. "Merhaba... Natasha'ydı değil mi?" Çocuk suçlular gibi omuzlarımı kamburlaştırdım. Kahretsin, adımları hatırladı.

"Bugün seni görmeyi umuyordum." Gülümsüyor

"Öyle miydin?" Beynim lapaya dönerken

gülümsüyorum. "Evet, özel konuşabilir miyiz?"

Gözlerim büyüdü. "Elbette, ofisime gel." Max kaşlarını çatı. "Sorun değil Max, bu adamı tanıyorum."

Nicholas karşılıklı konuşmamızda kaşlarını çatıyor. "Neden bu kadar sıkı korunuyorsun?" diye soruyor ofisime girerken.

Utancı içinde başımı sallıyorum. "Erkek arkadaşım... eski erkek arkadaşım biraz korumacıdır."

Başını sallıyor. "O gün restoranda tanıştığım erkek arkadaşın mıydı? Joshua Stanton."

Asık suratla başımı salladım. "Evet, bu o." *Lanet olası Scuzbuckett.*

"Doğru ya. Demek yanında başka bir adam vardı, Adrian

Murphy." Gülümsedim, aman tanrım, bunun nereye gittiğini biliyorum."

"Evet." Yanaklarımı yaran gülümsememi tutamıyorum.

Utancı içinde etrafına bakınır. "Birkaç haftalığına Amerika'ya gidiyorum ve senden numarasını alabilir miyim diye merak ettim. Belki takılırsınız diye düşündüm."

Kaşlarını çatarken ona boyun eğmiş bir gülümseme veriyorum. Bunu nasıl söylesem? "Adrian... pek takılacak bir adam değil."

Kaşlarını çatı. "Özür dilerim, yanlış söyledim, yetişmek istemiştım." Bana bir soru sormayı düşünürken kaşlarını kaldırıyor. "O tür bir adam değilsin, değil mi?" diye ekliyor dudaklarında bir gülümseme iziyle.

Güzel Adrian'ı hayal ederken genişçe gülümsüyorum. "Adrian romantiktir, aşka inanır. Güven bana, rastgele insanlarla takılmaz."

Nefis dudaklarını yalarken beyninin tik taklarını neredeyse görebiliyorum. Gözleri yenilenmiş bir kararlılıkla benimkileri tutuyor. "Peki... o zaman numarasını alabilir miyim?"

Hmm tamam, Adrian'ı elde etmesi biraz zor biri yapacağım. Peki, Abbie bu durumda ne yapardı?

"Bak bilmiyorum, numarasını kimseye vermemden hoşlanmıyor. Çok soruyorlar." İçten içe yaltaklandım, çok mu klişe oldu?

Başını salladı ve bana telefonunu uzattı. "Ara onu. Bak bakalım ne diyecek." Telefonuyla birlikte uzattığı eline bakarken gülümsüyorum. Bir erkekte kararlılık çok seksi.

"Hayır, onu senin telefonundan aramıyorum çünkü o zaman arama kayıtlarında onun numarası olacak." Sırıttım.

Beni kandırmak için yaptığı oyun ortaya çıkınca gülümsüyor. "Touché," diye fısıldıyor kaşlarını kaldırırken. Bana kartvizitini uzatıyor. "Bu gece onu ara ve sonra beni geri ara ve ne dediğini söyle."

Hmm ... çok baskın. Çok seksi. "Neden ona seni aramasını söylemiyorum?"

"Eminim ikimiz de bu işi ona bırakırsak yakın zamanda bir telefon almayacağımı biliyoruz." Sırıttıyor.

Rahatsızlık içinde yüzümü buruşturuyorum. "Ben olsam üzerime alınmazdım. Kimseyi geri aramaz." Tanrım... Şimdi çenemi kapatmalıyım, her şeyi mahvediyorum.

Başını salladı. "Evet, anladım. Seninle bu gece konuşacağım." Gülümsüyor ve ofisimden ayrılıyor.

Tuttuğumu bile fark etmediğim bir nefes üfledim. Eğer Adrian onunla çıkmazsa, delirmiş demektir. Bu adam çok ateşli. Kendimi toparlıyorum ve ofisimden çıkıyorum. "Gitmeye hazır mısın?" Max'e gülümsedim.

Başını salladı ve binadan çıktık. Birden kameralar yanıp sönmeye ve iki adam çığlık atmaya başladı. "Natasha Stanton, kocanız tamamen iyileşecek mi?" Ne?

"Kocanız hâlâ seks bağımlısı mı Bayan Stanton?"

Ne oluyor be? Dehşete düşmüş gözlerim

Max'inkilerle buluştu.

"Hâlâ rehabilitasyonda mı, Bayan Stanton?"

Max önüme geçiyor ve beni korumak için kolunu uzatıyor, belli ki buna benden çok daha alışkın. Onlar bizi kovalarken arabama doğru koşmaya başladık. Bu çok saçma, dünya gerçekten bu hale mi geldi? Bu önemsiz saçmalıklarla kim ilgilenebilir ki?

"Kocanız seks ve kokain bağımlısı mı, Bayan Stanton?"

Max'in arabasının yolcu koltuğuna bindim ve o da hızla uzaklaştı. Takip edilmediğimizi kontrol etmek için dikiz aynasına bakıyor.

"Kahretsin, bu çok etkileyiciydi," diye fısıldıyorum Max'e iri gözlerle.

Başını sallıyor. "Seni bulmalarının ne kadar süreceğini merak ediyordum. Sana soru sorduklarında onlara tepki vermediğinden emin ol. Bu sadece pislikleri daha da azdırır."

"Sorularına evet o bir seks bağımlısı, muhtemelen kokain bağımlısı ve tam bir zinacı puşt ve ben onun karısı değilim, göt herif diye cevap vermeyi çok isterdim. Yakınından bile geçmiyorum," diye bağıyorum el çantamı arka koltuğa atarken.

Bana sırtıyor. "Zor." Gülümsüyor.

Öfkem yeniden yükselirken hırkamı yeniden düzenliyor ve kollarımı kavuşturuyorum. Şu anda paparazzileri tarafından takip edildiğime inanmıyorum. Hataları için. Bu pastayı almak zorunda.

"Joshua'yı arayacağım ve bir süreliğine ekstra korumaya ihtiyacın olduğunu söyleyeceğim." Max yola bakarken mırıldanıyor ve yağmur çiselemeye başladığında silecekler otomatik olarak devreye giriyor.

Kalbim sıkışıyor. Keşke Joshua'yı arayabilseydim. Onun kadife gibi derin sesini duymayı çok isterdim. Onu şimdiden özlüyorum. Hüzünlü gözlerim pencereden dışarı bakıyor - bu hiç adil değil. Bu acı dolu yatağı benim için o hazırladı ve şimdi ne yazık ki içinde yalnız yatmak zorundayım.

"Ona sahip olacağım tek korumanın sen olduğunu söyleyebilirsin ya da bunu unutabilir."

Max'in gözleri bana kayıyor. "Bunu ona ben söylemiyorum, söyleyecek bir şeyin varsa onu aramalısın."

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "İyi deneme Max, onu aramıyorum. Ona mesaj atmıyorum ve kesinlikle onu düşünmüyorum. Eğer bunu ona söylemezsen o zaman hiç korumam olmayacak. Umurumda değil, sana kalmış."

"Natasha, zaten işime mal oldun. Şimdi iki yaşında öfke nöbetleri geçirmeye başlama, çünkü buna katlanmayacağım," diye tersliyor.

Ateşim yükselirken gözlerimi kısıyorum. Artık Max bile beni kızdırıyor. Aslında dünyada beni kızdırmayan bir şey var mı? Bugün koşu bandında yaktığım kaloriyi vermeyince neredeyse ekranı yumruklayacaktım. Ciddi bir öfke sorunum var. Gelecek hafta işe döndüğümde daha iyi olacak, sadece meşgul olmam gerekiyor.

BÖLÜM 8

KESILDİM. O kadar derinden ki kan kaybettiğimi, nefes nefese kaldığımı hissedebiliyorum... yaşam için. Eğer bir kalp atış hızı monitörüne bağlı olsaydım, onsuz geçen her saat, her dakika kalp atışlarımın zayıfladığını gösterirdi. Bip sesi her geçen dakika daha da azalırdı. Kendimi zifiri karanlıkta, güneşten mahrum kalmış bir bitki gibi hissediyorum. Joshua Stanton'ı nasıl sevmeyeceğimi bilmiyorum. Onu on yedi yaşında bir kız olduğumdan beri her günün her saatinin her dakikasında sevdim. O benim hayatımdı, her rüyamdı ve şimdiye kadar onun ruhumun ne kadar kökleşmiş bir parçası olduğunu fark etmemiştim. Neredeyse her gece onu rüyamda görüyorum. Korkunç kabuslar, tünelde olduğumuz ve onun öldüresiye dövüldüğü ve benim tecavüze uğradığım ya da diğer rüya, onun Amelie ile şefkatli ve tutkulu bir şekilde sevişmesini izlemek zorunda kaldığım. O kadar gerçek ki vücudundaki ter parıltısını görebiliyorum, orgazm olurken attığı çığlıkları duyabiliyorum. İhtiyaçtan titrediğini hissedebiliyor, ikisi de nefes nefese kalırken dudaklarını öpebiliyorum. En çok hangi rüyadan korktuğumu bilmiyorum, ikisi de korkunç. Ama Joshua ve Amelie'nin sevişirkenki görüntüsü iş günüm boyunca aklımdan çıkmıyor. Şu anda sevişiyorlar mı?

Ofisimde oturmuş pencereden dışarı bakıyor, kendi pişmanlığımın içinde kayboluyorum. Saat sabahın yedisi. Dairemdeki kızların konuşmalarından kaçmak için saçma sapan saatlerde çalışıyorum. Max parkta, Ben medya sirki yatışana kadar benimle kalmasını istedi. Ancak şimdi üç koruma daha var ve bir dakika bile mahremiyetim yok. Evli olmadığımızı ya da hiç evlenmediğimizi belirten bir açıklama yapmalıyım ama bunu yapamam. Bu, tabutuma çakacak gücümün olmadığı son çivi. Nasıl bu hale geldi? Bir haftadır işe geri döndüm ve aklım işimde olmaktan çok uzak. Hâlâ yeni bir telefon almadım, çok korkuyorum.

Arayacağından korkuyorum, aramayacağından korkuyorum. Onu hayatıma alamam, bunu biliyorum. Ama onunla devam edebileceği düşüncesi kalbimi parçalıyor.

Hafta sonundan vebadan korkar gibi korkuyorum. Üzgün değilmişim gibi bile davranamıyorum ve sürekli beni neşelendirmeye ve bu sıkıntıdan kurtarmaya çalışan kızlar için kendimi kötü hissediyorum.

Şimdi Adrian'ı aramak zorundayım çünkü Nicholas Anastas benim davamla ilgileniyor. Bu hafta iki kez işe geldi. Çok hevesli, hakkını vermeliyim. Zor elde edilen küçük numaram çok etkili oldu. Abbie haklı, bu bok gerçekten işe yarıyor.

Bu aramayı yapmak zorunda olduğumu bilmek beni hasta ediyor, yavaşça numarasını çeviriyorum. Çalışıyor.

Telefonu açıyor. "Adrian Murphy."

Panikledim ve gözlerimden yaşlar gelirken telefonu kapattım. Kimi kandırıyorum ben? Adrian'la konuşamam, o Joshua'nın en iyi arkadaşı. Onun çevresindeki herkesle arama mesafe koymalıyım. Çok kötü, idari bir karar veriyorum. Nicholas Adrian'ın numarasını alabilir. Kendimi ikinci kez sorgulamadan hemen iş telefonumdan ona mesaj atıyorum - şu anda hissettiğim gibi, lanet olası Azrail onun numarasını alabilir.

ADRIAN

Güneşin sıcaklığının tenimde dans ettiğini hissederken şezlongumda Cameron'ın yanına oturuyorum. İkimiz de sessizlik içinde onun suda süzülüşünü izliyoruz. Saat öğleden sonra 1 ve Cam'le ikinci biramızı içerken bir yandan da onu hafta sonu boyunca nasıl oyalayacağımızı düşünüyoruz.

"Gerçekte kaç tur atabilir?" Cameron soruyor. Omuz silkiyorum. "Görünüşe göre çok fazla. En azından bizden daha fazla." Cameron sırtıyor. "Bu zor olmazdı."

Natasha'yı kaybedeli sekiz gün oldu ve o da Avustralya'ya döndü. Joshua tam bir kabus oldu. Ele geçirilmiş bir adam gibi antrenman yapıyor, fazladan enerjiyi, fazladan öfkeyi yakmanın yolu bu. Altı gün daha uçamayacak.

"Bu gece ne yapmak istiyorsun?" diye sordum.

Cameron omuz silkiyor "Ben güvenlik kayıtlarını bitirdi mi?"

"Hayır, o adamın hangi hastanede alçıya alındığı konusunda hâlâ bir fikrim yok."

"En azından hastaneyi bulduğumuzda takip edebileceğimiz bir isim olacak." Cameron arkasına yaslanıp gözlerini kapatırken iç geçirir ve yüzü

Gün

eş. "Bugün işe gitmen gerektiğini söylememiş miydin?" Kaşlarımı çattım. Birasından bir yudum alırken başını sallıyor. "Ben de tam patolojiye giriyordum.

ama artık içki içtiğim için böyle bir şey olmayacak."

"Kan testleri ne için?"

Cameron omuz silkiyor. "Sadece rutin şeyler. Söylesene Murph? Avustralya gezisi iyi gitmezse ne olacak? O zaman ne olacak?"

Omuz silkiyorum. "Bu düşünce aklımdan geçti. Tash anlayacaktır, onu seviyor. Ayrılmışlardı, bunu ona karşı kullanamaz... kesinlikle"

"Düşünüyordum da, Natasha'nın daha önce hiç kimseyle yatmamış olması onun aleyhine işleyecek." Cameron iç geçirir.

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?" "Bunu biliyordun, değil mi?"

"Neyi biliyordun?" diye sordum.

"Natasha hiç başkasıyla yatmadı. Josh'ı yedi yıl boyunca bekledi." Birasından bir yudum daha alırken gözleri benimkileri tutuyor.

"Bu ne lan! Hiç mi? Bir kişi bile mi?" Kaşlarımı çattım.

Cameron başını sallıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve pişmanlık içinde başımı sandalyeme yaslıyorum. "Bunların hepsi benim hatam Cam. Amelie'ye güvenilemeyeceğini biliyordum ama onu hiç uyarmadım. Ve şimdi onu gerçekten seven kızı kaybetti."

"O aptal herifin onunla yatacağını bilmiyordun." "Bu nasıl oldu ki?" Başımı salladım.

Joshua havuzun kenarına kadar yüzüp merdivenlerden inerek sohbetimizi susturuyor. Kendini kuruyor ve havluyu beline sarıyor.

"Protein shake isteyen var mı?" diye soruyor havuz bara doğru giderken.

Cameron bana kaşlarını çatıyor. "Sanki. Seni ucube."

"Proteinin nesi var?" Joshua cevap veriyor. "Tat alma duyunuz yoksa hiçbir şey," diye mırıldanıyorum.

Elini salladı ve yanımdaki şezlonga uzandı.

"Sence de biraz fazla antrenman yapmıyor musun? Bu senin için iyi olamaz," diyorum gözlerimi kapatıp yüzümde güneşi hissetmek için başımı arkaya yaslarken.

"Sana neyin sağlıklı olmadığını söyleyeyim. Bayat bir sidik şişesi gibi bu lanet eve hapsedilmek" diye çıkışıyor.

Cameron ona hüzünlü bir gülümseme verirken elini Joshua'nın saçlarında gezdiriyor. "Her şey yoluna girecek dostum. Bu konuda endişelenmenin bir faydası yok, stres yapmayı bırak."

"Neden Tash'i aramıyorsun?" Ben soruyorum.

"Hayır. Onu şahsen görmem gerek. Eğer ararsam yüzüme kapatır onu."

Gülümsüyorum. "Çok cesur bir sürtük... değil mi?"

Joshua içkisinden bir yudum alırken gözlerini deviriyor. "Hmm, benim için çok zararına."

Birkaç dakika sessizce oturduktan sonra telefonum çaldı.

"Adrian Murphy," Cevap veriyorum

Avustralya aksanlı, derin bir erkek sesi. "Umm, merhaba Adrian."

"Evet." Kaşlarımı çattım, bu da kim böyle?

"Beni hatırladığınızdan emin değilim. Ben Nicholas Anastas. Birkaç ay önce bir restoranda tanışmıştık."

Gözlerim açılıyor ve aniden doğruluyorum.

"Ah, evet. Hatırlıyorum." Elimi havada çılgınca Joshua'ya doğru sallamaya başladım.

Kaşlarını çatarak bana bakıyor ve

milkshake'inden bir yudum alıyor. "Nicholas

Anastas, ne hoş bir sürpriz."

Joshua'nın ağzı açık kalır ve Cameron'ın karnına vurur. Cameron'ın gözleri kapalıdır ve bu darbeyi beklemediği için inleyerek iki büklüm olur.

"Natasha Marx bana numaranı verdi."

Joshua'ya baktım. "Oh Natasha yaptı... doğru."

Joshua onun adını duyunca başını ellerinin arasına alır.

Kahretsin, ne diyeceğim?" Sinirlerim konuşma yeteneğimi çaldığı için

sessiz kalıyorum. "Umarım zili çalmamın sakıncası yoktur."

Sinirle yutkunuyorum. "Hayır, bunu senden duymak güzel."

"Bu akşam bir şeyler içmek ister misin diye merak ediyordum," dedi. sorar.

Cameron yan taraftaki buz kovalarından bana bir parça buz fırlattı.

Onu. Yüzüme sertçe çarptı. O ve Joshua kahkahalara boğulurken elimi yumruk yapıp ona doğru kaldırıyorum.

"Los Angeles'ta mısın?" Yüzümü ovuştururken iri gözlerle soruyorum. "Evet, iş için buradayım. İçkiye ne dersin?"

Vay anasını. "Bu gece gelebileceğimden emin değilim," diye cevap verdim.

Joshua karnıma sertçe vurdu.

"Gidiyorsun amına koyayım," diye ağzını açıyor.

Elimle telefonu kapatırken başımı sallıyorum. İki aptal arkadaşımın uzaklaşmak için ayağa kalkıyorum.

"Tamam. İyi. Boş ver, en azından denedim," diye tersliyor. Kahretsin, çok kızdı. Ben ne diyeceğim?

Sonraki kelimeler ağzımdan çıkarken gözlerimi yukarı dikiyorum. "Arkadaşlarımla kalıyorum. Neden akşam yemeği için buraya gelmiyorsun? Cameron yemek yapabilir." Gülümsememi bastırmak için dudağımı ısıyorum. Bu kez Cameron elini yumruk yapıp bana uzatıyor. "Joshua iyi kokteyl yapar," diye ekliyorum. Joshua shake'inden bir yudum daha alırken bana gözlerini deviriyor.

"Arkadaşlar kim?" diye soruyor.

"Joshua, restoranda benimle ve diğer arkadaşım Cameron'la tanıştığın adam." Telefonun içinden düşündüğünü duyabiliyorum. "Onlar iyi çocuklar. Eğlenceliler. Cam harika bir aşçı." Cameron bara doğru yürüyor ve havuza düşeceğimi umarak beni itiyor. Joshua sırtıyor.

"Tamam. Saat kaçta?" diye sorar.

Oh lanet olsun. Şimdi yaptım işte. Çıldırılmış gibi kolumu havada sallamaya başladım.

"Yedi gibi. Adresi sana mesaj atarım," diye cevap veriyorum gergin bir şekilde.

Derin kadifemsi sesi telefonda yankılanıyor. "Dört gözle bekliyorum Adrian." Telefonu kapatıyor ve ben başımı ellerimin arasına alıyorum.

"Aman Tanrım. Buraya geliyor." Paniklemeye başladım.

"Kim?" Cameron kaşlarını çatı.

"Avustralya'da tanıştığımız adam. Psikolog, yazar," diye yanıtlar Joshua.

"Evet, şu. Bir hafta boyunca onun hakkında konuştun, görünüşe göre bu gece biraz kafa bulabilirim." Cameron gülümseyerek Joshua'yı güldürür.

"Bu hiç komik değil. Her şey dönüp dolaşıp sana mı geliyor?"

Kekeliyorum, bıkkınlıkla.

Cameron gülümsüyor ve omuzlarını silkiyor. "Temel olarak," diye yanıtlıyor.

"Kendimi bu işe nasıl bulaştırdım? Buraya gelmesini istemiyorum. Ne düşünüyordum ki?"

Joshua'nın gözleri parlıyor. "Cameron ve benim bu gece biraz komedi eğlencesine ihtiyacımız olduğunu düşünüyordun." Göz kırparken genişçe gülümsüyor.

"Kesin şunu," diye çıkıştım. "İkiniz de en iyi şekilde davransanız iyi edersiniz. Yoksa çok ciddiym, ikiniz de ölürsünüz."

Cameron gülüyor. "En iyi davranışlarımızda olacağız. Çıplak ama uslu."

Gözlerimi deviriyorum. "Harika, dört gözle beklenecek bir şey," diyorum deadpan. "Neye benzediğini bile hatırlamıyorum."

"Evet. Çok seksi." Joshua sırtıyor. "Bana telefonunu ver." Telefonumu elimden alıyor ve onu Google'da aramaya başlıyor.

"Neden yemek yapacağımı söyledin, göt herif? Neden yemek yapmıyorsun?" Cameron bana pis bir bakış fırlattı.

"Çünkü bu çok zor. Ne yani, ben mutfakta yemek yaparken o tezgahta mı oturacak? Ben Nigella Lawson değilim."

"Neden yemek yapacağımı söylemedin?" Joshua telefonumda gezinirken sırtıyor.

"Muhtemelen yemek yapamadığın içindir, salak."

Joshua telefonu bana uzatırken gülüyor. "Evet. Dediğim gibi."

Sinirlerimin yükseldiğini hissederken gözlerim ekran boyunca aşağı doğru kayıyor. Seksi olmaktan da öte, çok lezzetli. "Ne giyeceğim ben?" Çılgılık atıyorum.

"İlk buluşmalarda çıplak olmak benim için her zaman işe yarar." Cameron birasını yudumlarken yüzüne vuran ışınları yakalamak için başını güneşe doğru uzatıyor.

Josh'a gözlerimi deviriyorum. "Bir dakikalığına ciddi olabilir misin Cameron? Neden her şey senin için bir şaka?"

"Muhtemelen sen her zaman çok ciddi olduğun ve Joshua da kırık kalp rutiniyle şu anda çok sıkıcı olduğu içindir. Buralarda birilerinin biraz eğlenmesi gerekiyor."

"Doğru karar," diye cevaplıyor Joshua.

"Nasıl bir görünüm istiyorsun?" Cameron iç geçirir.

"Denemiyorum."

Joshua gülümser. "O zaman kolay. Pazen pijama giymelisin." Shake'inden bir yudum alır.

Gözlerim dehşet içinde açılıyor. "Aklını kaçırmışsın. Natasha'nın pazen pijama giymesini seviyorsun."

Kollarını başının arkasında kavuştururken gülümsüyor. "Evet, Tash'i bu kadar seksi yapan da bu. Hiç seksi olmaya çalışmıyor. Bana en seksi görüldüğü zamanlar pazen pijamaları, pembe tüylü terlikleri ve saçlarını atkuyruğu yapıp gözlüklerini taktığı zamanlar."

Cameron iğrenmiş bir yüz ifadesi takınıyor ve ben de başımı sallayarak ona katılıyorum. "Kötü bir Taylor Swift film klibine benziyor." Sahte bir ürperti duyuyorum.

"Ben de bundan hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim," diye hüzünle yanıtıyor. "Birinde istediğiniz ambalajın bu olmadığını fark ettiğinizde belli bir rahatlık hissediyorsunuz."

Cameron gözlerini deviriyor. "Tanrım, senin bu saçmalıkların beni deli ediyor. Adam ol lan," diye tersleyerek yüzüme bir gülümseme getirdi.

"Ne pişiriyorsun Cameron?" Ben soruyorum.

"Bilmiyorum, her neyse. Kimin umurunda ki?" dedi.

Joshua başını sandalyeye geri koyarken tekrar gülüyor. "Kulağa lezzetli geliyor."

Başımı sallıyorum. Bu uzun bir gece olacak.

NATASHA

Bugün Çarşamba, diğer bir deyişle kambur gün ve benim durumumda boktan gün, can sıkıcı gün ve lanet olası iç karartıcı gün. Hapishanedeki ilk davama gidiyorum. Coby Allender bugün ilk temyiz duruşmasına çıkacak. Son birkaç aydır özel locadan ziyaretlerine tanık oluyordum. Ancak bugün ilk kez onunla aynı odada olacağım. Adam beni tamamen korkutuyor. Zekası beni çok korkutuyor ve davranışlarının kötülükle motive olduğu gerçeği, şüpheli bir seri katille uğraşmanın dehşetini daha da artırıyor. Sanırım gördüğüm kâbuslar beni delirtiyor - hayal gücüm beni ele geçiriyor. Hapishanenin özel adliye binasındayız - bu kapalı bir duruşma. Patronum Henry bazı detayları kontrol etmek için gitti ve Bay Arsız arkamdan yürüdüğünde içeri girmek için koridorda tek başıma bekliyorum.

"Hey Doktor." Arkamdan kaburgalarımı dürttü.

Dönüyorum ve gülümsüyorum. Kahretsin, Joshua'yla sevişirken onu düşünmemi söyleyen adam bu - yüzüm düşüyor.

"Beni gördüğüne o kadar sevinmiş görünme." Sırıttıyor. Dağınık sarı saçları alnından sarkıyor ve koyu kahverengi gözleri muziplikle parıldıyor. Uzun boylu, iri yapılı ve bir kol dolusu dövmesi var. Yaramaz bir çocuk havası var. Hmm.

Gülümserken başımı sallıyorum. "Sen bir pislüksin, bunu biliyorsun."

Kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Bana daha kötülerini de söylendi." Gülümsüyor. "Erkek arkadaşın nasıl?"

"Eski sevgilim," diye çıktım. "O gece seni öldürmediği için şanslısın bu arada." Yüzünü buruşturuyor. "Hmm. Güzel." Gülümsüyor.

Bu kibirli aptala gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Bu neden iyi?"

"Çünkü hâlâ benden hoşlanıyorsun, bunu söyleyebilirim. Ve o da eski sevgilim, yani." Omuzlarını silkiyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Çok fazla kavga ediyorsun. Sanırım sarhoş oldun."

Genişçe gülümsüyor. "Daha fazla tanık randevusu için geri geleceğini sanıyordum. Ne oldu? Ödleğ misin sen?"

Kaşlarını çatıttım. "Hayır, değilim." Gülümsüyorum. "Ben geri döndüm ve sen burada değildin. Kim hâlâ bunu söylüyor ki... tavuk boku mu? Bunu birinci sınıftan beri duymamıştım." Ceketimi yeniden ayarlarken başımı sallıyorum.

Göz kırıyor. "Evet. Tavuk boku."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Bana öyle demeyi kes," diye fısıldıyorum. Bu adamın özgüveni beni kızdırmaya başlıyor. "Ben tavuk pisliğinden çok uzağım," diye çıkışıyorum.

"Kanıtla." Gülümsüyor. "Bana numaranı ver."

Gözlerimi deviriyorum. "Tanrım, beni rahat bırak. Elindeki en iyi tavlama cümlesi bu mu?"

Gülüyor. "Oldukça fazla, buna kanacak mısın?"

Kaşlarını çatıyorum. "Hayır."

Tekrar gülümser. "Göreceğiz... Israr işe yarar."

Dudağımı ısırırken gülümsüyorum. Kesinlikle sevimli, hakkını vermeliyim. Belki de hemen şimdi burada çılgınca seks yapmalıyım. "Adın neydi senin?" diye soruyorum.

Gülümsüyor. "Jesten Miller."

"Adımı öğrenmek ister misin?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor. "Pek sayılmaz, sana Ateşli Doktor diyeceğim." Gözlerimi deviriyorum. "Ben doktor değilim."

Henry ve iş arkadaşım Richard kapıdan çıkarken tekrar omuz silkiyor ve gülümsüyor ve birlikte odaya giriyoruz. Her iki tarafta sekizer sandalyeden oluşan dört sıra ve odanın ön tarafında maun ağacından yapılmış büyük banklar var. Hepimiz yerimize oturuyoruz. Odada sadece on kişi var. Üç psikolog, üç avukat ve dört cezaevi gardiyanı. Orada bulunan tek kadın olduğumun acı bir şekilde farkındayım. Jesten çevresel görüşümde odanın sağında ve nedense bu garip bir şekilde rahatlatıcı. Yargıç geliyor ve o odaya girip otururken hepimiz sessizce ayakta duruyoruz. Coby Allender elleri kelepçeli olarak odaya götürülüyor.

Odaya bakıyor ve sonra gözleri benimkilerle birleşiyor, içimi delip geçiyorlar ve sonra buz gibi gülümsüyor. Hemen gözlerimi kaçırıyorum. Bu saçmalık için fazla kırılganım. Mahkeme devam ediyor ama şüpheli seri katilin odaya girdiğinden beri gözlerinin benden ayrılmadığı ve her gözeneğinden yayılan kötülüğü hissedebildiğim gerçeği dikkatimi dağıtıyor. Bir kadın görmeyeli ne kadar olmuştu? Korku beni paniğe sürüklemeye başladığında kalp atışlarımın hızlandığını hissedebiliyorum. Kabuslar, çapkın erkek arkadaşlar ve kalp kırıklıkları arasında gerçekten çok kırılganım. Neden hâlâ bana bakıyor? Ona bakma, ona bakma, kendimi azarlıyorum. Beni korkutmaya çalıştığını biliyorum ve işe yarıyor da. Terlemeye başlıyorum.

Henry eğilir ve fısıldar. "Sadece seni korkutmaya çalışıyor. Ona bakma."

Başımı salladım ve başımı eğdim. Haklı, sadece aşağı bak. Korkmayı bırak. Mahkeme devam ediyor ve benim aklım karışmaya başlıyor. Joshua şimdi ne yapıyor? Kiminle birlikte? Hayal görüyor olmalıyım ama ben farkına varmadan dava bitiyor. Gözlerim önümdeki psikopata kayıyor. Gözleri hala bana kilitlenmiş, gülümsüyor, yavaşça dudaklarını yalıyor ve bana bir öpücük konduruyor. Başımı tekrar öne eğiyorum. Kriminolojiyi unutun, bu kafamı karıştırmak istemediğim boktan bir şey. Kimi kandırıyordum ki? Suçlularla uğraşamam, kafayı yerim. Kelepçelerle odadan çıkarılırken tuttuğumu bilmediğim bir nefes üfledim. Bu gün bitsin artık!

İşten eve dönüş yolu uzun ve sessiz. Max konuşma ihtiyacı hissetmiyor ve benim de söyleyecek olumlu bir şeyim yok, o zaman neden zahmet edeyim. Olumsuzluktan nefret ediyorum. Damarlarımda bu kadar çok dolaşacağını hiç tahmin etmezdim... nereden geliyor bu? Ve daha da önemlisi, ondan nasıl kurtulabilirim? Baş ağrım geri geldi ve güm güm atmaya başladı. Babamın ölümünden bu yana geçen iki ay içinde altı migren geçirdim, bu şeylerin ne kadar kötü olduğunu hiç bilmiyordum. Max ve Bridget birkaç kez doktoru evime çağırdılar ve doktor bana iki gün boyunca bayıltacak bir iğne yaptı. O buna stresle ilgili diyordu, ben ise toksik bilgi yüklemesi diyorum. Kalbimdeki zehir teker teker beyin hücrelerime sızıyor. Hafta sonu olduğu için en azından rahatlayıp uyuyabilirim. Komik, gün boyunca yapıcı şeyler yapmam gerekirken tek yapmak istediğim uyumak ama geceleri uyumam gerekirken tek yapabildiğim onu düşünmek... onunla... onunla. Bu beni zehirliyor. Zihnim tedavi ettiğim hastaları ve onları duygudan yoksun bir şekilde nasıl analiz ettiğimi düşündükçe suçluluk duygusuyla dolup taşıyorum.

Bethany. Güzel, akıllı Bethany, onu daha bugün gördüm. O da zina yapan birine aşık, vazgeçmeyi reddetti ve aşkı için kaldı. Ama ne pahasına? Kendine saygısı yok, cinsel güveni yok ve orgazm olamıyor. Ondan çocukları var... yani aslında kapana kısılmış durumda. Yani aşk için kalmasına rağmen, nefretle ödüllendirildi... kendisi için. Bugün oturup onun konuşmasını dinledim ve aynanın derinliklerine baktım. Kendimi beden dışı bir deneyim yaşıyormuş gibi hissettim. Bana anlattığı her şeyle, her duyguyla, her korkuyla ilişki kurabiliyordum. O ağladığında... ben ağladım, gözyaşlarım onun için değildi. Benim içindi. Eğer sevgili Joshua'ya geri dönersem, beş yıl içinde Bethany olacağım. Ön kapıdan her çıktığında onunla karşılaşacağı için dehşete düşeceğim. Yeterince güzel, yeterince komik, yeterince seksi olmadığım için korkuyorum.

Dürüst olmak gerekirse, hiçbir kadının benim güzel Joshua'mı sonsuza kadar elinde tutabileceğini sanmıyorum, her ne kadar çok istediğini bilsem de o bu şekilde yaratılmamış. Denedi... ve başarısız oldu. Ona her şeyimi verdim ama yine de sonunda yeterli olmadı.

Ona güvenmiyorum, sözlerine olan tüm inancımı kaybettim. Ona hiç güvenmedim. Ama ona kalbimle güvendim ve o kalbimi kırdı. Bir daha asla onu sevdiğim gibi sevemeyeceğimi biliyorum... ve sorun değil, sevmek istemiyorum.

Arabayı kenara çektik ve Max dönüp bana baktı. Kaşlarını çattı, "İyi misin?"

Kucağıma bakarken başımı sallıyorum. "Evet, başka bir migrenin geldiğini hissedebiliyorum. Gececek." Ona gülümsüyorum. "Seni öldürmeyen şey güçlendirir, değil mi?" Fısıldıyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve sessizce oturup beni izliyor. Bir şey söylemek istediğini ama dilini tuttuğunu söyleyebilirim. Beni terk ediyor, bunu biliyorum. Sadece bana nasıl söyleyeceğini bilmiyor. O ve annem iyi arkadaş oldular ve benim hakkımda konuştuklarını biliyorum. Gece geç saatlerde benim uyuduğumu düşündüklerinde onları duyabiliyorum. O benim için endişeleniyor... Ben de kendim için endişeleniyorum. Yaşadığım bu boktan zamandan kurtulmalıyım.

Arabadan indik ve sessizce merdivenlerden yukarı çıktık.

"Tash, telefonunu çantandan çıkar tatlım," diye fısıldıyor kapıma geldiğimizde.

Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Yap şunu," diye fısıldıyor. Dediğini yapıyorum.

"Ben burada duracağım, tamam mı? İhtiyacın olursa beni ara. Hemen kapıda olacağım."

Kapıyı açıp şok içinde geri çekilirken ona kaşlarını çatıyorum. Joshua salonumun önünde ve ortasında duruyordu. Perili gözleri benimkilerle buluşuyor. Gözlerim hemen yaşlarla doluyor ve kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum. Yüce Tanrım... o çok güzel. Ü z e r i m e bir sevgi dalgası yayılıyor.

Neden? Neden geldi? Bunu kaldıramam, yeterince güçlü değilim.

Üç parçalı lacivert takım elbisesini, dış dünyaya karşı zırhını giyiyor. Koyu renk saçları ve teni beyaz gömleğiyle tezat oluşturuyor. Elleri ceplerinde. Kıpırdamadan duruyorum, olduğum yere çakılıyorum.

"Natasha," diye fısıldıyor.

Anında dudağım titriyor ve gözyaşlarım yanaklarıma dökülüyor. Bana doğru koşuyor ve beni göğsüne yaslandığım bir kucaklamanın içine çekiyor.

Hareketsiz ve sessiz duruyoruz. Onun kolları beni sarıyor ve benim kollarım yanlarımda. Yüksek sesle hıçkırıyorum. Onun kollarında kalmak istiyorum... Veda edemem. Yeterince güçlü değilim, bunu yapamam. Şakağımı öpüyor. "Tash... Seni özledim."

Boğazımda bir yumru oluşuyor ve konuşamıyorum. Ona, benim de onu özlediğimi söylemek istiyorum ama yapamıyorum. İkimiz için de güçlü olmalıyım. Amelie'yle birlikte olabilmesi için onu özgür bırakmalıyım... Onu sevdiğini biliyorum. Sadece henüz bunun farkında değil ve ben onu serbest bırakana kadar da olmayacak. Yüzümü tekrar öpüyor, gözleri saygıyla kapanıyor. Bunu yapmalıyım, bu işi bitirmeliyim.

Kucağından çekiliyorum ve kollarımı önümde kavuşturarak savunmaya geçiyorum.

Düşünürken alt dudağını ısıırıyor.

"Natasha, açıklamama izin ver. Sana o gece neler olduğunu anlatmam gerekiyor," diye fısıldıyor. Defolup gitmesi için ona bağırarak istiyorum ama bunu duymaya ihtiyacım var.

Sinirli bir şekilde başımı salladım.

"Tash, ben... çok üzgündüm. Bana geri döneceğini düşünmemiştim. Cameron ve Adrian o gün beni oturtup kendime gelmem gerektiğini söylediler ve onlar da senin geri döneceğini düşünmüyorlardı." Gözleri yaşlarla dolarken pişmanlıkla başını sallıyor. "Willowvale'e gittim. Amerika'ya döndüğümünden beri oraya gitmemiştim. Jasper'ı görmek istedim."

Bana söylediklerini gözümde canlandırırken hareketsiz duruyorum, yüzüm ifadesiz.

Tekrar yutkunuyor. "Amelie ile akşam yemeği yedim ve birkaç kadeh şarap içtim."

Başını çok hızlı sallıyor. "İşimi bitirdim ve odama gittim. Duş aldım ve banyodan üzerimde bir havluyla çıktım."

Gözlerim acıyla kapanıyor.

O anıyı yeniden yaşarken kaşlarını çatıyor. "Amelie benim odamdaydı ve üzerinde bir bornoz vardı."

Elimi dur işareti olarak kaldırıyorum. Bunu duyamıyorum.

"Tash... Ne olduğunu bilmiyorum. Bir an yatakta oturuyordum, sonra bir baktım üzerimdeydi."

Ellerimi kulaklarıma kapattım. Kes şunu... Kes şunu... Kes şunu.

"Tash, sana söz veriyorum. Ne olduğunu anladığımı anda onu üzerimden ittim. Ona sana aşık olduğumu söyledim."

Ellerimi kulaklarıma üzerine koyarak hareketsiz duruyorum ve yine de bana IMAX'te anlattığı her iğrenç ayrıntıyı duyabiliyorum.

Yakıcı gözyaşları yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken yüzümü yakıyor.

"Natasha, sana yemin ederim. Sadece bir kez oldu ve bir dakika sürdü. Hiç duygu yoktu. Seni incitmek için yalan söyledi... bu da beni incitiyor."

Düşünürken başım öne eğildi.

"Ona çok kızmıştım. Ona güvenmiştim ve o... o kendini bana zorla kabul ettirdi. Tash... lütfen," diye fısıldar.

Konuşamam. Eğer bir şey söylersem, onu geri alacağımı biliyorum. Onu çok seviyorum.

"Natasha... lütfen konuş benimle." Başımı salladım.

"Amelie ile büyük bir kavga ettim. Ona çok kızmıştım. Giyindim ve oradan çıktım. Sonra eve gittim. Kendimden o kadar tiksindim ki, bütün hafta sonu ikimizin birlikte olduğu filmleri izledim ve sonra da lanet bir aptal gibi uyuşturucu aldım.

Geri döneceğinden haberim yoktu ama yine de yaptığım şeyden dolayı utanç içindeydim."

Gözlerim onunkileri tutuyor, ama dilimi tutuyorum. Sakın bir şey söyleme... Sakın bir şey söyleme.

"Tash. Lütfen," diye tekrar fısıldar.

Dönüp banyoya doğru yürüyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Arka cebimden telefonumu çıkarıp Cameron'a mesaj atıyorum.

Gel buraya.

Bir dakika boyunca kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum ve sonra sifonu çekip ellerimi yıkıyorum ve odaya tekrar giriyorum.

Bana tekrar koşuyor ve sıkıca sarılıyor. "Kıymetlim, yemin ederim. Seni her şeyden çok seviyorum. Bunu atlatabiliriz. Gidebiliriz

danışmanlık, ne gerekiyorsa. Biz bundan daha güçlüyüz. Birbirimizi çok seviyoruz. Çok şey atlattık."

Göğsünde hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum. Kadınlar bunu nasıl yapıyor? Çaresizce sevdikleri birinden uzaklaşacak gücü nasıl buluyorlar?

"Konuş benimle," diye soruyor. Sessiz kalıyorum.

"Tash, lütfen. Konuş benimle."

Başımı göğsüne doğru sallıyorum. Eğer bir şey söylersem... bu seni seviyorum, sana ihtiyacım var olacak. Beni sessizce kollarına alıyor ve uzun bir süre hiçbir şey söylemiyoruz.

Kapı çalınır. Kafasını kapıya doğru çevirir.

"İçeri gel," diye bağıyorum.

Bana kaşlarını çatıyor. "Natasha... hayır," diye fısıldıyor ben gözlerimi kapatırken.

Acı.

Cameron kapıyı açar. Gözleri Joshua'yı bulur. "Cameron, defol git buradan!" Joshua bağıır.

Ağlamaya başladım. "Max," diye hıçkırıyorum. O ve Ben kapıya doğru yürüdüler ve

Perili gözler benimkilerle buluşuyor.

"Joshua'ya çıkışı gösterir misin lütfen?"

"Hayır! Natasha hayır." Gözleri tekrar iki korumaya kayd. "Siktirin gidin buradan yoksa ikiniz de kovulursunuz!" diye bağıır.

Histerik olmaya çok yakınım. Yüksek sesle hıçkırıyorum.

Cameron ciddiyetle çocuklara döner. "Bize bir dakika verin," diye fısıldar.

İkisi de onay için bana bakıyor. Sessizce başımı sallıyorum. Dönüyorlar ve kapıyı arkalarından kapatıyorlar.

"Natasha... konuş benimle. Lütfen," diye hıçkırır. "Neyin var senin?"

Bir şey söyle." Gözyaşları yüzünden serbestçe akıyor.

"Biz bundan daha güçlüyüz... Lütfen beni dinle... Yalvarıyorum. Beni koşulsuz sevdiğini söylemiştin. Kanıtla bunu. Lütfen. Beni affetmeni istiyorum."

Güzel ve güçlü erkeğimi gözyaşları içinde görmek felaketti. Yüksek sesle hıçkırdım. Gözlerim elleri cebinde yere bakarak duran Cameron'a kayıyor. Gözyaşı dolu gözlerini benimkilerle buluşmak için kaldırıyor. Tanrım, Cameron da gözyaşları içinde. Sevdiğim birinin bunları yaşamasına tanık olmayı hayal bile edemiyorum. Başımı öne eğiyorum.

"Natasha. Seni seviyorum. *BİR ŞEY SÖYLE*," diye bağııyor.

Yine hıçkıldım.

"Hoşça kal Joshua," diye fısıldıyorum acı kalbimi yararken.

Başını çılgınca sallar. "Hayır... hayır, hayır öyle söyleme. Öyle demek istemedin," diye ağlayarak üzerime atlıyor. Ondan kaçmak için zıplıyorum.

"Seni seviyorum... Bunu bize yapamazsın. Biz bundan daha güçlüyüz Tash."

Savunmak için ellerimi ona doğru kaldırırken hıçkırıyorum. Bu işkenceye daha fazla dayanamıyorum, kaçmam gerek. Beni tekrar yakalamaya çalışıyor ve ben kapıya doğru koşuyorum. Joshua üzerime atlıyor ve Cameron onun önüne geçip onu tutuyor.

"Cameron... bırak gideyim. Lütfen," diye hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlar.

Adımı haykırdığını duyunca kapıdan koşarak çıktım. Max peşimden geliyor, merdivenlerden koşarak iniyoruz ve ön kapıdan fırlıyoruz ve ben bu durumun acısıyla yere yığılıyorum. Max beni kucağına alıp arabaya bindiriyor ve ben de koltuğa yığılıyorum.

Anneme giden araba yolculuğu tam bir sessizlik içinde geçti... tam bir keder.

Bugün hayatımın en kötü günüydü.

BÖLÜM 9

Gözlerim yavaşça açılırken kookaburranın çağrısı dışarıdaki durgun sokakta yankılanıyor. Pencereye bakıyorum ve kapalı panjurların arasından gün batımının soluk kırmızı ışıltısını görüyorum. Tanrım, kendimi bok gibi hissediyorum. Odaklanmaya çalışırken gözlerimi ovuşturuyorum. Yavaşça etrafıma bakıyorum. Karanlık çocukluk odamdayım. Kapı aralık ve salondan gelen televizyon sesini belli belirsiz duyabiliyorum.

"Sorun yok aşkım, ben buradayım."

Gözlerim şu anda köşedeki koltuğumda oturup lambanın yanında kitap okuduğunu gördüğüm anneme kayıyor.

"Merhaba anne." Zayıfça gülümsüyorum. Yanıma gelip yatağın kenarına oturuyor ve yanağımdan öpmek için eğilirken saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor.

"İyi misin bebeğim?" diye soruyor. Başımı sallıyorum. "Evet," diye fısıldıyorum.

"Tash...beni korkutuyorsun." Gözleri benimkileri arıyor. Gözlerim yaşlarla dolarken başımı sallıyorum. "Saat kaç?" "Pazar akşamı saat 7."

Kaşlarımı çattım. "Pazar günü. Ne demek istiyorsun? Cumartesi'ye ne oldu?" "Cuma günü buraya döndüğünde... çok üzgündün, histeriktin. Baş ağrın ilerledi ve kusmaya başladın, biz de doktoru aradık. Sana tekrar sakinleştirici verdi."

Bilgiyi alırken kaşlarımı çatıyorum. "Tash, konuş benimle. Aklından geçenleri anlat bana," diye fısıldıyor saçlarımı tekrar alnımdan geriye doğru itmeye başlarken. Omuz silkiyorum. "Kenara kay, beni içeri al." Gülümsüyor.

Gülümsüyorum ve kıvırıyorum. Annemin benimle yatağa girmesine bayılıyorum. Bazı şeyler hiç eskimiyor. Yuvarlanıyorum ve sırtıma sarılıp beni öpüyor.

arkamdan omzuma.

"Joshua iyi mi?" Fısıldıyorum.

Omuz silkiyor. "Emin değilim bebeğim. Bridget ve Abbie bu gece onu görmeye gittiler." Kalbim sıkışıyor, gidip onu görmek istiyorum.

Yüzümün yan tarafını öpüyor. "Açıkla bana Tash. Anlamıyorum, neden son birkaç ayı unutup yeni bir başlangıç yapamıyorsun?"

"Anne, durum biraz karışık."

"Lütfen Tash, senin için çok endişeleniyorum. Beyninde neler olup bittiğini bilmem gerek. Neden böyle hissettiğini anlayabilirsem sana yardım edebilirim tatlım, biriyle konuşman gerek. Eğer Joshua'yla konuşmayacaksan, benimle konuş."

Tavana bakarken omuz silkiyorum.

"Natasha," diye fısıldıyor, "lütfen."

"Joshua'yı seviyorum anne, bunu biliyorsun."

"Neden bunu onunla konuşmuyorsun? Her şey halledilebilir Tash, ama onunla konuşmalısın. Onu hayatından çıkarmak çözüm değil," diye iç geçiriyor.

"Anne, onunla konuşamam. Eğer onunla konuşursam onu affederim ve henüz bunu yapabilecek kadar güçlü değilim."

Arkamda sessizce yatıyor. Düşündüğünü duyabiliyorum. "Neden ona geri dönecek kadar güçlü değilsin?" diye fısıldıyor.

"Bunu açıklayamıyorum anne. Babamın ölmüş olması mı yoksa kendi zihnimin bana oyun oynaması mı bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Ona söyleyip söylememeyi düşünürken yutkunuyorum. "Babamın ölümünden beri Joshua'nın gözümün önünde öldürüldüğüne dair korkunç kâbuslar görüyorum."

"Ne!" diye fısıldıyor.

Başımı salladım. "Haftada en az dört kez oluyor ve migren ağrılarımın sebebinin bu olduğunu biliyorum. Uyumak konusunda o kadar stresliyim ki sürekli gerginim.

"Tash, bunu bana neden söylemedin?"

"Anne," diye sessizce ağlamaya başladım, "seni yeterince endişelendirmedim mi? Pete'in hatırı için kocanı öldürdüm. Senin acın için, hepimizin acısı için kendimi suçluyorum ve kendimi affedemiyorum. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım. Joshua'yı kaybedeceğimden o kadar korkuyorum ki bunun hayalini kuruyorum, bu normal değil. I

İş yerinde bir psikologla görüşüyorum ve o da güvenmediğim birine kendimi tamamen teslim etmeden önce güçlenmem gerektiğini düşünüyor."

"Natasha, bu kadar yeter. Babanı öldürdüğünü söylemene izin vermeyeceğim. Bu korkunç bir kazaydı, teşhis edilmemiş bir kalp sorunu vardı ve bunun gerçekleşmesi sadece kötü bir zamanlamaydı."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum ikna olmadan.

"Joshua'ya güvenemeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Başımı salladım. "Anne, Joshua beni seviyor. Bunu biliyorum ama bir yandan da Amelie'yi seviyor ve bunun için onu suçlamıyorum. O güzel ve tatlı biri ve aralarında bir bağ var. Başka biriyle yatmış olsaydı üzülürdüm ama anlayışla karşılardım. Onu terk ettiğimi biliyorum ama çok kederliydim. Dürüst olsaydı ve benimle yatmadan önce onunla yattığını söyleseydi, belki daha iyi başa çıkabilirdim. Benim asla öğrenmeyeceğimi ve bana sonsuza kadar yalan söyleyeceğini düşünüyordu. Onunla aynı odadaydım ve sadece üç gün önce onunla yattığını bana söylemediğini biliyordum. Bu kadar aptal olduğum için utanıyorum. Bir şey saklayıp saklamadığını anlayabileceğimi sanıyordum ama en ufak bir fikrim bile yoktu. Tamamen gafil avlandım," diye fısıldıyorum telaşla.

"Tash, Amelie'yi isteseydi burada olacağını sanmıyorum."

Başımı salladım. "Evet anne, beni mutlu etmek zorunda hissediyor."

Kaşlarını çatıyor. "Neden bunu söyleyip duruyorsun? Hiç mantıklı değil."

Düşünürken sessiz kalıyorum. "Bunu sana daha önce hiç söylemedim ama Joshua'dan başka kimseyle yatmadım."

Kaşlarını çatıyor. "Peki ya Christopher?"

Başımı sallıyorum. "Hayır."

"Tash bebeğim." Beni kucağına çekti ve sıkıca sarıldı. "Bu yüzden mi Joshua'nın seninle birlikte olmak istediğini düşünüyorsun, sana borçlu olduğu için mi?"

Göğsüne doğru ağlarken başımı sallıyorum.

"Tash, bana ne yapmak istediğini söyle. Bu konuda sana nasıl yardımcı olabilirim? Ne yapacağımı bilmiyorum" diye empatiyle iç geçiriyor.

Gözyaşlarımı siliyorum. "Joshua'nın gitmesine izin vermek istiyorum ve umarım zaman içinde sevdiğinin ben olduğuma karar verir ve benim için geri döner ve sonsuza dek mutlu yaşarız. Eğer şimdi onunla gidersem, şansım olsa Amelie ile evlenip evlenmeyeceğini asla bilemeyeceğim."

"Tash... onu kaybedebilirsin. Bu geri tepebilir," diye fısıldar.

Başımı salladım. "Biliyorum, ama bunu yaparsam o zaten benim değildi... değil mi?" "Ne yapacaksın?" diye soruyor.

Ona üzgün bir gülümseme veriyorum. "Kendim üzerinde çalışmayı dene. Bu kadar güvensiz olmayı bırak, kâbus görmeyi bırak. Anne, eğer Joshua'yla şimdi gidersem, o kadar güvensizim ki iki ay içinde zaten ayrılacağız. Dönüştüğüm kişiyi sevmiyorum ve dürüst olmak gerekirse onunla gidersem ve onu istediğine karar verirse... Buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Çok zayıfım."

Bana sıkıca sarıldı. "Böyle söyleme aşkım, böyle konuşmandan hoşlanmıyorum."

"Bunu sadece Joshua ile birlikte gerçek bir gelecek umuduna sahip olabilmek için yapıyorum. Aşkımızın gerçek olduğunu ve sadece iki yıl içinde boşanmayla sonuçlanan trajik bir aşk hikayesi olmadığını bilmem gerekiyor."

"Joshua'ya bunu söyleyebilir misin? Böyle söyleyince mantıklı geliyor Natasha. Bunu neden yaptığını anlamasını sağla" diye yalvarıyor.

Yine gözyaşları dökülür. "Yapamam anne, eğer istediği buysa ona gitmekte özgür olduğunu düşünmesi gerekiyor. Onu hala istediğimi biliyorsa, gerçekten özgür değildir, değil mi?" Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

"Ah bebeğim. Neden bu kadar derin düşünüyorsun? Neden onun mutluluğu için kendi mutluluğunu feda ediyorsun?" diye fısıldıyor saçlarıma.

Hıçkırıklara boğuluyorum. "Çünkü benim için yaptığı şeyin bu olmasından korkuyorum ve onu bunu yapmasına izin vermeyecek kadar derinden seviyorum."

"Tash... bunu neden yaptığını anlamıyor. Bunun Amelie ile yatmasıyla ilgili olduğunu düşünüyor."

Başımı salladım. "Biliyorum, öyle değil. Bu sadece bardağı taşıran son damla oldu."

Alnımdan öpüyor ve saçlarımı tekrar geriye tarıyor. "Kadere inanır mısın anne?" diye soruyorum.

Gözleri yaşlarla dolarken başını sallıyor. "Evet," diye fısıldıyor.

"Ben de öyle. Eğer Joshua birlikte olmam gereken adamsa, eninde sonunda bunu çözeceğiz. Sadece bana geri dönmesi ve ona güvenmeyi öğrenip kendime biraz güvenmem için Tanrı'ya dua ediyorum," diye fısıldıyorum.

"Natasha... benim güzel cesur kızım. Eğer o güzel kafasında biraz beyin varsa... seni asla bırakmayacaktır." Alnımdan öperken hüzünle gülümsüyor.

Başımı salladım. "Beni bırakmasına ihtiyacım var. Onu her incitmek zorunda kaldığımda içimde biraz ölüyorum. Onu incitmek için yaratılmadım, fiziksel olarak bunu yapamam."

"Tash, bence hâlâ onunla konuşmalısın. On iki ay sonra buluşmayı ayarla ve ona onu sevdiğini söyle."

Omuzlarıma ağır bir hüznün çöküyor. "Hayır. Ve bu konuşmadan kimseye bahsetme. Bu noktada kızlara bile güvenemiyorum çünkü Joshua ya da Cameron'a söyleyeceklerini ve o zaman gitmeyeceğini biliyorum. Onu serbest bırakıyorum. Onunla engelsiz bir gelecek istiyorum, güçlü ve kendimden emin olduğum ve yedi yıl önce aşık olduğu kız için değil, şu anda olduğum kadın için benimle birlikte olduğundan emin olduğum bir gelecek."

Max koridorda yürüyor ve yarı aydınlık kapı aralığında duruyor. "Sonunda uyandın mı uykucu?" Sırıtıyor.

Genişçe gülümsüyorum. "Ne? Beni özledin mi yoksa?" Alay ediyorum.

Küçümsüyor. "Evet, kafamda bir delik gibi." Göz kırıyor, dönüyor ve koridorda geri yürüyor. "Bana bir söz ver, Tash." Başımı sallıyorum.

"Joshua buraya gelirse ona karşı dürüst olacaksın."

Midem bulanıyor. "Yapmayacak. Yapmayacağını biliyorum. Personelinin ve kardeşinin onu geçen gün gözyaşları içinde görmesinden çok utanır. Gururu onu uzak tutacaktır." Üzüntüyle iç çekiyorum.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye soruyor.

Sorusunu düşünürken omuzlarımı silkiyorum. "Bu Joshua, o gururlu bir adam. Bir daha yalvarmayacak, bunu biliyorum. Üzüntüsü yakında öfkeye dönüşecek ve Los Angeles'a dönecek." Bu acı verici düşünce karşısında gözlerim doldu.

"Lütfen ona git, Tash," diye fısıldıyor annem.

Başımı salladım. "Bunu daha yeni konuştuk. Sana ne yaptığımı söyledim. Bizden vazgeçmiyorum. Sadece bir süreliğine rafa kaldırıyorum."

Kadın başını sallar. "Onu kaybedeceksin," diye iç geçiriyor

Gözlerimi öfkeyle onunkilerden ayırıyorum. "Dediğim gibi, eğer yaparsam, o hiçbir zaman benim olmadı."

Bugün Çarşamba, saat 14.00 ve ben ofisimde oturmuş bilgisayarımın ekranına bakarak umutsuzca kederimi dizginlemeye çalışıyorum. Joshua'dan sadece bugün otuz iki e-posta geldi ve bu sayı her geçen gün artıyor. İlk gün Joshua konulu bir tane aldım, üzerine tıkladığımda okundu bilgisi olduğunu fark ettim, bu yüzden açmadım. Ne söylemeye çalıştığını bilmek için sabırsızlanıyorum - o da benim kadar acı çekiyor mu? O zamandan beri her gün davranışları değişti. Benimle konu satırı üzerinden konuşmaya başladı:

Natasha beni dinle.
Özür dilerim.
Hiçbir anlamı yoktu.
Aşırı tepki veriyorsun.
Konuş benimle.
Bir şey söyle!!!!
Seni seviyorum.
Lütfen.

Bugünkü e-postanın konusunu kalın harflerle okurken sırtıtıyorum. İyi bir öfkeyi uzun süre tutamazsın, işte benim adamım. Kızgın olmasına sevindim. Avustralya'dan ayrılmaya çok yakın demek bu. Daha fazla görmezden gelinmeye tahammül edemez. Bu onun doğasında yok. Buraya gelip yalvarmayacak ya da beni dinlemeyecek kadar gururlu olduğunu biliyorum. Her yerde güvenlik olmasaydı muhtemelen gelirdi. Artık peşimde sürekli dört adam var. Bu tamamen saçmalık. Öfkeli e-posta başlıkları şöyle:

Konuş benimle. Beni terk
ettin. Unutma.
Senin kadar mükemmel olmadığım
için üzgünüm. Buna pişman
olacaksın.
Konuş benimle yoksa seni asla affetmeyeceğim.
Bana son sözlerin "Asla görmek istemiyorum"
oldu... Çok ciddiylim.
Dinlemek için bana
borçlusun. Beni ara.
Şimdi!!!!

"Bebeğim, sadece git." Kalbim acıyla dolarken fısıldıyorum. Ellerimi başımın üstünde birleştiriyorum ve sandalyemde arkama yaslanıyorum. Benimle konuş yoksa seni asla affetmeyeceğim sözlerinin üzerinden geçerken derin bir pişmanlık nefesi üflüyorum. Ya beni gerçekten hiç affetmezse ve onu kaybedersem... sonsuza dek. Onunla gidersem başarabilir miyiz? Şu anda iyi bir kız arkadaş malzemesi olmadığımı biliyorum. Çok güvensizim ve bu özelliğim bana uymuyor. O daha güçlü birini hak ediyor ve yaşadığı hayatta güvensizlik aramızdaki her güzel şeyi zehirler. Hayır. Daha sonra ödemek için şimdi fedakarlık. Ben doğru kararı verdim. Eğer kaderimizde varsa, sonunda her şey yoluna girecek ve eğer girmezse... kim bilir ve bu kimin umurunda? Şu anda on kediyle yalnız bir hayat kulağa hoş geliyor. Kafamın bu kadar baskıyla dolu olmasından bıktım. Yirmi beş yaşındayım. Abbie gibi dünyayı umursamadan şehirde dolaşıyor olmalıydım. Korkunç kâbuslar ve migren ağrıları çekmemeliyim.

yemek ya da uyumak. Hayatımda bu saçmalığa ihtiyacım yok. Buna değmez. Bu gece kızlar tarafından Oscar'a çağrıldım. Dün gece yine oğlanlarla yemek yediler, bu yüzden bir ders alacağımı biliyorum. Bu noktaya kadar beni üzmemek istemedikleri için mutlu bir sessizlik içindeydiler ama bu gece hepsi sona erecek.

Saat sekiz buçukta Max'le birlikte Oscar'a doğru utangaç bir şekilde yürüyorum. Annemle kalıyordum ama bu gecedan sonra eve gideceğim. Biraz normale dönmem gerekiyor. Her zamanki koltuklarımızda oturan kızları görüyorum ve onlara doğru giderken gülümseyip el sallıyorum. Ben büyük deri koltuğa yayılıyorum, Max ise gidip kafenin diğer köşesindeki masaya oturuyor ve iPad'ini çıkarıp kitabını okumaya başlıyor.

"Merhaba." Gülümsüyorum.

Kızlar gülümser ve bakışlırlar. "Sizin için sipariş verdik." Bridget gülümser.

Başımı salladım. "Teşekkürler, pasta yiyebilir miyiz?"

"Umm, evet. Cameron bize biraz getiriyor." Abbie yüzünü buruşturuyor.

Gözlerim tezgâha kayıyor ve Cameron'ın pasta seçtiğini görüyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Şak diye söyledim.

"Tash, Cameron bizim de arkadaşımız. O yanlış bir şey yapmadı. Neden onunla konuşamıyorsun?"

Yüzümü buruşturuyorum. "Siz ikiniz tamamen boku yediniz. Bana söylemeden onu buraya çağırma nasıl cüret edersin? Joshua tuvalette ne saklıyor?" Gözlerim restoranda uçuşuyor.

"Hayır, gelmedi. Ona biz sorduk."

"Tanrım, ikinizden de bıktım. İnanılmazsınız," diye fısıldıyorum

öfkeyle. Cameron masaya yeniden katıldı. "Tash." Başımı sallıyor.

Ona hafifçe gülümsüyorum. Kardeşini incittiğim için bana çok kızgın. Düşmanlığı buradan hissedebiliyorum. Bu bir felaket. Açıkça rahatsız olan iki arkadaşına ters ters bakıyorum. Garson kız kahve ve kek getiriyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum pastayı bana uzatırken. Kahvemden kocaman bir yudum alıyorum, konuşmak zorunda kalmamak için her şeyi yapıyorum. Acıyla nefesim kesildi. Kahretsin, dilimi yaktım. Bu sıcaklık da ne böyle, 200 derece mi? Herkes kahvesini içerken sessizce beni izliyor. *Garip*.

"Los Angeles'a ne zaman dönüyorsun, Cam?" Abbie soruyor.

"Pazar, Pazartesi işe geri dönüyorum," diye kesin bir dille cevap veriyor. Herkes başını sallıyor ve sessizce kahvesinden bir yudum daha alıyor.

Tanrım, çok kızgınım.

"Nasılsın Natasha?" Cameron sorar.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Daha iyiydim," diye cevap veriyorum.

Başını sallıyor ama sessiz kalıyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş. Ben de senin saçmalıklarını dinlemiyorum. Hodri meydan, seninle kavga etmek istiyorum pislik herif.

"Adrian nerede?" Ben soruyorum.

"Joshua ile otele döndüm."

Başımı salladım ve milyonlarca derece sıcaklıktaki kahvemden bir yudum daha aldım. Bunu neden sordum ki?

"Nicholas Anastas onu hiç aradı mı? Benden numarasını istedi ama hiçbir şey duymadım," diye yanık dilimin ucunda geveliyorum.

Cameron omuzlarını silkiyor ve başını sallıyor. "Evet, geçen hafta Joshua'lara yemeğe gelmişti."

Gözlerim açılıyor ve gülümsüyorum. "Aman Tanrım, gerçekten. Nasıl geçti?" "Harika, çok iyi anlaştılar. UST çok saçmaydı. Josh ve ben Sonunda ilişkiye girdiklerinde gey pornosu izlemek zorunda kalacağımızdan endişeleniyorduk ama öyle olmadı."

Yüzüm düştü. "Ne? Bir öpücük bile mi yok?" Başını sallıyor. "Hayır."

"Neden olmasın?" Bridget soruyor.

Cameron başını sallar. "Hiçbir fikrim yok, gülüp konuşarak harika bir gece geçirdiler ve sonra Murph gecenin sonunda onu dışarı çıkardı ve on dakika sonra geri gelip bize ilgilenmediğini açıkladı, birbirlerinden çok uzakta yaşamakla ilgili bir şey." Kahvesinden bir yudum alırken omuz silkiyor. "Şu anda kimsenin aklından ne geçiyor bilmiyorum, herkes berbat durumda." Bakışları imalı bir şekilde bana dönüyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Cameron, neden açık açık söylemiyorsun?" Alaycı bir şekilde cevap veriyorum.

"Neyle?" diye tersliyor.

"Bilmiyorum, belki de Joshua'dır."

"Onunla neden konuşamadığınızı anlamıyorum. Söyleyeceklerini dinle. söyle."

Gözlerimi deviriyorum. "Biliyor musun Cameron? Konuşma zamanı Hastanede benimle yatmadan önce. Bana yalan söylemeden önce."

"Tash," diye kekeliyor.

Sözünü kestim. "Sakın bana laf atmaya cüret etme! O hastane odasında, beş metre ötede yattığı bir kadınla oturdum ve hepiniz bunu biliyordunuz. Hepiniz onun iğrenç sırrını saklıyordunuz. Hepiniz beni hasta ediyorsunuz."

"Seni hasta ediyorum," diye tersliyor.

Kahvenden bir yudum daha alırken kaşlarımı kaldırıyorum. "Evet, aslında biliyorsun."

Öfkeyle öne doğru oturur ve Bridget sesini yükseltir. "Sakinleşelim, olur mu?"

"Beni hasta ediyorsun," diye tersliyor. "Ondan ayrılıp kalbini kıran sensin, sonra o bir kez çuvalladı ve sen onu yine terk ettin. Bu da ne demek oluyor?"

Abbie panik içinde ellerini başının üzerine koyar.

Kulaklarımdan buhar çıkmaya başladı. "Cameron'ın ağzına sıçmak kuru temizlemeyi almayı unutmak, bir yıldönümünü unutmak ya da çocukları futbol antrenmanından almayı unutmaktır. Aletini başka bir kadının içine sokmak ise sıçmaktan biraz daha fazlasıdır!" Öfkem kreşendoya ulaşırken dudak büküyorum.

Bridget bizi duyan var mı diye odaya bakarken, "Şşşşt," diye tersliyor.

"Sen Bridget. Bu konuşmanın nasıl gideceğini sanıyordun? Hepiniz onun tarafını tutuyor ve bunun için beni suçluyorsunuz. Ben yanlış bir şey yapmadım, dürüstlük talep ediyorum çünkü ben bunu veriyorum ve daha iyisini hak ediyorum," diye kekeliyorum.

Hepsi sessiz bir şekilde oturuyor, gözlerini benden ayırmıyorlar. "Tash, onun tarafını tutmuyoruz. Bu öyle kestirip atılacak bir dava değil," diye fısıldıyor Bridget.

"Bunu biliyorum." Sandalyeye yaslanıyorum ve ellerimi hayal kırıklığı içinde yüzüme kapatıyorum.

Bridget, "Tash, iki aydan uzun süredir senden haber almamış," diye fısıldıyor.

"Çünkü yıkılmıştım. Babamı yeni öldürmüştüm. Cameron, sen de yanımdaydın, ziyaretime geldiğinde nasıl olduğumu gördün. Gerçekten aklım başımda mıydı?" Talep ediyorum.

Başını öne eğiyor. "Hayır," diye fısıldar. "Onu sen öldürmedin Natasha."

"Hepinizin Joshua'yı sevdiğinizi ve yardım etmeye çalıştığınızı biliyorum. Joshua'yı seviyorum.

Joshua'yı her zaman seveceğim ama o beni sevmeye ihtiyacım olduğu şekilde sevmiyor." "Bu saçmalık ve bunu sen de biliyorsun," diye tersliyor Cameron.

"Sana aşkın ne olduğunu söyleyeyim Cameron. İki buçuk yıl boyunca beni seven bir adamla çıktım ve onunla fiziksel olarak seks yapmayı kendime yediremedim," diye fısıldıyorum.

Sessiz gözleri kahvesini içerken beni izliyor.

"Nedenini bilmek ister misin?"

"Aydınlat beni," diye alay ediyor kaşlarını kaldırırken.

"Çünkü hala Joshua'ya aşkıttım. Aptalca bir şekilde bedenimin ona ait olduğunu ve ona asla böyle ihanet edemeyeceğimi düşündüm. Yedi yıl. Cameron'ın Amerika Birleşik Devletleri'ndeki her kadınla yatmasını izlediğim ve kendi erkek arkadaşım ile bile yatamadığım yedi lanet yıl."

"Bu onun hatası değil. Bu sizin kararınızdı," diyor.

"Kesinlikle, tıpkı bunun benim kararım olduğu gibi. Joshua'nın sunduğu hayatı istemiyorum. Kadınlar, partiler, kokain arkadaşları. Hepsi saçmalık, bunların hiçbirini istemiyorum."

"Joshua geçmişine yardım edemez. Şu anda istediği şey bu değil." Cameron hayal kırıklığı içinde başını sallar.

"Şimdilik Cameron, şimdilik istediği bu değil. Biliyor musun, küçük bir kızken *beni seven* bir adam hayal ederdim Cameron. Rüyamda kahramanım bana bir kez bile 'diğer kadınla yattığım için özür dilerim' demedi... Bu bir kazaydı. Seksin hiçbir anlamı yoktu. Seks benim için bir anlam ifade ediyor ve bunu bu kadar kolay veren birine karşı affedici değilsem, bu benim kararım ve hepinizden beni sadece Joshua olarak değil, arkadaşınız olarak desteklemenizi bekliyorum. Yaşadığım acılar hakkında hiçbir fikriniz yok ve hepinizin orada oturup beni yargılamanız ve bana soğuk demeniz kalbimi kırıyor." Gözlerim yaşardı.

Bridget kolunu bana doladı. "Tash, senin soğuk olduğunu düşünmüyoruz. Sadece anlamaya çalışıyoruz."

Gözyaşlarımı tutmaya çalışarak ayağa kalkıyorum. "O zaman hepinizin şunu anlamasını istiyorum. Joshua'ya Amelie'nin evine gitmesini istediğimi söyleyin. Parayı ve yaşam tarzını istiyor... sahip olabilir. Ben hiçbir şey istemiyorum. Hayatına bensiz devam etmesini istiyorum." Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum. "Bu, hayatta sevginin yeterli olmadığı o üzücü durumlardan biri. Onun yaşam tarzını, parasını ya da o lanet atları istemiyorum. Sadece beni sevmesini istedim... ama o sevmedi." Tekrar hıçkırdım. "Joshua ve benim artık farklı ahlak anlayışlarımız var ve bunu değiştiremem, keşke değiştirebilseydim. Onunla birlikte olmak için her şeyimi verirdim."

Ama ona daha çok benzeyen ve sadakatsizliğini anlayacak başka biriyle birlikte olması daha iyi olur. Ben o kız değilim ve asla da olmayacağım." Ayağa kalkıp dönüyorum ve omuzlarımı silkiyorum. "Kim bilir? Belki on yıl sonra ben Sydney'in yarısıyla yattığımda ve Joshua üçüncü karısını aldığımda birbirimizin bakış açısını anlayabiliriz ama şu anda anlamıyorum." Ayağa kalktım ve Max peşimden gelirken kafeden çıktım. Ön kapıdan çıkarken bir kez daha o aptal gözyaşları yüzüme dökülüyor ve Max sokakta arabasına doğru yürürken beni teselli etmeye çalışıyor.

Karanlık arabayı çevreliyor. İşlek caddede her araba yanımızdan hızla geçerken araba aralıklı olarak sallanıyor. Direksiyonun arkasında, Oscar'ın kafesinin çaprazında oturuyorum. Kızlarla kahve içen Cameron'ı bekliyoruz. Burada olduğumuzu bilmiyorlar. Dirseğim cama dayalı ve düşünürken işaret parmağımı dudaklarımın üzerinde ileri geri hareket ettiriyorum.

"Ne hakkında konuştuklarını sanıyorsun?" Adrian yolcu koltuğunda gerinip ayaklarını gösterge paneline koyarken iç geçiriyor.

Cevap vermeden omuz silkiyorum.

"Biliyorum... Bir planım var." Ellerini karate stilinde havaya kaldırdı. "Oraya gidip onu kaçırmaya falan ne dersin?" Ona bakıyorum ve o da sırtıyor. "Sanırım onu alabiliriz. Ben Max'i hallederim, sen de Tash'i alırsın."

"Beni kışkırtma," diye cevap veriyorum kuru bir sesle, gözlerim tekrar kafeye kayarken. "Bunu düşünmediğimi sanma."

Ellerimi sabırsızlıkla başımın üstünde birleştiriyorum.

"Neden oraya gitmiyorsun ve sadece... Bilmiyorum." Omuz silkiyor. "Hollywood tarzı bir şey yap."

Gözlerimi deviriyorum. "Ne gibi Einstein?"

"Bilmiyorum. Dizlerinin üzerine çök ve evlenme teklif et."

Nefesimi üfledim. "Biraz mahremiyetim olsaydı muhtemelen yapardım ve ayrıca burası ne yeri ne de zamanı."

Bir süre sessiz kalır. "Josh, bu mahremiyet meselesi. Seni delirttiğini biliyorum ama geçecek, onları alır almaz hayatına geri dönebilirsin." Adrian iç geçirir.

"O zaman çok geç olacak, o gitmiş olacak. Çünkü bir dakika bile huzur bulamayız."

Adrian gözlerini devirir. "Melodramatik olmaya başladın."

"Öyle miyim?" Tersliyorum. "Geçen gün beni görmeliydin Adrian, bebek gibi ağlıyordum. Beni dinlemesi için yalvarıyordum. Gardiyanlar bu dedikoduya bayılırlardı." Hayal kırıklığı içinde ellerimi yüzümde gezdiriyorum.

"Josh, çalışanların seni seviyor. Bu ayrılığa onlar da en az senin kadar üzüyorlar."

Ona kaşlarımı kaldırıyorum.

"Tamam, bu abartılı bir ifade oldu. Yani onlar da bundan hoşlanmıyor." Kendini düzeltirken başını sallıyor.

"Sadece dramasız, korumasız normal bir hayat istiyorum. Para bu saçmalığa değmez. Hiç mahremiyetim yok, tek istediğim beni dinleyene kadar onu takip etmek ama yapamıyorum çünkü onunla fotoğrafım çekilebilir ve o zaman peşimdeki hasta herifin hedefi olur. Ne kadar sinirli olduğumu tahmin bile edemezsin," diye çıkışıyorum.

"İşte geliyor," diye fısıldıyor Adrian.

Natasha ve Max'in hızlı adımlarla kafeden çıkışını izlerken ikimiz de sessizce oturuyoruz. Natasha ağlıyor, Max elini Natasha'nın omuzlarına koyuyor ve onu kendine çekiyor. Hızla caddeye doğru yürüyorlar, Max kapıyı açıyor ve Natasha arabaya biniyor.

Direksiyonu iki elimle ve kaba kuvvetle kavrarken kıskançlık içimi parçalıyor.

"Siktiğimin Max'i. Yemin ederim yapacağım ..."

"Kes şunu. Deliriyorsun. Bu Natasha. Onun böyle biri olmadığını biliyorsun," diyerek Adrian'ı rahatlatır.

"O herifin kafasında ne olduğunu çok iyi biliyorum," diye homurdanıyorum. "Saçmalık," diye tersler. Arabaları kenara çekildi ve diğer iki

Muhafız arabaları peşlerinden çekiliyor. Kalp atışlarım öfkeyle hızlanıyor.

"Gördün mü, yine gitti ve ben bu arabada oturup gidişini izlemekten başka bir şey yapamadım." Direksiyonu sertçe yumrukladım. Adrian koltuğunda sıçradı.

"Dikkatli ol. Bu lanet olası bir kiralık araba, biliyorsun." "Kapa çeneni," diye çıktım.

On dakika daha sessizce oturduktan sonra Cameron arabadan çıktı, arabaya doğru yürüdü ve arka koltuğa bindi. Gözlerim

dikiz aynasında onunla tanışmak.

"Üzgünüm dostum, iyi gitmedi," diye fısıldıyor. Başımı ellerimin arasına alıyorum. Telefonunu koltuğun üzerinden Adrian'a uzatıyor. "Kaydettim."

"Huh."

"Konuşmayı telefonuma kaydettim. Önümüzdeki masanın üzerinde duruyordu."

"Evet," diye tersliyor Adrian. "Müfettiş Gadget geri saldırıyor." Telefonu hızla kaydırır ve konuşmayı tekrar oynatır.

"Merhaba," diye fısıldıyor Natasha.

"Sizin için sipariş verdik."

"Teşekkürler, pasta alabilir miyiz?"

Gözlerim aynada Cameron'ın kilerle tekrar buluşuyor ve o da dinlerken ellerini başının üstünde birleştiriyor.

"Bu iyi bir bok Cam." Adrian dudağını ısırırken gülümsüyor.

"Umm, evet. Cameron bize biraz getiriyor."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Natasha tersler

"Tash, Cameron bizim de arkadaşımız. O yanlış bir şey yapmadı.

Neden onunla konuşamıyorsun?"

"Siz ikiniz tamamen boku yediniz. Bana söylemeden onu buraya çağırmaya nasıl cüret edersin? Joshua tuvalette ne saklıyor?"

"Bu iyi bir fikir. Tuvalete saklanmalıydın," diye fısıldıyor Adrian kaşlarını kaldırırken.

"Şşşt," diye bağıyorum. "Duyamıyorum amına koyayım."

"Hayır, gelmedi. Ona biz sorduk."

"Tanrım, Ben kapalı sen İki. Sen
İnanılmaz." Natasha öfkeyle fısıldıyor.

"Tash." Cameron'ın sesi
tekrarlanıyor. "Teşekkür ederim,"
diye fısıldıyor.

"Los Angeles'a ne zaman dönüyorsun, Cam?" diye sorar Abbie. "Pazar, Pazartesi işe dönüyorum," diye kesin bir dille cevap verir. "Nasılsın Natasha?" Cameron sorar.

"Daha iyi oldum. Adrian nerede?" diye sorar.

"Joshua'yla birlikte otelde."

"Nicholas Anastas onu hiç aradı mı? Benden numarasını istedi ama ben hiçbir şey duymadım."

Adrian, Nicholas'ın adını duyunca bana yumruk attı. "Kapa çeneni. Kapa çeneni." Çıtlatıyorum. "Hiçbir şey duyamıyorum."

"Evet, geçen hafta Joshua'lara yemeğe geldi." "Aman Tanrım, gerçekten mi? Nasıl geçti?" diye cevap veriyor.

"Harika, çok iyi anlaştılar. UST çok saçmaydı. Josh ve ben, sonunda ilişkiye girdiklerinde gey pornosu izlemeye zorlanacağımızdan endişeleniyorduk ama öyle bir şey olmadı." Adrian Cameron'a ters ters bakıyor.

"Ne? Bir öpücük bile mi yok?" diye sorar. "Hayır."

"Neden olmasın?" Bridget araya giriyor.

"Hiçbir fikrim yok, gülüp konuşarak harika bir gece geçirdiler ve sonra Murph gecenin sonunda onu dışarı çıkardı ve on dakika sonra geri gelip bize ilgilenmediğini açıkladı, birbirlerinden çok uzakta yaşamakla ilgili bir şey. Şu anda kimsenin aklından ne geçiyor bilmiyorum, herkes boku yemiş durumda," diyor Cameron kesin bir dille.

Adrian arka koltuğa döner ve yumruğunu havaya kaldırır. "Sen iyi niyetli bir salaksın Cameron."

"Kapa çeneni," diye tekrar bağıríyorum.

"Cameron, neden açık açık söylemiyorsun?" Natasha öfkeyle cevap verir.

"Neyle?" diye tersliyor.

"Bilmiyorum, belki de Joshua'dır."

Gözlerim bir yandan telefona bakarken bir yandan da dudaklarını tutan Adrian'a kayıyor.

"Onunla neden konuşamadığınızı anlamıyorum. Söyleyeceklerini dinleyin."

"Biliyor musun Cameron? Konuşma zamanı benimle yatmadan önce hastanedeydi. Bana yalan söylemeden önce."

"Kahretsin," diye fısıldıyorum ellerimi saçlarımda gezdirirken.

"Tash," diye fısıldıyor Cameron.

"Sakın bana laf atmaya cüret etme! O hastane odasında beş metre ötede yattığı bir kadınla oturuyordum ve siz hepiniz

Bunu biliyordunuz ve hepiniz onun iğrenç sırrını saklıyordunuz. Hepsiniz beni hasta ediyorsunuz."

"Seni hasta ediyorum," diye tersliyor. "Evet, aslında yapıyorsun."

"Sakinleşelim, olur mu?" Bridget fısıldar.

"Beni hasta ediyorsun," diye tersliyor. "Ondan ayrılıp kalbini kıran sensin, sonra o bir kez çuvalladı ve sen onu yine terk ettin. Bu da ne demek oluyor?"

Adrian gülümser ve Cameron'ın çak y a p m a s ı için elini kaldırır. Cameron arka koltuktan vuruyor.

"Cameron'ın ağzına sıçmak kuru temizlemeyi almayı unutmak, bir yıldönümünü unutmak ya da çocukları futbol antrenmanından almayı unutmaktır. Aletini başka bir kadının içine sokmak ise sikmekten biraz daha fazlasıdır göt herif!"

"Mmm, bu gerçekten iyi bir nokta," diye fısıldıyor Adrian başıyla beni onaylarken.

"Sssshhh," diye tersliyor Bridget.

"Sen Bridget. Bu konuşmanın nasıl gideceğini sanıyordunuz? Hepsiniz onun tarafını tutuyor ve bunun için beni suçluyorsunuz. Ben yanlış bir şey yapmadım, dürüstlük talep ediyorum çünkü ben bunu veriyorum ve daha iyisini hak ediyorum." Natasha'nın sesindeki incinmişliği duyabiliyorum ve bu beni bir bıçak gibi kesiyor.

"Tash, onun tarafını tutmuyoruz. Bu kesip atılacak bir dava değil," diye fısıldıyor Bridget.

"Bunu biliyorum," diye tersliyor Natasha.

Bridget, "Tash, iki aydan uzun süredir senden haber almamıştı," diye iç geçirdi.

"Çünkü yıkılmıştım. Babamı yeni öldürmüştüm. Cameron sen de yanımdaydın, ziyaretime geldiğinde nasıl olduğumu gördün. Gerçekten aklım başımda mıydı?"

"Hayır," diye fısıldıyor.

"Hepsinizin Joshua'yı sevdiğinizi ve yardım etmeye çalıştığınızı biliyorum. Joshua'yı seviyorum, Joshua'yı her zaman seveceğim ama o beni sevmeye ihtiyacım olduğu şekilde sevmiyor."

"Bu saçmalık ve bunu sen de biliyorsun," diye tersliyor Cameron.

"Sana aşkın ne olduğunu söyleyeyim Cameron. İki buçuk yıl boyunca beni seven bir adamla çıktım ve onunla fiziksel olarak seks yapmayı kendime yediremedim," diye yumuşak bir şekilde cevap veriyor.

Başımı ellerimin arasına alıp dinliyorum.

"Nedenini bilmek ister misin?"

**"Aydınlat beni," diye alay ediyor
Cameron.**

"Çünkü hala Joshua'ya aşkıttım. Aptalca bir şekilde bedenimin ona ait olduğunu ve ona asla böyle ihanet edemeyeceğimi düşündüm. Yedi yıl. Yedi lanet yıl Cameron, onun Amerika Birleşik Devletleri'ndeki her kadınla yatmasını izledim ve yine de kendi erkek arkadaşım ile bile yatamadım."

"Bu onun hatası değil. Bu senin kararındı," diye tersledi.

"Kesinlikle, tıpkı bunun benim kararım olduğu gibi. Bu hayatı istemiyorum

Joshua teklif ediyor. Kadınlar, partiler, kokain arkadaşları. Hepsi saçmalık, bunların hiçbirini istemiyorum."

"Joshua geçmişine yardım edemez. Şu anda istediği şey bu değil," diye tersliyor Cameron.

"Bir başka iyi nokta." Adrian başını sallayan ve gülümseyen Cameron'ı işaret ediyor. "Şimdilik Cameron, şimdilik istediği şey bu değil.

Biliyor musun, ben küçük bir kızken beni seven bir adam hayal ederdim Cameron. Rüyamda bir kez olsun kahramanım bana,

"Üzgünüm, diğer kadınla yattım... bu bir kazaydı" demedi. Seks hiçbir anlamı yoktu.

Seks benim için bir anlam ifade ediyor ve onu bu kadar kolay veren birine karşı affedici değilsem, bu benim kararım ve hepinizden beni sadece Joshua olarak değil, arkadaşınız olarak desteklemenizi bekliyorum. Yaşadığım acılar hakkında hiçbir fikriniz yok ve hepinizin orada oturup beni yargılamanız ve bana soğuk demeniz kalbimi kırıyor." Ağladığını duyabiliyorum. Pişmanlık içinde gözlerimi kapatıyorum. Tanrım, ben tam bir pisliğim.

"Tash, senin soğuk olduğunu düşünmüyoruz. Sadece anlamaya çalışıyoruz," diye fısıldıyor Abbie.

"O zaman hepinizin şunu anlamasını istiyorum. Joshua'ya Amelie'nin evine gitmesini istediğimi söyleyin. Parayı ve yaşam tarzını istiyor... Alabilir. Ben hiçbir şey istemiyorum. Hayatına bensiz devam etmesini istiyorum." Hıçkırarak hıçkırarak ağlıyor. "Bu, hayatta sevginin yeterli olmadığı o üzücü durumlardan biri. Onun yaşam tarzını, parasını ya da o lanet atları istemiyorum. Sadece beni sevmesini istedim... ama o sevmedi." Yine hıçkırıyor. "Joshua ve benim artık farklı ahlak anlayışlarımız var ve ben bunu değiştiremem.

Keşke yapabilseydim. Onunla birlikte olmak için her şeyimi verirdim ama ona daha çok benzeyen ve sadakatsizliklerini anlayacak başka biriyle birlikte olması daha iyi olur. Ben o kız değilim ve asla da olmayacağım."

"Kim bilir? Belki on yıl sonra ben Sydney'in yarısıyla yattığımda ve Joshua üçüncü karısını aldığımda birbirimizin bakış açısını anlayabiliriz ama şu anda anlamıyorum."

Sessizliğe gömüldü. Şok içinde oturup ön camdan dışarı bakıyorum. "Onu kaybettim, geri gelmeyecek," diye fısıldıyorum.

Adrian arka koltuktaki Cameron'a döner. "Bunlar iyi argümanlardı Cam, onu terk etti ve geçmişine yardım edemez."

"Biliyorum," diye tersliyor Cameron.

Sesler tekrar geliyor ve Cameron telefona atlıyor. O telefonu alamadan ben konsoldan kaptım.

"Lanet olsun, o inatçı bir sürtük," diye tersliyor Cameron.

"Ne yaptığını bilmiyorum. Her gece uyuyana kadar ağlıyor. Onu hiç bu kadar perişan görmemiştim," diye fısıldıyor Bridget.

Perili gözlerim Adrian'ınkilerle buluşuyor ve o da dinlerken yutkunuyor. "Kapat şunu," diye kekeliyor Cameron.

"Neye ihtiyacı var biliyor musun? Sevişmeye ihtiyacı var. Biraz fahişelik yapmaya. Erkeklerden gerçekçi olmayan beklentileri var. Peri masalı saçmalığı da neydi? Bence iki ateşli erkekle üçlü seks yapmaya ihtiyacı var," diye fısıldıyor Abbie. "Ben olsam öyle yapardım zaten."

Bridget araya giriyor. "Cidden onunla tanışan her erkeği kendisine aşık ediyor."

"Sana söylüyorum, onun bir takıma ihtiyacı var. Ona ayarlayacağım iki adamı da biliyorum. Joshua Stanton bir yana, ona adını bile unutturacaklar," diye yanıtlıyor Abbie.

"Siktir git," diye tersliyor Cameron. "Bunu Tash hakkında bile söyleme."

"Evet, yapma," diye fısıldıyor Bridget. "İğrençsin."

"Demek üçlü ilişkilerden hoşlanıyorsun, hey Abbs?" Cameron'ın sesi gülümsüyor.

Adrian gözlerini devirir. "Aman Tanrım. Çıkar şunu." Gözleri arka koltuktaki Cameron'a kayınca tersliyor. "Tavlamaya çalışmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyorsun,

seni otuzbirci?"

Cameron ellerini havaya kaldırır. "Bunu nasıl ağzımdan kaçırabilirim? Yorum yapmalıydım."

Sessizce oturup pencereden dışarı bakıyorum, düşünceler içinde kayboluyorum. Peri masallarını anlıyorum ve o haklı. O benim için fazla iyi. Gitmesine izin vermeliyim.

"Adrian, sabah pilotu ara. Cumartesi günü yola çıkıyoruz." Arabayı çalıştırdım ve trafiğe çıktım. Bizi takip eden iki güvenlik aracı da arkamızdan geliyor. Ben depresyon havuzuma geri dönerken araba ölüm sessizliğine gömülüyor.

Eve dönüş yolculuğu sessizdi. En azından bu gece kendi yatağında uyuyabileceğim. Joshua'nın nerede olduğunu merak ediyorum. O iyi mi? Max çantamı taşıırken asansöre doğru yürüyoruz. Dizüstü bilgisayarım, yastığım ve battaniyem kollarımda.

"Joshua'lara gitmek istemediğine emin misin?" Max sorar. "Hayır ve bana sormayı bırak. Duruma yardımcı olmuyorsun," diye cevap veriyorum.

"Anlamıyorum. Onu seviyorsun. Neden gitmesine izin veriyorsun?" diye iç geçiriyor.

"Çünkü ben aptal değilim." Başımı salladım ve kapıma doğru fırladım. Yolda durdum.

Kilit kırılmıştır ve kapı aralıktır. Max hemen çantaları bırakıyor ve birine mesaj atıyor. Beni bir süre beklediğimiz asansöre geri götürürken gözlerim açılıyor. Diğer korumalar merdivenlerden yukarı koşup daireme giriyorlar. Max beni tutup asansöre itiyor ve bir silah çıkarıyor.

Ne oluyor lan şimdi?

BÖLÜM 10

Max beni kenara iterken duvara doğru savruluyorum. Gözlerim korkuyla açıldı.

"Neler oluyor Max?" Fısıldıyorum.

"Şşşt," diye cevap veriyor dinlerken.

"Temiz," diyor bir adam.

"Temiz," diye bağıyor bir başkası.

"Max, bana neler olduğunu anlat," diye fısıldıyorum tekrar daha ısrarla.

"Joshua'nın peşinde bir kiralık katil var. Burada olabilir," diye yanıtlıyor silahını yeniden kavrarken. Gözleri kapıdan ayrılmıyor.

"Ne!" Çığlık atıyorum. "Tetikçi, ne tetikçisi?" Gözlerim şişerken kalp atışlarım hızlanıyor.

"Biz Los Angeles'a varmadan hemen önce polisin organize bir suikast olduğunu düşündüğü bir saldırıya uğradı." Gözlerim büyüdü.

Çürükleri düşünürken başımı öne eğiyorum.

"Neden bana söylenmedi? Bu tam bir saçmalık," diye fısıldıyorum öfkeyle.

"Sshh. Dinle," diyor neler olup bittiğini görmek için boynunu köşeye doğru uzatırken.

Kolumu tuttuğu yerden çekiyorum. "Bunu hemen şimdi açıkla." Paniklemeye başladığımda fısıltılı sesim yükseliyor.

"Kapa çeneni," diye tersliyor. "Joshua seni korkutmak istemedi," diye fısıldarken gözlerini kapıdan ayırmıyor. "Bu yüzden güvenlik artırıldı ama bu basit bir araba hırsızlığı da olabilir. Emin değiliz."

Yüzünü izlerken dehşet içinde kaşlarımı çatıyorum. "Neden emin değilsin? Emin olman için sana para ödüyor. Ne tür bir güvenlik görevlisi emin olmaz?" Hiperventilasyona başlarken ellerimi ağızıma kapatıyorum. Aman Tanrım, aman *Tanrım*, aman *Tanrım*.

Max'in gözleri bana kayıyor. "Kes şunu. Şu anda çıldırmayı aklından bile geçirme. Zamanım yok."

Şok içinde elimi ağzıma götürüyorum ve başımı sallıyorum. Haklı, benim dramatizmim için zamanımız yok.

İkimiz de kıpırdamadan duruyoruz ve Max önümde silahını çekmiş bir şekilde savunmaya geçerken onu dinliyoruz. Bu gerçekten *NCIS* aksiyonu, eğer gördüysem. Düşünürken alt dudağımı ısıtıyorum. Tetikçi... benim güzel oğlumun peşinde biri var. Yüzümü ellerimin arasına alıyorum.

Koruma daireden çıkıp bize doğru yürürken "Temiz," diye tersliyor. Max başını sallıyor ve silahını bırakıyor.

"Yarıda kesilmiş bir soyguna benziyor."

Max hemen telefonunu çıkarır ve polisi aramaya başlar.

"Gittiklerinden emin misin?" Alt dudağımı sıkarken muhafıza fısıldıyorum.

"Evet, içeride kimse yok. Her şeyi kontrol ettik."

Başımı salladım, hala derin düşüncelere dalmıştım. Joshua'yı kim öldürmek ister ki? Bu gerçekten oluyor mu?

"Merhaba Ben," diye telefonu kapatıyor Max. Gözlerim yüzünü arıyor ve karnına bir yumruk atıyorum. Başımı öfkeyle ona doğru sallıyorum. Lanet Ben'i burada istemiyorum.

"Natasha'nın evi soyuldu," diye telefonu kapattı. Gözleri bana kayıyor ve başını sallıyor.

Kollarımı öfkeyle kavuşturuyorum ve gözlerimi ona dikiyorum. Bu saçmalık! "Tamam, yakında görüşürüz." Telefonu kapattı. Konuşmak için ağzımı açıyorum ama o beni keser

"Sakın bir şey söylemeye cüret etme. Joshua Stanton için çalışıyorum. Maaşımı o ödüyor. Siz değil. Onun ısrarı üzerine sizi korumak için buradayım ve herhangi bir şekilde tehlikede olduğunuzu düşünürsem onu bilgilendireceğim. O yüzden boşuna nefes tüketme."

Beni geçip benim birimime girdi. Hmm ... *pislik*.

Diğer gardiyan rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüyor ve bana bastırılmış bir gülümseme veriyor. Onu itip geçiyorum ve daireme giriyorum. Gözlerim odanın içinde geziniyor, her şey düzenli görünüyor. Televizyon, DVD oynatıcı, sehpanın üzerinde dizüstü bilgisayar. Sinirlerim bozulurken ellerimi önümde sıkıyorum. Biri daireme girmiş... eşyalarımı karıştırıyor, muhtemelen uyuşturulmuş biri... belki de bir katil. Bu düşünce aklımdan geçerken gözlerim korkuyla açılıyor. *Kes şunu*.

Max diğerk muhafızlara, "Gidip diğerk daireleri kontrol edin ve başka bir terslik var mı bakın," der. Hepsi başlarını sallayıp odadan çıkıyorlar. Yavaşça dairenin içinde yürümeye başlıyorum. Mutfak-gözlerim etrafa bakıyor-iyi görünüyor. Koridorda yürürken ellerimi önümde sıkıyorum, iyi görünüyor. Yatak odam-Kapıda hareketsiz duruyorum-birisi buraya girmiş, bunu hissedebiliyorum. Yatağımda birinin oturduğu yerde bir iz var... ya da belki geçen hafta ayrılmadan önce o bendim. Tanrım, bilmiyorum, hatırlayamıyorum.

Max arkamdan yürüdü. "Hiçbir şeye dokunma."

Dudağıımı ısıırken başımı sallıyorum. "Sanırım buraya biri girmiş," diye fısıldıyorum. "Ben de," diye cevaplıyor etrafına bakınırken.

Max'in telefonundan bir mesaj sesi geliyor ve o da mesaja bakıp telefonu bana uzatıyor. Joshua'dan.

Natasha iyi mi?

Hemen cevap yazdım.

Evet, o iyi.

Bir mesaj geldi.

**Onu korkutmayın, sakın tutun.
Ona hiçbir şey söyleme.**

Hep yalan söylüyorsun. Öfke gözyaşlarım yeniden başlarken telefonu Max'e fırlatıyor ve hışımla banyoya giriyorum. Aynada kendime bakarken ellerimi lavaboya dayıyorum. Öfke iliklerime kadar sızarken kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum. Ona hiçbir şey söyleme. Amelie'yle yattığını tüm çalışanlarına böyle mi söyledi? Natasha'ya hiçbir şey söyleme... söylemiş olmalı. Kimse tek kelime etmedi... Amelie hariç tabii. Muhtemelen aynı şeyi ona da söylemiştir. Eminim *söylemiştir, göt herif*. Aynadaki halime inanamayarak başımı sallıyorum.

Ne zaman yanlış bir karar verebileceğimi düşünsem, beni her seferinde yeniden haklı çıkarıyor. Tüm bu insanların önünde beni tam bir aptal gibi gösteriyor. Bu artık onunla benim aramda bile değil. İlişkimiz hakkında benden daha çok şey bilen yaklaşık on kişi var. Buna bir son vermeliyiz.

"Natasha nerede?" Ben'in Güney Afrika aksanının dairemde yankılandığını duyuyorum.

"Banyoda," diye cevap veriyor Max. "O iyi mi?"

Ben soruyor.

"Evet, sarsıldım ama iyiyim."

Ne konuştuklarını duymak için kulağımı kapıya dayıyorum.

"Joshua onun korkmasını istemiyor," diye yanıtlıyor Ben.

Max'in cevabını duyamıyorum.

"Hayır, neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenene kadar polisi aramayın."

Ne! Polisi aramıyorlar mı? Bu çok saçma. Bu adamlar tarafından bir dakika daha kontrol edilmeyeceğim. Kapıyı açtım ve koridora fırladım.

"Çık dışarı!" Kapıyı işaret ederken Ben'e çıkışıyorum. "Merhaba Natasha," diye sakince cevap veriyor.

Utanç yanaklarımı ısıtıyor. "Merhaba. Seni burada istemiyorum ki gidebilesin ve patronuna söyle Amerika'ya ne kadar erken dönerse o kadar iyi olur."

"Natasha," diye fısıldıyor Max kolumu tutup beni sakinleştirmeye çalışırken.

Öfkeli gözlerim ona kayarken kolumu tuttuğu yerden çekiyorum. "Sen de gidebilirsin Max. Hepiniz tarafından bir dakika daha kandırılmayacağım. Burada kimse yok. Güvendeyim ve şimdi polisi arıyorum. O yüzden defol!" Çılgılık atıyorum. Kendimi kaybediyorum.

Güvenlik görevlisi kapıdan geri döner. "Görünüşe göre bu taraftaki üst ve alt birimler de soyulmuş."

Max elini ensesine koyar. Yere bakarken "Tanrıya şükür," diye mırıldanıyor.

Telefonumu elime aldım ve polisi aradım. "Merhaba, bir soygun ihbarında bulunmak istiyorum."

Max ve Ben mutfakta sessizce konuşuyorlardı. Utana sıkıla içeri girdim.

"Üzgünüm Ben, gerginim," diye fısıldıyorum, önceki halimden utanarak Patlama.

Başını salladı ve bana çarpık bir gülümseme verdi.

"Çok stres altındayım ve bazı şeyleri pek iyi idare edemiyorum," diye kekeliyorum. Tekrar başını sallıyor ama sessiz kalıyor. Zavallı piç muhtemelen konuşamayacak kadar korkmuş.

"Max, artık korunmaya ihtiyacım yok. Ben'le birlikte eve, ait olduğun yere, Amerika'ya dön."

"Natasha, korunman gerek," diye fısıldıyor Ben.

Hayal kırıklığı içinde yüzümü buruşturuyorum. "Ben, beni incitebilecek tek kişi Joshua ve o da tam olarak bunu yaptı. Aslında bu konuda mükemmel olduğunu söyleyebilirim. Sen ve Max'in burada olması sadece yaralarımın tuz basıyor. Beni yalnız bırakın, daha fazla dayanamayacağım." İnançsızlıkla başımı sallarken gözlerim yaşlarla doluyor.

"Seni üzmeyle çalışmıyoruz Tash," diye fısıldıyor Max, kolunu sempatik bir şekilde bana dolarken.

"Evet, öylesin. Ben eve git ve Joshua'yı koru, onu güvende tutmak için sana ihtiyacı var. Zamanını benimle harcamayı bırak, bu bir film sahnesi değil. Onu benim için güvende tutmana ihtiyacım var. Onu güvende tutacağına dair bana söz ver." Gözyaşlarımın arasından sıçradım.

Bana sempatik bir şekilde gülümsüyor. "Yapacağım."

"Onu Amerika'daki evine gönderin, lütfen!" Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

Ben kapıya doğru yürüyor ve dönüyor, gözleri bir an benimkileri tutuyor. Bir şey söylemek istiyor ama dilini tutuyor.

"Ne oldu?" Şak diye söyledim.

"Hata yapıyorsun Natasha," diye iç geçiriyor.

Göğsümden acı fışkırırken yüzümü buruşturuyorum. "Ne!" Çılgılık atıyorum. Şaka mı yapıyor bu? "Söylesene Ben, o gece Amelie'nin odasına girdiğini gördüğünde Joshua'ya da aynı şeyi söyledin mi yoksa patronun biraz hareketlenmek üzere olduğu için sorun olmadı mı? Hepiniz kapısının önünde durup dinlediniz mi? Bundan sonra ne olacağına dair bahse girdiniz mi?" Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum.

"Natasha," diye fısıldıyor Max incinmiş bir sesle.

Geri çekilip ikisine de başımı salladım. "Tüm bu çevrenizdeki saçmalıklar beni hasta ediyor. İkiniz de ilişkim hakkında benden daha çok şey biliyorsunuz. O yüzden ne diyeceğim biliyor musunuz? Alabilirsiniz, çünkü benim bununla hiçbir ilgim yok. Joshua'yı önemsiyorsanız gidin ve ona onunuzla yatmaya hazır bir kadın bulun, hepiniz hırsızlar kadar kalın kafalısınız. Eminim bu ona çok iyi gelecektir."

"Natasha, sen sadece üzgünsün," diye fısıldar Max.

"Şunu söylemeyi kes. Üzgünden daha fazlasıyım. Öfkeliyim!"

Çılgılık atıyorum. Kapı çalınıyor ve döndüğümüzde iki polis görüyoruz.

Rahatsızca gülümsedim. Tanrım, az önce bunu duydular mı? "İçeri gelin," diye kekeliyorum.

"Rahatsız mı ediyoruz?" diyor polislerden biri, gözleri Ben.

Ben kaşlarını çatar ve başını sallar. "Hayır."

Ben'e bakıyorum, gitmesini işaret ediyorum, ama kaşlarını kaldırıyor ve meydan okurcasına mutfığa giriyor. "Bir fincan kahve isteyen var mı?" diye sorar.

Polislerden biri, "Aslında, sorun olmazsa bir kahve içeceğim," diyor.

Harika, şimdi de kahve isteyen uyuz bir polis. Parmak izi alması ya da ne bileyim, lanet hırsızları yakalaması gerekmiyor mu?

Kahve isteyen polis mutfığa girer ve diğeri kalemini ve not defterini çıkarır.

"Bana ne olduğunu anlatır mısın?"

"Eve geldik," diye fısıldıyorum yüzümdeki yaşları silerken.

Sözümü kesti. "Bu senin kocan mı?" diye mutfaktaki Max'i işaret ediyor.

Kaşlarımı çattım. "Hayır... kesinlikle değil. O benim ... korumam."

Kaşlarını çatarken gözlerini not defterinden kaldırıyor. "Neden bir koruman var?" "Umm... eski erkek arkadaşım aşırı korumacı ve çok zengin," diye omuz silkiyorum, utanarak.

"Anlıyorum." Gözleri düşer ve yazmaya devam eder. "Yani eve geldin ve sonra?"

"Kilidin kırık olduğunu fark ettik ve Max daireyi kontrol ettikten sonra polisi aradık."

Başını sallıyor. "Ne alındı?"

Odaya bakıyorum ve omuz silkiyorum. "Pek emin değilim, gerçekten bir şey yok."

Gözleri odayı tarıyor. "Bir şey almaya fırsat bulamadan yarıda kesilmiş olabilirler."

Başımı salladım. "Hmm, muhtemelen."

"Televizyon, müzik seti ve dizüstü bilgisayar burada. Peki ya mücevherler? Hiç var mı?"

"Oh, kontrol etmedim." Yatak odama girdim ve yan masalarımaya doğru yürüdüm. Üst çekmeceyi çıkardım. Kaşlarımı çatıyorum ve alttaki iki çekmeceyi de aceleyle çekiyorum. Düşünmeye çalışırken yatağa oturdum. İç çamaşırlarım... hepsi gitmiş, *ne oluyor?*

Önceki adımlarımı izliyorum, hiçbir şey bu üç çekmecede olmamalı. Yavaşça yatağın diğer tarafına doğru yürüyorum ve yatağın o tarafındaki çekmecelere bakıyorum. Aceleyle çekip çıkarıyorum, hayır her şey hala burada. Fotoğraflar, ıvır zıvırlar, nemlendiriciler, makyaj malzemeleri. Hiçbir şey eksik değil, sadece iç çamaşırlarım. Gözlerim açıldı. Hay sikeyim! Vibratörüm, *ne kadar utanç verici*. Yatağın diğer tarafına koşuyorum ve panik içinde çekmeceleri tekrar çekiyorum, hala hiçbir şey yok. Kim benim iç çamaşırlarımı çalmak ister ki? Tanrım, bu çok ürkütücü. Polis memuru yatak odasına girdi.

"Her şey yolunda mı?"

"Um." Buna bir anlam vermeye çalışırken ellerimi ağzıma kapatıyorum. "İç çamaşırlarım kayıp... vibratörüm," diye fısıldıyorum utanarak.

Max odaya girdiğinde kaşlarını çatıyor. "İyi misin?" Max bana soruyor.

Utanç içinde dudakımı ısırırken başımı sallıyorum. "Bizi biraz yalnız bırakabilir misin, Max?"

Kaşlarını çatar ve hareketsiz durur. "Neler oluyor?" diye sorar.

Utanç içinde başımı sallıyorum. Joshua'nın bunu öğrenmesini istemiyorum. "Yok bir şey, sadece polisle özel olarak konuşmak istiyorum."

Kıpırdamadan durur ve gözlerini kısar. "Eğer bir şey alındıysa bunu bilmek istiyorum."

Polis, ilişkimizin dinamiklerini çözmeye çalışırken gözleri ikimizin arasında gidip geliyor.

"Max, bunu sadece bir kez söyleyeceğim, ben polisle konuşurken odadan çık."

Bana ters ters baktı ve odadan çıktı.

Polis bana kaşlarını çatı. "Burada isteğiniz dışında mı tutuluyorsunuz?"

Başımı salladım. "Hayır, isteğim dışında korunuyorum. Erkek arkadaşım çok zengin bir adam ve saldırıya uğradı, bu yüzden güvenlik saçma bir seviyeye çıkarıldı. Max ve ben onun bana göz kulak olması konusunda tartışıyoruz."

Düşünürken başını sallıyor. "Peki tam olarak ne alındı?" Not defterini tekrar çıkarır.

"İç çamaşırlarım ve ..." Bu dehşet verici, seks oyuncaklarından bahsederken kendime pek güvenemiyorum, değil mi?

"Bir tarif alabilir miyim?" Beni daha fazla utandırmamak için gözlerini yere indiriyor.

Tanrım, fiçinin dibine vurdum. "Pembe," diye fısıldıyorum, utanarak. Gülümsemesini bastırmak için dudağını ısıyor. "Pembe," diye tekrarlıyor.

Başımı salladım. "Evet, soluk pembe."

"Soluk pembe vibratör, eklemek istediğin başka bir şey var mı?" "İç çamaşırı."

"Vibratörle ilgili tanımlanabilecek bir şey var mı?" Gözlerini kaldırıp benimkilerle soru sorarcasına buluşuyor.

Tanrım, yetti artık. "Normal boy, normal şekil. Pembe!" Şak diye söyledim.

"Anlıyorum," diye cevap veriyor sırtarak.

Kaşlarımı kaldırırken ona genişçe gülümsüyorum. "Bunun ne kadar utanç verici olduğu hakkında bir fikrin var mı? Bu her kadının en kötü kabusu." Bu gülünç olay karşısında kıkırdarken alnımı ovuşturuyorum.

Gülümsüyor. "Görünüşe göre erkek arkadaşına geri dönmen gerekebilir - görünüşe göre muhalefeti ortadan kaybolmuş. Belki de seni geri almak için almıştır."

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Çok komiksin. Polisin stand up yaptığını fark etmemiştim." Gülüyor. "Güven bana, bu işte gülmezsen ağlarsın."

Salona geri dönüyoruz ve Max'in mutfak tezgahında oturup bana baktığını görüyorum. *Kahretsin, onu unutmuşum.*

Diğer polis memuru ön kapıdan geri gelir. "Diğer iki daire de soyuldu."

Başımı salladım, rahatlamıştım, sadece çılgın bir tesadüftü.

"Bir şey bulursak sizinle temasa geçeceğim ve parmak izi ekibi kapı kolunu incelemek için buralarda olacak ama eldiven giydiklerine dair her türlü bahse girerim, bu yüzden bekleyip göreceğiz."

Max onları dışarı çıkarırken başımı sallıyorum ve gülümsüyorum. Yatak odama geri dönüyorum ve içimi ürpertici bir his kaplıyor. Kim ikinci el bir vibratör ister ki? Elbette bir suçlu eve gidip bunu karısının üzerinde kullanmazdı... değil mi? Kim bilir, onlar toplumun süprüntüleri, bu yüzden beni şaşırtmazdı. Bu iğrenç düşünce kafamdan geçerken omurgamda soğuk bir ürperti oluşuyor.

Max kapıma doğru yürüdü. "İyi misin, Tash?"

Yavaşça başımı salladım. "Evet, bu gece bir sürtük gibi davrandığım için özür dilerim. Hepinizin üzerime çullanmasını kaldıramıyorum," diye cevap veriyorum usulca.

Güven verici bir elini omzuma koydu. "Tash, sana karşı çete kurmaya çalışmıyoruz. Joshua'yı önemsiyoruz. O sana aşık. Onun mutlu olmasını istiyoruz."

Gözlerim yaşardı. "Bu gece burada, boş odada kalabilir misin? Biraz korkuyorum," diye fısıldıyorum.

Başını sallıyor. "Yatak odanızdan bana söylemediğiniz ne aldılar?"

Omuz silkiyorum. "Yok bir şey. Sadece biraz mahremiyet istedim."

İsteksizce başını sallıyor ve çıkmak için kapıya doğru yürüyor, sonra dönüyor. "Tash."

Gözlerim onunkilerle buluştu. "Evet."

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Amelie o gece Joshua'nın odasına gitti, tersi değil. Bu konuda o kadar üzgündü ki korumaları olmadan ayrıldı ve sonra eve dönerken neredeyse bir kiralık katil tarafından öldürülüyordu. Bunu size söylemedi çünkü korkmanızı istemedi, sır saklamaya çalıştığı için değil. Sizi korumaya çalışıyor."

Dinlerken başımı öne eğiyorum.

"Hepimiz sizin kadar şok olduk. Joshua bize hiçbir şey söylemiyor, sadece Cameron ve Adrian'la konuşuyor. Onu hafife alıyorsunuz. Özel hayatı hakkında kimseyle konuşmaz."

Gözlerimi yere dikerek başımı sallıyorum. "Teşekkürler Max," diye fısıldıyorum gözyaşlarımın arasından, acının sert yumruları boğazımda düğümlenirken.

Max'in öğle yemeği için beni almak üzere binanın önüne gelmesini bekliyorum. Nasıl oldu da Max'e bağımlı hale geldim? Varsayılan olarak arkadaş olduk. Onunla takılmak zorunda bırakıldım ve bu garip bir şekilde... rahatlatıcı. Babamın ölümünden beri yakın çevremde değişmeyen tek erkek o oldu. Arabasına kadar rahat bir sessizlik içinde yürüdük.

"Joshua yarın gece ayrılıyor," diyor kesin bir ifadeyle.

Kapıya geldiğimde durup ona bakıyorum ve midem bulanıyor.

Gözlerim bizi izleyen iki araba dolusu adama kayıyor. Arabaya binıyorum ve kapıyı sertçe çarpıyorum.

"Nereden biliyorsun?" Ben soruyorum.

"Ben bu sabah beni aradı ve öğleden sonra bir toplantı için gelmemi istedi."

Çantamı arabanın tabanına fırlattım. "Ve?" Sinirli bir şekilde saçlarımı omuzlarıma savururken bir yandan da söyleniyorum.

"Ve bence, eğer onu arayacaksanız, bunu yapmak için yirmi dört saatiniz kaldı."

Pencereden dışarı bakarken gözlerimi deviriyorum.

"Keşke bugün gitse, ben de öyle düşünüyorum," diye çıkışıyorum öfkeyle. "Hayır, bilmiyorsun. Herkesi kandırdığını sanıyorsun ama ben ne olduğunu biliyorum.

gerçekten burada neler oluyor. Kendinizi korumak için onu uzaklaştırıyorsunuz."

Kaşlarımı tiksintiyle çattım. "Görünmez olması gereken birine göre çok dik kafalısın."

Genişçe gülümsüyor ve ben de kendimi onun aptal sırtışını taklit ederken buluyorum. "Komik olan ne?" Tersliyorum.

Başını sallıyor. "Yok bir şey. Görünmez adamla takıldığını düşündüğünü fark etmemiştim."

"Evet, öyleyim. Çok sinir bozucu, koca ağızlı görünmez bir adam... aslında o kadar da görünmez değil." Trafiğe girdiğimizde iç çektim.

Öğle yemeğimizi alıyoruz ve sessizce yiyoruz. Zihnim dakikada milyonlarca mil hızla koşuyor. Doğru şeyi mi yapıyorum? Ya onu gerçekten kaybedersem? Tanrım, lütfen onu kaybetmeyeyim.

"Ben seni ne için görmek istiyor?" Ağzım yemekle doluyken soruyorum.

Çiğnemeye devam ediyor ve omuz silkiyor. "Sanırım bir bitiş tarihi alıyorum."

Çiğnerken gözlerim büyüyor. "Bitirme tarihi." Peçetemle ağzımı silerken tekrarlıyorum.

"Hemen hemen."

Kaşlarımı çattım. "Ne yapacaksın?"

Omuz silkiyor. "Amerika'ya geri dön," diyor kuru bir sesle.

"Ama aşkınızın iyi gittiğini sanıyordum. Çok hoş bir kız. Onu öylece bırakacak mısınız?"

"İşler iyi gidiyor. Çok iyi ama çalışmazsam burada kalmama izin verilmiyor. Avustralya göçmenlik yasalarının ne kadar katı olduğunu biliyorsunuz."

"Oh," diye fısıldadım. "Kalmak istiyor musun?"

Başını sallıyor. "Evet, bunun nasıl gittiğini görmek isterim. Çok uzun zamandır kimseden böyle hoşlanmamıştım." Kaşlarını çatıyor. "Çocuklarından bile hoşlanıyorum."

Düşünürken çiğniyorum. Onun etrafta olması o kadar da kötü değil, değil mi? Belki bunu onun için biraz uzatabilirim.

"Joshua'ya soygundan sonra kendimi güvende hissetmediğimi ve bir süre kalıp beni koruman gerektiğini söyle."

Soru sorar gibi kaşlarını çatarken peçeteye ağzını siliyor.

Omuz silkiyorum. "Neden olmasın? Sana para ödeyemeyecek değil ya?"

"Ama sürekli olarak korunmak istemediğini sanıyordum?" diye soruyor.
"İstemiyorum ama diğer sık kafalılardan kurtulursan buna katlanabilirim."

Başımı köşeye doğru salladım.

Gözleri restoranın ön tarafında oturmuş bizi bekleyen dört muhafızın olduğu masaya kayıyor ve sırtıyor.

"Kendini güvende hissetmediğini düşünürse beni seninle yalnız bırakmaz, en azından bir muhafızın daha kalmasını ister."

"Peki, sadece bir tane," diye iç geçirdim.

Gülümsüyor. "Biliyorsun, muhtemelen beni yine de kovacak çünkü iyi anlaştığımızı biliyor."

"Ona başka kimsem olmayacağını ve eğer hoşuna gitmezse korkudan öleceğimi ve tüm bunların onun suçu olduğunu söyle."

Gülümsüyor. "Zor bir pazarlık yapıyorsunuz Bayan Marx, ama ne var biliyor musunuz?"

Buna kanabilir."

Cuma gecesi saat altı ve hava karanlık, binada ölüm sessizliği var ve ben ofiste yalnızım. Max ve diğer gardiyanlar binanın önündeki arabalarındalar. Pencereden onları görebiliyorum. Erteliyorum çünkü eve gitmek istemiyorum. Joshua yarın Avustralya'dan ayrılıyor ve ben onu görmeyi çok istiyorum. Veda etmek istiyorum... Merhaba... Seni seviyorum. Bunu kendime neden yapıyorum? Bugün yaklaşık dördüncü saattir boşluğa bakıyorum; son randevum saat ikideydi. Dirseklerimi masama dayayıp yüzümü ellerimin arasına alıyorum ve korku her gözeneğime sızıyor. Bu gece ondan nasıl uzak duracağım? Bunu yapacak gücü kendimde nasıl bulacağım? Sadece onunla konuşmak istiyorum... Onu çaresizce özlüyorum. Beni derinden yaralayan bu korkunç insanı ona anlatmak istiyorum. Beni ondan korumasını istiyorum ve biliyorum ki biri bana böyle zarar verse çok öfkelenirdi. Ama sonra o kişinin o olduğu ve kendimi koruyabilecek tek kişinin ben olduğum soğuk gerçeğini hatırlıyorum. O koruma sunmuyor, sadece incitıyor. Bilgisayarındaki programları yavaşça kapatmaya başlarken bir nefes alıyorum, bilgisayarım ping atıyor ve ekranımın ortasında bir YouTube sekmesi beliriyor. Kaşlarımı çatıyorum, bu da ne? Şimdi de bana bilgisayar virüsü kaptığımı söyleme.

Ekranımda bir imleç yanıp sönüyor... huh. Ekranımda bir mesajın yazılmaya başlamasını dehşet içinde izliyorum.

Değerli kızım, lütfen konuş benimle.

Dudağımı ısıyorum ve Joshua'nın bilgisayarımı hacklediğini fark ettiğimde gözlerim anında yaşlarla doluyor. Ne kadar zamandır orada oturmuş programları kapatmamı bekliyor? İmleç yanıp sönüyor, bir cevap bekliyor. Yazıyorum.

**Josh... Yapamam.
Özür dilerim.**

Hıçkırıklara boğuluyorum ve yüksek sesle ağlarken ellerimi ağzıma götürüp ekrana bakıyorum. Tekrar yazıyor.

**Seni seviyorum.
Lütfen beni görün.**

Bu korkunç durumun gerçekliği kalbimi ezerken kontrolsüzce hıçkırıyorum. İmleç tekrar yanıp sönüyor ve cevap veriyorum.

**Yapamam, Josh.
Seninle birlikte olmak için yeterince güçlü
değilim. Sadece seni her zaman
seveceğimi bil.
Beni hatırla.
X**

Acı içinde karnımı tutarken yüksek sesle ağlıyorum. Resim yanıp sönüyor ve üzerine tıklıyorum. Aman Tanrım, hayır. Bu olmaz... bu şarkı olmaz. Umutsuzca tıklayıp çıkmaya çalışıyorum ama izin vermiyor ve A Great Big World ve Christina Aguilera'nın 'Say Something' şarkısının klibi oynamaya başlıyor. Bu şarkıyı her duyduğumda gözyaşlarına boğuluyorum. Neden bana bu boku gönderiyor? Beni çıldırtmaya mı çalışıyor? Düğmelere basıyorum ama kurtulamıyorum ve iç karartıcı şarkı ofisimde bangır bangır çalarken histerik bir hale geliyorum. Çaresizlik içinde durdurmak için yere eğiliyorum, elektrik kablosunu tutup duvardan söküyorum ve bilgisayar ölüyor... tıpkı kalbim gibi. Yere yığılıyorum ve duvara yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağlıyorum. Ülkeyi terk etmesi gerekiyor... Daha fazla hayatta kalamayacağım.

**Uçağıma binmek için beklerken havaalanında oturmuş boşluğa
bakıyordum. İçim içimi yiyor. Etrafımı saran sessizlik boğucu.
Son bir saat içinde on bininci kez kapılara doğru bakıyorum.**

"O gelmiyor dostum," diye fısıldıyor Cameron, gözleri gözlerimi tutarken.

Başımı eğerken başımı sallıyorum. "Biliyorum," diye fısıldıyorum monoton bir sesle.

Adrian kolunu bana doladı. "Los Angeles'a döndüğümüzde kendini daha iyi hissedeceksin." Güven verici bir hareketle omzumu sıkıyor.

Üzüntüyle başımı sallarken sandalyemde çökmüş bir şekilde oturuyorum, içimden konuşmak bile gelmiyor. En son böyle hissettiğimde, on dokuz yaşındayken ve kalbim kırıkken, havaalanında oturup Los Angeles'a uçmayı beklerken... umutsuzca onun sevgisinden kaçmaya çalışırken... ya da sevgisizliğinden.

Ben karşımızda oturuyor ve gözleri benimkileri arıyor. "Kahve ister misin?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Evet," diye yanıtlıyorum.

Ayağa kalkar ve hostese doğru yürür. "Daha ne kadar var?" diye sorar.

"Uzun sürmez," diye yanıtlıyor.

"Güzel," diye mırıldanıyor nefesinin altında, çift kapıdan hissimla geçerken.

Bugün Cuma ve Joshua'nın ülkeyi terk etmesini atlattım... sadece. Buna hayatta kalmak denebilir mi bilmiyorum. Bir zombi gibi otomatik pilota koşuyorum. Eğer düşünürsem, çatlayacağım... hissetmeden çalışmak daha kolay... acıyı engellemek... acıyı engellemek... keşke anıları da engelleyebilsem. Günlerdir U2'nun 'With or Without You' şarkısını tekrar tekrar dinliyorum... Durumuma çok uygun görünüyor. Gerçekten onunla ya da onsuz yaşayamam, bunu nasıl yapacağım? Kendimi işe veriyorum ve devam etmeye çalışıyorum. Keşke artık bu aptal hapishaneye gelmek zorunda olmasaydım. İşim beni gerçekten kızdırmaya başladı. Sanırım bir değişikliğe ihtiyacım var. Coby Allender adliyeye yaptığım son ziyarette bana bir sonraki yemeğiymişim gibi bakarak beni tamamen korkuttu - korkunç bir orospu çocuğu. Henry bugün güvenli odada olduğumu ve beni göremeyeceğini söyledi, sanırım bu da bir bonus. Gözlem odasında hayaller içinde bekliyorum, yanımda bir hapishane müdürü oturuyor. Nerede bu cesur çocuk? Jaxon... Jasper... Johnathon, neydi adı? En azından onun sinir bozucu flörtleri kafamı meşgul ediyor, seri katillerden ve güzel Lamborghini'nden uzak tutuyor. Joshua'yı yeniden sevgiyle anmaya başlıyorum: 6

günler ... uzun sürmedi. Kapı arkamdan açılıyor ve ben gözlerimi öndeki pencereden ayırmıyorum.

"Koltukları değiştirin," diye fısıldayan boğuk bir ses duyuyorum.

Döndüğümde Bay Arsız'ın yanımdaki koltuğa düştüğünü görüyorum.

"Hey Doktor. Beni özledin mi?"

Ona sırtıyorum ve gözlerimi tekrar pencereye çeviriyorum. "Evet, kesinlikle." Adını hatırlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum.

"Jesten," diye sırtıyor.

"Ah doğru, özür dilerim. İsimler konusunda umutsuzum," diye fısıldıyorum ki diğer muhafız beni duyamasın.

"Evet, fark ettim." Sırtıyor. "Gerçi çoğu kız benimkini hatırlıyor. Nasıl olur da yapmazsın?"

Gözlerimi deviriyorum. "Görüyorum ki hâlâ kendindesin." Yüksek sesle gülüyor ve bir kaşını kaldırıyor.

Kapının açılmasını ve Coby Allender'ın odaya götürülmesini izliyoruz - bu ucubeyi görünce bile kanım donuyor. Acaba gerçekten bir seri katil mi yoksa herkesi öyle olduğuna inandırmak için oynadığı oyundan hoşlanacak kadar deli mi? Hâlâ bir suç ortağı olduğunu düşünüyorlar ama ben o kadar emin değilim.

"Bugün bana numaranı mı veriyorsun?" Jesten kulağıma fısıldıyor.

"Sshh," diye fısıldıyorum. Gözlerimi ekrandan ayırmadan, "Dinliyorum," diye cevap veriyorum.

"Bu adam çok sıkıcı. Onun yerine beni dinle," diye fısıldar.

Kıkırdıyorum, bu adam gerçekten de tam bir pislik. "Hayır, sana numaramı vermeyeceğim. Senden hoşlanmadığımı söyledim," diye fısıldıyorum.

"Siktir git, bütün kızlar benden hoşlanıyor."

Yine kıkırdıyorum. Tam bir salak. "Ben değil."

"Her zaman takıntılı bir şekilde yalan söyler misin? Yoksa sadece büyüklük karşısında mı?" diye fısıldarken gözleri ekranda kalıyor.

Onun bu gülünç özgüvenine sırtıyorum. "Hayır... sadece eziklere. Zaten kısa boylu ve sürtük Barbie'yle çıkmıyor muydun?"

Bir kahkaha patlattı. "Bildiğim kadarıyla hayır." "Oh," diye sırttım. "Ona ne oldu?"

"Diğer seksi kıza, erkek arkadaşıyla seks yaparken beni düşünmesini söyledim, böylece onu da kızdıracağımı fark etmemiştim."

Başımı sallarken kıkırdıyorum. "Sen bir aptalsın," diye fısıldıyorum. "Evet komik, bunu o da söyledi."

İtiraf etmeliyim ki bu aptalca şakalaşma gerçekten aklımı başımdan alıyor.

Görüşme başladı ve sessizliğe gömüldük. Koltuğumda perçinlenmiş bir şekilde oturuyorum.

"Bugün izleniyor muyuz?" Coby çift taraflı cama bakarak soruyor.

"Evet," diye yanıtlıyor Henry.

"Natasha bugün burada mı?" diye alay ediyor.

Kaşlarımı çatıyorum. Adımı nereden biliyor?

Henry sakince, "Bugün burada tanık olarak kimin bulunduğu sizi ilgilendirmez," diye cevap verdi.

Coby ekrana gülümsüyor. "Natasha, canım, elimde sana ait bir şey var."

Kaşlarımı çattım ve Jesten bana doğru eğildi. "Onu dinleme, seninle uğraşmaya çalışıyor. Bunu herkese yapıyor."

Boğazımdaki yumruyu yutarken başımı sallıyorum. "Tamam, teşekkürler," diye fısıldıyorum. Ekrana tekrar gülümsüyor. "Harika kokuyor, Natasha."

Tanrım, çok ürkütücü. Korku beni ele geçirirken terlemeye başladım.

"Pembe ve mükemmel. Söyle bana canım... dar mıydı?" diye sorar.

Bu da ne böyle? Hasta gözleri doğrudan bana bakarken gözlerim dehşetle açılıyor.

"Söyle bana, o vibratörle kaç kez orgazm oldun Natasha?

İyi hissettiriyorlar mı? Sik gibi hissediyor musun?"

Yüzüm düştü. *Vay anasını.* Aceleyle ayağa kalktım ve kapıya doğru koştum. Aman Tanrım... Bu oydu. Yakalamış. Benim kim olduğumu nasıl bildi? Dairemde kim vardı? Koridora koştum ve Jesten'in kolunu belimde hissettim.

"Sorun ne?" diye fısıldıyor.

Gözlerim kocaman oldu ve ne dediğimi düşünmeden ağzımdan kaçırdım. "Geçen hafta evim soyuldu ve vibratörüm çalındı ve onda."

Kaşlarını çattı. "Ne?"

Çılgınca başımı salladım. "Pembeydi ve bana kaç kere orgazm olduğumu sordu. Bu da neyin nesi?" Şak diye söyledim.

"Tanrım, burada kal. Gidip birini getireceğim," diye mırıldandı.

"Hayır, beni bırakma. Ya beni yakalarsa?" Korku içinde gömleğine tutunurken kekeliyorum.

"Seni yakalayamayacak, Doktor. Sakin ol." Bir yere kaçıyor.

Ellerimi önümde sıkıyorum ve panik içinde Max'in numarasını çeviriyorum. "Alo, Max, gel ve beni al," diye kekeliyorum.

"Elbette ön taraftayım. Ne oldu?" diye cevap verir.

"Orada bekle. Dışarı geliyorum," diye bağıyorum.

"Tamam, sorun ne?" diye
tersliyor. Panik içinde telefonu
kapattım.

Banyodan fırladım ve doğruca Jesten'e koştum.

"Tanrım." Kollarımdan tuttuğu gibi tersledi. "Hey, sakın ol," diye
fısıldıyor beni kucağına çekerken.

Acıyla kavrulurken kalbim hızla çarpıyor. Korkumu teselli etmeye
çalışırken onun kucağına sarılıyorum. Kollarım geniş sırtına dolanmış, güzel,
erkeksi ve sıcak kokuyor. İçimi bir uyarılma hissinin kapladığını hissediyorum
ve kaşlarımı çatarken şok içinde geri çekiliyorum.

Saçlarımı nemli alnımdan geriye doğru süpürüyor ve bana bakıyor ... *ha?*

Henry aceleyle kapıdan içeri girer. "Natasha, iyi misin?"

sorar.

Tanrım, utanç üzerime çöküyor ve Jesten'in elinden kurtuluyorum.

Tüm bu insanların bir vibratörüm olduğunu bilmesini
istemiyorum. "Lütfen özel olarak konuşabilir miyiz,
Henry?"

Sempatik bir şekilde gülümsüyor. "Tabii canım. Benimle ofiste,
resepsiyonda buluş."

Başımı salladım. "Tamam, sadece makyajımı tazelemek istiyorum."
Banyoya giriyorum ve yüzümü ellerimin arasına alıyorum. James Bond filmi
şimdi Quentin Tarantino'nun berbat bir korku filmine dönüşmüştü.
Kontrolsüzce kıkırdamaya başladım. Bu boku hayal etsem bile, hayal bile
edemezdim. Sert bir içkiye ihtiyacım var.

Jesten banyoya giriyor. "İyi misin?"

Utanarak gülümsedim. "Evet, özür dilerim."

Beni kucaklıyor ve nedense ben yine onun kollarında eriyorum. *Ne
yapıyorum ben?*

Bana sırtıyor. "Senin kadar ateşli bir hatun neden vibratöre ihtiyaç duyar
ki?" Alnıma gülümsüyor.

Yüzümün kıpkırmızı olduğunu hissediyorum ve elini çekiyorum - bu çok
tanıdık geliyor. Dehşet içinde başımı kaşıyorum. "Yorum yok."

Kıkırdıyor. "Merak etme, benim kızım olduğunda ihtiyacın olmayacak.
Değiştirmekle uğraşmayın."

"Kes şunu," diye çıkıştım. "Ben senin kızın değilim ve senin kızın
olmayacağım.

Kendinizi kandırmayı bırakın."

Öfkeyle banyodan çıktım ve hayatımın en utanç verici konuşmasını yapmak üzere ofise gittim.

Dahili telefon konuşurken ofisimde oturuyorum. "Amelie sizi görmeye geldi." Resepsiyon görevlisinin sıkılmış sesi odada yankılanıyor. Gözlerim pişmanlıkla kapanıyor. Bunun olacağını biliyordum. İki haftadır Los Angeles'a döndüm ve ondan haber alamadım. Almayacağımı umuyordum. Avuç içlerimin topuklarını göz çukurlarıma koyuyorum. "Onu içeri gönderin," diye cevap verdim.

Gözlerim aşağıda sandalyemde dönüyorum. Ona çok kızgınım. İncindiğini biliyorum ama bana yaşattığı acı affedilemez. Bunların olmasını hiç istememiştim.

Topuklarının mermere vururken çıkardığı ses kocaman odaya yayılıyor ve ben gözlerimi yavaşça kaldırıp onunkilerle buluşuyorum.

"Merhaba Joshua," diye fısıldıyor endişeyle.

Gözlerim ona dik dik bakıyor ve dilimi ön üst dişlerimin üzerinde gezdiriyorum. "Merhaba, Amelie."

Kıpırdamadan duruyor ve konuşmamı bekliyor. Konuşmadım.

"Benimle konuşacak mısın?" diye soruyor gözleri yaşlarla dolarken.

"Sana söyleyecek bir şeyim yok," diye cevap veriyorum soğuk bir şekilde sandalyemde dönerken.

"Joshua lütfen." Gözyaşlarına boğuldu. "Seni seviyorum, Natasha'ya söylemek zorundaydım. Dürüst olamazdım." Hıçkırığa ağlıyor.

Kaşlarımı tiksintiyle çattım. "Ona söyledim - onu bu şekilde incitmek sana düşmezdi." Öfkem yükseliyor.

Kaşlarını çatıyor. "Ona söylemeyecektin," diye tersliyor. "Neden ona beni sevdiğini söylemedin?"

Yüzümü buruşturuyorum. "Çünkü bilmiyorum. Hayal görüyorsun, beş dakikalık boktan bir seksti Amelie. Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar pişman olmamıştım!" Bağırıyorum.

Yüzü düşer. "Pişman mısın?" diye soruyor.

"Tabii ki!" Bağırıyorum. "Onu bu şekilde incittiğim için kendimi hasta ediyorum. O iyi bir insan ve bunların hiçbirini hak etmedi. Ona bu şekilde davrandığın için seni asla ama asla affetmeyeceğim."

Yüz ifadesinin incinmişlikten öfkeye dönüşmesini izliyorum. "Söyle bana... ona aşık olduğumuzu söylediğimde tuvaletteki parandan vazgeçmemi söylediğini sana anlattı mı?"

"Yalan söylemeyi kes," diye bağıyorum, çünkü tüylerim diken diken olmaya başlıyor.

"Bir düşün Joshua, seni bir çırpıda terk ediyor. Senin duygularına hiç önem vermiyor. Seni hiç sevmiyor ya da sevmiş gibi görünmüyor."

"Kapa çeneni!" Sandalyemden sıçrarken çığlık atıyorum. "Senin acından gerçekten zevk alıyor," diye alay ediyor. "Çık dışarı!" Çığlık atıyorum.

Ona sırtımı dönüp pencereden dışarı bakıyorum.

"Söyle bana Joshua, onunla kaç kez iletişime geçmeye çalıştın ve görmezden gelindin?"

Cevap vermeyeceğim.

"O seni asla mutlu edemeyecek Joshua."

"Çık dışarı!" Sırtımı ona dönerek cevap veriyorum. "Benden bu kadar."

"Peki ne dediler?" Abbie kaşlarını çatıyor ve ben omuz silkiyorum. "Görünüşe göre bunu daha önce de yapmış. Polis raporlarını okuyor ve insanları korkutmaya çalışıyor."

"Yeni bir iş bul, bu iş çok tuhaf," diye soluk soluğa kalıyor Bridget. Başımı salladım. "Biliyorum."

Pitt Caddesi'ndeki Milson's barındayız. Normal takıldığımız yerlerin hiçbirine gidemiyoruz çünkü Abbie, Abbie'nin çıktığı adam olan askerden saklanıyor. Görünüşe göre adam sahiplenici ve kıskanç davranıyor ve Abbie de bununla başa çıkamıyor - bu sadece bir zaman meselesiydi. Müziğin belirgin bir R&B havası var, normal dans mekanlarımızdan çok farklı.

Duvarlar altın rengine boyanmış ve büyük ahşap bankların üzerinde asılı duran büyük pirinç sarkıt lambalara sahip ve muhtemelen dünya tarihindeki en rahatsız taburelere oturuyorsunuz.

Bridget dinlerken margaritasını yudumluyor: "Yani polis onun soygunla ilgili polis raporunu okuduğunu ve sonra da bilerek sizi korkutmaya çalıştığını düşünüyor."

"Aha, bilgisayarına girmişler ve yerel suçlarla ilgili yasadışı bir web sitesine bakıyormuş ve beni de Google'da aratmış," diye düşünüp ürperiyorum.

"Kahretsın. Tanrıya şükür hiç sosyal medyanız yok."

"İşte bu yüzden yapmıyorum. Sence vibratörüm gerçekten onda mı? Ya doğruyu söylüyorsa?" İçkimi tekrar yudumluyorum.

"Maksimum güvenlikte. Senin lanet vibratörün onda değil." Abbie iğrenmiş bir yüz ifadesi takınır.

Margaritamı yudumlarken bir nefes üflüyorum ve Bridget kıkırdıyor.

"Ne?" Deadpan diyorum.

"Son bir haftadır yaşadıkların geręekten komik. Kaç tane kara kediyi ezdin?" Bridget soruyor.

Gülümsüyorum ve omuz silkiyorum. "Bilmiyorum... belki büyük bir tane. Jaguar gibi bir şey." Hepimiz kıkırdıyoruz ve bir sonraki içkilerimiz geliyor. Kredi kartımı uzattım.

"Kadeh kaldırmak istiyorum." Bridget gülümsüyor ve hepimiz kadehlerimizi kaldırıyoruz.

"Artık zlmemeye." Gözleri benimkilerle buluşuyor.

Utangaç bir şekilde gülümsedim. "zgnm kızlar, son zamanlarda kabus gibi olduğumu biliyorum."

"Sıkıcı olduğundan bahsetmiyorum bile," diye tersliyor Abbie.

Başımı sallıyorum ve bardağımdaki tuzu yalarken gülümsüyorum. "Sadece senin için daha eğlenceli olmaya çalışacağım Abbie." Kadehimi ona kaldırıyorum.

Abartılı bir şekilde başını sallar. "Güzel... tam zamanında. Seni takas etmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Garson kız geri döner. "Affedersiniz, kredi kartınız reddedildi." Kartı bana uzattı.

"Tanrım," diye kekeledim. "Para transfer etmem gerekecek, beş parasızım."

Bridget kredi kartını uzatıyor ve ben de telefonumdan internet bankacılığına girmeye başlıyorum.

"Yeniden bir telefona sahip olmak güzel," diyorum ekrana odaklanırken. Gzlklerim olmadan okumakta zorlanıyorum, bu yüzden telefonumu Bridget'e veriyorum.

"İşte, benim için 300 doları kredi kartıma aktarabilir misin?" Telefonu elimden aldı ve ben de ikimden bir yudum aldım.

"Bardaki şu adamın muhteşem omuzlarına bakın," diye sırtıyor Abbie Dönüp bakıyorum. "Hmm, fena değil.

Yedi." "Olamaz, dokuz," diye cevap veriyor.

Gözlerim telefonuma kaşlarını çatmış bakan Bridget'e kayarken gülümsüyorum. "Ne?" Kaşlarımı atıyorum.

"Yedi sıfır ne kadar?"

"Ha, ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Sanırım hesabınızda üç milyon dolar var."

Telefonumu ondan alırken kaşlarımı çatıyorum ve ekrana bakıyorum.

"Huh."

Abbie telefonu elimden kaptı. "Siktir git. Hayatta olmaz. Bu otuz milyon eder."

Ekrana baktım: 30.000.000 dolar. *Bu da ne demek oluyor?*

"Kaç içki içtik?" Kekeliyorum. İşlemlere doğru ilerliyorum:

Depozito \$30 000 000.00Stanton

"Siktir git, o da ne?" Abbie gözlerini kocaman açarak sorar.

Ben içkimi yudumluyorum ve Abbie hemen elini havaya kaldırarak bir kadeh daha sipariş ediyor.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Sanırım bu benim boşanma tazminatım," diye fısıldıyorum gözlerim yaşlarla dolarken ve durumun kesinliği içime işlerken. Onun parasını istemiyorum, onu istiyorum.

"Ne kadar zamandır onunla birlikteydin?" Abbie tersledi.

"Üç ay," diye fısıldıyorum ekrana bakarken.

"Bu ayda on milyon, haftada iki buçuk milyon eder." Bridget kaşlarını çatı.

Garson kız gelir ve Abbie sinirlenir. "Dokuz margarita alacağız ve purunuz var mı?" Bridget ve ben ona kaşlarımızı çattık.

"Evet," diye yanıtlıyor garson kız.

Abbie garsona, "Üç puro ve bir çakmak lütfen," diye sorar.

Kaşlarımı soru sorar gibi kaldırıyorum.

"Aptal herifin teki, hadi hepsini harcayalım," diye alay ediyor Abbie. Başımı ellerimin arasına alıp oturuyorum. *Bu da neydi böyle.* Hemen Joshua'ya mesaj attım.

Paranı istemiyorum.

Bir mesaj hemen geri dönüyor.

Yalancı

"Yalancı," diye çıkıştım. "Tam bir pislik. Parasını istemediğimi söylediğim için bana yalancı diyor." Garson kız purolarımızı getirdi ve Abbie hemen kendi purosunu yaktı.

"Bırak onu. Ne aptal ama," diye mırıldanıyor purosundan bir nefes çekerken. "Yüz bin dolar için kalbimi kırabilirdi."

Bridget yüksek sesle güler ve içkisini yudumlarken boğulur. "Elli dolara bile yapardım."

Mesaj atarım.

**Ne olursa olsun, Joshua.
Sen her zaman hayatımın aşkı olacaksın.**

"Ne yazıyorsun?" Bridget telefonumu elimden almaya çalışıyor. Yine bip sesi çıkarıyor.

**Yalancı
Eğer durum buysa,
şimdi burada benimle olurdun.**

Bir karşılık bulmaya çalışırken içkimi yudumluyor ve puromu yakıyorum. Seninle birlikte değilim Joshua çünkü seni seviyorum.

"Los Angeles'ta saat kaç?" Gözlerimi kısıarken kızlara soruyorum.

"Um, Cuma gecesi saat on... yani Los Angeles'ta... on beş saat gerideyiz. Sabah yedi," diye cevaplıyor Bridget.

**Biliyorsun, elimden gelse seninle olurdum.
Farklı şeyler istiyoruz, Josh. Bu
seni sevmediğim anlamına
gelmez.**

Bir mesaj geri dönüyor.

**Artık bunu bana söyleyemezsin.
Beni son kez dizlerimin üstüne çöktürdün.
Hayatımdan uzak dur.
Seni bir daha asla görmek istemiyorum.**

BÖLÜM 11

14 Temmuz

Sevgili günlük,

Güzel Joshua'm Avustralya'dan ayrılalı üç hafta oldu ve onun yokluğu kalbimde, hayatımda büyük bir boşluk bıraktı. Midemde sürekli bir rahatsızlık hissi var. Her yemek yediğimde tuvalete koşmak zorunda kalıyorum.

Banyo. Artık etkili bir şekilde kusamıyorum bile, sadece sürekli öğürüyorum. Doğru düzgün ne yapabilirim? Berbat haldeyim. O kadar çok kilo verdim ki iskelet gibi görünüyorum. Stresin etkilerinin bu kadar korkunç olabileceğini hiç bilmezdim. Kabuslar, migrenler, uykusuzluk. Psikoloğumla görüştüm.

Bu hafta üç kez. Bu kabusların üstesinden gelmeliyim. Ben yürüyen bir saatli bombayım. Ya doğruysa? Ya onlar bir

Önsezi mi? Ya aşkımı ölümüne kaybedersem ve ona onu ne kadar çok sevdiğimi asla söyleyemezsem? Keşke onu arayabilsem. Ona hayatımı onunla paylaşmak istediğimi söylemek istiyorum ama emin olması için ona ihtiyacım var.

Aşkımızı tamamen mahvetmeden önce istediği kişinin ben olduğumu anlamalı. O benim seveceğim tek erkek ve eğer ona sahip olamazsam, hiç kimseye sahip olamayacağım. Bunu kendime neden yaptığımı anlayan tek kişi psikoloğum. Joshua'yı o kadar çok seviyorum ki anormal olmasından korkuyorum. Nasıl dönebilirim

Hayatımı mı?

29 Temmuz

Sevgili Günlük

Bugün bankaya gittim. Kendimi hasta hissediyorum. Onun parasını istemiyorum. Kanımla yazılmış bir çek. Ne kadar çok düşünürsem o kadar çok biliyorum

Amelie ile hayatına devam etti. Suçluluk duygusuyla o parayı benim hesabıma yatırdı.

Bana son sözleri seni bir daha asla görmek istemiyorum oldu. Amelie'nin ısrarıyla, eminim. Onun parasını değil, sevgisini istiyorum. Beni sadece benim Josh'ım, güzel Josh'ım olduğu zamanlardaki gibi sevmesini istiyorum. İstiyorum.

Hayatımın son on iki ayını silmek için. Babamı geri istiyorum. Bu acıya dayanamıyorum.

17 Ağustos

Sevgili Günlük

Dün gece ilk kez kulübe gittim, tam bir felaketti. Ben vardı üç içki içtim, gözyaşlarına boğuldum ve çıktım. On bir olmadan yatmıştım. Max benim üzüntü seviyemi anlayan tek kişi. Diğer gardiyana gece izin alıp gelebileceğini söyledi. Olayları iyi idare edemeyeceğimi biliyordu. Neyim var benim? İyileşebilecek miyim?

12 Kasım

Sevgili Günlük

Bütün gün gözyaşları içindeydim ve işe gidemedim. Joshua'nın Bugün doğum günü. Ona pasta yaptı mı? Ona mutlu yıllar şarkısı söyledi mi? Bugün Max dışarıda kalırken ben Oscar'a gittim. Sonra da tek başıma oturup yerken ağladım. Kendimi kaybediyorum. Mutlu yıllar benim güzel Lamborghini'm. Seni özledim.

17 Aralık

Sevgili Günlük

Noel'e bir hafta kaldı. Bu gece yatarken annemin ağladığını duydum. Benim yüzümden kalbi kırıldı. Babamı öldürdüm. Hayatımın aşkından uzakta ve şimdi onunla birlikte. Umarım mutludur. Sen mutlu musun Joshua? Umarım tüm bunlara değmiştir. Ben de Yarın Noel ağacı var ve tek yapmak istediğim o lanet şeyi yakmak. Belki Londra'ya taşınırım, değişikliğe ihtiyacım var.

26 Aralık

Sevgili Günlük

Düniün büyük bir kısmında ağladım; herkes için kötü bir gündü. Çin ya da Willy Wonka için yemeye başladım... emin değilim. Dün gece Joshua'yı aradım ama cevap vermedi, sanki verecekmiş gibi. Hayatıma devam etmeliyim. Bunu aşmam gerek. Milyonlarca insan ilişki çöküşleri yaşıyor. her gün ve bunu atlatıyorlar. Cameron ve Adrian'ın beni arayacaklarını düşünmüştüm ama aramadılar. Rakamlar. Bridget, Abbie ve ben Bugün Abbie'nin askeriyle sahile gideceğiz. Sabırsızlanıyorum. Bir kedi yavrusu almayı düşünüyorum.

31 Aralık

Sevgili Günlük

Yılbaşı gecesi ve onunla dalga geçtiğini biliyorum. Ondan nefret ediyorum. Onun hayatı değişmedi ve benimki paramparça oldu. Bütün gece büyükannem ve annemle Beyonce eşliğinde dans ettim. Yarın yeni bir yıla başlıyorum ve bu yılki gibi bir yıl daha geçirmeyeceğim. Bridget az önce beni aradı ve Ivy'ye gideceğim ama yatmaya gidiyorum. Saat 12.30. Gelecek yıl gelsin.

15 Ocak

Sevgili

Günlük

Dışarı çıkıyorum, aslında sorun yok. Jes ile birkaç kez kahve bile içtim. Eğlenceliydi. Tekrar gülmek iyi hissettiriyor. Jeremy iş yerinden biriyle görüştüğünü ve Bridget'le ayrıldıklarını itiraf etti. Bir hafta sonra başka biriyle çıktı. Ben neden yapamıyorum? Başka biriyle yatmam lazım.

14 Şubat

Bugün Sevgililer Günü. Bu boku kim icat etti?

Jes'ten güller aldım ve üç kez çıkma teklif ettim. Joshua'yı son gördüğümünden bu yana altı ay geçti ama hala hazır değilim, onun yerine evde kalıp Ben and Jerry's yiyorum. Joshua muhtemelen bugün Bitchvet'e evlenme teklif edecek. Onu alabilir.

ALTI AY SONRA

19 ŞUBAT

ADRIAN

Cameron arabayı Joshua'nın garaj yoluna çekiyor. Saat sabahın sekizi ve Cam gece vardiyasından çıktıktan sonra spor salonunda yeni antrenman yapmıştık. Bu alışkanlık edindiğimiz bir şey; erkenden yola koyulmak.

"Cidden, kollarım titriyor. Bunu kaldıracabilmesinin imkânı yok." Cameron başını sallar.

"Öyle. Geçen gece onu izledim," diye mırıldanıyorum çantamı almak için arabanın arka kapısını açarken.

"Suyu sıkılmış olmalı. Kimse ona bench press yapamaz."

"Muhtemelen, bu boktan biraz nereden bulabiliriz? Sen doktorsun, bize bir senaryo yaz," diyorum kuru bir sesle eve doğru ilerlerken.

Cameron gözlerini devirir. "Daha büyük pazıların olsun diye hapse girmek için sabırsızlanıyorum. Sik."

Arkamdan içeri girerken yüzümü ona dönüyorum. "Bu olabilir mi? Diyelim ki tehlikeli bir senaryo yazdınız, hapse girer misiniz?"

Cam yüzünü buruşturur. "Evet, tabii ki. Sen ne düşünüyorsun?"

Yolumuza devam ederken kaşlarımı kaldırıyorum. "Huh, bunu hiç bilmiyordum. Peki ya reçete defterin çalınırsa?"

"O zaman hapi yuttun demektir," diye yanıtlıyor. "Hmm."

Merdivenlerden yukarı çıkıyoruz ve ön kapı önümüzde açılıyor. Heidi Mills güneşe doğru adım atarken gülümsüyor. Uzun kumlu sarı saçları dağılmış, üzerinde altın rengi dar bir elbise ve yüksek bantlı stiletolar var.

"Bayan Mills, her zamanki gibi büyüleyici," Cameron gözleri onun mükemmel vücudunda gezinirken gülümsüyor. İltifatını vurgulamak için iki elini de havaya kaldırıyor.

Ona sırtıyor. "Biliyorsun Cam. Olmayacak." Durmadan yanımızdan geçip gidiyor.

Dönüyor ve yanından geçerken kızın kışına bir şaplak atıyor. Gülüyorum ve parti odasından çıkıp koridorda yürüyen iki muhteşem kadın daha gördüğümüz fuayeye doğru ilerliyoruz.

"Heelloooo." Cameron kaşlarını kaldırırken gülümsüyor. "Henüz tanışmadık." Uzun boylu esmer kıza elini uzatıyor ve kız gülümseyerek elini tutuyor.

"Carmen." Adamın elini sıkarken muzip sırıtışını bastırmak için dudağını ısırıyor.

"Cameron, ben Joshua'nın kardeşiyim ve bu da Murph." Bana eliyle işaret ederken gülümsüyor.

Ona yukarıdan aşağıya bakıyorum ve başımı sallıyorum.

"Merhaba," diye mırıldanıyorum. "Ben Allegra." Koyu sarışın bir adım öne çıkıyor.

Cameron ona yukarıdan aşağıya bakarken gülümsüyor. "Bütün bacaklar tamam." Her iki kız da kıkırdamaya başlar.

Gözlerim ona kayıyor ve sırıtıyorum. "Bunu az önce söylemedin değil mi?"

Gülüyor ve sonra bana göz kırpmıyor. Başımı sallıyorum ve parti odasına doğru ilerliyorum. Odanın diğer tarafındaki havuz alanına açılan kapı açık. Joshua'yı havuzda görebiliyorum, bu yüzden kendime bir kahve yapmak için mutfaka geri dönüyorum.

Cameron peşimden içeri girdi. "Meeeeooow," diye tersledi. "Çok ateşli." Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Kahve?"

"Evet." Mutfak adasına oturur, gazeteyi açar ve okumaya başlar.

Joshua dışarıdan bir havluyla odaya girerken ben üç kahve yapmaya devam ediyorum.

"Hey," diye mırıldanarak dolaba doğru ilerliyor ve bir protein shake hazırlamaya başlıyor.

"Siktiğimin yessssss," diye tersliyor Cameron. "Pussy trifecta."

Joshua yaptığı sallamaya bakarak sırıtıyor ve ben yüksek sesle gülüyorum.

"Spor salonuna gittin mi?" Joshua shake'inin içine doğru soruyor.

"Evet. Şu siyah saçlı adamın 100 kg kaldırabildiğini biliyor muydun?" Cameron soruyor.

Joshua ona bakar ve kesin bir dille cevap verir.

"Yani?" "Sence uyuşturucu kullanıyor mudur?"

Joshua omuz silkiyor. "Kimin umurunda? Ona ne çakıyorsun?"

Cameron kaşlarını çatır. "Hayır... Murph öyleydi." Bana aptalca bir gülümseme fırlatıyor. Başımı sallıyorum ve bir yudum daha alıyorum.

Joshua Cameron'a doğru yürür. "Bana telefonunu ver."

Cameron başını gazeteden kaldırmadan kağıdı uzatıyor ve Joshua gidip salona uzanıyor ve Cameron'ın Facebook sayfasına girmeye başlıyor. "Dün gece ne oldu? Herhangi bir hareket var mı?" Cameron soruyor sayfayı çevirir.

Başımı salladım. "Hayır, onunla ilgilenmiyorum. Aslında biraz fırlattı, garsonu azarladı. Kaba herif."

"Kim bu pislik?" Joshua tersler.

Gözlerimi yuvarlarken Cameron'ın kilerle karşılaşyorum. "Hangi hıyar?" Monoton bir sesle cevap veriyorum.

"Aynı adam iki hafta önce onlarla birlikte fotoğraf çektirmişti."

"Şaka mı yapıyorsun?" Tersledim. "Daha yeni Charlie'nin Melekleri'yle üçlü seks yaptın ve Bridget'in Facebook sayfasındaki bir fotoğrafta Natasha'nın yanında oturan bir ezik için endişeleniyorsun." Kahvemi içerken ona başımı sallıyorum.

"İşte, şu fotoğrafa bakın. Elini kızın bacağına koymuş. Bakın, masanın altında." Ekranı işaret ediyor.

Ona doğru yürüyorum ve elinden telefonu alıp fotoğrafı inceliyorum.

"Kimin umurunda? Altı ay oldu," diye tersliyor Cameron. "Natasha bir sürtük... onu alabilir."

Joshua'nın gözleri yukarı fırlar. "Ağızından çıkanı kulağın duysun," diye çıkıştı.

Cameron'a sırtıyorum ve adadaki banka doğru yürürken kafasına sertçe çarpan bir minder fırlatıyorum. "Küfür, Cameron. Asla kraliçeyi tahttan indirmeye çalışma."

"İkiniz de evinize gidin," diyor Joshua kesin bir dille.

"Saçmalık," diye tersliyor Cameron. "Sen yumuşak bir siksini. Gezegendeki en ateşli hatunlar senin için sıraya giriyor ve sen benim Facebook sayfamdan eski kız arkadaşını takip ediyorsun."

Joshua ekranda gezinmeye devam ederken sırtıyor.

"Neyse," diye devam ediyor Cameron, "hastanede becerdiğim seksi hemşireyi biliyorsun."

Joshua'nın gözleri ekrana dikili kalıyor. "Hangisi?"

"Sarışın olan."

"Detaylandır. Sanırım şu anda yaklaşık on sarışınla yatıyorsun," diye mırıldanıyorum kahvemi içerken.

"Her neyse, dedikodulara göre evliymiş ve benim için kocasını terk etmiş." Hayal kırıklığı içinde başını kaşıyor.

Joshua gülüyor, gözleri ekrandan ayrılmıyor. "Ha, içine çektin."

"Onun evli olduğunu nasıl bilmezsin?" Dehşet içinde soruyorum.

"Murph, onun adını bile bilmiyorum. Evli olduğunu nereden bileyim?"

"Sen bir siksin. Umarım evlendiğinde biri karını becerir," diye kekeliyorum.

"Kimse karımı beceremeyecek çünkü Nat gibi bakire biriyle evleneceğim." Ne söylediğinin farkına varır ve hemen durur. Joshua'nın gözleri ekrandan ayrılır ve Cameron'a dik dik bakar.

"Üzgünüm dostum... Öyle demek istemedim," diye fısıldar Cameron rahatsız bir şekilde.

"Ne demek istediğini biliyorum," diye tersliyor Joshua. Ayağa kalkıp telefonu salona fırlatıyor ve üst kata çıkıyor. Duşun açıldığını duyuyoruz.

Parmaklarımı silah şekline sokuyorum ve Cameron sandalyesine yığılırken onu vuracakmış gibi yapıyorum.

"Gerçekten aptal olduğunu biliyorsun," diye mırıldandım. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

Arabamda otururken sabah güneşi ön camdan içimi ısıtıyor. Max'in iki elinde birer küçük kızla yaya geçidinden yavaşça geçişini izliyorum. Bu sabah mesaisi erken başlayan kız arkadaşı Hallie için onları okula bırakıyoruz. Kızların Max'e oyun alanındaki eşyaları gösterirken aşırı animasyonlu bir şekilde işaret etmelerini ve konuşmalarını dikkatle izliyorum. İçlerinden biri heyecan dolu bir enerjiyle yerinde zıplıyor. Yorum yaparken bakıyor ve gülümsüyor, sonra yüksek sesle gülüyor. Ben de içtenlikle gülümsüyorum. Max kızlarıyla birlikteyken mutlu, hatta kaygısız. Benim de ikisine karşı büyük bir zaafım var, küçük ve güzel kişiliklerinden dürüstlük fişkırıyor. Babaları onlar henüz bir ve üç yaşındayken öldü. Kanserden. Ben büyürken babamın hayatta ve yanımda olmamasının dehşetini hayal bile edemiyorum ama onlar neye benzediğini ya da sesini bile hatırlayamıyorlar. Çok trajik.

Trajediden bahsetmişken. Güzel babamı kaybedeli dokuz ay oldu. Onu özlüyorum. Noel en zoruydu. Yaklaşan günün korkusu Noel gününün kendisinden daha mı kötüydü bilmiyorum. Brock hala Afganistan'daydı, bu yüzden sadece annem, Bridge, büyükannem ve ben vardık. Stanton'lar bizi Melbourne'daki evlerine davet ettiler ama annem reddetti çünkü Josh ve Cam orada olmayacaklardı ve büyükannemle seyahat etmek için çok uzaktı - hepimizin Margaret'e dayanamaması gibi küçük bir meseleden bahsetmiyorum bile. Ne yazık ki onun bu iğrenç sırrını sakladım.

Joshua ve Cameron Noel'i Adrian'la birlikte Los Angeles'ta geçirdiler. Joshua Avustralya'da olsaydı annemin çöpçatanlık cennetinde olacağını biliyorum - ne o vazgeçti ne de kızlar. Ama ben o kadar emin değilim,

Belki de yaptım. Noel gecesi, yatağında sessizce ağladığım bir öğleden sonranın ardından, akla hayale gelmeyecek bir şey yaptım. Onu aradım. Telefonu açmadı. Yine de babam için ne kadar üzgün olduğumu biliyordu, yine de açmadı. Her şeyi mahvettim. Hayatına devam ettiğinden hiç şüphem yok, ama kiminle emin değilim. Kızlar Cameron ve Adrian'la birkaç günde bir Facebook'tan konuşuyorlar ve bana Joshua'nın Amelie'yi hastanedeki kıyamet gününden beri görmediğini söylediler. Buna inanmakta zorlanıyorum. Cameron Bridget'le her konuştuğunda beni soruyor. Bunu biliyorum çünkü farkında olmadan çoğu zaman benimle konuşuyor.

Yılbaşı gecesi birkaç margarita içtikten sonra Cam, Josh ve Adrian'a mesaj attım.

**Mutlu Yıllar Sizi
Düşünüyorum X**

Cameron'ın mesajı geri döndüğünde gülümsediğimi ve gözyaşı döktüğümü hatırlıyorum. Çok sarhoş olmalıydı.

**Mutlu yıllar, bebeğim.
Seni seviyorum.
X**

Tekrar bekledim ve telefonumdan bir mesaj sesi gelince heyecanla elime aldım... Adrian da sarhoş olmalıydı, çünkü yazdığı mesaj bir anlam ifade etmiyordu.

**Mutlu yıllar Sindirella.
Seni özlüyoruz.
Mesajı okuyun!**

Lanet mesajı oku. Joshua'dan bir mesaj istedim. Senden değil, Cameron'dan değil. Onun, sadece onun beni özlemesini istedim. Joshua'nın muhtemelen son beş yıldır bitchvet ile olduğu gibi تنها bir adada olduğunu fark ettikten sonra başka seçeneğim yoktu. Kalbi kırık, kendine saygısı olan her kızın bu durumda yapacağı şeyi yaptım. Durumu biliyorsunuz... Yılbaşı gecesi annem ve büyükannemle birlikte havai fişek gösterilerini televizyondan izlemek için evde kalmak. Sırtımı margaritalara verdim, Beyonce'yi açtım ve büyükannemle annem salonda otururken iki saat boyunca dans ettim.

beni izledi ve tabii ki iyi bir dansçıymışım gibi davrandı. Sanırım terim tam olarak Bootylicious idi. Tanrım, eğer bu aşk değilse, nedir bilmiyorum. Yeni yıla girmek için ne güzel bir yol. Anı aklımdan geçerken kaşlarımı çatıyorum. Tam bir eziğim.

Max arabaya geri atlarken beni hayallerimden çekip çıkarıyor. "İlk günün için hazır mısın?" Gülümserken gözlerini bana diyor. "Pek sayılmaz."

Kaşlarımı çatıyorum. Bugün yeni bir işe başlıyorum ve çok gerginim. Cehennem. Devlet hastanesinde psikolog olarak çalışacağım. Sıradan bir psikolog ve haftada sadece otuz saat. Joshua'nın boşanma anlaşmasından sonra, neyse ki para artık benim için bir sorun değil. Paraya dokunmadım ama faizi fena değil. Kızlar ve psikoloğum seks terapisti olarak çalışmamın özel hayatımı etkiliyor olabileceği konusunda beni sıkıştırıyorlardı ve sonunda onlarla aynı fikirde olmak zorunda kaldım. Hâlâ kâbus görüyorum ama bu işe başladığım için o kadar gerginim ki beş gündür hiç kâbus görmedim, bu bir rekor. Belki de değişim şimdiden işe yarıyordur.

"Bu gece hâlâ dışarı çıkıyor musun?" Max soruyor.

"Evet, Steven geliyor mu?" Evden ayrıldığımızdan beri güneşlikli aynada makyajımı onuncu kez kontrol ederken mırıldanıyorum.

"Evet, dokuzda başlıyor. Siz ne zaman çıkacaksınız?"

Omuz silktim. "Emin değilim, istersen o başlayana kadar bekleyebiliriz." "Tamam. Güzel."

Max aşırı korumacı oldu ve bunun oldukça rahatlatıcı olduğunu söylemeliyim. Coby Allender olayı ve yetkililerin hala onun dışarıda bir suç ortağı olup olmadığını bilmedikleri bilgisi beni tamamen korkutuyor. Soğukkanlılıkla tecavüz edilip öldürülen on iki genç kadın... rahatsız edici. Sonunda Max'e tüm bu utanç verici vibratör hırsızlığını anlatmak zorunda kaldım ve Joshua, Ben ya da Adrian'a anlattırsa onu ölümle tehdit ettim. Neyse ki sessiz kaldı ama iki koruma daha tuttu.

Steven genç ve yakışıklı. Geceleri bizimle dışarı çıkıyor ... ve Abbie onunla yatmak için komplo kuruyor. Sürpriz, sürpriz. Mark daha yaşlı ve Cumartesi ve Pazar günleri gündüzleri çalışıyor ve Max hafta boyunca benimle takılıyor. İşler yolunda gidiyor çünkü Max kız arkadaşı ve onun kızlarıyla vakit geçirebiliyor ve Joshua da faturayı ödemeye devam ediyor. Nedeninden emin değilim... ama kimin umurunda... Parası yetmiyor değil ya.

Hastanenin otoparkına çeker. "İyi şanslar patron hanım." Sırıttırıyor.

Yüzümü buruşturuyorum. "Teşekkürler. Çok korkuyorum. Ya seks konuşmasına girsem? Cinsel terapiye karşı o kadar duyarsızlaştım ki artık neyin normal psikolog konuşması olduğunu bilmediğimden korkuyorum."

Gülüyor. "Vibratör, meni ya da fahişe kelimelerini kullanmamaya çalış." Gülümsemesini bastırmak için dudağını ısıtıyor.

Başımı salladım ve genişçe gülümsedim. "Bu kelimeler hoşuma gitti. Peki ya Viagra... Viagra diyebilir miyim?" Alay ediyorum.

"Evet, eğer bana bir senaryo getirirsen." Kıkırdıyor.

"Eeww, iğrenç." Kaşlarımı çattım. "Çok fazla bilgi var."

"Gördün mü, şimdiden işe yarıyor. Hiç iğrenç demiyorsun."

Gülüyorum ve omuzlarımı kamburlaştırıyorum. "Hey... haklısın. Bu gece görüşürüz. Bana şans dile."

1 AM KARGO ÇUBUĞU

Büyük ahşap banklarda, bastondan yüksek arkalıklı taburelerimize oturuyoruz. Krem rengi Çin fenerleri mekânın her yerinde sıcak bir ışık saçıyor ve yüksek sesli kahkahalar ve sesler odanın her yerinde yankılanıyor. Arka planda David Guetta çalışıyor. Yeni işimdeki ilk haftamın tamamlanmasını kutluyoruz. Görünüşe göre Cuma geceleri için yeni bir mekân bulduk. Bridget birkaç hafta önce hoşlandığı bir adamla tanışmak için buraya davet edildi ve bir anda birbirimize bağlandık. Burası kesinlikle Kuru Temizlemeci unvanını hak ediyor. Hiç bu kadar çok takım elbiseli güzel adamı tek bir çatı altında görmemişsinizdir - Cuma gecesi iş içkileri tabii ki. Fıçıdaki balıkları vurmak gibi, hiç şansları yok. Söylemeliyim ki, benim Avustralya Olimpiyat takımına seçilme şansım çok yüksek... Hıyar Alaycılığı dalında. Abbie'nin dediği gibi, umursamama sanatında ustalaşmış gibiyim. Onlara sahte isimler, sahte işler ve sahte telefon numaraları veriyorum, sahte niyetlerimden bahsetmiyorum bile. Daha geçen hafta adım Gertrude'du ve tahnitçiydim. Bu gece adım Çita ve akrobatım. Hayatımda hiç bu kadar gülmemiştim. Bridget Jeremy'den ayrıldı ve tarihte ilk kez üçümüz de erkekler konusunda aynı fikirdeyiz. Kimin umurunda... her neyse. Didge ve ben gecelerimizi yatarak ve kulüpte öpüşerek geçirirken, Abbie gecelerini Tristan adındaki askerden kaçarak geçiriyor. Görünüşe göre Tristan ona aşık olduğunu düşünüyor ve Abbie de korkmuş bir şekilde canını kurtarmak için kaçıyor. Artık Ivy'ye sadece yeterince eğlendiğimizde ve Abbie balkabağına dönüşüp Tristan'la eve gitmeye hazır olduğunda gidebiliyoruz, aksi takdirde

kız gibi davranmak zorunda. Çok komik. Değişiklik olsun diye onunla dalga geçmek çok eğlenceli. Birkaç hafta önce burada tanıştığımız dört adamla konuşuyoruz. Hepsi çok güzel ve bizden biraz daha genç, borsacılar ... ya da öyle diyorlar.

"Ee, Felicity," diyor adamlardan biri. Bu gece daha önce tanıştığımız başka bir adama el sallarken gözlerim etrafa bakıyor.

"Felicity," diye tekrarlıyor. Etrafıma bakmaya devam ediyorum.

"Siktir git. Adın Felicity değil, değil mi?" Beni dürtüyor.

"Oh, benimle mi konuşuyorsun?" Kıkırdıyorum.

Bridget gülüyor. "Ah der Felicity, başka kiminle konuşuyor olabilir ki?" Gözlerini bir ucube gibi kafasının içinde yuvarlıyor.

İçkime doğru kıkırdıyorum. "Peki senin adın neydi?" diye soruyor Bridget.

"Ne olmasını istiyorsun?" Gülüyor.

"Üçlü." Arkadaşı şok içinde içkisini yudumlarken o gülüyor. Hepimiz kıkırdıyoruz, gerçekten çok sinirliyiz.

"Adın ne senin?" diye sorar uzun boylu adam Abbie'ye.

"Limon, Misket Limonu ve Soda." Cıvıldıyor. Tanrım... erkekler ne kadar aptal.

"Sana bir tane getireyim." Bara doğru koşuyor ve bize göz kırpmıyor.

"Doğru, bu adamları öpüştürecek kıza bedava içki." Abbie bardağına sırtıyor.

Bir kahkaha patlattım. "Margarita, margarita alabilir miyim?" "Elbette," diye tersledi Bridget. "Ben martini istiyorum."

Uzun boylu adam içkisiyle geri döner. Abbie utangaç bir şekilde omuz silerken "Teşekkür ederim," diye fısıldar. Oh oğlum... bırak şunu! Bu adam bu saçmalığa inanıyorsa köpek boku kadar aptaldır. Abbie'nin vücudunda utangaç bir kemik yoktur.

"Bridget dört adama gülümseyerek, "Başka bir bara gidelim dedik," dedi.

"Sizinle gelebilir miyiz?" diye soruyor sevimli kıvrıkcık saçlı, kahverengi gözlü esmer masaya doğru eğilirken masumca.

"Evet, sanırım, ama bizimle parti yapmak istiyorsan bir kabul testi yapmalısın."

Abbie ve ben kahkahalarımızı gözlüklerimizin arkasına saklıyoruz.

"Evet, tamam." Uzun adam gülümsüyor. "Nedir bu kabul töreni?" Biz kıkırdarken çocukların hepsi gülüyor ve ucube gibi pazularını esnetmeye başlıyorlar.

"Seni istiyorum." Abbie'ye içki getiren adamı işaret ediyor. "Ve seni." Uzun boylu, siyah saçlı adamı işaret ediyor. "Öpüşmek için."

Gözleri şok içinde açılır.

Hepimiz kıkırdamalarımızı gizliyoruz ve Abbie'nin gözleri muziplikle parlıyor. "Dil öpücüğü," diye fısıldıyor gözlerini açarken.

"Asla olmaz." Arkadaşları başlarını sallamaya başlayınca onlar da endişeyle başlarını sallamaya başlarlar.

"Sadece, biz takım oyuncularınız... ne demek istediğimi anlıyorsan." Etkili olması için dudaklarını yalıyor. Bridget ve ben ciddi davranmaya çalışırken neredeyse altımızı ıslatıyorduk.

"Ve birlikte parti yaptığımız çocukların da takım oyununu sevdiklerini bilmek istiyoruz."

Kadının belki de bir grup seksinden bahsettiğini anladıklarında gözleri açılır. Bakış alışverişinde bulunurlar ve öpüşmek zorunda olmayan iki adam arkadaşlarına anlatmaya başlar.

"Yapın işte. Parti yapmak istiyoruz. Yap şunu."

Yedi kişilik grubumuzun tamamı, bunu yapıp yapmayacaklarına karar vermeye çalışırken kahkaha krizlerine giriyor.

"Cidden, hemen öpüşün. Gerekiyorsa kafasını da yap," diye çıkışır sarışın adam iki arkadaşına. Baskı altındaki zavallı iki adam gülsünler mi ağlasınlar mı bilemezler.

"Bu meydan okumayı gerçekten yaparlarsa ne yapacağız?" Bridget fısıldıyor.

Abbie içkisinden bir yudum alır. "Koş."

Yüksek sesle gülerken içkimi tükürdüm. Nereden çıktı bu Bok mu?

Öpüşmeyen iki adam arkadaşlarına öpüşmeleri için tezahürat yapmaya başlar ve biz

Arkamdan bir kolun bana dolandığını hissettiğimde hepsi kahkaha krizine girmişti. Şakağında dudakları hissettiğimde döndüm.

"Hey Doktor," diye gülümsüyor Jesten.

Döndüm ve ona genişçe gülümsedim. "Merhaba Jes."

"Öp, öp, öp, öp," diye bağırıyor grup arkamızdan. Jesten kaşlarını çatıyor. "Neler oluyor?"

Kıvrıcık saçlı adam öne doğru oturur. "Eğer öpüşürsek bu kızlar bizi üst üste yığacak."

Jesten bir kahkaha patlattı ve başını bize doğru salladı.

"Siz kızlar kaltaksınız." Jesten başını sallarken gülüyor.

"Biliyordum," diye bağılıyor çocuklar hep bir ağızdan bizi işaret ederken. Bridget, Abbie ve ben gülerken kadehlerimizi tokuşturuyoruz. "Siz kesinlikle öpüşecektiniz," diye gülüyor Abbie onları işaret ederken.

"Değildik," diye bağırırmaya başladılar. "Değildik."

Jesten saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Ben başka bir bara gidiyorum. Eve dönerken seni de almamı ister misin?"

Başımı sallıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Hayır, ne için?"

Yaramazca gülümsüyor. "Ateşli seks Doktor, başka?"

Abbie içkisini yudumlarken boğulur. "Evet, geliyor. Sen gidiyorsun!" Beni işaret ediyor.

Gülümseyerek başımı sallıyorum. "Hayır Jes, on bininci kez hayır diyorum."

"Tüm bu direnişin seni daha da ateşli yaptığını biliyorsun." Eğiliyor ve beni dudaklarımdan hızlıca öpüyor. "Sonra görüşürüz."

Dönüp üç arkadaşıyla birlikte bardan çıkışını izliyorum. Geniş omuzları ve kaslı sırtı o beyaz tişörtün içinde yenilebilir görünüyor, sevimli dar kıçının etrafındaki solmuş dar kot pantolondan bahsetmiyorum bile. Onda o şey var. Hani bazı erkeklerde olur da bazılarında olmaz ya. X-faktörü gibi. Bir erkekte gülünç derecede çekici bulduğum şeyin aynısı. Tanıdığım sadece bir erkekte var ve ondan bahsetmiyoruz. Bunu analiz etmeye çalışıyordum. Hakimiyet meselesi. Yirmi beş yıl sonra nihayet cinsel olarak baskın erkeklerle ilgi duyduğumu anladım... Ne yazık ki sadece iki piçle tanıştım. İkisi de seksi, ikisi de oyuncu, biri zengin, biri fakir. İkisi de akıl sağlığım için çok tehlikeli. Hayır, bir daha oraya gitmeyeceğim, piç-oyuncu-sevgili sendromundan kurtuldum. Keşke vücudum da beynime ayak uydurabilse.

"Çok seksi," diye tersliyor Bridget.

"Eğer buna dokunmazsan aptalın tekisin," diye bağılıyor Abbie. "Konuyu değiştir. Jesten sınırların dışında," diye çıkışıyorum.

"Güzel, o zaman onunla eve gidebilirim," diye gülümsüyor Abbie. "Cesaretin yok mu?" Gözlerimi kısıyorum. "O bankta oturuyor." "Ha, ondan hoşlandığını biliyordum." Gülüyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Kapa çeneni ve bana bir içki ısmarla, sürtük."

Ertesi gün her zaman cehennem gibidir - bunu kendime neden yapıyorum? Çamaşır yıkamak ve market alışverişi yapmak zorundayım... Akşamdan kalmayım. Tekrar. Yemek için bir hap alsak ve içtikten sonra kıyafetlerimizi dışarı atsak harika bir toplum olurdu.

Bir kez giydim ya da daha iyisi çıplak gezdim. Market alışverişi yok, yemek pişirmek yok, çamaşır yıkamak yok, katlamak ya da ütülemek yok... varlığımın en büyük felaketi. Ev işlerinden tutkuyla nefret ediyorum. Keşke bu işten zevk alan Martha Stewart tiplerinden biri olsaydım. Sadece sevmiyorum. Evimi temiz seviyorum ama her boş dakikamda bunu yapmak beni mahvediyor. Benimle yaşayan dağınık çocukları düşünsenize. Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor. Yerel marketimdeyim, el arabamla koridorları arşınıyorum ve bekçim ön tarafta kahvesini içiyor. Şarküterinin kokusu midemi bulandırıyor. Bu kusmuk kokulu peyniri kim yer ki? Yüzümü ovuşturuyorum ve kendimi kuru bir şekilde gerilmekten alıkoymaya çalışıyorum - bu tamamen saçmalık. Yine içmeyeceğim. Bulantı dalgasıyla savaşıırken terlemeye başlıyorum. Öldür beni şimdi. Telefonumu çıkarıp Abbie'ye mesaj atıyorum.

Bana bir ambulans çağır.

Hemen mesaj atıyor.

Gelemem. Morgdayım. Ölüyüm.

Bir saat sonra telefonum çaldığında evde bavulumu açıyordum. Sensiz bir sorunum daha azaldı! Sensiz bir sorunum daha azaldı! Rihanna'nın 'Diamonds' şarkısı çıktı ve Ariana Grande'nin 'Problem' şarkısı girdi. Bu şarkının sözleri bir şekilde hayatımda gerçek gibi duruyor... neden acaba?

Eskiden telefonum 'Diamonds' diye çaldığında ağlardım, şimdi ise bu sözleri duyduğumda gülümsüyorum.

"Merhaba."

"Merhaba

Tash."

"Merhaba

anne."

"Aşkım, benimle hastaneye gelebilir misin? Büyükannemde bir sorun var."

Kaşlarımı çatıyorum ve hemen yaptığım işi bırakıyorum. "Ne demek istiyorsun?" "Bilmiyorum, az önce beni aradı ve tuvalete gitmesi gerektiğini söyledi.

ve onu götürebilir miyiz?"

"Oh... tamam." Gözlerimi kocaman açarak cevap veriyorum. "Ben Didge'in evine gideceğim, sen de beni oradan alırsın." Paniklemeye başlıyorum ve bankın üzerindeki alışveriş torbalarının arasında anahtarlarımı bulmak için çılgınca koşturuyorum. Neden lanet olası anahtarlarımı sadece acelem olduğunda kaybediyorum? Et ve sütü çabucak bir kenara bırakıp arabaya yöneliyorum.

On beş dakika sonra Bridget ve ben evinin önünde annemin bizi almasını bekliyorduk.

"Peki o zaman ne dedi?" Bridget kaşlarını çatır.

Omuzlarımı kamburlaştırdım. "Bilmiyorum. Sadece o kadar. Büyükanнемin hastaneye gitmesi gerekiyordu ve bizim de gelmemiz gerektiğini düşündü."

"Evet. Ama sorun ne?"

"Bilmiyorum. Onuncu kez söylüyorum!" Çığlık atıyorum. Gerçekten bu saçmalık için çok hastayım.

"Sakin ol, seni çılgın sürük," diye tersliyor Bridget.

"Biliyor musun, hastaneye gittiğimizde beni içeri al. Alkol zehirlenmesinden ölüyorum ve bu senin suçun. Beni bu kadar çok içirmeyi bırak!"

Bana bakarken gülüyor. "Aslında düşününce bok gibi görünüyorsun."

Araba yanaştığında ve arka koltuğa yığıldığımızda ona sahte bir gülümseme gönderiyorum.

Büyükanнем ön koltukta oturuyor ve sakince gülümsüyor.

Arkadan koltuğuna doğru eğildim ve kollarımı boynuna doladım. "Neyin var büyükanne?" diye sordum. "İyi misin?"

Başını sallıyor ve iki elini boynuna doladığım iki elimin üzerine koyuyor. "Sevgilim, evet, birkaç gündür korkunç mide ağrıları çekiyorum."

Bridget soru sorarcasına yüzünü bana çeviriyor. "Bu ne anlama geliyor?" diye soruyor. Ben yine omuz silkiyorum. Arabayı sürerken annemin endişeli gözlerinin ona kaydığını görüyorum. Arkama yaslanıp endişeyle durumu değerlendiriyorum.

Hastaneye vardık ve merdivenlerden çıkarken büyükanнем acı içinde iki büklüm oldu.

"Anne, sorun ne?" Annem telaşla onun yanına koşuyor.

Bridget korkuyla elini ağzına kapatır. "Git ve birini çağır," diye tersliyor annem.

"Tamam." Kapılardan geçip resepsiyona koşuyorum.

"Büyükanнем dışarıda acı çekiyor ve buraya giremiyor."

"Tamam, birini bulacağım." Telefonu eline aldı ve bana sakince gülümserken bir arama yaptı. "Uzun sürmez, ona geri dön ve biri sana yardım etmek için dışarıda olacak."

"Tamam, ön merdivenlerdeyiz," diyerek başımı sallıyorum ve resepsiyona doğru koşarken bir hemşirenin çoktan büyükanнемle ilgilendiğini ve çift elektrikli kapıdan geçmesine yardım ettiğini görüyorum. Bridget bir hayalet kadar solgun ve yürüyor

yavaşça arkalarından. Annem yanında olduğu halde onu yaralı muayene odasına götürürler ve kapılar arkalarından kapanır.

Bridget ve ben üç saat boyunca acil serviste bekledik. Annem nerede? Neden gelip bize neler olduğunu anlatmıyor? Ne mi oluyor?

"Dün gece neden dışarı çıktık? Kendimi çok kötü hissediyorum," diye inliyor Bridget. "Daha kötü görünüyorsun," diye mırıldandım.

"Konuşabilirsin."

Annem kapıdan içeri giriyor ve ikimiz de hemen ayağa fırlayıp yanına koşuyoruz.

"Bazı testler yapmak için onu bir gece yatıracaklar."

Kaşlarımı çattım. "Ne için?"

"Görünüşe göre midesi ve bazı organları şişmiş. Az önce bir ultrason uzmanı çağırdılar ve bazı testler yaptıktan sonra daha fazla bilgi sahibi olacağız." Telefonunu çıkardı. "Robert'ı aramalıyım." Bizden uzaklaşıyor ve Robert'ın numarasını çevirmeye başlıyor.

"Sence neler oluyor?" Bridget soruyor. Omuz silkiyorum. "Emin değilim ama hoşuma gitmiyor."

Sonraki altı saat boyunca Bridget ve ben annemle birlikte bekleme odasında oturduk, endişeden hasta olduk ve kafeteryada bulabildiğimiz akşamdan kalmalığı tedavi eden tüm yağ tuzağı yiyecekleri yedik. Bir daha asla içmeyeceğim; bu tahammül edilemez.

O akşam saat yedide doktor dışarı çıktı. "Bayan Marx?"

"Evet," diye cevaplıyor annem ayağa kalkarken. Doktor elli yaşlarında, kırlaşmış ve kibar görümlü. Annemin elini sıkıyor. "Ben Robert Walton. Bugün annenize ben bakıyordum."

"O iyi mi?" diye soruyor annem.

"Evet, ona sakinleştirici verdik ve bir bebek gibi uyuyor." Gülümsüyor ve koridorun sonundaki ofisleri işaret ediyor. "Özel olarak konuşabilmemiz için konferans odasına gelmek ister misiniz?"

Bridget ve ben bakışlarımızı değiştirdik, bu kulağa hiç hoş gelmiyor.

"Tabii," diye cevap veriyor annem kısıp bir sesle. Endişeyle bize bakıyor.

Nazik doktor gülümsüyor. "Siz Netta'nın torunları mısınız?"

İkimiz de başımızı salladık. "İsterseniz siz de gelebilirsiniz." Onu koridorda takip ederek konferans salonuna giriyoruz ve hepimiz gergin bir şekilde salona oturuyoruz.

Annem yutkunuyor. "Neler oluyor?"

"Üzgünüm, anneniz ve büyükanneiniz dördüncü evre kanser hastası."

"Ne!" Annemin nefesi kesildi.

Biz şok içinde hareketsiz otururken Bridget sessizce elimi tutuyor.

"Kemik kanseri olarak başlamış olabileceğini düşünüyoruz ama şimdi pankreasına sıçramış," diyor doktor sempatik bir şekilde. "Acı çekmemesini sağlayacağız ama gerçekçi olmak gerekirse hastaneden çıkacağını sanmıyorum."

Annem kaşlarını çatıyor. "Ama o kadar iyi ki hiçbir belirti yok. Haftada en az üç kez onunla birlikte oluyorum, eğer iyi olmasaydı mutlaka bazı işaretler olurdu." Durumun gerçekliği tüm gücüyle yüzüne vurmaya başladıkça annemin sesi yükseliyor.

"Yapabileceğin bir şey olmalı. Para sorun değil, kardeşim Robert Stanton çok zengin bir adam. Biraz tedavi, denizaşırı?"

Doktor iç geçiriyor, başını sallıyor ve röntgen filmlerini çıkarıp ışıklı kutuya koyuyor. Bariz gölgeler ekranı kaplayınca hepimizin nefesi kesiliyor.

Üçümüz sessiz bir dehşet içinde otururken doktor gölgeleri işaret ediyor ve açıklıyor.

"Lütfen annenizin seksen dört yaşında olduğunu ve bu geç teşhis aşamasında vücudunun kanserden kurtulamayacağını unutmayın. Yapabileceğimiz bir şey olmadığı için üzgünüm."

Annem başını ellerinin arasına aldı ve ağlamaya başladı. Sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum ve bu gerçekten olmuyormuş gibi hissediyorum... Kendimi kopuk hissediyorum, duygularım yok. Bu gerçek olamaz.

"Ne kadar zamanı var, Doktor?" Annem gözyaşlarının arasından fısıldıyor.

Ayağa kalkarken elini onun omzuna koyuyor. "Çok değil... birkaç hafta, belki daha az."

Bridget annesini kucağına çeker ve doktor odadan çıkarken ikisi de ağlar.

Sandalyede arkama yaslandım, hiçbir şey hissetmiyordum. Güzel annem ve kız kardeşim için daha fazla acı geliyor. Bir aile daha ne kadarını kaldırabilir? Ne zaman yeter, tam anlamıyla yeter?

Sonraki üç gün hastanedeki bekleme odalarından sadece uyumak için çıkılan bir bulanıklıktır. Robert ve Margaret, Wilson, Scott ve eşi Alyssa ile birlikte geldi. Dünyanın en iç karartıcı yeri olan palyatif bakım ünitesinin dışındaki bekleme odasında kamp kurduk. Yoğun bakım bekleme odasının

Oda iç karartıcıydı ama en azından oradaki insanların iyileşme şansı var. Her ziyaretçi bu koğuşa sevdiklerine veda etmek için gelmiştir, buradan canlı çıkma şansı yoktur. Bridget o kadar yorgun ki artık umurunda değil ve salonda uyuyor, ayaklarını uzatmış, belki de salya akıtıyor. Ben de Wilson'la birlikte otomatın yanında yerde oturuyorum. Bacaklarım kıvrılmış ve kollarım dizlerimin etrafında. Düşüncelere dalmışım. Margaret, Scott ve Alyssa salonda. Annem ve Robert büyükannemin yanındalar, onun yanından ayrılmadılar. Ebeveyninize nasıl veda edersiniz? Kimsenin yapmak zorunda kalmaması gereken bir şey. Kanser. Tedavisi bulunmadan önce kaç güzel insanın bu sinsi hastalıktan ölmesi gerekiyor? Dünya üzerinde keşfedilecek bir felaket varken neden dünya liderleri uzay araştırmaları için her yıl milyarlarca dolar harcıyor? Dünyadaki her vergi mükellefinin kanser için bir tedavi istediğini biliyorum. Hükümetlerin bir an önce bulması gerekiyor.

Max burada, köşede oturmuş iPad'ini okuyor. Onun burada olması garip bir şekilde rahatlatıcı. Joshua'nın ısrarıyla beni korumaya başladığı ilk zamanları ve bundan ne kadar nefret ettiğimi düşünüyorum ama şimdi zavallı Joshua'nın her gün nelerle uğraştığını, neden böyle olduğunu ve Ben'in Joshua'nın güvenliği konusunda neden bu kadar takıntılı olduğunu anlıyorum. Görünüşe göre yaklaşık üç yıl önce Joshua'nın şirketi bir uygulama tasarlamış ve bunu milyonlarca dolarlık bir anlaşmayla, uygulaması için başka bir adamla görüşen büyük bir şirkete satmış. Adrian ve Joshua'nın haberi olmadan şirket diğer adamı terk etmiş ve onun yerine Josh'un uygulamasını satın almış. Bunun üzerine adam çılgına döndü ve Joshua'nın şirketinin kendi uygulama fikrini çaldığını ve Joshua'nın kendisinden milyonlarca dolar çaldığını, karısına ve ailesine mal olduğunu iddia etti. Adamın akli dengesi yerinde değil ve belli ki ilaçlarını almıyor. Max, bundan kısa bir süre sonra adamın Joshua'nın evine zorla girdiğini ve Joshua gece dışarı çıktıktan sonra eve döndüğünde orada beklediğini söyledi. Neyse ki yanında Carson ve çocuklar ile bir güvenlik görevlisi varmış. Adamın silahı varmış ve çıldırmış, onu öldürmekle tehdit ediyormuş ama onu yere yatırmayı ve polis gelip onu tutuklayana kadar orada tutmayı başarmışlar. Psikiyatrik bakım altına alındı ve üzerine AVO yerleştirildi ancak on sekiz ay önce Joshua bir Cumartesi gecesi Adrian ve Ben ile birlikte bir restorana girerken aynı adam elinde bir silahla çıkageldi ve onlara ateş etti. Neyse ki ateş edemiyormuş ve ıskalamış ama kaçmış ve hala firarda. Max bana onun adını söylemiyor. Sanırım sistemden bakabileceğimden falan korkuyor. Bakamam, akıl sağlığı kayıtlarına sadece

herhangi biri. Ama psikometrik testlerini görmeyi çok isterdim, böylece ne kadar tehlikeli olduğunu görebilirdim. Sürekli ortaya çıkıp tekrar öldürmeye çalışacağı korkusuyla yaşıyorlar. O zamandan beri Adrian'ı öldürmekle tehdit etti ve sanırım Joshua ile fotoğrafım çekildiği için tehlikede olduğumu düşünüyorlar... bu ve dünyanın hala evli olduğumuzu düşünmesi gerçeği.

Los Angeles'taki araba kaçırma olayı beni hala şaşırtıyor. Bu adam bu kadar dengesizse, muhtemelen sürekli bir işte çalışmıyordur, bu da kiralık katil tutacak parası olmayacağı anlamına gelir. Teorimi Max ile tartıştım ve o da benimle aynı fikirde. Biz bunun aynı adam olma ihtimalinin çok düşük olduğunu düşünüyoruz ama polis bundan emin... yani bilemiyorum. Polisin elinde o gece benzin istasyonunda Joshua'ya saldıran tetikçilerin görüntüleri var ve sadece bir isim bulmayı bekliyorlar ve sonra herhangi bir bilgi veya belki de tetikçiye kiralayan kişiyi bulmak için banka hesaplarını takip edebilecekler. Her iki durumda da kabuslarım haklı. Benim güzel adamımın ölmesini isteyen çılgın insanlar var ve o çok sıkı korunuyor. Bundan nefret ettiğini biliyorum. Koridorun sonundaki kapılar açıldığında kâbusumdan sıyrılıyorum. Kalbim duruyor ve önce Ben'in, sonra da başka bir gardiyanın içeri girdiğini görünce nefesim kesiliyor. Cameron önde yürüyor, kot pantolon ve beyaz bir gömlek giymiş, saçları kıvrılmış ve dağınık, arkalarında Joshua.

İki muhafız arkasında yürüyor. Bunu ağır çekimde izliyormuşum gibi hissediyorum. Lacivert bir takım elbise, uçuk pembe bir gömlek giymiş, lacivert kravat takmış. Boyu ve duruşu etrafındaki erkeklere hükmediyor. Koyu çikolata rengi saçları çok kısa ve bu da güçlü çene hattını, koyu tenini ve güzel iri dudaklarını vurguluyor... Yüce Tanrım! Gözlerim acıyla kapanıyor ve başımı öne eğiyorum.

Ne kadar güzel olduğunu unutmuşum.

Köşeye sıkışmış bizi fark etmeden koridorda zarıfçe yürüyor. Odanın diğer ucundan onu izlerken kalbim durdu. Bir insan nasıl bu kadar çok cinsel enerjiye sahip olabilir? Bu haksızlık. Hemen ona karşı bir sevgi dalgasına kapılıyorum ve gözlerim yaşlarla doluyor. *Kes şunu. Durdur şunu. Durdur şunu.* Ben bizi gördü ve bize doğru yöneldi. Altımı mı ıslatacağım yoksa zıplayıp bir hayran gibi çılgılık mı atacağım bilemiyorum. Bridget şimdi sandalyesinde uykulu bir şekilde oturuyor ve bana bakarken gözleri kafasından fırlamak üzere. *Evet Bridget, görüyorum amına koyayım.*

Bize doğru yürüyorlar ve Cameron hemen annesine sarılıp yanağından öpüyor. Ayağa kalkmaya çalışırken duygu seline kapılıyorum. Gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum. Grubun en arkasında duruyorum.

ocuk sıramı bekliyor. Joshua sonra dönüyor ve hastane odasından çıkan annemi öpüyor. Onu kucaklıyor, sonra Bridget'i, sonra da Margaret'i. Kıpırdamadan durdum, donup kaldım. *Benim sıram, benim sıram.*

Cameron bana doğru yürüyor. "Merhaba Tash," diye fısıldıyor yanağıma hafıfe bir öpücük kondurup kolunu bana doluyor ama benim gözlerim henüz bana doğru bakmayan Joshua'da. Ben ona doğru yürürken aile hep birlikte nefeslerini tutuyor. Elleri ceplerinde ve yere bakıyor.

"Merhaba Joshua," diye fısıldıyorum onu yanağından öpmek için eğilirken. Soğuk gözleri benimkilerle buluşuyor ve pcğmden kaçınmak için başını çeviriyor. "Dokunma bana," diye fısıldıyor.

BÖLÜM 12

Şok içinde ondan UZAKLAŞIYORUM ve Bridget acıyarak kolunu nazikçe bana doluyor, kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Ona dokunma... Bana ona dokunmamamı söyledi. Kendimi toparlamaya çalışırken hemen yere bakıyorum, dünyam kendi ekseninde dönüyor. Joshua'nın babası Robert odaya giriyor ve iki oğlunu görünce yüksek sesle gülüyor. İkisini de kucaklıyor. Bridget destek olmak için elimi tuttu. Kıpırdamadan duruyorum, başım eğik. Ne bekliyordum bilmiyorum ama bu değildi. Wilson ve Scott yanlarına geldi ve aile konuşmaya başladı. Cameron Robert'a prognozu sorarken omzumun üzerinden Joshua'nın gözüne bir şeyin takıldığını görüyorum. Dilini üst dişlerinin önünde gezdiriyor.

"Bir dakika izin verir misiniz?" diye tersliyor yanımdan geçerken.

Ne yaptığını görmek için dönüyorum ve geniş odanın diğer tarafındaki Max'e doğru yürüdüğünü görüyorum. Lanet olsun. Peşinden koşmaya başladım ve tam zamanında yetiştim,

"Kıçını tekmelemeden önce git buradan." Max gözlerini kısar ve Joshua'ya dik dik bakar.

"Joshua, onunla böyle konuşma!" Nefes nefese kaldım.

Bana şeytanın ta kendisi gibi saldırıyor. "Onunla istediğim şekilde konuşurum Natasha. Burada bu adamla aynı odada oturmayacağım," dedi ve ona yukarıdan aşağıya baktı, "hain."

"Joshua, Max'in Avustralya'ya dönmeme yardım etmiş olması onun sana ihanet ettiği anlamına gelmez. Sürekli olarak sana geri dönmemi sağlamaya çalıştı," diye cevap veriyorum gergin bir şekilde.

Tiksintiyle geri adım atar ve Ben yanına gelir. "Burada bir sorun mu var?" Ben, Joshua'nın dirseğinin arkasını nazikçe tutarken sorar.

Joshua Max'e ters ters bakarken dilini tekrar ön dişlerinin üzerinde gezdiriyor, sonra diğerlerine dönüyor. "Ondan kurtulun," diye bağırarak uzaklaşıyor.

Max arkasından ters ters bakıyor.

Ben ensesini kaşırken Max'e sessizce, "Gitsen iyi olur," diyor.

Max'in gözleri onay için bana kayıyor. Bunu söylediğine inanamıyorum. Bariz bir şekilde öfkeli olan Joshua'ya bakıyorum. Elleri ceplerinde, bacaklarını açmış, kardeşleri onunla konuşmaya çalışırken Max'e bakmaya devam ediyor.

Gözlerim endişeyle iki adam arasında gidip geliyor. "Max, belki de sen gitmelisin, yeterince güvenlik var. Sahip olduğumdan daha fazla drama ihtiyacım yok. Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Max dudağını ısırır ve başını sallar. Ben'e, "Natasha eve dönene kadar yanında bir koruma olduğundan emin ol," der.

Ben başını sallar ve Max'in elini sıkar, "Seni görmek güzel dostum." Gülümsüyor.

Max daha sonra asansöre doğru yürüyor ve alt katta gözden kayboluyor. Arkasından kapalı kapılara bakıyorum. Bu adam kim olduğunu sanıyor? Fabio gibi içeri giriyor, öpücüğümü reddediyor, ona dokunmamamı söylüyor ve sonra korumama gitmezse kışını tekmeleyeceğini söylüyor. Diğerlerinin yanına geri dönüyorum ve Wilson beni boynumdan şefkatle tutup kafama kilitliyor. Joshua kıpırdamadan duruyor, elleri cebinde, ona bakıyor ve kaşlarını kaldırıyor. Wilson hemen kolunu benden çekiyor. Doğru ya, Wilson'ın da bana dokunmasına izin yok. *İnanılır* gibi değil.

"Kahve alacağım," diye çıktım.

"Ben de geleceğim," diye gülümsüyor Bridget çantasını alırken. Asansöre biner binmez Bridget aşağı yukarı zıplamaya başlıyor. "Aman Tanrım. Abbie'yi aramam lazım." Telefonunu çıkardı ve mesaj atmaya başladı. Ne yazdığını okuyor: "Ateşli. Ateşli. Ateşli. Çok ateşli." Günlerdir ilk kez yüksek sesle gülüyor. Yüksek sesle okurken mesaj atmaya devam ediyor: "Bay Stanton şehre geri döndü." Ne demek istediğini vurgulamak için aptal kafasını sağa sola sallıyor.

Ona ters ters baktım. "Sen tam bir eziksin. Bana takındığı tavrı duydu mu? Merhaba... Flaş haber. *Benimle* oynadı *pislik*. Buraya gelip bana emir yağdıramaz. Kendini ne sanıyor?"

Bridget gülümsüyor ve omuzlarını kamburlaştırırken dudağını ısırıyor.

"Ama onunla aynı odadasın."

"Yani," diye cevap veriyorum.

"Ne olacağını kim bilebilir? Tutkulu bir makyaj seksi yapıyor olabilirsiniz. Hatta belki bu gecenin ilerleyen saatlerinde." Ellerini başının üzerine koyarken gözlerini açıyor ve heyecanla parmaklarını oynatıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Kafan mı güzel senin?" Şak diye söyledim. Kapılar açıldı ve fuayeye doğru yürüdüm. Beni bekleyen iki güvenlik görevlisi buldum. Lanet olsun, her yerdeki bu güvenlik görevlilerinden bıktım usandım.

Yarım saat, kocaman bir çikolata ve bir fincan çaydan sonra kendimi sadece öfke duyacak kadar sakinleştirdim ve Bridget'le bir başa çıkma stratejisi geliştirdim. Benimle konuşmasını bekleyeceğim. Önce onu öpmeye çalıştım ama beni tersledi. Muhtaç görünmeyeceğim. Yani top onun sahasında, yalvarmayacağım. Hayatta olmaz. Sakin, soğukkanlı ve tamamen bencil olacağım... tıpkı onun gibi.

Bir katırın özür dilemesini beklemek çok saçma. Hayatım boyunca bu kadar inatçı... bu kadar sinir bozucu, dik kafalı, son derece muhteşem bir piçle karşılaşmadım. Dört gündür benimle göz teması kurmadı. Koridorda yan yana geçip başka tarafa bakmaktan bahsetmiyorum, bir hastanenin bekleme salonunda karşılıklı oturmaktan bahsediyorum, bana bakmayı bile reddediyor. Bridget ve Joshua'nın salonda konuşmalarını izlerken Wilson'la birlikte kola makinesinin yanında yere oturuyorum. Bridget bir hikâye anlatıyor ve çok hareketli, Joshua sandalyesinde arkasına yaslanmış, başını mindere dayamış, bacaklarını iki yana açmış ve gülüyor. Karşılarında oturan Cameron da gülüyor - ne hakkında konuşuyorlar?

Wilson'ın gözleri baktığım yere dikiliyor. "İyi misin piliç?" diye soruyor sessizce.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet." Omzumla ona çarpıyorum.

"Sen?"

Gülümsüyor ve bana vuruyor. "Evet, ben iyiyim." Gözleri Josh'a bakıyor. "Onunla konuştun mu?"

Başımı eğiyorum. "Hayır. Bana bakmıyor bile."

Ciddiyetle başını sallıyor. "Kendine gelecektir."

"Onu asla incitmek istemedim Wils, onu sevdim," diye iç geçirdim. Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Geçmiş zaman mı?"

Gözlerimi indirirken omuz silkiyorum.

Rahatlamış ve nazik görünen Joshua'ya bakıyorum. Çok güzel. Bridget bunu konuştuğu herkese yapıyor, özellikle de bana. Çocukların hâlâ onunla vakit geçirmek istemesini kıskanıyorum ama ne Cameron ne de

Joshua bana neredeyse tek kelime etmedi. Cam'in kin beslediği apaçık ortada. Onunla konuşabilmek için yalnız kalmayı bekliyorum. Arka planda elektrikli asansör kapılarının sesini duyuyorum.

"Ayrıldığımızdan beri Los Angeles'a gittin mi?" Wilson başını sallar ve gülümser.

"Josh, Amelie ile birlikte mi?" diye sordum. Umutsuz göründüğümü biliyorum ama bilmem gerek. Wilson bana gerçeği söyleyecektir; muhtemelen Stanton ailesindeki tek oyuncu olmayan kişi o.

Başını sallıyor ve kolunu omzuma doluyor. "Hayır."

"Biriyle görüşüyor mu?" diye sordum. İçimdeki eziklik ortaya çıkınca sessizce yaltaklanıyorum.

Omuz silkiyor. "Josh sadece Josh'luk yapıyor, özel biri değil, Natasha Marx'a uzaktan aşık."

Bir nefes veriyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "Yani aşık, onunla konuşmuyor bile?" Kekeliyorum.

"O kadar aşık ki onunla konuşamıyor," diye fısıldıyor.

"Kızım nerede?" Adrian'ın sesi odada yankılanıyor ve gözlerim yerinden fırlıyor.

"İşte orada." Beni köşede görünce güldü. Tanrıya şükür, Adrian beni gördüğüne sevindi.

Yanıma geldi ve beni kollarının arasına aldı. "Benim güzel pilicim, seni özledim." Gülümsüyor.

Onu kucaklarken gözlerim yaşlarla doluyor. Bir süre kucaklaşmadan duruyoruz. Geri çekildiğimde gözlerim sessizce beni izleyen Joshua'ya kayıyor. Wilson haklı, o incinmiş. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Adrian köşedeki koltuğa uzanıyor ve beni de yanına çekerek elimi kucağında tutuyor. Joshua'nın gözleri odanın diğer ucundaki sarmaş dolaş ellerimize kayıyor.

"Nasılsın?" diye gülümsüyor.

Başımı salladım. "Tamam, sanırım. Daha iyi olabilirdim." Gülümsüyorum. "Bu korkunç bir şey, değil mi?" Adrian iç geçiriyor.

"Öyle," diye iç geçiriyorum. "Joshua ve Cameron'ın benimle konuşmamaya karar verdiklerinden bahsetmiyorum bile, bu yüzden aslında her şey boktan," diye fısıldıyorum üzgün bir şekilde gülümserken.

Adrian'ın gözleri çocuklara kayar ve kaşlarını kaldırır. "Onunla konuşmayacak kadar saçmalıyor musunuz?" diye yüksek sesle çıkışıyor. Kahretsin, ne kadar utanç verici, lütfen sessiz olun.

"Seninle konuşuyorum, benimle konuşmadın," diye soluk soluğa kalıyor Cameron.

Utanç içinde gözlerimi indiriyorum.

Joshua kaşlarını kaldırır. "Konuşma zamanı altı ay önceydi, şimdi söyleyecek hiçbir şeyim yok," diye alay ediyor.

Buna inanamıyorum, kanım kaynamaya başlıyor. "Aslında eğer skor tutacaksak, konuşma zamanı hastanedeydi," diye çıkışıyorum.

"Hadi kahve içelim," diye kaşlarını çatıyor Bridget, umutsuzca dikkat dağıtmaya çalışıyor. O ayağa kalkıyor, Cameron ve Joshua da onu takip ediyor.

Oturduğum yerde kalıyorum ve Adrian beni elimden tutup yukarı çekiyor. "Gidelim Sindirella, kahve zamanı. Yeter," diye tersliyor.

Kafeteryaya indik ve tezgâhın arkasındaki aptallar üç çocuğu görünce neredeyse altlarına yapacaklardı.

"Ben hallederim," diye mırıldanıyor balık surat. "İki duble latte. Biri şekerli. Gördünüz mü, siparişinizi hatırladım." Cameron'ı işaret ediyor ve kıkırdıyor. Joshua sırtıyor. Bridget, Adrian ve ben birbirimize donuk donuk bakıyoruz. *Bırakın şunu aptallar.* Bridget gözlerini şaşı yaptı ve ben kıkırdadım.

Bridget garsona gülümsüyormuş gibi yaparken, "Ben de günde iki kez ne varsa ondan alacağım," diye cevap verir. Parmaklarını tezgâha vurarak yuvarlar.

Garson kız rahatsız görünüyor ve hepsi kıkırdayan diğer çalışan kızlara bakıyor. "Aslında siparişinizi hatırlayamıyorum, canım," diye gülümsüyor.

"Tabii ki hayır. Çok büyük bir hafızan olmadığını söyleyebilirim," diye tersliyor Bridget. "Ya da beynin," diyor Adrian ve bana. Gülümsemelerimizi gizlemek için başlarımızı öne eğiyoruz.

"Meeeeooow," diye kıs kıs güler

Cameron. "Şşşt," diye tersler

Bridget.

Dış bahçeye bakan pencerenin yanındaki koltuğa oturuyoruz - bu rahatsız edici. Joshua'nın iri mavi gözleri bana dik dik bakarken, dilini üst dişlerinin önünde küçümseyerek gezdiriyor.

Gözlerim onunkileri tutuyor. "Evet, Joshua. Ne söylemek istiyorsun?" Kendimi tutamıyorum. Dört gündür nazik davranıyorum ve biliyor musunuz, bunu bir dakika daha yapamam. Keşke çıkıp bana bağırса.

Kendi arkadaşlarımın yanında kendimi çok rahatsız hissetmeme neden oluyor ve ben yanlış bir şey yapmadım. Başını sallıyor ve öfkeyle yere bakıyor. Bu sessiz muamele beni öldürüyor ve öfke kanımı ısıtırken terlemeye başlıyorum

Cameron ve Adrian kaldıkları oteli tartışıyorlar ve Bridget onlara kalmaları gereken yeni bir yerden bahsetmeye başlıyor. Joshua'nın gözleri bana sabitlenmişti. Asıl mesele şu ki

Bana doğru bakmasından bile keyif alıyorum ve tek yapmak istediğim masanın üzerine tırmanıp onu boğmak. Buraya geri geliyor, Max'i azarlıyor, beni görmezden geliyor ve sonra sehpanın üzerinden bana pis pis bakıyor. Pislik.

Balık Surat kahveleri herkesin önüne koyarken "Buyurun," diye cıvıladı. Bridget kahvelere bakıyor ve gözlerini bana dikeyor. Garsonun ardından "Affedersiniz," diye sesleniyor.

"Evet," diye cevaplıyor balık surat.

"Bu iki kahveyi geri alabilir misin?" Kendisinininkini ve benimkini işaret ediyor. Garson kaşlarını çatı.

"Köpüğümüzün içinde aşk kalpleri de istiyoruz. Peki şekerlemelerimiz nerede? İsteğe bağlı ekstralara hak kazanmak için yakışıklı olmanız ve penisinizin olması mı gerekiyor?" Bridget gülümsüyormuş gibi yaparken fazla tatlı bir şekilde soruyor.

Çocukların hepsi kahvelerini yudumlarırken ben utançtan yerin dibine giriyorum.

Bridget'e ters ters bakıyor ve ben de elimi kahvemın üzerine koyuyorum. "Ben iyiyim," diye gülümseyerek el sallıyorum. Başını sallıyor ve Bridget'in kahvesini arkadan alıyor.

"Seni aptal," diye çıkıştım. "Kahvene tükürmek için oraya gidiyor."

Herkes gülüyor. "Öyle," diye kekeleyor Cameron.

Sensiz bir sorunum daha azaldı. Sensiz bir sorunum daha azaldı. Telefonum masanın üzerinde çalışıyor. Joshua kahvesini havada bırakıp bana ters ters bakıyor.

"Yeni zil sesi. 'Diamonds'a ne oldu?" diye çıkışır.

Bridget yüksek sesle güler. Kahretsin, hatırladı. "Bu şarkının daha uygun olduğunu düşünmüştüm," diye kekeledim utanarak.

"Bu benim zil sesim olmalı. Senin değil," diye kaşlarını çatıyor.

"Bu iyi gidiyor. Sence de öyle değil mi?" Cameron kaşlarını kaldırırken kahvesine gülümsüyor.

Kapa çenenı Cameron. Dick. Beni de kızdırıyorsun.

Onu izlerken kahvemi içiyorum... onları. Buradaki her kadının bu üç adama bakmasına şaşmamalı, son derece muhteşemler. Joshua biraz daha alfa erkeği ve erkeksi olsaydı, kadınları sadece onlarla aynı odada bulunarak hamile bırakırdı. Bu hiç adil değil, neden çirkin ve ot gibi olamıyor? Bir mesaj alır ve telefonunu eline alıp okurken gülümser. Kimden gelmişti? Ondan mı? O iğrenç güvensizlik hissi mideme sızıyor. Bunu kendime neden yapıyorum? Burada oturamam, uzaklaşmalıyım. Neden bana böyle hissettiriyor? Neyim var benim böyle?

Aceleyle ayağa kalktım. "Ben odaya dönüyorum."

"Ama kahvene dokunmadın," diye mırıldanıyor Adrian.

"Sende Bridge, ben olsam senin tantinden sonra seninkine dokunmazdım. Orada görüşürüz," diyerek başını salladı ve gülümsedi.

Yarım saat sonra büyükannemin odasından çıkıyorum ve salonda bıraktığım çantamın yanına gidiyorum. Büyük bir grup halinde oturan çocuklara ve Bridget'e dönüyorum. "Ben gidiyorum." Başparmağımla kapıyı işaret ediyorum. "Yarın hepinizle görüşeceğim," diye iç geçiriyorum, yenilmiş bir halde. Adrian burada olmadığına göre gitmiş olmalı.

Joshua'nın gözleri benimkilere kayıyor ve hemen başını eğiyor. Midem bulanıyor, hâlâ tek kelime etmiyor, hoşça kal bile demiyor. Dönüyorum ve koridorda ilerlemeye başlıyorum.

Cameron peşimden koşarken "Tash, seni geçireyim," diye sesleniyor. Ha, şimdi ne var? Beni yalnız bırak.

"Zaten seninle konuşuyorum," diye tersliyor. Öfkem geri dönmeye başladığında hızlandığımı fark ediyorum. "Bu harika, ne kadar büyüksün," diye mırıldanıyorum.

Hızlı adımlarla yürümeye devam ediyorum ve o da beni takip ediyor. "Sadece seni anlamıyorum, hepsi bu. Bu da beni kızdırıyor."

Ona kaşlarımı çatarken duruyorum. "Yani bana kızgın mısın?" Göğsümü işaret ediyorum.

Öfkeyle başını sallıyor.

"Neden bana bu kadar kızgınsın?" Tersliyorum.

"Joshua'ya davranış şeklinden hoşlanmıyorum."

Oh, küstahlık. "Kardeşinle olan geçmiş ilişkimin seninle olan ilişkimle hiçbir ilgisi yok. Yakın olduğumuzu sanıyordum."

Dudaklarını birleştiriyor. "Evet, öyleydik. Öyleyiz," diye düzeltiyor.

Gözyaşlarım tehdit ederken yüzümü buruşturuyorum. "Ne var biliyor musun? Unut gitsin. Senin sahte arkadaşlığına ihtiyacım yok Cameron. Yılbaşında sana mesaj attığımda ve sen bana o güzel cevabı gönderdiğinde aramızın iyi olduğunu düşünmüştüm. Sanırım Joshua'nın kıcına öyle bir sokulmuşsun ki kendi adına bile düşünemediğini fark etmemişim."

"Saçmalıklarına benimle başlama. Yılbaşında bana mesaj bile atmadın, sana kızgın olmadığımı nereden biliyorsun?" diye çıkışıyor.

Yüzümü tekrar buruşturuyorum ve başımı sallıyorum. "Sarhoş olmalıydın. Bana bebeğim dedin ve beni sevdiğini söyledin. Ayıktım Cameron, hatırlıyorum."

Geri çekilir ve gözlerini kısar. "Sana hiç mesaj yazmadım, Natasha. O gece o kafeden ayrıldığımızdan beri seninle hiçbir temasım olmadı."

Elimi kalçama koydum. "O zaman kim yazdı?" Tersledim.

Gözlerini kısar ve başını sallar. "Çok iyi tanıdığım lanet olası bir aptal."

Öfkeyle fırlayıp gidiyor. Ayağa kalkıp koridordan geri dönmesini ve köşeyi dönmesini izliyorum. Zihnim aşırı hızda çalışıyor. Mesajı o yazmadıysa, kim yazdı? Lütfen bana Joshua olduğunu söyle.

BÖLÜM 13

Bugün, büyükannemin hastalığını öğrendiğimizden beri işe döndüğüm ilk gündü. Saat sekizden dörde kadar çalıştım ve onu görmek için hastaneye yeni geldim. Siyah yüksek bel eteğimi, krem rengi ipek bluzumu, şeffaf çoraplarımı ve rugan ayakkabılarımı bilerek giymiştim. Saçlar yukarıda, gözlükler takılı. Onun çok sevdiğini bildiğim sekreter şeyini yapıyorum. Zaten benden nefret edecekse, bari iyi görüneyim ve lanet olası yüzüne vurayım.

Dün gece bütün gece yılbaşındaki o mesajla ilgili kafa patlattım. Cameron'ın telefonundan mı göndermişti? Bu doğru mu, beni hala seviyor mu? Belki de Adrian çöpçatanlık yapmak için göndermiştir. Bunu öğrenmenin tek bir yolu var. Onu test etmek ve oğlum, o test edilecek. Üst düğmemi açıyorum. Bugün kendimi daha iyi hissediyorum, kendime daha çok güveniyorum. Sanırım bu sabah duşta bir aydınlanma yaşadım. Nihayet. Sadece altı acı dolu ay sürdü. Bizi bir arada tutmaya çalışmaktan bıktım. Eğer o gerçekten umursamıyorsa, ben neden umursayayım? Bir dahaki sefere Jesten bana çıkma teklif ettiğinde gideceğim. Boş ver, doldur onu.

Koridorda yürüyorum ve herkesin bir grup halinde oturduğunu görüyorum, sırtları bana dönük. Önce Bridget dönüp beni görüyor, gözleri açılıyor ve bilmiş bir gülümsemeyle sırtıyor. Anladın mı kardeşim, geri döndüm.

Zarifçe yürüyorum ve telefonumu çıkarıyorum. "Merhaba," diye gruba gülümsüyorum. Cameron gülümsüyor. "Merhaba Tash."

"Merhaba," diyor diğerleri hep bir ağızdan.

Joshua vücudumun uzunluğuna bakıyor ve gözlerini öfkeyle kaçırıyor. Robert yanıma geliyor ve kolunu bana doluyor. "Benim güzel Natasha'm bugün nasıl?" diye genişçe gülümsüyor.

Gülümsüyorum. "İyi teşekkürler, bugün yeni işime geri döndüm. Biraz normale döndüğüme sevindim."

"Yeni iş mi?" Kaşlarını çatıyor. "Şu an nerede çalışıyorsun?"

Gülümsüyorum ve göz ucuyla Joshua'nın kafasını bana doğru çevirdiğini görüyorum. "Cinsel Psikoloji Kliniği'nden ayrıldım. Artık hastane sisteminde çalışıyorum, sadece normal psikoloji."

Gülümsüyor. "Gerçekten."

Cameron araya giriyor. "Vay canına Tash, büyük hamle. Yaptığın şeyden neden vazgeçtin?"

Omuz silkiyorum. "Sadakatsizlik ve bozuk ilişkilerle uğraşmaktan bıktım."

Gözlerim Bridget'e kayıyor ve o bana göz kırıyor. Al bakalım, pislik.

Telefonum çalıyor. *Sensiz bir sorunun daha azaldı. Sensiz bir sorunun daha azaldı.*

"Affedersin Robert." Ekrana bakarken telefonuma cevap vermek için geri çekiliyorum. Abbie, hadi onun sessiz sinema oyunlarından birini oynayalım. Oyun başlasın.

"Merhaba Natasha Marx," diye mırıldanıyorum parmağımı

Robert'a doğru kaldırırken. Gruptan uzaklaşıyorum ve sahte bir kahkaha atıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Abbie tersliyor. "Sen oluyorum," diye gülümsüyorum.

"Ne?"

"Küçük bir piyasa araştırması yapıyorum, kimin hâlâ ilgilenip ilgilenmediğine bakıyorum," diye fısıldıyorum gruptan uzaklaşıp pencereye bakarken.

"Aman Tanrım. Bayıldım. Sahte gülüş, bir erkekle konuştuğunu düşünmesini sağla."

Kaşlarımı çatıyorum. "Tanrım, çok çaresizim," diye fısıldıyorum.

"Güven bana, bu bok işe yarıyor." Kıkırdıyor. Ben de yüksek sesle gülüyorum. "Şimdi seni duyabildiğinden emin ol ve evet de, eğer oradaysan Cumartesi gecesi beni göreceksin çünkü henüz ne yaptığını bilmiyorsun ama davet için teşekkürler."

"Ne, bu çok saçma," diye fısıldıyorum kaşlarımı çatarken. "Sadece söyle," diye tersliyor.

Dönüp gruba doğru yürüyorum, yolda "Henüz emin değilim. Cumartesi akşamı görüşebiliriz. Davetiniz için teşekkürler. Hoşça kalın." Kahretsin, her şeyi berbat ettim. Telefonumdan hemen bir mesaj geliyor ve kontrol etmek için adımımın ortasında duruyorum.

Ben Bridget.

Joshua az önce sana boynunu kırdı.

Sırıtiyorum ve oturuyorum. Yaramaz bir sekreter kıyafetinin gücü asla hafife alınamaz. Bridget'in karşısına oturuyorum ve o da bana sırtıyor. Gülmemek, beşlik çıkmamak ya da aynı derecede saçma bir şey yapmamak için gözlerimi kaçırıyorum.

Robert ayağa kalkar. "Bu hafta sonu annemin tüm arkadaşları her yerden geliyor, bu yüzden siz çocuklar hafta sonu izinlisiniz. Bütün bekleme alanını işgal edemeyiz, dışarı çıkın ve biraz stres atın. Bu gece onu gördükten sonra pazartesiye kadar gelmeyin." Herkes ciddiyetle başını sallıyor. Kalbim düşüyor

-Onu bütün hafta sonu görmeyeceğim. Bridget aklımı okuyabiliyor olmalı.

"Tash, Abbs ve ben yarın gece Ivy'ye gidiyoruz. Neden sen de Hepsi geldi mi?" diye masumca soruyor.

Cameron ve Wilson başlarını sallıyorlar.

"Evet, tamam." "Meşgulüm," diye tersliyor Joshua.

Bu geri tepiyor. Umursamıyormuş gibi yapıp cüzdanımı çıkarıyorum ve dikkatimi dağıtmak için bir şişe su almak üzere kola makinesine doğru yürüyorum. Joshua sandalyesine yaslanıyor ve kolunu sıkıntıyla sandalyenin arkasına atıyor. Gözleri vücudumu boydan boya tarıyor ve yine boynunu kırıyor.

Ha, anladım. Hâlâ benden etkileniyorsun. Suyumun kapağını açıyorum, elimi kalçama koyuyorum ve başımı geriye atıp bir yudum alıyorum, kasıtlı olarak dudaklarımı yalıyorum. Evet, şimdi bir kola reklamındaki ezik gibi davranıyorum ama kimin umurunda? Joshua'nın gözleri tekrar vücudumda geziniyor ve yüzüme geri dönüyor. Bu sefer tahrik olmamış gibi bile davranmıyor. Gözleri gözlerimin içine giriyor, bana o bakışı atıyor. Sevdiğim, sık beni diye bağırıyor ve çok ateşli. Bakışlarından gelen ısının gömleğimde, iç çamaşırmımda bir delik açtığını hissedebiliyorum. Tanrım, ciddi bir şeye ihtiyacım var... uzun zaman oldu. Nabzımı kulaklarımda duymaya başladım.

Odadaki diğer herkes ortadan kayboldu ve tam kendimi oraya doğru yürürken, eteğimi yukarı kaldırırken ve muhteşem canavara binerken hayal ettiğimde, şimdiki zamana geri döndüm.

"Tash, büyükannem seni ve Joshua'yı birlikte görmek istiyor," diye gülümsüyor annem. Hayalimden sıyrılırken gözlerim ona kayıyor.

"Ha?" Kaşlarımı çattım.

"Özellikle ikinizi birlikte görmek istedi."

Gözlerim Joshua'ya kayıyor ve dilini üst dişlerinin önünde gezdiriyor, bu onun kızgınlık işareti. Aceleyle ayağa kalkıyor ve kapıya doğru yürüyor.

Bana dönüyor. Kaşlarını kaldırırken "Geliyorum," diye tersliyor.

Kahretsin, boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve birlikte büyükannemin yatağında huzur içinde yattığı odasına doğru yürüyoruz.

çiçeklerle çevrili. Beni gördüğünde gülümsüyor ve sevgiyle elini uzatıyor. Onu tutuyorum ve arkasından öperken gülümsüyorum.

Büyükanne, seni seviyorum. Bu durumun gerçekliği karşısında gözlerim doluyor. Onu daha kaç kez görebileceğim? Onunla vakit geçirip, gülebilecek miyim?

İkimiz de onu nazikçe yanağından öpüyoruz. "İyi misin büyükanne?"

Fısıldıyorum.

"İkinizin yaşlı bir kadını mutlu etmenizi istiyorum," diye fısıldıyor gülümseyerek.

Başımı salladım. "Evet, büyükanne, elbette."

"Birbirinize umutsuzca aşık olduğunuzu biliyorum. İkinizin de bu gülünç maskaralığı bırakıp tekrar bir araya gelmenizi istiyorum."

Gözlerim açılıyor ve Joshua başını sallıyor. "Büyükanne," diye fısıldıyor.

Olamaz, ne diyecek? Onu üzebilir. Buna dayanamam. Araya giriyorum. "Sorun yok büyükanne. Joshua ve ben bunu çözmeye çalışıyoruz - tekrar bir araya gelmeye çalışıyoruz." Gözlerini bana diyor ve başını sallıyor.

Genişçe gülümsüyor. "Gerçekten, bilmiyordum. Bu harika bir haber. Bunu biliyordum. Birbirinize geri dönmenin yolunu bulacağınızı hep biliyordum" diye fısıldıyor.

Joshua'ya doğru yürüyorum ve hikâyemi pekiştirmek için kolumu ona doluyorum. Kahretsin, iyi hissediyor. Neden bu kadar iyi hissettiriyor? Sıcak ve sert, vücudumun uyarılmayla yumuşadığını hissediyorum.

Gözleri küçümseyerek bana kayıyor. Elimi tutuyor, kaldırıyor ve arkasından öpüyor. Öfkeyle parmağımı ısırıp koparacağından korkuyorum. Kahretsin, ne yapıyorum ben? Gözlerim korkuyla açılıyor. Kapı açılıyor ve iki hemşire bir doktor ve bir el arabasıyla içeri giriyor. "Böldüğüm için özür dilerim, sadece beş dakika sürecek," diyor doktor gülümseyerek.

Joshua ve ben kibarca gülümseyerek odanın arka köşesine geçiyoruz, o da benim arkamda duruyor. İkimiz de bir dakika boyunca sessizce izliyoruz ve sonra hissediyorum. Joshua parmağını boynumun dibinden omurgamdan aşağıya, popomu avuçladığı yere doğru gezdiriyor. Kalçalarımı sıkıca tutarak saçlarımı yavaşça boynuma doluyor ve kulağıma fısıldayabilmek için hareket ediyor.

"Demek mutlu aile oyunu oynamak istiyorsun, öyle mi Natasha?" Kulağımı arkadan hafifçe ısırıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Arzuyla dolduğumda gözlerim kapanıyor.

"Pound Town'a gitmek ister misin, bebeğim?" Beni tekrar nazikçe ısırıyor.

Oh, evet biliyorum. Evet, istiyorum. Kalçalarımı geri çekiyor, böylece ereksiyonunun arkama girdiğini hissedebiliyorum ve boynumu tekrar nazikçe ısıtıyor.

"Doldurulmak için can mı atıyorsun, güzel kız?"

EVET. EVET. EVET. Vücudum uyarılmayla pompalanmaya başlıyor. "Cevap ver bana," diye fısıldıyor.

Tüm tutarlı düşüncelerimi kaybederken gözlerim kapanıyor. "Evet," diye fısıldıyorum.

"Ne istiyorsun?" Kalçalarını içime sokarken boynumu tekrar öpüyor. Kahretsin, tüylerim diken diken olurken kontrolümü kaybediyorum.

"Sen. Her şey," diye fısıldıyorum onu öpmek için döndüğümde.

Geri çekiliyor ve bir kaşını kaldırarak bana gülümsüyor.

"Sıvı nitrojen gibisin Natasha," diye fısıldıyor. "Dışarısı yakıcı sıcak. İçiyse dondurucu soğuk. Christopher haklıydı, sen lanet olası bir buz kraliçesisin," diye alay ediyor.

Sert sözleri karşısında gözlerim açılıyor ve şok içinde hemen ondan geri çekiliyorum. Benden uzaklaşıyor ve aceleyle odadan çıkıyor. Öfkem alevlendi. Ne!

"Daha sonra döneceğiz büyükanne," diye çıkışıyorum.

"Tamam canım." Hemşireye bakarken gülümsüyor, şerefsiz torununu ve onun piç maskaralıklarını umursamıyor.

Hışımınla odadan çıktım ve Joshua'nın kola makinesinin yanında durduğunu gördüm. Hışımınla yanına gittim.

"Bu da neydi böyle?" Tersliyorum.

"Kapa çeneni," diye alay ediyor.

"Çenemi kapatmayacağım. Sen kim olduğunu sanıyorsun?"

"Sen kim olduğunu sanıyorsun?" diye tersledi.

"Bitti," diye bağıyorum.

"Bunu derhal durdurun." Robert'ın sesi odayı çınlatıyor. Kahretsin, ikimiz de seyircimiz olduğunu görmek için etrafımıza bakıyoruz. Joshua gözlerini kısıyor ve beni kolumdan tutup yangın merdiveninin kapısına doğru çekiyor.

Kapı arkasından çarparken "Bu konuşmayı bitirmedim" diye bağıyor.

Bi

z. "Öyleyim," diye bağıyorum.

"Dinle beni, seni şımarık küçük sürtüğüm. Bana bunu aştığını söyleyemezsin, çünkü bunun üstesinden gelen benim." Kolumdan tutarak beni sarsıyor, böylece duvara yaslanıyorum. Yüzüme doğru eğildi. "Sana yalan söylemeyeceğim."

ölmekte olan büyükanneme berbat ilişkimiz hakkında." Beni tekrar yaklaştırdı.

Yakınlığı konuşma yeteneğimi alıyor ve gözlerim dudaklarına kayıyor.

Beni tekrar sarsıyor ama hiçbir şey söylemiyor; gözleri açılıyor, o da hissediyor. Güçlü bedeninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. Başımı tekrar duvara yaslıyorum, içim arzuyla doluyor, onu ve vücudunun bana verebileceklerini istiyorum. Bu güzel adamı çok özlemişim. Eğiliyor ve boynumun dibinden başlayarak çeneme kadar yalıyor. Eli hala kolumda acı verici bir şekilde sıkı, diğer eli göğsüme doğru hareket ediyor ve tekrar ısırırken onu yoğuruyor. Dudakları boynumda oyalanıyor. Tanrım, mekanik erime. Ağır nefes alış verişlerimizin sesi boşlukta yankılanıyor. Beni tekrar ısıyor ve ağızından bir inilti kaçıyor. Ve sonra üzerimde, güçlü dudakları ağzımı ele geçiriyor, dili benimkine sürtünüyor. Kalçalarını içime doğru itiyor ve büyük ereksiyonunu karnımda hissederek ödüllendiriliyorum. Elleri arkama doğru iniyor ve beni agresif bir şekilde öperken kalçalarına bastırıyor. O kadar büyük, o kadar sert ki. Çok mükemmel. Onun baskın ellerinde macun gibiyim. Elleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor, sanki doyamıyormuş gibi, sanki önce nereye dokunacağını bilemiyormuş gibi. Elimde değil, onu hissetmeye ihtiyacım var. Bu bir ihtiyaç, istek değil. Elimi, kalbinin deli gibi attığını hissettiğim göğsünün üzerinde, dalgalı karnının üzerinde gezdiriyorum. Bu adamı ve onun mükemmel vücudunu özlemişim. Gözleri gözlerimi tutarken başını arkaya yaslıyor ve ben aşağıya, daha aşağıya inmeye devam ediyorum. Kahretsin, anında ıslak bir uyarılma dalgasıyla doluyorum ve dizlerim neredeyse altımdan bükülüyor. Elimi pantolonunun üzerinden zonklayan kocaman ereksiyonunun üzerinde gezdiriyorum ve gözleri temasla kapanıyor. Öne doğru eğilip boynunu ısırırken hafifçe yukarı doğru okşuyorum. Onu tekrar öpüyorum ve bu sefer kendimi tutmuyorum. Onu tekrar okşarken sahip olduğum her şeyle onu öpüyorum.

"Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?" Fısıldıyorum. Onu memnun etmek için çaresizim.

Gözleri farkına vararak açıldı. Tiksintiyle benden uzaklaşıyor ve bedenim geri çekilmek için haykırıyor. "Ben senin bebeğin değilim," diye tersliyor, nefes nefese kalmış bir halde bana bakarken. Bununla birlikte kapıyı açıyor ve aceleyle merdiven boşluğunu terk ediyor. Huh... ne oldu böyle? Geri gel. Kahretsin, ne kadar utanç verici. Şimdi oraya geri dönemem. Kalbim hala hızlı atıyor ve o kadar tahrik olmuş durumdayım ki rüzgar esip bana çarpsa her an orgazm olabilirim. Vibratörümü alan soyguncuya lanet olsun, hepsi onun suçu. Kızıışmış bir köpek gibiyim. Güvenlik beni her dakika takip ettiği için yerine yenisini koyamadım-altı aydır orgazm olamamak lanet bir şey

Doğal. Ne yapacağımı düşünürken ellerimi yüzüme sürüyorum. Bir yukarı bakıyorum, bir aşağı. Aşağı ineceğim, sonra da dışarı çıkıp biraz temiz hava alacağım. Az önce olanlara gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum. Heyecanla merdivenlerden aşağı koşmaya başlıyorum, içimde adrenalin pompalanıyor. Hâlâ benden etkileniyor. Bu kıyafet harika, bütün hafta giyeceğim.

Aşağıya indiğimde, nereye açıldıklarını bilmediğim için kapıları temkinli bir şekilde açıyorum. Kapının etrafına bakıyorum. Güzel, hastanenin yan tarafında. Çıkıyorum ve hastanenin ön tarafına doğru yürümeye başlıyorum. Binanın yan tarafındaki yolu çevreleyen kalın bir çit var. Köşeyi dönüp hastanenin önüne geliyorum. Ön tarafta ana girişe çıkan büyük merdivenler ve çitlerin diğer tarafında yola ve otoparka inen çimenler var. Joshua'nın aceleyle hastaneden çıktığını gördüğümde patika boyunca ön merdivenlere doğru yürüyordum. Cameron da peşinden geliyordu.

"Senin derdin ne be?" Cameron, Joshua'yı merdivenlerden aşağıya kadar takip ederken sorar. Ben hemen arkalarındadır.

"Ben lanet olası bir aptalım. Cezaya doymayan bir obur," diye çıkışıyor Joshua, ellerini hayal kırıklığı içinde saçlarında gezdirirken.

"Ne oldu?"

"Onu sadece öptüm, aslında bundan daha fazlası onu duvara yasladım."

"Ne!" Cameron ciyaklıyor.

Merdivenlerin dibine varırlar.

"Arabalar nerede?" Joshua etrafına bakınırken Ben'e öfkeyle çıkışır.

"Otoparkın arka tarafında. Şimdi onları arayacağım." Telefonunu çıkarır ve aramaya başlar.

Kahretsin, bu çok kötü. Yolda kendi işime bakıyordum ve şimdi kendimi çitlerin arasında saklanan bir Rus casusu olarak buldum. Gözlerim şişiyor, ya beni görürlerse? Joshua çılgına dönecek. Çalılığın derinliklerine batıyorum. Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Neden bu kadar çılgınca davranıyorsun?" Cameron soruyor.

Joshua ona ters ters bakar. "Çünkü oraya gitmiyorum." "Oraya zaten gittin, salak."

Joshua, "Kapa çeneni," diye bağırır ve Ben, Cameron'a kaşlarını kaldırarak psikopat tavuk anlamına gelen bir işaret yapar.

"Bu gece VIP odasını ayırt, Ben," diye tersliyor Joshua. "Biriyle yatmam lazım."

Ben gülümser. Cameron başka bir numarayı çevirmeye başlarken, "Evet," der.

Üç araba yanaşır ve atlayıp uzaklaşırlar.

Ellerim kalçalarımın altına çalılıkta duruyorum. Dalga mı geçiyorsun benimle? Oraya gitmiyor. Oraya gitmiyorum. VIP odası. Kanım kaynıyor. O lanet yeri havaya uçurmalıyım. Gözlerimi kısıyorum ve yenilenmiş bir güçle yukarı fırlıyorum. Eve döndüğümde Jes'i arayacağım ve ona bebeğin olduğunu söyleyeceğim... ve evet, ilk randevularda sevişirim. Bay Stanton tekneyi kaçırarak. Kötü şans. Buralarda biriyle yatmak isteyen biri varsa, o da benim!

Yukarı çıkıp dağılmış grubun yanına gidiyorum.

Bridget Wilson'la oturuyor. Beni görünce gülümsedi. "Joshua'ya ne yaptın?" Kaşlarını kaldırdı.

Gözlerimi kısıyorum. "Hiçbir şey... henüz." Ona ters ters bakıyorum. Wilson gülümsüyor. "Buradan korkmuş bir köpek yavrusu gibi kaçtı."

"Korkmuş olmalı. Ben gidiyorum, Bridget. Saat sekizde evimde içki içeceğiz." Çantamı aldım ve kapıya doğru ilerledim.

Başını sallıyor ve Wilson'a gülümsüyor. "Tanrım, sekizde içki içmek ortalığı karıştırabilir."

"Peki o zaman ne yaptın?" Abbie soruyor.

"Saklanmaya devam ettim," diye mırıldandım içkime.

Gözlerini deviriyor. "Çalıkların arasından fırlayıp burnunun ortasına bir yumruk atmalıydın."

Elimi yüzümde gezdirirken başımı sallıyorum. "Evet, biliyorum," diye cevap veriyorum.

Salonumda oturuyoruz. Saat on. Pijamalarımı giymişim ve şarap içiyoruz.

"Merdiven boşluğunun kapısından geri döndüğünde onu görmeliydiniz.

Tamamen çıldırmıştı." Bridget gülümsüyor.

Abbie bardağını bana doğrulttu. "Nasıl biriydi?" "Acayip sıcaktı. Yanıyordu." İç çektim.

"Geçen hafta öpüştüğün adamdan daha mı ateşli?"

İğrenmiş bir yüz ifadesi takındım. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Kimse Joshua Stanton'la kıyaslanamaz. Onu sistemimden nasıl çıkaracağım?"

Düşünürken sessizce oturuyoruz.

Bridget salondaki koltuğa uzanırken gülümseyerek, "Siktir et," diyor.

"Ne?" Yüzümü yukarı kaldırıyorum.

"Sadece seks yap. Zavallı, masum, rastgele bir adamla. Onunla seks yap. Güven bana. Başka biriyle birlikte olduğunda her şey daha farklı olacak. Ufkunu genişlet."

"Sekse ihtiyacım var," diye fısıldıyorum.

"O zaman JFDI." Abbie kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Ha?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Sadece yap şunu," diye tersliyor. "Tamam. Yarın kız kıza bir gün geçireceğiz. Pedikür, yüz bakımı ve ardından masaj, sonra Ivy'ye gideceğiz ve sen," şarap kadehini bana doğru tutuyor, "umarım Jesten'le sayı yapacaksın." Kaşlarını kaldırıyor.

"Hayır, Jesten değil," diye cevap veriyorum başımı sallarken. "Biz arkadaşız, Jes değil. O Bay Stanton'a çok benziyor. Tamamen farklı biri. Belki de büyük, güzel bir siyah adam."

"Ohh, evet," diye gülüyor Bridget. "İşte şimdi konuşmaya başladık."

Ne şımartıcı bir gün. Yüz bakımı, pedikür, ağda ve beyazlatma yaptırdığımız güzellik uzmanımızdan yeni çıktık, güzel bir öğle yemeğinin etrafına sıkıştık ve şimdi Abbie'nin masaj salonuna gidiyoruz. Buraya ayda bir kez geliyor.

Endüstriyel bir bölgede. Dört katlı koyu camlı bir binanın önünde duruyoruz.

Arabanın camından dışarı, arkamızdaki arabada oturan korumalara bakarken kaşlarımı çatıyorum. "Burada nasıl iş yapıyorlar? Etrafta kimse yok."

Abbie arabasının kapısını kapatırken gülümsüyor. "Bana güvenin, masajlar o kadar iyi ki, tekrar iş yapmak sorun olmuyor."

Bridget ve ben gülümseyip omuzlarımızı büküyoruz. "Son masajımı üç yıl önce fizyoterapistte yaptırmıştım."

Abbie gülümser ve dudağını ısırır.

Büyük cam kapılardan geçiyoruz. Benim ve Bridget'in gözleri anında zengin çevreye takılıyor. Vay canına, burası çok güzel. Büyük aynalar ve pelüş halılarla tamamen krem rengi. Aromatik masaj yağı kokusu havada ağır ağır asılı duruyor ve borulu müzik mekanda yankılanıyor. Burası kadın zenginliğinin en iyi hali. İçimden bir heyecan dalgasının geçtiğini hissediyorum. Evet, masaja ihtiyacım var. İyi düşündün, Abbs.

Büyük resepsiyon alanında bekliyoruz ve Bridget elimi tutup kıkırdıyor. "Vay canına, şuraya baksana."

"Biliyorum," diyorum. "Kim biliyordu?"

Uzun boylu, sarışın, kaslı, beyazlar giymiş bir adam odaya girer. Abbie'yi gördüğünde gözleri parlıyor.

"Merhaba Abbs." Adam tezgâhın etrafından dolanır ve kızın yanağına bir öpücük kondurur. Kadın elini adamın kaslı kolunda gezdiriyor. Ne oluyor be? Gözlerim açıldı.

"Merhaba Adam," diye mırıldanıyor.

"Son randevunuzu neden iptal ettiniz? Dört gözle bekliyordum" diye gülümsüyor.

Bridget'in gözleri ve benim gözlerim dehşet içinde buluştu. Lanet olsun, masörünü beceriyor. Şimdi her şeyi gördüm.

Omuz silkiyor. "Üzerimde bir sürü şey vardı. Şimdi buradayım, o yüzden telafi edebilirsin."

Ona şehvetli bir gülümseme veriyor. "Bana bahsettiğin iki arkadaşın bunlar mı?" Gözleri bize doğru kayıyor.

"Evet," alt dudaklarını ısırırken bize gülümsüyor.

"Gidip masörlerini getireyim. Bir dakika içinde dönerim." Bize gülümsüyor ve odadan çıkıyor.

Bridget, Abbie'nin koluna sertçe vurur. "Aman Tanrım," diye fısıldar. "Masörünü beceriyorsun. Kimsin sen?" Kontrolsüzce kıkırdamaya başladım, sırada ne var?

"Bana sonra teşekkür edersin," diye fısıldıyor Abbie.

Beklerken sessizlik içinde duruyoruz. Adam birkaç dakika sonra yine beyazlar giymiş iki adamla dönüyor. Kahretsin, ikisi de muhteşem. Bridget'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben rahatsız bir şekilde yutkunuyorum. Biri kahverengi saçlı ve iri kahverengi gözlü, diğeri ise uzun boylu ve yapılı, belki İtalyan ya da öyle bir şey. Koyu renk gözler, koyu renk saçlar. Vay anasını.

Bridget gözlerini bana dikeyyor ve ben de gülümserken rahatsız bir şekilde başımı sallıyorum.

Tanrım.

"Bu Markus," Adam kahverengi saçlı adama elini uzattı ve Bridget'i işaret ediyor. "Bugün seninle o ilgilenecek." Bridget endişeyle Markus'a gülümsüyor ve Markus da eliyle koridoru işaret ederek onu aşağıya doğru yönlendiriyor. Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve gözlerim tekrar önümdeki Adonis'e kayıyor. "Bu Antonio, bugün seninle o ilgilenecek." Kaşlarını soru sorar gibi kaldırıyor.

"Natasha," diye fısıldıyorum.

Adam bana nazikçe gülümsüyor. "İyi eğlenceler." Sonra Abbie'nin elini tutuyor ve birlikte koridorda yürümeye başlıyorlar. Gözlerim onları takip ediyor.

bir odada kaybolmak. Lanet olsun, Abbie ve benim ne ortak noktamız var?

Gergin gözlerim bana nazikçe bakan Antonio'ya kayıyor. "Adın Natasha mı?" diye soruyor ağır bir aksanla. Tanrım, sesi çok güzel. Sesi kadifemsi ve baştan çıkarıcı, kesinlikle İtalyan. Kahretsin, gideceğimiz bir sonraki dükkân bir yetişkin deposu olacak. Hiç kuşum yok, umutsuzluğa kapılıyorum. Şimdi de lanet masörü kontrol ediyorum. Neyim var benim?

Beni masaj odasına götürdü.

Büyük ve bembeyaz bir oda ve tezgâhın üzerinde kocaman, pahalı, parlak renkli bir demet çiçek duruyor. Oda tertemiz, odanın ortasında kocaman, ekstra geniş beyaz bir masaj masası ve köşede beyaz deri bir salon var. Burası çok havalı.

Masaj odasının dışındaki banyonun kapısını açarken nazikçe, "Natasha, burada üstünü değiştir," diyor.

Endişeyle başımı sallıyorum. "Ne giymemi istiyorsun?" Gergin bir şekilde kekeliyorum. Belki de bir yüzme kostümü giymeliydim.

Gözleri vücudumda gezinirken gülümsüyor. "Hiçbir şey, sana çıplak ihtiyacım var."

"Ne?" Gözlerim irileşirken kekeliyorum.

Geniş geniş gülümsüyor. "Sevgilim, üzerimde kıyafetler varken sana düzgün masaj yapamam. Güven bana, emin ellerdesin. Burada kontrol sende.

Masaya yüzüstü uzan, sonra ben geleceğim ve başlayacağız."

Başımı salladım ve gergin bir şekilde gülümsedim. Büyükanne masörüm olamaz mı? Bu adam benim aşırı ısınmış halime göre fazla sıcak. Çabucak soyunuyorum ve neredeyse koşarak masaya dalıyorum. Lanet olası Abbie, bizi şimdi neyin içine soktu? Odaya geri döndü.

"Bu daha iyi," diye mırıldandı. Kendimi çok çıplak hissediyorum, bu yüzden utancımı gizlemek için yüzümü masadaki yüz deliğine o kadar sokuyorum ki beni kurtarmak için pense gerekebilir.

Ayaklarımın dibinde dururken yağı ellerinin arasında ısıtıyor. Ellerini yavaşça baldır kaslarımdan yukarı doğru kaydırmaya başlıyor, iki eli aynı anda bir bacağımda. Oh bu iyi hissettiriyor.

"Güzel," diye fısıldıyor.

Yüz deliğine doğru gülümsüyorum. "Evet," diye uysalca cevap veriyorum.

"Natasha, bu masaj derin bir rahatlamayla ilgili. Kendini tamamen bırakmanı istiyorum."

Yüz deliğine tekrar gülümsüyorum. "Hmm," diye cevap veriyorum gevşemeye başlarken.

"Tantrik masajın güzelliği, sisteminize salınan enerjidir" diye fısıldıyor.

Elleri bir bacağımdan kalçama doğru kayıyor ve tekrar ayaklarıma inip ayağımın alt kısmına dolanıyor.

"Hmm," diye iç geçirdim. Bekle, ne dedi?

"Vücudunuzdan salacağım enerji doğal bir yüksek enerjidir ve stresiniz anında serbest kalacaktır."

Aman Tanrım, Aman Tanrım. Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Tantrik masaj mı dedin?" Dehşetle fısıldıyorum ve anında geriliyorum.

"Sshh, sadece hisset. Düşünmeyi bırak. Gözlerini kapat, sshh," diye mırıldanıyor. "Seni gidebileceğinden daha uzağa itmeyeceğim, kontrol sende Natasha. Hadi masajla başlayalım. Düşünmeyi bırak."

Sırtıma yağ döküyor ve gözlerimin isteğim dışında kapandığını hissediyorum. Bu gerçekten ilahi bir şey. Uzman parmakları vücudumda aşağı yukarı dolaşıyor, ağırlı olduğunu bile bilmediğim noktalara masaj yapıyor. Bir saatten fazla bir süre boyunca sırtıma, popoma, bacaklarıma, kollarıma ve parmaklarıma masaj yapıyor. Haklı, buna ihtiyacım var, ne zamandan beri kendimi bu kadar rahatlamış hissetmemiştim. Bacaklarımı biraz daha açıyor ve uyluklarımin iç kısmına masaj yapmaya başlıyor. Bu çok hoş, tehditkâr olmayan ve doğal bir his. Bu aslında oldukça iyi. Sanırım bunu yapabilirim. Parmak uçları yukarı doğru hafifçe seksimin dudaklarını sıyırmaya başlıyor. Ne oldu? Mmm, bu beklenmedik derecede iyi hissettiriyor.

"İşte böyle sevgilim. Benim için derin nefes almaya başlamanı istiyorum. Yukarı vurduğumda nefes vermeni, aşağı vurduğumda ise nefes almanı istiyorum."

"Tamam," diye fısıldıyorum endişeyle. Bunu gerçekten yapmak istiyorum. Abbie bunu yaşamama asla izin vermez.

Elleri tekrar bacaklarımdan yukarı çıkıyor ve nefes veriyorum, aşağı kayıyorlar ve nefes alıyorum. Bunu yirmi dakika kadar yapıyor. Parmakları seksimin dudaklarında oyalanmaya başlıyor ve parmakları bacaklarımdan aşağı kaymadan önce sıkıca dönüyor. Yukarı vuruşun tepesinde nefes almayı tamamen bıraktığını fark ediyorum. Vücudum daha derin bir masaj istediği için parmak uçlarıyla buluşmak üzere yükselmeye başlıyor.

"İşte böyle, sshh. Rahatla. Gerginliğini azaltmama izin ver." Bu çok ateşli.

"Yuvarlan," diye fısıldıyor nazikçe.

Olamaz, şimdi vücudumu görmek zorunda ama nedense o kadar rahatım ki umurumda değil gibi görünüyor. Belli belirsiz yuvarlanıyorum ve beyaz pantolonunun içinden büyük bir ereksiyonun görüntüsüyle karşılaşıyorum. Hay sikeyim! Gözlerim korkuyla irileşti.

Sıcak bir şekilde gülümser. "Sshh.
Rahatla." Sinirli bir şekilde başımı
sallıyorum.

"Gözlerini kapat." Arkamda duruyor ve göğsüme masaj yapmaya
başlıyor, elleri dairesel hareketlerle göğüslerimin üzerinde geziniyor, sonra
karnımın üzerinden aşağı iniyor, sonra kalçalarımın arkasından yukarı çıkıyor
ve tekrar göğüslerime dönüyor.

Derin bir rahatlamanın üzerime çöktüğünü hissederken gözlerim
kapanıyor.

"Sshh," diye mırıldanıyor. Masaj yağının güzel aroması rahatlama
seviyemi daha da yükseltiyor. Müzik dış dünyayı bloke ediyor. Gerçekten
burada mıyım, bunu yapıyor muyum?

"Serbest bırak," diye fısıldar. "Sshh." Elleri bacaklarıma giderken ağır
kadifemsi aksanı duyularıma nüfuz ediyor.

Bu gerçekten ... Kendimi yeni bir seviyeye ulaştığımı hissedebiliyorum,
oh kahretsin.

Yatağa, bacaklarımin arasına oturuyor ve bacaklarımin onun dokunuşuyla
açılıyor. Gözlerim ona doğru kayıyor ve ayağımı kaldırıp omzuna koyarken
bana sıcak bir şekilde gülümsüyor, hamstring kasıma masaj yapmaya başlıyor,
sonra popoma doğru iniyor. Parmakları bir kez daha seksimin dış dudaklarının
etrafında dönüyor.

Gözleri benimkilere kilitlenirken "Bu iyi hissettiriyor mu?" diye
mırıldanıyor.

"Evet," diye fısıldıyorum, yüksek sesle inlememek için alt dudağımı
ısıtırken.

Diğer bacağımı da yapıyor ve bir kez daha parmak uçları cinsel organımı
keşfediyor. Hâlâ tehditkâr olmayan bir şekilde. Bu Joshua'nın bana dokunma
şeklinden farklı. Sabırlı, hatta tıbbi. Bu adam tarafından hiç tehdit
edilmiyorum. Pespaye ya da saldırgan değil ve çok hızlı bir şekilde neredeyse
trans benzeri bir duruma düştüğümü fark ediyorum.

Merhaba, bacaklarını masaj yatağının üzerinde sallıyor, böylece üzerine
oturuyor ve diğer bacağımı alıp ayağımı diğerinin yanına göğsüne koyuyor.
Parmakları ve elleri hamstring kaslarıma masaj yapıyor, sonra kalça
kemiklerime doğru ilerliyor ve kalça kemiklerimi ovuyor. Nedense kalça
kemiklerime dokunma şekli uyarılmamı yeni bir seviyeye çıkarmaya başlıyor.
Bacaklarımin ateşli bir adamın üzerindeyken çıplak olmam mı yoksa bunun
Tantrik teknikle bir ilgisi mi var bilmiyorum ama dizlerimin kendiliğinden
açılmaya başladığını hissediyorum. Hay aksi.

"Sshh, karşı koyma. Vücudunun serbest kalmasına izin ver. Bu tamamen
doğal.

Sshh," diye tekrar fısıldar.

Vay anasını. Elleri kalça kemiklerimi daha derinden okşarken ağır ağır nefes almaya başlıyorum. Dizlerimin kesinlikle gücü kalmadı ve yatağa düştüm. Kalça kemiklerimin derinliklerine doğru iterken gözleri parlayan açık seksimde.

"Sshh, kendini bırak. Rahatla, Natasha," diye fısıldar. "Derin nefes al."

Orgazm hafifçe içimden geçerken ürperiyorum. Hemen hamstringlerime masaj yapmaya geri dönüyor.

"Bu iyi hissettirdi mi?" diye fısıldıyor.

"Evet," diye başımı sallıyorum endişeyle. Lanet olsun... Ne yapıyorum ben?

BÖLÜM 14

Saat 11.50'de Cameron ve Adrian'ın arkasından Ivy'ye giriyorum. Güvenliğimiz arkamızdan geliyor. Bütün gün sinirliydim. Dün gece VIP odasına gittik ve aniden ayrılmak zorunda kaldım. Daha önce hiç başıma gelmemiş bir durumla karşı karşıyaydım ve şoktaydım.

Adrian bana döndü. "Hadi yumuşak horoz." Gülümsüyor.

Ona ters ters baktım. "Çirkin suratını yumruklamadan önce kapa çeneni. Şaka bile yapmıyorum."

O ve Cameron gülüyorlar. Bunun çok komik olduğunu düşünüyorlar. Bütün gün bunu atlatmaya çalıştım. Dün gece kaldıramadım. Güzel bir kadın kucağımda çırılçıplak zonkluyor ve... hiçbir şey yok. Kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp utanç içinde ayrılmak zorunda kaldım.

"Dün Tash seni öptüğünde sertleştin mi?" Barda içkilerimizi beklerken Cameron gülümsüyor.

"Ne düşünüyorsun?" Şak diye söyledim. Hayal kırıklığı içinde yüzümü ovuşturuyorum. "Şimdi o lanet sürtük beni de iktidarsız yaptı."

İkisi de yüksek sesle güler.

"Bu işi bitirmemiz ne kadar sürer? Buradan çıkmam gerek," diye mırıldanıyorum.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Cameron başını öne eğerken, "Saat iki yönünde."

Adrian'ın gözleri ve benim gözlerim onun işaret ettiği yeri takip ediyor.

"Harika," diye fısıldıyor Adrian. "Tasma getirmemiştim."

Tash'e dönmeden önce yattığım güzel fahişe burada. Harika, beni vurması için daha fazla cephaneye.

yol.

Dönüp üst kattaki düzenli takılma yerimize gidiyoruz. "Beni buraya nasıl **getirdin**? Sana söylemiştim.

Geliyorum." dedim.

"Sanırım Ivy'ye geliyor musun dedim? Sen de kızlar hala geliyor mu dedin? Ben de evet dedim. Sen de saat kaçta dedin?" Cameron sırtıyor.

İçkimden bir yudum alırken ona "Çok komik," diyorum.

Bridget ve Abbie kalabalığın arasından geliyorlar. Bridget gülümsüyor ve sandalyemin koluna oturuyor.

Elini başımın üstünde gezdirirken "Merhaba," diye gülümsüyor.

"Merhaba," diye gülümsüyorum. Abbie ve Cameron hemen konuşmaya başlıyorlar. "Tash nerede?" Adrian soruyor.

"Aman Tanrım, çok sarhoş. Onu aşağıda korumasıyla bıraktık. Yarım saat sonra eve gitmek zorunda kalacak."

Gözlerim Adrian'a kayıyor ve o ayağa kalkıyor. "Gidip onu getireceğim." Kulübün içinde kayboluyor.

"Yanındaki koruma kim?" diye soruyorum.

"Benimki," diye gülüyor Abbie. Hmm, o da gerçekten sarhoş.

"Nerelerdeydin? Neden bu kadar sarhoşsun?" diye sordum.

"Kutlamak için akşam yemeğine çıktık," diyerek içkisine gülümseyen Bridget, başını geriye atarak kürek çekmeye başladı.

"Neyi kutlayacağız?" Cameron yanımdaki sandalyeye çökerken soruyor.

Bridget ve Abbie göz göze geldiklerinde kahkahalara boğulurlar. "Sadece eşyalar," diye mırıldanıyor Bridget.

Hmm. Sonra onu gördüm. Parlak sarı, kısa, sırtı açık bir elbise ve altın rengi topuklu ayakkabılar. Saçları açık ve dağınık. Gözlerimi ondan kaçırıyorum. Kes şunu. Neden bu kadar mükemmel?

"Jooosshhhua," diye mırıldanıyor sarhoşça. Gözlerim ona kayıyor. Gerçekten sarhoş. Onu hiç böyle görmemiştim. Kıkırdıyor ve bana doğru yürüyor. "Ben de seni bekliyordum güzel Lamborghini'm." Elini şefkatle başımın üzerinde gezdiriyor.

Gözlerim suskun kalan Cameron ve Adrian'a kayıyor. Nefesimi tutarken hareketsiz oturuyorum.

Önümde yürüyor, elbisesini yukarı kaldırıyor ve beni koltuğuma oturtuyor. Şok içinde arkama yaslandım.

Kollarını boynuma doluyor ve eğilip beni öpüyor. Gözlerim Cameron'a kayıyor ve o da sırıtıyor. Hay Allah.

"Beni eve götürüp doyurmanı istiyorum koca oğlan," diye mırıldanıyor. Cameron gülerken içkisini yudumluyor.

"Tanrım, Natasha, ne yapıyorsun?" Kekeliyorum.

"Seks yapmak üzereyim," diye gülümsüyor içkimi elimden alıp bardağa koyarken, "seninle." Bardağı bana doğru tutuyor.

Bridget ve Abbie birbirlerine beşlik çakarken gülmeye başlarlar.

Eğilip boynumu emmeye başlıyor, dilini çenemde ve ağzımın içinde gezdiriyor ve sonra bana derin bir öpücük hediye ediyor.

"Dur," diye kekeliyorum ondan uzaklaşırken. "Ne yapıyorsun?"

"Benim olanı geri alıyorum," diye mırıldanıyor.

Gömleğimi pantolonumdan çıkarmaya başlıyor ve elini karnımın alt kısmında gezdiriyor.

"Tanrım, Natasha. Kes şunu."

Boynuma geri dönüyor ve tekrar emmeye başlıyor.

Cameron yüksek sesle gülüyor. "O koca sikin şimdi nasıl kardeşim, hala yumuşak mı?"

"Kapa çeneni," diye bağırdım. Bunu asla kabul etmeyeceğim ama taş gibi sertleşmişim. "Natasha. Kes şunu." Geri çekildim ve içkimi ondan aldım. "Beni tatmak ister misin?"

Burada yap, hemen şimdi salon." Şok içinde içkimi yudumluyorum.

"Affedersiniz." Etrafımıza baktığımızda başımızda dikilen bir fedai görüyoruz. "Bu davranışına bir son vermeli ya da buradan gitmeli," diyor sert bir şekilde.

Başımı salladım. "Tash, bırak beni."

Ayağa kalkar ve fedaiye ters ters bakar. "Parti bozan." Dilini ona doğru uzatıyor ve hepimiz onun gülünçlüğüne gülüyoruz.

Elimi tuttu. "Gel ve dans et, sonra da beni eve götür bebeğim." Elimin arkasını öpüyor.

Neden bu kadar güzel bir aldatıcı olmak zorunda? Onunla gitmek için her şeyimi verirdim. Buna nasıl karşı koyabilirim?

Başımı salladım. "Hayır."

Geride duruyor ve bana ters ters bakıyor. Elini kalçasına koyarken "Hayır," diye tekrarlıyor.

"Ben de öyle dedim," diye tekrarlıyorum.

"İyi, o zaman yapacak birini bulurum, istersen gelip izleyebilirsin. Bu gece harika bir gösteri olacak."

Cameron ve Adrian'ın birbirlerine kıs kıs güldüklerini duyuyorum. "Bu bir tehdit mi?"

Tersliyorum.

Tatlı tatlı gülümsüyor. "Hayır, bu bir söz." Kaşlarını kaldırıyor, bana bir öpücük konduruyor ve sonra kalabalığın arasından seksi bir şekilde yürüyor. Koruması dönüp onu takip ediyor.

"Joshua, onunla gitsen iyi olur. Şaka yapmıyor," diye tersliyor Bridget.

Yüzümü ona doğru çeviriyorum.

"Sadece söylüyorum, senden beri seks yapmadı ve cidden gitmeye hazır." Demek istediğini vurgulamak için gözlerini bana dikti.

Cameron ellerini gözlerine götürür. "Aman Tanrım, hâlâ seks yapmadı. Altı ay oldu. Aptal mısın sen? Kaldır kışını da gel."

"Hayır." Meydan okurcasına koltuğuma geri oturdum.

İki saat sonra neredeyse sessiz bir panik içindeydim. Bana başka biriyle yatacağını söylediğinden beri Tash'i görmedim. Kızlar da dönmedi. Aşağıda neler oluyor böyle? Bu alışılmadık bir durum, genelde yarım saatte bir dans arasında bir şeyler içmek için gelirlerdi. Bu gece değil.

Adrian barda çirkin bir adamla konuşmaktadır ve iki kız Cam'e o kadar yakın oturmaktadır ki neredeyse kucağındadırlar. Ben diğer güvenlik görevlileriyle birlikte duvara yaslanmış durumda. Şu anda içki içemeyecek kadar nevroitik. Üç hafta önce izinli olduğu sırada ofisime yapılan saldırı için kendini suçluyor. Yanlarına oturuyorum, sohbetlerinden kopuk bir şekilde. Düşünürken işaretçimin ucu dudaklarımın üzerinde ileri geri kayıyor.

Hala kimseyle yatmadı... Neden?

Bunun benimle bir ilgisi olamaz. Birlikteyken beni sevmiyordu, şimdi de sevmediği kesin. Neden kimseyle yatmadı? Belli ki bunun için can atıyor. Daha önce cinsel açıdan bu kadar ham ve evcilleşmemiş bir kadınla birlikte olmamıştım. Aklım dün merdiven boşluğundaki vücuduna gidiyor ve bir uyarılma dalgası üzerimden geçiyor ve sertleşiyorum. Hayal kırıklığı içinde elimi yüzüme sürüyorum ve koltuğumda geriye yaslanıyorum. Oh ne ironi. Dün gece seksi, çıplak bir striptizci her tarafıma sürtünüyor ve hiçbir şey yokken Natasha'yı ve onun güzel, sıkı vücudunu düşünmek bile hormonlarımı harekete geçiriyor. Neden en büyük aldaticiyı fiziksel olarak bu kadar çekici buluyorum? Bu aptal saplantıdan kurtulmalıyım. Cam haklı - neden evdeki güzel kadınlardan birine ilgi duyamıyorum? Hiç bir şey hissedemeyecek miyim? Kendimi hasta ediyorum. Eve gitmem gerek. Şimdi.

Cameron içeceklerle döndü. Gittiğini fark etmemiştim bile. "İşte." Onları önüme koydu.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, dikkatim dağılmıştı.

"Merhaba Joshua." Arkamdan bir ses alay ediyor.

Şu sarışın fahişe. Adını bile bilmiyorum. Ben ile göz göze geliyorum ve hafifçe başımı sallıyorum, o da cevap olarak başını sallıyor ve yavaşça bize doğru yürüyor.

"Hadi buradan çıkalım." Merdivenleri işaret ediyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Yapmayalım," diye cevap veriyorum.

"Git başımdan, ilgilenmiyorum."

Elini kalçasına koydu. "Bu çok kaba."

Küçümseyen bir ifadeyle kaşlarımı kaldırıyorum. "Hayır, kabalık etmek istiyorsan başka şekilde ifade edeyim, defol git gözümün önünden."

Cameron gülümsüyor ve etkileşimimizi izlerken arkasına yaslanıyor. Buna bayılıyor.

"Birlikteyken hiç şikayet ettiğini duymadım," diye mırıldanıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Git başımdan. Benden bu kadar." Yanına gidip arkasında duran Ben'e işaret ediyorum.

"Çekil," diye tersliyor Ben.

"Gulyabanilerini üzerime salmaya cüret etme. Sen kim olduğunu sanıyorsun?"

"Bu sıkıcı konuşmanın üzerine. İşte bu." Hayal kırıklığı içinde başımı kaşıyorum. Natasha'nın onun benimle konuştuğunu görmesini istemiyorum.

Ben kızın dirseğinin arkasını tutuyor ve kız dirseği Ben'den koparıyor.

"Dokunma bana," diye bağıyor. Etrafımızdaki insanlar rahatsızlığı fark etmeye başlıyor ve ben utanç içinde başımı öne eğiyorum.

"Pişman olacaksın, Joshua."

Gülüyorum. "Aslında güven bana. Hayır, güvenmeyeceğim." Kaşlarımı kaldırıyorum.

Gülümsüyor. "Acaba küçük prensesiniz filmlerin özel ya da kişisel e-postasına gönderilmesini ister mi?"

Gözlerim yavaşça onunkilerle buluşmak için yükseliyor.

"Natasha Marx, Psikolog. Yeni iş değiştirdi. E-posta natashamarx@sydney hospital.com.au." Kollarını önünde kavuşturuyor ve bana gülümsüyor.

Ben onu tekrar tutuyor ve durmasını işaret etmek için elimi kaldırıyorum. Cameron hemen yerine oturdu.

"Şimdi dikkatini çektim, değil mi?" diye alay ediyor. "Bu doğru. Birlikte geçirdiğimiz geceleri filme aldım ve bu mutlu anıları sıkıcı küçük karıma ve çocuklarıma aktarmaktan büyük mutluluk duyuyorum."

"Ne istiyorsun?" Cameron öfkeyle tersledi.

"Sana haber veririm." Hışım ile çekip gider.

"Orospu çocuğu, delileri kendine çekiyorsun," diye kekeleyen Cameron bir eliyle onun alnını tutuyor.

Adrian geldi. "Ne istiyormuş?"

"Buradaki jokey fahişe tarafından filme alınmış ve şimdi para istiyor yoksa filmleri Natasha'ya gönderecek."

Adrian'ın gözleri bana kaydı. "Bana o kadar aptal olmadığını söyle." Başımı eğiyorum. "Bu her geçen gün daha da iyi oluyor."

Telefonumdan bir mesaj geliyor. Natasha'dan.

Merhaba xx

Koltuğumda arkama yaslanıp gülümsedim. Bu bana anılarımı hatırlattı.

Cevap veriyorum.

Merhaba

Telefonum yine ötüyor.

Buraya beni öpmeye mi geliyorsun?

Gülümserim, dilerim. Cevap veriyorum.

Hayır

On beş dakika boyunca telefonuma bakıp cevap vermesini bekliyorum ama cevap gelmiyor. Ne yapıyor acaba?

"Ya o piliç gidip Natasha'yı görür ve ona filmlerden bahsederse?" Cameron içkisinin üzerine konuşur.

Kaşlarımı çatıyorum ve aceleyle ayağa kalkıyorum. "Hadi aşağı inelim," diye kekeliyorum.

Adrian ayağa kalkarken genişçe gülümser. Başıyla Ben'e işaret eder.

Merdivenlere doğru ilerlemeye başladık. "Tash'in ne işi var?" Cam ilk adımı atarken omzunun üzerinden sırtıyor.

Takip ederken omuz silkiyorum. "Hiçbir şey, neden böyle söylüyorsun?"

Bana bakmak için geri döndü. "Eğer onunla işin bitmiş olsaydı, o hatunun ona ne göstereceği umurunda olmazdı." Bana sırtıttı.

Gözlerim onunkilerle buluştu.

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırırken geniş bir gülümseme yayıyor.

Gözlerimi deviriyorum.

"O haklı." Adrian gülüyor. "Müfettiş Morse hiçbir numarayı kaçırmaz."

Başımı sallıyorum ve merdivenlerin dibine geldiğimizde Abbie'nin barın kenarında bir adamı öptüğünü görüyorum.

Cameron bana dönerken yine sırtıyor. "Anlaşıldı," diye dudak büküyor ve ben de kaşlarımı kaldırıyorum.

Gözlerim içgüdüsel olarak etrafı tarıyor. Onu hiçbir yerde göremiyorum. Bridget kalabalığın arasından geliyor.

"Merhaba." Beni yanağımdan öpüyor ve ben de kolumu şefkatle ona doluyorum. Taraf tutmadı; Didge'i gerçekten seviyorum. Öte yandan Abbie'nin kötü bir etkisi var. O gece o kasetteki 'Natasha'nın üçlü yapması lazım' sözünü unutmadım. Tash'e sürekli erkek ayarladığını, onu buna zorladığını hayal edebiliyorum. Altı aydır aklımdan çıkmıyor. Gözlerim yine onu arıyor. Natasha'nın başka kimseyle yatmadığı bilgisi hâlâ aklımda.

O hala benim.

"Dans ediyor," diye gülümsüyor
Bridget. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Ha?"

"Tash'ı mı arıyorsun?" diye soruyor.

"Hayır," diye cevap verdim. Aslında kızlar buradaysa, o kiminle dans ediyor?

Sonra onu görüyorum, gülüyor ve bir adamın kulağına yakın bir şekilde konuşuyor. Adam kolunu kıza dolamış ve kendimi öfkeyle çenemi sıkarken buluyorum. Aceleyle başka tarafa bakıyorum. Bir içkiye ihtiyacım var, bu yüzden kıskançlık damarlarımda pompalanmaya başlarken doğruca bara gidiyorum. Ne yapıyorum ben? Beni bu şekilde etkilememeli. Üç shot sipariş ediyorum ve arka arkaya içiyorum. Biraz gevşemem lazım. Herkes için kalan içkileri alıp gruba geri dönüyorum ve işte orada... Cyril ile mi? Olay çıkarmamak için başımı eğiyorum ve onu oracıkta boğuyorum. Adı neydi? Beynimi trollüyorum. Kahretsin, o çok ... inek.

Cameron kulağıma konuşmak için eğildi. "Kim bu mankafa?" Sıkıntıyla omuz silkiyorum.

Natasha yanıma gelip kolumu şefkatle tutuyor. "Joshua, bebeğim, Simon'ı hatırlıyor musun?" Kulağıma doğru geveledi.

Başımı sallıyorum ve elimi onunkini sıkamak için uzatıyorum. Şu anda bu herifin parmaklarını gerçekten kırmak istiyorum. İş arkadaşı, iş arkadaşı, iş arkadaşı, kendime hatırlatıyorum. Cameron sırtarak ayak parmaklarının üzerine kalkıyor ve tokalaşmak için elini uzatıyor.

"Simon."

"Cameron." Cameron gülümser. O ve Adrian birbirlerine genişçe gülümsüyorlar. Neden böyle terlememe bayılıyorlar?

"Adrian." Adrian kaybedenin elini sıkmak için elini uzatır.

"Simon." Gülümsüyor.

Natasha bana doğru yürüyor ve elini takım elbise ceketimin altından geçirip belime doluyor. Omzumu öpüyor.

"Hadi dans edelim, bebeğim." Elimi tuttu ve beni dans pistine çekmeye çalıştı.

Başımı salladım. "Dans etmek istemiyorum."

Mızımız bir yüz ifadesi takınıyor ve ben de gülümsüyorum. Gerçekten çok tatlı bir sarhoş.

İnek çocuğa dönüyor. "Simon, benimle dans eder misin tatlım?" diye mırıldanır. Etmez.

Kaşlarını kaldırıyor ve gülümsüyor. "Elbette leydim." Kolunu ona doluyor ve kalabalığın içinde dans ederek uzaklaşıyorlar.

Gözlerim içkisine gülümseyen Cameron'a kayıyor. "Bana bakma, önce sana sordu."

Tadına bakmadan içimi yudumluyorum. Kaltak.

Natasha bir saatten fazla bir süre geri gelmiyor ve ben kendimi sürekli onu ararken buluyorum. Hangi cehennemde o?

"Merhaba, ben Elsa," diye mırıldanıyor güzel bir esmer. "Bu da Carmen." Bize gülümseyen çarpıcı bir sarışını işaret ediyor.

Ona dönerken gülümsedim. "Merhaba, ben Joshua, bunlar da Cameron ve Adrian." İkisi de ona dönüp gülümsüyorlar. Gözümün ucuyla dans pistinin diğer tarafında Natasha'nın sarı elbisesini görüyorum. Gözlerim oraya kayıyor. Simon'ın kollarında ve kirli dans ediyor. Yüzüm düşüyor ve Adrian neye baktığımı görmek için dönüyor.

Alçak bir ıslık çalıyor.

Hemen dans pistine dönüyorum ve öfke kanımı ısıtırken ellerimi ceplerime sokuyorum. Küçümsemek için dilimi dişlerimin üzerinde gezdiriyorum. Kendini kandırıyor. Kız körkütük sarhoş... iyi bir arkadaşı. Elini yavaşça kadının sırtında gezdiriyor ve onu belinden kendine doğru çekiyor. Söylediği bir şeyi dinlemek için eğiliyor ve kahkahalarla başını geriye atıyor.

İçimden öfke akarken olduğum yerde sabit duruyorum. Arkanı dön, arkanı dön. Arkanı dön. Yapamam, yapamam

kendim uzaklaşıyorum. Natasha geri adım atıyor, dengesini kaybediyor ve neredeyse düşüyor. Kalkmasına yardım ediyor ve sonra eğilip boynunu öpüyor. Gözlerim açılıyor ve izlerken kıkırdamadan duruyorum. Koruması dans pistinde onlara doğru yürüyor. Onu nazikçe dirseğinden tutarken bir şeyler fısıldıyor. Tanrıya şükür sonunda işini yapıyor. Natasha dönüp onunla konuşuyor ve sonra kızgınlıkla ondan uzaklaşıyor, Simon onu tekrar yakalıyor ve yüksek sesle kıkırdıyor. İşte bu kadar. Hışımınla yanlarına gittim.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" İneğe dönüyorum. "Neye **benziyor**?" diye cevaplıyor onu döndürürken ve yüksek sesle gülüyor.

"Kendini öldürtmeye çalışıyor gibi görünüyorsun," diye tükürdüm.

Natasha bana abartılı bir işaret yaptı. "Hey, dans pistinde cinayet. Bu çok komik." Bir kahkaha patlatıyor ve ellerini gözlerinin üzerinde gezdirmeye başlıyor. Ben de ona ters ters bakıyorum.

"Kaybol, aptal. O burada benimle birlikte," diye cevap veriyor ezik, onu sırtı bana dönük olacak şekilde döndürürken.

"Hiç sanmıyorum." Onu adamın elinden çekip aldım.

"Joshua," diye kıkırdıyor göğsümün üzerine düşerken. Koruyucu bir hareketle kolumu ona doluyorum.

Gözlerim şu anda korumasıyla birlikte duvara yaslanmış olan Ben'e kayıyor. Onaylarcasına başını sallıyor.

"Gidiyoruz," diye bağıyorum.

"Hayır, gitmiyoruz, ben söylediğimde gidiyoruz ve ben henüz değil diyorum. Bir içki daha istiyorum," diye cevap veriyor ve elimden kurtulup bara doğru sendeliyor.

Gözlerimi kısıyorum ve öfkeyle onu bara kadar takip ediyorum. Erkek barmen ona gülümseyerek "Ne alırsınız?" diye soruyor.

Dirseklerini bara dayayarak öne doğru eğiliyor ve ona arsızca gülümsüyor. "Ne olmasını istiyorsun?" Kıkırdıyor.

Onu öfkeyle kolundan tuttum. "Sana ne olacağını söyleyeyim. Derhal eve gidiyorsun. Kontrolden çıkmışsın." Onu kendime doğru çektim.

Yüzünü buruşturuyor. "Eğlenceli polis." "Ben," diye çıkışıyorum.

"Evet, sen."

Gözlerimi tekrar ona diktim.

"Şu anda benimle edepsizce konuşman gerekmiyor muydu?" diye fısıldıyor dudaklarıma bakıp bana sevgiyle gülümserken.

Neden bana gülümsediğinde o mükemmel gamzeleri olmak zorunda? Bir erkek ne kadarını kaldırabilir? Biraz direnç bulmalıyım... ve çabuk. Her dakika kaydığını hissedebiliyorum.

"Kremsi ve ıslak olmamla ilgili bir şey," diye fısıldıyor. Ellerini mükemmel vücudunda gezdirip tekrar kalçalarına yerleştirirken gözlerim açılıyor. Boynunun ışıktaki kavisli duruşuna bakarak dişlerimi boynuna geçirebilirim. Bu düşünceyle sertleştiğimi hissediyorum.

Bridget bize doğru yürüdü. "Selam." Sinsi düşüncelerimi bir şekilde gizlemek için gözlerimi kaçırıyorum.

Bir yudum alırken içkime doğru konuşuyorum. "Didge, Natasha'yı kontrol et yoksa onu eve götürürüm ve o da bunun cezasını çeker." Gözlerim tekrar Natasha'nın mükemmel bacaklarına kayıyor... Ben ona ihtiyacı olanı verirken kulaklarıma dolanmaları gerekiyor... sertçe.

Bridget bana genişçe gülümsüyor. "Onu eve götür Joshua, aslında onu eve götürmen için sana meydan okuyorum."

Ona alaycı bir şekilde bakıyorum ve Adrian bize doğru yürüyor.

Natasha onu kucaklıyor. "Adrian, gel ve benimle havuzda yüz."

Hemen geri çekildi. "Havuz bara gitmiyoruz. Hayatta olmaz." Dışarıda bulunan havuz bar devasa ve büyük bir yüzme havuzunun etrafında tam bir mermer bar. İnsanlar bütün gece oraya girip çıkıyor... çok sarhoş insanlar. Kulübün o kısmında tuvaletler unisex, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur.

"Natasha, o elbiseyle yüzmeye gitmiyorsun," diye çıkışıyorum. "İçti tamamen görünecek."

Bridget'e sırtıyor. "Bu gece çok mızımız, değil mi? Gerçekten çenesini kapamalı ve şurada güzel görünmeli." Şarap kadehini bana doğru tutarken yine yana doğru sendeliyor, şarabı kadehinin üzerine dökülüyor.

Bridget ve Adrian içkilerini yudumlarken gülüyorlar ve onu sabitlemek için kolundan tutuyorlar.

"O akıllı ağzını iyi kullanmama ne dersin?" Gözlerim onunkileri tutuyor.

İçkisine doğru kıkırdıyor. "Belki de yapmalısın."

"Siz kızlar bugün ne yaptınız?" Adrian soruyor.

Natasha onun kolunu tutuyor. "Aman Tanrım Adrian, buna inanamayacaksın. Ben bile inanmakta zorlanıyorum."

Bridget Natasha'ya el sallar ve sessizlik işareti olarak başını sallar; parmağını dudaklarına götürerek \$\$\$ işareti yapar. Natasha onu görmezden gelir.

"Bugün masaj yaptırdık... mutlu sonla biten." Demek istediğini vurgulamak için başını sallıyor.

İçkimi tükürdüm. "Ne?" Bridget ve Adrian

kahkahalara boğuldular.

Öfke içime işliyor. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Bağırıyorum.

Bardağına doğru kıkırdıyor. "Abbie organize etti. Bu arada harikaydı. Adı Antonio'ydu."

Siktiğimin Abbie'si. "Bir masörle seks mi yaptın?" Bağırdım. Öfkeliyim - pis bir masörün elleri onun her yerindeydi. Tenim kıskançlıktan kıllanıyor.

Yüzünü buruşturuyor ve beni göğsümden itiyor. "Hayır, sadece bir masaj aptal... ama bir sonraki ziyaretimde yapabilirim. Ne olacağını kim bilebilir? Karıştırıyorum." Başını bana doğru sallıyor ve pazularını kıvırıyor. "Aslında kötü olmak oldukça eğlenceli." Yanlara doğru sendelerken bardağına doğru kıkırdıyor.

Gözlerim gülmekten kendilerini öldüren Adrian ve Bridget'e kayıyor.

"Sanırım Abbie masörüyle gerçekten seks yaptı," diye fısıldar Bridget ve kızlar yine gülerler.

"Neden şaşırmadım ki?" Adrian kuru bir sesle.

"Scrubber," diye sırtıyor Natasha.

"Dahili mi?" Şak diye söyledim. Bu saçmalığa inanamıyorum. "Ha?" Soruyor.

"Sana içten dokundu mu?" Öfkem yeni bir seviyeye ulaştığında bağıyorum.

Arsızca gülümsüyor ve dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor. "Henüz değil... ama bir sonraki ziyaretimde ne olacağını kim bilebilir? Kadın VIP odasının nerede olduğunu öğrenir öğrenmez ben de oraya gideceğim. Değil mi Didge?" Bridget güler ve başını sallar.

Tamam, işte bu. Kolundan tuttum. "Şimdi eve gidiyoruz ve sen ve o ukala ağzın polislik yapacaksınız."

Onu kapıya doğru sürüklemeye başladığımda kıkırdıyor.

"Joshua... Gidip Simon'a gideceğimi söylemem gerekiyor," diye kekeliyor.

Onu tekrar sarsıyorum. "Endişelenmen gereken tek kişi benim. Bunu o kalın kafana sok."

Kıkırdıyor ve benden kaçmaya çalışıyor. Onu yakalayıp omzuma attım ve kıcına sert bir tokat attım.

"Terbiyeli ol," diye çıkıştım.

"Yap beni," diye kahkaha atıyor.

Kapıya doğru hışımla ilerlerken gözlerim Ben'e kayıyor. "Araba," diyorum ağzımdan.

Başını sallıyor ve telefonunu çıkarırken sırtlıyor.

BÖLÜM 15

Sıcakladım, o kadar sıcakladım ki kusabilirim. Tanrım, kendimi kötü hissediyorum. Derin bir nefes alıyorum ve tiksintiyle yüzümü ovuşturuyorum. Dün gece eve geldiğimi bile hatırlamıyorum... Nasıl oldu da eve geldim? Başımı tekrar yastığa koyuyorum ve başım çarpmaya başladığında gözlerimi kapatıyorum. Bugün yataktan çıkmayacağım. Kendimi çok hasta hissediyorum. Bir el bacağımdan yukarıya, arkama doğru kayıyor, gözlerim açılıyor ve şok içinde sırıyorum. Aceleyle yuvarlandım. Yatakta biriyle olduğumu bilmiyordum. Kiminle yatıyorum ben?

İçim rahatladı, o benim aşkım.

Joshua yanımda çıplak bir şekilde uyuyor... Kahretsin. Telaşla aşağı baktım. Ben de çıplaktım. Kahretsin. Seks yaptık ve ben bunu bilemeyecek kadar sarhoştum. Ne aptalım. Acilen bazı onarım işleri yapmam gerekiyor. Olabildiğince sessiz bir şekilde yataktan kalktım ve sessizce banyoya gittim. Aynaya bakınca gözlerim büyüdü. Vay anasını, tam bir bok gibi görünüyorum. Hızla duşa atlıyorum ve kurulanıp gerinirken kendimi iki kez yıkamaya başlıyorum. Neden bu kadar hasta hissediyorum? Seks yapmış gibi bile hissetmiyorum, nasıl bir his olduğunu hatırladığımdan değil. Saçlarımı yıkıyorum, dişlerimi fırçalıyorum, makyajımı temizliyorum ve üç dakika içinde duştan çıkıyorum. Lütfen hâlâ uyuyor olsun. Yatak odasına geri dönüyorum ve neyse ki uyuyor. Havlumu çıkarıp tekrar yatağına atlıyorum. Çok sıcak, çok sert hissediyor. Göğsüne sokuluyorum ve battanileri tekrar üzerimize çekerken ona sarılıyorum. Tekrar onun kollarında ve çok sıcak olduğum için rahatladığımı ve uykuya daldığımı hissediyorum.

Omzumun üzerinden aşağıya doğru inen nazik öpücüklerin hissiyle usulca uyanıyorum. Gözlerim hala kapalıyken gülümsüyorum.

"Günaydın," diye fısıldıyorum.

"Günaydın Bayan Marx," diye fısıldıyor eğilip boynumu öperken.

Mmm, bu iyi hissettiriyor. Destek için diğerine yaslanırken eli vücudumda serbestçe aşağı yukarı geziniyor.

Gözlerim yavaşça açılıyor ve ona bakıyorum. "Dün gece eve nasıl geldik?"

Gülümsüyor. "Çok sarhoştun, ben de seni eve getirdim ve sonunda seninle kaldım."

Utangaç bir şekilde gülümsedim. "Oh."

"Seks yapmadık, merak etme," diye fısıldıyor boynumu tekrar öperken.

Neden endişeleneyim ki? Bu endişeleneceğim son şey. Bana daha iyi erişebilmesi için başım geriye düşüyor.

Kaşlarımı çattım. "Yapmadık mı?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, benden nefret etmeni ve beni senden faydalanmakla suçlamayı istemedim."

Ona hüzünle bakıyorum. "Senden asla nefret edemem Joshua, bunu biliyorsun." Elimi kaldırıp yanağına koyuyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve başını sallayarak dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor. "Ben de senden asla nefret edemem," diye fısıldıyor.

Vücudunun benimkine yakınlığı bana çıplak olduğumuzu hatırlatıyor. "Eğer seks yapmadıysak, neden ikimiz de çıplağız?"

Gülümsüyor. "İkimizi de soydun, benim için dans ettin ve sonra uyuyakaldın."

Utangaç içinde alt dudağımı ısıırıyorum. Neden bu kadar gülünç durumdayım? "Dans, oh Tanrım, eğlenceli olmalı."

Sırıttıyor. "Aslında öyleydi."

"Ben uyurken beni aldın mı? Bundan hoşlandığımı biliyorum," diye fısıldıyorum eğilip dudaklarını nazikçe öperken, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor.

Beni kendine doğru çekiyor ve ereksiyonunu karnımda hissediyorum.

Saçlarımı yüzümden fırçalıyor. "Bunu seviyorum ama ben yapmadım," diye nefes alıyor.

Beni öpüyor, dili nazikçe ağzımı arıyor, eli beni istediği gibi tutmak için başımın arkasına gidiyor.

Beklenti içinde şişmeye başladığımda bacaklarımın arasında bir zonklama başlıyor.

"İstedin mi?" Fısıldıyorum.

"Evet." Beni tekrar nazikçe öpüyor.

"Yapmadığına sevindim."

Geri çekiliyor ve gözleri benimkileri arıyor. "Öylesin."

Başımı sallıyorum ve iki elimi yüzüne götürüyorum. "Altı aydır seni bekliyorum Joshua, sonunda aramızda bir şey olduğunda bilincimin yerinde olmasını istiyorum."

Beni tekrar öpüyor, daha sert, daha acil ve bacaklarımın sessiz bir davetle yatağa düştüğünü hissediyorum.

"Beni bekliyordun," diye konuşuyor boynumu öperken. "Her gün," diye mırıldanıyorum, çünkü uyarılmışlık konuşma yeteneğimi çalmaya başlıyor.

"Neden?" Vücudumu öpüyor.

"Çünkü ben hâlâ seninim," diye fısıldıyorum endişeyle. "Hâlâ sana aitim bebeğim."

Hemen geri çekiliyor ve bana bakıyor, eli dalgali karnının üzerinden aşağıya, kalın uzunluğuna doğru kayıyor. Onu kavlıyor ve bana bakarken yavaşça kendini okşamaya başlıyor.

Bu adam çok ateşli. "Hâlâ benim misin?" diye fısıldıyor kendini okşarken.

Gözlerim karnına yasladığı elinin içindeki sert uzunluğuna kayarken başımı sallıyorum. Gözlerinde o bakış var - umursamadığı, kontrolünü kaybettiği bakış. Vuruşları güçlendikçe çenesi gevşiyor ve uyarılmamın bacaklarımın arasında pompalanmaya başladığını hissediyorum.

Boynunu kırıyor. "Sırt üstü yat," diyor.

Hemen sırtüstü düşüyorum ve bacaklarımı tutup ayırıyor. Gözleri bacaklarımın arasındaki ıslak ete kayıyor ve parmaklarıyla beni bakışlarına açıyor. Çok yavaşça iki parmağını ıslak seksimden geçirip ağzına sokuyor ve emiyor, sonra bakışları benimkileri tutarken dudaklarını yalıyor.

"Tadın o kadar mükemmel ki," diye fısıldıyor. Yavaşça iç baldırımı öpüyor ve kirli sakalını iki bacağımın iç kısmında gezdiriyor. Kendimi yataktan atmamak için tavana odaklandığımda nefes alamıyorum. Elim küt kesilmiş saçlarının tepesinde ve güçlü omuzlarında gezdiriyorum. Bu adam ilahi.

"Bana ne kadar mükemmel koktuğunu biliyor musun?" diye sırtıyor kalçama doğru. Tanrım, bu çok ileri gidiyor, bu saçmalığı duymaya ihtiyacım yok. Utanç içinde ellerimi yüzüme kapattım. Sonra üzerime çıkıyor, dili ıslak etimi yalıyor, ben inlerken güçlü kolları bacaklarımı omuzlarına kaldırıyor. Elleri kalçalarımı istediği yerde tutuyor. Şaşkınlık içinde uzanıyorum

Güçlü omuzlarının ve başının bacaklarımın arasında hareket edişini izlerken cennet ve coşku arasında bir yerdeyim. Bu durum üzerinde hiçbir kontrolüm yok - beni nasıl isterse öyle alacak. Bunu ikimiz de biliyoruz. Parmaklarını kaldırıp yavaşça bir tanesini içime sokuyor ve ikimiz de zevkle inliyoruz.

"Aman Tanrım, çok sıkısın," diye fısıldıyor içime.

Başımı arkaya koyuyorum, haklı, gülünç derecede gerginim. Bu acıtacak ve sabırsızlanıyorum.

Bir parmak daha sokuyor ve dili klitorisimin üzerindeki gücünü serbest bırakırken inliyorum ve uyarılmam arttıkça bacaklarım kendiliğinden kapanmaya başlıyor.

Bacaklarımı tutup yatağa doğru iterken "Aç," diye tersledi. "Lanet bacaklarını açık tut," diye tersliyor. Onun tahakkümü karşısında kalp atışlarım hızlanıyor ve nefes nefese kalırken başımı sallıyorum.

Beni izlemek için geri çekildi ve iki parmağıyla beni gerçekten çalıştırmaya başladı. Sırtım zevkle yükseliyor ve yüksek sesle inliyorum. Gözleri benimkilere kilitlendi. Saf yırtıcı uyarılma yüzünü dolduruyor. O kadar sert çalışıyor ki yatak sallanıyor ve ben onu durdurmaya çalışacakmışım gibi ön kolunu tutuyorum ama ikimiz de o noktayı çoktan geçtiğimi biliyoruz.

"Jo... Josh," diye nefes nefese kaldım

"Benim için gel, güzel kız, sonra sana ihtiyacın olanı vereceğim." Vücudum sarsılmaya başlıyor ve içimden bir orgazm geçerken şiddetle titriyorum. Yüzünü içime doğru indiriyor ve beni tekrar yalamaya başlıyor. Ondaki uzaklaşmaya çalışırken sıcıyorum. Çok hassasım.

Bacaklarımı tutuyor ve beni yataktan aşağıya, kendisine doğru çekiyor, bacaklarımı tekrar açıyor. "Kes şunu. Bana verdiğin kremanın tadına bakmalıyım, hiçbir şeyin tadı daha güzel olamaz... ya da daha güzel." Dili içime derinlemesine dalıyor ve ben nefes nefese kalırken onun terli omuzlarını tutuyorum. Ellerim başının arkasını tutarken tavana aptalca gülümsüyorum. Öğrencilerine teknoloji öğretmemeli, onlara yatakta ne söyleyeceklerini ve ne yapacaklarını öğretmeli. Joshua Stanton yatakta gülünç derecede ateşli. Karnımı ve göğüslerimi öpüyor, sonra da beni derinden öptüğü dudaklarımı. Dudaklarında kendi uyarılmışlığımın tadını alabiliyorum. Elim dalgalanan karnının üzerinden aşağı kayıyor ve yavaşça şişmiş uzunluğunu elime alıyorum. Her sert damarın kanla pompalandığını hissedebiliyorum. Gözleri gözlerimi tutarken geri çekiliyor ve ben onu göğsüne doğru okşarken çenesi gevşiyor ve zevkle inliyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?" Ağzının içine fısıldıyorum.

Başını sallıyor ve beni tekrar öpüyor. İki eliyle yüzümü kavrarken "Evet," diye fısıldıyor.

Vücudundan aşağı kayıyorum ve meme ucunu ağzıma alıyorum, o da saçlarımı başımın her iki yanından iki avuçla tutuyor.

"Ağzıma üfleme ister misin bebeğim?" Göğsüne doğru fısıldıyorum.

"Tabii ki," diye fısıldıyor saçlarımı sıkıca kavrarken.

Onun mükemmel erkekliğiyle kutsandığım yere doğru ilerliyorum. Dilimi, ondan gelen bir nefes ve ağzıma fışkıran bir ön boşalma ile ödüllendirildiğim ucun üzerinde gezdiriyorum. Tadı çok güzeldi. Onu ağzıma alıyorum ve yukarı doğru ağır bir şekilde emmeye başlıyorum. Uyarılmış bir şekilde tıslıyor ve elleri saçlarımı acı verici bir baskıyla kavrarken zevkle başını geriye atıyor. Bir ritim oluşturuyorum ve onu olabildiğince derine almaya başlıyorum. Bedenim doldurulmak için can atıyor. Nefes nefese kalması ve inlemesi, bundan benim kadar zevk aldığının iyi bir göstergesi. Saçlarımı tutuyor ve açık ağzımı gerçekten sürmeye başlıyor. Bunu yapmasına bayılıyorum, ne yaptığını tamamen unutuyor - vücudunun orgazm ihtiyacı devreye giriyor ve ağzımı o kadar sert sürüyor ki canımı yakabilir. Üzerimdeki gücü ve saçlarımı sertçe kavraması beni nefes nefese bırakıyor, kendi orgazmımı kovalıyorum. Sertleştiğini ve titrediğini hissediyorum, dişlerimi açıyorum ve ağzıma aceleyle gelirken nefesi kesiliyor. Öğürme refleksim devreye giriyor ve kendimi tutmam gerekiyor. Boğulurken kıkırdıyorum.

"Boğulma," diye gülüyor ellerini saçlarımda gezdirirken.

Başımı sallıyorum ve yüzüne doğru öpücükler gönderiyorum. "Seni özledim, benim güzel Lamborghini'm," diye gülümsüyorum.

Bana hüzünle gülümsüyor ve beni tekrar öpüyor. "Yapma," diye fısıldıyor boynuma.

Huh ... yapma. Neyi yapmayayım?

Yüzüm düştü. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Tash, konuşmak istemiyorum." Boynumu öpmeye devam ediyor ve parmakları bir kez daha bacaklarımın arasındaki o noktayı buluyor ve bacaklarım benim isteğim dışında açılıyor.

"Konuşmak istemiyorsan ne yapmak istiyorsun?" diye sordum.

Geri çekiliyor ve bana seksi bir şekilde gülümsüyor. "Sanırım bu oldukça açık. Sevişmek istiyorum."

Tekrar gülümsedim. "Tamam, şimdi siktir et, sonra konuşuruz," diye fısıldıyorum.

"Ya da değil." Beni sırtüstü yatırırken gülümsüyor ve damlayan ıslak seksimin içinden dolgun uzunluğunun yan tarafını kaydırmaya başlıyor. Kahretsin, öyle hissettiriyor ki

İyi. Vücudunun her yerinde terden bir parlaklık var ve gözleri sabitlenmiş, bedenlerimizin birleşen kısımlarını izliyor.

Gözlerinin içine bakıyorum. "Bebeğim, sana içimde ihtiyacım var," diye fısıldıyorum. "Sensiz bir dakika daha geçiremem."

Gözleri saygıyla kapanıyor ve kendini içime sokmak için boyunu kavramaya başlarken başını sallıyor.

Ön kapı pat diye kapanıyor ve anahtarların bankın üzerine vurduğunu duyuyoruz. Gözlerim dehşetle açılıyor ve telaşla ayağa fırlayıp kapıma koşuyorum ve kapıyı kapatıyorum.

"Merhaba aşkım," annemin sesi apartmanda yankılanıyor.

"Aman Tanrım. Annem arıyor, anahtarı var," diye kekeliyorum ve panik içinde etrafımda zıplayıp sabahlığımı arıyorum.

Joshua'nın gözleri büyür ve hayal kırıklığıyla elini alnına vurur, sonra da yatağa sırt üstü uzanır.

"Mükemmel zamanlama," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

Kıkırdıyorum, koşuyorum ve onu dudaklarından öpüyorum. "Kılını bile kıpırdatma." Demek istediğimi vurgulamak için onu işaret ediyorum. "Ciddiyim, beş dakikaya geliyorum. Orada uzan ve bana ne yapacağını düşün."

Alt dudağını ısırırken sırtıyor. "Hayır, burada uzanacağım ve bana ne yapacağını düşüneceğim."

Tekrar onu işaret ediyorum. "Evet, iyi fikir. Bunu yap." Ona tekrar genişçe gülümsüyorum ve üzerine eğilip onu şefkatle öpüyorum. Elimini yüzüne götürüyorum. "Bir dakika içinde döneceğim." "Acele et." Demek istediğini vurgulamak için kaşlarını kaldırıyor. Gülümsüyorum ve odadan çıkıyorum.

Mutfağa gidiyorum ve annemin mutfak lavabosunun başında durup pencereden dışarı baktığını görüyorum. Sırtı bana dönüktü ve su ısıtıcısını açmıştı. Arkasından yaklaştım ve onu arkadan kucakladım.

"Merhaba, benim güzel annem." Gülümsüyorum. Kahretsin, umarım seks gibi kokmuyordur. Dönüyor ve ağladığını görüyorum. Yüzüm düştü.

"Neyin var?" diye sordum.

Omuz silkiyor ve bankın üzerindeki çantasından bir mendil çıkarıyor. "Sadece onun ölümünü izlemek zorundayım. Bu benim en kötü kabusumun tekrar gerçekleşmesi ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Ah, anne," diye fısıldıyorum gözlerim yaşlarla dolarken. "Çok özür dilerim."

Hıçkırır hıçkırır ağlıyor. "Ben de." Onu salona götürüyorum ve oturuyoruz. "Bu hafta sonu neler oldu, o iyi mi?" Onu tuttuğum gibi soruyorum

el.

Başını sallıyor. "Az önce onun tüm eski dostlarıyla vedalaşmasını izlemek zorunda kaldım. Bu çok korkunç Natasha, herkes ağlıyor ve o

çok güçlü olmak. Onun için güçlü olmam gerektiğini hissediyorum ama artık buna gücüm yok." Onu kucaklarken bana doğru hıçkırıyor.

"Sorun yok anne. Sen dağıl ve bırak ben senin için güçlü olayım. Şu anda ikimiz için de yeterince güçlüyüm."

Kollarımda ağlıyor. Bu durum çok yürek parçalayıcı. Neden insanlar ölmek zorunda?

On dakika boyunca o hıçkırırken sessizce oturdum. Onu böyle izlemekten nefret ediyorum - normalde çok güçlüdür, kurşun geçirmez. Babamın öldüğü zamanı hatırlıyorum, ben de böyleydim ve o benim için güçlüydü. Aynısını onun için yapma sırası bende.

Yatak odamın kapısı yavaşça açıldı. Kahretsin, Joshua'yı unutmuştum. Gözlerim ona doğru kayıyor.

Annem başını kaldırıp onu görür ve telaşla ayağa kalkar. "Joshua, hayatım, özür dilerim. Burada olduğunu bilmiyordum." Gözleri bir soruyla bana kayıyor ve gülümsüyor.

Bize orantısız bir gülümseme veriyor. "Merhaba," diyor nazikçe.

Ona genişçe gülümsüyorum. Üzerinde koyu renk kot pantolon ve beyaz v yakalı bir tişört var, dün gecedan kalma kıyafetleri. Kaslı fiziğı vücuduma yatağı geri dönmem için çığlık atıyor. Yataktan çıkar çıkmaz bile çok güzel görünüyor, sanki bir modellik çekiminden yeni çıkmış gibi. Koyu renk saçları ve teni beyaz gömleğıyle tam bir tezat oluşturuyor. Anneme doğru yürüyor ve eğilip hafifçe yanağından öpüyor.

"İyi misin?" diye fısıldıyor elini omzuna koyarken. Gözlerim kaslı ön koluna kayıyor, görünür damarlar kolundan yukarı uzanıyor ve gömleğinin kolunun altında kayboluyor. Onun süper fit vücudunun yakınında olmak bile benim için tahrik edici.

Başını sallıyor. "Özür dilerim, sizi bölmek istemezdim çocuklar. Sizi yalnız bırakayım."

Joshua sevgiyle başını sallar. "Hayır, zaten gidiyordum," diyor sessizce.

Yüzüm düşüyor ve elini tutuyorum. "Hayır, gitme. Bugün benimle kal."

Bana baktı ve gülümsedi. "Hayır, annenle biraz vakit geçir, ben seni sonra yakalarım."

Acelem var. Beni sonra yakala... Ne zaman? Ne zaman sonra? İsteksizce başımı sallıyorum. "Seni geçireyim."

Onu kapıya kadar takip ettim ve anneme döndü. "Seninle sonra hastanede görüşürüz?"

Annem gülümser ve başını sallar. "Evet canım. Seni burada görmek çok güzel Joshua." Genişçe gülümsüyor ve ben utançtan büzülüyorum, ne yaptığımızı tam olarak biliyor. Joshua gülümsüyor ve başını eğiyor, o da utanıyor.

Onu kapıya kadar geçirip sahanlığa çıkarıyorum. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum elimi yanağına sürterken.

Başını sallıyor ve yere bakıyor. "Sorun yok," diyor sessizce.

"Seni bu gece görebilir miyim?" Fısıldıyorum.

Bana kaşlarını çattı. "Muhtemelen hayır."

Kaşlarımı çattım. "Bir şey mi yapıyorsun?"

Elimi tutarken başını sallıyor ve yere bakıyor. "Tash... Ben hiçbir şey istemiyorum."

Yine kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?" Panik damarlarımı doldurmaya başlarken soruyorum.

"Natasha, kaldığımız yerden devam etmek istemiyorum... Dün gece.... bu sabah bir hataydı."

BÖLÜM 16

"Hayır, öyle söyleme." Onu kucakladım. "Tash, yapma," diye mırıldanıyor boynuma doğru.

"Seni bu gece görebilir miyim? Lütfen bebeğim, birkaç şeyi açıklamam gerekiyor," diye yalvarıyorum parmaklarımı saçlarında gezdirirken.

Yere bakıyor, "Hiç sanmıyorum."

Sözünü kestim ve bana bakması için yüzünü geri çektim. "Düşünmeyi bırak. Akşam yemeği için dışarı çıkacağız, o İtalyan restoranına geri döneceğiz. Hani şu sevdiğin, hatırladın mı?" Ona umutlu bir şekilde gülümsedim. "İlk randevumuzda oraya gitmiştik." Gülümserken başımı sallıyorum.

"Neden?" diye sorar.

"Josh, seni neden terk ettiğimi açıklamak istiyorum. Nedenini anlamıyorsun ve bilmeni istiyorum."

Gözleri acıyla doluyor. "Evet biliyorum, biz ayrıken başka biriyle yatma cüretini gösterdim. Hatırladın mı?" diyor kuru bir sesle, gözleri gözlerimin içine girerken. Isırıp ısırmayacağımı görmek istiyor.

Hmm. "Lütfen Josh." Elini tuttum. "Lütfen!" Küçük bir çocuk gibi mızımız bir yüz ifadesi takınıyorum ve olduğum yerde zıplıyorum.

Boyun eğmiş bir şekilde gülümsüyor. "Tamam, akşam yemeği, sadece bu gece. Seni sekizde alırım."

Parmak uçlarımda ayağa kalkıyorum ve onu çabucak öpüyorum. "Tamam, teşekkür ederim. Dört gözle bekleyeceğim. Aslında, daha sonra zaman kazanmak için şimdi benimle içeri gelmek istemediğine emin misin?" Başparmağımla kapıyı işaret ediyorum.

Gözlerini bana diyor. "Hayır," diye sırtıyor.

Omuzlarımı kamburlaştırırken gülümsüyorum. "Tamam, sekiz. Ne giymemi istiyorsun?" Alt dudağımı ısırıyorum.

Kaşlarını kaldırırken gözleri benimkileri tutuyor. "Ne giymek istersin?" diye soruyor seksi bir şekilde.

"Sen," diye fısıldıyorum gülümserken.

Başını sallar ve karanlık bir şekilde gülümser. "Terbiyeli olun Bayan Marx, yoksa anneniz salonda bir gösteri yapabilir."

Gözlerim açıldı. "Doğru ya, kahretsin, burada olduğunu unutmuşum." Onu çabucak öpüyorum ve annemin çay yaptığını görmek için eve geri dönüyorum.

Kapıyı arkamdan kapatırken omuzlarımı kamburlaştırıyorum ve gülümsememi gizlemek için dudagımı ısııyorum.

"Ve?" Annem gülümsüyor.

Salona uzandım ve kalbimi tuttum. "Aman Tanrım, anne, o kadar mükemmel ki korkutucu."

Soğutmak için kahvesine üflüyor. "Kesinlikle muhteşem biri, hakkını vermeliyim. Böldüğüm için özür dilerim. Bir daha yapmamak için anahtarı tezgâhın üzerine geri koydum."

Ona hüzünle gülümsedim. "İyi misin?" diye soruyorum.

Omuz silkiyor. "Olacağı. Annemin tüm arkadaşlarının ona veda ettiğini görmek beni çok etkiledi."

"Olurdu," diye iç geçirdim. "Her şey yoluna girecek anne. Öldüğünde dedemle ve babamla birlikte olacak. Babam onu karşılamak için orada olacak." Gözlerim doldu.

Gözyaşları dökülmeye başlarken başını sallıyor. "Babanı özlüyorum, Natasha." Başını ellerinin arasına alıp hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor.

Sırtını ovuyorum. "Ben de anne, ben de."

Saat sekizi on geçiyor ve Joshua hala gelmedi. Paniklemeye başladım. Yediden beri hazırım. Ön penceremde durup sokağa bakıyorum. Neredesin bebeğim? Lütfen gel. Sonra dört arabalık kortejin köşeden döndüğünü görüyorum ve neredeyse sevinçten zıplıyorum. İşte geldi. Sinirlerimi yatıştırmak için hemen kendime bir kadeh şarap dolduruyorum. İşte bu, tüm geleceğimiz bana ve bu geceyi nasıl idare edeceğime bağlı. Neden beni geri alacağını düşündüm bilmiyorum ama aldım. Geri dönmeyecek. Bunu biliyorum.

Tak, tak.

Kapıyı açarken gülümsüyorum. "Anahtarını kullan. Kapıyı çalmana gerek yok."

"Merhaba." Endişeyle etrafına bakınıyor ve büfemde duran çerçeveli fotoğraflarını gördüğünü fark ediyorum. Kaşlarını çatı. "Hazır mısın?"

Kapıdan geri çekiliyorum. "İçeri gelin." Elimle oturma odasını işaret ediyorum. "Bir kadeh şarap ister misiniz?" diye soruyorum. Bu geceyi olabildiğince uzatmam gerekiyor.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Evet lütfen, nasıl hissediyorsun?" İçkimi işaret ediyor.

Yanaklarım kızarıırken utançtan yerin dibine giriyorum. "Dün gece berbat mıydım?"

Gülüyor. "Evet, kesinlikle." Demek istediğini vurgulamak için başını sallıyor.

Yüzümü ellerimin arasına aldım. "Bir beyefendi gibi davranıp o kadar da sarhoş olmadığımı söyleyemez misin?"

Yüksek sesle gülüyor. "Hayır, seni hiç bu kadar sarhoş görmemiştim. Çok eğlenceliydi. Hatta bana birkaç kirli sırrını bile açtın."

Gözlerim büyüdü. "Ne gibi?" O kadehini tutarken ben de şarabı onun kadehine dolduruyorum.

o.

"Dünkü masaj gibi," diye alay ediyor.

Gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı kayıyor. Kahretsin, ben ve koca ağzım. Neden

Bunu ona nasıl söylerim? Ben de bunu bildiğim için utanıyorum.

Utanç içime işlerken gözlerimi kapatıyorum. Onları açtığımda Joshua bana bakıyordu.

"Neden adi bir masörün sana dokunmasına izin veriyorsun?" diye çıkışır.

"Neden ucuz striptizcilerin ve fahişelerin sana dokunmasına izin veriyorsun?" Kekeliyorum. Gözlerini kısıyor. "Bu farklı," diye tersliyor.

Kaşlarımı çattım. "Hayır, öyle değil. Cuma gecesi VIP odasına gittiğini biliyorum. Sanırım tam olarak sevişmeye ihtiyacın olduğunu söylemiştin."

Elini kalçasına koydu. "Ben yapmadım. O yüzden kes şunu." "Joshua, bu konuyu sen açtın, ben değil."

"Orgazm mı oldun?" diye tersliyor.

Yine utandım. "Gitmeye hazır mısınız?" Bu lanet konuyu değiştirmem gerekiyor, bu yüzden kapıya doğru elimle işaret ediyorum.

"Hayır, o masörün sana ne yaptığını bana anlatana kadar hiçbir yere gitmiyoruz."

Utanç içinde parmaklarımı önümde çevirmeye başladım. "Gittik ve pedikür, manikür ve ağda yaptırdık... ne istersen." Çok hızlı ve gergin konuşuyorum. "Beni nasıl pürüzsüz sevdiğini biliyorsun." Gülümsüyorum ve ona şirin görünmek için gözlerimi büyütüyorum. İşe yaramıyor ve bana boş boş bakmaya devam ediyor.

"Ve," diye tersliyor.

"Abbie'nin ayda bir gittiği bir masaj yeri var ve bizim için randevu aldı. Didge ve ben bunun sıradan bir masaj olduğunu düşündük ve sonra oraya gittiğimizde masörle karşılaştık."

"Antonio," diyor deadpan.

Kahretsin, ona adını bile söyledim. Bundan sonra toplum içinde sarhoşken ağızlık takmam gerekecek, bu korkunç bir şey.

"Evet ve her neyse, biliyorsun gerisi hikaye ve falan filan, hikayenin sonu." Parmaklarımı sinirli bir şekilde saçlarımın arasından geçirmeye başladım.

"yada, yada'yı detaylandırın," diyor kuru bir sesle.

Utanç içinde yüzümü buruşturuyorum. "Çıplaktım ve tantrikti ve ..."

"Ve?"

"Sırt üstü yatıyordum, bacaklarım göğsündeydi ve kalça kemiklerime bir şey yaptı ve ..." Elimi dehşet içinde yüzüme götürdüm.

"Ve?" diye tekrar

bağırıyor. "Beni orgazm etti."

Kollarını öfkeyle önünde kavuşturuyor.

"Sana seks isteyip istemediğini sordu mu?"

Başımı salladım. "Evet," diye iç geçirirken utanç içinde kıvranıyorum. "Neden hayır dedin?"

Boğazımdaki büyük yumruyu yutuyorum. "Çünkü orada bana dokunabilecek tek erkek sensin Joshua, bunu biliyorsun," diye fısıldıyorum endişeyle.

Gözleri benimkileri tutuyor. "İyi cevap. Ve bilgin olsun, eğer o masaj salonuna geri dönersen sen de o da acı dolu bir ölümle karşılaşacak."

Sırıttıyorum. "Tamam."

"Beni anlıyor musun?" diyor iki kaşını kaldırırken kuru bir sesle. "Şaka bile yapmıyorum Natasha. Bütün gün ikinizi de boğarken hayal ettim." Ona gülümserken başımı sallıyorum. Eliyle yanağımı okşuyor ve başparmağını şefkatle dudağıma sürüyor. Dokunuşuna doğru eğildim. Bu düşündüğümünden daha iyi gidiyor; kıskanıyor. Elbette bu iyiye işaret.

"Gitmeye hazır mısınız?" diye gülümsüyor.

Başımı salladım ve elini tuttum. "Yolu gösterin Bay Stanton."

Yarım saat sonra en sevdiğim İtalyan restoranının arka tarafındaki yerimizi gösteriyorlar. Joshua benim için sandalyemi çekiyor ve ben de endişeyle oturuyorum. Evden buraya kadar olan araba yolculuğunda acı verici bir şekilde sessizdi. Ben de öyle olduğunu düşünmüştüm.

iyi gidiyor ama şimdi yine gerginim. Onun beyninden neler geçiyor?

Garson kız bize iki menü getirdi. "İçecek bir şey sipariş etmek ister misiniz?"

"Evet, bir şişe Barossa Valley Shiraz alayım lütfen." Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

"Sadece bir diyet kola alabilir miyim lütfen?" Ellerimi sinirli bir şekilde kucagımda birleştiriyorum.

"Elbette." Gülümsüyor ve bizi yalnız bırakıyor.

İşaret parmağının yan tarafını kapalı dudaklarının üzerinde ileri geri gezdirirken sessizce oturuyor, düşünme pozu veriyor. Gözleri bana sabitlenmiş.

Kendi menümü açıyorum ve onunkini uzatıyorum. "Sen ne yiyorsun?" diye soruyorum. Okurken omuz silkiyor. "Buraya sık gelir misin?" diye soruyor.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet, burası Abbie'nin ve benim en sevdiğim restoran."

Gözleri yüzümle buluşuyor. "Abbie'nin dün gece birlikte olduğu adam kimdi?" diye soruyor.

"Kol... Yani Tristan. Onun bir çeşit erkek arkadaşı."

Bana kaşlarını çatı. "Ne demek bu? Bir çeşit erkek arkadaş mı?"

Düşünme pozuna geri dönüyor, parmağını dudağına götürüyor.

Menümü okurken omuz silktim. "Onunla görüşüyor." "Özeller mi?"

Kahretsin, hileli bir soru. Hayır dersem, sürtük gibi konuşacak, evet dersem de dün masörle oynamış olacak.

Omuz silkiyorum ve gülümsüyorum. "Emin değilim."

Gözlerini bana dikeyyor. "Emin değilim," diye tekrarlıyor.

Hayal kırıklığı içinde başımı kaşıyorum. "Hayır, yani sanırım açık bir ilişkileri var."

Başını sallıyor ve içkilerimiz geliyor. Şarabın tadına bakıyor. Tadına baktıktan sonra sessizce "Bu iyi," diyor.

"Abbs'e olan bu ani ilgi de neyin nesi?"

Omuz silkiyor. "Sadece merak ettim." Gözleri benimkilerle buluşmak için kalkıyor ve kaşlarını meydan okurcasına kaldırıyor.

"Joshua, Abbie benim için gerçekten harika bir arkadaş. Kaç erkekle yattığı umurumda değil. Bunun benimle bir ilgisi yok."

"Ben de öyle düşünmüştüm ama dün seninle olan küçük randevusundan sonra pek emin değilim."

Hayal kırıklığı içinde başımı yana eğdim. "Hâlâ onun üzerindesin."

Kaşlarını çatı. "Evet, hâlâ o konu üzerinde çalışıyorum - unutmak kolay değil," diye öfkeyle tersliyor.

"Tamam, sana şunu sorayım. Cuma gecesi VIP Odası nasıldı? İstedğin gibi sevişebildin mi?" "Hayır,"

diye tersliyor.

"Neden olmasın?"

"Çünkü aklımda sen vardın ve onlar çok zayıf bir ikameydi. İşte bu yüzden," diye öfkeyle alay ediyor.

Ona genişçe gülümsedim. Garson kız tekrar yanımıza geliyor.

"Siparişinizi alabilir miyim?"

Gülümsüyorum ve Joshua'ya işaret ediyorum.

"Başlangıç olarak yumuşak kabuklu biberli yengeç ve ana yemek olarak da spaghetti marinara alacağım," diyor sessizce.

"Mmm, kulağa hoş geliyor. Ben de aynısından alacağım." Masanın üzerinden ona gülümsüyorum ve o da kaşlarını çatıyor.

Garson kız yanımızdan ayrılırken "Neye gülüyorsun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum ve ona elimi uzatıyorum. O da nazikçe tuttu. "Burada seninle olduğum için mutluyum, hepsi bu."

"Tash, fazla düşünme, sadece akşam yemeği."

Başımı sallıyorum ve yanaklarım ısınırken başımı öne eğiyorum.

"Joshua, konuşmamız gerek."

"Hayır, yok, bırak onu," diye iç geçiriyor.

"Beni son gördüğünde aklımdan neler geçtiğini bilmeni istiyorum," diye fısıldıyorum.

"Kafanda ne olduğunu biliyorum, Natasha."

"Amerika'ya döndüğünden beri Amelie ile birlikte misin?" Gergin bir şekilde sordum.

Başını sallar. "Hayır, yapmadım."

"Neden?" diye soruyorum.

"Çünkü Amelie'ye karşı böyle bir şey hissetmiyorum. Bunu sana söylemiştim." Hayal kırıklığı içinde başını sallar.

"Görüyorsun ya Josh, sana bunu keşfetmen için bir şans vermek istedim. Suçluluk duygusuyla benimle birlikte olduğunu ve içten içe Amelie'yi gerçekten sevdiğini düşündüm. Seni özgür bırakıyordum, böylece geçmiş duygularından bağımsız olarak istediğin kişiyi seçebilecektin."

Öfkeyle arkasına yaslanır. "Ne saçmalık ama," diye çıkışır.

"Bu doğru bebeğim. Bunu bir de benim açımdan düşün. Geçen sefer seni ben takip ettim, seni kovalayan bendim, seni arayan bendim. Benimle tek eşli olman için sana seksle rüşvet vermek zorunda kaldım, sana düşünmeyi bırakıp sadece hissetmeni söyleyip durdum. Ve sonra sana seni sevdiğimi söyledim ve sen buna karşılık vermedin, ta ki başka biriyle yatmadığımı öğrenene kadar. Kendimi sana sakladığım için suçluluk duyduğumu ve bana borçlu olduğumu hissettiğini biliyorum. Seni uzun süre uzaktan, koşulsuz sevdim Josh ve Amelie ile aranda bir bağ olduğumu biliyordum." Gözyaşlarım tehdit ederken başımı öne eğiyorum. "O gün ahırda bunu hissettim," diye fısıldıyorum.

"Natasha... Seni sevdim," diye fısıldıyor koltuğunda öne doğru eğilirken. Gözyaşlarımın arasından ona gülümsüyorum. "Sevdim, geçmiş zaman gibi mi?"

Üzüntüyle omuz silkiyor.

"Ve sonra sen o kızla birlikteydin ve ben hala ipucunu anlamadım ve bizi bir arada tutmak için daha çok mücadele ettim."

Kaşlarını çattı. "O striptizci seni bir hata yapmaktan ve çocuklarımı doğurmaktan kurtarmak içindi."

Gözyaşlarımın arasından tekrar gülümsüyorum. "Joshua, senin çocuklarına sahip olmak benim için asla bir hata olamaz. Hiç kimse için."

Arkasına yaslanır ve dinlerken parmağını dudaklarının üzerinde ileri geri gezdirir.

"Joshua, sana o kadar aşıktım ki önümü göremiyordum ve sonra babam öldü ve ben kendimi suçladım. Bir şekilde seni hayatımdan çıkarmanın babamı öldürdüğüm için benim cezam olduğunu düşündüm. Ama gerçek şu ki, senden uzak kalmak beni neredeyse öldürüyordu. Hastaydım Josh. Senden uzak kaldığım her gün içimde biraz daha ölüyordum."

Dinlerken ölümüne hareketsiz oturuyor. Bıçağını ve çatalını yeniden düzenlerken "Ben de," diye fısıldıyor. Gözlerinin odanın etrafına dağılmış güvenlik görevlilerine kaydığını görüyorum. Burada olduklarını bile unutmuştum.

"Josh, Willowvale'de sana neden Amelie ile birlikte olmadığını sorduğum günü hatırlıyor musun?"

Başını salladı. "Evet."

"Bana ne dediğini hatırlıyor musun?"

Başını sallıyor. "Hayır."

"Bana Amelie'yle birlikte olmadığını, çünkü bana aşık olduğun için oraya gitmesine asla izin vermediğini söylemiştin."

Düşünürken koltuğuna geri oturur.

"Amelie'yle benim yüzümden değil, onu istemediğin için birlikte olmadığını bilmem gerekiyordu. Kafamın içine çirkin bir tohum ekti Josh ve onu çıkaramadım. Bir enfeksiyona dönüşene kadar iltihaplandı ve beni içten dışa zehirledi."

Başını iki yana sallar. "Öyle değildi, Tash." Elimi masanın üzerinden tekrar tutuyor.

"Sonra ben ölümün kıyısındaiken annen bana geldi ve senin de işleri iyi idare edemediğini söyledi, ben de sana gelmeye karar verdim ve hastanede çok güzel zaman geçirdik... hatırlıyor musun?" Gözlerim onunkileri arıyor.

Hüzünle gülümsüyor.

"Josh, seviştik, seni çok özlemiştim, senin de beni gördüğüne sevindiğini düşünmüştüm."

"Öyleydin," diye fısıldıyor.

"Amelie ile aynı odada oturuyordum ve o sadece üç gün önce seninle yattığını biliyordu ve sen bana söylemedin." Ellerimi yüzüme götürüyorum, ruhumdaki ham duygu devam ediyor.

Koltuğunda öne doğru oturur. "Tash, sana söylemek istiyorum. Sevdiğin birine başka biriyle seks yaptığını nasıl söylersin? Kelimeler ağzımdan çıkmıyor," diye fısıldıyor.

Yüzümden öfkeyle bir damla gözyaşı siliyorum - neden bu kadar sulu gözlüyüm?

"Josh, bir seks kulübüne gitseydin ya da aptal sürtüklerinden birini görseydin anlardım. Mesele başka biriyle seks yapmış olman değildi. Ama Amelie'ye karşı hislerin vardı, bunu ikimiz de biliyoruz. Bekleme odasında metrelerce ötede sana aşık başka bir kadının oturduğunu bile bile benimle seviştin. Onun da kalbi kırılıyordu Joshua."

Utanç içinde başını öne eğiyor. "Tash, düşündüğün gibi olmadı. Çok utandım. Yarıda bıraktım. Bize bunu yaptığım için kendimi asla affetmeyeceğim. Ama beni affetmene ihtiyacım vardı ve sözlerini kanıtlamana ve beni koşulsuz sevmene ihtiyacım olduğu bir anda bana sırtını döndün."

Başımı salladım. "Hayır bebeğim, kalbim kırık bir şekilde senin yanındaydım ama sana bu seçeneği sunmak zorundaydım ve sana hâlâ aşık olduğumu bilseydin beni terk etmeyeceğini biliyordum. Sana asla sırtımı dönmedim. Bunu asla yapmazdım. Seninle konuşamadım çünkü konuşursam seni sevdiğimi ve her şeyin yoluna gireceğini söyleyeceğimi biliyordum."

Tekrar arkasına yaslanır ve düşünürken kaşlarını çatar.

Çaresizlik içinde elini tuttum. "Sana hâlâ aşığım Joshua... Tekrar bir araya gelmek için çalışmamızı her şeyden çok istiyorum." Gözlerim onunkileri arıyor ve o başını eğiyor.

"Tash, yapamam."

"İşte geldik." Başlangıçlar geldi ve ikimiz de aceleyle arkamıza yaslandık. Garson onları masaya koydu ve bizi yalnız bıraktı.

"Bebeğim, baskı yok. Sadece birlikte biraz zaman geçirmemizi ve neler olacağını görmemizi istiyorum." Elimi koluna koyarken gülümsedim.

Yengecinden bir kaşık ağzına atar. "İlgilendiğim tek ilişki cinsel bir ilişkidir."

Masadan bir limon aldım. Gözlerim açıldı. "Ne?" Fısıldıyorum. "Seninle bir ilişki yaşamak istemiyorum ama biraz Eğlenceli," diyor duygudan yoksun bir şekilde.

Dehşetin şafağı. "Biraz eğlendiğin için mutlusun." Limonumu havada tutarak tekrarlıyorum. "Joshua bu tür bir ilişkiyle ilgilenmiyorum. Herkesle seks yapabilirim. Senden aşk istiyorum, seks arkadaşın olmak değil," diye fısıldıyorum öfkeyle.

Arkasına yaslanıp omuz silkerek bir kürek dolusu daha yemek yiyor.

Bu kadar sinir varken, ben burada kalbimi ortaya koyuyorum, o ise sikini düşünüyor. Ne göt herif ama! Bir dakika içinde o yumuşak kabuklu yengeci giyebilir.

"İster al ister alma," diye tersliyor.

"Bırak," diye cevap veriyorum öfkeyle, iki katı hızla yemeye başlarken.

"Ve beni kızdırırken," diye çıkışıyorum, "neden bana seni öldürmeye çalışan aptaldan bahsetmedin?"

Gözlerini bana dikti.

"Tamam, sen beni kızdırırken ne oldu da şimdi üç güvenlik görevlisine sahip oldun?" diye tersliyor.

Ona ters ters baktım. "İlla bilmek istiyorsan, bu basit bir soygun da olabilir, hapishanedeki Coby Allender denen manyak katil de olabilir, suç ortağı evime girip vibratörümü ve iç çamaşırlarımı çalmış da olabilir." Çatalımı limonuma öyle bir batırıyorum ki gözüme fişkırıyor. Kahretsin, yanmaya başlayınca gözümü ovuşturuyorum.

Benim talihsizliğime kıkırdıyor. Gözümü ovuştururken "Hiç komik değil," diye çıkışıyorum. "Vibratörünün bu delide olduğunu nereden biliyorsun?" Bir ısırık alıyor çatalından.

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Çünkü hapishanedeki herkese anlattı ve bana da tarif etti."

Telaşla arkasına yaslanır ve yüzünü ovuşturur. "Max'in bundan haberi var mı?" diye kaşlarını çatır.

"Evet," diye cevap veriyorum tekrar yemeye başlarken. O kanlı limon yüzünden yarın kör olabilirim - gözüm alevli bir volkan gibi yanıyor.

Çatalımı ona doğrultuyorum. "Ve hazır başlamışken, geçen gece böyle bir otuzbirci olduğun için yarın Max'ten özür dileyeceksin."

Elindeki peçeteyi masaya fırlatır. "Böyle bir şey yapmayacağım. Seni bana Amerika'da getirmeliydi. O benim için çalışıyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Affedersiniz Kaptan Amerika, flaş haber. Korumam olduğu için bana yardım ediyordu. O yüzden benimle uğraşmaya başlama. Yarın özür dile."

"Görüyorum ki hâlâ ilaçlarını kullanıyorsun," diyor kuru bir sesle.

Başımı yana doğru tutuyorum. "Ne ilacı?" Şak diye söyledim. "Sürtük hapları." Gülümsüyor.

Aptalca bir nedenden dolayı kıkırdıyorum. "Kapa çeneni. "Senin ganimet arayıcın olacağımı düşündüğüne inanamıyorum."

Bana karanlık bir şekilde gülümsüyor. "Ben buna fazlasıyla inanıyorum. Para yatacağım

o."

Bir çatal dolusu yemeği mideye indirirken "Punt konusunda umutsuzsun" diye çıkıştım.

Ağzımı.

Genişçe gülümsüyor. "Aslına bakarsan ben de oldukça iyiyimdir, eğer bilmen gerekiyorsa." Ağzını bir peçeteyle siler.

Konuşurken çatalımı havada sallıyorum. "Ben senin ganimet arayıcın değilim. Eğer ilişkimizi onarmamız için kapıyı açık bırakmak istiyorsan, bu harika. Eğer sadece seks istiyorsan, VIP Odasına geri dön," diye alay ediyorum. Silahlarına sadık kal Tash, silahlarına sadık kal.

"Tamam, anlaştık." diyor kuru bir sesle.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek tamam anlaştık?" Omuzlarını silkiyor. "Tamam, anladım."

"Tamam, anlaşıldı, ilişkimiz üzerinde çalışacağız? Yoksa VIP Odasına geri mi dönüyorsun?" Kaşlarımı çattım.

"Anlaşıldı, ben VIP Odasına geri dönüyorum." Gözleri benimkileri delip geçiyor.

Öfkem alevleniyor ve tam gözlerinin arasına, çatalımı fırlatmak için iyi bir hedef tahtası gibi görünüyor.

Diyet kolamı elime aldım ve karıştırmaya başladım. Hepsini içiyorum ve masaya geri koyuyorum.

Yemeğini çiğnerken kaşlarını kaldırıyor. "Susadın mı?"

"Evet," diyorum. "Deve gibi."

Sırıtırıyor ve çiğnemeye devam ediyor. Bir geri dönüşe ihtiyacım var. Çabuk, bir cevap düşün.

"Tamam o zaman, eğer ilişkimiz üzerinde çalışmayacaksak masaj salonuna geri dönebilir ve isteğe bağlı ekstralardan bazılarını alabilirim." Ağzıma biraz yemek koydum ve sırttım. Al sana pislik.

Bıçağı ve çatalı bir çınlamayla tabağa çarpıyor. "Bu bir tehdit mi?" diye alay ediyor masaya doğru eğilirken.

Öne doğru oturuyorum ve sahte bir gülümseme takınıyorum. "Hayır, bu bir söz."

"Dinle beni, sen," diye homurdanıyor. "Berbat ilişkimiz yüzünden fidiye için tutulmayacağım. Sen beni terk ettin, tam tersi değil ve şimdi parmaklarını şıklatabileceğini ve mutlu bir şekilde sana geri döneceğimi sanıyorsun. Kendine gel, bu lanet olası *Not Defteri* değil Natasha, sonsuza dek mutlu falan olmayacak. Ayrıldığımızdan beri birçok kadınla birlikte oldum, bu yüzden benimle saçmalamaya başlama."

Şok içinde arkama yaslanıyorum ve gözlerim dolarken başımı öne eğiyorum.

"Özür dilerim, bunu söylememeliydim," diye fısıldıyor incindiğini hissedince. "Bunu söylemek istememiştim."

Aptal gözyaşları dökülmeye başladığında başımı sallıyorum. Başımı eğiyorum ve onunla göz teması kurmuyorum. Benden sonra birçok kadınla birlikte oldu, tabii ki oldu. İçim acırken gözlerimi öfkeyle siliyorum.

Uzanıp elimi tuttu. "Özür dilerim bebeğim, öyle demek istememiştim. Seni o masaj salonunda düşünmek kafamı karıştırıyor, böyle şeyler söyleme."

Başımı eğiyorum, ona bakamıyorum bile. Haklı, bu ilişki tamamen berbat durumda, kimi kandırıyordum ki?

"Sorun yok," diye fısıldıyorum acımın içinden. "Hayır, sorun değil. Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Başımı sallıyorum ve yavaşça yemeğimi yemeye devam ediyorum. Gerçekten yapmak istediğim şey, yüzümü bir domuz gibi tabağıma gömmek ve her şeyi bir saniye içinde hüpürdeterek yemek.

Onunla asla göz teması kurmadan ana boyunca sessiz kalıyorum. Beni dikkatle izliyor.

Elimi şefkatle tutuyor ve başparmağını parmaklarımın arkasına sürüyor. "Tash, üzülme, öyle demek istemedim. Onlar benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

Yere bakarken tekrar başımı sallıyorum. Eğer şimdi güçlü durmazsam asla birlikte bir geleceğimiz olmayacak, bundan eminim.

"Tash, bebeğim, konuş benimle. Böyle üzgün olmana dayanamıyorum."

Başımı sallıyorum, konuşamıyorum çünkü konuşursam muhtemelen çılgık atacağım ve onu tekmelemeye çalışırken iki yaşında bir öfke nöbeti içinde yere yatacağım.

"Sorun değil Josh. Anlıyorum," diye fısıldıyorum ağzımı silerken ve yere bakarken peçetemi katlarken.

"Neyi alayım?" diye soruyor.

Gözlerim odanın etrafına dağılmış, bize bakmıyormuş gibi yapan korumalara kayıyor.

"Neden benimle birlikte olmak istemediğini anlıyorum, sorun değil." "Ne anladığını sanıyorsun?" diye kaşlarını çatıyor.

Omuz silkiyorum. "Bak, bunu daha fazla çamura bulamayız. Bu *Not Defteri* değil." Hayal kırıklığı içinde enseme kaşıyorum. "Hadi eve gidelim." Bakışlarından kaçmak için restoranın etrafına bakıyorum.

"Ama daha tatlı yemedin," diyor sessizce.

"İştahımı kaybettim. Beni eve götürebilir misiniz lütfen?" Eğildim ve masanın altından çantamı aldım. Telefonumu çıkarıp kontrol ediyorum.

Kıpırdamadan oturuyor, beni izliyor. "Diğer kızlar hakkında öyle demek istemedim, tamam mı?"

Başımı salladım ve yere baktım. "Ama sen yaptın, o yüzden burada bırakalım." "Ne aldığını sanıyorsun?"

Gözlerim onunkilerle buluştu. "Ben bir süper model ya da güzel değilim. Kokain ya da toplu tecavüz kullanmıyorum. Zeki ve ineğim ve sevişmeyi aşık iki insan arasında gerçekleşen kutsal bir şey olarak görüyorum. Ben hala sana aşığım ve sen bana aşık değilsin. Sana bizim üzerimizde çalışmak ve birlikte biraz zaman geçirmek istediğimi söyledim ve sen ilgilenmedin. Anladığım bu."

Gözleri benimkileri tutuyor. "Ama sen harikasin."

Kucağıma bakıyorum. "Belli ki yeterli değil Josh. Hadi gidelim." Aceleyle ayağa kalkıyorum ve korumama kapıya doğru bir işaret yapıyorum. Başını sallıyor ve restorandan çıkmaya başlıyor.

Joshua'nın ödeme yapmasını beklerken sessizce duruyorum. Dönüyor ve bana endişeyle gülümsüyor.

"Hadi gidelim," diyerek gülümsüyor ve kolunu omzuma dolayıp beni kapıdan dışarı çıkarıyor.

Arabayla eve dönerken konuşmuyorum ve o atlarla ilgili bir şeyler geveliyor, sonra da işteki bir projeden bahsediyor. Sonra Cameron ve Wilson'a geçti. Kıpırdamadan oturuyor ve pencereden dışarı bakarak onu dinliyorum. O alışılmadık derecede konuşkan ve ben alışılmadık derecede sessizim.

Evime vardık ve arabayı park etti. Ona döndüm. "Teşekkür ederim, sonra görüşürüz." Aceleyle arabadan indim.

O da dışarı çıkar. "Seni yukarı çıkaracağım."

"Hayır, buna gerek yok. Ben iyiyim." O beni takip ederken sessizce daireme doğru yürüyorum. O ne yapıyor?

Kapıma geldik, açtım ve döndüm. "Teşekkürler." Ona küçük bir gülümseme verdim. "Bir ara hastanede görüşürüz." Hışım daireme giriyor. Gözlerimi deviriyorum ve onu takip ediyorum. Harika, şimdi kafamı daha da karıştırmak istiyor. Tabii ki istiyor, ne kadar aptalım!

Anahtarlarımı tezgâhın üzerine bırakıp mutfığa gidiyorum. Su ısıtıcısını açtım. "Çay lütfen," diye sesleniyor salondan.

Ne halt etmeye çalışıyor bu? Gerçekten gitmesini istiyorum. VIP odasına geri dön, pislik.

Beş dakika sonra iki bardak çayla salona giriyorum. "Buyurun." İki fincanı sehpanın üzerine koyuyorum ve gözlerim ona kayıyor. Ayakkabılarını çıkarmış ve salonda uzanmış televizyon izliyor. Hmm, şimdi ne olacak?

Ayakkabılarımı çıkarıp karşı salona oturuyorum ve ayaklarımı bacaklarımın altına sokuyorum. Çayımı yudumluyorum ve televizyon izliyormuş gibi yapıyorum.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, seni istemediğimi düşündüğün sebepler tam da seni istememin sebepleridir," diyor açıkça.

Başımı sallarken yere bakıp çayımı yudumluyorum. Şimdi beni istiyor, burada neler oluyor? Bildiğini bile sanmıyorum.

"Neden bu kadar garip davranıyorsun? Bu sen değilsin. Normalde bana bağırır ve benimle kavga edersin. Neden bu kadar... kontrollü davranıyorsun?" diye soruyor.

Gözlerim onunkilerle buluşmak için kalkarken omuz silkiyorum.

"Çünkü bunu bir daha yapmayacağım." Kaşlarını çatıyor. "Neyi tekrar yapmayacaksın?"

"Benimle birlikte olman için sana yalvarmıyorum, seni tek eşli olmaya zorlamıyorum, kendi yolumu bulmak için bir ergen gibi çılgılık atmıyorum."

Kaşlarını çatıyor.

"Josh, senden uzak kalmamın nedenlerinden biri de büyümek için zamana ihtiyacım olmasıydı. Sana o kadar çılgınca aşkıttım ki önceki ilişkimizde olgunlaşmamış bir çocuk gibi davrandım. Öfke nöbetleri ve sürekli kavga ederek seni elimde tutabileceğimi sanıyordum. Sürekli güvensizlik ve kıskançlık içindeydim, beni gerçekten sevip sevmediğin konusunda kendimi sürekli sorguluyordum."

Bana bakıp dinlerken kaşlarını çatıyor.

"Senin ganimet çağrın olamamamın nedeni, sana umutsuzca aşık olmam ve sabah o kapıdan çıkıp senden bir daha haber alıp almayacağımı bilemeyecek kadar güçlü olmadığımı bilmem. Bunu yapamayacağımı zaten biliyorum."

Düşünürken başını öne eğiyor.

"Josh, her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ve özür dilerim. Her iki seferde de seni kendimden uzaklaştırmamalıydım. İlk seferinde üzüntüden aklımı kaçırmıştım, ikincisinde ise birlikte bir geleceğe sahip olabilmemiz için bunu yaptım. Her aptalca şey için seninle sürekli kavga eden güvensiz ve kıskanç bir kız arkadaştan o kadar sıkılırdın ki uzun vadede beni yine de terk ederdin. Joshua, senin dünyana giren her kadının bunu kaldırabilecek kadar güçlü olması gerekir. O zamanlar değildim."

Düşünürken başını öne eğiyor.

"Josh, burada olmanı istemiyorum çünkü istediğimin bu olduğunu düşünüyorsun. Her gece eve gelmek ve saat sekiz civarında ya da saat kaç olursa olsun anahtarlarını kapıda duyacağımdan şüphe duymamak istiyorum. Neden biliyor musun? Çünkü beni görmek istiyorsun, her gün gördüğün son kişi olmamı istiyorsun. Uyandığında ilk gördüğün kişi." Omuz silkip elimle banyoyu işaret ediyorum. "Artık nasıl hissettiğimi biliyorsun. Bunu düşünmek için biraz zaman ayır. Paran bende, bir kuruşunu bile harcamadım. Bana hesap numaralarınızı verin ki geri transfer edebileyim. İstedğim senin paran değil Joshua... Seni istedim. Sonra görüşürüz. Ben duş almaya gidiyorum."

Ayağa kalkıp aceleyle banyoya giriyorum ve suyu dayanabildiğim kadar sıcak tutup içine giriyorum. Kaynar suyun altında duruyorum ve konuşmaya geri dönüyorum. Bence gayet iyi bir konuşma oldu. Bu konuşmayı aylardır çalışıyordum. Restoranda ona bağırarak ve siktirip gitmesini söylememek için tüm gücümü kullandım ama birlikte bir geleceğimiz olacaksa büyümem gerektiğini biliyorum. Yetişkin bir ilişki istiyorum, uçarı bir ergen aşkı değil.

Yaklaşık on beş dakika sonra banyonun kapısı açılıyor ve içeri giriyor. "Bu gece kalabilir miyim?" diye sorarken dikkatle vücuduma değil yüzüme bakıyor. "Seks yok," diye fısıldıyor yüzüme bakmaya devam ederken.

Sırıtiyorum, başımı sallıyorum ve ona sırtımı dönüyorum, o da odadan çıkıyor.

Kendi kendime gülümsüyorum ve bacaklarımı yıkıyorum. Gecenin ne getireceğini merak ediyorum. Seks yok, bu ilginç olmalı.

BÖLÜM 17

Kahretsin, şimdi yaptım. Kendimi çocuğunu cezalandıran ve sonra da cezadan vazgeçmek isteyen bir anne gibi hissediyorum. Bütün gece o güzel adamla seks yapmadan nasıl uyuyabilirim ki? Kimi kandırıyorum ben? Bir kez daha söylüyorum, bu onun için bir ceza değil. Aptal kendimi cezalandırıyorum. İşimi bitirmek ve kurulanmak için acele etmiyorum ve göğsümde bir havluyla banyodan çıkıyorum. Mutfığa geri dönüyorum ve sürahiyi çalıştırıyorum. Joshua'nın gözleri odada beni takip ediyor. Kolunu salonun arkasına atıyor ve gözleri vücudumda gezinirken çenesini kıpırdatıyor ve boynunu kırıyor. Boğazımdaki golf topu yumrusunu yutuyorum.

Kendime hatırlatıyorum, kısa vadeli acı... uzun vadeli kazanç. Kısa vadeli acı... uzun vadeli kazanç. Ne kadar aptalca bir söz... Bu saçmalığı kim uyduruyor? Muhtemelen sabahın beşinde süper kahraman antrenmanı yapan bir salak. Kısa vadeli acı çekiyorum, tamam mı? Yumurtalıklarım vücudumdan kaçmak ve onu salonda yere sermek üzere. Başımı sallıyorum ve çayımı yapmaya devam ediyorum.

"Bir tane daha ister misin?" Gözlerimi çay fincanımdan ayırmadan soruyorum.

Tekrar başını sallar. "Hayır, teşekkürler." Alt dudağını ısıırıyor ve televizyonu izlemeye devam ediyor. Ne kadar garip, yani kalmak istiyor ama seks yok dedi ve şimdi televizyon izliyor ve görünüşe göre benimle konuşmaya ilgisiz. Saldırı planım ne? Hmm, tamam, giyin.

Yatak odasına geri dönüyorum ve pijama çekmecemi karıştırıp uygun bir çift aramaya başlıyorum. Dürüst olmak gerekirse, neden bu kadar aptalım? Bu yaşta düzgün bir çift seksi pijamaya sahip olmalıydım. Uzun uzun düşündükten sonra beyaz pamuklu bir gecelikte karar kıldım. Ya bu ya da uyumsuz bir erkek paça şort ve crop top... ve bunlar bu denemeden seks yapmam gereken ortamda kesmiyor. Annem bunu aldı.

Birkaç yıl önce bir gecelik aldım ve dürüst olmak gerekirse toplam beş kez giydim. Düşük yuvarlak yakalı, ayakkabı askılı ve korse bölgesinin etrafına işlenmiş küçük beyaz çiçekleri var. Bembeyaz pamuklu ve dizlerimin hemen altından sarkıyor. Kendime not, yarın düzgün bir eğlence kıyafeti al. Dışarı çıkarken giydiğim kıyafetlere, ayakkabılara ve iş kıyafetlerine bir servet harcıyorum ama hiç dinlenmek için bir şey almıyorum... bu tür bir durumda çok aptalca. Saçlarımı dağınık bir şekilde düşük düğümlü bir topuz haline getiriyorum ve salon alanına geri dönüyorum.

Joshua'nın gözleri doğrudan bana dikiliyor ve gözleri açlıkla vücudumu tarıyor. Sanki yapmamaya çalışıyormuş gibi boynunu hafifçe kırıyor. İçimden gülümsüyorum. Bingo.

"Ne izliyoruz?" Salona uzanırken soruyorum. Omuz silkiyor. "Emin değilim aslında," diyor usulca.

Çayımı alıp bir yudum alıyorum ve gözlerim salonuma yayılmış güzel adama takılıyor. Üzerinde açık mavi, solmuş bir kot pantolon ve lacivert v yaka bir tişört var. Başının üzerine kaldırdığı kaslı ön kolları sağır edici bir ses tonuyla bana bağılıyor ve o kanlı trisepsler... akıllara durgunluk veriyor.

Gözleri benimkilere kilitleniyor. "Nerede uyumamı istersin?"

Sinirle yutkunuyorum ve omuz silkiyorum. "Nerede uyumak istersin?" Sessizce soruyorum.

"Seninle," diye nazikçe yanıtlıyor.

Tanrım, ben de. Gülümsüyorum. "Tamam, ama ben senin ganimet çağrın değilim, unutma." Kaşlarımı kaldırdım.

Gülümsüyor. "Belki senin olabilirim." Gözleri gözlerimin içine giriyor ve bana o çok iyi yaptığı gel beni becer bakışını atıyor.

Gülümsememi bastırmak için dudağımı ısıriyorum. Evet, istediğim tam olarak bu, Joshua Stanton'ın benim ganimet çağrım olması. Güçlü ol Natasha, bunu yapabilirsin.

"O zaman yatmaya gidelim mi?" Endişeyle sordum.

Sırıttıyor. "Hayır, eğer şimdi seninle yatarsam, ayakların yedi dakika içinde kulaklarıma dolanacak, özellikle de o küçük saflık numaranla." Gözleri vücudumda gezinirken dilini alt dudağının üzerinde gezdiriyor.

Onu üstümde, ayaklarımı kulaklarının etrafında hayal ederken tekrar gülümsüyorum.

Kahretsin. Sekse ihtiyacım var.

Başımı sallayıp yatak odama giriyorum ve yatağımdan yorganı ve iki yastığı alıyorum. Dışarı çıkıyorum ve onları onun yanındaki salona koyuyorum.

"Bir süre burada televizyon izleyeceğiz o zaman," diye gülümsüyorum.
Yorganı serip yastıkları bir ucuna koyarken bana kaşlarını çatıyor.

Örtüleri geri çekiyorum.

"Sırtıma mı sarılıyorsun?" diye
soruyorum. Sırıttıyor. "Sanırım bunu
yapabilirim."

Salonun ön tarafına uzanıyorum ve yan yatıyorum. "Arkama geç,"
diyorum.

Söyle.

"Hiç sormayacaksın sanıyordum." Ayağa kalkarken gülümsüyor ve
kotunu indiriyor. Hemen başka tarafa bakıyorum. Eğer tahrik olduğunu
görürsem her şey biter. Sonuçta ben de bir insanım. Tişörtünü ve dar külotunu
üzerinde bırakıyor ve arkama geçiyor. Alttaki kolunu başımın altına, üstteki
kolunu da belime doluyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor.

"Bu daha iyi," diye fısıldıyor kulağıma, tüylerim diken diken olurken.

Beni sardığını ve dudaklarını şakağımda hissettiğimde gülümsüyorum.
Bu daha iyi olmaktan da öte. Bu cennet. Rahatlamaya ve düzenli nefes alışını
dinlemeye başlıyorum.

Elimi kaldırıyorum, o da nazikçe elimi tutuyor ve birlikte sessizce uzanıp
Ice Truckers'daki aptal bir programı izliyoruz.

Yaklaşık yarım saatlik rahat bir sessizlikten sonra Joshua şakağıma tekrar
öpüyor ve ben de ona gülümsüyorum.

"Josh," diye fısıldıyorum.

"Mmm," diye uykuyla bir şekilde cevap veriyor.

"Bu gece dünyanın herhangi bir yerinde olabilseydim, istediğim her şeyi
yapabilseydim..."

"Mmm," diye cevaplıyor.

"Burada seninle olmak, sadece bunu yapmak
isterdim." Arkamdan gülümsediğini hissediyorum.

"Gerçekten mi?" diye cevap veriyor. "Gerçekten,"
diye gülümsüyorum. Şakağıma tekrar öpüyor.

"İstedığınız zaman oldukça sevimli olabiliyorsunuz Bayan Marx ve çok
kolay memnun oluyorsunuz," diye fısıldıyor.

Tekrar gülümsüyorum ve yanağıma öpmesi için yüzümü çeviriyorum.
"Şimdi çeneni kapatıp güzel görünebilirsin," diye fısıldıyorum. Şakağıma
tekrar öperken arkamdan gülümsediğini hissediyorum.

"İyi geceler Josh," diye
gülümsüyorum. "İyi geceler
Tash," diye fısıldıyor.

Kurtulmak için mücadele ediyorum. Ona vurduklarında Joshua'nın inleme sesi karanlık ve ıslak tünelde yankılanıyor. Üç adam onu tutarken, diğer üçü sırayla ona vuruyor.

"Kes şunu. Onu öldüreceksin. Lütfen bırakın onu," diye yüksek sesle ağlıyorum... "Lütfen, ne istiyorsunuz?" Onu tekmelemeye başladılar ve ben çığlık attım. "Hayır! Onu öldüreceksiniz! Lütfen durun." Beni tutan iki adamla boğuşurken bir yandan da hıçkırarak ağlıyorum ve kurtulmak için umutsuzca çabalıyorum. Beni yere atıyorlar ve içlerinden biri karnıma tekme atıyor. Acı içinde çığlık atıyorum ve Joshua'nın kurtulmaya çalışırken tekrar çıldırdığını duyuyorum.

"Bırak onu," diye bağılıyor. "Öldür beni... bırak gitsin. İstedğin benim." Metal bir çubuk alıp yüzüne vururlar. "Nooooooooo!"

Çığlık atıyorum.

"Gitmesine izin vermeyeceğiz. O gidince sırayla kimi sikeceğiz? Memnun etmemiz gereken dokuz kişi var, biliyorsun."

Joshua çılgına döner. "Özgür kaldığımda sizi öldüreceğim," diye bağıyor. "Yemin ederim ona dokunursanız, sizi yüreksiz piçler, geberirsiniz." Ben'in cesedinin köşeye yığılmış olduğu köşeye bakıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, acıya dayanamıyorum. Bilincini kaybedene kadar ona vurmaya devam ediyorlar.

Tanrım, hayır!

İçlerinden biri yüzüme sertçe vuruyor ve yere düşüyorum. Etrafımda toplanıyorlar ve içlerinden biri pantolonunun fermuarını açıyor.

"Joshua!" Çığlık atıyorum. "Hayır!" Kurtulmaya çalışırken tekrar çırpınıyorum. "Joshua!" Çığlık atıyorum.

Sarsılarak uyandım. "Tash... bebeğim, ben buradayım. Her şey yolunda."

Hıçkırarak ağlarken ve korkudan titrerken dehşete kapılmış gözlerim odanın içinde geziniyor. Bu sadece bir kabustu.

Joshua beni kucaklıyor. "Güvendesin, her şey yolunda," diye fısıldıyor. "Tanrım. Rüyanda ne görüyordun?"

Beni kucaklarken göğsüne doğru hıçkırıyorum ve gözlerim tekrar odanın içinde geziniyor. Benim salon odamdayız. Vücudum korkudan titriyor ve ter tenimi ıslatıyor. Göğsüm hıçkırıklarla parçalanıyor, neden hala bu korkunç kabusu görüyorum? Bu ne anlama geliyor?

"Tash, konuş benimle. Rüyanda ne görüyordun?" Beni sıkıca tutarken başımın tepesine doğru fısıldıyor.

Tekrar hıçkırıyorum. "Seni öldürdükleri ve bana tecavüz ettikleri yer" diye fısıldıyorum. Kaşlarını çatıyor. "Hastanede gördüğün rüyanın aynısı mı?"

Başımı salladım ve yüzümdeki yaşları silmeye başladım.

"Bu rüyayı ne sıklıkla görüyorsun?" diye soruyor dehşetle. Omuz silkiyorum. "Haftada en az iki kez," diye fısıldıyorum.

Yine kaşlarını çatıyor. "Ne? Haftada en az iki kez, gecenin bir yarısı tek başına bu kadar korkuyor musun?"

Utanç içinde başımı öne eğerken başımı sallıyorum. "Delirecekmişim gibi hissediyorum," diye fısıldıyorum.

"Tash." Beni tekrar yanına yatmam için çekti. "Sorun yok. Ölmeyeceğim ve kimse sana tecavüz etmeyecek... kimse, belki ben hariç." Alnımı tekrar öperken gülümsüyor.

Kalp atışlarım yavaşlamaya başladığında göğsüne sarılıyorum. Tişörtü gözyaşlarımdan ıslanmış. Düşünürken boş boş parmaklarını saçlarımda gezdirmeye başlıyor.

"Bu kâbuslar ne zaman başladı?" diye soruyor. "Babam öldükten iki gün sonra," diye üzüntüyle cevap veriyorum.

"Bu doğru değil, Tash. Bu sadece bir rüya. Kimse seni yakalayamayacak. Güvendesin."

Başımı salladım. "Josh, güvende değilsin, o deli adam senin peşinde. Ya bu bir önseziyse? Ya bizi yakalarlarsa? Ya babam rüyam aracılığıyla bana bir mesaj göndermeye çalışıyorsa?"

Sempatî içinde mırıldandı. "Böyle düşünmeyi bırak. Etrafımızda o kadar çok güvenlik var ki kimse bize dokunamaz."

Başımı sallıyorum ve minnettar bir jestle göğsünü öpüyorum.

"Yalnızken kendini sakinleştirmek için ne yaparsın?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum, utaniyorum.

"Ha?" diye soruyor alnımı tekrar öperken. "Sıcak bir duş alıyorum," diye fısıldıyorum.

"Hadi o zaman, kalk bakalım." Beni göğsünden kaldırıp ayaklarımdan üzerine itti. "Duş zamanı."

Yavaşça kalkıyorum, banyoya doğru yürüyorum ve koridordaki çamaşır presimi açıp bana bir havlu getirdiğini duyuyorum. Sıcak suyu açıp ısınmasını bekliyorum.

Banyoya girdi ve bana doğru yürüdü. Çok utandım. Aptal bir rüya yüzünden çıldıran küçük bir çocuk gibi hissediyorum. Geceliğimi yavaşça başımın üzerinden çekerken gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Elleri aşağıya doğru

K lotumu çıkarırken bacaklarımı ve vücuduma geri dönerken karnımı nazikçe öpüyor.

Du un cam kapısını açıyor ve beni içeri buyur ediyor. Sıcak suyun altında duruyorum ve rahatlamaya ba ladığımı hissediyorum. Sıcak su terapisi neden bu kadar etkili ki, duvara yaslanıyorum... rahatlamaya  alışırkenki alışkanlığım. Sonra kapının açıldığını hissediyorum ve çıplak bir Joshua'nın benimle birlikte içeri girdiğini görmek için dönüyorum. Gözlerim vücudunun uzunluğuna, dövmesine kayıyor. Benim adım onun m kemm l vücudunu damgalıyordu. Kendime engel olamayarak onu şefkatle kucaklıyorum.

"Arkanı d n, presh ve sırtını yıkamama izin ver," diye fısıldıyor başımın tepesine.

Ona genişçe
gülümsüyorum. Kaşlarını
 attı. "Ne?"
"Bana presh dedin," diye
fısıldıyorum. Sırıttıyor. " yle mi
dedim?"

Başımı sallıyorum ve ondan uzaklaşırken tekrar gülümsüyorum. Elleri sırtıma yavaşça sabun sürüyor ve beni derin masaj darbeleriyle yıkıyor, elleri omuzlarımın üstündeki kaslara derinlemesine sürtünüyor. Kollarımdan aşağıya, omuzlarımın üzerinden yukarıya. Temas sırasında gözlerim kapanıyor. Hmm, bu çok iyi hissettiriyor. Kulağımın kenarını nazikçe öpüyor ve ben de ona gülümsüyorum.

"Teşekkür ederim," diye
fısıldıyorum.
Kıpırdamıyor. "Ne için?"

"Burada olduğun ve bana göz kulak olduğun için. Bunun anlamı çok
büyük."

Beni döndürüyor ve dudaklarımdan nazikçe öpüyor. "Bir sır bilmek ister
misin?" diye soruyor.

Başımı salladım ve gülümsedim.
"Ben de başka bir yerde olmak istemiyorum," diye
fısıldıyor. Gözlerimiz buluşuyor ve kalbim eriyor. Bu
adamı seviyorum.

Yüzünü kendiminkiyle buluşması için aşağı çekiyorum ve onu öpüyorum. Açık dudaklarım onunkilerin üzerinde oyalanıyor ve dilim yavaşça onu içeri davet ediyor. Tekrar  p   yoruz, daha derin, daha tutkulu ve ereksiyonunun karnıma doğru büyüdüğünü hissediyorum. Elleri yüzümü tutmak için hareket ediyor ve beni aceleyle öpüyor. Ellerim vücudundan aşağıya, kalçalarına ve tekrar omuzlarının arkasına iniyor. Onun gücü ve vücudunun gücü beni tüm tutarlı düşüncelerimi kaybettiğim bir yere götürmeye başlıyor.

Ondan uzaklaşıyorum. "Seni yıkamama izin ver," diye fısıldıyorum.

Bakışları benimkileri tutarken dili alt dudağının üzerinde geziniyor. Onu kendimden uzaklaştırıyorum ve sırtını sabunlamaya başlıyorum. Hayranlıkla yutkunuyorum - Joshua'nın vücudu mükemmel, hiç bu kadar mükemmel bir erkek örneği görmemiştim. Sırtındaki her kası görebiliyorum, kalçaları kaya gibi sert ve Abbie haklı, o karınla peynir bile rendeleyebilirim. Elleri başının üzerinde, duş perdesinin üstüne dayanmış bir şekilde duruyor. Ellerim sırtında özgürce geziniyor ve bacaklarımın arasında nabzımı hissetmeye, kalp atışlarımı kulaklarımda duymaya başlıyorum. Eğilip bacaklarını, kalçalarını yıkıyorum ve sonra yüzünü bana dönmesi için onu çeviriyorum. Su her yerinde boncuk boncuk ve gözleri dudaklarımda. Gözlerim bacaklarının arasındaki mükemmel kaslara takılıyor. Taş gibi sert ve karnına doğru uzanırken harekete hazır. Tanrım, o çok güzel. Ellerimi yeniden sabunlarken ve ellerimi bacaklarının arasına indirirken gözlerini kendi gözlerimle tutuyorum. Dudaklarını dudaklarıma alıp yüzüne doğru okşadığımda nefesi kesiliyor. Beni daha derin öpüyor ve ben tekrar okşuyorum, bu sefer daha derin, daha acil. İnliyor ve dili ağzımı ele geçirirken yüzümü tutuyor. Tanrım, çok ateşli. Onu derinden yumruklamaya başlıyorum ve o beni izlerken inliyor, ağır nefes alırken ağzı gevşiyor. Gözleri kapanıyor ve ben gerçekten ona sahip olmasına izin veriyorum, elim onu sert ve uzun okşuyor, dilim arzuyla daha derine dalıyor. Kolları beni koruyucu bir şekilde sarıyor ve sıcak su sırtımızdan akıyor. Gözleri kapanmaya başlıyor ve yakın olduğunu biliyorum.

Öne doğru atılıyor ve arkamdan tutuyor. "Tash," diye fısıldıyor boynuma.

Avucumu şaftının ucuna koyuyorum ve diğer elimle onu sertçe içine çekiyorum, iç ucuma vurmayı işaret ediyorum.

"Tash," diye fısıldıyor öne doğru atılırken ve ben onu tekrar derinden öpüyorum. "Benim için gel bebeğim," diye fısıldıyorum.

Gözleri yuvalarından fırlıyor ve karnından inleyerek hızla elime boşalıyor. Öpüşürken muzaffer bir gülümseme takınıyorum, işte bu, işte bu. Beni şefkatle öperken onu tamamen boşaltmak için hafifçe okşamaya devam ediyorum. Ağır ağır nefes alırken başını boynumun kıvrımına yaslıyor ve kalbinin göğsünde sertçe attığını hissedebiliyorum.

Başını kaldırıp bana bakıyor ve ben de gülümsüyorum. Saçlarını yüzümden geriye doğru iterken beni tekrar öpüyor. Elleri vücudumdan aşağı iniyor. "Sıra sende," diye fısıldıyor.

Başımı sallıyorum ve onu öpmeye devam ederken tutuşundan geri çekiliyorum. "Bu dönüşlerle ilgili değil Josh," diye mırıldanıyorum öpücüklerin arasından.

"Ne hakkında?" diye kaşlarını çatıyor.

"Aşk," diye gülümsüyorum onu tekrar öperken. "Bu aşkla ilgili." Boynuma gülümsüyor ve bana sıkıca sarılıyor.

"Hatırlat da seni kâbuslarından daha sık kurtarayım," diye mırıldanıyor boynuma doğru.

Gülüyorum ve duş kapısını açarken başımı sallıyorum. "Yatağa git, seks manyağı."

Gülümsüyor ve yanımdan geçerken kıcıma sert bir şaplak atıyor. "Bunu biliyorsun, bebeğim."

Deja vu ... Neden, ah neden, bana musallat olmak için geri geliyor? Keşke Joshua'nın beni sevdiğini söylemesiyle ilgili olsaydı. Ama hayır, bu sabah yalnız uyandığım için yaşıyorum. Not yok, öpücük yok, veda yok. Sadece dün geceki aralıklı şefkatin bir anısı... yoksa onu da mı rüyamda gördüm? Çalıştığım hastanenin kafeteryasında oturuyorum, öğle yemeği vakti. Telefonumdan bir mesaj geliyor ve umutla ekrana bakıyorum. Jes, kalbim yerinden çıkacak.

**Merhaba Doktor.
Bu akşam yemek yiyebilir miyiz?**

Kaşlarımı çatıyorum. Seninle yemek yemek istemiyorum Jes; Joshua ile yemek yemek istiyorum. Ona bir mesaj yazıyorum.

**Üzgünüm, yapamam.
Büyükannem hasta ve şu anda meşgulüm.
Birkaç hafta içinde seni arayacağım.**

Bir cevap geri dönüyor.

**Ne zaman?
Seni özledim.
Seni iki haftadır görmedim.**

Midem bulanıyor, beni özlememeli. Biz sadece arkadaşız. Gülümsüyorum ve ona geri mesaj atıyorum.

**Kısa ve sürtük Barbie'yi ara.
Onu yemeğe götür.**

Benim aksime, sana karşılığını bir kafa işiyle ödeyecek.

Onu okurken hayal ettiğimde gülümsüyorum. Bir mesaj geri dönüyor.

Sıkı bir pazarlık yapıyorsun.

X

Ara beni.

Gülüyorum ve kahvemi içiyorum. O gerçekten muhteşem. Jes ve ben arkadaş olduk ve Joshua ve benim aramdaki ilişkinin aksine, bu çok karmaşık değil. Başka biriyle yatıp yatmaması umurumda değil, onunla çıkmak istemiyorum ama ona karşı içimde bir sevgi var. Bu çok garip. Daha önce hiçbir erkekle böyle bir şey yaşamamıştım. Onları isterdim ya da istemezdim, ama Jes ile durum farklı. Abbie'yi daha önce hiç anlamadığım bir şekilde anlamamı sağlıyor. Çıktığı erkeklere karşı derin bir sevgi besliyor ama hiçbirine aşık değil, yine de onlara değer veriyor ve onlarla seks yapıyor. Jesten'le tanışana kadar bunu asla anlayamazdım, ama şimdi anladığımı düşünüyorum. Beni güldürüyor ve birkaç günde bir beni arıyor, ya müstehcen bir şaka yapıyor ya da kahve falan ayarlıyor ve eğer beni aramazsa bunu fark ediyorum ... ama bu beni rahatsız etmiyor, garip.

Bay Stanton'a dönecek olursak, dün gece bir an yaşadık mı yoksa bu benim hüsnükuruntum muydu? Beni rahatlatmasından, duşta onu boşaltmama ve sonra bütün gece bana sevgiyle sarılmasına nasıl geçti? Daha önce bana veda edemediği için benimle hiç kalmadığını söylemişti. Bu sabah da durum böyle miydi yoksa beni uyandırmadan oradan çıkmak için kolunu koparmaya mı can atıyordu? Hayal kırıklığı içinde ellerimi yüzüme sürüyorum. Joshua Stanton, tam bir akıl hastası... Tekrar hoş geldin!

Saat sabah 7.30 ve spor salonundan döneli bir saat oldu. Duş aldım ve işe gitmek için hazırım. Otel odamdaki bilgisayarımın başına oturup telefonumu takıyorum. Bunu dün izlemedim çünkü dün gece Natasha ile dışarı çıkmadan önce görmek istemedim. Direncimi zayıflatmak için daha fazla cephaneye ihtiyacım yoktu. Cumartesi gecesi kulüpten döndüğümüzde sarhoştum ve benim için dans ederken onu filme çekmemi istedi. Oynat tuşuna bastım.

Kahkahası bilgisayar ekranında yankılanıyor ve ben genişçe gülümsüyorum.

"Telefonumla ne yapıyorsun?" diye sordum. Telefonun kamerası odanın içinde rastgele geziniyor -tavan, zemin, duvar- ve sonra bana geliyor. Sırtımı yatak başlığına dayamış yatağında oturuyorum ve tamamen giyinik durumdayım.

"Evet hanımlar, Joshua Stanton yatağıma ve evime geri döndü. Çok mu kıskandınız?"

Gülüyor ve sonra kamera başıyla aşağı yukarı hareket ediyor. Onun aptallığına gülümsüyorum. "Biliyorum, biliyorum. Başka bir film yapalım," diye kıkırdıyor. "Adını ne koyalım?" Kamera hâlâ üzerimdeyken yatağın ucuna doğru yürüyor ve ben de kaşlarımı kaldırıp soruyorum. Yatağın ucuna takılıyor ve telefonu düşürüyor. "Oops, o yatağı oraya kim koydu?" diye kıkırdıyor. Arka planda ona attığım kahkahaları duyabiliyorum. Tekrar gülüyor ve ayağa kalkıp kamerayı tekrar bana odakladığında kamera yine her yöne gidiyor.

"Yeni filmimizin adı ne olsun bebeğim?" diye soruyor.

Bana böyle seslenince kalbim duracak gibi oluyor, düşerken bunu yüzümde görebiliyorum. Belki de bu filmi kapatmalıyım - sadece kafamı daha da karıştıracak. Düşünürken işaret parmağımı ağzıma götürüp dudaklarımda gezdiriyorum ve sandalyemde arkama yaslanıyorum.

"Natasha dizlerinin üzerinde," ekrana gülümsüyorum.

"Ohh evet, bu iyi bir tane," diye tersliyor. "Peki ya Joshua az önce boşaldı mı?"

Kahkahalarımın odada yankılandığını duyuyorum ve o kontrolsüzce gülerken kamera yine tüm dükkana yayılıyor.

"Bunu da beğendim," diye gülümsüyorum. "Telefonu bana ver, seni çekmek istiyorum."

Elimi telefona uzattım ve o da hayır anlamında kamerayı iki yana salladı. "Seni çekiyorum. Oh, biliyorum, neden senin için bir dans etmiyorum?" Yine kahkahalara boğuluyor ve ben kendimi bilgisayar ekranına bakıp geniş geniş gülümserken buluyorum. Tam bir salak. Daha önce karşımda havalı olmaya çalışmayan bir kadınla birlikte olmamıştım ama Natasha karşımda her zaman tam bir aptal gibi davranıyor... ve ben buna bayılıyorum.

"Aman Tanrım, şarkıyı biliyorum. Telefonumu uzatsana." Elini uzatıyor ve ben de çantasından telefonunu ona uzatıyorum.

"Kamerayı bana ver," diye elimi uzattım, o da bana telefonumu uzattı ve ben de onu çekmeye başladım.

Kısa sarı bir elbise giyiyor ve ayakkabılarını çıkarmış. Koyu renk saçları dağınık ve seksi. Yenilebilir görünüyor.

Anlatmak istediğini vurgulamak için elini önünde tutuyor. "Aman Tanrım, bu bizim yeni şarkımız çünkü sana söylüyorum... değil mi?" Alkol dengesini bozduğu için yana doğru adım atıyor ve telefonla oynarken gülüyor. "Hangi cehennemde bu şarkı?" diye çıkışıyor ve ben yine yüksek sesle gülüyorum. "Anladım, hazır mısın?"

Kamera başıyla aşağı yukarı hareket ediyor ve ben kendimi bilgisayar ekranında gülümserken buluyorum.

Kapı açılıyor, filmi durduruyorum ve gözlerim odama giren Cameron ve Adrian'a kayıyor. "Sakıncası var mı?" Şak diye söyledim.

İkisi de ne izlediğimi görmek için omzumun üzerinden eğiliyorlar. "Hiç de bile," diye gülümsüyor Cameron bir sandalye çekerken.

Adrian gözlerini ekrana diker. "Ne yapıyor bu?" diye kaşlarını çatar.

Sandalyeme geri oturuyorum. "Dans," diye gülümsüyorum.

Adrian genişçe gülümser. "O çok ateşli. Kaseti oynat." Diğer tarafıma bir sandalye daha çekiyor. Yavaşça oynat tuşuna basıyorum, bir Rihanna şarkısı. "Dünyadaki tek kız.

Natasha yan masasından bir saç fırçası alır ve ona şarkı söylemeye başlar.

La la la

La la la

**Beni sevmeni istiyorum, sıcak bir
gezintiymişim gibi Beni düşünmeni,
sevdiğin şeyi yapmanı istiyorum.**

Dans ederken ellerini vücudunda aşağı yukarı gezdiriyor ve ben hemen sertleştiğimi hissediyorum. Gözlerim kapanıyor.

Adrian yüksek sesle güler. "Bu kızı seviyorum." Saçlarını çılgınca savurmaya ve bana abartılı öpücükler göndermeye başlıyor. Dans edip şarkı söylerken ayakkabılarımı çıkarmaya başladı.

**Bana dünyadaki tek kızmışım
gibi hissettirmeni istiyorum.
Kalbini bilen tek kız benmişim gibi**

Cameron yüksek sesle gülüyor. "Bu boku ona nasıl yaptırıyorsun?"

Utanç içinde yüzümü ovuşturuyorum ve omuz silkiyorum. Gerçekten çılgınca dans etmeye başlıyor ve yerinde milyonlarca dönüş yapıyor, yüksek tekme atmaya başlıyor ve hepimiz yine yüksek sesle gülüyoruz.

"Lanet olsun. Bu paha biçilemez," diye gülüyor Cameron.

Kot pantolonumu çıkarmaya başlıyor ve bana erişmesine izin vermek için kalçalarını kaldırıyorum. Mücadele ederken yine yüksek sesle gülüyor ve ben biraz daha eridiğimi hissediyorum. Bu filmi hemen kapatmam gerekiyor ... ama yapamam, izlemem gerekiyor. Gözlerimi ondan alamıyorum. Onun sınır tanımayan kahkahalarını izlemek neden onu daha çok istememe neden oluyor?

Hepimiz kıpırdamadan oturuyoruz. Tekrar şarkı söylüyor.

**Sanki seveceğin tek kişi benmişim gibi Kalbini
bilen tek kişi benmişim gibi**

Beni işaret ediyor ve eğilip beni yavaşça öpüyor. Kamera yan tarafa geçiyor ve sonra yatağın üzerinde aşağı doğru duruyor. İki çocuk da bana bakarken rahatsız bir şekilde yutkunuyorum.

"Hiçbir şey olmadı sanıyordum," diyor Cameron kesin bir ifadeyle.

Gözlerim ekrana geri dönerken omuzlarımı silkiyorum. Telaşla yatağın üzerine atlıyor ve kahkahalarım odayı tekrar dolduruyor.

"Kendi gülüşünü dinle." Adrian güven verici bir hareketle elini omzuma koyarken bana gülümsüyor. Gözlerim ekranda perçinli kalırken başımı sallıyorum.

Yatakta üstümde duruyor ve saçlarını çılgınca savururken saç fırçasına şarkı söylüyor.

**Dünyadaki tek kız
Sanki komuta sadece bendeymiş gibi
Çünkü seni bir erkek gibi hissettirmekten anlayan tek kişi benim.**

Vücudumun üzerine çömelip elbisesini yavaşça omuzlarının üzerinden kaldırırken hepimiz sessizce oturuyoruz. Elbisesine uygun sarı dantelli bir sutyen ve g-string giyiyor. Güzel bronzlaşmış vücudu sergileniyor. Hemen duraklatma düğmesine basıyorum.

Gözlerim onlara kayarken, "Sadece benim gözlerim için çocuklar," diye çıkışıyorum. "Lütfen bana şu anda oraya gidip onu geri istiyorsun," diye iç geçiriyor Cameron.

Başımı üzüntüyle sallıyorum. "Hayır, aramızdaki her şey bitti. Tekmeyi yedikten sonra ancak bu kadar çok kez geri dönebilirsin."

Adrian kaşlarını çattı. "Ama dün gece orada kaldın."

Başımı sallıyorum ve utanç içinde başımı öne eğiyorum. "Evet, yemekte tam bir pislik gibi davrandım ve onu ağlattım ve onu üzgün görmeye dayanamıyorum. Onu bırakamadım."

Adrian'ın gözleri benimkileri tutuyor. "Neden o üzgünken onu bırakamayacağını düşünüyorsun?"

Ellerimi başımın üstünde birleştirirken omuz silkiyorum.

"Nedenini biliyorum." Adrian gülümsüyor. "Ona hâlâ aşıksın."

Ağır bir yürekle iç çektim. "Natasha ile ilişkimiz bitti, artık ona güvenemem, bu kadar."

BÖLÜM 18

ADRIAN

Sabah 8.30 VE bugün Braodtec'te başladığımız işin küçük köşe ofisinde oturuyorum. Önümüzdeki güne hazırlanmak için erken geldim. Manzarası olmayan, daracık bir yer, çalışırken her zamanki ön koşulumuz. Mutfağı ya da kahve makinesini bulmaya çalışırken ofiste hızlı bir yürüyüşe çıkıyorum. Burası tam bir kâbus - kafein olmadan nasıl verimli olabilirim ki? Altı yıl önce Joshua ilk işlerinden biri olarak bu şirket için yazılım tasarlamış ve sistemleri yükseltecek kişinin kendisi olacağına dair bir sözleşme imzalamış. O zamanlar gelecekteki işler için bir sözleşme imzalamak akıllıca bir seçim gibi görünüyordu. Bugün milyonlarca dolarlık bir şirkete sahip olacağını ve bu işin büyük bir baş belası olacağını bilmiyordu. Altı aydır ajandamızdaydı ama Natasha fiyaskosundan sonra Joshua'yı Avustralya'ya gelmeye ikna edemedim. Şimdi büyükannesi için buradayız ve bu işi listeden çıkarmak için iyi bir zaman gibi görünüyor. Her şey plana uygun giderse yaklaşık altı ila sekiz hafta sürecek. E-postalarımı gözden geçirmeye başladım ve telefonum çaldı. Ekranı bakıyorum ve isim yanıyor.

NICHOLAS ANASTAS

Kahretsin, ne istiyor? Son aramasından kaçtığımın beri, altı aydır ondan haber almadım. Bir an masamda çalan telefona bakıyorum, kaşlarımı çatıyorum ve reddet tuşuna basıyorum. Hayal kırıklığı içinde başımı kaşırken e-postalarımı okumaya devam ediyorum. Frank'ten gelen bir tanesini açıyorum:

Merhaba Murph.

*Bu, Bayan Jones adında birinden şirketin e-posta kutusuna düşmüş. Ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum ama size iletmem gerektiğini düşündüm.
Ekte*

Çok mu ilginç?

Beni haberdar

et. Frank

Frank Los Angeles'taki asistanlarımdan biri. Üç tane var. Halkla ve sosyal ağ platformlarıyla irtibat kuruyor ve ardından ele almam gereken her şeyi bana iletiyor. İş yükü benim tek başıma üstesinden gelemeyeceğim kadar büyük ve Joshua da bununla hiçbir ilgisi olsun istemiyor. Başarılı bir milyoner olmak ya da dünyaya hükmetmek gibi bir arzusu yok ama beyni bunu zahmetsizce yapmasını sağlıyor. Ben çalışanlarla, müşterilerle ve iş yüküyle ilgileniyorum, Joshua ise işin teknik kısmıyla ilgileniyor. Müşterilerle kaynaşmıyor ya da yakın çevresi dışında arkadaşlıklar kurmuyor. Kız arkadaşından ayrılması ve bir ay boyunca ortalıkta görünmemesi dışında aramız gayet iyi. Bu, ilgili herkes için tam bir kabus.

Mt telefonu tekrar çalıyor ve ekrana

bakıyorum. Nicholas Anastas

Gözlerimi deviriyorum ve tekrar reddediyorum. Bir ipucu al. E-postayı tıklayıp açarken bir nefes alıyorum. Şöyle yazıyordu: "mrsjones@hotmail.com adresinden benimle iletişime geçin yoksa karım hepsini alır.

Kahretsin, kalbim sıkışıyor. Eke tıklıyorum.

Karmakarışık ve kamera sallanıyor. Sesi dinlemek için ekrana doğru eğildim. Zar zor duyabiliyorum. Kamera sanki kadının taşıdığı bir şeye bağlıymış gibi görünüyor. İki çift bacak görebiliyorum, biri belli ki onun ama diğeri? Joshua olamaz - bir kadının yanında asla eşofman giymez. Ekranı incelemeye çalışırken duraklatmaya basıyorum; bu Stanton bile mi? Gözlerimi kısıyorum ve yönümü bulmaya çalışırken iyice yaklaşıyorum. Telefonumu elime alıp Ben'i arıyorum.

"Hey," diye cevap veriyor.

"Merhaba, buraya gelebilir misiniz lütfen?"

diye sordum. "Tabii, ne oldu?"

"Emin değilim," diye cevap veriyorum konsantrasyon içinde koltuğuma geri otururken. "Bir dakika sonra görüşürüz," diye iç geçiriyor.

Ben ve güvenlik ekibinin ikinci katta bir ofisi var. Bilgisayar teknisyeni olarak ek iş yapıyorlar çünkü yedi kişi

ofisimizde bizimle birlikte. Burası çok küçük. Joshua'nın yanında her zaman bir koruma olmasını sağlıyoruz. Ben bu sabah erkenden benimle birlikte binanın güvenliğini gözden geçirmek için geldi. Telefonumdan bir mesaj geldi ve açıp okudum: Nicholas Anastas.

**Sydney'de olduğunu
duydum. Bu gece seni
görmek istiyorum.**

Şimdi olmaz, pislik. Sinirle mesajı kapatıyorum. Tekrar oynat tuşuna basıyorum. Bir odaya giriyor gibiler ve ben soru sorarak yüzümü buruşturuyorum. Bu da ne böyle?

Ben içeri girdi. "Selam. Ne haber?"

Kalemimi sıkıntıyla sağa sola savururken sandalyeme geri oturuyorum. "Emin değilim. Sanırım Stanton kafayı yedi."

Gözlerini devirirken kollarını önünde kavuşturur. "Oynat şunu," diye tersliyor.

İki çift bacağın yukarı çıkmaya başlamasını izliyoruz. Ben eğiliyor ve sesi duyabilmemiz için sesi açıyor.

"Peki adın ne demiştin? Joshua'nın farklı sesi duyuluyor. "Ne olmasını istiyorsun?" diye yanıtlıyor ve Ben'e donuk donuk bakıyorum ve aptalca gülümsüyor.

"Orijinal," dedim açıkça.

Gün gibi açık, Joshua'nın cevabını duyuyoruz. "Yatak odam bu tarafta... Natasha."

Gözlerimiz şok içinde açıldı. "Kahretsin, kim bu sürtük ve lanet olası bir kamerayla güvenliği nasıl geçti?" Elimi dehşet içinde yüzümde gezdirirken kekeliyorum.

Ben kollarını kavuştururken gergin bir şekilde duruşunu değiştiriyor. "Bilmiyorum, bırak da öğreneyim."

"Bu boku Natasha'ya göndermekle tehdit ediyor. Stanton'ın bunu gördüğünde ne kadar sinirleneceği hakkında bir fikrin var mı? Natasha'ya veda öpücüğü verebilir. Neden onun adını ansın ki?" Buna inanamıyorum.

Ben başını sallar. "Bilmiyorum. Bugün bir bakayım, yarın ona söyleriz. Onunla temasa geçin ve ne istediğini öğrenin. Bize biraz zaman kazandırmaya çalış."

"Tanrım," diye çıkışıyorum, "bu saçmalık için zamanım yok. Senin moron güvenlik ekibin tam olarak ne yapıyor? Onunla temasa geçen her kadını kameralar için kontrol etmenizi bekliyorum. Sağduyu bu."

Sinirli bir şekilde yutkunuyor. "Hmm, sen öyle san." Bununla birlikte odadan dışarı çıkar.

Kendimi sakinleştirmek için nefesimi üflüyorum. Bu bir felaket. Joshua tavana vuracak.

Telefonumdan bir mesaj sesi geliyor ve öfkeyle masadan çekip kontrol ediyorum. Nicholas Anastas.

**Ya beni ararsınız ya da öğlen 1'de ofisinizde olurum.
Beni zorlama.**

Ekrana kaşlarımı çatıyorum. Beni zorlama... beni zorlama, sık kafalı. Öfkeyle mesaj atıyorum.

Ne istiyorsun?

Hemen mesaj atıyor.

Aramızda ne olduğunu bilmek istiyorum.

Gözlerimi deviriyorum.

Hiçbir şey.

Orada olmayan bir şeyi aramayı bırakın.

O da mesaj atıyor.

**Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun.
Saat 1'de görüşürüz.**

Hayal kırıklığı içinde yanaklarıma hava üflüyorum.

Joshua ofise girer ve evrak çantasını masasına koyarken gülümser. Sonra hareketsiz duruyor ve gözleriyle odayı tararken ellerini kalçalarına koyuyor. "Bu ofis berbat," diyor kuru bir sesle.

Kızgınlıkla ona ters ters bakıyorum. "Kapa çenen. Hiç havamda değilim," diye çıkışıyorum. Gözleri bana kayıyor ve sırtıyor. "Neyin var senin?"

"Hiçbir şey," dedim.

Gülüyor. "Belki de sorun budur." Bir kalem aldı ve bana fırlattı.

Gözlerimi ona diktim.

Tak, tak. İkimiz de kapıya dönüyoruz ve takım elbiseli iki adam ve çok çekici bir kadın görüyoruz.

"Merhaba. Size hoş geldiniz demek için geldik. Ben Paul, bunlar da Alex ve Tatiana."

İkimiz de ayağa kalkıp onlarla tokalaşıyoruz ve içtenlikle gülümsüyoruz.

"Tatiana ve Alex sizinkinin yanındaki ofiste olacaklar ve size ellerinden gelen her türlü yardımı yapacaklar." Paul, "Umarım bu yeniden programlama mümkün olduğunca sorunsuz gerçekleşir" diyor.

Joshua kadına kaşlarını çatar ve kadın ona genişçe gülümser.

"Aman Tanrım," Tatiana elini göğsüne koyuyor. "Sensin," diye mırıldanıyor. Adam yine kaşlarını çatar. "Daha önce tanışmış mıydık?" diye sorar.

Gülüyor ve başını sallıyor. "Evet, geçen yıl bir düğünde tanıştık. Yan yana oturuyorduk. Hatırladın mı?"

Gülümser ve başını sallar. "Doğru, biliyorum. Evet, elbette."

Kızarıırken gözlerim aralarında gidip geliyor. Tanrım, beni rahat bırak.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa yan taraftaki ofiste olacağız." Alex gülümsüyor ve odadan çıkarlar.

Joshua dönüp sırtıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "İlginç bir sabah, ha?" Gülümsüyor.

Koltuğuma geri oturuyorum. "Hiçbir fikrin yok," diye iç geçirdim.

NATASHA

Hastaneye girdim ve doğruca palyatif bakım ünitesine çıktım. Bugün içimde kötü bir his var. Umarım büyükanmem iyidir.

Koridorda anneme rastladım. "Her şey yolunda mı?" Endişeyle sordum.

Beni yanağımdan öperken sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Evet, gerçekten çok iyi gidiyor. Bütün gün bizi güldürdü."

Elimi göğsüme koyuyorum. "Oh, şükürler olsun, biraz sinirliydim," diye iç geçiriyorum.

Annem yanımdan geçip koridorda yürürken sempatik bir şekilde gülümsüyor. Bridget, Cameron ve Will koltuklarda birlikte oturmaktadır.

Bridget çocukların karşısında oturuyor ve bacaklarını Cameron'ın bacaklarına dayamış durumda

telefonuyla ilgilenen bir adam var. O ve Will derin bir sohbete dalmışlar.

Çantamı yanlarındaki koltuğa koyarken "Merhaba," diye gülümsüyorum.

"Merhaba," diye gülümsüyor Bridget. "Kate Middleton elbisesine bayıldım." Kaşlarını bana doğru kaldırıyor. Gülümsüyorum. Bu elbiseyi ben de seviyorum. Krem rengi, vücuda oturan ve dizin hemen altından sarkan bir elbise. Çok sade ama güzel kesimli ve gerçekten güzel duruyor. Krem rengi yüksek topuklu ayakkabılar giydim. Saçlarım

Gevşek, düşük at kuyruğu, gözlüklerim takılı ve minimal makyajlıyım. Ayağa kalkıyorum ve sırtımı esnetiyorum. Bütün gün bilgisayar başındaydım ve her şey kadar sıkı.

"İşte miydin?" Cameron gözlerini telefonundan ayırmadan soruyor.

"Ahuh," diye cevap veriyorum. "Siz daha gelmediniz mi?" Gözlerim etrafta gezinirken soruyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyuyorum.

"Henüz değil," diye cevaplıyor Bridget. "Önümüzde bir sıra var." Diğer bekleme odasında oturan bir grup yaşlıyı işaret ediyor.

"Mmm, tamam. Gidip bir kahve alayım o zaman," diye iç geçiriyorum. Çantamı alıp aşıya, kafeteryaya iniyorum.

Güvenliğim arkamdan gelirken hayallere dalarak kafeteryaya doğru yürüyorum. Nasıl oluyor da artık yanımda olduklarını bile fark etmiyorum? Max kızlarıyla gitmek için bir hafta izin aldı. Sanırım Joshua onu yanında olamayacak kadar çok kızdırdı, tabii ki bunu inkar etti. Koridordan kafeteryaya doğru ilerlerken Joshua'nın iki korumasının dışarıda duvara yaslanmış beklediğini görüyorum ve bir adrenalin patlaması yaşıyorum. Joshua burada. Aptallığımı minimumda tutmaya ve havaya zıplamamaya çalışıyorum. Kafeteryaya olabildiğince rahat bir şekilde giriyorum ve gözlerim etrafı tarıyor. Onu görüyorum. Joshua kapıya en yakın masada oturuyor ve geniş sırtı bana dönük. Telefonla konuşuyor ve önünde bir not defteri var ve bir şeyler yazıyor. Merhaba demek için arkasından yaklaşırken gözlerim not defterine takılıyor ve üzerinde Coby Allender yazdığını görüyorum. Benim burada olduğumdan habersiz telefonda konuşuyor.

"Geçmiş suçların bir listesini ve yaklaşan duruşmada sunulacak kanıtları istiyorum."

Bir dakika dinliyor. "Hayır, duruşma ne zaman?" Tekrar dinler. "Anlıyorum." Tekrar dinler. "Söyle bana, polis onun suçlu olduğunu mu düşünüyor?" Gözlerim açılıyor, kiminle konuşuyor bu? Yanından geçip doğruca tezgâha gidiyorum.

Balık Surat bana bakıyor. "Ne olacak?" diye açıkça soruyor. Tanrım, bu kadın tam bir sürtük.

"Yağsız kapak." Ona kaşlarımı kaldırıyorum, evet sen, sen bir kaltaksın ve bunu biliyorum der gibi.

Başını sallayıp paramı alıyor ve ben Joshua'nın kağıdını karaladığını görmek için dönüyorum. Gözleri yukarı kayıyor ve benimkilerle birleşiyor ve seksi bir şekilde gülümsüyor. Kelimenin tam anlamıyla bayılıyorum. Sadece bana bakması yetiyor ve ben gözlerinin içinde eriyorum. Gülümseyip tezgâha dönüyorum ve buzdolabının yansımından onu izliyorum

önümdeki kapı. Yazmaya ve konuşmaya devam ediyor, sonra telefonu kapatıyor ve not defterinin üstündeki kâğıdı yırtıp katlıyor ve takım elbisesinin iç cebine koyuyor. Kahvesinden bir yudum alıyor ve hala bana bakarak oturuyor, sonra hafifçe boynunu kırıyor ve ben gülümsüyorum. Bazı şeyler asla eskimez. Kahvemi alıp ona doğru yürüyorum.

"Merhaba," diye gülümsüyorum.

"Merhaba," diye gülümsüyor.

Gerçekten yapmak istediğim şey elimi masaya vurmak ve bu sabah uyandığımda hangi cehennemde olduğunu haykırmak, pislik, ama kendime bu yeni geliştirilmiş versiyonumun drama kraliçesi olmadığını hatırlatmak zorundayım ve oğlum berbat.

"Günün güzel geçti mi?" Kahvemden bir yudum alırken gülümsüyorum. O da başını sallıyor. "Evet, bugün yeni bir işe başladık, o yüzden meşguldüm."

Kaşlarımı çattım. "Yeni iş mi?" Soruyorum.

Gülümsüyor. "Sadece altı haftalık küçük bir tane."

"Oh." İçimden hayal kırıklığı geçerken başımı sallıyorum. "Sen?" diye soruyor.

Omuz silktim. "Sıradan bir şeydi, heyecan verici bir şey değildi."

Kahvesini yudumlarken sırtıyor. "Biz yukarı çıkıyoruz." Gözleri benimkilerde oyalanıyor.

Başımı sallayıp gülümsüyorum ve o da oturduğu yerden kalkıp beni takip ediyor. Kalabalık asansöre doğru yürüyoruz ve sessizce yan yana duruyoruz. O kadar uzun ve iri ki, koyu kömür rengi üç parçalı takım elbisesinin içinde vücudu güç saçıyor. Bedenim arzuyla zayıflarken ondan gelen elektriği hissedebiliyorum. Acaba asansördeki diğer kadınlardan herhangi biri bu güzel örnekten sızan sıcaklığı hissedebiliyor mu? Kapının üzerindeki rakamların yanmasını izlerken sessizce kendimle bir anlaşma yapıyorum. Dün gecedен bahsetmeyeceğim ya da onu bir daha ne zaman göreceğimi sormayacağım. Güçlü olmalıyım, bu beni öldürse bile, ki muhtemelen öldürecek çünkü dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi davranıyor ve ben yüzümde bir gülümsemeyle onu kolayca boğabilirim. Sakin ol, sakin ol, sakin ol... Sakin ol amina koyayım. Salon oturma alanına doğru yürüyoruz ve karşılıklı oturuyoruz.

"Henüz içeri girmediniz mi?" Diğerlerine sordum.

"Hayır," diye cevap veriyorlar başlarını kaldırmadan.

Joshua telefonunu çıkarıp okumaya ve kaydırmaya başlıyor. Bacak bacak üstüne atmış bir şekilde oturuyor ve ondan başka her yere bakmaya çalışıyorum. Bridget ve çocuklar Adrian hakkında derin bir sohbete dalmışlardı.

"Peki, bu gece onunla görüşüyor mu?" Abbie kaşlarını çatır.

Cameron başını sallıyor ve ellerini başının arkasına atıyor. Sandalyesinde arkasına yaslanırken "Evet," diye cevap veriyor.

Kaşlarımı çattım. "Ha, bu gece kiminle görüşüyor?" diye soruyorum. "Nicholas Anastas," diye yanıtlıyor Bridget.

"Bu nasıl oldu?" Kaşlarımı çattım.

Cameron kaşlarını kaldırırken, "Bu sabah onu görmek istediğini belirten bir mesaj attı," diyor.

"Ne kadar ateşli. Bir erkeğin seni görmek istemesine bayılıyorum. İşte romantizm budur." Gözlerim beni duymayan ve telefonuna bakarak sırtan Joshua'ya kayıyor. Hmm... bir ipucu al, piç kurusu.

Joshua gülüyor ve telefonunda bir şeyler izlerken gülümsemesini bastırmak için alt dudağını ısıyor ve gözleri bana kayıyor. Soru sorarcasına kaşlarımı çatıyorum. Neye bakıyor?

Telefonumdan bir mesaj geliyor. Çantamdan çıkardım.

Joshua'dan bir mesaj. Sırıtiyorum ve açıyorum, bir film. Oynat tuşuna bastığımda kaşlarımı çatıyorum ve gözlerimi ekrandan ayırmıyorum. Kameranin yalpaladığını ve Joshua'nın yatağında oturup bana gülümsediğini görünce gülümsüyorum. Duraklat tuşuna basıp çantamdan kulaklığımı çıkarıyorum ve neler olduğunu duyabilmek için takıyorum. Kulaklığı taktığımda gözlerim Joshua'ya kayıyor ve o da bana genişçe gülümsüyor. Tanrım, bu kadar komik olan ne? Tekrar play tuşuna basıyorum ve sarhoş sesimi dinlerken kıpırdamadan oturuyorum. Aman Tanrım.

"Biliyorum, senin için bir dans edeyim," diye mırıldanıyorum.

Kamera bana yöneliyor. Lanet olsun, tren enkazına benziyorum, gözlerim dehşet içinde açılıyor ve kızardığımı hissediyorum. Kafamı kaldırıyorum ve Joshua az önce yüzümün fotoğrafını çekmiş. Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Çok komik," diyorum. Gülüyor ve kollarını önünde kavuşturarak tekrar yere bakıyor. Önümde gelişen kâbusu izlemeye devam ediyorum. Olamaz, şimdi ne yapıyorum?

Elimi ağzıma götürürken bir yandan da olduğum yerde dönmeye başladığımı izliyorum. Neye benzediğimi gördükçe kızardığımı hissediyorum. Bu ne biçim seksi bir dans böyle? Kahretsin... daha da kötüleşiyor. Çatlak bir amigo gibi havada yüksek tekmeler atmaya başlıyorum. Elim yüzüme götürürken utanç içinde gülümsüyorum. Bu çok kötü, zavallı piçin bu sabah koşmasına şaşmamalı. Bu kaseti izlemek zorunda bırakılmış, lanet olası teknoloji. Kıyafetlerimi çıkarıp Joshua'nın üzerine otururken gözlerim yine ekrana takılı kalıyor. Eğilip onu öpüyorum ve eli kameranın arkasından uzanıp göğsümü hissediyor ve sonra eli külotumun kenarının altında geziniyor.

Kendimi eğilip onu öperken ve ardından "Seni seviyorum Joshua" derken izliyorum. Film kapanıyor. Oturup dehşet içinde telefona bakıyorum, güleyim mi ağlayayım mı? Burada Kate Middleton'ı kanalize etmeye çalışırken aslında Absolutely Fabulous'u kanalize ediyorum ve elde edilmesi zoru oynamak için çok fazla ... Ona onu sevdiğimi söyledim. Joshua ve diğerlerinin büyükanneyi görmeye gittiklerini görmek için yukarı bakıyorum. Yavaşça içeri giriyorum ve kalbim hala hızla çarparken grubun arkasında duruyorum. Herkes büyükanneimin yatağının etrafında oturmuş, onunla boş boş sohbet ediyor. Mutlu görünüyor ve gülüyor. Joshua beni görmek için dönüyor ve sandalyesini bana vermek için ayağa kalkıyor, ben de gülümseyip şükrederek sandalyeyi alıyorum. Büyükanneimin yanında bir saatten fazla kalıyoruz ve sonra yavaş yavaş teker teker vedalaşıyoruz. Bu nefret ettiğim kısım. Beni görmekle ilgili bir şey söylemesini beklemek zorundayım - ya söylemezse? Birlikte asansörlere doğru yürüyoruz ve ayaklarımızı sürüyerek içeri giriyoruz. Ben arkada Joshua'nın yanında duruyorum, diğerleri de önümüzde durmuş bir şeyler geveliyor. Joshua serçe parmağını benimkiyle birleştiriyor ve ben kendimi yere gülümserken buluyorum. Asansör aşağıya iniyor, kapılar açılıyor ve herkes dışarı çıkıyor. Joshua beni parmağımdan tutarak tekrar asansörün içine çekiyor ve düğmeye basıyor. Kapı kapanıyor.

Kıpırdamadan duruyoruz, vücudumuzun en küçük parçası tarafından bir arada tutuluyoruz.

Bana bakarken dudağını ısırtıyor. "Bu gece ne yapıyorsun?" diye soruyor sessizce.

Gözlerim onunkileri ararken "Hiçbir şey," diye cevap veriyorum.

"Bu gece seni görmek isteyen otuz, yetmiş yaşımdayım," diye nefes alıyor. Kaşlarımı çatıyorum. "Otuz, yetmiş," diye tekrarlıyorum.

Gözleri gözlerimin içine girerken yüzünde bir gülümseme fısıltısı belirliyor. "Beynimin yüzde otuzu seni görmek istiyor ve beynimin yüzde yetmişi bunun bir hata olduğunu söylüyor."

Alt dudağımı ısırırken gülümsüyorum. "Kapanış konuşmasıyla olasılıkları değiştirebilir miyim?"

"Belki," diye fısıldıyor kaşlarını kaldırırken.

"Ya sana kahve ve tatlı yapacağımı söyleseydim?" Omuz silkiyor. "Otuz beş, altmış beş."

Gözlerim onunkileri tutarken gülümsüyorum, serçe parmaklarımız hâlâ birbirine bağlı. "Yine salonumda kaşıklayabiliriz ve sen de bana sarılırken boynumu öpebilirsin."

"Yetmiş, otuz." Kaşlarını kaldırıyor.

Dudağımı ısırıyorum ve gülümsüyorum. Bu oyunu seviyorum. "Düş alabiliriz," diye fısıldıyorum. "Beni yıkayabilirsin, kendimi çok kirli hissediyorum."

Gözleri kararıyor. "Doksan, on, senin yolun."

Sırıtiyorum. "Beyaz geceliğimi tekrar giyebilirim ve ben sana bütün gün seni ne kadar özlediğimi anlatırken sen de ellerini üzerimde gezdirebilirsin," diye nefes alıyorum.

Gözleri parıldarken genişçe gülümsüyor. "Münazara takımında mıydın?" diye soruyor başını iki yana sallayarak.

Alt dudağımı ısırırken yaramazca gülümsüyorum, kendimle gurur duyuyorum.

"Çok iyi bir kapanış konuşması yaptınız Bayan Marx." Kaşlarını kaldırdı.

Tutuşundan geri çekilirken gülümsüyorum. "Evet ve o zamanlar da tartışmalarda beni kazanan beyaz geceliğimdi."

"Hiç şüphem yok. Yirmi dakika sonra görüşürüz." Beni bırakıyor ve asansörün düğmesine basıyor ve kapılar açılıyor.

Öğle tatilinde aldığım yeni kıyafetlerimi o gelmeden içeri sokmak için deli gibi eve koşuyorum. Yiyecekleri mutfığa bırakıyorum ve kıyafetleri hala poşetlerinde gardırobuma atıyorum. Bir manyak gibi koşturup yatağımı topluyorum. Bu gece hastaneye gitmeden önce eve gelip evi toparlamaya vaktim olur diye düşünmüştüm ama işte kar altında kaldım. Kahvaltı bulaşıklarımı yıkamak için mutfığa koşuyorum. Pasaklı olmak kesinlikle para kazandırmıyor. Tam son bulaşıkları bitiriyordum ki kapıda anahtarın sesini duydum. Gülümsedim, ne hoş bir sestir bu.

Joshua içeri giriyor ve bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. Anahtarlarını yan masama koyarken sessizce "Merhaba," diyor.

Utangaçça gülümsedim. "Merhaba." Neden beni bu kadar gergin hissettiriyor?

Mutfığa girip yanıma geliyor ve beni arkamdan kucaklayıp boynumdan öpüyor. Elimi kaldırıp yanağına koyuyorum.

"Nasılsın?" diye soruyor usulca.

Rahatlamak için gözlerimi kapatıyorum. "Şimdi burada olman daha iyi," diye fısıldıyorum. "Hmm," diye iç geçiriyor.

Geri çekilir ve yerdeki plastik poşeti alır. "Bunları kaldırmamı ister misin?" diye sorar.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet, lütfen." Silip süpürmeye devam ediyorum.

Buzdolabına birkaç şey koydu ve sonra sordu. "Bunu neden aldın? Şimdi de protein mi seviyorsun?" Büyük bir protein tozu kavanozunu kaldırırken kaşlarını çatıyor.

Bilinçsizce omuz silkiyorum. "Yarın kahvaltıya kalmak isteyebileceğini düşündüm... Yani, eğer meşgul değilsen." Aşağıya bakıyorum

utanç içinde. Hissettiğim kadar çaresiz mi görünüyorum?

Sırıtarak yüzümü kendine doğru çekiyor. "Şimdi mi?" Beni dudaklarımdan nazikçe öpüyor ve eridiğimi hissediyorum.

Telefonunu çıkarıp birine mesaj atıyor ve sonra etrafta dolaşıp su ısıtıcısını çalıştırıyor. "Bir fincan çay ister misin?" diye sorar.

"Evet, lütfen." Gülümsüyorum. Bu iş iyi gidiyor, yani ev içi. Salona oturuyorum ve televizyonu açıyorum. Her zaman oturduğum tekli koltuğa kıvrılıyorum.

Mutfakta bir süre oyalandıktan sonra elinde iki bardak çayla içeri giriyor. "Neden orada oturuyorsun?" diye kaşlarını çatarak ikili salona oturuyor.

Tekrar gülümsüyorum. Şöyle ifade edeyim, bu gerçekten iyi gidiyor. Belki de dün gece restoranda söylediği tek kelimedede bile ciddi değildi. Ayağa kalkıp sandalyeye doğru ilerliyorum ve yanına oturuyorum, ayaklarımı kucağına çekiyor ve ayakkabılarını çıkarıp çayından bir yudum alıyor.

Çayını üflerken "Yeni işini seviyor musun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Fena değil, sanırım."

Kaşlarını çatıyor ve gözleri bana kayıyor. "Sadece iyi misin?"

Omuzlarımı kamburlaştırıyorum. "Evet, işe başladıktan hemen sonra büyükannem hastalandı, bu yüzden işte pek iyi değildim. Bilmiyorum, henüz bir fark yaratmış gibi hissetmiyorum."

Hüzünle gülümsüyor. "Oh," diye fısıldıyor. "İşini bu yüzden mi yapıyorsun, bir fark yaratmak için mi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Evet, sanırım."

"Cinsel klinikte çalışmayı neden bıraktınız?"

Başımı öne eğdim. "Seni ve beni çok fazla müşterimde gördüm ve bu kafamı çok fazla karıştırıyordu."

Kaşlarını çatıyor. "Sen ve ben mi? Ne demek istiyorsun?"

Bir nefes veriyorum - bu derin konuya nasıl girdik? Bunu yüksek sesle söyleyebilir miyim? "Hmm... Her gün eşlerine derinden aşık olan ama düzenli olarak başka kadınlarla yatan erkekler gördüm ve her gün kocaları sadakatsiz olan ve bundan asla kurtulamayan ve kesinlikle özgüvenleri olmayan kadınlar gördüm." Başımın arkasını rahatsız edici bir şekilde kaşıyorum ve gözlerim onunkilerle buluşuyor. "Eve çok yakındı," diye fısıldıyorum.

Düşünürken başını öne eğiyor. "Aramızda olan şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

Omuz silktim. "Bunun böyle olmadığını ve çılgınca koşullar olduğunu biliyorum ama ..." Omuz silkiyorum, ne söylemek istediğimi ifade edemiyorum.

"Tash, tekrar bir araya gelme ihtimalimizin %0,5 bile olduğunu düşünseydim senin yanından asla ayrılmazdım." Uzanıp elimi tutuyor ve ben de sevgiyle sıkıyorum. "Bunu biliyorsun, değil mi?" diye fısıldıyor gözleri benimkilerle buluşurken.

Gözlerim yaşarken gülümsüyorum ve söyleyecek söz bulamadığım için konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Bana şu yaptığın işten bahset."

"Um, yıllar önce programlarını yaptım ve aptalca bir şekilde yükseltme için bir sözleşme imzaladım, bu yüzden buradayken bunu aradan çıkarıyoruz. Yaklaşık altı hafta kadar sürer."

Başımı salladım. "Peki bunu seninle kim yapıyor?" "Dört teknisyen ve Murph." diye soruyorum.

Gülümsüyorum. "Murph aslında ne iş yapıyor?"

Omuz silkiyor. "Hiçbir şey, sadece işleri idare ediyorum. Onsuz bir yere gitmeyi sevmiyorum." Utangaç bir şekilde gülümsüyor. "Tüm bu yönetim işleriyle uğraşmayı gerçekten sevmiyorum. Sadece bilgisayarımın başında olmak ve başka hiçbir şeyle ya da kimseyle uğraşmamak istiyorum."

Gülümsüyorum. "Ona sahip olduğun için şanslısın."

Başını salladı. "Evet, biliyorum. Cam ve Murph iyi para eder." Genişçe gülümsüyorum. "Peki ya ben? Ben iyi bir değer miyim?"

"Sen, benim değerli kızım, olağanüstü bir değersin." Ayağımı kaldırıp üstünden öperken gülümsüyor ve kalbim sevinçle doluyor. Olağanüstü değer, kimin aklına gelirdi ki? Tanrım, Joshua Stanton... değerini biliyor musun?

BÖLÜM 19

Yatağımda memnun ve tatmin olmuş bir şekilde yatıyorduk. Bu çok yakındı, onu seksten nasıl uzak tuttuğumu asla bilemeyeceğim. Eğer o zorlasaydı ben de boyun eğdim. Ona samimi olmadığımı söyledim, ama gerçek şu ki ondan bunu arzuluyorum, bunun için acı çekiyorum. Bana dokunmasına izin vermeyecek kadar içimde değil ve o ellerimin altında bir cennet. Burada ve bu adamla birlikteyken başka hiçbir şeyin önemi yok. Olmam gereken yer burası, aşkımla yatağımdayım. Joshua başını göğsüme yaslamış, parmaklarımı nazikçe sırtında gezdirirken kollarım ona sarılmış, eli karnımda ve yakınımdayatarken ara sıra göğsümü öpüyor. Aramızda bir şeyler oluyor, bunu hissedebiliyorum. Babam öldüğünden beri ondan hissetmediğim bir şefkat var ve tanrım bunu özlemişim. Yorgunum, uyumam gerek. Başının üstünü nazikçe öpüyorum.

"Bebeğim," diye sordum.

"Hmm," diye yanıtlıyor.

"Uyandığımda burada olabilir misin lütfen?" Diye sordum. Kendime engel olamıyorum.

"Evet, tamam." Göğsümü tekrar öpüyor ve başını göğsüme yaslayıp derin ve memnun bir iç çekiyor.

Kendimden

geçiyorum. "Tash,"

diye fısıldıyor.

"Mmm," diye cevap

veriyorum.

"Kapanış konuşmanızı henüz yapmadınız."

Genişçe gülümsüyorum ve başını tekrar öpüyorum. "Joshua,"

diye fısıldıyorum. "Evet," diye cevap veriyor.

"Bugün seni özledim," diye fısıldıyorum.

Onun göğsüme gülümsediğini hissedebiliyorum ve ben de karanlığa gülümsüyorum.

"Bugün yaptığım başka bir şeyi bilmek ister misin Josh?" Başının tepesini tekrar öperken fısıldıyorum ve elimi kısa saçlarının üzerinde gezdiriyorum.

"Ne?" diye cevap verir.

"Bugün seni sevdim." Gülümsemediğini hissediyorum ve ellerimizi birbirine bağlarken göğsümü öpüyor.

"Gerçekten münazara takımında olmalısın, Tash, harika bir kapanış konuşması yapıyorsun," diye iç geçiriyor.

Genişçe gülümsüyorum ve karanlıkta birkaç dakikalık sessizlikten sonra onun konuştuğunu duyuyorum.

"İyi geceler Tash," diye fısıldıyor. "İyi geceler Josh."

Ön kapıyı sessizce çalan birinin sesiyle uyanıyorum. Joshua açıyor. "Sağ ol dostum. Yaklaşık bir saat içinde buradan ayrılacağım."

"Tamam, Max aşağıda. Ona ne söylememi istersin?" diye cevap verir bir erkek sesi.

"Onunla konuşmak istiyorum, bu yüzden biraz erken geleceğim." "Tamam, teşekkürler." Kapı kapanır.

Joshua elinde bir gece çantası ve bir bavulla odama geri döndü. Yatağımın ucundaki sandalyeye koydu. Perdeleri açıyor ve cayır cayır yanan ışıktan gözlerim kamaşıyor. "Bana kahvaltı mı hazırlıyorsun?" Battaniyemin altından ayağımı tutuyor ve ayak parmaklarımı bükmeye başlıyor.

Ayağımı onun elinden kurtarıırken kaşlarımı çatıyorum.

"Mmm," diye inliyorum. "Kalk." Kirli sakalını boynumda gezdirirken gülümsüyor.

"Mmm," diye inliyorum yine. Neden sabahları bu kadar neşeli olmak zorunda?

"Ciddiyim, sabah burada olmamı istedin. Buradayım, o yüzden kalk." Arkamı tokatladı.

Tanrım... çok sinir bozucu. Dirseklerimin üzerine eğildim. "Saat kaç?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Bu saate kadar genellikle iki saattir spor salonundayımdır, tembel." Gülümsüyor.

"Bu harika, kahve ve tostta yumurta," diye mırıldanıyorum yatağa uzanırken.

Sırıttıyor ve odadan çıkıyor. Mutfaktaki telaşını duyarken uzanıp uyanmaya çalışıyorum. Beş dakika sonra elinde bir fincan kahveyle geri geliyor.

"Buyurun." Bana kahveyi uzattı.

"Teşekkür ederim." Gülümsüyorum. Eğildi ve bir tutam saçımı arkama Kul sıkıştırdı.
ak.

"Önümüzdeki dört gece çalışmam
gerekıyor." Kaşlarımı çattım. "Ha?"

"Yükseltme işlemini yaptığımız şirket bilgisayarlarının
ilk hafta mesai saatleri dışında çalıştım. Beşte başlıyorum ve sonra bütün gece
üzerinde çalışacağım."

Kahvemden bir yudum alırken kaşlarımı çatıyorum. "Bu çok sinir
bozucu," diye mırıldanıyorum.

"Bir de bana sor. Ben çalışırken annende kalmanı istiyorum," diyor ayağa
kalkıp takım elbisesini çantasından çıkarırken.

Yüzümü buruşturuyorum. "Huh. Ne
için?" "Sadece yapıyorum."

"Sadece değilim," diye cevap veriyorum.

"Evet, olacaksın. Saçmalamaya başlama," diye tersliyor.

Kahvemi tekrar içiyorum. İşte geliyor, kişiliğinin bu yönünü unutmuşum.
Ne gariptir ki hiç de özlememişim.

"Burada tek başıma yaşıyorum Joshua. Sanırım güvendeyim."

Omuz silkiliyor. "Ne düşündüğün umurumda değil, burada yalnız
kalmayacaksın. Hikayenin sonu." Döndü ve odadan dışarı çıktı.

Yatağıma uzandım ve öfkelen dim. Bu da neyin nesi? Bana özellikle
tekrar bir araya gelmek istemediğini söylediği halde erkek arkadaşı gibi
davranıyor. Bunu yüzüne vurmak isterdim ama onu zorlamak ve yanlış bir
cevap almak istemiyorum. Çok kafa karıştırıcı biri.

Bana kahvaltı hazırladığı mutfığa giriyorum. Joshua Stanton'ın bu yerli
versiyonu tek kelimeyle lezzetli ve ben genişçe gülümsüyorum.

Kaşlarını soru sorar gibi kaldırıyor. "Evet," diye
mırıldanıyor. "Bir kız buna alışabilir."

"Şimdi olabilir mi?" diye sırtarak kahvaltımı tezgâhın üzerine
koyuyor. Ona arkadan sarılıyorum. "Evet, sarılabilir."

Protein karışımını yapmak için dönüyor.

Kahvaltı masama oturdum. "Teşekkür ederim," diye gülümsüyorum.

Sırıttırıyor ve milkshake'inden bir yudum alıyor. "Bu gece hastaneden
doğruca annenle birlikte eve mi gideceksin?" diye soruyor.

Yemeğimden bir ısırık aldım ve başımı salladım. "Hayır, sana burada
kalacağımı söyledim."

Kaşlarını kaldırıyor. "Ben de sana öyle olmadığını söyledim."

Yemeğimi çiğniyorum ve konuşabilmek için yutkunuyorum. "Sen benim patronum değilsin, Joshua. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

Bana dik dik bakarken içkisini yudumluyor. "Gecenin yarısında ellerim başının arkasında ve sikim ağzında olduğuna göre, senin patronun benim ve ne dersem onu yapacaksın."

Ona ters ters bakıyorum, ne kadar da sinirliyim. Seks çağrısı kelimeleri boş kafamda çınlıyor. "Belki bu gece o sik ağzımdayken onu ısırıp koparabilirim," diye çıkışıyorum.

Genişçe gülümsüyor. "Dene bakalım, sana ne olacak." Shake'inden bir yudum alıyor. "Ve bu gece burada olmayacaksın, annende olacaksın."

Elimde değil ve yüzüm onun aptal gülümsemesini yansıtıyor. "Kes şunu." Başımı sallıyorum.

"Kes şunu. Burada yalnız olmanı istemiyorum çünkü ben isteyken sana bir şey olmasını istemiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Josh, sen gittiğinden beri sekiz aydır burada tek başımayım. Bana hiçbir şey olmayacak. Max benimle ilgileniyor ve eğer çok korkarsam boş odada uyuyor."

Bana bakarken kollarını önünde kavuşturuyor. "Gerçekten mi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi ve eğer bana bir koruma tutturacaksanız ya Max ya da hiç, seçim sizin."

"Hayır, sanırım Max'i Ben'le değiştireceğim," diyor en gerçekçi sesiyle.

Gözlerimi kısıyorum. "Sakin buna cüret etme. Ben'le takılmayacağım. Hayatta olmaz."

"O zaman sana söyleneni yap," diye tersliyor. Sonra banyoya girer ve duşu çalıştırır.

Kanım kaynamaya başlarken mutfak tezgahımda kıpırdamadan oturuyor ve tostumun üzerindeki yumurtalarımın bakıyorum. Tek yapmak istediğim, sen benim erkek arkadaşım değilsin, kapa çenenin diye bağırarak. Ama sakın kalmalı ve oyunu oynamalıyım, ne pahasına olursa olsun onu geri kazanmak istiyorum ... bu çok zor bir görev olacak.

ADRIAN

BİR GECE ÖNCE

Nicholas'la buluşacağım restorana doğru yürüyorum. Beni böyle pusuya düşürmesine nasıl izin verdim? Güvenliğim arkamdan geliyor ve onların varlığının acı verici bir şekilde farkındayım. Eşcinsel olmaktan gurur duyuyorum ama bir randevuda ya da bu durumda bir fırçada beni izleyen insanlar olduğunda kendimi rahatsız hissediyorum. Sanırım her yerde peşinde güvenlik olan herkes böyle hissediyor. Joshua bundan muhtemelen benden daha çok nefret ediyor. Görünüşe göre geçen gece Tash'la akşam yemeğinde buluştuklarında Tash masada ağlamış ve Joshua tüm bu kabusu tanıklık eden bir güvenlik görevlisi olduğu için çok utanmış. Umarım bu manyağı yakında yakalarlar. Hepimizin biraz mahremiyete ihtiyacı var. Gergin bir hareketle nefesimi üflüyorum. Nicholas bana son buluşmamızda aramızda bir şeyler olduğunu söyleyip duruyordu ve haksız da sayılmazdı... Aramızda çok fazla şey vardı. Çok fazla cinsel enerji, çok fazla zekâ ve mizah, çok fazla yakınlık özlemi ve bunun sadece kötü bitebileceğini biliyorum. Tanrı aşkına, adam Fransa'da yaşıyor. İlişkilerin benim için her zaman yaptığı gibi, bozulmadan önce onu tomurcukta kesiyorum. Hoşuma gitmeyen şey ise beni bu konuda suçlaması. Belli ki çok sık fırça yemiyor. Bugün beni aradığında çok öfkeliydi ve eğer bu akşam onunla yalnız yemeğe çıkmazsam ofise gelip orada bulunanların önünde beni pusuya düşüreceğini ve söyleyeceklerini kimin duyacağını umurunda olmadığını söyledi, aynen bu kelimelerle.

Telefonumu çıkarıp restoranın bulunduğu sokağın numarasını kontrol ediyorum. O'Shea's'a gidiyoruz, bir istiridye barı ve restoran. Hemen şurada. Ön tarafta durup pencereden içeri bakıyorum ve dört beş metre arkamda duran iki güvenlik görevlisine dönüyorum. Bir ay önce evimizdeki ofisimizin duvarına Joshua Stanton ve Adrian Murphy Next kelimelerinin kanla yazıldığı grafitiden sonra Ben güvenlik konusunda çıldırmış durumda. Joshua ve ben gülünç derecede korunuyoruz. Polis yazının kimin kanıyla yazıldığını bilmiyor ama bu hepimizin kafasını karıştırdı. Birinin ofisine grafiti yapmak için kendi kanınızı kullanacak kadar deliyseniz, bu bir kabustur. Eğer onun kanı değilse... bu daha da kötü.

"Sadece burada bekleyin lütfen. Ben iyi olacağım," diyorum korumalara. Gözleri birbirlerine kayıyor ve başlarını sallıyorlar.

"Tamam, endişelenme."

Büyük ve ağır kapıları açıyorum ve etrafa bakınarak restorana giriyorum. Nicholas restoranın arka tarafındaki bir masanın yanında duruyor ve el sallıyor. Gülümsüyorum ve ona doğru ilerliyorum.

Tanrım, burada ne işim var? Endişeyle yanına gittim. Gri bir takım elbise, beyaz bir gömlek ve gri bir kravat giymişti ve uzun boyuyla ortama hükmediyordu

etrafında. Uzun, koyu renk saçları yakasının hemen üzerinden sarkıyor, kıvrılıyor ve saat beş yönünde uzun bir gölgesi var. Delici kara gözleri benimkileri delip geçiyor. Yunan Tanrısı terimini yeni bir stratosfere taşıyor. Hay sikeyim!

Sıcak bir şekilde gülümsüyor ve benimkini sıkmak için elini uzatıyor. Gülümsüyorum, elini tutuyorum ve hemen güçlü bir cinsel enerji yüküyle sarsılıyorum. *Oh, çok iyi olurdu.* Kendimi sertleşmiş hissediyorum ve

Tahrik olduğumu gizlemek için gözlerim hemen düşüyor. Sırıttırıyor ve elimi tutarak yukarı kaldırıyor ve şefkatle arkasından öpüyor.

"Merhaba," diye gülümsüyor, elim hâlâ onun elinin içinde.

"Merhaba," diye gülümsüyorum elimi gergin bir şekilde onun elinden çekerken. Bu adamın yoğunluğu sınır tanımıyor.

Elini masaya doğru uzatıyor. "Oturun," diye gülümsüyor.

Restoranın arka tarafındaki iki kişilik masaya oturuyorum. Masa, farklı yüksekliklerde altı adet titrek mumla süslenmiş. Kalabalık eklektik ve müzik dünyevi. Restoran oldukça karanlık ve tüm masalardaki mumlar ambiyansa katkıda bulunuyor.

"İçecek bir şeyler sipariş etmek ister misiniz?" diye soruyor garson kız.

Gözlerim, gözlerini benden ayırmayan Nicholas'a kayıyor. Sevecen bir şekilde gülümsüyor ve ben de bir nefes alıp içki menüsünü okuyorum. Sağdaki.

"Bir Martini alayım lütfen." Nicholas'a baktım.

"Ben de aynısından alacağım." Önce garsona sonra da bana gülümsüyor.

Bizi yalnız bırakıyor. Hiç bu kadar gergin olduğumu hatırlamıyorum - neden beni böyle hissettiriyor?

Menüyü okuyormuş gibi yaparken kuru bir sesle, "İnsanlarla buluşmak için pusuya düşürülmekten hoşlanmıyorum," diyorum.

Başını salladı. "Ben de beni görmen için seni pusuya düşürmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum." "O zaman neden yapıyorsun?"

Gülümsüyor. "Çünkü seni görmek istiyordum ve seni buraya getirebilmemin tek yolunun bu olduğunu biliyordum."

"Tamam, beni gördün, şimdi ne olacak?" Ona boş boş bakarken kaşlarımı soru sorar gibi kaldırıyorum.

Geniş geniş gülümsüyor. "Her zaman böyle çekici bir randevun var mı?"

Utanç içinde gülümsedim. "Hayır, sen lüks paketi alacaksın."

Gülümsüyor ve menüyü eline alıyor. "Anlıyorum. Nasılsınız?" sorar.

"Tamam. Sen?"

"Ben iyiyim. Son görüşmemiz kafamı biraz karıştırdı." Gözleri benimkileri arıyor.

Kaşlarımı çattım. O zaman hemen konuya girelim. "Neden?" İlgisizmiş gibi davranmaya çalışarak soruyorum.

"Çünkü yıllardır yaşadığım en iyi geceyi geçirdim ve sonra sen beni arabaya kadar geçirdin, unutma."

Kalp atışlarım hızlanırken endişeyle yere bakıyorum. "Evet, hatırlıyorum." Peçeteyi masanın üzerinde yeniden düzenliyorum.

"Beni öptün." Bakışları benimkileri delip geçiyor. Gözlerim onunla buluşmak için yükseliyor. "Evet," diye fısıldıyorum.

"Çılgıncaydı." Bana bakarken alt dudağını ısıırıyor. "Sıra dışı. Senin de hissettiğini biliyorum."

Gözlerim rahatsız edici bir gerginlikle odanın içinde geziniyor. "Bak, seni öpmediğim için özür dilerim. I ..." Kelimeler ağızımdan kaçarken omuzlarımı silkiyorum.

Seksi bir şekilde gülümsüyor. "Özür dileme, şikayet etmiyorum." Gözlerim onunkilerle buluşuyor. "Ne yapıyorsun o zaman?"

"Buyurun." Garson kız iki içkimizi masaya koydu.

"Teşekkür ederim," diye gülümsüyorum. Gözlerim tekrar masanın karşısındaki gülünç derecede seksi ve zeki adama kayıyor.

"Aramalarım neden hiç geri dönmediğini bilmek istiyorum," diye soruyor. Sinirle restoranın etrafına bakıyorum. Bu saçmalığa ihtiyacım yok.

"Sık sık fırçalanmadığınız için üzgünüm ama ben hiçbir şeyin peşinde değilim ve etrafta dolaşmıyorum, bu yüzden ..." Düşüncelerimi ifade etmeye çalışırken başımı sallıyorum. "Ne anlamı var ki? Fransa'da yaşıyorsun, unuttun mu? Ayrıca altı ay önceydi, neden şimdi bu konuyu açıyorsun?"

Elini masanın diğer tarafına koyup benimkini tutuyor ve birbirine dolanmış ellerimize bakarken yutkunuyorum. "Bu konuyu açıyorum çünkü seni düşünmek altı aydır aklımdan çıkmıyor ve beni hiç düşünüp düşünmediğini bilmek istiyorum."

Gözlerim onunkilerle buluşuyor. "Belki," diye sessizce cevap veriyorum. "Bu bir evet ya da hayır cevabı," diyor kuru bir sesle.

Ona tekrar bakarken "Evet," diye cevap veriyorum.

Elimi sıktı. "Ne düşündün?"

Sinirle yutkunuyorum ve omuzlarımı silkiyorum. "Seni arasaydım ne olurdu diye merak ettim."

Bana geniş bir gülümsemeyle bakıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Öyle mi?" diye fısıldıyor. "Peki aramızda ne olacağını düşünüyordun?"

Omuz silkiyorum. "Dürüst olmak gerekirse muhtemelen hiçbir yere gitmezdi. Sıradan seks olaylarına girmiyorum ve senin gibi görünen birinin de gireceğini tahmin ediyorum." Gülümsüyorum.

Sırtarak dudaklarını yalıyor. "Dürüst olmak gerekirse çoğu erkek kendini ayaklarıma atıyor ve ben hiçbir şey hissetmiyorum, hiç ilgilenmiyorum ve sonra sen erkeksiliğinle, zekanla ve umursamaz tavrıyla gelip dengemi tamamen bozuyorsun ve yine de benimle hiçbir şey yapmak istemiyorsun. Bu... sinir bozucu."

Gülüyorum. "Ben böyle mi görünüyorum? Erkeksi, zeki ve umurumda değil."

İçkisinden bir yudum alıyor ve başını sallıyor. O sırada masanın karşısında hâlâ elimi tuttuğunu fark ediyorum. Hemen elini çekiyorum.

Gülümsüyor ve masanın üzerine uzattığı koluna bakıp yavaşça geri çekiyor. "Tanıdığım çoğu erkekten farklısın, Adrian."

Kaşımı kaldırıyorum. "Nasıl yani?"

"Çok erkeksisin ama yine de içinde nazik bir kalite var. Son derece seksisin ama tanıdığım en yakışıklı erkeklerden biri olmana rağmen kimseyle yatmıyorsun. En iyi iki arkadaşın heteroseksüel ama yine de eşcinsel olmak konusunda tamamen rahatsın. Çok zekisiniz ve şirketi yönetirken ve en iyi iki arkadaşınıza bakarken güçlü görünüyorsunuz, ama bu beni meraklandırıyor. Her şey bittiğinde, sana kim bakıyor, Adrian? Kim seni cinsel olarak tatmin ediyor... duygusal olarak? Her gece işten eve döndüğünde seni kim seviyor?" Gözleri kararıyor ve dudaklarıma düşüyor.

Küstahça arkama yaslandım ve dehşet içinde ona baktım. İlk buluşmada kim böyle bir şey söyler ki?

"Bu çok derin." Kekeliyorum. "Hakkımdaki tüm bu bilgileri altı ay önceki akşam yemeğinden mi öğrendin?"

İçkisine gülümsüyor. "Psikolog olmanın avantajları."

Bardağımlı boşaltırken gülümsüyorum. "En iyi arkadaşım bir psikoloğa aşık ve bunun tarihteki en büyük zihin sikişi olduğunu düşünüyor."

"Bu Joshua mı?"

Başımı salladım

ve gülümsedim.

"Natasha'ya geri mi döndü?" diye sorar.

"Hayır, ama umarım bunu çözerler."

"Natasha'ya karşı bir yakınlığın mı var?"

Gülümsüyorum. "Ona bayılıyorum. Joshua'nın hayatı çılgın, süper zengin ama Natasha onu çocukluklarından beri seven güzel ve saf bir ruh. Onlar kuzen ve ergenliklerinden beri bu çekimle savaşımlar. Birbirine bu kadar aşık iki insan tanımıyorum."

Kaşlarını kaldırıyor. "Vay canına." Yemeğimiz geldiğinde gülümsüyor. "Hiç aşık oldun mu Adrian?"

Sinirle yutkunuyorum. "Bir zamanlar öyle olduğumu sanıyordum."

Özlemle gülümsüyor ve bir lokma yemek alıyor. "Anlat."

Omuzlarımı silkiyorum. "Yüksek sesle söyledimde gerçekten çok acıklı geliyor. İlk ilişkiye on beş yaşındayken girdim ve altı yıl birlikte olduk. Birbirimize deliler gibi aşıktık ve ben açılmak istedim ama o istemedi. Hayatımı olmadığım biri gibi davranarak yaşayamazdım, o sadece benim ev arkadaşımı. Ailem bizi biliyordu, bu yüzden sorun olmayacağını düşündüm ama sonunda öyle olmadı, korktu ve kaçtı. Dünyaya heteroseksüel olduğunu kanıtlamak için bir kızla bile takıldı. Ağlayarak bana gelip kızın hamile olduğunu ve onunla evleneceğini söylediği geceyi asla unutmayacağım." Hatırladıkça içim daralıyor ve içkimden büyük bir yudum alıyorum. "Ve şimdi her sarhoş olduğunda beni arayıp beni ne kadar sevdiğini ve özlediğini, hayatının en büyük hatasını yaptığını ama artık üç çocuk babası olduğu için bu konuda hiçbir şey yapamadığını söyleme onuruna sahibim." Bana bunu yüksek sesle söylediği için kızgınlıkla odaya bakıyorum. "Bana hiç aşık olup olmadığımı sorduğunda, eğer bu aşksa bir daha onunla hiçbir şey yapmak istemediğimi söyleyeceğim."

Bana sevgiyle bakıyor ve masanın üzerinden elimi tekrar tutuyor, ben de minnettar bir jestle sıkıyorum. Bunu ona söylediğime inanamıyorum, Josh ve Cam dışında kimseye söylememiştim.

"Anlıyorum." Başını sallıyor.

"Sen mi?" diye sordum. Spot ışıklarını üzerimden çekmeye çalışıyorum.

Başını sallıyor ve içkisinden bir yudum alıyor. "Evliydim," diyor sessizce.

Kahretsin, bu doğru. Midem bulandı. "Ne oldu?" Korkunç cevabı zaten bildiğim için sessizce soruyorum.

"Sekiz yıl önce bir kar kayağı kazasında öldü," diyor üzüntüyle.

Elini tekrar sıkıyorum. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum. "Bu nasıl bir duygu? Birini onunla evlenmek isteyecek kadar yoğun sevmek?" Gülümserken soruyorum.

Omuz silkiyor. "Korkutucu sanırım." Dirseğini masaya koyup, koltuğuna yaslanırken genişçe gülümsüyor.

Elini. "Bir gün öğreneceksin. Yerinde olsam kendimi hemen gözden çıkarmazdım.

Kaç yaşındasın sen?" Kaşlarını çatı.

Ben gülümsüyorum. "Sen kaç yaşındasın?" diye soruyorum.

"Muhtemelen senin için çok yaşlı," diye cevap veriyor. Gülümsüyorum. "Hiç şüphesiz."

Sırıttırıyor. "Kırk iki yaşındayım."

"Yaşlanmışsın," diye gülümsüyorum. "Yirmi yedi yaşındayım."

Bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Yaşı, geçmişi ve geleceği unutam ve ikimiz de Sydney'deyken birbirimizi tanımak için biraz zaman geçirelim. Ne dersiniz?"

"Normalde orta yaşlı seksi erkeklerle takılmam." Gülümsüyorum.

"Ben de genelde sarışın Amerikalılarla takılmam, o yüzden ödeşdik." Gözlerinde oldukça güzel bir pırıltıyla bana gülümsüyor.

Ne halt ediyorum ben?

NATASHA

Sokakta, çalıştığım hastanenin yakınındaki kafeye doğru yürüyorum ve telefonum çalıyor.

"Öğle tatilin ne zaman? Seninle öğle yemeği yemeye geliyorum."

Gülümsedim. Bu Jesten.

"Jes, şu an öğle yemeğindeyim."

"On dakika sonra görüşürüz. Köşedeyim." Telefonu kapattı. Kahretsin, şimdi yaptım.

Kafenin yanındaki buluşma yerinde bekliyorum ve o köşeden dönüyor, genişçe gülümsüyor. Gülüyor ve beni kucaklıyor, kaldırıyor ve kendi etrafında döndürüyor.

"Hey, seksi doktor." Beni kol uzunluğunda tutuyor ve yukarıdan aşağıya bakıyor. "Bugün özellikle sigara içiyorsun." Göz kırıyor.

Gülüyorum, o da beni kucaklıyor ve kolunu rahatça bana dolayarak caddede yürüyoruz. Neden onun yanında kendimi bu kadar rahat hissediyorum?

"Neden beni terk ediyorsun?" diye sorar.

"Yapmadım. Sadece çok meşguldüm, hepsi bu," diye iç geçirdim.

Yemeğimizi rahat bir sessizlik içinde yiyoruz ve ben peşimizdeki güvenliğin acı verici bir şekilde farkındayım. Son birkaç aydır Jes ile defalarca öğle yemeği yedim ama şimdi biri Joshua'ya söyleyecek diye ödüm kopuyor.

"Çok dışarı çıkıyor musun?" Ben soruyorum.

Yemeğini kürekle yerken başını sallıyor. "Evet. Sen?"

Başımı salladım. "Pek sayılmaz. Sadece her fırsatta hastanede takılıyorum."

"Biraz antrenman yapıyorum. Önümüzdeki hafta tekrar dövüşeceğim."

Gözlerimi deviriyorum. "Lütfen benimle saçma sporun hakkında konuşma. Uzaktan da olsa ilgileneceğimi düşünmen utanç verici."

Bir kürek dolusu daha yemek yerken genişçe gülümsüyor. "Antrenörüm bugün beni arayıp eski erkek arkadaşının ülkeye döndüğünü ve bugün dövüşmek için kayıt yaptırdığını söyledi."

Çatalımı havada durdurdum. "Ne?" Gözlerim büyürken kekeliyorum.

"Şu ana kadar beni yenen tek kişi o ve o zamandan beri çok daha iyi oldum."

Ona baktım, utanmıştım.

Yumruğunu sahte bir şekilde yumrukluyor. "Aptalın işini bitirmek için sabırsızlanıyorum."

Lanet olsun... Olamaz. Kolunu tuttum. "Onunla dövüşemezsin Jesten, seni öldürür."

Gözlerini kısar. "Güveniniz için teşekkürler ama onun yerine onu öldürmeyi düşünüyorum."

Gözlerim dehşet içinde açıldı. "Jesten, ciddiym, ne kadar delirebileceğini tahmin bile edemezsin. Onunla seks yaparken seni düşünmemi söylediğinde berko oldu." Sinirle yutkunuyorum.

Sırıttırıyor. "Onu tekrar yemlemek için sabırsızlanıyorum." Oh. Aman Tanrım.

Tanrım.

"Sen de öyle mi?" diye

gülümsüyor. Ona

kaşlarımı çatıyorum.

"Ha?"

"Seks yaparken beni düşündün mü?"

"Kandırılıyorsun." Başımı sallıyorum. "Hayır. Kesinlikle değil." Gülümserken yumruğunu tekrar yumrukluyor.

Eğer Jesten'e Josh'la tekrar bir araya gelmeye çalıştığımı söylersem delirecek ve onu öldürmeye çalışacak, eğer söylemezsem de yine onu öldürmeye çalışacak. Kimi kandırıyorum ben? Joshua onu ilk önce öldürecek.

durum. Bu ikileme bir çözüm bulmaya çalışırken başımı ellerimin arasına aldım. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bu tam bir kabus.

Telefonumdan bir mesaj geliyor ve ekrana bakıyorum. Joshua. Genişçe gülümsüyorum.

Ne yapıyorsun?

Midem bulanıyor ve endişeyle etrafıma bakıyorum. Kahretsin, bu hileli bir soru mu? Korumalar ona bir erkekle yemek yediğimi ve beni ispiyonladıklarını mı söylediler? Sinirle yutkunuyorum ve cevap yazıyorum.

Bir arkadaşımınla öğle yemeği yiyorum.

Ne yapıyorsun?

Gergin bir şekilde cevap bekliyorum.

"Ondan haber aldın mı?" Jesten soruyor.

Mesajını beklerken telefonuma tekrar bakıyorum. "Huh kim?" Mırıldanıyorum.

"Eski erkek arkadaşın."

Gözlerim telefonumdan fırlayıp Jes'e bakıyor. Kahretsin, başka bir hileli soru. Dövüşten önce ona Joshua'yla görüştüğümü söylersem bu onu daha da kızdırır.

"Hmm, bilirsin, pek sayılmaz." Neden bu kadar kötü bir yalancıyım? Bana kaşlarını çatı. "Bu ne anlama geliyor?"

Telefonumdan bir mesaj sesi geliyor ve gözlerim ekrana kayıyor. Joshua.

Dün gece ne kadar ateşli olduğunu düşünüyordum.

Yüzüm neredeyse sevinçten yarılacak.

"Ha?" diye tekrar soruyor.

Kaşlarımı çatıyorum, kapa çeneni, beni rahatsız ediyorsun. Şu anda Joshua'yla seks yapmak istiyorum.

"Jes, kafes dövüşü yapan kimseyle çıkmam. Hikayenin sonu." Ayağa kalkıyorum. "İşe dönmem gerek," diyorum gergin bir şekilde.

"Seni geri götüreyim." Eliyle kapıyı işaret etti ve beni restorandan dışarı kadar takip etti.

Gözlerim Max'in yanındaki korumaya kayıyor, kim o? Ve ne düşünüyor? O bir muhbir mi?

İşe geri dönüyoruz ve Jesten beni sevgiyle kucaklıyor.
Diğerlerinin bakışlarını sırtımda hissederken sert ve kaçamak duruyorum.

"Tash, seni bir randevuya götürmek istiyorum," diye fısıldıyor başımın tepesine.

Ha? Ne oluyor be? Geri çekiliyorum. "Jesten, benimle yatmak istiyorsun ve ben o tür bir kız değilim."

Gülümsüyor. "Bir geceliğine böyle bir kız olamaz mısın? Birlikte çok iyi oluruz?"

"Cidden Jes, başka biriyle çık. Seninle bu şekilde ilgilenmiyorum." Bununla birlikte onun elinden kurtuluyorum ve şakacı bir şekilde karnına yumruk atıyorum. Dönüp hastaneye giriyorum ve hemen telefonumu çıkarıyorum. Doğru, daha önemli şeylere geri dönelim. Ne mesaj atacağımı düşünürken fuayede oturuyorum. Derin düşünceler içinde tavana bakarken gözlerimi kısıyorum. Joshua bana sadece seks istediğini söylüyor ama dün geceki şefkatten sonra artık bunun doğru olmadığını biliyorum. Ve beni güvende tutmak için annemlerde kalmamı istemesi de onun aşırı şefkatli davranma şekli, yani şefkatsiz davranmayı da pencereden dışarı attı. İlişkımız hakkında benimle bir tür iletişim kurması için onu zorlamalı mıyım yoksa onu korkutmamak için alttan mı almalıyım? Bana değer verdiğini biliyorum ve onunla birlikteyken şefkatten başka bir şey hissetmiyorum. Bakalım ne olacak. Gülümsüyorum ve cevap yazıyorum.

**Ateşli olan sizdiniz Bay Stanton.
Bu gizlenmiş bir seks çağrısı mı?**

Dudağımı ısırdım ve bekledim.

Tamamen

Tekrar gülümsüyorum ve mesaj atıyorum.

**Otuz, yetmiş yaşımdayım ve bu gece seni
görmek istiyorum. Kapanış konuşman nedir?**

Cevap beklerken gülümsüyorum.

Toplantı yeni başladı.

Gitmem gerek.

Seni sonra ararım.

X

Telefonuma bakıp gülümsüyorum. Beni sonra arayacak. Bu gerçekten çok iyi gidiyor.

Saat gece 11 ve ben Tatiana'nın ofisinde, kapatmadan önce şirketin bilgisayar sistemlerinin sabit disklerinin yedeklemesini yapıyorum. Adrian ve Alex yandaki ofisteler ve ofisler ölü sessizliğinde ve terk edilmiş durumda. Neden bu boktan işi yapmayı kabul ettim ki? Güvenlik görevlileri dışarıda ve Tash'e annesinin evinde göz kulak olmaları için ekstra personel tahsis ettim. Onu geri aramak için henüz bir dakikam bile olmadı.

Tatiana bütün gün bana yaltaklandı. Neden bu kadar çekici olmak zorunda? Bu çok... dikkat dağıtıcı. Çevresel görüşümde onun yanımda uzandığını gördüğümde gözlerimi ekrana dikiyorum. Gördüğüm en büyük göğüs dekoltesine sahip, dekolteli, daracık siyah bir sekreter elbisesi giyiyor ve altında bir askı kemeri olduğunu biliyorum. Adrian daha önce onunla dalga geçerken dikkatimi çekmişti.

"Şu masaya uzanıp biraz kestirsem sorun olur mu?" diye mırıldanıyor.

Gözlerimi ekrandan ayırmıyorum. "Hiç de değil." Duygudan yoksun.

Bütün gün bana çift anlamlı cümleler kurdu. Bu cinsel imaların en iyisi.

"Hâlâ kız arkadaşınla birlikte misin?" diye soruyor.

"Eşim aslında," diye mırıldanıyorum yazmaya devam ederken, gözlerim ekrandan ayrılmıyor.

"Hmm," diye yanıtlıyor. "Evlenecek bir tipe benzemiyorsun."

Kaşlarımı kaldırıyorum, siktir git de şu işi bitireyim. "Neden böyle söylüyorsun?"

Gülüyormuş gibi yapıyor. "Düğünde benimle nasıl dans ettiğini hatırlamıyor musun? Evli adam dansı değildi o."

Gözlerimi deviriyorum. "Aslında karımı kışkırtmaya çalışıyordum."

"Hmm. Çok sık kıskanır mı?" diye tekrar mırıldanıyor.

Gözlerim ona kayıyor ve neredeyse masanın üzerinde yatıyor ve iki üst düğmesini açmış. Hay sikeyim.

Sinirli bir şekilde ekrana bakıyorum. Buradan çıkmam gerekiyor.

"Başka yataklarda alınacak onca zevk varken bir insanın neden evlenip kendini tek bir kişiye bağlamak istediğini hiç anlamıyorum."

Yutkunuyorum. "Gerçekten mi?" diye cevap veriyorum. Bu konuşmayı onunla yapmayacağım.

"Biliyor musun, merak ediyordum da," elini kolumda gezdiriyor, "bu yükseltmeyi yaparken çılgın saatler boyunca çalışacağımıza göre, birbirimizi daha yakından tanımaya çalışsak... ne demek istediğimi anlıyor musun?" Yavaşça dudaklarını yalıyor ve üzerime eğiliyor.

"Kimse bilmeyecek."

BÖLÜM 20

Annemlerin salonunda arkama yaslanıyorum ve bugün herhalde yüzüncü kez saatime bakıyorum. Saat 11.15. Joshua söylediği gibi beni geri aramadı. Muhtemelen meşguldü. Mantığım böyle söylüyor ama aptal aklım yine aşırı hızda çalışıyor ve acaba Jes'le öğle yemeği yediğimi biliyordu ve dikkatimi dağıtmak için bana mesaj atıyordu da şimdi beni cezalandırmak için mi aramıyor diye düşünmeden edemiyorum. Bana sadece seks istediğini söyledi ve ben de onun seks arkadaşı olmayacağımı söyledim ama yine de neredeyse tam olarak bunu yapıyorum. Ben ne yapıyorum böyle? Aramızdaki kimyayı hayal mi ediyorum, hala var mı? Bu bir hüsnükuruntu mu? Bunu kendime neden yapıyorum? Kendimin drama kraliçesi olmayan yeni gelişmiş versiyonunun böyle düşünmemesi gerekiyor. Hayal kırıklığı ve yorgunluk içinde gözlerimi ovuşturuyorum. Dün geceki iğneleyici maskaralıklarım yüzünden yorgunum.

"Bir fincan çay daha ister misin aşkım?" Annem ayağa kalkıp gerinirken soruyor.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet ve sonra yatmaya gidiyorum." Saatime bakıyorum.

11.25, hmm.

"Bir şey mi bekliyorsun?" diye kaşlarını çatıyor. "Saatine bakıp duruyorsun."

Utanarak gözlerimi deviriyorum ve bir nefes veriyorum. "Hmm, evet, Josh beni arayacağını söyledi ama aramadı yani... Bilmiyorum." Omuzlarımı silkiyorum. "Kim bilir neler oluyor anne, burası lanet olası *Hanedan* gibi."

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Bu sabah beni aradı." "Ha? Kim? Josh mu?" Kaşlarımı çattım.

Başını salladı ve gözlerini kocaman açarak bana baktı ve mutfığa doğru yürüdü.

"Neden beni değil de seni aradı?" Ellerimi sinirli bir şekilde kalçalarımaya koyup onu takip ederken soruyorum.

"Burada kalabileceğinden emin olmak istedi." Çay yapmaya başlar ve bardaklara su doldurur.

Yüzümü buruşturuyorum. "Sırada ne var? O bir kontrol manyağı," diye çıkışıyorum. "Ne halt etmeye annemi arayıp, annemle konuşup konuşamayacağını sormanın bana bakabilir mi? Ben çocuk değil miyim?"

Çayını aldı ve salona geri döndü. Ben de isteksizce onu takip ettim.

"Ne dedi ki?" Kaşlarımı çatarak soruyorum. Bu saçmalık, Stanton'ın en iyi yaptığı şey.

"Bana son birkaç gecedir seninle birlikte senin evinde kaldığını söyledi."

Gözlerim büyüdü. "Öyle mi yaptı?" Fısıldıyorum.

"Ve bana önümüzdeki birkaç gece seninle kalamayacağını çünkü çalışmak zorunda olduğunu söyledi, bu yüzden benimle kalsan sorun olur mu?"

Yüzümü tekrar buruşturuyorum. "Aklını kaçırmış," diye çıkışıyorum.

"Evde güvendeyim. Neden birinin beni yakalayacağını düşünüyor? Paranoyaklaşıyor," diye hayıflanıyorum.

Tekrar gülümsüyor. "Birinin seni yakalamasından endişelenmiyor, aşkım. Kabus görürsün diye evde yalnız olmanı istemedi. Senin evde yalnız ve korkmuş olman düşüncesine dayanamadı."

Nutkum tutulduğu için ağzım açık kaldı. "Ne?" Fısıldıyorum.

Yüzümü yarmakla tehdit eden kocaman sırtmayı bastırmak için dudağımı ısıyorum. "Bunu o mu söyledi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor ve çayını yudumluyor.

Elimi ağzıma götürdüm ve düşündüm. "Beni hâlâ seviyor, sevmese bunu aklına bile getirmezdi."

"Ben de öyle düşünüyordum, aşkım." Kaşlarını kaldırıyor.

"Bunu bilmiyordum," diye fısıldıyorum gülümseyerek.

"Neden onu şimdi aramıyorsun? Eminim işle meşguldür ve zaman ondan uzaklaşmıştır. İstersen işi bitince gelmesini söyle."

Gülümsüyorum ve ayağa kalkıyorum. "Teşekkürler anne." Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Öpeceğim."

Küstahça koltuğuma geri oturuyorum ve düşünürken işaretçimi dudaklarımın üzerinde gezdiriyorum. "Kimse bilmeyecek diyorsun."

Gülümsüyor ve üzerime daha da eğiliyor. "Senin gibi erkeksi bir adamın sadece bir kadını tatmin etmesi suçtur. Doğa böyle olmasını istemedi. Bu yüzden senin gibi erkeklere gezgin bir göz ve kontrol edilemez bir şehvet verdi. Tek bir kadın senin gibi bir erkeği asla tatmin edemez Joshua, bunu ikimiz de biliyoruz."

Dilimi üst dişlerimin üzerinde gezdiriyorum.

"Sence benim gezgin bir gözüm mü var?" Ben soruyorum.

Gülümserken yavaşça başını sallıyor. "Düğünde benimle dans edişin, bu sabah bu elbisenin içinde bana bakışın. Beni ve bedenimi istediğini söyleyebilirim." Parmağını yavaşça köprücük kemiğinden aşağı ve göğsünün üzerinde gezdiriyor.

Düşündükçe kaşlarımı çatıyorum. Böyle mi görünüyorum, gezgin bir gözüm varmış gibi mi?

"Sen çekici bir kadınsın, bir erkeğin seni fark etmemesi için ölmüş olması gerekir," diyorum bilgisayar ekranıma dönerken.

"Normalde fark e t m e k t e n fazlasını yaparsın, değil mi? Joshua?"

Olduğum yerde kalakaldım, bunu nereden biliyor? Beni sadece Natasha ile birlikte olduğumdan beri tanıdığını ve yine de beni bir tanesinde çivilediğini düşünmek midemi bulandırıyor. Natasha'ya güvensiz olması için bir sebep mi verdim? Zihnim düğüne ve o gece kıskançlığımla nasıl başa çıktığıma geri dönüyor.

Üzerime eğiliyor ve yüzümün yan tarafını nazikçe öpüyor. Elini yüzümün yan tarafında gezdirirken kulağıma "Kimse bilmeyecek" diye fısıldıyor.

Elini havada yakalıyorum. Gözlerim onunkilere kilitlenirken "Bileceğim," diye alay ediyorum.

"Bu doğal bir şey Joshua, sadece devam et," diye mırıldanıyor.

Kaşlarımı çattım. "Ben sandığın gibi bir adam değilim, bu ofisten çık yoksa hemen yürüyeceğim."

Geri çekildi. "Joshua, böyle yapma. Ben sadece dürüst davranıyorum."

Ona ters ters baktım. "Dürüst olmak gerekirse, ben karımla oynamıyorum. Ben artık o adam değilim. Gözümün önünden kaybol," dedim.

hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum.

Öfkeyle ayağa kalkar. "Göreceğiz, her an seks için yalvarıyor olacaksın."

Adrian kapıya geliyor. "Burada her şey yolunda mı?" Etrafına bakınır ve odadaki gerginlik karşısında kaşlarını çatır.

Tekrar yazmaya başladım. "Adrian, lütfen bu sürtüğe ofisten çıkarken eşlik eder misin? Onun daha fazla yardımına ihtiyacım olmayacak." Gözlerim ona kayıyor.

Bana genişçe gülümsüyor. "Çok isterim." Bana göz kırpmıyor.

Yarım saat sonra sabit disk sistemlerinin yedeklenmesini beklerken ofisin sessizliğinde oturup tek başıma kahvemi içiyorum. Aklımda Tatiana ile yaptığım konuşma dönüp duruyor. Tek bir kadın seni asla tatmin edemez, gezgin bir gözün var. Bu sabah bana bakışın, düğünde benimle dans edişin. O haklı mı? Artık ne zaman yaptığımı bile bilmeyecek kadar kökleşmiş bir oyuncu muyum? Aklım Natasha'ya gidiyor. Onu güvensiz mi hissettirdim? Niyetim asla bu değildi, beni tamamen ele geçirmişti. Yarım saat öncesine kadar ayrılığımız için tamamen onu suçluyordum ve şimdi ... kafam tamamen karıştı. Willowvale'de arabada Natasha ile Amelie hakkında yaptığımız konuşmayı düşünüyorum. Ne konuştuğumuzu zar zor hatırlıyorum ama Tash konuşmayı kelimesi kelimesine biliyor. Gerçekten de Amelie'yle onun yüzünden birlikte olmadığımı mı söylemişim? Amelie'yi istemediğimin herkes tarafından bilindiğini sanıyordum... ama Amelie bile onu istediğimi düşünüyordu, tabii ki Tash de öyle düşünecekti. Başımı ellerimin arasına aldım.

Bunu iyice düşünmeye çalış. Geçen gece yemekte Natasha'nın ağladığını ve beni sevdiğini söylediğini gördüm, oysa ben ondan sadece seks istediğimi söylemişim. Tabii ki o benden şüphe ediyor, ben de kendimden şüphe ediyorum. Neden ona bunu yaptım ve sonra eve gidip bütün gece, hatta o zamandan beri her gece ona sarıldım? Başımı masanın üzerinde ellerimin arasına aldım. Kafam karıştı. Onun tarafından tekrar dize getirilemem. O günlerin ne kadar karanlık olduğunu düşündükçe soğuk terler döküyorum.

Ama sonra onunla birlikteyken... o kadar mükemmel ki... biz mükemmeliz. Bu içsel dürüstlüğü yayıyor ama bunun nedeni ona olan hislerimin beni kör etmesi ve sadece görmek istediklerimi görmem mi bilmiyorum. Bu kadar nazik ve sevgi dolu biri nasıl olur da beni üç kez kırar ve umursamaz... ama sonra... onun güvensiz hissetmesine ve incinmesine neden oldum mu?

Bu acıyı kendime mi aldım?

Neden Amelie ile yatmama izin verdim ve sonra bunu Tash'e söylemedim? Ve para - Amelie, Natasha'nın tartışmalarında para konusunu açtığı konusunda doğruyu mu söylüyordu?

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve ellerimin topuklarını göz çukurlarıma koyuyorum.

"Burada iyi misin?" Adrian kapıda duruyor ve sıcak bir şekilde gülümsüyor.

Başımı salladım. "Sana bir şey sorabilir miyim Murph?" "Tabii." İçeri girdi ve yanıma oturdu.

"Sence piyasada olduğum izlenimini mi veriyorum?"

Gülümsüyor. "Evet, kesinlikle."

Kaşlarımı çattım. "Seninle çıkıyor olsaydım, kendine güvenin olmaz mıydı?"

Gülümsüyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Kesinlikle."

Hayal kırıklığı içinde arkama yaslanıyorum ve tırnağımı ısıyorum. "Natasha'yı gerçekten sevdiğimi mi düşünüyorsun?"

Elini omzuma koyarken gülümsüyor. "Hiç şüphesiz. Neler oluyor?"

"Tatiana bir oyuncu olduğum izlenimi verdiğimi ve asla tek bir kadına sadık kalamayacağımı bildiğini söyledi. Buna inanıyor musun?"

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Josh, erkekler doğru insanla karşılaşana kadar oyalanırlar. Son yedi yıl boyunca eğlendin diye kendini hırpalama. Neden şimdi bu konuyu açıyorsun?"

"Sadece nedenini anlamıyorum..." Omuz silkiyorum, ne söylemek istediğimi ifade edemiyorum.

"Tash seni neden uzaklaştırıyor?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Joshua, sen dünyadaki en uygun bekârlardan birisin, yakışıklısın, goril gibi yapılısın, çok zenginsin. Ve Natasha gibi tam anlamıyla Avustralyalı olan biri için

O kadar gerçekçi ki, üstesinden gelmek zor olurdu. Aslında ben de nasıl üstesinden gelirdim bilmiyorum. Bence hayatınıza girmeyi reddederek harika bir iş çıkarıyor ve bence bu onun için de bir öğrenme eğrisi. Önemli olan bundan sonra nasıl bir adam olduğun.

Her zaman sadık bir koca olmak istediğini söylersin." Bilgisayar ekranıma bakıyorum ve başımı sallıyorum.

Omzuma vurdu. "Bu gece tam da bunu yaptın." Genişçe gülümsüyor.

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum ve ofluyorum. "Ve ben evli bile değilim."

Yüksek sesle gülüyor ve ben inanamayarak başımı sallıyorum.

Telefonum çalıyor ve ekrana bakıyorum. Gülümsüyorum.

"Merhaba Tash," diye cevap veriyorum. Adrian gülümsüyor ve odadan çıkarken omzumu s ı v a z l ı y o r .

"Merhaba bebeğim," diye nefes alıyor telefonda.

"Seni henüz arayamadım," diye gülümsüyorum ofisin sessizliğine.

"Sorun değil. Meşgul müsün? Gitmene izin vereyim mi?" diye nefes alıyor telefonda.

"Hayır, her şey yolunda. Annende misin?" diye sordum.

"Ahuh." Telefon sessizleşir. "Benim için endişelendiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Kalbim eridi. "Sorun değil." İsteddiği zaman çok güzel olabiliyor.

"Saat kaçta bitiriyorsun?" diye soruyor.

Saatime bakıyorum. "Üç civarı sanırım."

"İşin bitince anneme gelip burada benimle kalmak ister misin? Annem sorun olmayacağını söyledi."

Kaşlarımı çattım. "Tash, ben... sanmıyorum." Sözümü kesti.

"Sadece, yarın göreceğim ilk kişinin sen olmasını çok istedim."

Tekrar eriyorum. "O zaman uyanık olmayacaksın," diye f ı s ı l d ı y o r u m gülümserken.

"Yola çıktığında bana mesaj at, sana kapıyı açayım. Sadece seni görmek istiyorum."

Yine eridim. Çok sevimli. "Tamam, yaklaştığımda sana mesaj atarım."

"Tamam, seni seviyorum." Gülümsediğini duyabiliyorum.
Yukarı.
Bir nefes veriyorum ve koltuğuma geri oturuyorum. Ellerimi
koydum
Düşünürken başımın arkasında.
Karar verme zamanı.
Ne olacak Stan... Evet mi, Hayır mı?

Bip, bip. Telefonum bir mesaj bipliıyor. Uykulu bir şekilde dönüyorum ve yan masadan telefonumu alıyorum.

Uyanık mısın?

Uykulu bir şekilde gülümseyip cevap veriyorum.

Evet

Tekrar geri dönüyor.

On dakika uzaklıktayım.

Gülümsüyorum ve cevap yazıyorum.

K

Gülümsüyorum ve uzanıyorum, sonra da uyumaya başlıyorum. Bir mesaj daha geliyor.

Kapıdayım, kilitli.

Oops! Tekrar uykuya dalmışım. Sıçrayıp ön kapıya gittim ve aceleyle açtım. Ve orada duruyordu. Uzun boylu, esmer ve son derece yakışıklı. Kocaman gülümsedim ve onu kucaklamaya gittim.

Etrafındaki muhafızlara bakar. "Tash, burada olmaz. İçeri gir." Beni eve geri itiyor. Utangaç bir şekilde gülümsüyorum. Gri saten bir boxer şort ve beyaz bir atlet giyiyorum ve saçlarım dağınık. O koyu renk bir takım elbise giymiş ve hiç bu kadar güzel görünmemişti.

Yavaşça bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve şefkatle eğilip beni öpüyor. Ayağımda ayakkabı yokken çok daha uzun boylu. Parmaklarını yanağımda gezdiriyor ve yüzümü inceler gibi dudaklarımın üzerinde gezdiriyor, yüzü ciddi ve dalgın.

Gülümsüyorum. "Bu gece çok gerginsiniz Bay Stanton," diye fısıldıyorum ellerimi saçlarının arkasında gezdirirken.

Bana gülümsüyor. "Öyle miyim?"

Başımı sallıyorum ve onu tekrar öpüyorum, öpüşme bitiyor ve sessizce duruyoruz, kucaklaşırken yanaklarımızı birbirine yakınlaştırıyoruz. Neler oluyor burada? Bu yeni bir şey.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diyerek sessizliğe gülümsüyorum. "Aç mısın? Sana bir şeyler hazırlayabilirim," diye fısıldıyorum onu elinden tutup mutfağa çekerken.

Beni takip ediyor ve arkasını mutfağın köşesindeki tezgâha yaslayarak duruyor.

Kileri karıştırmaya başladım. "Tost ister misin? Bir fincan çay?" diye soruyorum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Evet, lütfen." Evin etrafına bakınır. "Uzun zamandır buraya gelmemiştim," diyor sessizce.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Buraya son gelişinden bahsetmek istemiyorum. Korkunçtu.

Sessiz kalıyor ve o korkunç günü de hatırladığını biliyorum. O beni izlerken sessizce atıştırmalığını hazırlıyorum ve tabağı ona uzatıyorum.

"Teşekkürler," diye sırtıyor.

"Rica ederim," diye nefes alıyorum.

"Bana odanı göster," diye fısıldıyor.

Erkek arkadaşına odasını ilk kez göstermek üzere olan on dört yaşındaki gergin bir çocuk gibi başımı sallıyorum. "Bu taraftan." Elini tutuyorum ve onu koridorda yatak odama götürüyorum. Neden bu ev benimkinden daha gergin geliyor? Gerginim.

Kapıya varıyorum ve kolumla kapı aralığını işaret ediyorum. "İşte burada," diye kekeliyorum.

İçeri girip etrafa bakarken sinirlerimi hissediyor ve gülümsüyor. "Sen taşındığından beri değişti mi?"

Başımı endişeyle sallıyorum. "Hayır, ben böyle bıraktım." Kapıyı arkamızdan kapatıyorum.

Köşedeki sandalyeye oturuyor ve gözleri odayı tararken tekrar gülümsüyor.

"Hmm, çok güzel. Varlığınız burada çok güçlü," diye fısıldıyor.

Uysalca gülümsüyorum. Neden gergin olduğumu biliyorum. Joshua ilk kez erkek arkadaşım olarak buraya geliyor... ganimet çağrısı, her ne haltsam.

"Varlığım mı? Bu çok derin," diye kekeleyorum.

Tostunu ve çayını yan masaya koyuyor ve yatağıma oturup şilteyi daire şeklinde ovuyor. Yanına oturmam için eliyle vuruyor ve ben de oturuyorum.

"Uyuduğun yatak bu mu?" diye soruyor.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum.

"İçinde yatarken hiç beni düşündün mü?" diye fısıldıyor gözleri kararırken ve dudaklarıma düşüyor.

"Evet," diye fısıldıyorum.

"Beni düşünürken hiç kendine dokundun mu?"

Başımı eğiyorum ve parmağını çenemin altına koyuyor ve gözleri gözlerimi ararken yüzümü tekrar onunkine getiriyor.

"Evet," diye tekrar fısıldıyorum ellerimi önümde gergin bir şekilde çevirirken. "Beni bu yatakta seninle birlikte yatıracağını hiç düşünmüş müydün?"

Elini köprücük kemiğimden aşağıya doğru gezdirip göğsümü avuçlarken seksi bir şekilde sırtıyor. "Hayır," diye fısıldıyorum.

"Bu gece bu yatakta gücümüzü nasıl kutlayacağız?" diye fısıldıyor eğilip beni usulca öperken ve dudakları dudaklarımın üzerinde oyalanırken.

Haklı, bu çok önemli bir gece. Her gece burada yatıp ağlayarak uyurdum ve keşke kuzenim olmasaydı, keşke burada birlikte olabilseydik, keşke ailemin desteğini alabilseydim diye düşünürdüm. Ve işte sekiz uzun yıl sonra buradayız, o biyolojik olarak benim kuzenim değil, ancak bu bilginin getirdiği acıyla midem bulanıyor. Burada birlikteyiz ve annem yüzde yüz arkamızda. İçimden bir karar verdim, bu adamı seviyorum ve gücümü kutlamak istiyorum... onunla.

Onu nazikçe öperim. "Bu gece benimle bu yatakta sevişmeni istiyorum Josh. Gücümüzü birlikte kutlayabilmeyi her şeyden çok istiyorum." Elim yüzüne düşüyor ve onu tekrar nazikçe öpüyorum.

"Tash," diye fısıldıyor. Dudakları dudaklarımı kavırıyor ve arkasındaki duygu kalbimi parçalıyor. İşte bu, ben yokum.

Gözlerim yaşlarla dolarken gülümsüyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. "Benimle seviş bebeğim. Sana ihtiyacım var."

Beni tekrar öpüyor, daha ısrarlı, daha yoğun. Elleri yüzümü tutarken dili dudaklarımı hafifçe yalıyor ve içim sıvılaşmaya başlıyor. Ayağa kalkıyor ve gözlerini gözlerimden ayırmadan yavaşça soyunmaya başlıyor ve kalbim göğsümde güm güm atmaya başlıyor.

"Tostun ne olacak?" Sinirle sordum.

Gözleri yan masaya ve tabaktaki vegemite tostuna kayıyor. "Tostun canı cehenneme."

Kıkırdıyorum. "Şşşt," diye tersliyor. "Annen yukarıda."

Gürültü yapmamak için elimi ağzıma götürürken yine kıkırdıyorum.

Soyunuyor ve yüzünü bana dönüyor, gözleri hâlâ benimkilerde. Gözlerim önümdeki mükemmel adama kayıyor, adım güzel vücudunu sıkıca damgalıyor. Koyu teni ve dalgalı karnı libidomu asla anlayamayacağım bir düzeyde çağırıyor, ama sevdiğim şey onun kalbi. Böylesine güzel ve seksi bir ambalaja sarılmış olarak gelmesi sadece bir bonus, pastanın üzerindeki krema. Beş parasız sıska bir sörfçü olsaydı da onu aynı şekilde severdim... tıpkı aşık olduğumuzda olduğu gibi.

Kapıma doğru yürüyor ve kilidi açıyor, sonra geri dönüp komodinin üzerindeki lambamı yakıyor.

"Seni doldururken yüzünü görmek istiyorum, değerli kızım." Beni tekrar öpüyor ve ben neredeyse onun kollarında eriyorum. Vücudum uyarılmayla zayıflamaya başlıyor. Buna ihtiyacım var. Nabzımın bacaklarımın arasında attığını hissedebiliyorum.

Çok yavaşça, göz temasını kesmeden gömleğimi başımın üzerinden çekiyor. Gözleri göğüslerime, dikleşmiş meme uçlarıma kayıyor. Yavaşça, çok yavaşça, ellerini arkama atıyor ve boxer şortumu bacaklarımdan aşağıya doğru yavaşça kaydırıyor. Meme ucumu emerken tıslıyor. Eli bacaklarımdan arasına düşüyor, beni ayırıyor ve klitorisimin etrafında mükemmel bir basınçla yavaşça dönmeye başlıyor.

"İşte benim kızım. Çok ıslaksın bebeğim," diye fısıldıyor göğsüme.

Elim kolunda, konuşmadan başımı sallıyorum. Bu adamla geçirdiğim her an, bana ilk kez dokunduğu an gibi. Onun dokunuşundan nefes alamadığımı hissettiğim o nefes nefese heyecan... onun dokunuşu olmadan, sanki on yedi yaşındaymışım ve bakireymişim, sevişmenin zevkine yeni varmışım gibi. Ellerindeki arzuyu hissedebiliyorum ve bu beni dizlerimin üstüne çöktürüyor, kıpırdayamıyorum, olduğum yerde donup kalıyorum. Başım geriye düşüyor ve gözlerim beklentiyle kapanıyor ve beni nazıkçe ısırmaya başladığında tüylerim diken diken oluyor. Bu onun çok iyi yaptığı bir şey, beni gerçekten incitmesi için çaresiz kalana kadar o küçük acıyla beni zorluyor. Beni terk etmeden alması, bedenimden zevk alması ve sonuçlarına lanet etmesi için.

"Uzan presh," diye fısıldıyor.

Yatağa bakıyorum ve endişeyle başımı sallıyorum -neden bu kadar gerginim? "Sorun yok bebeğim, sana zarar vermeyeceğim," diye fısıldıyor korkumu hissedince.

Yavaşça yatağa oturuyorum ve o da dönüp ışığı kapatıyor ve yatağın üzerine sürünerek uzanıyor. Eliyle saçlarımı okşuyor ve bana gülümsüyor. "Neden gerginsin?" diye soruyor sessizce.

Omuz silkiyorum, utanıyorum. "Bilmiyorum," diye fısıldıyorum.

Yanına uzanmam için beni aşağı çekti. "Hazır olduğundan emin olacağım, presh, sana zarar vermeyeceğim. Bunu biliyorsun." Yavaşça boynumu yalıyor, gözlerim kapanıyor ve göğüs kılları tenimde hafifçe tozlanıyor.

Aptal gözyaşları gözlerimi doldururken başımı sallıyorum. "Bana fiziksel olarak zarar vermenden korkmuyorum Josh," diye fısıldıyorum.

Geri çekilip bana sevgiyle bakıyor ve gözleri parlıyor. "Ne kadar mükemmel olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

Gözyaşlarımın arasından gülümsüyorum ve onun gözleri benimkileri tutuyor. "Burada korkan tek kişi sen değilsin, Tash."

Eğilip beni nazikçe öpüyor ve ben aptalca hıçkırıyorum. Neden ağlıyorum ki? Neyim var benim böyle? *Kes şunu.*

Ben onun dokunuşunda erirken dudakları nazikçe dudaklarımı alıyor, bacaklarım sessiz bir davetle yatağa düşüyor ve elleri vücudumda nazikçe aşağı yukarı dolaşıyor. Biliyorum, umutsuzca

uyarılmasını engellemeye çalışıyordu. Elleri yine bacaklarımın arasındaki o noktayı buluyor ve ne kadar ıslak olduğumu hissedince boynuma doğru inliyor.

"Çok iyi hissediyorsun. İçinde olmak için sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyor. "Buna çok ihtiyacım var." Gözlerim zevkle kapanıyor.

Açık ağzı boynumdan çeneme, oradan da ağzıma doğru ilerlerken parmakları beni ayırıyor. Uyarılmışlığım ağır bir şekilde çarpmaya başladığında onu öpemiyorum bile. Ağzım açık, nefes nefese yatıyorum... bekliyorum. Açık ağzı vücudumda aşağı doğru hareket ediyor ve ben başımı sallıyorum.

"Hayır, bebeğim. Seni burada yanımda istiyorum." Onu tuttuğum gibi aşağı inmesini engellemeye çalışıyorum. Bunun için beni öpmesine ihtiyacım var.

"Tash, önce birkaç kez orgazm olman gerekiyor yoksa içeri giremeyeceğim. Bu şekilde olmak zorunda, presh," diye fısıldıyor.

Onu tekrar öpüyorum ve o da çarşafın arasından battaniyenin altındaki karanlığa doğru ilerliyor. Ellerimi başının arkasına koyarak tavana gülümsüyorum. Joshua Stanton'la normal bir sevişmede battaniye olmaz çünkü beni o kadar çok döndürür ki yatakta durmazlar. Sessizlik kesinlikle yoktur çünkü ben genellikle coşkuyla çığlık atarım ve yatak yıkım için kullanılabilecek bir güçle duvara çarpar ve karanlık yoktur, genellikle cayır cayır yanan bir ışık vardır çünkü o bakmak ister

bedenime bakıyor. Sessiz bakışlarını üzerimde hissederken hareketsiz yatıyorum ve nefesini iç bacaklarımda hissediyorum. Parmakları yavaşça beni ayırıyor ve ağlayan etime hafifçe üflediğini hissediyorum. Tanrım, buna ihtiyacım var. Açık elleri bacaklarımı üst uyluğumdan ayırırken ihtiyaçtan titremeye başlıyorum. Dili işe koyuluyor ve elleri beni yüzüne doğru çekerken yavaş yavaş bedenimin onunla buluşmaya başladığını hissediyorum. Diliyle, kirli sakalıyla ve yüzüyle tamamen içimde ve buna bayılıyor. Oh... oh... Tanrım, vücudum orgazmla yataktan fırlarken titriyorum.

Elimi şefkatle tutarken "Şşşt," diye fısıldıyor. İşte bu, kırılma nokta olan nazik jest.

Hemen iki parmağını içime sokuyor ve dizlerimi yukarı kaldırıyorum ve ayaklarımı yatağa düz bir şekilde koyarak kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum ve nefesimi kontrol etmeye çalışırken arkama yaslanıyorum. Dili bu sefer klitorisimin üzerinde serbest kalıyor ve iki parmağıyla beni çalıştırıyor, içeri ve dışarı ... içeri ve dışarı ... içeri ve dışarı, oh kahretsin. Sonra bir parmağını daha ekliyor ve ben o sıkışma hissiyle irkiliyorum. Durdu.

"Canını yaktım mı?" diye soruyor içime.

"Hayır, sorun yok. Bu iyi bir yanık," diye fısıldıyorum elimi güven verici bir hareketle başının arkasına sürerken.

Beni çalıştırmaya devam ediyor ve yatak hareket etmeye başlayınca duruyor. "Şşş, bu kadar ağır nefes almayı kes." Fısıldıyor.

"Bana sessiz olmamı söylediğine inanmıyorum, genelde bana çılglık attırıyorsun," diye fısıldıyorum.

"Şşşt," diyor yine.

Tavana gülümserken "Bana şaka yapmayı kes," diye fısıldıyorum.

Sonra bana izin verdi, üç parmak ve şimdiye kadar hissettiğiniz en iyi oral seks. Beni o kadar çok çalıştırıyor ki yatağımda bir aşağı bir yukarı hareket ediyorum. Farkına varmadan ayaklarım kalktı ve bacaklarım havada yatıyorum. Ellerim sıkıca başının arkasında, içime doğru iniyor ve ben yavaşça başka bir orgazmın içine giriyorum, sonra ne olduğunu anlamadan bacaklarımı kaldırdı ve tek bir hareketle içime itti. Tanrım... çok büyük. Sert girişe alışmamı sağlamak için hareketsiz ve derin dururken omzuma doğru ağır ağır nefes alıyor. Kutsal... Tanrının annesi bu adam ilahi. Beni öpüyor ve ellerimi geniş kaslı omuzlarında gezdiriyorum. Bu olmadan nasıl yaşadım ben?

Kendini kontrol etmeye çalışırken nefes nefese kalmaya başlıyor. Beni tekrar öpüyor, daha acil ve hareket etmesi gerektiğini biliyorum.

"Ben iyiyim," diye fısıldadım. "Her şey yolunda bebeğim."

Başını sallar ve yavaşça çeker. Ohh, yanıyor. Tüm bu hisle başa çıkmaya çalışırken gözlerimi kapatıyorum. Yine hareketsiz kalıyor.

"İyi misin?" diye soruyor neredeyse tanınmayacak kadar boğuk bir sesle.

Başımı salladım. "Ben iyiyim, git." Kalçalarımı onunkilerle buluşacak şekilde yukarı kaldırıyorum ve ellerimi arkasına koyuyorum.

Lobu dişlerinin arasına alırken kulağıma doğru iniyor. Boynumdaki nefesi ve bacaklarımın arasındaki yakıcı ateşle birleşen ısırığının donuk acısı, onun altında gerçekten hareket etmeye başlamama neden oluyor. Daha fazlasına, daha sertine ihtiyacım var.

"Şşşt, nazik bebeğim," diye fısıldıyor beni sakinleştirmeye çalışırken. "Sessiz olmalıyız."

"Sessiz olamam. Sik beni," diye fısıldıyorum.

Boynuma doğru gülümsüyor. "İşte benim güzel sürtüğüm, onu özledim." Beni tekrar öpüyor ve hareket etmeye başlıyor. "Bebeğim, dayanamayacağım, çok uzun zaman oldu" diye fısıldıyor ama ben onun orgazmı hakkında endişelenmeyi çoktan geçtim çünkü benimki çoktan geldi. Orgazm içimden geçerken haykırıyorum ve öne doğru yalpalıyorum. Elini çabucak ağzımın üzerine koyuyor ve ben de kıkırdıyorum. Gözlerini kapatıyor ve bir, iki, üç güçlü pompayla orgazmı onu yavaşça ele geçiriyor. Joshua Stanton'ın orgazmı kadar güzel bir şeyi daha önce hiç görmediniz. Gözleri kapanıyor ve titriyor, nefesi kesilirken ağzı hafifçe açılıyor.

Birlikte nefes nefese yatıyoruz. Kalbinin benimkiyle birlikte göğsünde hızla attığını hissedebiliyorum. Tutkuyla öpüşmeye başlıyoruz ve bu adama karşı hissettiğim derin duygu beni bir kez daha gözyaşlarına boğuyor.

Beni nazikçe öperken başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor.

Sırt üstü dönüyor ve elimi tutarken bedenimi onunkinin üzerine örtüyor. Kalp atışlarımız hâlâ telaşlı bir tempoda devam ediyor. Nefesimizi tutmaya çalışırken ikimiz de tavana bakarak uzanıyoruz.

"Tash," diye
fısıldıyor. "Evet,"
diye cevap
veriyorum.

"Bunu doğru mu görüyorum? Tavandaki karanlıkta parlayan yıldızlar Joshua'yı mı simgeliyor?"

Utanç içinde kıkırdıyorum. "Belki," diye fısıldıyorum. "Herkes isminin ışıklar içinde olmasını ister, değil mi?"

Gülüyor. "Sen bir aptalsın," diye fısıldıyor alnımdan öperken. Geniş göğsünü öperken mutlu bir şekilde iç çekiyorum ve rahatlamaya başlıyorum.

"Sana tapıyorum," diye fısıldıyor ve ben de boynuna gülümsüyorum.

Bir Salı günü sabahın beşinde, annemin evinde, sessizliğin örtüsü altında, güzel Joshua Stanton'dan o çok ihtiyaç duyduğum büyülü sözleri bir kez daha duyacağım kimin aklına gelirdi?

BÖLÜM 21

Mutfaktan gelen konuşma sesiyle uyandım. Kaşlarımı çatıyorum ve etrafa bakıyorum. Kendimi yataktan dışarı atıyorum, pijamalarımı giyip dışarı çıkıyorum ve işte onu görüyorum. Joshua'nın takım elbisesiyle mutfak tezgahındaki taburede oturmuş, pastırma ve yumurta yapan annemle konuştuğunu görünce kalbim ısınıyor.

"Kaç yumurta?" diye soruyor.

"İki tane lütfen," diye yanıtlıyor gazeteyi gelişigüzel karıştırırken.

"Güne başlamayı en çok sevdiğim an bu," diye gülümsüyorum ve heyecanla omuzlarımı kamburlaştırıp ellerimi önümde çırpıyorum.

Joshua ve annem soru sorarcasına kaşlarını çatıyorlar.

"En sevdiğim iki insanla kahvaltı ediyorum tabii ki." Joshua'ya doğru yürürken gülümsüyorum ve kolumu omzundan geçirip boynuna doluyorum. Gözleri anneme kayıyor.

"Sorun değil," diyorum.

Sessizliği işaret etmek için başını bana doğru hafifçe sallıyor - bu utangaç Joshua'nın en sevimli hali.

Annemin sırtı bize dönük ve Joshua uzanıp elimi tutuyor ve bana göz kırpmıyor.

"Bugün ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Sörf yapmaya gideceğim, sonra spor salonunda antrenman yapacağım, hastaneye gideceğim ve sonra Adrian ve Ben birkaç şey hakkında benimle görüşmek istiyorlar ve sonra sanırım bu gece işe geri döneceğim."

Başımı sallıyorum ve bana bir fincan kahve uzatırken anneme gülümsüyorum. "Neden antrenman yapman gerekiyor?" Kahretsin, şu lanet dövüş. Biliyordum.

"Tash, her gün antrenman yapıyorum, bunu biliyorsun."

"Ne kadar süre antrenman yapıyorsun?" Tostumdan bir ısırık daha alırken soruyorum.

Omuz silkiyor. "Birkaç saat sanırım." Hmm, bu yüzden hep fotoşoplanmış gibi görünüyor.

"Hâlâ spor salonuna gidiyor musun?" diye soruyor sırtarak.

Bu ne cüret! Gözlerimi ona diktim. "Elbette." Pek değil, hiç rahatsız olamıyorum ama bundan sonra olacağım. Zihinsel not, bugün spor salonuna git, seni tembel sürtük.

Annem pastırma ve yumurtalarımızı tezgahın üzerine koydu. "Buyurun, ben hastaneye gitmek için hazırlanacağım. Afiyet olsun." Gülümsüyor ve yanımdan geçerken Joshua'nın kolunu okşuyor.

Joshua'nın dehşete düşmüş yüzü kahvaltısına düşüyor ve ben kıkırdıyorum. "Pastırma ve yumurta sevmez misin?" diye soruyorum.

Gülümsüyor. "Evet, tabii ki." Bıçağını ve çatalını eline alır ve yemeğe başlar.

Elimde çatal bıçak takımıyla gülümsüyorum. "En son ne zaman böyle bir kahvaltı yaptın?"

Omuz silkiyor. "Muhtemelen beş yıl önce." Kaşlarımı çattım. "Neden?"

"Kendimi bok gibi hissetmekten hoşlanmıyorum ve bunu nasıl antrenman yaptığımı ve ne yediğimi belirliyorum."

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Kahretsin, bir an önce bir yerlerde sıkı bir motivasyon bulsam iyi olacak.

"Bu gece yine burada kalabilir misin?" diye soruyor.

Kaşlarımı çattım. "Josh, ben evde iyiyim. Başından beri bu kâbusları görüyorum ve burada olsaydım bile annemi uyandırmazdım."

Yüzü düştü. "Benimle dalga geçebilir misin lütfen?"

Gülümsüyorum ve elimi bacağında gezdirirken, onun sadece aşırı ilgili davrandığını kendime hatırlatıyorum. "Tamam," diye iç geçiriyorum.

"Benimle dalga geçebilir misin?" diye sordum. "Ne konuda?"

"Artık kafes dövüşü yapmasan olmaz mı?" Yapacağım son şey olsa bile onu Jeston'le dövüşmekten alıkoymalıyım. Sonu sadece kötü bitebilir.

Ağzındaki lokmayı bitirirken gözlerini deviriyor. "Tash, birinci gündeyiz." Demek istediğini vurgulamak için işaret parmağını yukarı kaldırıyor. "Lütfen saçmalamaya başlamaz mısın? Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık ve sırf sen tehlikeli buluyorsun diye sevdiğim bir şeyden vazgeçecek değilim."

Aptalca gülümsüyorum.

"Ne?" diye sorar.

"Birinci günde miyiz?"
Sırıttıyor ve bir kaşını kaldırıyor. "Evet."
Gülümsüyorum. "Dün olumsuz bir gün müydü?"
Gülümserken başını sallıyor. "Hayır dün sıfırdı." Başımı sallıyorum.
"Peki, bir ay önce neredeydik?"
Gözleri benimkileri tutuyor. "Kara deliğin içinde. Şimdi kahvaltını yap." Gülümsüyorum ve ağzıma bir kürek dolusu yemek atıyorum... ilk günü seviyorum!

Ben'in odasına girdim. "Benimle ne hakkında görüşmek istiyorsun?" diye soruyorum. Gergin gözleri bana kayıyor. "Murph'ü arayacağım."

"Neler oluyor?" Ben soruyorum.

"Murph, Stan geldi. Tamam, yakında görüşürüz." Telefonunu kapatır.

Eminim Max istifa etmiştir ve bana birlikte söylüyorlardır. Güzel, gitmesini istiyorum.

Adrian elinde dizüstü bilgisayarıyla kapıdan içeri giriyor ve bana endişeyle gülümsüyor. "Merhaba Stan," diye mırıldandı.

Adrian bilgisayarını açar ve açılırken sürahiyi çalıştırır.

"Oturun," diyor sessizce.

"Ne için? Spor salonuna gitmiyor muyuz?" Ben soruyorum.

"Bir sorunumuz var." Bir e-posta açtı ve kelimeleri okudum: "mrsjones@hotmail.com adresinden benimle iletişime geçin yoksa karım arsayı alır.

Karın mı? Ekranı kaşlarımı çatıyorum. "Bunu kim gönderdi?" diye soruyorum. Adrian omuz silkti. "Los Angeles'taki iş e-postasına gönderilmiş." "Oynat," diye iç geçiriyorum.

Oynat tuşuna basıyor ve karnım sıkışıyor. Benim ve bir kadının görüntüsü. Bacaklarından anlayabiliyorum. Bunun ne zaman olduğunu hatırlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. Koltuğuma geri oturuyorum ve düşünürken işaret parmağımı dudağımın üzerinde gezdiriyorum. "Bu ne zamandı?" diye soruyorum.

Adrian'ın gergin gözleri bana kayıyor. "Burada, Avustralya'da." "Ne?" Kaşlarımı çattım.

Ekranı işaret ediyor. "İşte, bak, Bondi'deki ev. Geçen gece Natasha'nın e-postasını bize söyleyen kız, hatırladın mı?"

Gözlerim dehşet içinde açılıyor. Kendimi bir içki alırken ve sonra onunla birlikte merdivenlerden çıkarken izlerken şok içinde oturuyorum.

"Adın neydi senin?" diye soruyorum. "Ne olmasını istiyorsun?" diye cevap verdi.

"Yatak odam bu tarafta... Natasha," diye cevap veriyorum.

Aceleyle ayağa kalktım. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Bilgisayarı işaret ederken Ben'e bağıriyorum.

Monitör. "Neden kameralar için aranmadı? Geçen gece yalan söylediyini sanıyordum."

Rahatsız bir şekilde kaşlarını çatıyor. "Emin değilim," diye yanıtlıyor.

Ellerimi kafamda gezdirirken adımlamaya başlıyorum.

"Bahsettiği karısı kim?" Dehşete kapılarak soruyorum.

"Sanırım Natasha." Adrian yüzünü buruşturdu.

"Ne!" Çığlık atıyorum. "Bu bir şaka mı? Kızları kamera için kontrol etmiyorlarsa neden güvenliğim var?"

Ben başını eğiyor.

"Onunla temas kurdun mu?" Adrian'a sordum.

Ciddiyetle başını sallıyor.

"Ve?" Bağıriyorum.

"O diyor ki o var Film . ve önce gece sen ... üç saatlik görüntü vardı."

"Ne!" Öfkeyle sandalyeyi yumrukladım.

Adrian ve Ben patlamayla sıçradılar. Ellerim başımın üstünde tekrar adımlamaya başlıyorum. "Ne istiyor bu?" Şak diye söyledim.

"Beş milyon dolar," diye fısıldıyor Adrian.

"Ne?" Çığlık atıyorum.

İkisi de sessiz ve hareketsiz durur.

"Bunu ne zamandır biliyorsun?" Ben soruyorum.

"İki gün." Adrian kaşlarını çatı. "Sana söylemeden önce bunu çözmeye çalışıyorduk."

"Ne? Güvenliğimin neden bu kadar boktan olduğunu çözmeye çalışıyorum." Ben'e ters ters baktım.

Adrian sessizce, "Joshua, sakın ol, birini suçlamak duruma yardımcı olmayacak," diyor.

"Gerçekten mi, ben ne için para ödüyorum? Söylesene.

Lanet olası evimin kuralı nedir?" Ben'e sordum.

Başını öne eğiyor. "Tüm kadınlarda kamera kontrolü yapılır."

"Peki neden değildi?"

Omuz silkiyor. "Öyleydi ama çantasında saklı olduğunu düşünüyoruz." "Oh bu mükemmel," diye bağıriyorum. "Lanet olası mükemmel." Yatağa uzanıyorum ve başımı ellerimin arasına alıp düşünmeye çalışıyorum. Ya Natasha o görüntüleri alır ve beni seks yaparken izlemeye zorlanırsa? başka bir kadınla. Kendini kaybedecek... Kim kaybetmez ki?

Ayağa kalkıp pencereye doğru yürüyorum ve aşağıdaki sokağa bakıyorum. Beni yakaladı. Başka seçeneğim yok. "Parayı öde," diyorum açıkça.

"Ne?" Adrian'ın nefesi kesilir. "Joshua, hayır, bu işi daha da uzatabilir. Polise gitmeliyiz."

Aceleyle döndüm. "Eğer Natasha'ya beni bir başkasıyla seks yaparken izleteceğimi düşünüyorsan bir kez daha düşün. Ona bunu yaşatmayacağım ve eğer onu susturmak için bu aptal kaltağı öldürmem gerekirse öldüreceğim."

"Kes şunu, saçmalıyorsun," diye tersliyor Adrian.

Ben'e dönüyorum. "Ne pahasına olursa olsun o lanet kasetleri geri al. Yapılması gerekeni yapın," diye bağırdım ve odadan çıktım.

Gardırop kapısının aynasında kendime endişeyle bakıyorum. Frankenstein'ın doktor versiyonuna benziyorum: yarı fahişe, yarı hemşire. Bu gece Adrian'la birlikte Nicholas Anastas'ın hayır kurumu için düzenlenen süslü kıyafet balosuna gidiyoruz. Joshua süslü kıyafetlerden nefret ediyor ama ben anlaşılmayı tatlandırmak için yaramaz bir hemşire kıyafeti giymeye söz verdim. Üzerimde, önü boydan boya fermuarlı, sivri yakalı, daracık, beyaz, kısa bir hemşire tuniği var. Kızlar bulabildiğim en güçlü sutyenle hazır olda bekliyor, dizimin üstüne kadar gelen ve tepesinde küçük kırmızı saten bir fiyonk olan şeffaf beyaz çoraplarım var ve şüphesiz insanoğlunun bildiği en rahatsız ayakkabılar olan beyaz rugan gök yüksekliğinde stiletto ayakkabılar giyiyorum. Ne pahasına olursa olsun Bay Stanton'ı kabuğundan çıkarmalıyım. Bu hafta annemin evindeki tüm bu yumuşak, yumuşak sessizlik işi beni delirtmek üzere. Nazikçe sevişmeyi seviyorum ama artık sertleşmeye ihtiyacım var. Saçlarımı açıp Bridget Bardot gibi yaptım ve tam bir kedi makyajı yaptım. Hadi yapalım şu işi. Salona giriyorum ve kızların ikisi de bana bakmak için dönüyorlar. Bridget içkisinden büyük bir yudum alıyor ve gözleri beni bulduğunda boğuluyor.

"Lanet olsun," diye tersliyor. "Ona kalp krizi geçirtmeye mi çalışıyorsun?"

Abbie bana şarabımı uzatırken gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Abbie başını sallarken gözleri bir aşağı bir yukarı geziniyor. "İşte ben de bundan bahsediyorum," diye cıvıldıyor.

Şarap kadehini Bridget'e doğrultuyor. "Neden bize böyle kıyafetler almadın. Bok gibi görünüyoruz."

Bridget kendine bakar. "Bence iyi görünüyoruz." Omuzlarını silkiyor.

"Erkek gibi görünüyoruz," diye tersliyor Abbie. "Bu kıyafet tamamen cinsiyetsiz."

Doktor önlüklerini ve pantolonlarını giymiş ikisine bakarken kıkırdıyorum. Bu bir devlet hizmeti kıyafeti, bir hizmetin kıyafetini giymek zorundasınız.

"Seni süslü elbise dükkanında görmedim, seni nankör cadı. Orada olanın en iyisini aldım," diyor Bridget kaşlarını çatarak.

Yüksek sesle güldüm. "Kıyafetlerini beğendim Didge, çok ..." Doğru benzetmeyi bulmaya çalışırken sırıttıyorum. "Şifalı."

"Tıbbi," diye tersledi Abbie. "Bu bana uyar. Tıbbi görünmek istemiyorum. Seksi görünmek istiyorum."

Bridget gözlerini devirir. "Falan filan. Abbie, çöp torbasının içinde çok seksli görünürdün. Kimi kandırıyorsun?" Gülümsüyorum, Tanrı'ya şükür kendi kıyafetimi kendim seçtim.

Bir saat sonra etkinlik salonuna varıyoruz ve şoförümüz yuvarlak dairesel bırakma alanına giriyor. Bu, akıl sağlığı için bir bağış toplama etkinliği olan Hükümet Hizmetleri Süslü Kıyafet Balosu. Nicholas Anastas tarafından birleşik hayır kurumları için düzenlenmiş ve bu etkinliği beşinci kez gerçekleştiriyor. Etkinlik merkezinin önünde geniş bir kumtaşı merdiven, mekâna açılan büyük çift kapıya kadar uzanıyor. Merdivenlerin üstündeki sahanlıkta kapının her iki yanında sıralanmış dört kişi balo salonuna giren konukları karşılıyor. Nicholas sağdaki son kişidir. Beyaz donanma üniforması ve şapkası var.

Abbie gözleri onu bulduğunda, "Vay anasını, çok seksli,"

diye mırıldanıyor. "Biliyorum, bu o."

"Kim?" diye soruyor kaşlarını çatarken.

"Adrian'ın görüştüğü adam, Nicholas Anastas," diye fısıldıyorum merdivenlerden karşılama grubuna doğru yürürken.

"Şaka yapıyorsun, bu o mu?" diye tersliyor. "O tamamen heteroseksüel, diğer takım için vuruş yapmasının imkanı yok," diye fısıldıyor öfkeyle.

"Onu tanımasaydın Adrian'ın eşcinsel olduğunu düşünür müydün?" Bridget fısıldıyor.

Abbie kaşlarını çatar. "Belki."

"Ben olsam yapmazdım," diye sırtıyor Bridget.

Merdivenlerin başına geldiğimizde Nicholas'ın kara gözleri beni buluyor, sıcak bir şekilde gülümsüyor ve hemen bize doğru yürüyor. "Natasha, canım, geldiğin için teşekkür ederim." Yanağıma bir öpücük konduruyor, aman Tanrım, o gerçekten de...

"Merhaba." Endişeyle gülümsüyorum ve birden Rocky Horror Picture Show'dan fırlamış gibi görüldüğümün acı bir şekilde farkına varıyorum. "Bunlar benim iki arkadaşım, Bridget ve Abbie." Elimi beceriksizce onlara doğru uzatıyorum.

Gülümseyip ellerini sıkıyor ve kızlar birbirlerine bakıyorlar.

"Çocuklar gelmedi mi daha?" diye soruyorum.

Gülümsüyor. "Henüz değil." Bana bir göz kırptıyor ve arkamızdaki sıradaki kişiyi selamlamak için ilerliyor.

Bridget hayretle, "O ilahi biri," diye mırıldanıyor.

"Biliyorum," diye cevap veriyorum zengin balo salonuna girerken. Gözlerimiz hemen etrafı tarıyor.

"Onu dönüştürebilirim," diye gülümsüyor Abbie.

Bridget, Abbie'ye gözlerini devirirken, "Vay canına," diye fısıldar. "Evet, balkabağına dönüştü." Kıkırdıyor.

Etrafıma bakınırken "Tanrım, ne kadar abartılı bir yer," diye mırıldanıyorum. "Ama iyi margarita yapıyorlar mı?" Abbie fısıldıyor.

Bridget gülümsüyor. "Bize biraz getireceğim, bir dakika içinde dönerim."

Süslemelerde belirgin bir disko havası var. Odanın etrafında dönen aynalı topalar ve renkli ışıklar var. Kalabalık eklektik ve herkesin üniforma giymiş olması tuhaf görünüyor. Bridget nihayet elinde bir tur margarita ile bardan döndüğünde onu görüyorum. Tarihin en seksi dört erkeği odaya giriyor. Sanki oda huşu içinde hareketsiz duruyor. Öyle olduğumu biliyorum. Ben, Cam ve Adrian önde ve arkada, her zaman arkada, Joshua. Tanrım, bu şimdiye kadar yaşadığım tüm Magic Mike fantezileri. Aynı kıyafetleri giyiyorlar. Beyaz dar atlet, yeşil asker kargo pantolonu, yeşil asker şapkası ve köpek zincirleri.

"Kahretsin," diye mırıldandı Abbie.

Sinsice gülümsüyorum. "Biliyorum, değil mi?" Fısıldıyorum. "Ordu," diye fısıldıyor Bridget.

"Peki bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Abbie, gözleri dört muhteşem adamı bir aşağı bir yukarı tararken mırıldanıyor.

İçkimden bir yudum alıyorum ve gülümsüyorum. "Sik beni şifresi," diye fısıldıyorum, zihnim bana o tanrı tarafından alındığımı hayal ettirirken.

Gözleri onları takip ederken Abbie Bridget'e, "Bu gece Ben'e dokunmazsan aptalsın," diyor.

"Hmm, belki?" Bridget fısıldar.

Odanın diğer ucundaki kalabalığın arasından zahmetsizce yürüyen Joshua'nın kaslı vücudunu gözlerim bir aşağı bir yukarı tarıyor. Hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan gömleğinden kollarındaki ve omuzlarındaki her kası görebiliyorum, koyu teni ve yırtık kasları bana bağılıyor ... orada bulunan her kadına. Koyu renk saçları ve yontulmuş çene hattı sadece büyük kırmızı dudaklarını vurguluyor. Tanrım o çok güzel, bir insanın bu kadar erkeksi.... bu kadar bariz bir şekilde seksi olması nasıl mümkün olabilir? Gözleri benimkilerle buluşana kadar odayı tarıyor ve durup bana seksi bir şekilde sırtıtarırken gözleri aç bir şekilde vücudumda geziniyor. Gözleri tekrar yüzüme döndüğünde bakışlarındaki yanmayı hissediyorum. Çenesini kıpırdatıyor ve boynunu sertçe kırıyor. İ ş t e bu... büyük ikramiye... nabızı atan her kadın için piyangoyu kazanmaktan daha değerli. Kalp atışlarım beklentiyle hızlanıyor. Bir görev için kalabalığın arasından yürüyor ve beni kabaca belimden tutup kendisine doğru çekiyor. Hay aksi.

"İki gün boyunca yürümeye niyetin varsa, eve gidip üstünü değiştirmeni öneririm değerli kızım," diye fısıldıyor boğuk bir sesle.

Gülümsememi saklamak için dudağımı ısırdım, bingo.

Büyümüş gözleri dudaklarıma düşüyor ve içimdeki beklentiyle onları yavaşça yalıyorum. Beni tekrar kendine çekiyor, o kadar... gülünç derecede ateşli ki.

Onun gücü karşısında zayıfladığımı hissediyorum ve bir uyarılma patlaması

Bara

j. "Eee?" diye tersliyor.

Elimi yavaşça yüzünde gezdiriyorum ve dilimle onu yavaşça öpüyorum. dudaklarına yapışır.

"Bana istediğimi verirsen bir hafta boyunca yürümekten vazgeçerim," diye fısıldıyorum.

Boynunu tekrar sertçe kırıyor ve beni kabaca öpüyor, tamamen emiyor, tamamen hükmediyor.

"Natasha, ciddiylim, böyle görüldüğünde sana ne kadar sert davrandığımdan sorumlu tutulamam. Ateşle oynuyorsun ve bunun cezasını çekeceksin."

Mmm, kulağa hoş geliyor. Parmak ucumu boynunun arkasında gezdirirken seksi bir şekilde gülümsüyorum.

"Umarım öyledir, Bay Stanton, davetiye göndermezseniz parti veremezsiniz," diye fısıldıyorum kulağını yalarken.

Saçlarımın arkasından tutarken eğilip beni öpüyor ve sertliğinin üzerime bastırıldığını hissediyorum. Kahretsin, tam burada, bunu yaparken orgazm olabilirim. Dili ağzımın içinde geziniyor ve bana bu gece ne alacağıma dair bir önizleme yapıyor ve açıkçası bir ay boyunca yürüyemesem de umurumda değil. Buna ihtiyacım var... hem de çok.

"Çok yakında eve gidiyoruz," diye tersledi ve elimden kurtulup bara doğru yürüdü.

Tökezleyerek geri dönüyorum ve uyarılma sisinden sıyrıldığımda Cameron, Adrian, Abbie ve Bridget'in gözlerinin üzerimde olduğunu görüyorum. Kahretsin, burada beni dinlediklerini unutmuşum.

"Aman Tanrım, eve gelip sizi seks yaparken izleyebilir miyiz?" Abbie içkisine doğru kıkırdıyor. "Onu bir kafese koymalılar."

Gülümsememi bastırmak için alt dudağımı ısırıyorum. "Haklısın," diye cevap veriyorum etrafıma endişeyle bakarken. Bana nerede olduğumu nasıl böyle unutturabiliyor?

"Adrian, Nicholas'ı donanma üniforması içinde gördün mü?" Kolunu tutuyorum. "Biliyorum," diye sırtıyor.

"Çok iyi bir örnek," diye mırıldandı Bridget.

"Öyle, değil mi?" Cevap veriyorum.

Joshua bardan Ben'le birlikte dönüyor ve gözlerimiz grubun karşısında buluşuyor. Bir kez daha gözleri bedenime kayıyor ve şişedeki birasından bir yudum alırken boynunu kırıyor. Grup etrafımızda konuşmaya devam ediyor ama ben kaybolmuş durumdayım, karşımdaki adamın ihtiyaçlarına kendimi kaptırmış durumdayım. Bunu buradan hissedebiliyorum. Pantolonundaki büyük ereksiyonu görebildiğim için uyarılmamış gibi bile davranamıyor. Gerçekten de bir kafeste olması gerekiyor... çünkü polislik yapacak olan o... ve yarın da yürüyemeyecek. İkimiz de sessizce içkilerimizi içerken birbirimize bakıyoruz. Toplum içinde hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Yanına gittim ve onu nazıkçe öperken elimi yüzünde gezdirdim.

"Hadi dans edelim," diye fısıldadım.

Gözleri göğüs dekolteme kayarken yutkunuyor. "Seninle yalnız kalmaya ihtiyacım var," diye homurdanıyor.

Nefesim kesildi. "Ben de bebeğim, sabır." Elimini göğsünde gezdirip ona doğru eğilirken gülümsüyorum.

"Sikeyim Tash, hemen eve gitmeliyiz. Sana ihtiyacım var," diye fısıldıyor acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatırken.

"Şşşt, sabırlı ol koca oğlan. Eve gittiğimizde ne istersen alabilirsin."

Gözleri açılıyor ve başını soru sorduğu tarafa doğru tutuyor. "İstedğim bir şey var mı?" diye fısıltıyla tekrarlıyor.

Gözlerim onun mükemmel vücuduna kayarken gülümsememi bastırmak için dudağımı ısııyorum ve başımı sallıyorum. "Ne istersen," diye tekrar fısıldıyorum. Bir eşe olan ihtiyacı hakkında benimle ilk kez dalga geçtiği sözler aklıma geliyor ve alaycı bir hareketle bir kaşımı kaldırıyorum.

Boğazındaki yumruyu yutuyor ve beni arkamdan kendine çekerken boynunu sertçe kırıyor. "Ne dilediğine dikkat et kıymetlim, bu gece içimde nazik olmak yok." Elimini omzuma gömerken başının arkasına götürdüğümde kalbimin çırpındığını hissediyorum. Boynuma doğru homurdanırken bir kez daha dolgun uzunluğunu içime sürüyor.

"Siz ikiniz sakın olur musunuz? Tanrı aşkına, bir yardım balosundayız" diye çıkışıyor Cameron, utanmış bir halde etrafına bakınırken.

Joshua ve ben neye benzediğimizi düşünürken birbirimizden uzaklaşıyoruz. Tanrım, ne yapıyorum ben?

"Siktir git," diye çıkışıyor Joshua Cameron'a, gözleri kızgınlıkla etrafta gezinirken. "Ne istersem onu yaparım."

Cameron kaşlarını çatıyor. "Git ve duvara karşı yap o zaman, siz ikiniz gözlerimizin önünde porno çekerken biz burada durmak zorundayız." Bridget bardağını Cameron'la tokuşturur, Adrian ve Abbie güler.

Utanç içinde kıkırdarken başımı öne eğiyorum ve Joshua gülümseyerek beni dans pistine çekiyor.

"Benimle dans et, benim güzel sürdüğüm, seni gelecek haftaya kadar becermeden önce," diye mırıldanıyor.

Yüksek sesle güldüm. "Sen doğuştan romantiksin, Stanton."

Genişçe gülümsüyor. "Sshh kimseye söyleme." Dans pistinin arka tarafına gelene kadar beni döndürüyor ve tam olarak kaldığımız yerden devam ediyoruz. Karnımda bir ereksiyon, başımın arkasında bir el, ağzımda bir dil ve umutsuzca iç çamaşırlarımı değiştirmeye ihtiyaç duyuyorum.

BÖLÜM 22

ADRIAN

Dans pistinin kenarında CAMERON'la birlikte duruyorum. İkisi de gülerken Joshua'nın Natasha'nın etrafında dönmesini izliyoruz. Odada onlardan başka kimse yok.

Genişçe gülümsüyorum. "Onu daha önce bir kızla dans ederken gördün mü?" İçkimi yudumlarken Cameron'a soruyorum.

"Hayır." Cameron başını sallıyor ve gözleri ikisine takılı kalıyor.

"Ben de öyle." Gülümsüyorum. "Onunlayken farklı biri gibi.

Cameron kaşlarını çatıyor. "Eğer bir gün o amcığı kırbaçlatırsam lütfen beni **h a d ı m** edin."

İçkime doğru gülüyorum. "Ben de."

Cameron tiksintiyle başını sallıyor.

"Ne?" "Ne?" diye soruyorum.

Başını sallar ve birasından bir yudum alır. "O aptal sürtük bu e-postayı Natasha'ya gönderdiğinde bu nasıl olacak, ha. Sonra ne olacak? Bir kez daha kıyamet kopacak."

Elimi saçlarımın arasında gezdirirken midem bulanıyor. "Biliyorum. Bu gerçekleşmeden önce Natasha'ya söylemesini sağlamaya çalışıyorum," diye mırıldanıyorum.

Cameron tiksintiyle başını sallar. "Sadece parayı öde ve bu işi bitir."

Kaşlarımı çattım. "Bu kadar aptal olamazsın? Daha fazla para için geri gelmeye devam edecek ve Natasha sonunda öğrenecek," diye öfkeyle çıkışıyorum.

"Natasha'nın onunla birlikte olduğu kaseti gördüğünü hayal edebiliyor musun? Kendini kaybeder."

"Seks kaseti mi var?" Abbie arkamızdan bağıyor. Hay sikeyim! Dehşete düşmüş gözlerim Cameron'ınkilerle buluştu.

"Sen neden bahsediyorsun?" Cameron tersler.

"Joshua'ya kim şantaj yapıyor?" diye soruyor elini kalçasına koyarken. "Yine etrafta dolanıyor mu?" diye öfkeyle alay ediyor.

Ayaklarımın üzerinde hızlıca düşünmeye çalışırken başımı sallıyorum. Az önce ne duydu?

Cameron'ın gözleri bana kayıyor. "Hayır, tabii ki hayır!" diye tersledi öfkeyle. "Kulak misafiri olmayı bırak."

"Bana hemen şimdi söyle yoksa Natasha'ya söylerim." Kızgın gözleri ikimizin arasında dolaştı.

Cameron'ın gergin gözleri dans pistinde öpüşmekte olan Natasha ve Joshua'ya kayar. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye tersler.

"Ben aptal değilim ve Tash'e söylemeyeceğim. Ciddiyim, söyle bana!" Cameron'ın gözleri benimkilerle buluştu. "Natasha'yla birlikte olmadan önceydi." Abbie gözlerini kısıyor. "Nerede?" diye tersliyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Burada, Avustralya'da," diye fısıldıyorum sessizce.

Gözlerini kısar. "Devam et," diye alay ediyor.

"Joshua düğünde Natasha'yla birlikte olmadan önce bir kızla birlikteydi," diyor Cameron gergin bir şekilde ben bir içki alırken.

"Evet, fahişe TC," diyor.

Cameron kaşlarını çatır. "TC MI? Bu ne anlama geliyor?" İğrenmiş bir yüz ifadesi takınır. "Tünel amcığı."

İçkimi tükürüyorum ve Cameron kahkahayı basıyor. "Bu her şeyi özetliyor aslında." Gülüyor.

"Her neyse, çantasında bir kamera vardı ve şimdi beş milyon dolar istiyor yoksa kaseti iş yerindeki Natasha'ya gönderecek," diye iç geçiriyor Cameron.

Abbie hayal kırıklığı içinde ellerini başının üstüne koyarken gözlerini kısar. "Tam bir sürtük," diye tersliyor.

Kaşlarımı çattım. "Onu tanıyor musun?"

Başını sallıyor. "Maalesef evet, bunu sık sık yapıyor, istediğini elde etmek için erkeklere şantaj yapıyor. Ev arkadaşımınla yatıyor."

Dehşete düşmüş gözlerim Cameron'ınkilerle buluşuyor. "Nerede yaşadığını biliyor musun? Kekeliyorum.

"Hayır, ama öğrenebilirim. Eğer bunu Natasha'ya yaptığını düşünüyorsa başka bir şey düşünüyor demektir. O kaltak batacak. Bu işi bana bırak ve ona tek bir kuruş bile ödemeye cüret etme ve Joshua'ya bildiğimi söyleme."

Cameron'ın gözleri bana kayıyor. Kahretsin, şimdi başardık. Abbie kalabalığın arasından fırlayıp gidiyor.

"Bu geri tepecek," diye tersliyor Cameron.

"Bir de bana sor," diye kekelerken arkamdan bir elin belime dolandığını hissediyorum. Nicholas kulağıma eğiliyor. "Merhaba," diye gülümsüyor.

Omzumun üzerinden sıcak bir şekilde gülümsüyorum. "Merhaba."

Cameron'ın gözleri parlıyor. "Merhaba Nick, seni görmek güzel." El sıkıştılar. Elimi uzatıyorum ve o da bana gülümsüyor, sonra eğilip yanağımdan öpüyor. "Hiç sanmıyorum," diye fısıldıyor kulağıma.

Rahatsızca yutkunuyorum ve gözlerim önümdeki uzun boylu, esmer ve beyazlar içindeki mükemmel örneğe kayınca geri çekiliyorum. Sertleştiğimi hissediyorum.

İçkisinden bir yudum alırken gözleri vücudumda geziniyor ve alt dudağını baştan çıkarıcı bir şekilde yalıyor. "Kıyafetini beğendim," diye sırtıyor.

Gözlerim içkisine gülümseyen Cameron'a kayarken gergin bir şekilde gülümsüyorum. "Teşekkürler." Kalp atışlarım saniyede otuz atım hızlandı. Neden beni böyle hissettiriyor?

"İyi vakit geçiriyor musun?" diye soruyor.

"İnanılmaz," diye yanıtlıyor Cameron. "Bu etkinliği kaç yıldır yapıyorsunuz?"

O ve Cameron konuşmaya başlıyorlar ama ben konuşmaya konsantre olamıyorum. Tüm duyularım tetikte bekliyor. Daha önce hiçbir insana karşı bu kadar fiziksel bir tepki vermemiştim ve bu çok rahatsız edici. Benden daha uzun ve zayıf ama beni yakalayan ve esir alan şey zekası ve özgüveni. O kadar gerginim ki nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

Cameron'la konuşurken Nicholas'ın gözleri aralıklı olarak bana kayıyor. Aklından ne geçiyor? Ben gerçekten

konuşmaya katılmalıyım ama konuşamıyorum bile. Bu çok saçma. Cameron'la konuşmaya devam ederken elini uzatıyor ve nazıkçe kolumda aşağı yukarı gezdiriyor. Bana sırtırken Cameron'ın gözleri benimkilerle buluşuyor. Kahretsin, Nicholas kendine güvenen bir piç.

Eli kolumun altını buluyor ve ellerimizi birleştiriyor. "Seni bir dakikalığına çalabilir miyim?" diye soruyor.

Cameron gülümser. "Ben bara gidiyorum. Tamamen senindir." Yürür gider.

Bana genişçe gülümsüyor. "Hepsi benim mi?" Gözleri dudaklarıma düşüyor. "Bu kulağa hoş geliyor."

Sinirle yutkunuyorum.

"Gel, sana bir şey göstermek istiyorum." Beni elimden tutup kalabalığın içine doğru çekiyor ve ben de isteksizce onu takip ediyorum. Açtığı bir kapıya geldiğimizde insanların bakışlarını sırtımda hissedebiliyorum. Beni bir merdivene sokup çıkmaya başladığında kapı arkamdan açılıyor ve iki güvenlik görevlisi içeri giriyor. Nicholas sinirli bir şekilde onlara döndü. "Biraz yalnız kalabilir miyiz lütfen?" diye kaşlarını kaldırarak soruyor.

Kaşlarımı çattım. "Umm." Çocuklara döndüm ve irkildim.

Korumalarımından biri ona "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor. "Çatıya," diye cevap veriyor, belli ki sinirlenmiş.

"Çatıyı arayacağız ve sonra gidebilirsiniz," diye cevap veriyor muhafız, ben yine rahatsız bir şekilde yutkunurken.

Merdivenlerden çatıya çıkıyorlar ve Nicholas ile ben basamaklarda hareketsiz duruyoruz.

Elinde parmaklarımla oynarken "Bu normal mi?" diye tersliyor.

Başımı sallıyorum. "Evet maalesef," diye cevap veriyorum sessizce.

Hayal kırıklığı içinde başını sallar. "Bence burada güvendesin."

"Belki de şimdi her zamankinden daha fazla tehlikedeyim," diye nefes alıyorum gözlerim onunkileri ararken.

Bu çifte anlam karşısında seksi bir şekilde sırtıyor. "Belki de öylesindir." Elini göğsümde gezdiriyor ve dokunuşu beni ateşe verirken tüylerim diken diken oluyor. Karanlık gözleri benimkileri tutuyor.

"Temiz," diye duyuyoruz merdivenin tepesinden ve o an bozuluyor. Gözlerimi onun bakışlarından çekiyorum. Tekrar elimi tutuyor ve merdivenlerden çıkıp bahçeli bir çatı terasına varıyoruz. Peri ışıkları direklerden zikzak çizerek sarkıyor ve büyük ahşap banklar alana dağılıyor.

"Burası çok güzel." Etrafıma bakarken gülümsüyorum.

Elini yüzümde gezdirirken sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Senin gibi." Ben de gülümsüyorum. "Gerçekten o kadar iyi değilim."

"Farklı düşünmek için yalvarıyorum." Bana doğru eğildi. "Beni neden buraya getirdin?" diye soruyorum.

Gülümsüyor. "Beni tekrar öpeceğini umuyorum."

Sırtıyorum. "Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten." Gülümsemesini bastırmak için dudağını ısırıyor.

"Sana söyledim, Nicholas'la dalga geçmem," diye fısıldıyorum.

"Etrafta dolaşan bir erkek istemiyorum. Yeterince duygu hissettiğinde benimle sevişecek birini istiyorum."

Kalbim durdu.

"Ve o kişinin sen olmasını istiyorum, Adrian," diye fısıldıyor. "Öyle mi?"

"İstiyorum," diye fısıldıyor gözleri dudaklarıma kayarken.

Elimde değil. Hiç iradem kalmadı. Eğilip boynunun arkasından tutuyorum ve onu nazıkçe öperken kendime çekiyorum. Dudakları yumuşak ve sert ve... mükemmel.

NATASHA

Bir saat sonra kızlarla dans ediyorum ve Joshua'nın sıcaklığını onu görmeden önce hissediyorum. Aşkım benimle dans etmeye geldi. Kızlar kalabalığının içinde dans ederken Joshua'nın güçlü elleri arkadan belimi sarıyor ve omzumun üzerinden beni yavaşça öpüyor. Vücutlarımız birlikte hareket ederken arkamda onun sertliğini, kulağımda nefesini, kalça kemiklerimin üzerinde, göğüslerime ve kollarıma doğru ilerlerken müstehcenliğe yakın ellerini hissedebiliyorum.

Joshua ereksiyonunu sırtıma doğru iterken dizlerini büküyor ve elleri vücudumun yanlarında aşağı yukarı kayarken boynumu yavaşça emmeye başlıyor. Başım omzuna düşerken gözlerim kapanıyor ve hafifçe iç çekiyorum.

"Seni eve götürüyorum güzel sürtük," diye fısıldıyor kulağıma ısırırken.

"Mmm," diye cevap veriyorum, gözlerim hâlâ kapalı.

"Şimdi ya da seni dans pistine götüreceğim."

Büyümüş gözlerim onunkilerle buluşuyor. "Beni buraya götür. Beni burada becermen istiyorum," diye fısıldıyorum.

Beni çeviriyor ve boynuma doğru hırlarken beni kendine doğru çekiyor. "Bu gece sana ne yapacağım hakkında bir fikrin var mı?" Dili ağzıma dalıyor ve ben orgazmımı tutarken inliyorum. "Ne kadar sert becereceksin," diye homurdanıyor.

"Mmm," diye inliyorum kasıklarımı ona sürterken. Dilimi açık ağzında gezdirirken, "Buna çok ihtiyacım var bebeğim, bana olabildiğince sert ver," diye fısıldıyorum.

"İkimiz de ham olana kadar sikişmeliyim."

Gözlerim kapanıyor. Bacaklarımın arasında belirgin bir zonklama hissederken, "Beni doldurman için can atıyorum," diye mırıldanıyorum.

"Bu kadar, gidiyoruz." Dönüp beni elimden tutarak dans pistinden çıkardı ve diğerlerinin yanına götürdü. Korumalara arabaları getirmelerini işaret ediyor, nefesimi tutmaya çalışırken olduğum yerde kalakalıyorum. Cameron ikimize de içki uzatıyor, Joshua üzülerek onunkini alıyor ve ben gülümsüyorum. "Teşekkür ederim," diyorum. Etrafımızdaki herkes konuşuyor ama Joshua ve ben kendi küçük dünyamızda birbirimize bakıp duruyoruz. Gözlerim önümdeki güzel adama takılıyor. Dalgalı gövdesinin üzerine gerilmiş beyaz dar atlet, kasıklarından şişkin yeşil kamuflaj askeri pantolon, yeşil kep, köpek zincirleri ve büyük siyah botlar, koyu şehvetli gözler. Bırakın sevmeyi, böyle bir manzaraya bakmayı, hayal etmeyi bile hayal edemezsiniz. Öldüm ve cennete gittim.

"Gidecek misin?" Abbie kulağıma fısıldıyor.

Soru sorarcasına kaşlarımı çatıyorum.

"Eğer Joshua'nın sana bir kez daha o gel beni becer bakışını atmasını izlemek zorunda kalırsam, kan ağlayacağım. Bununla başa çıkamam, o çok ateşli! Bağla onu."

Kıkırdıyorum. "Biliyorum," diye fısıldıyorum dudağımı ısırırken.

Bacaklarını açmış öylece duruyor, birasını içerken beni izliyor. Bu uyarılma, derinlerde... tehlikeli derecede yüksek bir uyarılma. Çocuklarla konuşmuyor bile ve ben onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum. Orgazma giden tek yönlü bir yoldayız ve başka hiçbir şeyin önemi yok. İkimizin dışındaki her şey önemsiz. Ben'den işareti alıyor ve elimi tutup arkasından öpüyor. Cameron ve diğerlerine "Gidiyoruz," diyor.

Abbie'ye sırtıyorum ve o "Kaltak" derken göz kırpmıyorum. Joshua beni salondan çıkarırken gruba el sallıyorum.

Joshua beni limuzine bindiriyor ve hemen güvenlik ekranını açıyor. Arkama tırmanıyor ve sabırla oturup ekranın açılmasını bekliyor. Nefesimi tutmaya çalışırken bir sonraki talimatımı bekleyen bir çocuk gibi oturuyorum. Perde açılıyor, beni kendine çekiyor ve elbisemi toplarken bacaklarımı etrafına doluyor. Sert ereksiyonu, şimdi damlayan ıslak olan en yumuşak kısıma kazıyor.

Ellerini saçlarımda gezdirirken inliyor. "Seni istiyorum. Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim." Kalçalarını içime sokup beni üzerine doğru sallarken dili ağzımın içinde geziniyor. Bir eli göğsümde

Yoğuruyor ve diğeri beni ereksiyonunun üzerine sürmek için kalçamı yönlendiriyor ... ileri geri ... ileri geri.

"Bebeğim," diye iç geçiriyorum, "Yapacağım." Titrerken ağzına fısıldıyorum, onu tutmaya çalışıyorum.

"Gel, bu gece alabileceğin tüm kayganlaştırıcılara ihtiyacın olacak, kıymetlim." On dakika boyunca beni ona sertçe sürttü. Çömelmiş durumdayım, ayaklarım koltuğun üzerinde ve külotum sıılsıklam. Bir ileri bir geri... bir ileri bir geri... bir ileri bir geri... ta ki daha fazla dayanamayıp baraj yıkılana ve orgazm olana kadar. Haykırıyorum ve ben ağzının içinde nefes nefese kalırken o beni öpüyor. Nasıl görünmeliyiz? O tam teçhizatlı bir asker, ben de genelev hemşiresi gibi giyinmiş bir çift azgın genç gibi bir arabanın içinde birbirimizi kuru kuru beceriyoruz. Öpüşmeye devam ediyoruz ve bana karşı gittikçe sertleşirken onun uyarılmışlığının her geçen dakika arttığını hissedebiliyorum. "Şimdi sikimin etrafında o güzel sıkı amcığa ihtiyacım var," diye homurdanıyor, vücudumu onunkinin üzerinde öğütürken nefesi kesiliyor. Araba durdu ve beni izlerken pantolonunu indirirken kendini sakinleştirmek için başını koltuk başlığına yasladı. Eğer bana bakışının bununla bir ilgisi varsa, gerçekten polis olacağım. Sanırım artık o kafese ihtiyacım olabilir. Bir dakika bekledikten sonra kapıyı yavaşça açıyor ve biz de yavaşça dışarı çıkıyoruz. Korumaların hepsi uzaklara bakıyor ve bu gece dans pistindeki davranışlarımız hakkında ne düşündüklerini merak ediyorum. Yaptığımız her şeyi izlediklerini nasıl unutuyorum? Joshua elimi tutuyor ve sessizce daireme doğru yürüyoruz. Daireme varıyoruz ve güvenlik görevlileri zorunlu güvenlik kontrollerini yapıyorlar. Joshua bana sevgiyle gülümsüyor ve elimin arkasını öpüyor ve ben eriyorum. O mükemmel... kesinlikle mükemmel.

"Temiz. Dışarıda olacağız efendim."

Joshua'nın gözleri bana kayıyor. "Alt kat iyi olacak, teşekkürler. İhtiyacım olursa seni ararım."

Başlarını sallarlar ve asansöre doğru giderler.

Ona sırtıyorum. "Neden aşağıda beklemek zorundalar?"

Beni daireme götürürken kaşlarını kaldırıyor. "Çalışanlarımın bütün gece sevgilimin çılgınlıklarını dinlemesini istemiyorum, işte bu yüzden." Beni salona atıyor, yanıma oturuyor ve hemen pantolonunun fermuarını açıyor. Tanrım, doğrudan konuya girelim o zaman... ne olacaksa olsun. Cüzdanını aldı ve bir prezervatif çıkardı, açtı ve taktı.

Kaşlarımı çattım. "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Kızımı becermeye hazırlanıyorum," diye fısıldıyor karanlık bir sesle.

"Neden prezervatif takıyorsun?"

Kendini okşarken seksi bir şekilde sırtıyor. "Çünkü bir dakika içinde senin için planlarım var ve menimi yemeyeceğim."

Gözlerim açılıyor. "Oh," diye fısıldadım.

"Evet, oh," diye gülümsüyor. Beni kaldırıp kucağına oturtuyor ve beni derinden öperken tekrar üzerine sürtmeye başlıyor. Pantolonu açık ve özgür.

"On yedi yaşımdan beri prezervatifle seks yapmadım," diyorum sessizce.

Geri çekiliyor ve bana şefkatle bakıyor.

Ona utangaç bir gülümseme verdim. Bunu yüksek sesle söylediğim için utandım. Ne kadar deneyimsiz olduğumu pekiştirdim. Beni tekrar daha ısrarla öpüyor ve iç çamaşırlarımı yırtıp yere atıyor ve sonra beni üzerine kaldırıyor.

"Josh... Seni bu şekilde doğrudan kabul edemem. Bunu biliyorsun," diye fısıldıyorum paniklemeğe başlarken.

"Kapa çeneni ve sik beni," diye tersliyor ve ellerini omuzlarıma koyarak beni üzerine yatırıyor. Ezici doluluğun şokuyla çığlık atıyorum ve başım geriye düşüyor. Kahretsin... tamam, öyleyim... Beni kaldırıyor ve tekrar yere çarpıyor ve bacaklarım daha da açılıyor, kendimi nemlendiğimi ve gidebildiği kadar içeri kayarken onun için açıldığımı hissediyorum.

Gözlerim açılıyor ve onun gözleri kararıyor. "İşte bu bebeğim, al beni... iyi hissettiriyor, değil mi?" Gözleri dudaklarıma kayarken ağzı açık ve gevşek bir şekilde homurdanıyor.

Belimi kavıyor ve hareket etmemek için kendini kontrol etmeye çalışarak pantolonunu indirirken benim bu ezici duyguya alışmamı bekliyor. Kalbim kontrolden çıkıyor. İhtiyacım olan şey bu, nazik olma, sessiz olma ya da kararlı olma kaygısı olmadan beni sınırsızca alması. Onu kabaca öpüyorum ve ağzımdan "Becer beni" kelimesi çıkıyor. Gözleri yuvalarından fırlıyor ve elleri omuzlarıma kavrayıp arkadan destek alırken beni gerçekten hareket ettirmeye başlıyor. Çok sert, çok derin... ve çok ateşli. Beni tamamen ele geçiriyor ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Yoğun cezalandırıcı ritimle başa çıkmaya çalışırken gözlerimi kapatıyorum. "Güzel amcığın sikimin etrafında çok sıkı. Hissedebiliyor musun?" diye homurdanıyor kalçaları piston hızında çalışırken.

"Çok iyi hissediyorsun. Doldur beni, daha sert, daha hızlı," diye ağlıyorum.

Aniden ayağa kalkıp beni kaldırarak duvara doğru iterken kontrolünü kaybetmiş gibi görünüyor. Kalçaları şimdi o kadar hızlı bir şekilde içime pompalıyor ki tek yapabildiğim dayanmak. Tanrım, başım duvara dayalı ve o beni sertçe içine alıyor, vücudu terden damlamaya başlarken beni parçalıyor. Başını omzuma bırakıyor ve orgazmı sarsılırken karnından inliyor, bir yandan da boynuma doğru yoğun bir şekilde nefes alıyor. Kıpırdamadan duruyoruz, anın içinde kayboluyoruz. Aramızdaki bağ o kadar yoğun ki zorlukla nefes alabiliyorum. Yüzünü şefkatle kendime çekiyorum ve bir kez daha bu adama karşı hissettiğim duygu beni neredeyse gözyaşlarına boğarken onu nazikçe öpüyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum buğulu gözlerle.

Perili gözleri benimkilerle buluşuyor ve kaşlarımı çatıyorum. Neydi o bakış? Neden bana öyle bakıyordu?

"Bebeğim, sorun ne?" Nefesim kesilirken fısıldıyorum.

Başını sallıyor ve kendini toparlamaya çalışır gibi görünürken tekrar omzuma bırakıyor. Ne haltlar dönüyor burada?

"Hiçbir şey yanlış değil, presh, yanlış olan bu," diyor üzgün bir şekilde. Bu ifadenin ne anlama geldiğini anlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum.

Yavaşça içimden çıkıyor, ayaklarımı yere indiriyor ve beni tekrar öpüyor.

Son yirmi saniyeyi silmeye çalışarak gülümsüyorum. "Duş mu?"

Geniş geniş gülümsüyor. "Kendini kirli mi hissediyorsun, benim güzel sürtüğüm?" Utangaçça gülümsüyorum. "Aslına bakarsanız, Bay Stanton, öyleyim."

Yavaşça ağır nefes sesleriyle uyanıyorum. Joshua yanımda baygın yatıyordu. Saatlerce seks yapmak bir erkeğe bunu yapar. Çok yorulmuş olmalı. Yorgun olduğumu biliyorum. Uykulu adımlarla banyoya gidiyorum ve yatağa dönüp uzanıyorum. Joshua kolunu karnımın üzerine atıyor ve gözleri kapalı bir şekilde eğilip beni öpüyor.

"Günaydın güzelim," diye uykulu bir şekilde iç geçiriyor.

Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Günaydın," diye gülümsüyorum.

Yan tarafına dönüyor ve gözleri hâlâ kapalı bir şekilde yüzünü buruşturuyor. "Kahretsin... ağrıyor olmalısın."

Kıkırdıyorum. "Evet, seks düşkününün biri bütün gece vücudumla oynadı."

Gözleri hâlâ kapalıyken gülümsüyor, arkamdan tutuyor ve beni kendine çekiyor. "Evet, bu kıyafetle partiye davetiye göndermiş oldun."

Tekrar kıkırdıyorum ve o da başımın üstünü öpüyor. "Saat kaç?" sorar

Omuz silkiyorum. "Dokuz civarı sanırım."

"Hmm," diye inliyor. "Kalkmam gerekiyor."

"Neden?" Kaşlarımı çatıyorum. "Bugün cumartesi. Bütün gün yatakta kalamaz mıyız?"

İlk kez gözlerini açıyor ve gülümsüyor. "Keşke, yapmak zorundayım tren."

Bu egzersiz saçmalığını gerçekten aştım. "Antrenman yapmak zorunda değilsin. Sana kahvaltı hazırlıyorum, sonra seninle duş alacağım ve sonra uyumak için yatağa dönmek istediğimde spor salonuna gidebilirsin." Tatlı tatlı gülümsedim.

Sırıttıyor. "Olmaz, yirmi dakika içinde gidiyorum." Yavaşça ayağa kalkıyor ve duşa doğru yürüyor.

Sırt üstü uzandım. "Not alın, az önce bir davetiye gönderdim ve bir ret cevabı aldım," diye bağıyorum.

Tuvaletten geri arıyor. "Reddetmiyorum, sadece erteliyorum." Gözlerimi deviriyorum, aynı bok.

Mutfağa gidip kahvem yapmaya başlıyorum. Ona dün geceki yorumunu sormam gerekiyor. Aklımı kurcalıyor. Joshua belinde bir havluyla daireme doğru yürüyor ve ön kapıyı açıyor. Dışarıda bir çanta onu bekliyor. Onu oraya kim koydu ve neden dairemin etrafında gizlenen o lanet korumaları unutup duruyorum? Çantayı alıyor ve bana sırtarak odama geri dönüyor. Yine ne demişti? Tam olarak ne dediğini düşünmeye çalışırken gözlerimi kısıyorum, *hiçbir şey yanlış değil, yanlış olan bu*. Bu da ne demek şimdi? Aramızda bir şeylerin yanlış olmasını mı istiyor- yeterince yanlış yaşamadık mı? Ben doğruya hazırım. Ona bir protein shake hazırlıyorum, tost makinesine biraz kızarmış ekmek koyuyorum ve derin düşüncelere dalmışken kahvemizi dolduruyorum. Bununla nasıl başa çıkacağım? Bir açıklama talep edebilirim ya da zaman içinde çözmeye çalışabilirim. Belki de öyle demek istememiştir. Beş dakika sonra soluk mavi bir atlet, siyah spor şortu ve koşu ayakkabılarıyla dışarı çıktı. Ona tokalaşmasını uzattım.

Kaşlarını kaldırıyor ve genişçe gülümsüyor. "İyi hizmet." Bir yudum alırken bana göz kırpmıyor.

Ben dönüp tostı yağlamaya başlıyorum, o da tezgahdaki tabureye oturuyor. "Dün geceki yorumunla ne demek istedin Josh?" Dönerken soruyorum.

Oh harika, neden ağzından kaçırmıyorsun, hiçbir şey söylememek için çok fazla. Aptal.

"Ne yorumu?"

"Yanlış bir şey yok, yanlış olan bu," diye soruyorum kaşımı kaldırırken.

"Tash yapma, bugün bu saçmalık için havamda değilim." Sallıyor hayal kırıklığı içinde.

Kaşlarımı çattım. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, bu konuda konuşmak istemediğim anlamına geliyor - hiçbir şey değildi."

İçimi bir tedirginlik kaplamaya başladığında ona küçük bir gülümseme veriyorum. Bana yine karışık sinyaller veriyor.

Bir süre sessizlik içinde oturuyoruz. "Bugün ne yapıyorsun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Pek bir şey yok, market alışverişi ve çamaşır. Bu öğleden sonra hastaneye gideceğim."

Shake'ini içerken başını sallıyor.

"Cam ve Adrian'ı kızlarla birlikte akşam yemeğine davet etmemi ister misin? Yemek yapabilirim."

Ona umutlu bir gülümseme verirken soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Hayır," diye kesin bir dille yanıtlıyor. "Oh." Yüzüm düştü.

Bana seksi bir şekilde sırtıyor. "Senden," saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor, "bana akşam yemeği pişirmeni ve sonra o yenilebilir beyaz geceliği giymeni ve huzur içinde maçı izlerken benimle salonda kaşıklamanı istiyorum. Seni kendime istiyorum."

İçim rahatlarırken genişçe gülümsüyorum. "Öyle mi?"

Ayağa kalkıyor ve parmaklarını yüzümde gezdirirken beni nazikçe öpüyor. "Seviyorum. Saat dört gibi hastanede buluşalım o zaman?" diye soruyor usulca.

"Tamam, kulağa hoş geliyor." Ona zayıf bir gülümseme veriyorum ama o gözden kaybolurken, az önce çıktığı kapalı kapıya bakıyorum. Bana neler oluyor böyle? Neden bir kez daha güvensiz hissediyorum?

Hastanenin otoparkında arabada oturmuş Bridget'in gelmesini bekliyordum. Margaret ile yalnız kalma riskini almak istemedim. Tam bir pısırtığım. Ona söylemem gerektiğini biliyorum... ama doğru zaman ne zaman? İşin içine babalığı katmadan aramızda neler olup bittiğini bile bilmiyorum. Joshua'nın araba alayı köşeden dönüyor ve ben gülümsüyorum. Ağır çekimde arabadan inip etrafta dolaşmasını ve konuşurken kaputa yaslanmasını izliyorum. Vücut dili gergin - kiminle konuşuyor? Telefonu kapatırken stresli görünüyor. Ardından bacaklarını açıp bir elini kalçasına koyarak hemen bir numara çeviriyor. Gözlerim arkamdaki güvenliğe kayıyor ve onlardan birini görüyorum

Telefona cevap ver. Joshua az önce onları aradı. Beni takip ediyor. Jesten ile ögle yemeğine gittiğimi biliyor... kahretsin, kahretsin, kahretsin. Gözleri arabamı bulana kadar otoparkı tarıyor ve ben yavaşça arabamdan inerken gülümseyerek arabama doğru ilerliyor.

"Bayan Marx." Beni yanağımdan nazikçe öperken gülümsüyor.

Gözlerim etrafımızı saran on adama kayarken endişeyle gülümsüyorum.

"Merhaba," diye sessizce cevap veriyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor, dönüp hastaneye doğru yürümeye başladığımızda, elimi tutarken korumalar arkamızda kalıyor.

"Bridget'i bekliyordum," diye cevap verdim.

Cameron orada bekliyordu. "Hey Tash," diye gülümsüyor.

"Selam Cam."

El ele sessizce hastaneye giriyoruz ve ardından güvenliğin arkada kaldığı asansöre biniyoruz.

"Bu gece dışarı çıkıyorsunuz, değil mi?" Cameron soruyor.

Joshua kesin bir dille "Hayır," diye cevap verdi. "Biz evde kalıyoruz." Tuttuğu elimi kaldırıp tekrar arkasından öpüyor ve kendimi onun ayaklarının dibinde erirken buluyorum. Belki de karışık sinyaller olayını sadece hayal ediyordumdur?

Cameron yüzünü buruşturuyor. "Tanrım, bir Cumartesi gecesi evde kalmak ne kadar sıkıcı." "Sanırım bu evde kiminle kaldığınıza bağlı. Natasha ile evde kalmak hiç de sıkıcı değil." Joshua sırtıyor ve ben de küçük bir çocuk gibi gülümsüyorum - bu adam gerçekten de ilahi.

"Ben Abbie ve Didge'le çıkıyorum o zaman," diyor Cameron kesin bir ifadeyle. "Sanırım Didge'in bir randevusu var," diye cevap veriyorum.

Cameron sırtırken iki kaşını da Joshua'ya kaldırıyor. "Görünüşe göre sadece ben ve Abbie kaldık."

Joshua başını sallar. "Hayır," diyor kesin bir ifadeyle. Kıkırdıyorum.

Cameron yüzünü buruşturur. "Ne demek hayır?" diye sorar ellerini kalçalarının üzerine koyarken.

"Sana ona dokunmamamı söylemiştim," diye tersliyor Joshua asansörün kapısı açılırken ve beni elimden tutup kapıdan içeri çekiyor.

"Ne istersem yaparım," diye sırtıyor Cameron. "Kime istersem. Ve o da bunu sessizce sevecek."

Gülümsüyorum ve Joshua elimi sıcak bir patates gibi bırakırken gözlerini deviriyor. Ne? Elimni neden bıraktığını görmek için başımı kaldırıyorum ve onun

Annem koridorun sonunda durmuş, biz yaklaşırken bize bakıyor. Belli ki hala ona bizden bahsetmemiş.

Salona gidip Joshua'nın karşısına oturuyorum ve Bridget telaşla yanıma geliyor.

"Çocuklar, az önce resepsiyona bir tabela astılar. Bir araba kazası olmuş ve acilen çocuk koğuşunda AB- kan grubuna sahip birine ihtiyaçları varmış. Bu kan grubuna sahip birini tanıyan var mı? Görünüşe göre nadirmiş."

Gözlerim Joshua'ya kayıyor ve ona bakıyorum, kahretsin. Gözlerim endişeyle Cameron'a kayıyor. O da kollarını kavuşturup duvara yaslanırken gözlerini kısıyor. Lanet olsun, bu Joshua'nın kan grubu... Bir şey söylemeli miyim? Hayır, bırak Cameron bir şey söylesin. On dakika boyunca Joshua'nın yanında sessizce oturup kan grubunu hatırlaması için dua ettim. Bu kadar zeki biri nasıl olur da kan grubunu bile hatırlamaz? Ne yapacağım ben? Ona söylemezsem bir çocuk ölebilir ve zaten nüfusun yüzde ikisinden daha azının bu kan grubuna sahip olduğunu biliyorum - hemen bir tane bulma şansımız yok denecek kadar az. Cameron neden bir şey söylemiyor? Belki de bilmiyordur? Hayır, gayet iyi biliyor. Kahretsin.

Oturup Bridget ve Joshua'nın Fransa'da gittikleri bir otel hakkında konuşmalarını dinliyorum ama aklım başka yerde.

Zaman geçiyor ve ben terlemeye başlıyorum. Sandalyemde kıpırdanmaya başlıyorum ve ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Gözlerim her zamanki gibi sakın bir şekilde oturmuş beni izleyen Cameron'a kayıyor. Ne izliyor?

Başka seçeneğim yok. Bir şeyler söylemek zorundayım. "Joshua, sanırım bu senin kan grubun bebeğim," diye fısıldıyorum ona.

Bana kaşlarını çattı. "Ne?" diye sordu.

Boğazımdaki gergin yumruyu yutuyorum. "Kana ihtiyacı olan çocuk seninle aynı nadir kana sahip."

Joshua kaşlarını çatıyor ve bana boş gözlerle bakan Cameron'a bakıyor... oh kahretsin.

"Haklı, bu senin kan grubun. Çocuk koğuşuna gitsek iyi olur."

Joshua omuz silkip hemen ayağa kalkar ve Cameron da ayağa kalkar. "Ben de seninle geleceğim." Gözleri bana kayıyor. "Natasha, bizimle gel."

Kahretsin, hayatta gitmem. "Hayır, seni burada bekleyeceğim."

Cameron gözlerini bana dikti. "Israr ediyorum." Bana gülümsüyormuş gibi yapıyor ve elini uzatıyor. Tekrar yutkunuyorum ve uzattığı eline bakıyorum. Şimdi

Başardım. Ayağa kalktım ve iki çocuğu koridorda sessizce takip ettim.
Çocuk koğuşuna geldik.

"Merhaba, ben doktorum ve kardeşimin kan grubu AB - anladığım kadarıyla bağışa ihtiyacınız var."

Hemşire rahatlamak için elini göğsüne koyar. "Tanrıya şükür, evet, lütfen bu taraftan gelin." Joshua'yı koridorun sonuna doğru götürür.

Cameron bana döndü. "Ne biliyorsun Natasha, ve ben lanet olası gerçeği istiyorum."

BÖLÜM 23

CAMERON'IN ZEKİ GÖZLERİ benimkilerle buluşuyor. "Eee?"

Rahatsızca yutkunuyorum, *Tanrı aşkına*. "Ne demek istiyorsun Cameron?" Savunmacı bir tavırla ondan uzaklaşırken soruyorum.

"Yani... Joshua'nın kan grubunu nereden biliyorsun?" diye çıkışır.

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Hastanedeki dosyasına baktım. Bildiğimi nereden çıkardın? Bu neyle ilgili?"

Gözlerini bana dikeyor ve kendini toparlamaya çalışırken geri adım atıyor. "Yok bir şey... Sadece tuhaf bir gün geçiriyorum." Başını sallarken hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarında gezdiriyor.

"Cameron, Joshua'yla ilgili bir sorun varsa bunu bilmek isterim," diye soruyorum.

Beni değerlendirirken yüzümü inceliyor. "Dediğim gibi, hiçbir sorun yok. Büyükanne mi görmek için odaya dönüyorum. Orada görüşürüz." Bununla birlikte aceleyle odadan çıktı.

Hmm, tamam, hayal kırıklığı içinde gözlerimi ovuşturuyorum. Kahretsin, bu çok yakındı. Sinirden terlemeye başladım. Cameron bir şeylerin peşinde ve bunun tam olarak ne olduğunu ve bu konuda ne yapacağımı öğrenmem gerekiyor.

Hemşireler kan almaya hazırlanırken hastane odasında oturuyorum, zihnim telaş içinde. Max az önce beni arayıp Coby Allender'in hapishanedeki bilgisayarından Natasha'yı Google'da aradığını söyledi... Bu ne anlama geliyor? Kim bu kaçık herif ve ne istiyor? Duruşması Çarşamba günü ve polisin elinde cinayetleri onun işlediğini kanıtlayacak yeterli delil olmadığı ancak cinayetleri onun işlediğini bildikleri söyleniyor. Büyük ihtimalle

mahkemede masum olduğuna karar verecektir. Eğer dışarı çıkarsa Natasha tehlikede mi? Max öyle olduğunu düşünüyor gibi. Midem bulanıyor. Bu da başka bir karmaşa ve buna ayıracak vaktim yok.

Natasha muayene odasına giriyor ve bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. Beni zayıflatmak ve sakinleştirmek için gereken tek şey buydu. Gamzeleriyle tamamladığı o güzel gülümsemesi. "İyi misin?" diye fısıldıyor yanağımı nazikçe öperken ve elini saçlarımda gezdirirken.

"Şimdi öyleyim," diye gülümsüyorum. Neden beni bu kadar muhtaç hale getiriyor? Elini kendi elime alıyorum.

"Bu tür kana sahip olduğumu nereden bildin?" diye sordum.

"Los Angeles'taki hastanede dosyanda gördüm." Beni tekrar öptü.

Başımı sallıyorum ve odanın köşesindeki sandalyeye sessizce oturuyor. "Çocuk iyi olacak mı?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Sanırım öyle, kanı alıp tarıyorlar ve sonra ona veriyorlar."

Hemşire odaya geri dönüyor ve kan almak için hazırlanmaya başlıyor ve ikimiz de sessizce oturup onu izliyoruz. Gözlerim derin bir konsantrasyon içinde hemşireyi izleyen güzel kızıma takılıyor. Neler olup bittiğini görebilmek için çantasından gözlüklerini çıkarıyor ve ben de ona gülümsüyorum.

"Ne?" diye sırtırken ağzını açıyor.

Başımı sallıyorum. Gözlükler içinde bu kadar seksi olan bir kadın tanımamıştım. Zekası libidomu tetikliyor.

On dakika sonra işimizi bitirip odaya dönüyoruz ve kafeteryadan bir kahve almak için duruyoruz. Tezgâhın arkasındaki kızların yaltaklanmaları gerçekten utanç verici olmaya başladı. Cam buradayken sorun yok çünkü flört etmeyi seviyor ama o yokken bunu düpedüz utanç verici buluyorum.

Kızlardan biri "Merhaba Joshua," diye cıvıldıyor.

Gülümsüyorum ve başımı eğerek selam veriyorum. "Merhaba," diye cevap veriyorum. Hepsi kıkırdıyor.

Natasha bana donuk donuk bakıyor. "Senin adını nereden biliyor?" Kollarını önünde kavuştururken bir kaşını kaldırıyor.

Sırıttıyorum. "Çünkü her gün kahvemini üzerine koyuyor," diye cevap veriyorum.

Natasha yüzünü bana çeviriyor. "Eminim öyledir." Hasta olacağını simgelemek için parmağını ağzına götürüyor ve ben de ona göz kırptıyorum. Kıskanmasına bayılıyorum.

"Pantolonumdaki penis yüzünden olmalı," diye sırıtarak kaşımı şaka yollu kaldırıyorum.

"Hmm, isteğe bağlı bir ekstra olarak kesmek üzere olduğum kişiyi kastediyorsun," diye fısıldıyor sıkıntıyla etrafına bakarken.

"Ya da emmek," diye fısıldıyorum eğilip yanağından öperken.

"Hayır, olmaz, bu gece emmek yok Stanton," dedi.

Otururken sırıttıyor.

"Göreceğiz," diye gülümsüyorum.

Sessizlik içinde kahvelerimizi bekliyoruz, telefonu masanın üzerinde ve tezgahın kahveleri almaya gittiği sırada bir mesaj bipliyor. Okudum, Jes adında birinden gelmiş.

Spor salonundayım ve seni uzun zamandır görmedim.

Bu gece sana geliyorum.

Geri geliyor ve kahvelerimizi alıp oturuyor. Kahvemi elinden alırken "Jes sana mesaj atmış, bu akşam bize gelecekmiş," diyor.

"Ha?" Telefonuna bakarken kaşlarını çatıyor.

"Arkadaşın Jes mesaj attı."

Otururken telefonu masadan kapar ve mesajı okur. "Huh, demek öyle, ne güzel." Kahvesinden büyük bir yudum alır ve sonra masaya tükürür.

"Siktiğimin balık suratlısı kahveyi çok sıcak yapıyor," diye çıkışıyor bir peçete kapıp ağzını silerken.

Yüksek sesle güldüm. "Balık surat, balık surat kim?"

"Tezgâhın arkasındaki balığa benzeyen salak," diye kekeleyerek peçeteyi yüzüne kapattı ve utanç içinde etrafına bakındı.

Elimde değil, yine yüksek sesle güldüm.

"O kaltak yüzünden dilimde üçüncü derece yanıklar var," diye kekeliyor. "Kahvenin içilebilir sıcaklıkta olmasını istemek zorunda değilsin, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Benimki iyi."

"Evet, penisi olan yakışıklı birisin. Bunu zaten biliyoruz," diye mırıldanıyor masayı silerken.

"Arkadaşın ne zaman geliyor?" Ben soruyorum. "Onu tanıyor muyum?"

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Hayır, pek sayılmaz. Ona mesaj atıp gelmemesini söyleyeceğim. Seni kendime istiyorum."

Mesajlaşmaya başlıyor ve sandalyemde arkama yaslanıp kahvemi içerken içimi bir memnuniyet kaplıyor. Bridget içeri girip yanımıza geldi.

Natasha mesajlaşmaya devam ederken, "Dil nakli istemiyorsan kahve alma," diye tersliyor.

Bridget gülüyor. "Mmm, balık surat yine kurtarmaya geldi hey."

Yine sırtırken kaşlarımı kaldırıyorum. "Ona balık surat da mı diyorsun?" diye soruyorum.

Bridget çantasında cüzdanını ararken, "O silikon dudaklarla bu unvanı hak ediyorsun," diye mırıldanıyor.

"Kiminle mesajlaşıyorsun?" Bridget Natasha'ya sorar. "Umm, bilirsin işte kız arkadaşım Jes."

Bridget kaşlarını çatar. "Hayır."

Natasha telefonunu masanın üzerine koyarken, "Merak etme o zaman," diye tersliyor. Bridget'e ters ters bakar.

Bridget, "Tanrı aşkına, bu kadar sorun olacaksa git ve ona kahvenin çok sıcak olduğunu söyle," diye iç geçiriyor.

Telefonum çaldı. Arayan Murph'tü ve cevap verdim.

"Merhaba." "Bir sorunumuz var."

Kaşlarımı çattım. "Öyle mi?" Sandalyeme otururken soruyorum.

"Hooker, eğer onu hemen aramazsan bu gece Natasha'ya e-posta göndereceğini söyledi."

Gözlerim derin bir tartışmanın içinde olan kızlara kayıyor ve ayağa kalkıp pencereye doğru yürüyorum.

"Ne demek istiyorsun?" Öfkeyle cevap veriyorum. "Onunla konuşmak istemiyorum." Geriye doğru bakıyorum

kızların ne söylendiğini duymamalarını sağlamak için.

"Evet biliyorum," diye sessizce cevap verir.

Kan basıncım yükselirken öfkeyle fısıldıyorum: "Bunu halledeceğini söylediğini sanıyordum."

"Bakın, bence polise gitmeliyiz," diyor kesin bir dille.

Kaşlarımı çatıyorum ve pencereden dışarı, aşağıdaki otoparka bakıyorum. "O zaman çok geç olacak. Seni uyarıyorum Adrian, eğer Natasha bu kaseti görürse biri ölecek," diye fısıldıyorum öfkeyle, tekrar etrafıma bakarken.

Düşünürken sessiz kalıyor.

"Peki o zaman ne yapmak istiyorsun?" diye sorar.

Bir çözüm düşünmeye çalışıyorum. "Natasha'nın e-postasını hackle ve sistemi çökert ki bana düşünecek zaman kalsın."

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Öfkeli gözlerim kafeteryanın arka tarafında duran Ben'e dik dik bakarken, "O zaman başkasına yaptırın," diye çıkışıyorum. Soru sorarcasına kaşlarını çatıyor.

"Bence bunu ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi. Buraya geri gelip bunu kendiniz yapsanız iyi olur" diyor Adrian.

Hayal kırıklığı içinde gözlerimi deviriyorum. "Peki. Yakında görüşürüz." Öfkeyle telefonu kapatıyorum ve Tash ile Didge'in hâlâ derin bir tartışma içinde olduğunu görmek için dönüyorum. Nereye gittiğim hakkında ne söyleyeceğim? Az önce ona bu gece evde yalnız kalmak istediğimi söyledim.

Ben yanıma geldi. "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Ona ters ters bakıyorum. "Hayır, her şey yolunda değil," diye fısıldıyorum. "Personelinizin beceriksizliği yüzünden fahişe bu gece Natasha'ya e-posta gönderiyor." Hayal kırıklığı içinde alnımı ovuşturuyorum.

Gözleri açılıyor.

"Ben, bunu bir kez söyleyeceğim, eğer Natasha kaseti görürse birinin kellesi gider."

Hayal kırıklığı içinde başını sallar. "Josh, ne diyeceğimi bilmiyorum. Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Sana hatırlatmama gerek var mı?" Öfkeyle tersliyorum ve kızların yanına dönüyorum. Masaya tekrar oturuyorum ve kalbim göğsümde çarparken gözlerim Natasha'nın güzel yüzüne takılıyor. Belki de ona söylemeliyim.

Natasha gülümseyerek masanın üzerinden elimi tutuyor ve ben biraz eridiğimi hissediyorum.

"Dilin nasıl?" Sırıtiyorum. "Unutulana kadar yandı," diye cevap veriyor.

Gülümsüyorum. Ona söyleyemem. Kimi kandırıyorum ki? Sistemleri hackleyebilmek için e-posta adreslerini öğrenmem gerek. Bunu nasıl yapacağım? Bu berbat bir şey.

Cameron'la konuşmam gerek. Bir şeyler düşünecektir, her zaman düşünür. "Ben yukarı çıkıyorum. Seninle orada buluşuruz," diyorum Natasha'nın elini masanın üzerinden sıkarken ve o da gülümsüyor.

"Tamam, yukarıda görüşürüz," diye yanıtlıyor.

Ayağa kalktım ve kafeteryadan çıktım. Cameron'ı bulmalıyım... hem de hemen.

Joshua'nın kafeteryadan çıkışını ve güvenlik ekibinin onu takip edişini izliyorum. "Aman Tanrım Bridget, bu bir felaket," diye kekeleyerek masanın üzerinden kolunu tutuyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Neymiş o?"

"Jesten, işte o. Bana mesaj attı ve Josh mesajı okudu ve şimdi Joshua'ya yalan söyledim ve Jes'in bir kız olduğunu düşünüyor."

Kahvesini içerken gözlerini deviriyor. "Jes'e Josh'a döndüğünü söyle, yeter." "Eninde sonunda söyleyeceğim, ama önümüzdeki hafta aptal kafes dövüşü saçmalığında birbirleriyle dövüşecekler ve Jesten tekrar birlikte olduğumuzu öğrenirse Joshua'yı daha da kızdıracak ve ikimiz de biliyoruz ki Joshua artık arkadaş olduğumuzu öğrenirse Jesten'ı daha da sert bir şekilde öldürecek," diye kekeleyorum, bıkkın bir şekilde.

Yüzünü tiksintiyle buruşturuyor. "Bu saçmalık için çok yorgunum ve birini daha zor öldüremezsın. Ölmüşlerse ölmüşlerdir."

Başımı masadaki ellerimin arasına aldım. "Neden geri mesaj atmadı? Ya bir anda evime gelirse?" Fısıldıyorum, utanıyorum.

Bana genişçe gülümsüyor. "Bu aslında komik olurdu, değil mi?"

Ona ters ters baktım. "Hayır, hiç de değil."

"Joshua'nın kapıyı havluyla açtığını ve gelenin Jesten olduğunu düşünüsenize, ne dersiniz?

olur muydu?" Gülümsüyor.

Kafamda korkunç sahne canlanırken elimi ağzıma kapatıyorum. Telefonumu çantamdan çıkarıp Jesten'e tekrar mesaj atıyorum.

Aciliyet meselesi.
Bütün hafta sonu işteyim.
Pazartesi seni ararım.

Kalp atışlarım hızlandı ve terlemeye başladım. "Neden bana geri mesaj atmıyor ki mesajı aldığını bileyim, salak herif," diye çıkışıyorum.

"Çünkü senin işte olduğunu düşünüyor. Pete aşkına sakın ol." Bridget bana gözlerini devirdi. "Sanırım Abbie bu gece Tristan'dan ayrılıyor."

Yüzüm düştü. "Neden? Çok iyi anlaşıyorlardı."

Bridget omuz silkiyor. "Yuva kurmaya hazır olmadığını düşünüyor ve Tristan da evlenip çocuk sahibi olacağını türden bir adam."

"Kahretsin," diye fısıldadım. "Bu çok boktan, zavallı Tristan."

"O bir aptal, başka biri onu kapacak ve o da onu kaybedecek." İç çekiyor.

Omuz silkiyorum. "Kim bilir, bence eğer kaderinizde varsa her zaman birbirinize geri dönmenin bir yolunu bulursunuz." Gülümsüyorum.

Bridget gözlerini bana dikti. "Bu romantik bir saçmalık ve bunu sen de biliyorsun."

"Josh ve ben her zaman birbirimize geri dönmenin yolunu bulduk." Omuz silkiyorum. "Bu arada seni sevdiğini söyledi mi?" Bridget soruyor kaşlarını kaldırarak.

Kahvemi yudumluyorum. "Hayır, konuşmalarımızda gözle görülür şekilde eksik olan bir yorum."

Kahvesini yudumlarken başını sallıyor. "Ama ona söyledin."

"Evet, her gün," diye mırıldandım.

"Hmm," diyor düz bir şekilde.

"Bakın sadece bir hafta oldu ve cezayı zorlamıyorum çünkü bana karşı hisleri olduğunu zaten biliyorum. Bunu hissedebiliyorum."

"Umarım kandırılmıyoursundur ve seni seks için kullanıyordur," diye iç geçiriyor.

Son kahvemi içiyorum. Bu düşünce aklımdan birden fazla kez geçti. "Benim de."

Üst kata çıkıyoruz ve Joshua ile Cameron'ın salonda oturduklarını, her ikisinin de telefonlarında gezindiklerini görüyoruz. Josh'un gözleri yukarı kayıyor ve yanındaki sandalyeye vuruyor. Gülümsüyorum ve kabul ediyorum. Joshua'nın babalığını bildiğine dair herhangi bir belirti olup olmadığını anlamak için Cameron'ı izliyorum. Ne oldu?

Bu konuda ne yapacağım? Aşağıya çok yakındı. Eğer Cameron bu işin peşindeyse ki bence öyle, o zaman Joshua'nın bunu öğrenmesi an meselesi. Annesinin bu pisliğe beni de bulaştırabileceği düşüncesi midemi bulandırıyor.

"Tash, hastanede staj yapmak isteyen bir arkadaşım var. Özgeçmişini iletip iletemeyeceğinizi bilmek istiyor. Sana e-posta ile gönderebilir miyim?" Cameron sordu.

"Evet, tabii ki," diye mırıldandım, dikkatim dağılmıştı.

"İş için e-posta adresin nedir?" diye sorar. Joshua başını kaldırmaz ve telefonunda gezinmeye devam eder.

Çantamı karıştırıyorum ve bir kartvizit almak için cüzdanımı çıkarıyorum. "Bilmiyorum bile, burada yazıyor." Cameron'a kartı uzatıyorum ve o da alıp cüzdanına koyuyor.

"Teşekkürler." Gülümsüyor. "Josh, spor salonunda ne zaman antrenman yapacağız?"

sorar

"Buradan hemen sonra," diye cevaplıyor Joshua.

Kaşlarımı çattım. "Bu sabah antrenman yaptığını sanıyordum."

Gülümsüyor ve elini şefkatle bacağıma koyuyor. "Yaptım, presh, ama Bu gece Cam ve Murph ile biraz çalışacağım. Uzun sürmez."

Gözlerimi deviriyorum. "Spor salonundan bıkmadın mı? Sıkıcı olmuyor mu?"

Bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Uzun sürmez." Ayağa kalkıyor. "Yakında görüşürüz." Eğilip nazıkçe yanağımdan öpüyor.

"Tamam," diye iç geçirdim. Bu yine de iyi olabilir çünkü lanet olası Jesten'i çözmeye çalışabilirim. Bridget bana sırtıyor ve ben de ona gözlerimi kısıyorum. "Ne?" Ağzımı açıyorum.

"Sen ve senin yanan vajinan." Kıkırdıyor.

"Hadi, Gran'ı görür görmez Jesten'i bulmama yardım edeceksin."

Yüzünü bana çevirdi. "Hayır, değilim."

Başımı salladım. "Evet, öylesin."

Cumartesi akşamı saat sekiz ve erkek arkadaşım sözde spor salonunda, oysa ben onun bu sabah üç saat boyunca orada olduğunu biliyorum. Nerede ve ne yapıyor? Çabuk geleceğini söylemişti ve ben de altı gibi burada olur diye düşünmüştüm. Kahvemi kucağıma alıp salonda oturuyorum. Cameron şu anda ona Joshua'nın babalığına ilişkin şüphelerinden bahsediyor mu... Cameron ne biliyor? Bu düşünceyle gözlerim kapanıyor.

Bir gün güzel Lamborghini'min yapacağı korkunç konuşma. Eninde sonunda ortaya çıkacak. Gerçeğin her zaman ortaya çıkmanın bir yolu vardır. Bridget ve ben bu gece Jes'i bulamadık ama Joshua zaten burada olmayacak gibi görünüyor, bu yüzden neden bu kadar endişelendiğimi bilmiyorum.

Telefonumdan bir mesaj geldi. Lambo.

**Merhaba Tash,
Adrian'a bazı bilgisayar işlerinde yardım etmekle meşguldüm.
İstersen Cameron ve Abbie ile çık.
Özür dilerim.
XX**

Hayal kırıklığı içinde kaşlarımı çatıyorum. Ne yani, şimdi gelmeyecek mi? Telefonumu elime alıyorum ve hemen numarasını çeviriyorum. İlk çaldığında cevap veriyor.

"Merhaba tatlım," diyor usulca. Midem bulanıyor. Bana sadece bir sorun olduğunda tatlım der -geçmiş deneyimlerim bana bunu gösterdi.

"Merhaba, neler oluyor?" Ben soruyorum.

Sessiz kalıyor. "Adrian'la bilgisayarla ilgili bazı şeyler yapıyorum. Bunu onun için yapacağımı söyledim - düşündüğümüzden çok daha zor oldu ve doğru yapamıyoruz. Özür dilerim."

Dinlerken dudağımı ısıırıyorum. "Yani bu gece beni görmek istemiyorsun."

"Hayır, öyle bir şey demedim. Bu gece seni görmek istiyorum. Aslında bu beni kızdırıyor. Ama bir saat kadar daha kalabilirim ve beni beklemek yerine dışarı çıkmak isteyebileceğini düşündüm."

Hayal kırıklığı içinde sandalyeye geri oturdum. "Hayır, dışarı çıkmak istemiyorum, seni görmek istiyorum." İç çektim, hayal kırıklığına uğramıştım.

"Ne kadar?" Telefonda gülümsüyor.

Ben de karşılığında gülümsedim. "Seni gerçekten ama gerçekten görmek istiyorum ve dışarı çıkmıyorum, o yüzden işin bittiğinde gel."

"Tamam bebeğim, elimden geldiğince çabuk olacağım." Morali düzelmiş gibi görünüyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Tereddüt ediyor. "Bye presh." Telefonu kapatır.

Saat 10.15'te kapıda anahtar sesini duyduğumda duş almış ve istediğim beyaz gecelikle battaniyenin altında salonumdaydım. Uyuyormuş gibi yapıyorum ve Joshua'nın anahtarlarını yan masaya koyduğunu duyuyorum. Yanıma geldi ve önümde diz çöktü. Şefkatle yanağımdan öptü.

"Merhaba benim güzel kızım," diye fısıldıyor.

Gözlerimi açıyorum ve ona utangaçça gülümsüyorum. Beni böyle selamladığında kızmış gibi bile davranamıyorum.

"İyi misin?" Fısıldıyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Artık eve, senin yanına geldim." Saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor.

Elini tutuyorum ve arkasından öpüyorum. "Bedenin burada Joshua... ama kalbin eve, bana geldi mi?" Gözlerim yaşlarla doluyor.

Beni usulca dudaklarımdan öpüyor. "Kalbim seni hiç terk etmedi, yedi yıldır seninle preshe. Seninle olmadığım zaman bir kabuğa dönüşüyorum."

Parmaklarının arkasını yüzüme sürerken gözlerim onunkileri tutuyor. Benim güzel, nazik Josh'um burada. Onu şefkatle öpüyorum. Bana karşı gardını çok sık indirmiyor ve ben de bundan faydalanmak zorundayım.

"Bu gece neredeydin bebeğim?" Soruyorum.

Kaşlarını çattı. "Sana söyledim tatlım, Adrian'la bilgisayar işleri yapıyorum. Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Şu anda hiçbir şey ya da hiç kimse hakkında konuşmak istemiyorum, geceyi kız arkadaşım ile geçirmek ve düşünmek zorunda kalmamak istiyorum."

Battaniyemle oynarken kaşlarımı çatıyorum. "Sorunu çözdün mü?" "Sanırım," diye cevaplıyor sessizce.

Diz çöküp başını karnıma yaslıyor, elimi başının üstünde gezdiriyorum ve derin bir nefes veriyor.

"Şu anda berraklık yerime gitmem gerekiyor ve sonra Zen yerime gitmem gerekiyor," diye fısıldıyor karnıma.

"Senin netlik yerin neresi?" Yumuşakça soruyorum.

Beni tekrar nazikçe öpüyor. "Benim berraklığım, benden, senden ve birbirimize duyduğumuz şefkatten başka hiçbir şeyin önemli olmadığı zamandır."

"Ne zaman netlik kazanacaksın Joshua?" Onu bu ruh halinde seviyorum çünkü bana düşünmeden gerçeği söylüyor. Etrafına yerleştirdiği camdan güç kalkanı geçici olarak devre dışı kalıyor.

"Berraklığa sahip olduğum tek an, başım bacaklarının arasında, ellerin başımın üzerinde, elin elimdeyken seni tattığım zamandır. Senin tadın, kokun, aşkın... hayatımdaki her şeyi unuttuğum tek an."

Kaşlarımı çattım. "Joshua, bu oral seks."

Geri çekiliyor ve usulca gülümsüyor. "Bunu sana daha önce söylemedim Tash, ama bunu başka kadınlara yapmam."

"Ne demek istiyorsun?" Yumuşakça soruyorum.

Omuz silkiyor, utanıyor. "Gençken ilk ayrıldığımızda birkaç kez yaptım ve hoşuma gitmedi. Çok samimiydi, sahip olduğumuzdan çok... farklıydı. Bu yüzden yapmayı tamamen bıraktım." Elimi tutuyor ve bileğimin iç kısmını nazikçe öpüyor. Onun gözlerinde, dokunuşunda eriyorum.

"Ama sen bunu yapmayı seviyorsun Joshua, sen busun. Anlamıyorum."

Başını sallar ve gülümser. "Hayır, Tash, ben öyle biri değilim. Biz buyuz, sen benimleyken seni incitmemek için seni hazırladığımı biliyorum. Vücudunu benimkini almaya hazırlıyorum. Sanki..." ifadeyi düşünürken duraksıyor. "Sanki sen benim bir parçammışsın gibi, sanki bedenim benim bir uzantımmış gibi. Sanki ağzımda senin tadın olmadan yaşayamıyorum, sana yeterince yaklaşamıyorum... ve sonra doruğa ulaştığında." Memnun bir şekilde iç geçiriyor.

Beni nazikçe öpüyor ve dilini açık ağzımda gezdiriyor. Tanrım, bu Joshua'yı seviyorum, neden kişiliğinin bu kısmı her zaman burada olamıyor. Uyarılmam bacaklarımın arasında yoğun bir şekilde pompalanmaya başlıyor.

"Ben de seks hakkında böyle hissediyorum Josh, sevişmek aramızda o kadar güzel bir şey ki, başka biriyle sadece seks yapma düşüncesi beni tiksindiriyor. Bu anlamsız eylemi yapmamayı tercih ederim," diye fısıldıyorum.

Beni tekrar öpüyor ve bu şimdiye kadar bana hediye ettiği en güzel tutkulu öpücük. Arkasındaki duygu gözlerimi yaşartıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Utangaç bir şekilde gülümsüyor ve beni salondan alıp yatağa taşıyor. "Bana biraz açıklık ver, benim değerli kızım."

Beklenti içinde kıkırdıyorum. Beni nazikçe yatağa yatırıyor ve ayağa kalkıp göz temasını kesmeden kıyafetlerini yavaşça çıkarıyor. Büyük fiziksel gücü hissediliyor. Natasha, ismi yan tarafına kazınmış, bir adam vücudum üzerinde nasıl bu kadar güce sahip olabilir? Bacaklarım yatağa doğru açılıyor. İstesem de kapatamazdım. Gözleri açık seksime düşüyor ve dudaklarını yalayıp boynunu kırıyor. Bakışları altında meme uçlarım sertleşiyor ve uzanıp elini vücudumda gezdiriyor.

"Sana tapıyorum," diye fısıldıyor.

Onu kendime doğru çekerken gülümsüyorum. "Biraz berraklığa ihtiyacım var bebeğim," diye fısıldıyorum. Vücudumda kaybolurken sinsice gülümsüyor. Başparmaklarıyla beni bakışlarına açıyor ve ben nefesimi tutuyorum. O bana bakarken her zaman nefesimi tutarım ama şimdi bunu başka kimseye yapmadığımı bildiğim için tüm bu güzel deneyim daha da artıyor.

"O kadar mükemmelsin ki," diye fısıldıyor. Sıcak dili ağlayan etimi kesiyor ve bedenim yataktan eğilirken inliyorum.

Beni sakinleştiriyor. "Şşş bebeğim, bırak tadını çıkarayım," diye fısıldıyor.

Gözlerimi kapatırken başımı sallıyorum ve ihtiyaçtan titremeye başladığımda kendimi orgazm olmaktan alıkoymaya çalışıyorum.

Dili beni derin ve uzun darbelerle yalamaya başlıyor ve ellerim başının arkasına düşüyor. Sevdiğim şey bu... her şeyin mantıklı olduğu, hiçbir şeyin mantıklı olmadığı ve onun haklı olduğu yer... mükemmel netlik.

Ağzı açık bedenimden ihtiyacı olanı alırken nefes nefese kalmaya başlıyorum ve bir orgazmıla sarsılıyorum. Gözlerini kapatıp içime doğru inliyor ve ben de tepki olarak başının arkasını tutuyorum.

"Dur," diye kekeliyorum, "kes şunu." Çok hassasım.

"Asla," diye hırılıyor içime, "Asla durmayacağım." Görünüşe göre kontrolünü kaybediyor ve dilini gerçekten serbest bırakırken bacaklarımı kaldırıp omuzlarına koyuyor. Deliriyorum ve klitorisimi nazikçe ısıyor ve beni ağzına doğru uzatıyor. Yüce Tanrım... Bu işte o kadar iyi ki. Vücudum kendi kendine hareket etmeye başlıyor ve ben itaatkâr olma sanatını kaybettim. Bunu istiyorum, dilini üzerimde istiyorum... içimde. İki parmağını soktuğunda şiltede aşağı yukarı hareket ediyorum ve tekrar doruğa ulaştığımda öne doğru sallanıyorum. Bacaklarımı omuzlarının üzerinde tutuyor ve öne doğru eğilip iri boyunu içime derinlemesine sokuyor. Derin ve hareketsiz kalıyor, kendini sakinleştirmeye çalışırken gözleri kapanıyor ve yeniden açıldıklarında beklentiyle ürperiyorum, güzel nazik Joshua gitti ve Bay Stanton üstümde. Ağzı gevşek ve gözleri tahrikten kararmış bir halde kollarını dikleştirerek vücudumdan uzak duruyor, açık ağzı boynumda gezinmeye başlıyor ve bana binmeye başlıyor... sertçe. Beni istediği gibi, istediği kadar derine götüreceğini bildiğim uzun cezalandırıcı vuruşlar ve ben tutunup nefes almaktan başka bir şey yapamıyorum.

Joshua Stanton sevişmek için doğmuştur, nazikçe sevişmek için değil, bunu mükemmel bir şekilde yapmasına rağmen, bir kadını alıp orgazmı vücudundan sökmek ve sonuçlarına ya da onu durdurmaya çalışan herkese lanet etmek için tasarlanmıştır. Böyle olduğunda, kontrolü olmadığı ve duramadığında, durdurulamaz en iyi halindedir.

Bu gece dünyanın en şanslı kızıyım.

BÖLÜM 24

Dehşet içinde oturup bilgisayar ekranına bakıyorum. E-postalarımın nesi var böyle? Hepsi nereye gitti? Bugün Pazartesi, saat 11.00 ve ben işteyim. Joshua ve ben dün günü birlikte geçirmediğimiz ama dün gece bana geldi. Cumartesi gecesi nerede olduğunu sormadım, ancak bu soru aklımı kurcalıyor. Aramızdaki tüm bu sorulara rağmen onun bana bağlandığını ve bana aşık olduğunu hissediyorum... aslında kelimeleri söylemeden. Bütün gece gitmeme izin vermedi ve uyuduğumu sandığında karanlıkta arkamdan omzumu hafifçe öptüğünü hissedebiliyordum. Şimdi bütün gece bir eli üzerimde uyuyor, sanki sadece dokunduğumuzda rahatlıyormuş gibi. O bezelye beyninin içinden neler geçiyor? Şu anda daha acil sorunlarım var, geçen hafta bana gönderilen bir müşteri dosyasını e-postalarımın çekmeye çalışıyorum. Hangi cehennemde bu?

Tüm e-postalarım kaybolmuş gibi görünüyor ve gönderme ve alma işlemlerim çalışmıyor.

Emma, iş arkadaşım, ofisime girdi. "Natasha, az önce yanlışlıkla gelen kutuma düşen bir e-postayı sana ilettim."

Bilgisayar teknik ekibimizle ilgili bir sorunu işaretlerken kaşlarımı çatıyorum. "Teşekkürler, ne oldu?" diye soruyorum.

"Emin değilim - bana gönderilmiş bir e-posta ama konu satırında lütfen Natasha Marx'a iletin yazıyor."

Gözlerim bilgisayarımın yukarı bakıyor. Bu çok garip. "Ne yazıyor?" I Sor.

Omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Kontrol et. Gelen kutunuzda olmalı."

Gözlerimi deviriyorum. "Bilgisayarım berbat durumda ve Herhangi bir şey. Seninkinde açabilir miyim?"

"Evet, tabii." Masamdan geri çekiliyorum ve o da bana doğru eğilip bilgisayarında e-postalarını açıyor. "Gitmem gerekiyor. Bir randevum var. Öğle yemeği yemek ister misin?"

"Evet, tamam, eğer bu dosyayı bulabilirsem bulacağım. Aksi takdirde başım büyük belada," diye mırıldanıyorum bana gönderilen e-postayı açarken. Emma odadan çıkıyor.

E-postaya bakarken kaşlarımı çattım. Josh'tan mı? Hayır, gönderen engellendiğini söylüyor... garip mi? Eke tıklıyorum. Yuvarlanan bir resim ve sonra kararıyor. Ne oldu? Öne oturup tekrar oynatıyorum... Hiç mantıklı gelmiyor. Tekrar oynatıyorum... Hiçbir şey çıkaramıyorum. Josh bana bir şey göndermiş olmalı. Gülümsedim ve numarasını çevirdim.

"Merhaba Presh," diye cevap veriyor.

Gülümsüyorum. "Merhaba bebeğim, e-postayı tekrar gönderebilir misin? Resmi çıkaramıyorum."

Sessiz kalıyor.

"Beni duydun mu? Eklentiği açamıyorum." Not defterime bir şeyler karalarken iç çekiyorum.

"Ahh... Evet, tamam. Hangi e-postaya göndermiştim?" diye yanıtlıyor.

Kaşlarımı çattım. "Yanlışlıkla iş arkadaşımın e-postasına gitmiş ve o da bana verdi."

Sessiz kalıyor.

"Her neyse, sadece yeniden gönder, tamam mı?" Dosya dolabımı karıştırmaya başlarken tekrarlıyorum. "E-posta sistemim tamamen çöktü ve bir sonraki müşteri dosyasına erişemezsem başım belaya girecek," diye mırıldanıyorum.

Dinlerken bir süre sessiz kalıyor. "Bugün öğle yemeği yemek ister misin?" diye iç geçiriyor.

Gülümsüyorum. "Kesinlikle, hey bu sabah telefonumu evde bırakıp bırakmadığıma baktın mı? Hiçbir yerde bulamıyorum" diye soruyorum.

"Hayır, fark etmedim," diye yanıtlıyor. "Mola saat kaçta?"

"Bir buçuk."

"Hastaneye gittiğimde seni ararım," diyor sessizce. "Tamam, görüşürüz o zaman."

ADRIAN

İyi bir kahve ararken Joshua ve Ben önümde yürüyor, iki koruma da arkamdan geliyor. Saat öğleden sonra 3.00. Joshua pis bir ruh hali içinde. Tash ile öğle yemeği yemek için hastaneye gitmişti ve ona kasetten bahsedecekti.

Bu kadının başka e-posta adresleri de var ve Natasha'nın öğrenmesinin an meselesi olduğunu biliyor, bu yüzden önce ona söylemek istedi. Görünüşe göre arkadaşı öğle yemeği için onlara katılmış ve yalnız olmadıkları için bunu yapamamış. Hiç mutlu değil. Joshua'nın telefonu çalar.

"Telefonunu bulmuşsun, presh," diye gülümsüyor telefonu açarken.

Dinledi ve sonra durdu. Neredeyse arkasından çarpacaktım. "Natasha nerede?" diye tersledi. Ben'e kaşlarımı çatarak soru soruyorum. Joshua tutuyor

elini telefonun üzerine koydu. "Natasha'nın telefonu fahişede. Korumalarını hatta bağla," diye Ben'e çıkışır. Joshua konuşmaya devam ederken Ben başını sallar ve hemen bir numara çevirir. Çok öfkeli.

"Sorun yok. Max şu anda ona bakıyor. O güvende," diye iç geçiriyor Ben telefonu kulağına götürürken. Tanrı'ya şükür.

"On dakikan var," diye tersliyor Joshua. Telefonu kapatır.

Gözleri bize kayıyor. "Onunla buluşacağız ve bu işi sonsuza dek bitireceğim. Bu kaltaktan çekene kadar çektim."

Koridorda durmuş, asansörün bizi Novotel otelinin dördüncü katına çıkarmasını bekliyoruz. Joshua ellerini ceplerine sokmuş, yere bakıyor. Öfkeli. Çok gerginim. Ya bu kadının yukarıda bizi bekleyen fedaileri varsa?

"Herkes sessiz olsun," diyor Ben kesin bir ifadeyle. "Bırakın konuşmayı ben yapayım." Joshua'nın öfkeli gözleri benimkilerle buluşuyor ve asansöre doğru yürüyor.

Tak, tak. Ben kapıyı çalıyor ve kapı telaşla açılıyor. Sarışın kapıyı açıyor ve bize seksi bir şekilde gülümsüyor. Joshua ona ters ters bakıyor.

"İçeri gel." Eliyle odayı işaret ediyor.

İçeri giriyoruz ve hiçbir şey söylemiyoruz. Odada başka kimse yok ve bir yatak dışında boş.

"Ne istiyorsun?" Joshua tersler.

Gözlerim Ben'e kaydı. Sessiz kalmayacağını biliyordum.

Gülüymüş gibi yapıyor. "Benimle böyle konuşulmasını istemiyorum Joshua, yoksa bebek mi?"

Joshua gözlerini ona diyor.

Kollarını önünde kavuşturuyor. "Sana bir tanrıymışsın gibi bakması çok acınası. Bugün öğle yemeğinde elini bacağında gezdirmesini izledim. Senin mükemmel olduğunu düşünüyor - ne kadar da yanılıyor."

Küçümseyerek dilini üst ön dişlerinin üzerinde gezdiriyor.

"Buraya senin saçmalıklarını dinlemeye gelmedim. Ne istiyorsun?" diye çıkışır.

Ben sessizliği belirtmek için elini Joshua'ya doğru kaldırır.

Ben'in eline kaşlarını çatıyor. "Bu Joshua ve benim aramda, devam et ve dışarıda bekleyebilirsin."

Ben ellerini kalçalarına koyar ve başını tehditkâr bir şekilde sallarken ona sinsice gülümser.

Gözleri tekrar Joshua'ya kayıyor. "Sana beş milyon dolar istediğimi ya da kaseti sıkıcı karısına vereceğimi söyledim."

Joshua ona sırtını dönüyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Beş milyon dolar almanın imkanı yok. Şaka yapıyor olmalısın. Polise gideceğiz," diye çıkışıyorum.

Gülümsüyor ve Joshua'ya bakıyor. "Bu sana bağlı değil, Joshua'ya bağlı. O aptal kaltağın kalbini kıracak olan kişi o."

Joshua dönüp onu boğazından yakalıyor ve kafasını duvara çarpıyor.

"Joshua," diye kekeledim. "Kes şunu."

Boynunu sertçe sıkarken başının arkasını tekrar duvara vuruyor. Ben onu yakalamamı engelledi... Tanrım.

"Senin gibi pis fahişelere ne olduğunu biliyor musun?" diye alay ediyor. "Çok para kazanıyorlar," diye boğazını sıkarak soluyor.

"Sonun ceset torbası olacak. Ciddiyim, beni zorlama. Kiminle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok. Eğer bir daha Natasha'ya yaklaşırsan seni öldürürüm!" Kadının kafasına tekrar vuruyor. "Beni anlıyor musun lan?" diye bağılıyor yüzüne.

Kıpırdamadan durdum ve şok oldum, gözlerim kocaman açılmıştı. Joshua'yı hiç böyle görmemiştim.

Bu.

Adamın elinden kurtuluyor ve boğulurken boynunu tutuyor. Boğazını tutarken "Dokunma bana," diye kekeliyor.

Ona şeytanın ta kendisi gibi gülümsüyor.

Kahretsin, bu durum tamamen kontrolden çıktı. "Joshua, sakın ol. Dur. diye bağıriyorum.

"Konuşmaya başla, aptal," diye bağıırır.

"Beş milyon," diye öksürür.

Başını sallıyor. "Bugün nakit olarak bir milyon dolar ve adamlarımın sizinle birlikte gidip bilgisayarlarınızı, telefonunuzu ve tüm kopyalarını almalarını istiyorum."

Kaşlarını çatı. "Bilgisayarlarımı ve telefonumu alamazsınız."

Kaşını kaldırıyor. "İstediğim her şeyi alabilirim." "Ben beş tane istiyorum."

Başını iki yana sallar. "Bu benim ilk ve son teklifim. Bir milyon, ister al ister alma."

Düşünürken tereddüt ediyor ve hepimiz sessiz kalıyoruz. "Ona göstereceğim," diye kekeliyor.

Joshua sırtıyor. "Ve sonra seni öldüreceğim... seçim senin."

Gözleri şu anda onu gerçekten öldürebileceğini düşündüğüm Ben'e kayıyor ... lanet olsun bu çılgınlık. Beni bile korkutuyorlar ve ikisinin de bu şiddeti uygulayabilecek kapasitede olmadığını biliyorum. Korku beni sardıkça kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

"Nakit istiyorum," diye endişeyle Joshua'ya bakar. "Otuz dakika içinde alabilirim," diye alay ediyor Joshua. "Ne kadar olacak?" Joshua bağırır.

Korktuğu çok açık. Ben de korkuyorum ve bu ikisiyle arkadaşım.

"Sen git ve parayı getir Joshua, Peter ve ben de bilgisayarları ve ekstra kopyaları almak için küçük hanımefendiye eşlik edeceğiz," diyor Ben kesin bir ifadeyle.

Joshua'nın gözleri benimkilerle buluştu. "Evini arayın," diye çıkışıyorum Ben'e.

Adam başını sallıyor ve onu kolundan tutup kapıya doğru çekiyor.

"Bir saat," diye alay ediyor. "Paramı alıp buraya dönmek için bir saat."

Joshua ona ters ters bakıyor ve ben yine paniklemeye başlıyorum.

Sanırım kontrolünü kaybediyor.

Hafta içi gecelerinin rahatlatıcı ve sakin olması gerekir ama ben hiç bu kadar endişeli olmamıştım. Sıradan bir insandım. Normal bir hayatım vardı... ta ki Joshua Stanton tekrar hayatıma girene kadar. Şimdi kabus gibi bir durumdan diğerine atlıyor gibiyim. Tamamen alakasız aptalca şeyler başımı döndürüyor. Kendimi kontrolden çıkmış bir uçaktaymışım gibi hissediyorum ve inişin iyi olup olmayacağını ya da düşüp yanacak mıyım bilmiyorum. Kanser, seri katiller, kiralık katiller, korumalar, babalık... Jesten, Joshua'nın benimle ilgili hisleri. Sadece biraz huzur istiyorum... beni sevdiğini bildiğim bir erkek arkadaşla. Neden normal bir adama aşık olamıyorum... sıkıcı, ot gibi, hafif kilolu bir adama? Sinir sistemimi doldururken midem sıkışıyor ve bu gece saatime ellinci kez bakıyorum. Neden hâlâ benimle iletişime geçmediler? Bugün Salı gecesi ve Bridget ile Abbie'nin Jesten ile Joshua arasındaki kavganın bittiğini bildirmek için beni aramalarını bekliyorum... ve

Jesten hala hayatta. Akşam dokuz. Birazdan yayınlanacak. Hastaneden eve saat yedide geldim ve o zamandan beri bekliyorum. Tuvalette otururken başımı ellerimin arasına aldım. Bu bir kabus. Şehrin hemen karşısındaki Luna Park Kongre Merkezi'nde neler olduğunu bilirken nasıl sakın olabilirim ki? Telefonum çaldı, arayan Abbie'ydi.

"Merhaba," diye
cevap veriyorum.

"Merhaba, ben
Abbie."

"Kim olduğunu biliyorum, neler oluyor?" Şak diye söyledim.

"Doğru, Joshua Jesten ile dövüşüyor. Az önce çekilişte gördüm."

"Kahretsin." Birbirleriyle karşı karşıya gelmeyeceklerini umuyordum.

"Şu anda kavga mı ediyorlar?" diye sordum.

"Hayır, henüz değil, başladığında seni
arayacağım." "Tamam," telefonu kapattım.

Mutfağa girip kendime sodalı bir votka dolduruyorum ve balkona çıkıp bir sigara yakıyorum. Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir. Sinirlerimi yatıştırmam lazım. Yürüyen bir karyola vakasıym.

Midem boğazıma düğümlenmiş bir halde kırk dakika daha balkonumda bir aşağı bir yukarı volta atıyorum. Ya Joshua gerçekten Jesten'e zarar verirse? Ya Jesten Joshua'ya zarar verirse? Hayır, bu olmayacak, Joshua çok güçlü. Belki de gitmeliydim. Kahretsin, bu tam bir saçmalık. Numarayı tekrar çeviriyorum.

"Merhaba," diye cevap
veriyor Abbie. "Neler
oluyor?"

"Sanırım sırada onlar var," diye
yanıtlıyor. "Oh kahretsin." Kalbim
küt küt atmaya başladı.

"Bridget'in Ben'den hoşlandığını biliyor muydun?" diye
soruyor. Kaşlarımı çattım. "Bunu sana kim söyledi?"

"Cameron ve Murph."

"Ha?"

"Görünüşe göre birbirlerini sürekli arıyorlar."

Elimi havaya kaldırırken yüzümü buruşturuyorum. "Ne?"

"Öyle dediğimi biliyorum ve şimdi onunla oturuyor ve kıkırdayıp flört
ediyorlar."

Bu hikâyeyi dinlerken başımı sallıyorum. "Ciddi misin sen?"

"Kesinlikle, işte geliyorlar. Seni sonra ararım," diye bağılıyor gürültülü
kalabalığın arasından.

Aman Tanrım, Aman Tanrım. Ellerim başımın üzerinde, dairemde
volta atıyorum.

Yirmi dakika sonra telefonum çaldı. Masadan kaptım. "Alo."

"Tamam, öyleyse."

Gözlerim büyüdü. "Ne olmuş yani?"

"Yani birbirlerinden gerçekten nefret ediyorlar."

Dehşete kapılmış yüzüm düştü. "Ne oldu?"

"Yani kavga iyiydi. Josh kazandı."

"Evet," diye cevap veriyorum gergin bir şekilde.

"Ama sonra yine kontrolden çıktı ve zilden sonra da dövüşmeye devam ettiler." Gözlerim açılırken elimi yüzüme götürüyorum. "Evet."

"Ve sanırım Joshua koluna bir şey y a p t ı ve sonra Jesten'i bayılttı."

"Ne!" Çığlık atıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Joshua Jesten'e o kadar sert vurdu ki yere düştü ve sonra

yuk

arı." Gözlerim dehşet içinde açılıyor. "O öldü mü?"

Gülüyor. "Hayır, hiç sanmıyorum. Hayır, kesinlikle değil, o yaşıyor."

"Joshua nerede?"

"Şu anda soyunma odasında ve Cameron da onunla birlikte."

"Tamam, gidiyorum." Telefonu kapatıyorum ve hemen Cameron'ın telefonunu çeviriyorum. "Merhaba Tash." İlk çaldığında cevap veriyor.

"Joshua iyi mi?" "O

iyi."

"Dövüştüğü adam iyi mi?" Cevabı beklerken gözlerimi kapatıyorum.

"Evet, az önce gidip kontrol ettim, yere sertçe çarptı ve kendini bayılttı. İyileşecek." "Joshua

ile konuşabilir miyim?"

"Duşta. Eve dönerken onu senin evine bırakacağım."

Hmm. "Tamam, görüşürüz o zaman." Telefonu kapatıyorum, tekrar kurulanıyorum ve son zamanlarda sakinleştiğim tek yer olan fukur fukur kaynayan sıcak duşa giriyorum.

İki saat sonra salonumda oturmuş çay içerken bir yandan da öfkeden deliye dönmemek için elimden geleni yapıyorum. Neredeler? Dışarı mı çıktılar? Anahtar kapımda dönüyor ve Joshua içeri giriyor, kolu askıda. Cameron onun arkasında.

Dilimi ısırırken ona ters ters bakıyorum. Söyleme, söyleme. Sakın söyleme.

"Sen bir aptalsın," diye ağzımdan kaçırdım. Kahretsin, söyledim.

Mutfağa girip anahtarlarını mutfak tezgahının üzerine fırlatırken "Merhaba," diyor.

Cameron sessizliğini belirtmek için sessizce başını sallıyor. Gözlerimi deviriyorum. Yine testosteron saçmalığı.

Öfkeyle ayağa kalktım. "Koluna ne yaptın? Hastaneye gitmen gerek."

Bir bira açıyor ve sallıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Cameron, kolunun nesi var?"

"Sabaha bir şeyi kalmaz. Siz iki muhabbet kuşunu yalnız bırakayım." Bana kaşlarını kaldırıyor ve ona takılıp kalmamla alay edencesine gülümsüyor. Daireden çıkarken Joshua'nın sırtına bir tokat atıyor.

"Ben yatmaya gidiyorum," diye iç geçiriyorum. O da başını sallıyor. "Orada görüşürüz."

Yatağında uzanırken onun mutfakta telaşla tost ve çay yaptığını duyuyorum, görünüşe göre etkilenmemiş.

O kadar yorgunum ki bu gece gerçekten kavga etmişim gibi hissediyorum, bu adam ve onunla yaşadığım bu hayat kafamı karıştırıyor ve son derece yorucu.

Sabah duştan çıktığımda paketlerinden çıkan hapların sesi beni karşılıyor ve araştırmak için mutfağa giriyorum. Bir bebek gibi uyumuşum ve Joshua'nın dün gece yatağa geldiğini bile hatırlamıyorum. Gözlerim vücuduna takılıyor ve şok içinde soluk soluğa kalıyorum. Joshua'nın yüzü darmadağın, dudağı şişmiş, gözü morarmış, kaburgaları çürümüş, eli karpuz büyüklüğünde ve ağrı kesici alıyor. Sempatik bile olamıyorum, bu saçmalığın da ötesinde.

"Ne alıyorsun?" Ben soruyorum.

"Sadece anti-inflamatuarlar," diye mırıldanıyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve işe gitmek için giyinmek üzere yatak odama dönüyorum. Ne aptalım.

Beni takip ediyor ve tekrar yatağa girip yorganı üzerine çekiyor.

Elimi kalçama koyarken kaşlarımı çatıyorum. "Ne yapıyorsun?" I

Sor.

"Yatağa geri dönmek neye benziyor?" diye mırıldanıyor.

Şimdi yatakta kalmak istiyor. "Bugün çalışmıyor musun?" diye soruyorum. "Mmm, sonra," diye inliyor.

Elimde değil, merhamet beni ele geçiriyor. "İyi misin?" Eğilip alnını ovarken ve nazikçe öperken soruyorum.

Başını sallıyor ama bir şey söylemiyor.

"Hastaneye gidip şu kırık elini tedavi ettirecek misin?" Yine başını sallıyor, hâlâ sessiz.

"Bunu kendime ve vücuduma yapsam hoşuna gider miydi?" diye soruyorum. "Hayır," diye sessizce yanıtıyor.

"O zaman bunu eğlence için yapmanın beni neden delirttiğini anlıyorsun."

Tekrar başını sallıyor.

"Ben işe gidiyorum. Sonra görüşürüz." Eğilip onu yanağından hafifçe öpüyorum ve o da kıpırdamadan yatıyor. Çok kızmış olmalı, yaramaz hemşireler hakkında şaka bile yapmıyor.

"Hoşça kal bebeğim," diye fısıldıyor mırıldanarak ve sonra yuvarlanıp gözlerini kapatıyor.

Bütün hafta sonu benimle yatakta kalması için ona yalvardım ve şimdi Çarşamba günü işine geldiğı için evde yatakta kalıyor, çok tipik.

Artık resmileşti, zayıflama operasyonu çok sıkıcı. Kasiyer bana "Ne olacak?" diye sordu.

Uzak duvardaki tahtada asılı kahve listesine bakarken gülümsüyorum. "Kahretsin, yaramazlık yapacağım. Tek şekerli ve tarçınlı bir karamelli latte alabilir miyim lütfen?" Bugün Cuma, o günkü işimi bitirdim ve SSAC'de birlikte çalıştığım kızları görmek için aradım. Onlarla yarım saat sonra buluşacağım, bu yüzden zamanı doldurmak için buraya uğradım. Yolun dışında olduğı için daha önce bu kafeye gitmemiştim. Bar tezgahına oturdum ve siparişimi beklerken bir dergi okudum.

"Natasha için sipariş verin," diye sesleniyor kasiyer. Siparişimi alıyorum ve kafeden çıkmak üzereyken Joshua'nın Adrian ve ... düğündeki o kaltakla kafenin köşesinde oturduğunu görüyorum. Şaka mı yapıyor bu? Nasıl oluyor da hâlâ onunla görüşüyor? Kanım kaynıyor ve oraya doğru yürüyorum.

"Merhaba," diye kekeliyorum.

Joshua başını kaldırır ve gözleri şok içinde açılır. "Tash... bebeğim." Hemen ayağı kalkar. "Bize katıl." Bir sandalye çeker.

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Adrian." Gözlerim Dolly Parton'a kayıyor ve o da genişçe gülümsüyor. Ben de tabii ki en iyi haliyle görünen Joshua'ya bakıyorum.

Neden bu kadar yakışıklı olmak zorunda ki? Rahatsız bir şekilde koltuğa çöküyorum.

"Bu Tatiana." Joshua onu çok hızlı bir şekilde tanıttı.

"Tanıştık." İlk karşılaşmamızda ona neden Tittiana dediğimi hatırlayınca ona biraz fazla tatlı gülümsüyorum. Yüzü düştü. Onun kim olduğunu hatırlamadığımı umuyordu... piç kurusu.

"Tatiana yaptığımız bu yeni işte bizimle birlikte çalışıyor," diye kekeleyor endişeyle.

Oh, bu harika. "Gerçekten mi?" Gülümsüyorum. "Ne kadar güzel." Gözlerim Adrian'a kayıyor ve o da bilerek gülümsüyor.

"Evet, ne tesadüf. Bu şirket için çalıştığımı bilmiyordum. Ben Adrian mıydım?" Joshua iki kat hızlı konuşuyor. Yakalandın, göt herif.

"Doğru." Öfke pompalanmaya başladığında başımı öne eğiyorum. İşini birçok kez tartıştık ve bundan bir kez bile bahsetmedi.

Elini kucağıma koyuyor ve elimi tutuyor. Tatlı tatlı gülümsüyorum. Sen sinsi bir orospu çocuğusun.

"Sonunda seninle tanışmak çok güzel Natasha," diye mırıldanıyor Tatiana. "Joshua'yı sonunda evcilleştiren kadın hakkında her şeyi duydum."

Ha. Ne şaka ama! "Eminim öyledir," diye mırıldandım.

Gözlerim terlemeye başlayan Joshua'ya kayarken ona sahte bir gülümseme atıyorum. Adrian genişçe gülümsüyor ve bana göz kırpmıyor. Buna bayılıyor.

"Ne kadar zamandır evlisiniz?" diye soruyor. Gözlerim kocaman göğüslerine takılıyor. Tanrı aşkına, hiç kimse yüzüne bakmıyor mu, kıyafetinin altında bir sırt desteği takıyor olmalı.

Gözlerim açılıyor. Joshua elimi sıkıyor, ben de onu goril gibi kavramaya çalışıyorum.

"Biz evli değiliz," diye çıktım. Elim uzattım. "Bu parmağında bir yüzük göremiyorum... ya sen?"

Joshua'ya kaşlarını çatıyor. "Ama dediğini sanıyordum?" Rahatsızca öksürür

"Eminim öyledir," diye alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Joshua'nın hikâyeleri bazen biraz abartılı oluyor, bazen de bazı şeyleri tamamen atlıyor, öyle değil mi tatlım?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Joshua bakışlarımdan kaçmak için kahvesini karıştırıyor.

"Gitmem gerek, seni tekrar görmek çok güzel." Ayağa kalkarken ona gülümsedim. Joshua ayağa kalktı. "Seni geçireyim."

"Gerek yok," diye gülümsüyorum. "Sonra görüşürüz." O peşimdeyken kafeden hışımla çıkıyorum.

"Cidden Josh, içeri gir," diye iç geçiriyorum.

"Natasha," diye tersledi. "Bu da neydi şimdi?"

İçim öfkeyle kaynarken tatlı tatlı gülümsüyorum, ne pislik herif. Onunla çalıştığını bana nasıl söylemez? Sakin ol. Sakin ol, lanet olası sakin ol. Kaşlarımı çattım. "Neden bahsediyorsun, Joshua?"

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor elimi tutarken.

"Arkadaşlarımla dışarı çıkıyorum. Sana söylemiştim."

Bir şey söylemeyi düşünürken dudaklarını yuvarlıyor.

"Ne söylemek istiyorsun Joshua?" Kaşlarımı kaldırıp soruyorum.

"Onunla çalıştığımı sana söylemedim çünkü kendini kaybedeceğini biliyordum." Gözleri sıkıca benimkilerin üzerinde.

Gülümsüyorum. "Her zaman beni düşünürsün." Tutuşundan çekiliyorum.

"Ne kadar düşüncelisin, hayır benim her şeyim tamam," diye alay ediyorum.

Gözlerini bana diyor. "Sekiz gibi orada olurum?" diye cevap veriyor ve eğilip yanağımdan öpüyor.

"Dört gözle bekliyorum," diye cevap veriyorum. Kulaklarımda kırmızı bir parıltıyla arabama **d o ğ r u** yürüyorum. Şaka yapıyor olmalı.

Telefonum masanın etrafında sessizce dans ediyor. "Cevap bile vermeyecek misin?" Bridget kaşlarını çatıyor.

"Hayır." Margaritamın sonunu içerken yüzümü buruşturuyorum. "Ondan kurtuldum, cehenneme kadar yolu var." Cargo Bar'daydık. Joshua'yı ektim. Ona dışarı çıkacağımı bile söylemedim. Telefonum on beş dakika içinde beşinci kez çalıyor.

"Kim bu piliç?" Abbie soruyor. "Onu alabilirsin."

Başımı salladım. "Kesinlikle, ama benim bir mantar olacağımı ve hayatımın geri kalanında karanlıkta kalacağımı düşünüyorsa bir daha düşünebilir. Tüm ilişkimiz tek yönlü bir trafik. Onun lanet olası yolu ve ben bunu aştım."

Kızların ikisi de dinlerken başlarını sallarlar.

"Ona ganimet avcısı olmayacağımı söyledim ama yine de oldum." Bir içki alıyorum. "Ona sürekli açılıyorum ve zavallı bir kız öğrenci gibi onu sevdiğimi söylüyorum ama o hiçbir karşılık vermiyor. Her lanet gece saat sekizde geliyor ve bütün gece harika bir seks yapacağımızı varsayıyor."

Abbie Bridget'e bakar. "Evet, kulağa tamamen boktan geliyor." Bridget içkisine doğru gülüyor ve ben de kıkırdıyorum. "Öyle."

İkisi de bana başlarını sallıyorlar. "Şunu açıklığa kavuşturalım, her gece evinize gelip size sorunsuz ve harika bir seks yaşattığı için rahatsız oluyorsunuz." Abbie kaşlarını çatı.

Başımı salladım. "Temel olarak."

"Tanrım, keşke böyle bir adamı nereden bulabilirim?" Abbie iç geçirir. Bridget kıkırdıyor ve onunla kadeh tokuşturuyor. Tanıdığımız bir grup genç adam masaya doğru geliyor. "Hadi dans edelim." Yerlerinde dans etmeye başlıyorlar. Kızlar ayağa kalkıp dans pistine doğru ilerlerken ben oturmaya devam ediyorum. "Dans etmeyeceğim," diye iç geçiriyorum.

"Evet, ben de," diye yanıtlıyor kıvrık kahverengi saçlı genç olan.

"Nerelerdeydin? Haftalardır buraya gelmedin," diye sorar.

Başımı salladım. "Biliyorum," diye kaşlarımı çatıyorum. "Büyükannem hastalandı, bu yüzden bazı şeyler yaşadık

dev

am "Kahretsin," diye cevap verir. "O iyi

et." mi? "Hayır, o kanser," diye iç geçiriyorum. "Üzgünüm," diye mırıldandı.

"Bir kızla tanıştım," diye konuyu değiştirmek için ağzından geçiriyor. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Gerçekten mi? Anlat bana." Gülümsedim. "Sarışın ve güzel."

Gülümsüyorum.

"Şu anda ailesiyle birlikte uzakta." Omuz silkiyor. "Nasıl tanıştınız?" İçkimi yudumluyorum, bu adam çok tatlı. "İşte," diye cevaplıyor.

Tenim karıncalanıyor. Onu görmeden önce hissediyorum. Gözlerim etrafta geziniyor

boşluk ve yeterince emin orada o. Uzun boylu, esmer, yakışıklı ve son derece sinir bozucu. Kahretsin. Aceleyle arkamı döndüm ve boğazımdaki yumruyu yuttum. Lanet olası ispiyoncu korumalar. Joshua duvara yaslanmış korumamla konuşuyor.

Masaya doğru yürür. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye çıkışır.

Rahatsızca yutkunuyorum. "Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum. "Soruya cevap ver," diye yanıtlıyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Bu harika adamla konuşuyorum aslında."

Yanımdaki çocuk korku içinde gözlerini açıyor ve ben de gülümsememi bastırmak için dudağımı ısırıyorum, zavallı piç kurusu.

Joshua'nın öfkeli gözleri benimkileri tutuyor. Yol arkadaşına "Git buradan," diye çıkıştı.

Hemen başını salladı ve ayağa kalkmaya gitti. Kolundan tuttum. "Otur yerine. Hiçbir yere gitmiyorsun," diye cevap veriyorum.

"Beş saniyen var," diye homurdanıyor Joshua. Gözleri Joshua ve benim aramda gidip gelen zavallı çocuğun gözleri fincan tabağı büyüklüğünde. Joshua beni bile korkutuyor.

"Kes şunu Joshua," diye çıkıştım. "Sen git."

"Beş... dört," Joshua soğukkanlı ve hesaplı bir sesle saymaya başlar ve çocuk neredeyse sıçrayıp koşar.

Joshua bacaklarını açmış, elleri takım elbisesinin ceplerinde duruyor, çenesini kıpırdatırken her gözeneğinden öfke damlıyor. Uzun vücudu bana doğru eğiliyor. "Burada ne halt ediyorsun?" diye alay ediyor.

Boğazımdaki korkuyu yutuyorum. Onu hiç bu kadar kızgın gördüğümü sanmıyorum.

Bardağımı boşaltıyorum. "Neye benziyor? İçmeye," diye kekeliyorum.

Gözlerini bana dikti. "Endişeli bir şekilde evine geldim ve seni bir barda başka erkeklerle içerken ve aramalarımı görmezden gelirken buldum."

Saçlarımı rahatsız edici bir şekilde döndürüyorum. "Bu gece seni görmek istemiyorum," diye cevap veriyorum.

Kolumu tuttu. "Dövüşmek mi istiyorsun kıymetlim? Ne zaman olduğunu söyle."

Kolumu onun elinden çekiyorum. "Kes şunu. Delirmiş gibi davranıyorsun." Gözlerim kasıtlı olarak başka tarafa bakan korumalara kayıyor.

"Daha delilik görmedin," diye öyle soğuk fısıldıyor ki tüylerim diken diken oluyor.

Gözlerimi onun bakışlarından kaçırıyorum. "Devam etmeyi bırak," diye fısıldıyor öfkeyle.

"Kim devam ediyor Joshua? Ben bir barda eğlenmeye çalışıyorum ve sen Fabio gibi ortaya çıkıyorsun. Lütfen git buradan."

"Hemen o limuzine bin," diye homurdanıyor.

O kadar sinirle yüzümü buruşturuyorum.

"Hayır." "Şimdi," diye bağırıyor.

Lanet olsun, kendini kaybediyor, endişeyle etrafıma bakıyorum. "Hayır dedim," diye cevap veriyorum sakince, bir yandan da çarpan kalbimi dizginlemeye çalışıyorum.

"Git." Kaşlarını kaldırır. "Buradan kendi özgür iradenle onurlu bir şekilde ayrılabilirsin ya da ben seni sürüklerken tekmeleyip çılgık atabilirsin. Her iki durumda da iki dakika içinde arabamda olacaksın." Soğuk gözleri benimkileri tutuyor.

Ayağa kalkıyorum. "Sen bir pisliksin," diye çıkışıyorum yanından hışımla geçip kapıdan çıkarken.

O korumalarla birlikte çıkarken limuzinin yanında bekliyorum. "Kızlara gittiğimi haber verir misin?" Joshua'nın korumalarından birine soruyorum. Başını sallıyor ve kulübe geri dönüyor. Joshua benim için arabanın kapısını açıyor ve ben atlarken ona ters ters bakıyorum. Kendimi ailesiyle başı belada yaramaz bir çocuk gibi hissediyorum. Arkamdan bindi ve güvenlik düğmesine bastı. Yavaşça yukarı çıkıyor.

Trafikte ilerlerken sessizce oturup camdan dışarı bakıyorum. Ondan sızan öfkeyi hissedebiliyorum.

Eğildi ve yüzümü kendine doğru çekti. "Bunu bir kez ve sadece bir kez söyleyeceğim. Bir daha sakın beni ekme."

Korku beni sardı. "Kes şunu."

"İstediğimi yapacaksın ve bana saygı göstereceksin. Beni duyuyor musun lan?" diye bağıyor.

Yüzümü onun elinden çekiyorum. "Peki karşılığında ne saygı göreceğim Joshua?" Soğuk bir şekilde cevap veriyorum. "Bir kadınla kahve içerken sana rastlamak, hak ettiğim saygı bu mu?"

"Onunla çalışıyorum," diye bağıyor.

"Ve seni onunla son gördüğümde, benimle katıldığın bir düğünde onu kuru kuru beceriyordun. Bana saygı gösterme, pislik, çünkü sen bana hiç saygı göstermiyorsun."

"Onu istemiyorum!" diye bağıyor.

"Ne istiyorsun Joshua? Bilmiyorsun bile."

Araba evimin önüne yanaştığında "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," diye tersledi.

"Bilmediğimi biliyorum, çünkü bana hiçbir şey söylemiyorsun," diye bağıyorum telaşla dışarı fırlarken. O da peşimden dışarı çıktı. "Evine git." Bağıyorum. Ondan hemen uzaklaşmam gerekiyor. Bu akıl oyunları ile daha fazla başa çıkamam. Delirmek üzereyim. Arabanın kapısını sertçe çarpıyor ve peşimden binaya giriyor, korumaların hepsi başka tarafa bakıyor. Asansörde sessizce duruyoruz. Güvenlikten nefret ediyorum - ne düşünüyor olmalılar? Kapıyı açtı ve ben hışım ile içeri girdim. Kapıyı arkamdan çarptı.

"Evine git," diye bağıyorum.

"Ben geldim," diye bağıyor.

Öfkeyle ona döndüm. "Eğer evdeyseniz neden etrafınızda camdan bir güç kalkanı var?"

Göğsü öfkeyle inip kalkıyor.

"Kıramıyorum, deniyorum, deniyorum ve kalbin o kadar kapalı ki beni hiç içeri almıyorsun... ve ben bununla başa çıkamıyorum"

Artık kararsızlık yok. Ne istediğini bile bilmiyorsun!" "Seni istiyorum," diye fısıldıyor gözleri gözlerini tutarken.

Başımı öfkeyle sallıyorum. "O zaman öyle davranmaya başla. Artık yumurta kabuklarının üzerinde yürümekle uğraşamam, Joshua. Kararını ver. Seni terk ettiğim için cezamı çektim, cezam bitti. Beni içeri al!" Ağlıyorum.

Beni kabaca kavırıyor ve dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor. "Seni istiyorum," diye fısıldıyor dili dudaklarımla arasından nazikçe geçerken. Elim başının arkasına gelirken gözlerim kapanıyor.

"Kanıtla," diye fısıldıyorum ağzına.

Koyu renk gözleri kısa kırmızı elbiseme kayıyor ve ön dikişinden tutup zahmetsizce yırtıyor. Hareketin şiddeti karşısında nefesim kesiliyor. Onun karşısında iç çamaşırlarımla, savunmasız ve yarı çıplak duruyorum.

"Sakin bana seni istemediğimi söyleme," diye homurdanıyor. "Bu lanet bir ihtiyaç. Lanet bir saplantı." Saçlarını elleriyle kavırıyor. "Onu nasıl kontrol edeceğimi bilmiyorum, o beni kontrol ediyor. Senin o kadar içinde olma ihtiyacı duyuyorum ki tek düşünebildiğim bu."

Boynumu sertçe ısıyor ve ben acı içinde haykırırken iç çamaşırlarımı yırtıyor, beni döndürüyor ve tek bir hareketle yemek masasının üzerine eğer. Parmakları ağlayan etimi arkadan delip geçiyor ve gözlerim saygıyla kapanıyor. Parmakları içime girip çıkarken vücudunu benimkinin üzerine getiriyor. İhtiyacım olan şey bu, aramızda geçenlerin hiçbirini hatırlayamayacağım kadar sert bir şekilde alınmak. Beni tamamen saldırısına açmak için sağ bacağımı masanın üzerine kaldırıyor ve sahip olduğu keskin acıyla kavrandığımda haykırıyorum. Zonklayan uzunluğunu hizalıyor ve homurdanırken içime doğru itiyor ve ben rahatlayarak iç çekiyorum. Ellerini omuzlarıma koyup bedenimi tekrar onunkine yapııştırıyor. Geri... ileri... geri beni kabaca çekiyor. Sertleştiğini hissediyorum ve yakın olduğunu biliyorum, bacağımın ön tarafı masaya o kadar sert çarpıyor ki yarın moraracağımı biliyorum ve umurumda değil. Hadi bakalım... Buna ihtiyacım var.

"Seni istiyorum." Beni parçalıyor. "Sana ihtiyacım var." Beni tekrar uzunluğuna çarparken homurdanıyor. Cezalandırıcı ritimle başa çıkmaya çalışmak için başımı masaya bırakıyorum.

"Gel Natasha," diye bağıyor. "Gelmeme sağla... O güzel, sıkı amcığınla sikimi sık."

Ve daha önce hiç olmadığım kadar derin bir coşkuya kapılıyorum... Vücudum kasılırken sesim kesiliyor ve sessizce haykırıyorum. Bir... iki... üç pompa ve vücudu kendini içine boşaltırken anlatıcının sarsıldığını hissediyorum.

Benimkini. İkimiz de nefes nefese kalırken bir yığın halinde masaya düşüyoruz. Dudakları ensemdedir ve yüzümün yan tarafını öperken gülümsüyorum.

Aramızda ne oldu bilmiyorum ama sanırım camda bir çatlak buldum.

Gözlerim uykulu bir şekilde telefonumun hafifçe çalan sesiyle açılıyor ve ardından Joshua'nın telefonunun çaldığını duyuyorum. İkimiz de hemen doğrulduk. Yüce Tanrım, ne oldu?

Telefonumu elime alıyorum ve annemin adını ve saati görüyorum, sabahın dördü ve karnım sıkışıyor Oh hayır.

Joshua telefonuna cevap verip salona giriyor ve ben de yatağıma oturuyorum.

"Merhaba anne," diye fısıldıyorum boğazımdaki yumrunun arasından. "O gitti, güzel kızım," diye iç geçiriyor gözyaşlarının arasından.

Acı içime işliyor. "Neredesin sen?" Gözlerim kapanırken fısıldıyorum.

"Hastanedeyim, aşkım."

"Yola çıkıyorum." Gözyaşlarım dökülmeye başlarken telefonu kapattım.

Joshua odaya geri dönüyor ve perili gözleri benimkilerle buluşuyor. Yatakta yanıma oturduğunda hıçkırıklara boğuluyorum ve kollarına düşüyorum.

"Özür dilerim bebeğim," diye fısıldıyor başımın tepesine.

"Ben de üzgünüm Josh."

Durumun kesinliğinin verdiği acıyla yüksek sesle hıçkırıyorum.

Güzel büyükannem öldü ve onu bir daha asla göremeyeceğim ve bu hiç adil değil.

Ölüm, nedir bu? Ne anlama geliyor? Ve bu hayatı terk ettikten sonra nereye gidersiniz? Bu bir son olamaz... değil mi? Cennet hüsnükuruntu mu? Bu sorular babamın ölümünden beri kafamda ve düşüncelerimde dolaşıyor ve bir kez daha büyüdü.

Kilisede sersemlemiş bir halde oturuyorum. Büyükannem öleli bir hafta oldu ve bugün onu gömüyoruz. Bridget ve ben annemin iki yanındaydık. Teselli edilemiyor ve kontrolsüzce hıçkırıyor.

Bu ölümle birlikte babaminkinden daha çok ağladım. Aslında hiç durmadım. Bu gözyaşları nereden geliyor? Babam öldüğünde şoktaydım ve ne olduğunu anlayamamıştım ama bu sefer biliyorum ki

tam olarak neler olduğunu. İlaç yok, antidepresan yok ve suçluluk yok ama yine de çok fazla acı var.

Gözlerimi dolduran bulanık yaşlar arasında oturup papaza bakıyorum. Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok, gözlerim tabuta ve tepesinde oturan, etrafı çiçeklerle çevrili büyükannemin resmine sabitlenmiş. Mutlu görünüyor... nazik... sevilmiş.

Boğazımda histerimi bastırmaya çalışırken hissettiğim o acıyı hissetmeye başlıyorum ve dolu kiliseye bakıyorum. Annem, Robert, Margaret, Didge ve ben ön sıradayız ve arkamızda Stanton'ların çocukları var. Joshua tam arkamda oturuyor ve ara sıra onun güven veren elini omzumda hissediyorum. Onun burada olması bile acımı hafifletiyor. Tören sona eriyor ve hepsi gözyaşları içinde olan Stanton çocuklarının ayağa kalkıp tabutu cenaze arabasına taşımak için hareket etmelerini dehşet içinde izliyorum. Siyah takım elbiseler, siyah arabalar, kara gün, çok fazla ve başımı ellerimin arasına alıp ağlıyorum.

Daha fazla karanlığa dayanamam, biraz ışığa ihtiyacım var.

Bugün Cumartesi ve ben salonumda uzanmış kendime acıyorum. Joshua cenazeden beri etrafımda dolanıyor ve umutsuzca beni neşelendirmeye çalışıyor. Kalkıp bir şeyler yapmam gerektiğini biliyorum ama açıkçası hiç enerjim ya da motivasyonum yok. Bridget işi sayesinde Hawaii'ye ucuz bilet bulmuş, bu yüzden Abbie'yle birlikte yarın akşam annemi on günlüğüne dinlenmeye götürecekler. Annem bir molayı hak ediyor ve buna ihtiyacı olduğunu biliyorum. Babamı kaybettiğinden beri uzaklara gitmemişti. Joshua benim de onlarla gitmemi istedi ama ben yeni işime başladım ve hasta olduğumu bildirmek istemedim. Aslında asıl sebep Joshua'yı bırakmak istemememdi. Avustralya'da olmasının nedeni artık burada olmaması ve yakın zamanda Amerika'ya döneceğinden şüphe duymamasıydı. Uzakta olmak ve eve döndüğümde onun burada olup olmayacağını bilmemek başıma bela olurdu. Hala onunla dönüp dönmeyeceğim ve birlikte bir geleceğimiz olup olmadığı konusunda bir şey söylemedi. Sormuyorum. Geçen gece bir şeyler değişti... Sanırım daha iyisi için. Sonunda camdan güç kalkanını kırdım. İlk kez bana duygularını gösterdi ve bu öfke olsa da... oradaydı ve gerçkti. Tatiana olayı aptalca bir şekilde aklımı kurcalıyor. Bana söylemediğini biliyorum, bu yüzden endişelenmemeliydim ama gerçek şu ki bana söylemedi ve tüm bu aşırı analizle deliriyormuşum gibi hissediyorum. Yapboz birbirine uymuyor.

"Sana yiyecek bir şeyler getireyim mi, presh?" Joshua üzerime eğiliyor ve üzerime örttüğü battaniyeyi yeniden düzenlerken yüzümü nazikçe öpüyor.

Elini tuttum ve ona gülümsedim. "Teşekkür ederim." "Ne için?"

"Burada olmanın anlamı çok büyük." Gülümsedim. "Sen iyi misin?" diye soruyorum.

Hüzünle gülümsüyor ve omuz silkiyor. "Ne yemek istiyorsun? Bir haftadır neredeyse hiç yemek yemedin mi?" diye iç geçiriyor.

"Bir Big Mac," diye cevap veriyorum.

Kaşlarını çatıyor, dehşete düşmüş.

"McDonald's'tan." Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum.

Gözleri büyüdü. "O boku vücuduna sokmanı istemiyorum Natasha."

Gözlerimi kısıyorum. "Beni seçim yapmak zorunda bırakma Joshua. Her seferinde Big Mac kazanacak."

Şakayla karışık ağzı açık kaldı. "Big Mac'i bana tercih mi edeceksin?"

Gülümsüyorum. "Her zaman."

Sırıttıyor, ayağa kalkıyor ve telefonunu çıkarıp Ben'i arıyor. "Aşağı inip Natasha McDonald's lütfen." Dinliyor. "Evet, ben de öyle dedim, McDonald's." Kaşlarını çatıyor ve gözleri bana kayıyor.

"Ne istiyorsun?"

Gülümsüyorum. Gerçekten de yapıyor. "Büyük boy Big Mac, kola ve elmalı turta alacağım, patates kızartması da ekstra tuzlu olsun."

Bana baktı, utanmıştı. "Sen ciddi misin?"

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Kaşlarını çatıyor, utanmış gibi görünüyor. "Büyük bir Big Mac yemeği ve bir elmalı turta. Teşekkürler." Telefonu kapattı.

Salona oturuyor ve ayaklarımı bacaklarının üzerine çekiyor. "Çocuklar bu gece Ivy'ye gidiyorlar. Sen de gitmek ister misin?" diye soruyor.

Burnumu kıvırıyorum. "Pek sayılmaz. İstiyorsan sen git."

"Seni burada yalnız bırakmayacağım. Ben sadece evde kalacağım." Uzaktan kumandayla televizyondaki kanalı değiştiriyor.

Kaşlarımı çattım. "Gitmek ister misin?"

Omuz silkiyor. "Pek sayılmaz ama burada oturup depresyona girmek de pek cazip değil."

O haklı. Üzgün bir bok çuvalı gibi davranıyordum. "Tamam, iyi, gidelim." Ona küçük bir gülümseme verdim.

Sırıttıyor, ayağımı kaldırıyor ve üstünden öpüyor. "Hadi yatağa gidelim."
"Olmaz Stanton, bugün orgazmımı Big Mac'inden alacağım."

Kızlarla birlikte saat 11.00'de Ivy'nin en alt barında duruyoruz. Üzerimde siyah askısız bir pantolon, kalın altın bir kemer ve altın rengi yüksek topuklu sandaletler var. Saçımı at kuyruğu yapmıştım. Joshua bana bu gece Charlie'nin Meleği gibi göründüğümü söyledi. Bu tanımlamadan sessizce mutlu oldum, beni dışarı sürüklemesine sevindim. Telefonumdan bir mesaj geliyor.

Bizim şarkımızı çalıyorlar. Benimle edepsizce konuş.

Gülümsüyorum ve alt dudağımı ısırıyorum. Doğru, oynamak istiyor. "Neye gülümsüyorsun?" Abbie kaşlarını çatıyor.

Sırıttıyorum. "Joshua onunla müstehcen konuşmamı istiyor."

Bridget kıkırdıyor ve telefonumu elimden alıyor. "Ne yazacağız?"
Düşünürken dudağımı ısırıyor.

Gözlerimi kısarken margaritamdan bir yudum alıyorum. "Hmm, onu çılgına çevirecek bir şeye ihtiyacım var, gerçekten pis gibi." Düşünürken dudaklarımı birbirine doluyorum.

"Edepsiz konuşurken sana ne yazıyor?" Abbie kaşlarını çatarak sorar.

İçkime doğru kıkırdıyorum. "Tekrar edemem. Joshua Stanton edepsiz konuşmaların kralıdır."

"Tabii ki öyle," diye tersliyor Abbie. "İyi olmadığı bir şey var mı?
Lütfen bana onun gece yarısı Shrek'e dönüştüğünü söyle."

İçkimi bitirirken başımı salladım. "Aslında iki şeyde berbattır, bağlanmak ve beni sevdiğini söylemek."

Bridget aklına bir fikir geldiğinde güler. "Biliyorum... Bana köpeklik yapmaya ne dersin?"

Kaşlarımı çatarken bir kahkaha patlattım. "Do me doggie. Ne oluyor Bridget?"

Abbie gülüyor. "Bu tamamen saçmalık, sakın mesaj atma." Bridget'i işaret ediyor. "Onu tahrik etmek istiyorsun, kapatmak değil. Tutku vaat ederken asla köpeklerden bahsetme."

Bridget kaşlarını çatır. "Bence bu iyi. Ben olsam mesaj atardım," diye kekeliyor.

Abbie ve ben tekrar gülüyoruz ve kadehlerimizi tokuşturuyoruz. "Hiçbir erkekle edepsizce konuşma Bridget... lütfen." Kıkırdıyorum.

Abbie gülerken gözüne o d a n ı n diğ er ucundan bir Şey takılır ve kaşlarını çatar.

"Bir dakika içinde dönerim," diye tersledi ve kalabalıktan uzaklaştı. Kulüp.

"Tuvalete gitmem gerek Didge." Kaşlarımı çattım.

"Tamam, bir tur daha içki alacağ ım. Seninle burada buluşuruz," dedi. cevaplar.

"Tamam."

Beş dakika sonra banyodaki kabindeydim ve kulüpten gelen kapı sesini duydum.

"Buralarda yüzünü gösteren bir postun var."

Kaşlarımı çatıyorum, bu Abbie'nin sesi.

"İsted iğ im yere giderim." Bir kız sesi cevap verir. "Ve ellerini üzerimden çek."

Dudağ ımı ısır dım ve pantolonumu hızla yukarı çektim. Kahretsin, asker bu kızla işi pişirmiş olmalı. Abbie'nin sert biri gibi davranmamı istemesi ihtimaline karşı burada kalsam iyi olacak. Tanrım, umarım olmaz. Tam bir korkağ ım. Kalbim panik içinde atmaya başladı.

"şantajı biliyorum TC," diye tersliyor Abbie.

"TC ne demek?" diye bağ ırır.

Gözlerim açıldı. Kahretsin, bu TC, James'e şantaj yapıyor olmalı. Dinlerken tırnağ ımı ısırıyorum.

"Tünel Amcığ ı!" Abbie bağ ırıyor.

Kendimi kabinde elimi ağ zıma kapatmış gülümserken buluyorum. Abbie çok sert.

Kapı açılır. Abbie, "Kıçına tekmeyi basmadan defol git," diye bağ ırıyor.

Kapıdan tekrar çıkarken birinin "Fedai ağ ırıyorum, kaltak," diye bağ ırdığ ını duyuyorum.

Lanet olsun, Abbie kendini kaybediyor. Masum insanları azarlıyor. şimdi.

Hala olduğ um yerde kalıyorum.

"Cameron bana Joshua'ya milyonlarca dolar için şantaj yaptığ ını söyledi. Böylece Natasha'ya ikinizin filmini gndermezsin. Onunla birlikte olmadan önceydi. Onunla hiçbir ilgisi yok."

Gözlerim dehşet içinde açıldı ...NE!

"Yemin ederim ki arkadaşına zarar verirsen ölürsün," diye bağıyor Abbie.

"Hepiniz psikopatsınız. Beni öldürmekle tehdit etti!"

"Seni de öldüreceğim," diye bağıyor Abbie. "Ve benim yöntemim çok daha acı verici olacak, sürtük!"

"Owww. Bırak beni!" TC çığlık atıyor.

Panik içinde ellerimi ağzıma kapattım. Ne yapacağım ben? Ne yapacağım? Kedi kavgası yapıyorlar.

Kapı tekrar açılıyor ve bir fedainin sesini duyuyorum. "Dışarı kızlar," diye bağıyor.

Kızların ikisi de aceleyle ayrılır. "Atın onu dışarı. Sorun çıkarıyor," diye bağırır TC.

Müzik açık kapıdan içeri süzülürken Abbie'nin "Siktir git, salak," diye bağırdığını duyuyorum.

Kapı çarparak kapanır ve sessizlik olur.

Adrenalin pompalamaya başladığında tuvaletten kalkıyorum. Bu da neydi böyle?

Joshua'ya şantaj yapılıyor ve bana söylemedi bile, ama Abbie'ye söyledi ve Abbie bana söylemedi! Çok öfkeliyim, hayatım boyunca hiç bu kadar sinirlenmemiştim. Banyodan çıktım ve kulübün merdivenlerine doğru hışımla ilerledim ve merdivenleri ikişer ikişer çıktım. En tepeye vardığımda etrafa bakıyorum ve Abbie'nin hala duvara yaslanmış TC ile tartıştığını ve Ben'in eli TC'nin kolunda, belli ki onu dışarı atmak üzere başlarında durduğunu görüyorum. Joshua, Cameron ve Adrian yaklaşık üç metre ötede onlara ters ters bakıyorlar. Joshua'nın gergin gözleri kalabalığın arasından beni buluyor ve aceleyle bana doğru yürümeye başlıyor.

"Gidelim bebeğim," diye mırıldanıyor çok hızlı bir şekilde.

Kızların yanına giderken onun için içkisini aldım ve hışımla yanlarına gidip TC'nin suratına fırlattım.

Sanki tüm kulüp sessizliğe bürünür. Çocukların dehşete kapılmış gözleri büyür ve herkes topluca nefesini tutar.

Yüzüne sert bir tokat attım. "Kasetten haberim var seni pis fahişe!" diye bağırdım.

Benden geri adım atarken gözleri açılıyor, uçurumun kenarında bir eşek olduğumu anlayabiliyor. "Doğruca polise gideceğim ve senden hesap sorulacak," diye bağıyorum.

Yüzüme gülüyor ve beni daha da çileden çıkarıyor.

Muhafızların hepsi onunla greşir ve onu dışarı çıkarır.

Her gzeneğimden aşağılama damlarken Joshua'ya dönüyorum. Gözlerim onu

n. "Natasha," diye nefes nefese kalır.

Elimi savunmacı bir tavırla ona doğru kaldırıyorum. "Yapma," diye bağırıyorum.

Onun saçmalıklarını dinleyemeyecek kadar kızgınım.  ocuk da bir hayalet gördüler ve sessiz ve iri gzller.

Gözlerim etrafta geziniyor ve ii mi bir utanç kaplıyor. Burada benden başka herkes neler olup bittiğini biliyor, beni bir kez daha aptal yerine koydu.

"Natasha," Abbie kolumu tuttu.

Elinden çekip alıyorum. "Benden uzak dur," diye bağırıyorum.

BÖLÜM 25

Merdivenlere doğru fırlıyorum ve kapıya varana kadar kalabalığı itiyorum.

"Bazı ürkütücü adamlar beni takip ediyor. Ben bir taksi bulana kadar onları burada tut,

Yapacak mısın?" Fedailere soruyorum.

"Elbette," diye yanıtlıyor devasa fedai, meydan okumak isteyen sert bir adam edasıyla kollarını kavuştururken.

Kulüpten çıkıyorum ve doğruca yola koşuyorum. Taksi çağırmak için elimi kaldırdığımda arkamı dönüyorum ve üç korumamın kapılardan çıkıp beni takip etmeye çalışırken fedailerle itişip kakıştıklarını görüyorum. Bir taksi yanaşıyor ve ben hemen içine atlıyorum.

"Aşk nereye?" Şoför bana dönüyor ve sıcak bir şekilde gülümsüyor. Gözlerim Ivy'nin kapısına kayıyor. "Umm, Rose Bay lütfen."

Çok öfkeliyim, benden bir sır daha saklamaya nasıl cüret eder? Belli ki duygularım umurunda bile değil. Telefonum çalıyor ve Lambo ismi ekranda beliriyor.

Cevap vermeli miyim? Düşünürken dişime dokunuyorum. Kahretsin. "Merhaba," diye bağıyorum.

"O lanet kıcını hemen buraya getir!" Joshua homurdanıyor.

Kanım kaynıyor... ciddi mi? "Şaka yapıyor olmalısın," diye çıkışıyorum.

"Neden bana bundan bahsetmedin?"

"Çünkü senin bir drama kraliçesi olacağını biliyordum." "Drama kraliçesi," diye bağıyorum.

"Korumalarınız olmadan eve döndüğünüze ve bir deliye saldırarak kariyerinizi tehlikeye attığınıza göre, evet bir drama kraliçesi olduğunuzu söyleyebilirim. Hemen buraya gel!" diye bağırır ve telefonu kapatır.

Nabzımın sesini kulaklarımda duymaya başlıyorum ve ellerimi ağzıma götürüyorum. Kahretsin, o haklı. Eğer o deli saldırı suçlamasında bulunursa kariyerim mahvolur. Ne salak ama. O haklı, ben bir drama kraliçesiyim. Olayların bu şekilde gelişmesine inanamayarak gözlerimi kapatıyorum. Neden ilk içgüdüm kaçmak oldu? Pencereden dışarı bakarken sessizce oturuyorum. Geri dönmeli miyim?

Bu saçmalığa inanamıyorum, lanet TC. Abbie sorunlu olduğunu söylemişti. Telefonum çaldı ve zıplayıp ekrana baktım. Bridget.

"Merhaba," diye cevap veriyorum.

"Tash, neler oluyor? Abbie ve Cameron çığlık çığlığa kavga ediyor ve Joshua az önce Ben'e seni yakalayamayacağını söyleyerek onu azarladı. Hangi cehennemdesin sen?"

Öfkeyle başımı sallıyorum. "TC'nin Joshua'ya milyonlarca dolar rüşvet verdiğini biliyor muydun?"

"Ne?" diye kekeliyor.

"Biz bir araya gelmeden önce Joshua ile seks yaparken çekilmiş video görüntüleri var ve Abbie denen kaltak bunu biliyordu ama bana söylemedi."

"Bu da ne?" diye fısıldar. "Bu yüzden Cam'le kavga ediyor olmalılar. Cameron ona söylemiş ve o da ağzındaki baklayı çıkarmış olmalı."

"Joshua ne yapıyor?" Ben soruyorum.

"Elleri kalçalarında çok sinirli görünüyor ve korumalarla konuşuyor."

"Kefalet için üzgünüm. Bana söylemediğine inanamıyorum," diye iç geçirdim. "Zavallı piçi suçlayamazsın. Bak nasıl tepki verdin."

Pişmanlık mideme vuruyor ve bir nefes çekiyorum. Neden kalıp onunla bir yetişkin gibi konuşmadım?

"Biliyorum," diye iç geçirdim. "Geri dönemem, çok utanıyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Seninle eve gelmemi ister misin?" diye soruyor.

"Hayır, sen diğerleriyle kal ve beni yarın ara," diye iç geçirdim.

"Tamam, civciv, seni seviyorum." Telefonu kapattı.

Taksi on dakika sonra dairemin önüne yanaşır ve Max yaya kaldırımında bekliyor. Benim için kapıyı açıyor ve beni dışarı çıkarıyor.

"Böyle kaçıp gitmemen gerektiğini biliyorsun," diye iç geçirdi.

"Kaybol Max, gözünün morarmasını istemiyorsan bana nutuk çekme," diye çıkışıyorum daireme doğru hışımla ilerlerken.

Telefonunu çıkarırken sırtıyor. "Merhaba Josh, onu buldum... hayır, o iyi." Gözleri bana kayıyor. "Onunla konuşmak ister misin?" Bana sırtını dönüyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. "Tamam." Cevap veriyor ve telefonu kapatıyor.

"Neden beni telefona vermedin?" diye sordum.

"Um, seninle konuşmak istemedi," diye cevaplıyor gergin bir şekilde.

"Ne?" Gözlerimi kıstım. Oh, işte bu, yenilenmiş bir güçle daireme doğru fırladım. Benimle konuşmak istemedi... ben de onunla konuşmak istemedim, pislik herif. Daireme girdim ve hemen Bridget'i aradım.

"Merhaba," diye cevap veriyor.

"Joshua sadece benimle konuşmak istemedi, oysa o bir pislik," diye çıkışıyorum. "Hmm," diye cevap veriyor.

"Sır saklayan o ve şimdi konuşulmayan benim. Kıçımı öpebilir!" Çığlık atıyorum.

"Tamam," diye mırıldanıyor.

"Tamam ne demek?" Çığlık atıyorum.

"Tamam, bence deli gibi davranıyorsun. O seninle birlikte olmadan önceydi.

Büyükanneni yeni kaybettin, tabii ki seni korumak istedi." "Ama ne demek istediğimi anlıyor musun?" Çığlık atıyorum.

"Bağırmanı kes. Evet, ne demek istediğini anlıyorum," diye tersledi.

"Sadece yarına kadar bu konuda endişelenme, Joshua'nın endişeleneceğini sanmıyorum."

Kaşlarımı çattım. "Neden böyle söylüyorsun?" diye soruyorum.

"Az önce bardan bir tepsi tekilayla döndü," diye fısıldıyor.

"Gerçekten mi?" diye öfkelenim.

"Evet, gerçekten ve ben telefonda konuştuğumdan beri üç tanesini içti."

"Gerçekten mi?" diye tekrar söyledim.

"Onunla ve çocuklarla kalacağım ve yarın seni arayacağım," diye kesin bir dille cevap verdi.

Midem bulanıyor. "Tamam, onu gözünün önünden ayırma," diye

çıkışıyorum. "Tamam," diye tersliyor. "Sakin ol." Telefonu kapatıyor.

Soyunuyorum ve doğruca tercih ettiğim terapiye, yere çöküp kendime acıyarak yuvarlandığım dumanı tüten sıcak bir duşa gidiyorum.

"Şşşt, şşşt." Dairemde yankılanan kahkahaları duyduğumda uyanıyorum.

Başucumdaki saate baktım. Sabah 4.45, lanet olası aptal. Sonra Bridget'in kahkahasını ve ardından Cameron'ın sesini duyuyorum. Harika, hepsi buraya dönmüş. Bir rahatlama dalgasının bana çarptığını hissediyorum. Bütün gece drama-kraliçe davranışımı aşırı analiz ettim ve Bridget haklı, kalıp onunla konuşmalıydım. Onun burada olmasının verdiği rahatlama ile tekrar uyumaya çalışmak için yastığıma sarılıyorum. Kapım açılıyor ve hepsinin güldüğünü duyuyorum. Uyuyormuş gibi yaparken kendi kendime gülümsüyorum. Bu aptallar ne yapıyor? Aynalı kapılara bakıyorum ve Joshua bir koluyla kapı çerçevesinden sarkmış bir şey tutuyor ve Bridget ile Cameron onun arkasında kahkahalarla gülüyor, sanki ben bir canavarmışım gibi birbirlerini odanın içine itiyorlar.

"İşe yaramıyor," diye gülüyor Joshua.

"Ona doğru uzat," diye kıkırdıyor

Bridget.

Joshua yüksek sesle, "Bunu onun kafasına fırlatacağım," diye fısıldadı.

Bridget bir kahkaha patlattı. "Sana söylüyorum, bunu bir kez aldığında McDonald's'a gittiğinde sıçtığını bile unutacak."

Aman Tanrım, McDonald's almışlar ve komiklik olsun diye bana uzatmaya çalışıyorlar. Kendimi yastığıma gülümserken buluyorum, uyuyormuş gibi yapmaya çalışıyorum.

Başıma küçük bir şeyin çarptığını hissediyorum ve Bridget onları sustururken Cameron ve Joshua tekrar kahkahalara boğuluyor.

Onlar gülmekten kendilerini öldürürken bir şeyin bana tekrar ve tekrar çarptığını hissediyorum. Cameron yerde elleri ve dizleri üzerinde kendini toparlamaya çalışıyor.

"Biz çok komiğiz." Elini halıya vururken gülüyor.

Ne oluyor be? Elimi kafama götürüp sordum. Aman Tanrım, kafama patates kızartması atıyorlar.

"Ne oluyor lan?" Bağırıyorum.

Işık yanıyor ve Joshua yatağa atlıyor ve Cameron bütün patates kızartması paketini ikimizin üzerine atıyor.

"Cameron," diye bağırıyorum.

Joshua yanımdaki yatakta dirseğine dayanarak uzanırken arsızca gülümsüyor. Yataktan bir cips alıyor ve yiyor.

"Barış teklifi olarak sana bir Big Mac aldım." Elini uzatır ve içinde ambalajının yarısı yok olmuş, parçalanmış bir Big Mac vardır.

Eline kaşlarımı çatarak bakıyorum. "Ben

iyiyim," diye mırıldanıyorum. "Gerçekten

iyi, üç tane içtim," diye mırıldanıyor.

Elimde değil. Gülümsüyorum. "Üç tane Big Mac mi yedin?" diye sordum.

Abartılı bir baş sallama hareketi yapar, gerçekten sarhoştur.

"Lanet olsun," diye sızlanıyor Bridget. "Oda dönüyor. Kendimi pek iyi hissetmiyorum," diye mırıldanıyor.

"Siz aptallar ne kadar içtiniz?" Ben soruyorum.

Joshua gözlerini kapatıp ön kolunun arkasını gözlerinin üzerine atarken "Çok fazla," diye iç geçiriyor.

"Joshua, uyumadan önce yiyecekleri çöp kutusuna koy," diye çıkışıyorum. Başını sallıyor. "Hayır," diyor kesin bir dille.

Cameron salonuma girip koltuğa uzanırken, "Kahvaltıya sakla," diye cevap veriyor.

Joshua hemen uykuya dalmaya başlar ve Bridget banyoya gider.

"Kusacağım," diye inliyor.

Sinirle ayağa kalkıyorum ve çarşaf presime gidip bir battaniye alıyorum ve salondaki Cam'in üzerine atıyorum ve bir torba alıp yatağıma dağılmış olan aptalların patates kızartmalarını toplamaya başlıyorum. Joshua baygın, sırt üstü uyuyor ve Bridget banyoda kusuyor.

Koridorda ona doğru yürüdüm. "İyi misin Didge?" diye sordum.

"Hayır, bana bir ambulans çağırın," diye mırıldanıyor yerdeki koltuğundan. Gülümsüyorum. "Haydi, yedek yatağıma gel." Onu yukarı çekmeye çalışıyorum.

"Hayır, beni burada bırak. Ben iyiyim."

"Emin misin bebeğim?" Alnını sildim.

"Mmm." Başını dizlerinin üzerindeki kollarının üzerine koyar.

Dönen oda hissinden nefret ediyorum. Didge için ışıkları açık bırakıp yatağa geri dönüyorum ve odama girerken yüzümü tiksintiyle buruşturuyorum. Joshua tekilayı üzerine dökmüş gibi kokuyor... ve sigara içiyor, leş gibi kokuyor.

Uykuya dalarken gülümsüyorum, en azından o burada. Bir kokarca kadar sarhoş ve tutarsız... ama yine de burada.

Yatağımda sıcaktan bunalmış durumdayım ve hala çok karanlık. Bu pahalı perdeler şüphesiz şimdiye kadar satın aldığım en iyi şey. Yan yattığımda Joshua'nın büyük ereksiyonunu sırtımda hissediyorum ve nefes alışından hala uyuduğunu anlayabiliyorum. Lanet olsun, her zaman hazırdır... bilinçli ya da değil. Ondak uzaklaşıyorum. Çok yorulmuştum ve biraz daha uyumam gerekiyordu. On beş dakika sonra Joshua'nın elinin kalça kemiğimi kavradığını ve bedenimi onunkiyle buluşmak üzere aşağı indirdiğini hissediyorum.

"Mmm," diye homurdanıyorum ondan uzaklaşmaya çalışırken. Şaka yapıyor olmalı. Çok yorgunum. "Yapma," diye tekrar mırıldanıyorum.

Arkamdan boynumu öpüyor ve kalçamı kavrarken ereksiyonunu arkama sürüyor ... kıyafetlerini ne zaman çıkardı?

"Sakın bana yapma deme," diye fısıldıyor boynumun arkasını tekrar öperken ve beni daha sert bir şekilde kendine çekerken.

Göz kapaklarım hâlâ açılmayacak kadar ağır ve sırtıyorum. "Joshua, senden ayrıldım, unutma."

Boynuma doğru gülümsediğini hissedebiliyorum. "Ben de senden kurtuldum. Şimdi seviş, sonra dövüş."

Sırtıyorum. "Kapa çeneni ve uyumaya devam et."

"Hayır, şimdi sekse ihtiyacım var. Bekleyemem." Arkamdan boynumu ısıtıyor ve ben irkilip kıkırdıyorum.

"Eeww. Kes şunu," diye tersliyor Bridget.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı, kahretsin, Bridget yatakta bizimle birlikte. Kolumu uzattım ve karanlıkta yatağın diğer tarafında sırtı bize dönük bir şekilde yattığından emin oldum.

"Bridget, burada olduğunu bilmiyordum. Yatağında ne işin var?" Joshua'nın kaburgalarına hızlıca dirsek atarken kıkırdıyorum.

"Görünüşe göre kötü pornolardan öğreniyorum," diye mırıldanıyor karanlığa doğru.

Yastığıma doğru kıkırdıyorum ve Joshua üstüme uzanıp Bridget'in saçlarını kabaca karıştırıyor.

"Kes şunu," diye tersliyor onu uzaklaştırırken.

"Didge, şimdi git, kız kardeşin çivilenmek üzere." Joshua ve ben güldük, ona takılıyorduk.

"Tanrı aşkına. İğrençsin!" diye bağıyor.

"Cameron, buraya gel, kardeşin tam bir hayvan gibi davranıyor," diye bağıyor Bridget, lambayı yakarken o boğuk ben-çok-adamım-tequilas sesiyle salona.

Tekrar gülüyorum ve Joshua Bridget'i daha da kızdırmak için üzerime atlamaya çalışır gibi yapıyor. Kahkahalar içinde ciyaklıyorum.

Cameron ellerini saçlarında gezdirirken boxer şortuyla uykulu bir şekilde kapıya doğru yürüyor. "Neler oluyor?" diye sorar.

"Joshua Natasha'yı çivileyeceğini söylüyor."

Gözleri bize kayarken geriniyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Kulağa adil geliyor," diye mırıldanıyor içeri girip yatağımızın altına uzanırken.

Joshua hemen onu tekmelemeye çalışır. "Yani siz ikiniz dışarı çıkın." Beni yine abartılı bir şekilde kucaklıyor ve ben de gülüyorum.

"Kes şunu," diye fısıldıyorum beni tekrar ısırırken.

Yüzümü buruşturuyorum. "Dün gece ne kadar içtin? Çok sarhoştun."

Joshua omzumu öpüyor ve sorumu duymazdan gelerek gözlerini tekrar kapatıyor.

"Hepsi Stan'in suçuydu, aman Tanrım, kaç tepsi tekila içtik?" Cameron kekeliyor.

Joshua gözlerini kapalı tutarken omuz silkiyor. "Didge'di," diye mırıldanıyor.

"Yalancı." Sırtını bize dönerek iç geçiriyor.

On dakika sonra hiçbir şey değişmedi, Cameron yatağımın alt tarafında sırtı bize dönük bir şekilde horluyor, Bridget yanımda sırtı bana dönük bir şekilde uyuyor ve Joshua da tam arkamda beni gelecek haftaya taşıyor.

Mmm, gerçekten çok iyi hissettiriyor... gerçekten iyi.

"Sana ihtiyacım var, kıymetli kızım," diye fısıldıyor kulağıma, beni kalça kemiğimden tutup ereksiyonunun üzerine yatırırken.

Başımı ona doğru çeviriyorum ve yüzünün yan tarafına gülümsüyorum. "Dur," diye fısıldıyorum elim kirli sakallarını okşarken.

"Yapamam," diye fısıldıyor dili boynumu uzun ve derin darbelerle yalamaya başlarken. Dilinin her darbesi daha derin... daha uzun ve biliyorum ki bunu bilerek yapıyor, üzerime inmesini taklit etmek için. Hareketsiz yatarken gözlerim kapanıyor. Bu yanlış. Ona kızgın olmam gerekiyordu, öyleyse neden vücudum uyarılmayla pompalanmaya başlıyor. Joshua'nın kalçaları kendi kendine hareket ediyor ve onu tutamayacağımı biliyorum... ve istemiyorum.

"Git bir duş al bebeğim, seninle orada buluşuruz," diye fısıldıyorum.

Boynuma doğru gülümsüyor. Parmakları klitorisimin üzerinde gezinirken "Hmm," diye fısıldıyor.

Geri çekiliyorum. Uyuyor olsalar bile Bridget ve Cameron'la aynı odada seks yapmayacağım.

"Duş," diye tekrarlıyorum.

Başını sallayıp yüzümün yan tarafını öpüyor ve diğerlerini uyandırmamak için yavaşça yataktan kalkıyor.

"Acele et," diye fısıldıyor, sonra eğilip arkamdan ısırıyor ve odadan çıkıyor.

Yuvarlanıyorum ve yastığıma gülümsüyorum. On dakika sonra tekrar dalmış olmalıyım çünkü Joshua'nın beni bir havluyla yataktan kaldırıp bir gelin gibi banyoya taşınmasıyla uyanıyorum. Duş hala devam ediyor ve oda buharlı.

Beni banyonun zeminine yatırırken karanlık bir sesle "Uyuyakalmışsın," diye fısıldıyor.

Uykulu bir şekilde gözlerimi ovuşturuyorum. "Hmm," diye inliyorum.

"Bunun bedelini ödeyeceksin," diye sırtıyor geceliğimi başımın üzerinden kaldırırken. Sabun ve diş macunu gibi kokuyor. Banyonun kenarına koyduğu bir havlunun üzerine oturuyor ve bacaklarımı iki yanına çekiyor. Gözlerini bacaklarımın arasına dikeyyor ve eğilip beni derin derin içine çekiyor, gözlerim saygıyla kapanıyor. O kadar ateşli ki. Üç parmağını acımasızca içime sokuyor ve ben o sıkı his karşısında irkiliyorum.

"Sert olmam lazım," diye fısıldıyor karnıma.

Dudaklarım ıslanıyor ve şişiyor. Beni üzerine oturtuyor, kalın aletini yukarı kaldırıyor ve sonra beni kalça kemiğimden sertçe aşağı çekiyor.

"Ahh," diye fısıldıyorum keskin bir sızı beni yakarken.

"Acıdı mı, preshe?" diye fısıldıyor karanlık bir sesle beni izlerken. Gözlerim dudaklarına kayarken endişeyle başımı sallıyorum.

"Sana biraz daha zarar vereceğim bebeğim, acı çekme havasındayım." Beni yukarı çekip üzerine yatırıyor ve bacaklarım kendiliğinden açılmaya başlıyor. "Bacaklarını banyonun kenarına getir, sana çömelme pozisyonunda ihtiyacım var," diye fısıldıyor beni ısırırken göğsüme.

"Josh, çok derin olacak," diye fısıldıyorum yarı korkuyla.

"Mümkün değil, asla çok derin olamam. Yap şunu," diye fısıldıyor. "Vücudun beni böyle içine almak için yaratılmış."

Bacaklarımı yavaşça yukarı kaldırıyorum ve boynuma doğru yoğun bir şekilde nefes alıyor ve omuzlarımı arkadan tutarken gerçekten içime pompalamaya başlıyor.

"Siktir, iyi hissediyorsun!" Gözleri dudaklarımı izliyor.

Başım zevkle geriye düşüyor - bu işte çok iyi.

"İçinde ne kadar derin olduğumu hissediyor musun?" Vücudu benimkini pompalarken nefes nefese iç geçiriyor.

"Evet," diye inliyorum. Tanrım, şimdiden boşalacağım.

"Ben çekilirken içindeki kasların sikimin etrafında nasıl kasıldığını hisset," diye boğuk bir şekilde nefes alıyor. Kadifemsi tahrik edici sesini duyunca gözlerim kapanıyor.

Hızını artırdı ve beni gerçekten ona çarpmaya başladı ... Tanrım, sertliğe ihtiyacı olduğunu söylerken şaka yapıyordu. Bu gördüğüm en sert şeydi.

"Mmm, seni bütün gün becerebilirim, değerli kızım," diye fısıldıyor alnında boncuk boncuk ter oluşmaya başlarken. Vücutlarımızı kaplayan terle birlikte bedenlerimiz kayıyor. Kolları beni yukarı ve aşağı kaldırırken gözlerim vücudunun üst kısmında gördüğüm her kasa kayıyor.

Dizlerim omuzlarına dolanıyor ve boynumu sertçe ısıyor ve işte bu, orgazmı benden koparıırken omzuna doğru çığlık atıyorum ve vücudum ezici güçten öne doğru yalpalıyor. Sonra bunu yeşil ışık olarak görüyor ve bana gerçekten izin veriyor, yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı, o kadar sert ki daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum.

"Josh," diye fısıldadım, "Ben... devam edemem..."

"Kapa çeneni ve sık beni," diye fısıldıyor karanlık bir sesle, beni tekrar sertçe ısıtırken ve etime acımasızca vuruşları içimi sıvılaştırmaya başlıyor. Bir, iki, üç sert pompa ve aceleyle boşalırken öne doğru yalpalıyor ve menisinin sıcaklığının beni içten dışa yaktığını hissediyorum. İkimiz de nefes almak için mücadele ederken başımı omzuna koyuyorum. Saldırganlığı nazikleşip yüzümü yumuşak öpücüklerle yıkamaya başladığında bedenine gülümsüyorum. Bir insan nasıl olur da bir anda seks delisi bir hayvanken bir anda nazik ve şefkatli olabilir? Yorgunluk beni bir kez daha vururken ona doğru eğildim. Vajinam aşırı kullanımdan zonkluyor ve o hala içimde derinlerde. Buhar banyoyu doldurmaya devam ederken sessizce oturuyoruz.

"Sana kızgınım," diye fısıldıyor başımın tepesine.

Geri çekilip yüzüne bakıyorum. "Bana kızgınsın." Kaşlarımı çatıyorum.

Başını sallıyor ve beni kaldırarak rahatça içimden çıkıyor ve beni yere bırakıyor.

"Neden bana o kızdan ve seks kasetinden bahsetmedin?" Kaşlarımı çattım.

Bana ters ters bakıyor ve duşa girmek için yanımdan geçip gidiyor. "Çünkü aşırı tepki vereceğini biliyordum." Sabunluğu pompalıyor ve kendini iki kez yıkamaya başlıyor.

Duşun dışında çırılçıplak duruyorum ve elimi kalçama koyuyorum. Şaka mı yapıyor?

"Aşırı tepki," diye tekrarlıyorum. Hiç inandırıcı değil.

Bana ters ters bakıyor ve meydan okurcasına başını sallıyor. "Ben de öyle dedim, değil mi?" Ona pis bir bakış fırlatıyorum. "Acele et. İçeri girmek istiyorum," diye bağıriyorum.

Kenara çekiliyor ve ben de öfkeyle yanından geçip gidiyorum.

O saçını yıkıyor, ben kendimi yıkamaya başlıyorum ve sonra öfkeyle çıkıp kendini kurulamaya başlıyor.

"Henüz aşırı tepki verdiğimi görmedin, Joshua."

Gözlerini deviriyor ve sahte bir gülümseme takınıyor. Kendini kandırıyor. "Dinle, göt herif," diye çıkıştım. "Benden sır saklayamazsın. Sonuç yok. Senden alabileceğim tüm cezaları aldım."

Bana şeytanın ta kendisi gibi saldırıyor. "Ve seni korumaya çalışırken bana bir pislikmişim gibi davranılmasından bıktım. Bu biz birlikte olmadan önceydi, yani seninle bir ilgisi yok."

"Ne!" Çığlık atıyorum. "Benimle ilgisi yok, şaka mı yapıyorsun? Sen neden bahsediyorsun, seni aptal, her şeyin benimle ilgisi var."

"Bu seninle ya da benimle ilgili değil Natasha," diye bağıyor.

Yüzümü buruşturdum. "Sen neden bahsediyorsun şimdi? Kendini tamamen kaybetmişsin."

"Sence çocuklarımın yirmi yıl sonra beni bir fahişeyle seks yaparken google'da bulmalarını ister miyim?"

Kıpırdamadan duruyorum. Kahretsin, haklı. Eğer bu internete düşerse, tamamen mahvolur.

"Ama tabii ki seninle ilgili Natasha... her şey seninle ilgili!" Havluyu öfkeyle beline sarar ve banyodan çıkar.

Tanrım, tam bir pislik. Duşu kapattım, etrafıma bir havlu sardım ve peşinden sıırılsıklam dışarı fırladım. Onu yatak odamda, giyecek bir şeyler bulmak için gardırobu karıştırırken buluyorum. Cameron ve Bridget onları bıraktığımız pozisyonda yatağında uyuyorlardı.

"Bu da ne demek şimdi?" Çığlık atıyorum.

"Demek ki dün gece yanımda durup benimle birleşmen gerekiyordu ama tabii ki beni suçlayıp gidecektin."

"Neden böyle söylüyorsun?" Çığlık atıyorum. Şaka yapıyor olmalı. Onun sır saklamasının suçunu ben üstlenmiyorum. Ne hıyar ama.

"Çünkü en iyi yaptığınız şey bu!" diye bağıırır.

"İkiniz de çenenizi kapatın," diye iç geçiriyor Cameron.

"Sen kapa çenenini," diye bağıırıyorum Cameron'a cevap olarak. "Odamdan çık, giyinmek istiyorum."

"Tanrım, kötü pornoya ne oldu?" Bridget inliyor. "En azından o sessizdi."

Joshua dolabımın çekmecesinden iç çamaşırlarını alırken ona ters ters bakıyor.

"Kötü oldu, gerçekten kötü oldu!" diye bağıyor.

"Kapa çeneni salak!" Çığlık atıyorum. "Daha kötüsünü görmedin!" Koltuk altlarıma öfkeyle deodorant sıkıyorum.

Bridget yastığı başının üzerine çekerken, "Tanrım, git buradan," diye inliyor.

Joshua donunu ve şortunu yukarı çeker. "Cameron, gidiyoruz. Kalk ayağa."

Cameron hâlâ yatağımın alt kısmında yatıyor ve ön kolunun arkasını yüzüne kapatmış durumda. "Tanrım," diye mırıldanıyor.

"Şimdi, sıkık!" Joshua bağıır. Salona doğru fırlarken kolunun arkasına vurur.

Kulaklarımdan kırmızı buhar fışkırıyor, kendini kandırıyor. Yanlış bir şey yapmadım ve dün gece kulübü terk ettiğim için özür dilemeyeceğim. O bunu hak etti. Hala havlumla onu takip ediyorum. Lavaboda bir bardak su içiyor.

Hışımınla mutfağa girdim. "Kendini kandırıyorsun Joshua Stanton. Dün gece kulüpten ayrıldığım için suçu üstlenmeyeceğim. Benden başka herkesin neler olup bittiğini bilmesinden utandım."

İçkisini bitirirken gözlerini bana diyor. "Bu da ne demek şimdi?"

"Beni en son hastanede Amelie'yi becerirken aptal yerine koyduğunu hatırlıyor musun?" diye bağıyorum.

Elindeki bardağı lavaboya fırlattı ve bardak kırıldı. Tek parmağını bana doğru kaldırdı. "Bir kerelikti, sikişmek yoktu!"

"Aynı şey!" Çığlık atıyorum.

Gözlerini bana dikti. "Aslında haklısın, o zaman da beni terk etmiştin. Şimdi siktir git ve bu işi bitir." Anahtarlarını aldı ve gömleğini giymeden daireden çıktı.

Kalp atışlarımı kulaklarımda hissedebiliyorum, o kadar kızgıyım ki.

Cameron sendeleyerek yatak odasından çıkar. "Kahretsin, kendimi hâlâ sarhoş hissediyorum," diye mırıldanıyor arkasında gülmekte olan Bridget'e. Dönüyor ve onu yanağından öpüyor. "İyi yolculuklar."

Kahretsin, kalbim yerinden çıkacak. Bridget, Abbie ve annem bu gece iki haftalığına gidiyorlar, unuttum. Bugünden şimdiden nefret ediyorum.

Saat yedi ve kızları havaalanına götürmekten yeni döndüm, asansördeyim ve baş ağrım güm güm atıyor. Max yanımda.

Stresli olmamak ve migreni durdurmak için umutsuzca çabalıyorum ama giderek kötüleşiyor. Telefonumu yüzüncü kez kontrol ediyorum. Joshua'dan bütün gün haber alamadım. Bundan sonra ikimiz de geçmişteki hatalar için kin ve kızgınlık besleyerek böyle mi olacağız? Drama üstüne drama. Haklı, dün gece onunla birlikte kalmalı ve birlik olmalıydım ama çok şaşırmıştım. Bu aptal kaltağın ona bunu yapmasını o istememişti ama öte yandan bir ilişkide dürüstlüğe her şeyden çok ihtiyacım olduğunu da anlamış olmalı. Bana söylemeliydi ama o zaman ben kim oluyorum da konuşuyorum? Ben en büyük hilekârım. Ondan sakladığım sır, bir şantaj davasından çok daha kötü. Bu tam bir karmaşa. Ben de onun annesi kadar kötüyüm. Geçmişte onu terk ettiğim için beni cezalandırarak fidye istiyor. Keşke onu sadece onun için terk ettiğimi bilseydi. Asla kendi isteğimle gitmem, benim için hiçbir şey onunla olan ilişkimden daha önemli değil.

"Bütün gece evde mi kalacaksın?" Max soruyor.

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum ve başımı sallıyorum. "Evet," diye fısıldıyorum. Max'e Joshua ile kavga ettiğimi söylemedim ama zaten bildiğini düşünüyorum. Joshua bu sabah ayrıldığında o da buradaydı, öfkeli ve gömleksizdi.

"Başın mı ağrıyor?" diye soruyor nazikçe.

Gözlerim ona kayıyor. "Evet, nereden biliyorsun?"

Sempatik bir şekilde gülümsüyor. "Elleriniz titriyor, bu sadece migreniniz tuttuğunda olur."

Gözlerim yaşlarla dolarken yere bakıyorum ve başımı sallıyorum. Neden korumam beni herkesten daha iyi tanıyor?

"Doktoru aramamı ister misin?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum.

"Ondan haber aldınız mı?"

Yere bakıyorum ve başımı tekrar sallıyorum. "Hayır." Başını sallıyor ve asansörün kapıları açılırken sessiz kalıyor.

Yavaşça daireme giriyorum ve Max gülümsüyor. "Bana ihtiyacın olursa burada olacağım, tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve kapıyı arkamdan hızla kapatıyorum. Şu anda birinin bana iyi davranmasını kaldıracak durumda değilim. Baskı altında çatlayabilirim. Neden kızlarla Hawaii'ye gitmedim ki? Mutfağa yürüyorum ve hemen ecza dolabına gidiyorum. Beni bayıltacak ve düşünmemi engelleyecek bir şeye ihtiyacım var. Bugün bu lanet baş ağrısıyla uğraşamam. I

Sonunda biraz Mercindol bulup üç tane aldım ve midemi doldurmak için büyük bir bardak süt içtim.

Duş alıp giyiniyorum ve bir battaniyenin altında salona sürünüyorum.

Saçlarımın alnımdan geriye doğru çekildiğini ve battaniyemin üzerimde yeniden düzenlendiğini hissederek uyanıyorum.

"Sorun nedir?" Joshua sorar.

"Yok bir şey, sadece başım ağrıyor. İyiyim," diye fısıldıyorum battaniyeyi savunmacı bir tavırla çeneme kadar çekerken.

Üzerimde duruyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. "İyi görünmüyorsun, bok gibi görünüyorsun" diye mırıldanıyor.

Ona bakıyorum ve sırtıyorum. "Daha kötü görünüyorsun ama iltifat için teşekkürler."

Yanımdaki koltuğa uzanıyor ve ayaklarını sehpanın üzerine atıyor. On dakika boyunca yanımda oturuyor ve ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyorum. Sonunda bu beni daha iyi bir hale getiriyor ve artık çenemi kapalı tutamıyorum.

"Buraya beni görmezden gelmek için mi geldin Joshua?" diye soruyorum. Tırnağını ısırtıyor ve başını sallıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve battaniyemi tekrar yüzüme çekiyorum. "Her neyse," diye mırıldanıyorum.

Bir yarım saat daha yanımda öfkeyle oturuyor ve başım patlayacakmış gibi hissediyorum. "Ne oldu Joshua? Madem öfkeliyin neden buraya geldin?"

Telaşla ayağa fırlıyor. "Sana kızgın değilim," diye bağıyor ve yankılanan sestten gözlerim kapanıyor.

Kaşlarımı çattım. "Sen kime kızgınsın?"

Cevap veriyorum. "Çoğunlukla kendime."

Yine kaşlarımı çattım. "Neden?" Başımdaki ağrı o kadar şiddetleniyor ki gözlerim yaşıyor ve zonklamaya başlıyor. Artık bu konuşmayı kaldıramam.

"Çünkü senden uzak kalamıyorum!" diye bağıyor. Doğruluyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"Her lanet olası gün saat üçte seni görene kadar saatleri sayarak saatimi izlemeye başlıyorum ve bu beni hasta ediyor."

Başım gerçekten çarpmaya başlarken gözlerim yaşlarla doluyor. "Beni özlemek seni hasta mı ediyor?" Mahcup bir şekilde soruyorum.

"Seni özlememeliyim. Senden nefret etmeliyim, senin hakkında böyle hissetmemeliyim!"

Başımdaki ağrı dayanılamayacak kadar artıyor. "Ama seni seviyorum," diye fısıldıyorum aptal gözyaşlarım yanaklarıma yuvarlanırken.

"Natasha!" diye bağırıyor. "Beni hiç dinliyor musun?"

Başım zonkluyor ve gözyaşlarım dökülüyor. Şu anda onunla uğraşacak gücüm yok. Yavaşça ayağa kalkıyorum. "Joshua, ben iyi değilim. Bu gece seninle tartışamam. Yatağa gitmem gerek," diye fısıldıyorum gergin bir sesle.

Yüzü düşerken kaşlarını çatıyor. "İyi misin?"

Başımı salladım. "Hayır, değilim. Korkunç bir baş ağrım var. Bunu yarın konuşabilir miyiz? Biraz sakinliğe ihtiyacım var Josh, lütfen bana biraz sakinleştirici ver."

BÖLÜM 26

Bir bardak kırılma sesiyle uyandım. Aceleyle doğruldum ve lambayı yaktım. Natasha yatakta değildi ve hemen ayağa fırlayıp salona koştum.

"Natasha," diye sesleniyorum panik içinde.

"Buradayım bebeğim, iyiyim" diye sesleniyor banyodan. Tanrı'ya şükür rahatladım. Banyoya gidiyorum ve onun hiç de iyi olmadığını görüyorum. Yerde dizlerinin üzerine çökmüş kusuyor ve kendini tutmaya çalışırken elleri şiddetli bir şekilde titriyor.

Onun yanında dizlerimin üzerine çöküyorum. "Sorun nedir?" Saçlarını terli alnından geriye doğru tararken soruyorum.

"Migren," diye fısıldıyor. "Bana telefonumu getirebilir misin lütfen?"

Başımı salladım ve odadan çıktım. Migren hakkında hiçbir şey bilmiyorum. "Nerede o?" Yatak odasından panik içinde sesleniyorum.

"Dolapta, el çantamın içinde," diye yanıtlıyor.

Koşarak gardıroba giriyorum ve gözlerim küçük alanda gezinirken ışığı yakıyorum. Pazartesi günü ona yeni bir gardırop alacağım. Bu çok saçma. Kahretsin, bir raftan sarkan on kadar el çantası var. "Hangisi?" Sesleniyorum ama cevap vermiyor. "Natasha, hangi çanta?" Yine cevap vermiyor ve onu tekrar kusarken bulmak için banyoya koşuyorum.

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordum.

Şiddetli bir şekilde kusmaya devam ediyor ve ben de sinirli bir şekilde ellerimi saçlarımda gezdiriyorum.

"Max," diye fısıldıyor.

Yüzümü buruşturdum.

"Ha?" "Ring Max," diye inliyor.

Tekrar kustuğunda gözlerim açılıyor, her an ölebilir. Yatak odasına koşuyorum ve yatağın başucundan telefonumu alıp Max'in numarasını çeviriyorum.

"Merhaba," diye cevap veriyor.

"Max buraya gel, Natasha'nın migreni var ve ne yapacağımı bilmiyorum."

"Doktorunu arayacağım," diye sakince cevap verir. "Numarası sende var mı?" Tersliyorum.

"Evet, bu çok sık oluyor."

Gözlerim dehşetle açılıyor, çok fazla... bu ne anlama geliyor? "Tamam." Telefonu kapattım.

Banyoya koştuğumda Natasha'yı başını tutmuş ağlarken ve elleri şiddetle titrerken buldum. Ne haltlar dönüyor burada? Onun yanında yere düşüyorum ve yerdeki kırık bir cam parçası elimi kesiyor. "Kahretsin," diye bağırdım.

"Bir bardak kırdım. Özür dilerim," diye fısıldıyor.

"Tash, beni korkutuyorsun. Neler oluyor?" Onu kucağıma çekiyorum ve ağlarken başını tutuyorum.

Korkumu hissetmiş gibi sakinleştirici bir sesle, "Doktor birazdan burada olur," diye hıçkırıyor. Ya anevrizma geçiriyorsa?

"Sorun yok, ben iyiyim," diye fısıldıyor beni teselli ederken. "Ben iyiyim bebeğim, git ve kapıyı aç."

Başımı sallayıp onu yanımda yere yatırıyorum ve kapının kilidini açıyorum. Max dışarıda bekliyor.

"Nerede o?" diye soruyor.

Koridorda ona doğru koşarken "Banyoda," diye cevap veriyorum.

Max mutfığa gider ve dolaptan büyük bir tabak alır ve banyoya girmeden önce yatak odasına gider ve koyar.

"Üzerine bir şeyler giymelisin." Başını sallıyor.

Kendime baktım. Kahretsin, çıplağım, farkına bile varmamışım. Başımı sallayıp yatak odasına gidiyorum ve üzerime bir şeyler giyiyorum. Max elinde Natasha'yla odaya giriyor ve onu yatağa yatırıyor.

"Sorun yok tatlım, doktor birazdan burada olacak ve sana sakinleştirici verecek ve her şey yoluna girecek," diyor onu yatırırken nazikçe.

Başını sallıyor ve ben şok içinde olduğum yerde öylece kalakalıyorum. Max'in sakin tepkisinden anladığım kadarıyla bu çok sık oluyor. Neden benim bundan haberim yok?

Bir gardiyan, arkasında bir doktorla birlikte daireye giriyor. "Buraya," diye bağıriyorum.

Orta yaşlı kadın gülümsüyor ve hemen çantasını açıp Natasha'yı kontrol etmeye başlıyor ve ben yatağın ucunda hareketsiz duruyorum.

Doktor tansiyonunu ölçerken, "Bunlardan birini almalı uzun zaman oldu," diye mırıldanıyor.

"Evet, beş hafta," diye yanıtlıyor Max.

Max'e gözlerimi kısıyorum. "Bu ne sıklıkla oluyor?" I

Sor.

Omuz silkiyor. "Stresli olduğunda."

Suçluluk duygusu midemi dolduruyor - bu benim hatam.

Max'in gözleri bana meydan okuyor

Bir şey söylemek için sabırsızlanıyorum ve midemde öfkenin yükseldiğini hissediyorum. "Gidebilirsin

Max," diyorum ona açıkça.

Gözleri Natasha'ya kayarken dudaklarını yuvarlıyor. "Dışarı çıkman gerekiyorsa ben onunla kalırım," diye yanıtlıyor.

"Buna gerek kalmayacak. Ben kalacağım ve ona bakacağım. Teşekkür ederim." Kızım hakkında benden daha çok şey bildiği için kızgınlığımı gizleyemiyorum.

Başını sallıyor ve odadan çıkar.

Odanın köşesindeki sandalyeye oturuyorum ve doktorun onu kontrol etmesini sessizce izliyorum.

"Natasha canım, şimdi sana sakinleştirici vereceğim. Sana bakması için birini çağırmamı ister misin?"

Ayağa kalkıyorum. "Ona bakmak için kalacağım."

Natasha zayıfça gülümserken titreyen elini uzatıyor ve ben de elimi tutuyorum. Doktor etkileşimimize gülümsüyor.

"Bu ona verdiğim bir yatıştırıcı ve yaklaşık on sekiz saat baygın kalacak."

Dinlerken kaşlarımı çattım. "Sorun değil, bunu daha önce de birçok kez yaşadım. Migreni durdurabilmemizin tek yolu bu. Bu

oldukça yaygındır."

Başımı sallıyorum ve doktorun ona iğne yapmasını izliyorum.

"İşte kartım, bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın" diyor doktor ve sonra bizi yalnız bırakıyor.

"Elin iyi mi?" Natasha fısıldar.

Boğazımda bir yumru oluşuyor, burada yarı ölüyor ve elimdeki bir çentik için endişeleniyor.

"Evet tatlım, iyiyim." Yanına uzandım ve yanağımı onunkine koydum.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Seni üzmem istememiştim."

"Aptal olma, bu senin hatan değil. Burada benimle kalmak zorunda olduğun için üzgünüm," diye fısıldıyor.

Eğildim ve alınından öptüm.

"Josh, tuvalete gitmem gerek."

Başımı sallıyorum, kalkmasına yardım ediyorum ve onu banyoya götürüyorum ve o giderken sessizce bekliyorum.

"Başın iyi mi?" Saçlarını geriye doğru tararken sordum.

"Ben iyiyim, beni bilirsin, tam bir drama kraliçesi. Hiçbir şey yarım kalmaz," diye gülümsüyor ve ben de kendimi onun gülümsemesine karşılık verirken buluyorum. Bu kadını gerçekten seviyorum.

"Hadi, yatağa dön." Koridora çıkmasına yardım ediyorum, kıyafetlerini değiştiriyor ve yavaşça yatağa atlıyor. Saat sabah 4.45'i gösteriyordu. Yanına uzanıyorum ve o bilincini kaybederken ona sıkı sıkı sarılıyorum.

Saat öğlen 12, Tash yatakta yanımda bir melek gibi uyuyor ve ben de bilgisayarımda migren ve tedavisini araştırıyorum. Görünüşe göre babası öldükten sonra birkaç haftada bir migreni oluyormuş. Max'e göre bu kadar kötü değilmiş. Bu kadar kötü olduğu tek zaman, ayrıldıktan sonra ona geldiğim ve beni geri çevirdiği zamandı. O dört gün sürmüştü ve iki kez üst üste sakinleştirici vermişlerdi. O zaman benim de sakinleştiriciye ihtiyacım vardı. Gözlerim yanımda yatan güzel kadına kayıyor. Keşke bu boku atlatabilsem ve geçmişini unutabilsem. Ama yapamıyorum... Deniyorum. Ona çok aşığım ve bu kafamı karıştırıyor, onunla yaşamaktan korkuyorum, onsuz yaşamaktan dehşete düşüyorum. Onun üzerimdeki etkisine dayanamıyorum.

Ben. Yuvarlanıyor ve pijamalarının hafifçe kirlendiğini fark ediyorum, o da ne? Gözlerim açıldı. Kahretsin, regl olmuş. Gözlerim panikle odanın içinde geziniyor. Bu bok hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bekle, daha erken, bir hafta daha var, belki de kanaması vardır.

Telefonumu almak için salona koşuyorum ve Cameron'ı arıyorum.

"Hey," diye cevap veriyor.

"Cameron, hemen buraya gelmen gerekiyor. Natasha'nın bilinci kapalı ve kanaması var."

"Ne oluyor lan?" diye tersliyor.

"Hayır, öyle değil. Yani migreni var ve doktor onu bayılttı, ben de ona bakıyorum ve şimdi kanaması var."

"Nereden?" diye tekrar sorar.

Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Nereden olduğunu biliyorsun." "Nereden mi?"

"Kızların kanının aktığı yer."

"Tanrım," diye inliyor. "Adet görüyor, Stan, bu hepsi."

"Ne yapacağım ben?" Çığlık atıyorum.

"Banyosunda bazı şeyler olacaktır. Bütün kızlar yapar, sadece paketin üzerindeki talimatları izleyin."

Banyoya doğru yürüyüp dolapları ve çekmeceleri karıştırmaya başladığımda gözlerim açılıyor.

"Neye benziyor?" Cameron'a sordum. "Ne neye benziyor?" diye tersliyor.

"Bu kız her ne boksa!"

Telefonda gülüyor. "Sen tam bir aptalsın. Gelip onu halletmemi ister misin?"

Gözlerim dehşet içinde açılıyor. "Hayır, istemiyorum. Kız arkadaşıma gayet iyi bakabilirim, teşekkürler." Ona elini bile sürmüyor.

"Her neyse." İç geçiriyor. "Yardıma ihtiyacın olursa beni ara."

Kapatıyor

Yukarı.

Dolapları karıştırdım ve bir tane ped buldum, paket yoktu. Oh, bu harika.

Pedin olduğu dolaba geri dönüyorum ve daha fazla şey aramaya başlıyorum. Eminim bir yerlerde daha fazla paketi vardır. El çantasına bakıyorum ve birkaç tampon buluyorum. Bakmak için bir tanesini kaldırıyorum ve gözlerimi kısıyorum... hmm. Bu çok garip.

Tash'i temizledikten sonra, daha fazla paket aramaya başlamak için gardıroba geri dönüyorum. Kaç taneye ihtiyacım olacak? Neden daha düzenli değil? Bu çok tipik bir Natasha. Gardırobunun en altında üst üste yığılmış birkaç ayakkabı kutusu buluyorum ve en üsttekini açıyorum. Kaşlarımı çattım. İçi kitap dolu. Küçük deri ciltli kitaplar. Bir tanesini açıyorum. Bir günlük. Diğer kutuları da karıştırıyorum, hepsi günlük ve hepsini saklamış. On iki, burada on iki günlük var. Bulduklarım karşısında gözlerim açılıyor ama şu anda daha acil sorunlarım var... mesela daha fazla pedi nereden bulabilirim? Dükkanına kendim gitmem gerekecek. Elemanlarımı göndermemi istemez. Bu malzemeleri nereden alıyorsun ki? Telefonumu çıkarıp Cameron'ı tekrar arıyorum.

"Hey," diye cevap veriyor.

"Bunları nereden bulabilirim?" Aceleyle sordum. "Ha, ne eşyası?"

"Kızların eşyaları seni aptal, ne demek istediğimi sanıyorsun?" Gülüyor. "Eczane, sık kafalı."

Başımı salladım. "Hmm, mantıklı. Doğru." Telefonu kapattım ve Max'i aradım. "Max, on dakikalığına dışarı çıkmam gerekiyor. Gelebilir misin?"

Salonda oturup benim için Tash'i izler misin?"

"Evet, tabii, hemen geliyorum."

On beş dakika sonra bir eczanedeyim, koridorlarda bir aşağı bir yukarı yürüyüp ilgili bölümü arıyorum. Korumalarım ön tarafta talimatımı bekliyorlar. Sonunda aradığım şeyi buluyorum ve gözlerim raflarda geziniyor, hmm. Kaç numara? Geniş tampon yelpazesine bakarken kaşlarımı çatıyorum ve çenemi ovuşturuyorum: mini, normal, süper... mini... mini olabilir... kesinlikle süper değil. Bir sepet ve on paket mini tampon alıyorum. Şimdi de pedler. Gözlerim paketlerin üzerinde geziniyor, kanatlar ... kanatlar ... bu da ne böyle? Gece vakti, gece ile gündüz arasında ne fark var? Kaşlarımı çatıyorum ve hayal kırıklığı içinde başımı ovuşturuyorum. Annelik, kadınların hamile kalmadığını sanıyordum.

hamile kaldıklarında regl olurlar. Cidden okulda cinsel eğitim derslerini dinlemeliydim. Sonunda her paketten bir tane alıp ellerim ve sepetim dolu bir şekilde kasaya gidiyorum.

Tezgâhta iki genç kız var ve ben alışveriş sepetimi boşaltırken gözleri birbirlerine kayıyor. Bu utanç verici.

Kasadaki kız gülümsüyor. "Kaç tane kız arkadaşın var?"

Utanç içinde gülümsedim. "Sadece bir tane."

İkisi de bana genişçe gülümsüyor ve ben rahatsız bir şekilde kıvranıyorum. "Aşırılık mı?" Sırıtiyorum.

"Biraz," diyor kızlardan biri. Ben de gülümsüyorum ve alnımı ovuyorum.

"192.00 dolar, teşekkürler." Kasiyer kız gülümsüyor.

Kahretsin, bu şeyler çok pahalı. Sinirli bir şekilde başımı sallıyorum, ödemeyi yapıyorum ve beş poşet malzemeye arabaya geri dönüyorum. Kasadaki piliçler bile artık üzerime bir şeyler sürüyor, sırada ne var?

Daireye girdiğimde Max'i salonda otururken buluyorum ve onun yanından geçip çantaları yatak odasına taşıyorum, Tash hala uyuyor. Eğilip onu alnından usulca öpüyorum ve salona dönüyorum.

"Teşekkür ederim," diye başımı sallıyorum Max'e. "Hiç uyandı mı?" Başını sallıyor. "Hayır."

Mutfağa girdim ve sürahiyi açtım. Şu anda iyi bir kahve için adam öldürebilirim.

"Seninle konuşabilir miyim?" Max sorar.

Ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Ne oldu?"

"Sadece Natasha'nın Los Angeles'tan ayrılmasına neden yardım ettiğimi açıklamak istedim." Ona donuk donuk bakıyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum.

"Los Angeles'ta yalnız kalmasına izin veremezdim, hiç parası yoktu ve çok savunmasızdı. Babası öldüğünden beri onun tam bir cehennemden geçtiğini görmüştüm."

Midemde öfke patlıyor. "Peki benim ne yaşadığımı sanıyorsun? Aşırı dozda uyuşturucu yüzünden hastanedeydim."

"Amelie ile yattın ve o perişan oldu," diye yanıtlıyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Ne olduğunu biliyorum," diye bağıriyorum. "Gidebilirsin," diye çıkışıyorum. "Sana kendimi açıklamayacağım. Natasha ve benim aramda neler olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, bu yüzden saçmalamayı kes!"

Ayağa kalkıyor. "Beni kovacak mısın?"

"Eğer Natasha olmasaydı, bundan çok daha önce kışına tekme yemiş olurdun ve bunu sen de biliyorsun."

"Aramızda düşmanlık olmasını istemiyorum. Natasha'yı korumaya devam etmek istiyorum ve iyi geçinmemizi istiyorum" diye yanıtlıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve öfkeli gözlerim onunkilerle buluşurken ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Şu anda endişelendiğim tek şey Natasha'nın uyanması. Onun o psikopat Coby Allender'dan korunmasını istiyorum ve eğer işini yapar ve onu güvende tutarsan gayet iyi geçiniriz. Bunun dışında seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Yavaşça ayağa kalkıyor.

"Sadakat kazanılır Max," diye çıkışıyorum. Başını sallıyor ve başını eğiyor.

"Natasha'ya sadık kalmanı takdir ediyorum ama bu konuyu kapatalım," diyorum kesin bir dille.

Başını sallar ve sessizce daireyi terk eder.

Tash'i kontrol etmek için geri döndüm. Battaniyeleri yüzüne kadar çekmiş, sırtüstü yatıyordu. Gülümsedim, çok mükemmeldi. Yavaşça yanına uzandım ve yanağından öptüm.

"İyi misin, presh?" Fısıldıyorum.

Cevap yok.

Saat dört oldu. Günün büyük bölümünde boxer şortumla Tash'in yanına uzanmış televizyon izliyordum. Gözlerim sürekli ona kayıyor... onun üzerinde. Beyninde tümör olmasından endişeleniyorum. Bu migren olayı sağlıklı bir kadın için normal değil. Bütün gün onun kadınsı ihtiyaçlarıyla ilgileniyorum ve bu eylemin samimiyeti içimi dışıma çıkarıyor. Ona karşı bu seviyede bir bağlılık arzuluyorum. Gardırobun ışığının açık olduğunu fark ediyorum ve kapatmak için ayağa kalkıyorum. Gözlerim gardırobun altındaki ayakkabı kutularına, onun günlüklerine kayıyor. Gidip kutuları alıyorum ve geri dönüp yatağa uzanıyorum. İlkini açıyorum:

2002'de on üç yaşındaydı. Birkaç sayfa okudum ve gülümsedim, çok sevimli ve çocuksu.

Sonraki birkaç kitaba göz gezdirdim. Çok içtendiler. Okuldan cezalı olmaya kadar her şeyden bahsediyor. İnek olduğunu düşünüyor ve çok zeki olmaktan şikayet ediyor. Genişçe gülümsüyorum. Kutuyu tekrar karıştırıyorum ve aradığım kitabı buluyorum: 2006. Açmadan önce duraksıyorum, bunu yapmalı mıyım? Kafasının içinde ne olduğunu bilmek istiyor muyum? Kapatıp kutuya geri koyuyorum. Hayır... Yapmayacağım. Kalkıp kendime bir protein shake hazırlıyorum ve düşünürken mutfak tezgahına oturuyorum. Belki de sadece ilkini okurum, onunla ilk seviştığımız yeri. Yenilenmiş bir güçle yatak odasına dönüyorum ve günlüğü açıyorum. Aradığım tarihe gelene kadar göz gezdiriyorum.

28/12/2006

Sevgili Günlük

Bugün bütün gün yüzdük. Bridget'i özliyorum. Günü Joshua ile geçirdim ve güneşten yandım. Joshua bana sörf yapmayı öğretmeye çalışıyor. Gerçekten öğrenmek istemiyorum ama bu onunla vakit geçirebileceğim anlamına geliyor. O beni mutlu, beni güldürüyor.

Gülümsüyorum, o günü hatırlıyorum.

31/12/2006

Sevgili Günlük

Günü yine Joshua ile geçirdim. Bende bir sorun var. Onun hakkında kötü düşüncelerim var. Ben burada şezlongumda oturuyorum, o da karşımda kamp ateşinin etrafında oturuyor. Sıcak çikolata içiyor. Sandalyemi onun yanına çekmek istiyorum. Düşünmeden duramıyorum.

Sanırım ondan hoşlanıyorum. Karnımda kelekler uçuşuyor. Bugün yeni yıl arifesi ve tek istediğim saat 12'de beni öpmesi. Bana bakıp duruyor ve hayal mi görüyorum bilmiyorum. Sanırım deliriyorum. O benim kuzenim.

Gülümsüyorum ve sayfayı çeviriyorum.

2/1/2006

Joshua bütün gün benimle konuşmadı. Sanırım ondan hoşlandığımı biliyor. Tanrım, tam bir aptalım. Eve gitmek istiyorum, utanıyorum. Bridget'i özledim.

O ne yapacağını bilirdi.

O günü hatırlıyorum, kafam karıştı ve bilerek mesafemi korudum. Sayfayı çevirdim.

3/1/2006

Aman Tanrım, büyük haber. Joshua'ya plajda suyun içindeyken benimle neden konuşmadığını sordum ve o da bana beni öpmek istediğini ve aklından kötü şeyler geçtiğini söyledi. Elimde değildi. Gülümsedim ve o da bana su sıçrattı ve sonra beni boğmaya çalıştı.

Kendi kendime sırtıyorum - gerçekten onu boğmaya mı çalıştım?

4/1/2006

Bugün plajda güneşleniyordum ve Joshua yanımda uzanıyordu. Bana dün neden gülümsediğimi sordu ve ben ne diyeceğimi bilemedim. Yalan söylemeliydim ama yapamadım. Ona benim de kötü düşüncelerim olduğunu söyledim. Güneşlenirken elimi tuttu. Bugünü sevdim.

Genişçe gülümsüyorum. Tüm bunları hatırlıyorum. Benim için de tamamen aynıydı.

5/1/2006

Bugün hayatımın en güzel günüydü. Joshua ve ben günü sörf yaparak geçirdik ve bu gece Cameron ile mutfakta bulaşık yıkarken Joshua bana farklı bir şekilde bakmaya devam etti. Son birkaç gündür, gözleri gözlerimden aşağı indiğinde boynunu kırmaya başladı.

Vücut. Çok ateşli. Bu ne anlama geliyor? Cameron geri döndü Joshua yüzümü tuttu ve başparmağını dudaklarıma sürttü. Beni öptü, sadece nazıkçe. Bana tadımın nasıl olduğunu bilmek istediğini ve buna engel olamayacağını söyledi. Onu tuttum ve düzgünce öptüm. Dil öpücüğü gibi... öpücük. Geri çekildi ve bana yatağa gitmemi söyledi. Çünkü bunu yapmaması gerekiyordu. Gittiğimde onu düşündüğümü söyledim.

Yatağa. Gözlerini kapattı ve bana durmamı söyledi ama sonra beni tekrar öptü. Şimdiye kadarki en iyi öpücüktü. O çok güzel.

6/1/2006

Joshua bu sabah beni uyandırmaya geldi, çadırıma girdi ve bütün gece beni düşündüğünü ve uyumadığını söyledi. Elimde değildi, onu yanıma yatırdım ve bir saatten fazla öpüştük. Hiç bu kadar... mutlu hissetmemiştim. Beni özel hissettiriyor.

Gözlerim yanımda yatan mükemmel kadına kayıyor ve elimi bacağına koyuyorum. "Çünkü sen özelsin değerli kızım," diye fısıldıyorum eğilip onu tekrar öperken ve kokusunu içime çekerken.

6/1/2006

Kötü davranıyorum, elimde değil. Joshua'ya bu gece herkes yattıktan sonra bana gelmesini söyledim. Hayır dedi. Ben bir aptalım. Kendimi ona zorluyorum. Yarın kendimi utandırmayacağım. Beni öldürse bile Joshua'dan uzak duracağım.

**Yüzüm düştü, böyle mi hissediyordu... çünkü ben de böyle hissediyordum.
hissettim.**

7/1/2006

Joshua dün gece bana geldi. Uyandığımda yatakta yanımdaydı. Mükemmeldi ve ... sertleşmişti. Bütün gece seviştik. Hiç böyle hissetmemiştim. Kıyafetlerim üzerimde kaldı ama ben onları çıkarmak istedim. Keşke daha deneyimli olsaydım da onu nasıl memnun edeceğimi bilseydim.

Son satırı okurken kaşlarımı çattım, şaka mı yapıyordu? O benim tüm hayallerimin gerçeğe dönüşmüş haliydi, ateşli, zeki, güzel... masum. Beni memnun etmediğini nasıl düşünebilirdi ki? Kitabı kenara koydum ve yanına uzandım. Bunu okumamalıydım ama kendime engel olamıyorum. Üzerine eğildim ve onu dudaklarından nazikçe öptüm.

**"Presh... uyan bebeğim. İyi olup olmadığını görmek istiyorum."
Cevap yok. Kitabı tekrar elime aldım ve okumaya devam ettim.**

10/1/2006

Onu seviyorum.

Onu seviyorum ve ona sahip olamıyorum. Bütün gün gülüyoruz ve bütün gece sevişiyoruz. O mükemmel, her rüyamda.

Yüzüm düştü.

14/1/2006

Aramızdaki şeyler fiziksel bir hal aldı. Dün gece ikimiz de birlikte tamamen çıplak. Joshua bana karşı çok sabırlı ve nazik... Bana nasıl orgazm olacağımı öğretiyor. Onu çok seviyorum, hayatımda ona ihtiyacım var.

16/1/2006

Beni yıprattı.

Elimde değildi. Joshua bütün hafta boyunca benimle yatmaya çalıştı ve ben onu istemedim. Utanıyorum. Bu gece kontrolü ele aldı ve beni dinlemedi. AMAN TANRIM. O INANILMAZ. Onu ağzıma da aldım ama ağzıma boşalmadı. Tadı mükemmeldi. Seksin bu kadar güzel olacağını hiç düşünmemiştim.

Genişçe gülümsüyorum, her şeyi tam olarak böyle hatırlıyorum. Ağzına boşalmazdım çünkü ilk kafa işinin travmatik olmasını istemiyordum. Bu düşünceyi fark ettiğimde yüzüm düştü. Onu o zaman bile sevmiştim.

18/1/2006

Joshua olmasını istiyorum. Bekaretimi ona vermek istiyorum, böylece onu sevdiğimi her zaman bilecek. Ona nasıl soracağımı bilmiyorum, kuzeniyle yatmak istemeyebilir. NEDEN AKRABAYIZ?

Acı içinde gözlerimi kapatıyorum, neden akrabayız?

19/1/2006

*Joshua ve ben dün gece seviştik. Çok güzeldi ve çok acıtiyordu. I
Artık bakire değilim. Ona onu sevdiğimi söyledim ama o karşılık vermedi...
Bu beni incitti.*

Kitabı yere bıraktım ve iki elimle yüzümü ovuşturdum. Onu incittiğimi biliyordum. Bana nasıl sıkı sıkı sarıldığını hâlâ hatırlayabiliyorum. Tanrım, neden bu boku okuyorum ki? Kafamı karıştırıyor. Bana hep beni sevdiğini söylüyor ama ben hiç karşılık vermiyorum. Neyim var benim böyle?

23/1/2006

Joshua ve ben birbirimize doyamıyoruz. Her gün gizlice kaçıyoruz. fırsat buldukça. Duramıyoruz, ona asla doyamayacağım. Şimdi gecede en az dört kez sevişiyoruz, artık acıtmıyor... iyi hissettiriyor... inanılmaz. Onun dokunuşuna, aşkına bağımlıyım. Birlikte sadece iki haftamız daha var. Joshua bana daha önce hiç aşık olmadığını ama beni sevdiğini düşündüğünü söyledi. Umarım seviyordur!

Gülümsüyorum ve okumaya devam ediyorum

23/1/2006

*Joshua beni güldürüyor. Kimse ne hakkında konuştuğumuzu anlamadığında birbirimizin şakalarını anlıyoruz. Seks olmasa bile o benim
Mükemmel bir adam, uzun boylu, atletik, zeki. İzlemediğimi düşündüğünde bana bu şekilde bakıyor ve boynunu kırıyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey... Bu onun sertleştiği anlamına geliyor. Benim için hazır, yeni favori şeyim onun üzerine çıkmak. Onun parçalanmasını izlemeye bayılıyorum... çok ateşli.*

Boxer şortumun içindeki ereksiyonu yeniden düzenledim. O zamanlar bile bana oral seks yapmayı sevdiğini okumak beni çok tahrik etti. Eskiden bunu ne kadar sevdiğini hatırlayabiliyorum... beynime kazınmış. Gözlerim onun yatağa yayılmış yarı çıplak vücuduna kayıyor. Ohh, uyandığında bunun üstesinden geleceksin bebeğim. Sert, sert ihtiyacım var. İhtiyacımı durdurmak için kendimi okşuyorum.

Eğilip karnını hafifçe öpüyorum ve sikim daha da sertleşiyor. Tanrım, onu istiyorum.

Ön kapının açıldığını duyuyorum. "Hey, benim," diye sesleniyor Cameron salondan.

Sinirle zıplıyorum ve günlükleri kutuya geri koyup yatağın altına atıyorum. Eğilip kalçasını öpüyorum ve ereksiyonumu gizlemek için hemen etrafıma bir havlu sarıyorum. Onu görmek için dışarı çıkıyorum.

"Hâlâ dışarıda mı?" Cameron bana bir kahve uzatırken soruyor. "Teşekkürler." Aldım ve başımı salladım.

"Bu ereksiyon da neyin nesi?" diye sırtıyor.

Havlunun üzerinden bariz ereksiyona bakıyorum ve omuz silkiyorum.

"Bilinci yerinde değil," diyor Cameron kesin bir ifadeyle.

Sırtıyorum ve kahvemi yudumlarken başımı sallıyorum.

"Biliyorum." Gözlerim buluşuyor onun.

Başını sallıyor ve gözlerini deviriyor.

Natasha'nın yatak odasına giden koridor. Cebinden bir stetoskop çıkarırken kapıda duruyor. Hızla yanından geçip battaniyeleri Natasha'nın üzerine çekiyorum. Hava kararmaya başlamıştı, ben de yan lambayı yaktım.

Bana sırtıyor. "Doktor olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet, biliyorum. Senin bir seks manyağı olduğunu da biliyorum." Gözlerini deviriyor.

Gülümsüyorum ve kahvemi alıp yavaşça yanına otururken eğilip Tash'i yüzünün yan tarafından tekrar öpüyorum.

Kızın elini tutuyor ve nabzını ölçmeye başlıyor. "Ne zaman uyanacak?" diye sordum.

Omuz silkiyor. "Sakinleştirildikten sonra on iki ila on altı saat arasında."

"Sence beyinde tümör var mı?" diye sordum.

Gözleri kızın yüzünde kalırken gülümsüyor.

"Hayır." "Sence beyin kanseri mi?"

Tekrar başını sallıyor. "Hayır." Gözlerini bana diyor.

Gömleğini yukarı çekip göğsünü dinlerken onu sessizce izliyorum.

"Regl dönemi nasıl gidiyor?" Gülümsüyor.

Kahvemden bir yudum alırken "Peki," diye çıkışıyorum. Genişçe gülümsüyor.

"Ne?"

"Stan'in bu yerli versiyonu çok eğlenceli."

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Çok komik."

Yan masadan kahvesini alır ve yatağın ucuna oturur.

"Ne oldu? Neden migreni tuttu?"

I Omuz silk. "Muhtemelen Çünkü I am
bir salak kim onu strese sokuyor." İç

çekiyorum.

"Ona güvenmediğini söyledin mi?"

Başımı salladım. "Hayır."

"Tartıştınız mı?" diye soruyor.

"Hayır, o sakindi ve ben tartıştım. Söyle bana Cam, sence Natasha beni seviyor mu?" İç çektim.

Gülümsüyor. "Umarım

öyledir." Yüzüm

düşüyor.

"Tabii ki var, aptal." Kaşlarını çatıyor. "Bunu neden söyledin ki?"

Omuz silkiyorum ve kahvemden bir yudum alıyorum. "Beni terk edip duruyor."

Başını sallar. "Josh... onun da kendine göre sebepleri vardı. Seninle hiç oynamadı. Hatta başka biriyle bile yatmadı." Kaşlarını çatıyor.

Hayal kırıklığı içinde ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. "Neden endişeleniyorsun?" diye iç geçiriyor.

"Beni tekrar terk edeceğini ve bununla başa çıkamayacağımı" diye mırıldanıyorum.

"Josh. Aş artık bunu. Gezegendeki her erkek bir gün birileriyle yatar. Neden devam ediyorsun?" diye fısıldıyor öfkeyle.

Gözlerim Tash'e kayarken omuz silkiyorum.

"Ona drama kraliçesi diyorsun. Bence sen drama kraliçesi oluyorsun. Tabii ki geçen gece kızdı ve gitti. Bir striptizciyle filme alındın. Bu kadar aptal olduğun için ben de sana kızgınım" diye çıkışıyor.

Elini tutuyorum ve arkasından öpüyorum. "Ona hâlâ aşığım," diye fısıldıyorum gözlerim onun güzel yüzünde gezinirken.

Cameron gözlerini devirir. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

ADRIAN

Duşun akma sesiyle uyanıyorum ve dönüp tavana bakarken gülümsüyorum. Çok uzun zamandır kendimi bu kadar mutlu hissetmemiştim. Geçen ay boyunca her geceyi Nicholas'la geçirdikten sonra nihayet hafta sonu yakınlaştık. Bugün Pazartesi sabahı ve Cuma gününden beri yanımdan ayrılmadı. Memnuniyet hem duygusal hem de fiziksel olarak damarlarımda dolaşıyor. Duş kapanıyor ve on dakika sonra Nicholas'ın mutfakta olduğunu duyuyorum. Her gün olduğu gibi beni uyandırmaması garip. Kalkıyorum ve dışarı çıkıyorum. Takım elbisesini giymiş ve salonda oturmuş çoraplarını giyiyor.

Mutfağa giriyorum ve kahve makinesini çalıştırıyorum.

"Günaydın, gülümsüyorum.

Yaptığı işten başını kaldırıyor ve perili gözleri benimkilerle buluşuyor.

Soru sorarak kaşlarımı çatıyorum.

"Üzerine bir şeyler giy," diye fısıldıyor.

Tekrar kaşlarımı çatıyorum ve elimi kalçama koyuyorum. "Affedersiniz," diye mırıldanıyorum. Şaka yapıyor olmalı - bütün hafta sonu boyunca çıplaktık.

Başını tekrar öne eğiyor ve çoraplarıyla oynuyor.

"Ne var ne yok?" Bankın üzerine yaslanırken soruyorum. Belli ki bir sorun var.

Ayağa kalkar. "Sana aşığım," diye fısıldıyor.

Gülümsüyorum. "Bu iyi çünkü ben sana aşığım," diye cevap veriyorum. Başını öne eğiyor. "Yapma," diye fısıldıyor.

Kaşlarımı çatıttım. "Ne demek yapma?" Cevap veriyorum. "Adrian, beni sevemezsin."

"Neden olmasın?" Şak diye söyledim.

Perili gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor. "Çünkü ben evliyim." Kaşlarımı çatıttım. "Hayır, dulsun."

Başını çılgınca sallıyor. "Anlamıyorsun. Kocam ölmüşken senin hakkında böyle hissettiğim için kendimi suçlu hissediyorum. Bir daha asla sevmeyeceğime yemin ettim ve burada seninle mutlu aileler oynuyorum."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Senin ısrar ettiğin bir oyun," diye çıkışıyorum.

"Bütün gece uyumadım. Bunu sana yapmamalıydım. Hazır olduğumu sanıyordum ama asla hazır olacağımı sanmıyorum."

Acı kalbimi delip geçiyor ve bakışlarını tutuyorum. "Senin mutlu olmanı istemeyeceğini mi sanıyorsun? Mutlu olmayı hak ediyorsun Nicholas, yeterince kayıp verdin."

"Yaşamayı ve kocasının sonuna kadar ona sadık kalmasını hak ediyordu," diye fısıldıyor. "Bu benimle ilgili değil... ya da seninle. Bu Pierre ve onun anısıyla ilgili."

Mide bulantısı midemde yuvarlanıyor. "Defol," diye bağırarak yatak odama gidip yatağımın kenarına oturuyorum. Beş dakika sonra anahtarlarını aldığını ve kapının arkasından sessizce kapandığını duyuyorum.

Gözlerim yaşlarla doluyor. "Ben de seni sevdim Nicholas, ben de seni sevdim," diye fısıldıyorum.

Saat 12.30 ve ben Natasha'nın yatağının yanındaki sandalyede oturmuş sessizce onu izliyorum. Şimdiye kadar uyanmış olmalıydı. Ona yarım saat veriyorum ve sonra Cameron'ı arıyorum. Bu saçmalık, bir terslik var. Günlükleri okudum. Ona nasıl davrandığıma dair her iğrenç ayrıntı, onun bakış açısından siyah beyaz olarak kağıtta duruyor. Ona yaşattığım onca şeyden sonra beni hâlâ nasıl sevebilir? Gülümsüyorum, beni seviyor... tüm bunlardan sonra bile beni hala seviyor. En son günlüğünü bulamadım. Her yere baktım ama belli ki saklamış. Suçluluk duygusuyla midem bulanıyor, diğer kadınlarla olan geçmişim hakkında düşündüğümde daha çok şey biliyor. Onun mantığını dinlemem gerekirken, ölümümüz için onu suçluyordum. Onun bakış açısından bakınca mantıklı geliyor, ne kadar çarpık olsa da. Yapacağım son şey de olsa bunu telafi edeceğim. Onu hiç bu kadar sevmemiştim.

BÖLÜM 27

"UYANIK DEĞİL, buraya gelmen gerek. Bir sorun var."

Joshua'nın sesi salondan daireye yankılanırken ağır göz kapaklarım titriyor, yatak odası karanlık ve sadece yan lambayla aydınlanıyor.

"Dört saat önce uyanmış olmalıydı." Dinlerken sessizleşir.

"Ciddiyim, hemen buraya gel Cameron." Tekrar dinlerken sessizleşir. "Ya da belki onu doğruca hastaneye götürmeliyim." Dinliyor. "Bekle, kontrol edeceğim." Odaya geri dönüyor ve ben uykulu bir şekilde gözlerimi açıyorum.

"Hey bebeğim," diye fısıldıyorum.

Rahatlayarak gözlerini kapatıyor ve elini göğsüne koyuyor. "Uyandı, seni sonra ararım." Telefonu kapatır.

Yavaşça yatağın kenarına oturur. "İyi misin?" Alnımdaki saçları fırçalıyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum gırtlaktan gelen bir sesle.

Kaşlarını çatıyor. "Ne için, preshe?" Eğilip yanağıma hafifçe bir öpücük konduruyor ve ben de gülümsüyorum.

"Benimle kalmalıydın. Bu aptal baş ağrılarından nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum.

Genişçe gülümsüyor ve beni kucaklıyor. "Ödümü kopardın. Öleceğini sandım."

Tekrar gülümsedim. Hmm, güzel Josh burada. "Tuvalete gitmem gerek," diye fısıldıyorum.

Yataktan kalkmama yardım ediyor ve o elimi tutarken ben de hantalca banyoya doğru yürüyorum.

"Sorun değil. Kendi başıma yürüeyebilirim," diye fısıldadım.

Kaşlarını çattı. "Natasha, on sekiz saattir bilincin kapalı. Sana yardım ediyorum."

"Duşa ihtiyacım var," diye iç geçiriyorum makyaj masasına yaslanırken. Joshua duşu çalıştırıyor ve sonra dönüp bana sıcak bir şekilde gülümsüyor.

Kaşlarımı çattım. "Ne?" diye soruyorum.

Eğildi ve beni alnımdan tekrar öptü.

"Josh, tuvalete gitmem lazım. Dışarı çıkabilir misin?"

Fısıldıyorum. Hâlâ bana doğru eğiliyor. "Hayır."

Kaşlarımı çattım. "Josh, beni biraz yalnız bırak lütfen."

"Presh, son on sekiz saattir senin ihtiyaçlarınla ilgileniyorum.

Artık hiçbir sırrımız yok."

Gözlerim dehşet içinde açıldı. "Ne?"

"Adet görüyorsun ve ben sana bakıyorum." Beni kucağına çekerken yüzümü tekrar öpüyor.

"Oh, lanet olsun." Utanç içinde başımı ellerimin arasına aldım. Ne görmüş olmalı? Çok utandım.

"Bunu neden yapıyorsun? Hayatımda yaptığım en samimi şeydi. Her dakikasına bayıldım." Yüzümün yan tarafını tekrar öpüyor.

"Oh Josh, sadece dışarı çık!" Kendimi tutamadım.

Bu çok korkunç. "Presh." Boynumu öperken gülümsüyor.

"Hemen dışarı!"

Ayağa kalkıyor, hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyor ve artık buharlı olan banyodan çıkıyor. Pantolonumu indirip aşağı bakıyorum ve gülümsüyorum. Üst üste iki ped takmıştım. Kendi kendime kıkırdıyorum. Ne aptalım, bu ne işe yarayacak ki?

Kapıyı çalıyor. "Evet," diye cevap veriyorum.

Kapıyı yavaşça açtı ve bana bir paket tampon uzattı.

Sırıtiyorum ve elinden kapıyorum, o da gülümsüyor. Pakete bakıyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"Bunlar ne?" Ben soruyorum.

Gözlerini genişletiyor. "Tamponlar," diyor kesin bir dille. "Bunlar kaç numara?"

Sırıtiyorum.

"Senin ölçülerinde," diye cevap veriyor, küstahça.

"Dükkana gidip bunları mı aldın?" Aman Tanrım, şimdi her şeyi gördüm.

Başını sallıyor.

Yüzümdeki kocaman sırtışı bastırmak için alt dudağımı ısırıyorum.

"Bana tampon almak için dükkâna mı gittin?"

"Yani," diye tersliyor, "erkekler kız arkadaşları için böyle yapmaz mı?"

Gülümsüyorum ve elimi ona uzatıyorum, o da nazikçe tutuyor. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

Rahatlarken eğiliyor ve beni tekrar öpüyor.

"Bilin diye söylüyorum, mini tamponlar on üç yaşındaki kızlar içindir. Bedenim süper."

Kaşlarını çatıyor. "Süper büyüklükte bir vajinaya sahip olmana imkan yok." Tekrar kıkırdıyorum. "Çık dışarı salak."

Başını sallar ve duşa girerken soyunur. "Sana söyledim, artık sır yok."

Bana sırtını döndü ve sabunlanmaya başladı.

İşimi bitirdim, dişlerimi fırçaladım ve onunla birlikte duşa girdim.

Dönüp beni kucaklıyor ve yüzümü öpücüklerle kaplarken sıkıca sarılıyor.

"Beni bir daha böyle korkutma, preshe, öleceğini sandım," diye fısıldıyor başımın tepesine.

Göğsüne yaslanıyorum ve gülümsüyorum. Üzerimizden akan sıcak su rahatlatıyor ve rahatladığımı hissediyorum.

"Özür dilerim," diyor sessizce.

"Josh, migrenim her zaman tutuyor. Bu senin hatan değildi."

"Seni hak etmiyorum," diye fısıldıyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve yüzüne bakmak için geri çekiliyorum.

"Neden böyle söylüyorsun?" Omuz silkiyor. "Bilmiyorum işte."

Gözleri benimkileri arıyor.

Su üzerine düşerken "Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Beni regl olduğum için mi seviyorsun?" Elimini yüzünün yan tarafına doğru hafifçe siliyorum. "Dünyadaki her kadın regl olur, Joshua."

Beni dudaklarımdan nazikçe öpüyor ve dudakları dudaklarımda oyalanıyor. "Dünyadaki her kadına aşık değilim. Sadece sana," diye fısıldıyor.

Tamam, kendini kaybetti. Uyumaya gittim ve beni özlediğinden nefret etti ve ben buna uyandım.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyorum kaşlarımı çatarak.

Yüzümü tutarken beni öpüyor. Dili dudaklarımdan arasında nazikçe geziniyor, sonra daha derine dalıyor ve ağzım davetkâr bir şekilde açılıyor. Ellerinden biri arkamı buluyor ve diğeri nazikçe göğsümü avuçluyor.

"Seni özledim," diye fısıldıyor beni tekrar öperken.

Erkeğimin yoğunluğu beni etkiliyor ve boğazımda bir yumru oluştuğunu fark ediyorum.

"Sadece bir gün uyudum Josh," diyerek öpücüğüne gülümsüyorum.

Öpücüklerin arasında başını sallıyor. "Yani, çocukluğumuzdan beri. Çocukluğumuzdan beri seni her gün özledim. Seni şimdi o zaman sevdiğimden daha çok seviyorum. Sadece sana söylemekten çok korkuyordum."

Dudaklarından geri çekiliyorum ve şaşkınlığımla gülümsüyorum. "Ne?" Fısıldıyorum.

"Affet beni, bebeğim. Çok özür dilerim." Gözleri parlıyor.

Ne oluyor be? "Josh, sorun ne?" Soruyorum. Beni endişelendirmeye başlıyor.

Şim

di. "Ben uyurken bir şey mi oldu?"

Başını sallar ve hüznle gülümser. "Hiçbir şey yanlış olamaz birlikte olduğumuz sürece."

Beni usulca öpüyor ve arkasındaki his beni neredeyse gözyaşlarına boğuyor. "Seni seviyorum," diye tekrar fısıldıyor. Öpüşmemiz umutsuz bir hal alıyor. Seksim arzuyu la zonklamaya başlarken onun uyarılmışlığının karnıma doğru sertçe pompalandığını hissedebiliyorum. Onu elime alıp yukarı doğru okşuyorum ve o da zevkle gözlerini kapatıyor. Ben hareket edemeden beni duvara doğru itiyor ve derinden öpmeye başlıyor. Kalçaları benimkilere sürtünürken dili ağzımın içine dalıyor. İçgüdüsel olarak bir bacağımı beline doluyorum ve o da zevkle inliyor. Ona karşı bu kadar duygusal hissettiğimde fiziksel olarak da yaklaşmam gerekiyor. Parmakları bacaklarımla arasındaki noktayı buluyor ve zevkten gözleri yuvalarından fırlıyor. Regl olduğumu hatırlamış olmalı ki aceleyle benden uzaklaşıyor.

"Özür dilerim." Başını tiksintiyle sallıyor.

"Ne için?" Onu tekrar elime aldığımda gülümsüyorum.

"İyi değilsin ve ben burada sana yarı tecavüz ediyorum. Gel, çık dışarı." Beni hızlıca öptü ve duştan çıktı.

Beline bir havlu sarıp bana uzatırken hareketsiz duruyorum. İçine girdiğimde gülümsüyorum ve beni havluyla kucaklayıp alnımdan tekrar öpüyor.

"Yemek yemelisin, değerli kızım. Sana bir şeyler pişireceğim."

Gülümsüyor. Bu yakınlığa ihtiyacım vardı ama o haklı, kendimi zayıf hissediyorum.

Yarım saat sonra mutfak tezgahında oturmuş Joshua'nın bana pastırma, yumurta, kızarmış ekmek ve çay pişirmesini izliyorum. Üzerimde bir bornoz var ve Joshua'nın üzerinde boxer şortu var. Geniş sırtı ve sıkı kıcı tam teşhirde ve çok yenilebilir görünüyor. Oturup sessizce onu izliyorum, zihnim aşırı hızda.

Usluca gülümsüyor ve yanıma gelip alnıma hafifçe bir öpücük kondurduktan sonra yanağımı okşuyor ve yüzümü inceliyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

Kaşlarını çattı. "Neymiş o?"

"Neden böyle davranıyorsun?" Sessizce soruyorum.

"Kız arkadaşına iyi davranabilirim, değil mi?" Mutfaktaki yerine geri döner.

Kaşlarımı çattım. "İşte tam burada bir sorun var. Bana kız arkadaşım demiyorsun. Ben sana erkek arkadaşım diyorum ama sen bu terimi kullanmıyorsun."

Elini kalçasına koyarken yumurtaları çeviriyor. "Bu saçmalık. Sana kız arkadaşım ve bazen de karım diyorum aslında." Bana çay bardağını uzatıyor ve ben bir yudum alırken sırtıyırım.

"Ve seni sevdiğimi söyleyebilirim... değil mi?" Soru sormak için bir kaşını kaldırır.

Gülümsüyorum. "Evet, ama neden şimdi, en son görüştüğümüzde bana senin üzerindeki hakimiyetinden nefret ettiğini ve beni özlemek istemediğini söylüyordun."

Sıcak tabaklara geri döner. "Sadece endişelendim, hepsi bu ve öleceğini düşündüm ve bu beni korkuttu."

Bir yudum daha alırken başımı sallıyorum. "Ve?" diye soruyorum.

Dönüyor ve bir şeyler söylemeyi düşünürken elindeki yumurta kapağına bakıyor. "Ve günlüklerini okudum." Gözleri benimkilerle buluşuyor.

Gözlerim büyüdü. "Günlüklerimi mi okudun?" Fısıldıyorum, mortifie. Başını salladı. "Joshua. Onlar özel, bu ne cüret!" Telaşla ayağa kalkıyorum ve yanıma gelip beni kucaklıyor.

"Tash, elimde değildi. Ped falan ararken onları buldum ve ilk kez seks yaptığımız bölümü okuyacaktım ama sonra duramadım."

Tutuşundan çekiliyorum. "Ve bu yüzden mi beni sevdiğini söyledin, günlüklerimi okuduğun için mi?"

Panik içinde başını sallar. "Hayır, seni sevdiğimi söyledim çünkü seviyorum ve günlükleri okumadan önce beni gerçekten sevdiğine inanmıyordum. Sadece sevdiğini düşündüğünü sanıyordum."

"Sana söyledim ya!" Çığlık atıyorum. "Bir kez olsun söylediklerime inansan ne güzel olurdu!" İnanılır gibi değil, o lanet günlüklere ne yazmışım ben?

Beni tekrar yakaladı. "Bebeğim, benimle savaşımayı bırak. Seni seviyorum. Artık bir önemi yok. Aramızda geçen tüm bu saçmalıkların zerre kadar önemi yok."

Kollarını bana doladığında mücadele edecek enerjim yok ve kucaklaşarak hareketsiz duruyoruz.

"Önemli olan ikimizin birlikte olması ve benim seni mutlu etmem. Amerika'ya geri dönmeyeceğim."

Geri çekiliyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"Neden?" "Çünkü seni bir daha terk etmeyeceğim."

Aptalca gülümsedim. "Sen değil misin?"

Başını sallarken sırtıyor. "Hayır, değilim." Eğiliyor ve beni nazıkçe öpüyor.

"Ve sen de drama kraliçesi olmayı ve her dakika beni terk etmeyi bırakacaksın."

Gülümsüyorum. "Öyle miyim?"

Başını sallıyor ve beni öpüyor. "Öylesin."

"Ve sen Amerika'ya gitmiyorsun?" Ellerimi geniş omuzlarına sürterken tekrarlıyorum. Karnımda umut çiçekleri açıyor.

"Hayır, preshe, değilim." Eğildi ve dilini şefkatle dudaklarımın arasından geçirdi. "Şimdi kahvaltını yap çünkü gücüne ihtiyacın olacak."

"Neden gücüne ihtiyacım olsun ki?" Ben soruyorum.

Gözleri vücudumda gezinirken sırtıyor ve hafifçe boynunu kırıyor. "Çünkü insanoğlunun bildiği en kötü mavi taşak vakasına sahibim ve sen yeterince iyileşir iyileşmez onu haklayacaksın... her iki namluyu da."

Beni tekrar tabureye oturtup kahvaltımı hazırlarken kıkırdıyorum.

Dirseklerinin üzerinde bankın üzerine eğilirken tostunu ısıtıyor. "Christopher'ı bir daha gördüğümde onu öldüreceğimi biliyorsun, değil mi?" diyor kayıtsızca.

Gözlerim açılıyor ve çatalım havada duruyor.

Tostundan bir ısırık alır, sonra sırtır ve bir şey söylemek istercesine kaşını kaldırır.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Neden?" Fısıldıyorum.

Yine kaşını kaldırıyor. "Nedenini biliyorsun."

Kahretsin, o lanet günlüklere ne yazmışım? Mahremiyet buraya kadarmış.

Büyük bir gündü. Bugün  ocuklara Avustralya'ya taşınacağımı söyledim ve bunu beklediğimden daha iyi karşıladılar. Murph' n  zg n olduğunu biliyorum... Ben de  zg n m. Los Angeles'i seviyorum... ama Tash'e hayatımda ihtiya ım var ve onu ne pahasına olursa olsun paparazzilerden korumak istiyorum. Avustralya'da beni Los Angeles'taki kadar takip etmiyorlar. Cam iyiydi - her zaman Avustralya'ya eve geliyordu ama bu Adrian için ne anlama geliyor? Keşe Nicholas'la olan şey işe yarasaydı ve o zaman hep birlikte buraya taşınabilseydik.

Birkaç saattir evdeyiz. Natasha karakola gidip bu deliden şikayetçi olmamız konusunda ısrar etti. Bugün başka bir diski olduğunu iddia ederek daha fazla para istedi. İtiraf etmeliyim ki bunu yaptığım için kendimi rahatlamış hissediyorum. İfade vermek korkunçtu ama polisler anlayışlıydı, aşkımın beni bir fahişeyle seks yaparken izlemesinin dehşetini hayal bile edemiyorum. O kaseti görürse bana bir daha asla aynı gözle bakmaz. Kalbim parçalanıyor. Tüm bu dramadan bıktım usandım-endişe duymadan normal bir özel hayata sahip olmak nasıl bir duygu?

Dizüstü bilgisayarımda e-postalarımı okumaya devam ediyorum ve düşünürken çenemi ovuşturuyorum. Yatakta doğruluyorum ve Natasha duşunu yeni bitirmiş. Aklım at damızlığımda dolaşıyor - bu hamleyle ne yapacağım? Natasha yatak odasına soluk pembe bir i  çamaşırı ve ona uygun ayakkabı askılı bir atlele giriyor. Kalın siyah saçları gevşe bir örgü halinde sırtından aşağı sarkıyor ve koyu teni soluk pembeyle kontrast oluşturuyor. Yenilebilir görünüyor. Sikim seğiriyor ve arzu beni doldurmaya başladığında dilimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum.

Yatağın benim tarafıma doğru yürümesini ve ikinci çekmeceden günlüğünü almasını izliyorum. Yanıma eğildiğinde içime çekiyor... mmm sabun gibi kokuyor. Bacaklarımın arasında nabzımı hissetmeye başlıyorum. O eğilirken elimi kalçasına koyuyorum ve arkasına doğru götürüyorum.

"Güzel kokuyorsun," diye gülümsüyorum içime çekerken. Kal asının  st kısmını öpüyorum.

"Elbette," diye gülümsüyor. "Ben her zaman güzel kokarım."

Yatağın kendi tarafına dönüp sırtını yatak başlığına dayayarak oturmasını izliyorum. Oturup bir dakika düşünüyor ve sonra günlüğüne yazmaya başlıyor. Kendi kendime gülümsüyorum. Artık benim önümde yazıyor. Yani saklayacak ne var ki, hepsini okudum. Bir günlüğe yazıyor olması çok inekçe ama aynı zamanda çok da sevimli. E-postalarımı konsantre olmaya çalışıyorum. Kahretsin, çok güzel kokuyor. Konsantre olmaya çalışırken başımı sallıyorum. Eğilip omzunu öpüyorum ve kolunun üst kısmını yalıyorum. Gülümsüyor ve karşılığında başımın üstünü öpüyor. E-postalarım ile yeniden ilgilenmeye çalışıyorum. Onu çevresel görüşümde yazarken görebiliyorum ve vücudunun beni çağırdığını hissediyorum. İçimden bir uyarılma dalgası geçiyor, doldurulması gerekiyor. Eğiliyorum ve atletinin üzerinden meme ucunu ağzıma alıyorum, omuzları bana erişim sağlamak için geriye düşüyor ve yumuşakça iç çekiyor. Başımı göğsünün derinliklerine sokuyorum ve kokusunu içime çekiyorum. Burası evim... ait olduğum yer... ait olduğum kadınla birlikte. Farkına vardığımda göğsüne doğru gülümsüyorum ve o da elini nazikçe başımın üstünde gezdiriyor. Vücudundan aşağıya doğru öpüyorum ve tenine erişebilmek için atletini yavaşça kaldırıyorum. Tanrım, çok güzel kokuyor. Daha aşağıya iniyorum ve külotunun kumaşından ısıriyorum ve bir kez daha içime çekip gözlerimi zevkle kapatırken ona sokuluyorum. Hmm, uyarılmam bacaklarımın arasında yoğun bir şekilde pompalanmaya başlıyor ve sıkı baskıyı hafifletmek için boynumu kırıyorum. Külotunu bacaklarından aşağı kaydırıp çıkarıyorum ve gözlerimiz buluşuyor. Bu benim dünyada en sevdiğim şey... onun tadı... onun kokusu... bunu yaptığımda onun aşkı tam burada, aramızda. Hiçbir şey ona bu zevki vermekten, kendime bu zevki vermekten daha iyi hissettiremez. Burası kendimi kaybettiğim tek yer ve bu dünyada benden başka hiçbir şey yok ... ve ondan ... benim değerli kızımdan. Parmaklarımla onu ayırıyorum ve parmaklarının arasındaki pembe açıklığa bakıyorum, gözlerimiz tekrar buluşuyor ve nefesi kesiliyor ve elini şefkatle yanağımda gezdiriyor ve parmaklarını nazikçe dudaklarımda gezdiriyor. Parmak uçlarını öpüyorum ve sonra yavaşça aşağı inip onu derinlemesine yalıyorum. İnliyor ve altımda kıvranıyor, gözlerim zevkle kapanırken daha derin yalıyorum ve gümbürdeyen sikimdeki baskıyı hafifletmek için kalçalarımı altımdaki yatağa sürüyorum. Kahretsin, tadı çok güzel. Benim

Kendimi kaybettiğimde ve geri çekilemeyeceğim bir yere geldiğimde başım kendi kendine bir o yana bir bu yana hareket etmeye başlıyor. İstesem de duramıyorum. Ellerim bacaklarının altında ve kalça kemiklerinin üzerinde. Ellerimi kalça kemiklerinin üzerinde gezdirerek orgazm olabiliyorum. Ellerim kalça kemikleri üzerindeyken genellikle onun içindeyim ve onu kendime çekiyorum - bunlar büyük bir tetikleyici. Dilimi tekrar tekrar içine sokuyorum ve o da altımda zevkle kıvranıyor. Klitorisini nazıkçe dişlerimin arasına alıyorum ve germe hareketiyle geri çekiyorum ve yüksek sesle inliyor. Sikim şimdi gerçekten güm güm atıyor ve rahatlamak için yatağa sertçe bastırıyorum. Onun içinde olmam ve izlemem gerekiyor. Onu yavaşça tekrar ayırıyorum ve bir parmağımı içine itiyorum. İkimiz de inliyoruz ve sikim önceden boşalmaya başladığında nabzımı kulaklarımda hissetmeye başlıyorum. O kadar sıkı, o kadar ateşli ve hayal edilemeyecek kadar mükemmel. Gözlerim kapanıyor. Bir parmak daha ekliyorum ve parmaklarımı onun içine sokup çıkarmaya başlarken dilimi klitorisinin üzerinde dolaştırıyorum. Yumuşak iç çekişleri vücuduma asla anlayamayacağım bir seviyede sesleniyor, içimde onun içinde olma ihtiyacı... ona sarılmak anlaşılmaz, ama bu berbat dünyada mantıklı olan tek şey.

"Josh," diye fısıldıyor vücudu yataktan kalkıp yüzümle buluşurken.

Ona gülümsüyorum, sevdiğim şey bu. Doldurulmaya o kadar ihtiyacı var ki, bunun için bana yalvarmaya başlıyor.

"Josh, lütfen bebeğim." Bacakları yatağa kadar inerken ellerini başımın üzerinde gezdiriyor. Derin nefes alırken gözlerim zevkle kapanıyor.

Onu sertçe pompalamaya devam ediyorum, böylece yatak hareket etmeye başlıyor ve o gerçekten kıvranmaya başlıyor.

"Josh. Şimdi!" diye bağırıyor.

"İzlemem gerek, preshe," diye fısıldıyorum otururken. Boxerımı çıkardım ve yatağın kenarına doğru oturdum. "Yüzünü aynaya dön güzel kızım." Kaşlarını çatıyor ve sonra sırtı önüme gelecek şekilde önüme oturuyor. Vücudunu benimkinin üzerine uzanacak şekilde ayarlıyorum ve bacaklarını bacaklarımdan üzerine asmak için genişçe açıyorum.

"İzle," diye fısıldıyorum. Aynaya baktığında nefesi kesiliyor ve güzel pembe vajinasının önünde yayıldığını görüyor

gözlerimiz. Sikim onun açıklığının altında sert bir şekilde yatıyor. Buradan ağladığını görebiliyorum. Elimi omzunun üzerinden geçirip güzel ıslak açıklığına götürüyorum ve parmaklarımı yavaşça damlayan etinde gezdirmeye başlıyorum. Gözleri aynaya kilitlenmişti. Gözlerim aynada benim için açık yatan güzel kadına kilitlenmiş, nefes nefese kaldıkça göğüsleri yükselip alçalıyor, karnındaki gölgelenme, açıklığının pembe rengi. İkinci açıklık... Orada olmak istiyorum. O güzel kıcını sikmeye çok ihtiyacım var. Henüz benim için hazır değil, onu her aldığımda bunu kendime hatırlatmak zorundayım. Hazır olacağı günü sabırsızlıkla bekliyorum. Parmağımı ondan kaldırıp ağzına sokuyorum, gözleri kapanırken emiyor.

"Kendine dokun," diye fısıldıyorum.

Korkmuş gözleri aynada benimkilerle buluşuyor ve onu öperken gülümsüyorum. "Sorun yok, preshe, burada sadece sen ve ben varız. Benimleyken kendin olabilirsin. Seni izlemeyi sevdiğimi biliyorsun bebeğim ve işleri benim yöntemimle yapmaya başlamalıyız," diye fısıldıyorum boynunu ısırırken. "Beni memnun etmek istiyorsun, değil mi?"

Onu omzunun üzerinden derinden öpüyorum ve o başını endişeyle sallıyor.

"Parmaklarını o güzel, daracık amına sokmanı istiyorum," diye fısıldıyorum boynuna, aynada onu izlerken. Nefesi kesiliyor ve elini getirip dudaklarında gezdirmeye başlıyor. Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum ve boynumu sertçe kırıyorum.

"İçeri," diye fısıldıyorum, "onları içeri sok." Sikim ihtiyaçtan gümbür gümbür atmaya başlıyor. İşaret parmağının vücudunun içinde kaybolmasını izliyorum ve gözleri kapanırken nefesim kesiliyor. "İki," diye fısıldıyorum. Bir parmak daha eklerken gözleri benimkileri tutuyor ve neredeyse o anda boşalıyorum. Sikim öyle bir hızla zonklamaya başlıyor ki yerimde zor duruyorum. "İçeri ve dışarı," ellerimi vücudunun üzerinde gezdirirken nefes alıyorum ve meme uçlarını sıkmaya başlıyorum. Gözleri kapanırken parmaklarını içeri ve dışarı atmaya başlıyor. O bunu yaparken benim de onu bu pozisyonda anal yoldan aldığımı hayal ediyorum ve orgazm olmamak için kendimi sıkıyorum. Hiç bu kadar ateşli bir kadınla birlikte olmamıştım, yanıyor. Aşağı uzanıyor ve penisimi alıp içine sokuyor. İkimizin de gözleri

Aletim yavaşça vücudunda kaybolurken aynaya kilitlenmiş, yumuşakça iniliyor ve boşalmamak için dudağımı sertçe ısıyorum. Artık kontrol edemiyorum. İkimizin de çaresizce ihtiyaç duyduğu şeyi ona vermek için yataktan kalkmaya başladığımda bacaklarını tutuyorum ve geri çekiyorum. Ben ona olabildiğince sert vururken başı omzuma düşüyor. Kollarını düzleştirerek kendini yataktan kaldırmaya başladı, böylece kalçalarını tutup gerçekten içine girebildim. Penisim vücuduna girerken onun açık görüntüsü ve derin iç kaslarının sikimin etrafında kasılma hissi beni uçurumun kenarına getiriyor ve haykırıyorum. "Devam et," diye iniliyor, kendi orgazmını kovalıyor ve ben de çığlık atıp düşene kadar ona sahip olduğum her şeyi veriyorum ve ikimiz de yatağa düşüyoruz.

Dili açık dudaklarımda geziniyor. Aramızdaki mükemmel yakınlıktan asla bıkmayacağım.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyorum.

Boynuma doğru kıkırdıyor. "Sen tüm Lamborghini'lerin Lamborghini'sisin ve seni seviyorum."

Yavaşça çekilirken gülümsüyorum, ikimiz de sessizce yatıyoruz ve birbirimize bakarken nefesimizi tutmaya çalışıyoruz ve genişçe gülümsüyorum.

"Ne?" diye utangaçça fısıldıyor.

"Sen de izlemeyi seviyorsun." Gülümsüyorum.

Kıkırdarken dudağını ısıyor. "Üzerimde kötü bir etkiniz var Bay Stanton."

Eğildim ve onu tutkuyla öptüm. Bu kadını seviyorum. On dakika daha birbirimizin kollarında uzandık.

"Duş alacağım," diye fısıldıyor Tash beni tekrar dudaklarımdan hızlıca öperken. "Meni gibi kokuyorum."

Gülümsüyorum ve elimi kıkına sürüyorum. "Spermim gibi kokman hoşuma gidiyor."

"Duş," diye tekrarlıyor.

Ön kolumun arkasını gözlerimin üzerine koyarken "Hmm," diye iç geçiriyorum. "Seninle orada buluşuruz presh." Ayağa kalkıyor ve ben de yuvarlanıp kıkını tutuyorum. "İkinci mi?" Kaşlarımı kaldırıp soruyorum.

"Hmm, sonra." Zıplayıp odadan çıkarken gülümsüyor, duşun açıldığını duyuyorum ve kalp atışlarım yavaşlarken bir an sessizlik içinde uzanıyorum. Tanrım, o inanılmaz. Ben

hiç onunla yaptığım gibi seks yapmadım. Çok uyumluyuz. Puslu bir memnuniyet içinde uyuklamaya başladım.

"Joshua, buraya gel," diye bağıyor ve ben gözlerim kapalı gülümsüyorum. Talepkâr bir şey. Yataktan kalkmak için bacaklarımı sallıyorum ve yanlışlıkla onun günlüğünü komodinin üzerinden yere düşürüyorum. Eğilip yerden alırken esniyorum. Bu okumadığım yeni günlük. Rastgele bir sayfa açıyorum ve okumaya başlarken gülümsüyorum.

"Joshua!" diye sesleniyor.

Joshua dün gece bana sadece seks yapmak istediğini ve kaldığımız yerden devam etmeye niyeti olmadığını söyledi. Çok üzgünüm, bunu yazarken gözyaşları içindeyim, aramızdaki her şeyin yoluna gireceğini düşünmüştüm. Onun benim gibi hissetmediği her geçen gün daha da belirginleşiyor. Belki de hiç hissetmedi?

Suçluluk duygusu mideme vuruyor. Restorandaki geceyi çok iyi hatırlıyorum. Neden bu kadar bencil bir hıyarım? Kendimden öğrenerek başımı sallıyorum.

"Josh kendimi yıkıyorum," diye sesleniyor ve ben okumaya devam ederken tekrar gülümsüyorum.

Sanırım kızlar bir gün başka biriyle yatmadığım için pişman olacağını söylerken haklı olabilirler. Keşke kendimi Joshua'nın pençesinden kurtarabilsem... sadece bir gece için. Başka bir erkeğin ellerini üzerimde hissetmek istiyorum... içimde.

Göğsümde bir acı hissettim. Ne oldu?

Ona asla böyle ihanet edemeyeceğimi zaten biliyorum. Ben ona aidim ve sanırım bu merak ederek öleceğim bir şey. Sevmediğin biriyle seks yapmak nasıl bir duygu? Duygusal bir bağın olmaması. Ayrıldıklarında acı çekmemek. Bunu çok istiyorum ama Joshua'yı daha çok seviyorum. Beni istemese bile ona sonsuza kadar sadık kalacağım. İşin kötü tarafı, tekrar bir araya gelsek bile içten içe hep keşke fırsatım varken bunu yapsaydım diyeceğim. Yaparsam lanet olsun, yapmazsam lanet olsun.

Günlüğü aceleyle kapattım ve mide bulantısı midemi doldururken elimi ağzıma götürdüm. Başka bir erkeğin dokunuşunu arzuluyor. Yatağın kenarına otururken başımı ellerimin arasına alıyorum ve boğazımda bir yumru oluşuyor. Böyle hissettiğine dair hiçbir fikrim yoktu... Sadece tahmin etmiştim. Yıllar boyunca benim için yaptığı her fedakârlıktan sonra hâlâ başka bir erkeğin dokunuşunu arzuluyor ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım bu ona veremeyeceğim bir şey.

Hastaneye dönerken pencereden dışarı bakıyorum. Pazartesi sabahı ve Joshua beni işe bırakıyor. Önümüzde bir güvenlik arabası, arkamızda da bir tane var. Onu incelerken alt dudağımı ısırıyorum.

"Bir sorun mu var?" Uzanıp elimi ensesinde gezdirirken soruyorum.

Kaşlarını çatıyor ve gözleri bana kayıyor. "Hayır, neden böyle söylüyorsun?" Omuz silkiyorum. "Sadece sessizsin."

Uzanıp elimi tutarken ve arkasından öperken usulca gülümsüyor. "Bu psikopat bugün serbest kalmadığında mutlu olacağım."

Rahatsızca başımı sallıyorum. "Ben de, sence yapacak mı?" Coby Allender'ın kefalet duruşması bugün mahkemeye çıkıyor. Max halka açık salonda izleyecek.

Hayal kırıklığı içinde başını sallıyor ve omuzlarını silkiyor. "Umarım öyledir."

Onu izlemeye devam ediyorum, bu değil. "Hepsi bu kadar olduğuna emin misin? Bütün hafta sonu sessizdin ve Cuma gününden beri neredeyse hiçbir şey yemedin."

Tırnağını çiğnerken kaşlarını çatıyor. "Natasha, muhtemelen vibratörünü çalan bir seri katil ve bana karşı cinsel şantaj davası endişelenmek için bir neden, sence de öyle değil mi?" diye tersliyor.

Sempatik bir şekilde başımı salladım. "Evet, haklısın. Özür dilerim." Arabayı bırakma alanına çekiyoruz ve korumam arkamızdaki arabadan iniyor.

"Hastaneden ayrılma, tamam mı?" Elini kalçamda gezdiriyor.

Başımı sallarken usulca gülümsüyorum. "Tamam," diye fısıldıyorum.

"Ofisinizden çıkarken korumayı da yanınıza alın."

Tekrar gülümsedim.

"Ne?" diye kaşlarını çatıyor.

"Aşırı korumacı olduğunda çok tatlı oluyorsun."

Gülümsüyorum. "Ciddiyim, sana söyleneni yap. Bu ciddi bir mesele." Kaşlarını çattı.

"Evet patron," diye fısıldıyorum onu öpmek için eğilirken. "Max'ten haber aldığında beni arar mısın?"

"Eğer katil serbest kalırsa, seni hemen almaya geliyorum," diye tersledi.

"Tanrım, Joshua, şimdi de drama kraliçesi oluyorsun." Elimi kirli sakalında gezdiriyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Yüzü düşüyor ve gözleri benimkileri arıyor. Gülümsemeye zorlarken "Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Sana seni sevdiğimi söylediğimde neden bana öyle bakıyorsun?" diye soruyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Ne gibi?"

Omuzlarımı silkiyorum. "Yok bir şey. Beni aldığında görüşürüz." Başını salladı. "Görüşürüz o zaman."

"Akşam yemeği için dışarı çıkmak ister misin?"

Umutla soruyorum. "Hayır," diye yanıtlıyor.

"Neden?"

"Nedenini biliyorsunuz - etrafımızdaki güvenlik nedeniyle bir akvaryum balığı çanağında oturmak gibi. Şu anda dışarı çıkmaktan hoşlanmıyorum."

"Hayatımızın geri kalanında benim dairemde tutsak olmamıza izin mi vereceksin?" İçimi çektim. "Bu saçmalığı sevdiğimi mi sanıyorsun!" diye tersliyor.

"Her neyse," diye iç geçirdim. "Akşam görüşürüz." Aceleyle arabadan çıkıyorum ve o ben binaya girene kadar bekliyor. Tanrım, şu anda çok gergin.

O gece saat sekizde ben çikolatalı dondurma yerken salonuma yayılmış televizyon izliyoruz. Ayaklarım Joshua'nın kucagında ve o derin düşüncelere dalmış durumda. İşaret parmağının yan tarafını dudaklarının üzerinde ileri geri gezdirmesinden ve dirseğini yan dayanağa dayamasından bunu anlayabiliyorum.

"Ne düşünüyorsun?" Ben soruyorum.

Onu düşüncelerinden çekip çıkardığımda bana doğru bakıyor. "Seni mutlu etmek için her şeyi yaparım." Ayağımı kaldırıp üstünden öpüyor ve bana sırtlıyor.

Gülümsüyorum ve içimden suçluluk duygusu geçiyor. Çok çabalıyor ama içten içe Los Angeles ve Willowvale'deki hayatını terk ettiği için yıkıldığını biliyorum. Parçaları birleştirdiğimde, çocuklara buraya taşınacağını söylediğinden beri kendinde olmadığını fark ettim.

"Josh... Bunu düşünüyordum." Doğru şeyi yapıp yapmadığımı düşünürken dudağımı ısırıyorum.

Soru sormak için bir kaşını kaldırıyor.

"Seni, benim için fedakârlık yapmana izin vermeyecek kadar çok sevdiğimi biliyorsun." Yüzü düştü. "Ne demek istiyorsun?"

"Los Angeles'tan ayrılmak istemediğini biliyorum," diye cevap veriyorum.

Düşünürken dudaklarını yuvarlıyor. "Yıllardır benim için yeterince fedakârlık yaptın, presh... sıra bende."

Hüzünle gülümsüyorum. "Benimle birlikte olmak için asla fedakârlık yapmanı istemiyorum Joshua."

Gülümsüyor ve ayağımı tekrar öpüyor. Gözleri benimkileri tutuyor. "Los Angeles'a taşınacağım," diye ağzımdan kaçırıyorum.

Kaşlarını çatıyor.

"Ama... Annem ve kızların beni ziyaret etmek için sınırsız uçak biletleri olmasını istiyorum."

Kaşlarını çatı. "Tash, Sydney'i seviyorsun."

Gülümsüyorum. "Hayır Josh. Seni seviyorum ve bu seninle birlikte olmak için aya taşınmak anlamına geliyorsa, öyle olsun." Büyük bir kaşık dondurmaya ağzıma atıyorum.

Yutkunur ve televizyona döner, görünüşe göre derin düşüncelere dalmıştır.

"Neden Los Angeles'a taşınmak istiyorsun?" diye soruyor.

"Çünkü buraya taşınmaya karar verdiğinden beri mutsuzsun ve ben senin mutlu olmanı istiyorum."

Gözlerini kısar ve tekrar televizyona dönerek hayal kırıklığı içinde başını kaşır.

"Bir şartla Los Angeles'a taşınacağız." Gözleri benimkilere dikildi.

"Şartın ne?" Kaşlarımı çatıttım.

"Başka biriyle yatmanı istiyorum."

BÖLÜM 28

Telaşla ayağa kalktım. "Sen neden bahsediyorsun?" diye bağırdım.

"Başka biriyle yatmanı istiyorum."

Yüzümü buruşturuyorum. "Delirdin mi sen?"

"İsteddiğini biliyorum."

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Hayır, bu çok saçma."

"Günlüğünde okudum."

Şok içinde ağzım açık kaldı. Yüce Tanrım, ne yazmışım ben? "O günlükler özeldir, Joshua."

"Ama yine de siyah ve beyaz." Gözleri inkâr etmem için bana meydan okuyor.

"Başka biriyle yatmak istemiyorum. Bu çok saçma. Böyle bir şeyi nasıl düşünebilirsin?"

"Eğer ciddi değilsen neden böyle bir şey yazdın?"

Başımı tiksintiyle sallıyorum ve aceleyle kalkıyorum. "İçimi döküyordum. Bunu yazdığımı bile hatırlamıyorum. Ciddiye alma." Öfkelen dim, bunu bana karşı kullanmaya nasıl cüret eder.

"Var," diye tersliyor.

"Oh doğru, yani ayrılacağız... bu senin bizimle tekrar sorun çıkarmak için zavallı bahanen mi? Yeterince sorun yaşamadık mı!" Hayal kırıklığı damarlarımda pompalanırken çığlık atıyorum.

"Hayır, tam tersi. Seni bir haftalığına terk edeceğim ve sen de," yüksek sesle söyleyemediği için başını sallıyor, "bunu yapacaksın." Acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatıyor. "Ve sonra Los Angeles'a gideceğiz ve hayatımıza birlikte başlayacağız. Hiç pişmanlık duymadan."

"Başka biriyle yatabileceğimi düşünüyorsan sen bir aptalsın," diye bağıriyorum. "Beni hiç tanıyor musun ki?"

"Yapacaksın!" O da bağıyor. "Cuma gününden beri böyle hissettiğini bilerek uyumadım."

"Ne!" Kalbim yerinden çıkacakmış gibi olurken inanamayarak başımı sallıyorum. Güzel adamım için duyduğum empati içimi doldururken usulca fısıldıyorum: "Stresli olduğun şey buydu işte."

Gülümsüyormuş gibi yapıyor. "Kız arkadaşının başka bir erkeğin ellerini üzerinde... içinde istediğini okumak... bir erkeğe bunu yapar." Başını üzüntüyle öne eğiyor.

Acele edip kollarımı ona doladığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Bebeğim, öyle demek istemedim. İsteyerek yapmadım. Bunu sana asla yapmam."

"Yapmayacağını biliyorum ve bu yüzden sana izin veriyorum." Beni bir kucaklamanın içine çekiyor. "Bunun ilişkimiz ya da sana olan sevgim üzerinde hiçbir etkisi olmayacak. Beni sevdiğini biliyorum. Senden bunu benim için yapmanı istiyorum."

Gözlerim yaşla dolarken başımı göğsüne doğru sallıyorum. Ona böyle hissettirdiğim için kendimi çok suçlu hissediyorum.

"Josh, tek istediğim sensin. Lütfen konuşmayı kes. Bunun hakkında konuşmak bile istemiyorum."

"Tash, sabah buradan ayrıldığımda bir hafta boyunca geri dönmeyeceğim ve senin bir erkekle yatmak için salon iznin var." Yüzümü kendine doğru çekip gözyaşlarımı siliyor. "Sadece bir tane."

"Bunu yapmayacağım," diye kekeliyorum.

"Natasha, beni dinle. Hiç yatmamış olsaydım seninle asla yuva kuramayacağımı biliyorum. Merak sonunda beni alt ederci. Kendim yapamadığım bir şeyi senden bekleyemem. Bu konuda uzun uzun düşündüm ve yapılacak doğru şeyin bu olduğunu biliyorum."

"Bunu yapmayacağım."

"Natasha... bu bir kez olacak, aramızda kalacak ve kimse bilmeyecek. Sağduyulu olacağın ve kızlara söylemeyeceğin için minnettarım."

Şok içinde geri adım attım, ciddiydi. "Başka biriyle mi yatmak istiyorsun? Bu yüzden mi bunu yapıyorsun!" Çılgılık attım. "Koridor izni mi istiyorsun?"

Hüzünle gülümsüyor ve başını sallıyor. "Tash, bir hafta boyunca otelimden ayrılmayacağım. Sana söz veriyorum. Başka kimseyi istemiyorum."

"Bu sen değilsin. Buna asla izin vermezsin!" Çılgılık atıyorum.

"Düşündüğün gibi bir adam olmak istemiyorum!" Kollarını öfkeyle havaya kaldırır. "Ben kimim, Natasha?" O kadar yüksek sesle bağıyor ki beni zıplatıyor.

Kafa karışıklığı beni ele geçirirken kaşlarımı çatıyorum.

"Kadını kontrol eden zengin, baskın, kafes dövüşçüsü erkek!" diye bağıyor hayal kırıklığı içinde. "Tüm olduğum bu mu?"

Gözlerimden yaşlar taşmaya başlıyor. "Bebeğim," diye fısıldıyorum usulca ona doğru uzanırken. "O adamı seviyorum. Değişmeni istemiyorum Josh, asla." "Seni mahrum eden ve kontrol eden adam olmak istemiyorum." Gözleri gözlerimi ararken fısıldıyor. "Sana istediğin her şeyi veren adam olmak istiyorum, seni koşulsuz seven adam." Gözleri bulutlanıyor ve gözyaşlarının yanaklarımdan özgürce süzölmeye başladığını hissediyorum.

"İstiyorsun. .. İsteyebileceğim tek şey sensin." Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Sahip olduğumuz şeyin önemsiz olduğunu nasıl düşünebilirsin?"

Başını sallar. "Beni yanlış anlıyorsun, presh." Saçlarımı nazıkçe kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve yanağımdan bir damla yaş siliyor. "Beni sevdiğini biliyorum," diyor nazıkçe. "Bu benim sana ve kendime senin sevgine layık olduğumu kanıtlama şeklim. Aşkımızın yok edilemez olduğunu. Seks sekstir ve aşk aşktır ve sen ikisi arasındaki farkı şüphesiz biliyorsun."

"Josh biliyorum."

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Kararımı verdim. Bu konuda uzun uzun düşündüm. Yarın seni bir haftalığına terk ediyorum ve bu bir hafta içinde ne yaptığın hakkında asla soru sormayacağım... Bilmek istemiyorum." Başını öne eğdi. "Ama istediğimi yapacağını varsayıyorum." Gözleri benimkileri delip geçiyor ve yenilenmiş bir amaçla aceleyle kalkıp konuşmayı kısa kesmek için duşa gidiyor.

Kalbim göğsümde ağır ağır çarparken şezlonga yığılıyorum. Artık her şeyi duymuştum. Joshua Stanton insanlık tarihinin gördüğü en büyük akıl tutulması. Başka biriyle yatmak, kimi kandırıyor sanki?

Hastane kafeteryasında cam dolaba bakarken kasiyere "Çavdar ekmeği üzerine hindi, İsviçre peyniri ve kızılıık lütfen, yağsız kapaklı, şekersiz," diye mırıldanıyorum. Dümdüzüm, hem de çok dümdüz. Salı günü öğle vakti ve dün sabah beni hayal edebileceğiniz en kötü vedalaşmayla terk ettiğinden beri Joshua'yla konuşmadım. Bana başka biriyle birlikte olmamı istediğini söylediğinden beri bana dokunmuyor, sadece sarılıyor ve hatta beni öpmekten bile kaçınıyordu. Kendini benden uzaklaştırma ve beni sessizce delirtme yolu. İşin kötü tarafı, eğer kendime karşı tamamen dürüst olursam... ki olmak istemiyorum

... söyledikleri gerçekten doğru ve midem bulanıyor. Başka biriyle yatmadığım ve aşk ile seks arasındaki farkı ilk elden bildiğim için pişmanlık duydum... ve eğer onu incitmeyeceğimi ve bunun ilişkimiz üzerinde hiçbir sonucu olmayacağını yüzde yüz bilseydim, bunu gözümü kırpmadan yapardım. Pencereden dışarı bakarken sessizce yemeğimi yiyorum, yaptığımız konuşma hakkında derin düşüncelere dalmışım, başımın üzerinde bir korku bulutu dolaşıyor. Eğer birileriyle yatmasaydı asla bir yuva kuramayacağını ve kendisinin yapamayacağı bir şeyi benden isteyemeyeceğini söyledi. Yıllar boyunca kaç kadınla yattı? On yıl sonra geriye dönüp baktığımda bunu yapmadığım için pişmanlık duyacak mıyım? Neden böyle hissediyorum? Kafam çok karışık. Ama öte yandan sadece sevdiğim biriyle birlikte olduğum için kendimle gurur duyuyorum... ama niyetim asla bu değildi. Bunu yapmak için asla yola çıkmadım, sadece bu şekilde oldu. Düşünürken parmaklarımı şakaklarıma götürüyorum. Keşke kızlarla bu konuyu konuşabilseydim ama Joshua'ya bunun sadece ikimizin arasında kalacağına dair söz verdim ve onun da çocuklara bundan bahsetmeyeceğini biliyorum. Benim mahremiyetimi, benim kararımı koruyor. Onu daha önce hiç bu kadar sevdiğimi sanmıyorum, bana bir seçenek sunmak için istediklerini feda edeceğini bilmek çok etkileyici. Düşüncesi bile gözlerimi yaşartıyor. Sunduğu şey gerçek koşulsuz sevgi... ve içten içe istediğim tek şey bu... gerçekten arzuladığım.

Peki Joshua'ya bu kadar aşıkken neden aklım sürekli Jesten'e gidiyor?

BÖLÜM 29

Oturup ekrandaki kırmızı noktanın haritada yanıp sönmesini izlerken cointreau'mdan bir yudum ve sigaramdan bir nefes alıyorum. İşten ayrılıyor. Düşünürken işaret parmağımın yan tarafını dudaklarımın üzerinde ileri geri gezdiriyorum, gözlerim ekrana perçinlenmiş. Karanlık otel odamda kendimi çok dengesiz hissediyorum. Haftalar önce Coby Allender'ı öğrendiğimde Natasha'nın telefonunu ve çantasını dinlemeye almıştım. Onun güvende olduğunu ve bir şey olursa onu bulabileceğimi bilmem gerekiyordu. Coby Allender kurtulamadı, davası beş hafta ertelendi ve bu büyük bir rahatlama. Düne kadar hiç açmamıştım ama şimdi kapatamadığımı fark ettim. Onun ne yaptığını izleyerek kendime işkence çektiriyorum ama bilmem gerekiyor. Kapı çalınıyor ve ben hayal kırıklığı içinde gözlerimi kapatıyorum. Git başımdan.

Yine çalışıyor. Hiç havamda değilim.

"İçeride olduğunu biliyorum," diyor Cameron'ın sesi. Ekranı küçültüp kapıya cevap verirken hayal kırıklığıyla başımı sallıyorum.

"Ne?" Kapıyı açarken iç çektim.

"Ne yapıyorsun sen?" Cameron yanımdan geçip odaya dalıyor, hemen ardından Murph ve Ben geliyor.

"Neye benziyor, salak?" Şak diye söyledim.

Cameron ve Murph birbirlerine bakarlar. "Şey, odanızda tek başınıza içki ve sigara içtiğinizi görünce ve saat..." saatine baktı, "Salı günü öğleden sonra 3.00, bir şeyler olduğunu düşünüyorum."

Adrian yatağa uzanır ve Ben perdeleri ve sürgülü kapıyı açar.

"Sakıncası var mı?" Şak diye söyledim. "Hiç de değil," diye cevap veriyor.

"Tash'in nesi var?" Adrian soruyor. "Hiçbir şey."

"Sorun bu mu?"

Yüzümü buruşturdum. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Ben dün gece orada kalmadığınızı söyledi, kavga mı ediyorsunuz?"

Ben'e pis bir bakış fırlattım. "Hayır," diye çıktım. "Üçünüz de burnunuzu benim işime sokmayın!"

"Neden tüm korumalarımızı Natasha'dan aldınız ve yerlerine dublörlerini yerleştirdiniz?" Cameron soruyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Çık dışarı, Natasha'nın da mahremiyet hakkı var, biliyorsun. Şu anda birazını ben de kullanabilirim. Bizi yalnız bırakın."

"Max Natasha ile kaldı." Gözlerim soru sorarcasına Ben'e kayıyor.

"Onu terk etmeyi reddetti," diye yanıtlıyor.

Rahatlayarak başımı salladım. Korumalarımı Tash'ten çıkardım ve ona biraz nefes aldirmek için değiştirdim ama o zamandan beri endişeliyim. En azından Max onu izlerken güvende olduğunu biliyorum.

"Tanrı aşkına şu müziğin sesini kıs," diye iç geçiriyor Adrian. "Bu şarkıyı seviyorum," diye cevap veriyorum bir sigara daha yakarken. "Nedir bu?"

"Arctic Monkeys, Do I wanna know," diye cevap veriyorum. "Evet, tekrar edince pek emin olamıyorum," diye iç geçiriyor, "Çık o zaman."

"Giysin. Spor salonuna gidiyoruz," diye tersledi Ben.

Derin bir nefes aldım. "Tamam, on dakika içinde dışarıda olacağım." Odadan çıkıyorlar ve ben ekranı tekrar açıp kırmızı noktanın sokaklarda ilerleyişini izliyorum. Arabada eve doğru gidiyor. Kendimden iğrenerek ekranı tekrar küçültüyorum. "Kendine gel, Stanton."

Saat dokuz ve spor salonundan ve akşam yemeğinden yeni döndük. Natasha'yı özlüyorum. Sadece onu görmek, ona sarılmak istiyorum. Nasıl oldu da bir insana bu kadar bağımlı hale geldim? Bilgisayarımı açıp açılmasını beklerken bir yandan da oturup parmaklarımı masaya vuruyor ve derin bir nefes alıyorum. Sonsuzluk gibi görünen bir süreden sonra ekran açılıyor ve ekranımda yanıp sönen kırmızı noktayı izliyorum. Ekranın altındaki adrese bakarken gözlerimi kısıyorum: 117 Macquarie Caddesi, Sidney. Nerede bu kız? Ne yapıyor?

Adresi Bul araç çubuğuna yazarken kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Sydney InterContinental Oteli gözümün önüne geliyor ve midem bulanıyor. Aman Tanrım, o bir otelde. Orada olmasının tek bir sebebi olabilir.

Biriyle birlikte.

Göğsümden acı fışkırırken başımı ellerimin arasına alıyorum ve sandalyemin yere düşmesine neden olacak kadar ani bir şekilde ayağa kalkıyorum. Yapmasını istediğim şey buydu, istediğimi yapıyor. Masamın üzerindeki bardağı alıp duvara fırlatıyorum. Odanın içinde parçalanıyor. Kendimi öfkeyle bilgisayar monitörüne olabildiğince sert bir yumruk atarken buluyorum ve monitör masadan düşerken parçalanıyor. Kendimi kaybetmeye başladığımda kapı yavaşça açılıyor ve perili gözlerimi çevirdiğimde Ben'in kapıda sessizce durduğunu görüyorum. Yüzündeki ifadeden bildiğini anlıyorum. Max'le konuşmuş ve Natasha'nın nerede olduğunu biliyor. Gözleri odayı tanıyor, camı, kırık bilgisayar ekranını ve yüzümden akan gözyaşlarını görüyor.

"Dostum," diyor ağır Güney Afrika aksanıyla usulca. "Ne yaptın sen?"

"Çık dışarı!" Çığlık atıyorum.

"Ona ne yaptırdın?" diye tekrarlıyor usulca.

"Çık dışarı!" Tekrar bağırdım. Ondan uzaklaşmam gerekiyor ve banyoya giriyorum. Aynada kendime bakıyorum. Kendimi hasta ediyorum. Ondan bunu yapmasını ben istemiştim ama yine de bunu yapıyor olması beni dehşete düşürüyor. Ne düşünüyordum ki? Acı göğsümü bıçak gibi keserken hıçkırıklara boğuluyorum. Yumrukladım

ve binlerce parçaya ayrılıyor. Ben'in bir arama yaptığını duydum.

"Merhaba Steve, ben Ben. Seninle otuz dakika içinde spor salonunda buluşacağız. Evet." Dinlerken sessizleşiyor. "En iyilerinden bazılarını organize et. Stanton'ın dövüşmesi gerek."

"Size bu broşürü vereyim ve sonra diğer seçeneklerinizi gözden geçirelim." Genetik danışman görüştüğüm müşterilerden biriyle konuşurken onu dinliyorum. Meme kanseri geni taşıdığını yeni keşfetmiş ve mastektomi yaptırmayı düşünüyor. Aklım bu odadan başka bir yerde. Midemin çukurunda ağır bir kurşun top oturuyor. Bugün Perşembe ve Joshua telefonlarıma cevap vermiyor. Ya yalan söylüyorsa? Ya bu bir testse ve ben başarısız olduysam? Acı içinde gözlerimi kapatıyorum. Ne düşünüyordum ki?

Kapı çalınıyor ve cevap vermek için ayağa kalkıyorum. Resepsyonistimiz oradaydı.

"Merhaba Tash," diye fısıldar. "Rahatsız ettiğim için üzgünüm ama Bridget telefonda ve bunun bir ölüm kalım meselesi olduğunu söyledi."

Telefonu ondan alırken kaşlarımı çatıyorum ve ofisimdeki iki kadına parmağımı kaldırarak bir dakika içinde geleceğimi işaret ediyorum. Danışman gülümseyip başını sallıyor ve ben de ofisin hemen dışına çıkıyorum.

"Merhaba," diye fısıldıyorum etrafıma bakarken.

Bridget'in paniklemiş sesi telefonda çığlık atıyor. "Aman Tanrım, Natasha. Buraya gelmen gerek. TC'nin evine girdik, sonra eve geldi ve yatak odasına saklandık, sonra tekrar gitti ama kilidi taktı ve şimdi dairede kapana kısıldık ve dışarı çıkamıyoruz."

Gözlerim dehşet içinde açıldı. "Bu da ne? Kim?"

"Abbie ve ben, ikinci diski arıyorduk."

Etrafımdaki insanlara bakıyorum ve bakışlarından kaçmak için başımı eğiyorum. "Ne demek onun evindeyim?" Öfkeyle fısıldıyorum.

"Hemen buraya gel yoksa bu lanet balkondan dört kat aşağı atlayacağız."

"Adres ne?" Stres terinin koltuk altlarımı ısıtmaya başladığını hissederken bağıriyorum. "Sizi aptallar. Tutuklanacağız." Aman Tanrım.

"Ben'i, Max'i ya da başka birini bul. Adres 72 Pasifik Caddesi, Potts Point.

Resepsiyona doğru yürüyorum ve bir kartın arkasına adresi yazıyorum.

"Tamam, anladım." Telefonu kapattım ve sessizce kapıyı çaldım.

"Üzgünüm, acil bir durum var ve acilen gitmem gerekiyor."

Kadınların ikisi de kaşlarını çatıyor. Danışman kaşlarını kaldırarak "Her şey yolunda mı?" diye sorar.

Başımı çok hızlı salladığım için gergin bir şekilde gülümsüyorum.

"Ahuh," diye mırıldanıyorum. "Öyle olacak." İki aptal arkadaşımı öldürür öldürmez. Çantamı alıp çıkıyorum.

Ofisinden aceleyle çıkıyorum ve Max'in numarasını çevirirken asansörlere doğru koşmaya başlıyorum. İlk çaldığında cevap veriyor.

"Neredesin sen?" Şak diye söyledim.

"Otoparkta. Ne oldu?"

"Abbie ve Bridget TC'nin dairesinde kilitli kaldılar."

"Ne?"

"Ben de öyle dedim. Aptallar onun dairesinde kilitli." "Aman

Tanrım. Ben'i aramalıyım. Benimle ön tarafta buluş."

Ön kapıya doğru koşuyorum ve Max'i telefonda Ben'le konuşurken buluyorum. Hayal kırıklığı içinde başını sallıyor ve telefonu bana uzatıyor. "Neler oluyor?" Ben telefonu kapatıyor.

"Bilmiyorum. Bridget beni aradı ve Abbie'yle birlikte TC'nin dairesine girip diski aradıklarını söyledi."

"Nerede yaşadığını nereden biliyorlardı?"

Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Hiçbir fikrim yok. Aslında Abbie'nin ev arkadaşı bazen onu görüyor, o yüzden ona sormuş olmalı."

"Sonra ne oldu?"

"Eve geldi ve yatak odasında saklandılar." "Siktir," diye tersledi.

"Biliyorum ve sonra tekrar gitti ama kilidi taktı ve şimdi dairede kilitli kaldılar ve dışarı çıkamıyorlar."

"Diski buldular mı?"

Gözlerimi büyütüyorum ve hayal kırıklığıyla elimi havaya kaldırıyorum.

"Ben sormadım ki."

"Sen orada kal. Sen ve Joshua bu işe karışamazsınız. Bunu biz halledeceğiz. Max'i tekrar bağla." Telefonu Max'e geri veriyorum.

"Tamam." Başını salladı ve adresi benden aldı. "Tamam." Gözleri benimkilerle buluştu. "Bir dakika içinde onu aramasını söyleyeceğim." Telefonu kapatıyor.

Kalbim deli gibi atıyor. Haneye tecavüz, yakalanırlarsa ... aman Tanrım ... bu bir suçtur. Akıllarından ne geçiyordu?

"Joshua bir dakika içinde onu aramanı istiyor," diyor Max kuru bir sesle, sonra da Ben'e adresi mesaj atıyor.

Gülümsüyorum. Onu aramamı istiyor, Tanrı'ya şükür. İçimi bir rahatlama kaplıyor.

"İçeri geri dönün. Sadece bir korumanız olacak, bu yüzden ofisinizden ayrılmayın."

"Ama onlara bugünlük gideceğimi söyledim," diye kekeliyorum.

"Planlarınızı değiştirin. Önce seni eve götürecek vaktim yok."

Gözlerimi deviriyorum. "Gelemez miyim?"

"Hayır, içeri gir."

İçeri girip kafeteryaya gidiyorum. Bir kahve sipariş edip oturuyorum. Midem düğümleniyor ve Joshua'nın numarasını çeviriyorum. İlk çaldığında cevap veriyor. "Merhaba Tash."

Sesini duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve gözlerim doluyor. "Bebeğim," diye fısıldıyorum.

"İyi misin?" diye sorar.

"Hayır," diye hıçkırıyorum,

"seni özlüyorum." Sessiz kalıyor.

"Bu çok saçma, bu kadar uzun süre ayrı kalamayız," diye kekeliyorum. "Pazartesi günü tekrar görüşeceğiz, Natasha. Bir hafta dedim."

"Josh hayır. Bugün sadece Perşembe. O kadar bekleyemem. Sensiz olmak beni hasta ediyor."

"Yani iyi misin?"

"Sadece," diye mırıldanıyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. Derin derin nefes aldığını duyduğumda sessiz kalıyor.

"Josh, sorun ne?" Paniğe kapıldı, neden karşılık vermedi? "Yok bir şey. Pazartesi akşamı görüşürüz, tamam mı?"

Yüzüm düştü. "Beni seviyor musun?"

Fısıldıyorum. "Aptalca sorular sorma," diye iç geçiriyor.

Gülümsüyorum. "Seni özledim."

"Bye presh." Telefonu kapatıyor.

İçimi bir rahatlama kapladı, bana presh dedi. Sorun yok, her şey yoluna girecek.

Saat sekiz ve ben çocuklarla birlikte bir Tayland lokantasındayım ve iki yordakçının bugünkü haneye tecavüz olayını tartışıyoruz.

Arka köşeye kurulmuş bir bankta oturuyoruz. Ben kilitleri kırmak zorunda kaldı.

onları dışarı çıkarmak için. Yakalanmadıkları için çok şanslıydılar. İyi tarafından bakarsak, bir kasa dolusu disk ve bir dizüstü bilgisayar daha buldular. Ben bu gece onları inceleyecek ve sonra da yok edecek. Acaba o kutuda başka kaç zavallı piçin filmi var?

"Dairesine zorla girdiklerine hâlâ inanamıyorum." Adrian şok içinde başını sallar.

"Biliyorum," diye sıçradı Cameron. "Ballsy."

Ben başını sallar. "Bu embesil Abbie'nin fikri olabilirdi. Bridget üzerinde kötü bir etkisi var."

Ben'e sırtıyorum.

"Ne?" diyor kaşlarını kaldırırken kuru bir sesle.

"Didge'e karşı zaafın var, itiraf et." Kolumu sandalyenin arkasına atıp arkama yaslanırken kürdanla dişlerimi karıştırıyorum.

Gözlerini deviriyor. "O havalı bir piliç, hepsi bu."

Cameron başını sallar ve ona ters ters bakar. "Sana onunla evlenmeyi planlamıyorsan ona dokunmamamı söylemiştim."

Ben savunmak için ellerini kaldırdı. "Kimse kimseye dokunmuyor. Sakin olun."

Hesap için elimi kaldırırken gülümsüyorum.

"Ve kimse evlenmiyor," diye tersliyor. "O yüzden endişelenmeyi bırak."

"Güzel," diye tersliyor Cameron. "Kıçına tekmeyle basmak zorunda kalmaktan nefret ederim."

Ben gülüyor.

"Bunu görmeyi çok isterdim," diye gülümsüyor Adrian. "Ben seni yüzünde bir gülümsemeyle ve elleri arkadan bağlıyken öldürebilir." Anlamsız şakalaşmaları dinlerken gülümsüyorum ve aklım Tash'e gidiyor. Bugün beni sevdiğini söylemesi bir şekilde beni rahatlattı. Bu ve son iki gün boyunca Avustralya'daki her şerefsizle savaşmaktan fiziksel olarak çok yorgun olduğum gerçeği. Ben beni iyi tanır. Aklımı başımda tutmak için ciddi bir kış tekmelemem gerektiğini biliyordu ve ben de tam olarak bunu yaptım. Aslında Salı gecesi dövuştüğüm zavallı piçler için üzülüyorum, kendimi tamamen kaybettim.

"Hadi dışarı çıkalım." Cameron yanından geçen garson kızlardan birine bakmak için boynunu bükerken geriniyor.

"Evet, tamam," diye yanıtlar Murph. "Bir içki alabilirim." Ben'in gözleri bana kayıyor.

"Gidip Tash'i göreceğim. Sen git Ben. Orada yeterince muhafız var."

Bana gülümsüyor ve göz kırpmıyor. "Seni önce oraya bırakacağım."

Sırıtiyorum. "Tamam."

Salonumda yarı uykulu uzanıyorum. Saat dokuz. Üzerimde beyaz geceliğim var. Bir haftadır uyumadıktan sonra, bugün güzel Joshua'mla konuştuktan sonra nihayet rahatladım. Bana presh dedi. Her şey yoluna girecek. Keşke burada olsaydı. Kapım çalındı ve gülümsedim, Tanrı'ya şükür buradaydı. Anahtarını unutmuş. Kapıya yöneldim ve aceleyle açtım.

Jesten'i görünce gözlerim açılıyor, umduğum gibi benim güzel erkeğim değil.

Yüzüm düşüyor. "Merhaba Jes," diye fısıldadım. "Burada ne işin var?" Bu çok rahatsız edici.

"İçeri girebilir miyim?" Gergin gözleri benimkilere kilitlendi.

Rahatsızlıkla başımı kaşıyorum. "Umm." İçeri girmemesi için bir bahane bulmak üzere endişeyle etrafıma bakıyorum. Görgü kuralları sağduyumun önüne geçiyor ve geri çekilip kolumu uzatıyorum. "Elbette."

İçeri girdi ve yemek masamın yanında durdu. Bu çok garip. "Burada ne yapıyorsun?" Nazikçe soruyorum, zaten bildiğim halde Cevap.

"Erkek arkadaşına durumu açıkladığını biliyorum."

"Açıkladım." Sözüünü kestim. "Açık ve net."

Endişeyle başını sallıyor ve gözleri benimkileri arıyor. "Tekrar düşünüp düşünmeyeceğini bilmek istiyorum ve belki de..." Tereddüt ediyor.

"Ne olabilir?" Şak diye söyledim.

"Bir şeyler yapmaya çalış. Sen ve ben." Ellerimi tutuyor.

Kaşlarımı çattım. "Jes, yapma."

"Tash, sana değer veriyorum ve Pazartesi gecesi seni aradığımda erkek arkadaşına geri döndüğünü söylediğinde çok üzüldüm ve sana karşı gerçek duygular beslediğimi fark ettim."

Başımı sallıyorum. "Jess, yapma. Ben ona aşığım, sadece o olacak."

Gözlerini kısar. "Bu salağın ne kadar şanslı olduğu hakkında bir fikri var mı?" diyor usulca.

Üzüntüyle gülümsüyorum ve omuz silkiyorum. "Umarım öyledir yoksa büyük bir hata yaparım. Eğer başka biri olacaksa Jes... bu sen olursun." Elimi hafifçe yanağından aşağıya doğru gezdiriyorum ve o da dönüp avucumun içini öpüyor.

"Birlikte iyi olabiliriz," diyor usulca.

"Biliyorum," diye fısıldadım. "Ama böyle bir şey olmayacak, üzgünüm."

Bir adım öne çıkıyor ve beni kucaklayıp sarılıyor, dudakları şakağımın tozunu alıyor. "Aramızda bir kimya var, hissedebiliyor musun?" diye fısıldıyor alnıma.

Vücutuma karşı tahrik olduğunu hissettiğimde gözlerim açılıyor. Aramızdaki kimyayı hissediyorum. Bu hiçbir zaman söz konusu olmadı. "Jes, yapma," diye fısıldıyorum boynuna. Parmağını çenemin altına koyuyor ve yüzüyle buluşması için yukarı çekiyor ve beni nazikçe öpüyor. "Jes," diye fısıldıyorum. Beni tekrar öpüyor, dilini dudaklarımda daha ısrarla gezdiriyor ve ellerim boynunun arkasına doğru yükseliyor.

Anahtar kapıda dönüyor ve ben aceleyle Jesten'in yanından uzaklaşıyorum. Kutsal

Lanet olsun.

Joshua kapıyı açtı ve Jesten ile benim aramda bir çift bakış attı.

Gözleri bedenimden geceliğime doğru kayıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye hırlıyor Jesten'e. Gözlerim dehşet içinde açılıyor. AMAN TANRIM. BENİM. TANRIM.

"Sen," diye tersliyor Jesten. "Erkek arkadaşın bu mu?" diye bağıyor bana.

Joshua hışımla daireye giriyor ve Jesten'in suratına bir yumruk atıyor, Jesten yere düşüyor ve ben çılgık atıyorum.

"Joshua! Ne oluyor be?" Hassiktir!

Onu yerden kaldırır ve birbirlerini yumruklamaya başlarlar ve Joshua onu masanın üzerine fırlatır ve çiçek vazosu her yere dağılır.

"Yemin ederim seni lime lime edeceğim!" Joshua çılgık atıyor.

Joshua'yı hiç bu kadar çılgın görmemiştim. Çılgına döndü ve Jesten'i bez bebek gibi etrafa fırlatıyor. Sanırım onu öldürecek.

"Bu o lanet olası adam!" Joshua bana bağıyor.

Gözyaşlarına boğulurken başımı sallıyorum. Jesten'la yattığımı düşünüyor. Bunu düşündüğüme bile inanamıyorum. Benim neyim var böyle?

"Ondan nefret ettiğimi biliyorsun. Bunu nasıl yaparsın!" Joshua o kadar kızgın ki

inanılmaz Hulk'a benziyor ve beni bile korkutuyor.

"Hayır, hayır, hayır." Başımı şiddetle sallıyorum. Ben ne yaptım böyle?

"Her dakikasını çok sevdi," diye yem atıyor Jesten. Gözlerim dehşet içinde açılıyor.

Şimdi olmaz Jesten, kendini öldürteceksin.

Joshua ona art arda üç kez şiddetli bir şekilde yumruk atar.

"Joshua!" Çığlık atıyorum. "Kes şunu!"

Jesten karşılık verir ve Joshua'nın karnına tekme atar ve salon devrilene kadar yuvarlanırlar. Kahretsin, bu gerçekten kötü. Ön kapıya koştum ve aceleyle açtım.

Joshua'nın Jesten'i bilerek öldürmesine izin verdikleri belli olan ve etrafta dikilip beni dinleyen muhafızlara "Buraya gelin!" diye bağıyorum.

Joshua'nın Jesten'i omzunun üzerinden attığını görmek için döndüğümde "Max," diye bağıyorum. "Joshua hayır. Kes şunu!" Aman Tanrım, onu öldürecek.

Joshua, Jesten'in kafasını yere vururken, "Bir bıçak alıp senin lanet boğazını keseceğim," diye bağıyor.

Tamam, dengesizleşiyor ve aptal korumalar öylece durup izliyorlar. Koridorda koşup Max'in kapısına vuruyorum. Max aceleyle kapıyı açtı.

Beni görünce gözleri büyüdü. "Ne oldu?" Daireden bir şangırtı geliyor ve kaşlarını çatarak yanımdan geçip daireme doğru koşuyor.

"Tanrım," diye bağıyor. "Siz aptallar ne yapıyorsunuz? Derhal durdurun şunu."

Muhafızlar sonunda araya girip onları ayırır ve Jesten'i daireden sürüklemeye başlarlar.

"Onu burada bu psikopatla bırakmayacağım," diye bağıyor Jesten

Max'e. Max'in gergin gözleri bana kayıyor ve sanırım o da Jesten'e katılıyor. "Ben iyiyim. Bana zarar vermeyecek," diye fısıldıyorum.

"Tash, benimle gel," diye yalvarıyor Jesten.

Dehşete düşmüş gözlerim Joshua'nın kilerle buluştu. "Sorun yok Josh, sakın ol bebeğim." Ciğerlerine değerli havayı çekerken yavaşça ona doğru yürüyorum. Çok öfkeli. Jesten'la yattığımı düşünüyor. Koyu renk gözleri benim kilerle buluşurken elimi yavaşça terli kolundan yukarı kaydırıyorum.

"Şşşt," diye fısıldıyorum onu sakinleştirmeye çalışmak için. "Güle güle Jesten," diye bağıyorum, "Max ona çıkışı göster."

Gardiyanlar odayı terk etti ve ben kırık vahşi hayvanımla baş başa kaldım.

"Œœœœ, sorun yok bebeğim," diye fısıldıyorum. "O gitti."

BÖLÜM 30

MAX kapı aralığında durmuş bizi izliyor. Joshua ellerini başının üzerine koymuş, derin derin nefes alıyor, gözleri kısık ve benimkilerle buluşamıyor. Onun önünde duruyorum, kalbim parçalanıyor. Bu kötü görünüyor, üzerimde geceliğim var, saat gecenin dokuzu ve Jesten buradaydı. Kapıyı açtığında Jesten'in elinden yeni kurtulduğumu anlayabilir miydi? Bunu görseydim ben de kendimi kaybederdim. Sevdiğimi söylediği için Jesten'i asla affetmeyeceğim, ne belalı bir pislik.

Gözlerim hâlâ kapıda duran ve güvenliğini sağladığından hiç şüphem olmayan Max'e kayıyor. Yüzünün her yerinde endişe okunuyor.

"Sorun yok Max, bizi biraz yalnız bırakabilir misin lütfen?" Gözlerim Joshua'nın kırık yüzüne dikili kalırken mırıldanıyorum.

"Emin misin?" diye sorar.

"Defol git!" Joshua bir kez daha kontrolünü kaybedince çılgık atıyor. Max'e endişeyle başımı sallıyorum ve "Git" diyorum.

Max bakışlarımı tutuyor ve sessiz bir soruyla bir kaşını kaldırıyor. Başımı sallıyorum ve o da sessizce gidiyor.

Joshua hala nefes nefese.

"Bebeğim," diye fısıldıyorum yüzünü ellerimin arasında nazıkçe tutarken. "Annemin hayatı üzerine yemin ederim ki onunla yatmadım." Gözleri hâlâ yere bakıyor.

"Joshua, geçen gece otele bunu benim yaptığımı düşünmen için gittim, gardiyanların sana söyleyeceğini biliyordum ama bunu yapmaya hiç niyetim yoktu. Sadece sendin, Joshua, sadece sendin."

Öfkeli gözleri benimkilerle buluşuyor.

Suçluluk gözyaşlarım gözlerime dolarken başımı endişeyle sallıyorum. Bakışları beni yakalıyor. "Ne zamandır?"

Soruyu anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?" "Onu ne zamandır istiyorsun?"

Soruyu anladığımda gözlerim şok içinde açılıyor. "Onu istemedim, biz arkadaşız," diye fısıldıyorum, utanarak.

Joshua tiksintiyle bir kaşını kaldırıyor. "Benim lanet zekama hakaret etme!" diye bağırarak beni zıplatıyor.

Boğazımdaki korku yumrusunu yutuyorum ve başımı öne eğiyorum. "Hiçbir şey olmadı," diye fısıldıyorum.

"Seks yaparken onu düşünmeni söylediğinde, başından beri yaptığın şey bu muydu?"

Dehşet içinde ağzım açık kaldı. "Aman Tanrım, hayır, böyle bir şeyi nasıl düşünebilirsin? Onu sadece son altı aydır tanıyorum ve biz sadece arkadaşız."

"Etkilendiğin bir arkadaş."

Usulca başımı sallıyorum. "Evet," diye fısıldıyorum utanç midemi delip geçerken ve gözyaşlarım yanaklarıma düşerken.

"Sevdiğini söyledi." Gözleri içimde delikler açarken dilini ön dişlerinin üzerinde küçümseyerek gezdiriyor.

"Biliyorum ve sana bu şekilde yalan söylediği için onunla bir daha asla konuşmayacağım. Seni tuzağa düşürüyor Joshua ve sen de bu tuzağa düştün. Aramızda hiçbir şey olmadı, söz veriyorum" diye ağlıyorum.

Elimden kurtulup duşa doğru fırlıyor ve ben de kayıp bir kuzu gibi peşinden koşuyorum.

"Bana kızma," diye yalvarıyorum.

Sessizce soyunur ve duşa girer.

"Bunu yapmamı isteyen sendin ve ben yapamadım!" Bağırdım. Öfkeyle bana sırtını dönüyor.

Yavaşça soyunmaya başladım ve onunla birlikte içeri girdim.

"Josh, bu gece bana çıkma teklif etmek için buraya geldi. Hayır dedim ve sen geldiğinde o da tam gidiyordu."

Dönüyor ve su başımızın üzerinden akarken perili gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Bebeğim." Gözlerindeki acı kalbimi parçalıyor. Elimi kirli sakalına sürüyorum ve parmak uçlarıma çıkıp dudaklarını nazıkçe öpüyorum. "Seni çok seviyorum."

Başını omzuma koyuyor ve acısını hissedebiliyorum. Karanlık şüphelere sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bilirim, acıtır.

Uzun bir süre kucaklaşarak duruyoruz, ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuşuz, üzerimizden su akıyor. Sonunda çenemi yüzüyle buluşacak şekilde kaldırıyor ve dudakları nazikçe benimkileri alıyor.

Usulca başımı sallıyorum. "Anladım Josh... Sonunda anladım. Bana başından beri söylediğin şeyi. Seks sekstir ve aşk aşktır."

Beni tekrar şefkatle öpüyor ve dili açık ağzımın içinde geziniyor.

"İlk defa neden Amelie'yle yattığını anlıyorum," diye yüksek sesle hıçkırırken gözyaşlarım göğsümü parçalıyor.

Geri çekiliyor ve kaşlarını çatıyor.

"Seni affetmediğimde bunun ne kadar acı vermiş olabileceğini anlıyorum."

"Neredeyse beni öldürüyordu," diye fısıldıyor başını omzuma yaslariken.

Acının çiğ yanığı kalbimi dağlarken başımı sallıyorum. Farklı biriyle yatmanın ve sonsuza dek bu suçluluk duygusuyla yaşamamanın acısını hayal bile edemiyorum. On beş dakikalık seks uğruna gerçekten sevdiğin kişiyi bir ömür boyu kaybetmenin acısını.

Yüzünü tekrar kendime çektim. "Joshua, seni umutsuzca seviyorum. Birlikte hayatımız bu gece başlıyor, hemen şimdi." Gülümsedim ve başımı salladım. "Los Angeles'ta yaşayacağız." Onu nazikçe öpüyorum. "Çok mutlu olacağız." Direncinin eridiğini hissettiğimde öpücüğüne gülümsüyorum. "Biz kırılmayacak kadar güçlüyüz... bunu defalarca kanıtladık."

Tutkumuz yeniden alevlenmeye başladığında beni daha sıkı öpüyor.

"Al beni," diye fısıldıyorum ağzına. "Senin için ne kadar önemli olduğumu göster bana." Gözlerim bacaklarının arasında ağır ağır sallanan büyük ereksiyona kayıyor. Üzerindeki her geniş damarın uyarılmışlıkla pompalandığını, vücuduma ihtiyacı olanı vermeyi, sonunda beni tamamen doldurmayı beklediğini görebiliyorum.

İnliyor ve eli beni arkamdan acıyla kavrarken beni duvara çarpıyor. Ağzı boynuma düşüyor ve beni agresif bir şekilde ısıtıyor ve tüylerim diken diken oluyor. İşte o an en iyi olduğumuz andır, bedenlerimiz birbirininkiyle o kadar uyumludur ki, denesek bile bu hayvani çekimi durduramayız. Bu aşkın en derin halidir. Beni agresif bir şekilde kaldırıyor ve bacaklarım beline dolanacak şekilde beni tutuyor ve içime giriyor. Kukuletalı gözleri beni izlerken ağzı gevşek duruyor.

kalın ve uzun. Ayarlamama izin vermek için kendini sabit tutmaya çalışırken kalbinin göğsünde attığını hissedebiliyorum.

Eti içimi parçalayıp kanımı ısıttığında haykırıyorum ve gözlerim kapanırken başım hem zevk hem de acı içinde fayanslara çarpıyor.

Dudaklarımız kilitliken vücudumu yukarı ve aşağı doğru kaldırıyor, önce alışmam için yavaşça, sonra her vuruşta daha derinden, her biri bir öncekinden daha fazla hissederek, güçlü vücuduyla içime derinlemesine dalarken çığlık atana kadar. Nefes almak için mücadele ederken kollarım yırtık omuzlarını kavriyor, içimdeki her kasın onun acımasız uzunluğuna karşı kasıldığını hissederken gözlerim kapanıyor. Alt dudağımı ısırtıyor ve aklımı daha da kaybetmeme neden olan agresif ama dizginlenemez tutkulu bir hareketle geri çekiyor.

Bu adamı hiç bu kadar sevmemiştim. Bana benim ihtiyaçlarımı vermek için kendi ihtiyaçlarını feda etti ve sonunda teklif edileni istemesem de bana bir seçenek sundu. Bu hafta bana yakınlık konusunda gösterdikleri için sonsuza kadar minnettar kalacağım.

Onun sevgisi gerçekten koşulsuz ve sonunda Amelie olayını anladım. Ona neler yaşattığımı bildiğim için kalbim biraz kırılıyor. Elleri sırtımda ve omuzlarımda dolaşırken beni öyle bir güçle vücuduna bastırıyor ki nefesim kesilmeye başlıyor. Bizi sarmaya başlayan zevk dalgasını sürerken gözleri kapanıyor. Ben çığlık atıp öne doğru savrulurken vücudum sarsılıyor ve o da aynısını yapıyor. Orgazmı dengesini bozarken bizi dengelemek için arkamdaki duvarı tutuyor. Vücudu boşalırken ağır bir şekilde titriyor ve sıcak menisinin vücudumun derinliklerinde yandığını hissediyorum. Bacaklarımda yavaşça yere düşmesine izin verirken omzuna doğru iç çekiyorum. Yüzümü tutuyor ve kendi yüzüne doğru yırtıyor.

"Anladın mı? Anladığını söyle bana! Sonunda seni ne kadar çok sevdiğimi anladın mı?" diye çıkışıyor.

Gözlerim doluyor ve minnetle başımı sallıyorum. "İlk defa ... Joshua, dürüstçe söyleyebilirim ki ... evet."

Yüzüme kondurduğu nazik öpücüklerle uyanıyorum ve saçlarımı nazikçe kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Gözlerim hala kapalıyken gülümsüyorum. Yanan bir ışık

-Dün gece perdeleri kapatmayı unutmuş olmalıyız. Güzel ve nazik Josh burada, onun varlığını hissedebiliyorum ve henüz gözlerimi bile açmadım. Elimi yavaşça başının arkasına götürüyorum ve onu kendime çekiyorum.

"Günaydın," diye fısıldıyorum başının tepesini öperken. "İyi misin?" diye fısıldıyor göğsüme.

"Mmm," diye cevap veriyorum gözlerim hala kapalıyken, ama dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Bacaklarımın arasında ciddi bir zonklama var ve bu ilk kez uyarılmadan kaynaklanmıyor. Saatlerce süren sert seks bir kıza bunu yapar.

Kalkmaya başladım. Tuvalete gitmem lazım.

"Burada benimle kal preshe. Bugün yanımdan ayrılmayacaksın." Beni tekrar nazikçe öperken gülümsüyor.

"Josh, tuvalete gitmem gerek. Hemen döneceğim." Yataktan kalkarken onu nazikçe öpüyorum. Gözleri vücudumu tarıyor ve kaşlarını çatıyor.

"Ne?" Kendime bakarken soruyorum.

Uzanıp parmaklarını sağ kalça kemiğimdeki dört çürüğün üzerinde gezdiriyor.

Kaşlarımı çattım. "Bu morluklar neden?"

Farkına varınca yüzü düştü. "Parmaklarım."

Saçlarımı omuzlarımın arkasına atarken dönüp aynada kendime bakıyorum ve sırtıyorum. "Sol omzumda da aynı dört çürük var."

Gözleri dehşet içinde büyür.

"Dizlerimin üzerindeyken beni arkamdan çok iyi tuttun. Ağrım olmasına şaşmamalı."

Yatağa doğru bakar. "Özür dilerim. Aklımı kaybettim."

Gözlerim onunkileri tutuyor. "Neydi o? Üçüncü raunt mu?"

Yutkunuyor ve başını sallıyor, gözleriyle bir şey söylemem için beni cesaretlendiriyor. "Bu seks değildi, Joshua."

"Neydi o?" diye fısıldıyor.

"Bu bir iddiaydı. Bana bedenimin kime ait olduğunu gösteriyordun. için."

Sessiz bir onaylamazlıkla kaşını kaldırıyor. "Peki mesaj Anlaşıldı mı?" diyor soğuk bir şekilde.

İçimi bir huzursuzluk kaplıyor ve başımı sallıyorum. "Açık ve net Bay Stanton... Açık ve net."

"Ee, haber verdin mi?" Joshua, ben yemek pişirirken tezgahta oturup protein karışımını içerken soruyor.

"Aha." Sebzeleri doğrama tahtasından tavaya döküyorum. "Bir hafta mı?" diye soruyor.

"Hayır, sana iki tane vermem gerektiğini söyledim."

"Bir hafta içinde gidiyoruz," diye tersledi.

Gözlerimi deviriyorum. "Dinle." Tahta kaşığı ona doğrultuyorum. "Dünyanın öbür ucuna taşıyorum ve halletmem gereken işler var. Yedi gün içinde öylece gidemem."

"Ne gibi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Annem gibi, evim gibi, geride bıraktığım en iyi iki arkadaşım gibi."

İçkisini öfkeyle yudumluyor.

"Eve döndüğümüzde Willowvale'e taşınabileceğimizi düşünüyordum," diye yanıtıyor.

Döndüm ve kaşlarımı çattım. "Kırsalda ne var... atlarla mı?" Şaka mı yapıyor?

Gayet sakın bir şekilde başını sallıyor ve biraz daha protein içiyor. Ben başımı sallıyorum.

"Hayır."

Kaşlarını çattı. "Ne demek hayır?"

Gözlerimi ona diktim. "Hayır, taşraya taşınmıyorum. Adrian'ın yakınında yaşamak ve Los Angeles'ta parti yapmak istiyorum."

Gözlerini bana diyor. "Parti mi?" diye soruyor, küstahça.

Başımı salladım. "Aha, ben sadece yirmi beş yaşındayım, Joshua. Sen Kaptan Amerika gibi lanet olası atlara binerken bir çiftlikte kilitli kalmaktan daha kötü bir şey düşünemiyorum."

"Kaptan Amerika ata binmez," diye mırıldanıyor.

Yanıt olarak gözlerimi deviriyorum. "Eminim binmiştir," diye tersliyorum.

"Los Angeles'a taşıyoruz, bana yeni bir ev alacaksın ve sonra yaşlandığımızda ve iki çocuğumuz olduğunda ..." Demek istediğimi vurgulamak için iki parmağımı havaya kaldırıyorum, "iki çocuk, Willowvale'e taşınacağım... ve bir dakika önce değil."

Gözlerini tekrar kısar. "Dinle beni... Ben ne zaman istersem o zaman gideceksin ve eğer Los Angeles'a kaçmak için taşındığını sanıyorsan başka bir şey düşünüyorsun. Buna izin vermeyeceğim. Ve altı çocuğumuz olacak!"

Ona doğru yürüyorum ve elimi takım elbise pantolonunun üzerinden penisine sürerken gülümsüyorum. Gözlerini kapatıyor ve bana erişim sağlamak için arkasına yaslanıyor.

"Joshua'yı bilirsin bebeğim," diye fısıldıyorum boynuna gülümserken. "Hmm," diye gülümsüyor.

"İstediğim zaman çok ikna edici olabilirim." Takım elbisesinin fermuarını açarken gülümsüyorum ve dudaklarımı yalıyorum. Dirseklerinin üzerinde bankın üzerine uzanıyor ve gözleri dikkatle ağzımı izliyor.

"Hmm," diye iç geçiriyor.

Pantolonunu yavaşça aşağıya kaydırıyorum ve şaftının uzunluğuna doğru uzun bir yalama yapıyorum. "Görüyorsun, ihtiyacın olan bir şeye sahip olduğumu biliyorum ve kendi yolumu bulmak için onunla pazarlık etmeye hazırım," diye fısıldıyorum gülümseyip onu tekrar yalarken.

Sırıttırıyor. "Orospu," diye fısıldıyor.

Kapı çalınır ve Joshua irkilerek ayağa fırlar. "Defol git," diye çıkışır.

Dudaklarımı yalarken gülümsüyorum ve Joshua mutfakta kendine çeki düzen verirken kapıya yöneliyorum.

Aceleyle kapıyı açtığımda Ben'in koridorda iki adamla konuştuğunu gördüm. Bana dönüyorlar ve bir kartvizit uzatıyorlar. Soru sorarak gülümsedim.

"Merhaba."

Ben rahatsız bir şekilde bana bakıyor. "Natasha, bunlar polis memuru. Seninle ve Joshua'yla konuşmaları

gerekiyor." Kaşlarımı çatıttım. "Bir sorun mu var?"

Önce birbirlerine sonra da bana baktılar. "İçeri girebilir miyiz lütfen?"

Kaşlarımı çatıyorum ve Joshua arkamdan yaklaşıp onlarınkini sıkmak için elini uzatıyor. "Joshua Stanton."

"İçeri girebilir miyiz Bay Stanton?" diye sorar memur.

Kapıyı açar ve kolunu uzatır. "Elbette."

Memurlar içeri girer ve Ben de onları takip eder. Hepsi salona oturur.

Onlar otururken "Bu ne hakkında?" diye sorar.

Memurlardan biri Joshua'ya bir fotoğraf uzatır ve Joshua fotoğrafa bakıp kaşlarını çatır. "Sana şantaj yapan kadın bu mu?" diye sorar memur.

Joshua'nın gözleri fotoğrafa kayar. "Evet," diye yanıtlıyor. "Bunu ben de yaşadım." Fotoğrafı bana uzatıyor. Aptal kaltağın yüzü sabıka fotoğrafında bana bakıyor. Birkaç yıllık gibi görünüyor. Esmer bir kadın. Midem bulanıyor. Tanrım, o pis orospudan nefret ediyorum.

Kahretsin! Abbie ve Bridget yakalandı - isimleri resmi olarak Salak ve Avanak olarak değiştirilmeli. Kim bir eve zorla girer ve orada kilitli kalır ki? Sinirlerim tepeme çıkarken alnımı ovuşturuyorum. Bana bunu neden yaptıklarını sorarsa ne diyeceğim? En iyi iki arkadaşımı ispiyonlayamam. Joshua sinirlerimi hissetmiş olmalı ve güven verici bir şekilde elimi tutuyor. Ben rahatsız bir şekilde kenarda duruyor.

"Onu buldun mu?" Ben soruyor.

"Korkarım bulduk."

Rahatsızca yutkunuyorum. Kahretsin, işte geliyor. İki aptal arkadaşın onun evine mi girdi? Gözlerimi kaçırıyorum. Bir bok için yalan söyleyemem.

"Bu sabah ölü bulundu," diyor memur. Oda sessizliğe gömülür. Aman Tanrım.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Joshua tersler.

"Elbette ikiniz de şüphelisiniz." Bana eliyle işaret etti. Gözlerim dehşet içinde açılıyor.

"Evine gittik ve dairesinden on farklı parmak izi seti aldık ve şimdi bunları analiz ediyoruz."

Midem yine bulanıyor. Aman Tanrım, her yerde kızların parmak izleri var.

Dehşete kapılmış gözlerim Ben'inkilerle buluşuyor ve o da bana kendini toparlamamı söyleyen bir hareketle başını hafifçe sallıyor.

"Eminim on farklı adama şantaj yapıyordur," diye tersliyor Joshua.

"Öyleydi ve söz konusu olan tek erkek ya da eş siz değilsiniz. Aslında biz daha çok seninle ilgileniyoruz, Ben."

Joshua'nın yüzü düşer. "Ben'le neden ilgileniyorsun?" "O ilgi çekici bir kişi."

"Ne! Bu çok saçma!" Joshua telaşla ayağa kalkarken tersler.

"Senin hakkında küçük bir araştırma yaptık Ben. Eski özel kuvvetler."

"Evet," diye cevap verdi Ben.

"Bay Stanton size yılda ne kadar ödüyor?" Ben'in gözleri

Joshua'ya kayar. Kahretsin, burada neler oluyor?

"Bu seni ilgilendirmez. Çık dışarı. Avukatın olmadan onunla konuşmana izin vermeyeceğim. Onun bu işle bir ilgisi olduğunu ima etmeye nasıl cüret edersin?" Joshua telefonundan bir numara çevirirken tersliyor.

"Murph, buraya gel." Telefonu kapattı.

Oturduğum yerde perçinlenirken gözlerim açılıyor.

"Yılda iki milyon dolar Ben, bunun karşılığında ne tür bir güvenlik alıyorsun?" diye alay eder polis. Kahretsin, Ben yılda iki milyon dolar mı alıyor? Bu çok para.

"Bu seni ilgilendirmez!" Joshua tersler. "Tabii ki iyi para alıyor, ben bir milyarderim ve o da benim güvenlik şefim. Ona çerez parası vereceğimi mi sanıyorsun?"

"İki milyon doların size sıkı bir sadakat kazandıracağını düşünüyorum."

Ben sakince başını sallar. "Güvenlik kayıtlarını kontrol edin. Her zaman bu binada ve Joshua'nın işyerindeydim. Saklayacak hiçbir şeyim yok."

"Bir kiralık katil mi tuttunuz Bay Stanton? Bunu kesinlikle karşılayabilirdiniz."

Joshua yüzünü buruşturur. "Hayır, kiralık katil tutmadım," diye tersledi. "Muhtemelen aşırı dozdan ölmüştür."

Memur başını sallar. "Hayır, tersanede domuz bağıyla bağlanmış ve kafasının arkasından vurulmuş halde bulundu."

Gözlerim daha da açıldı. Kahretsin... Bu çok kötü. Aman Tanrım, ya kızlar da bu işe bulaştıysa?

"Lütfen gidin," diye tersledi Joshua. "Ekibimin ve benim bu konuyla hiçbir ilgimiz yok ve bizi tutuklamayacaksanız ya da avukat tutmamıza izin vermeyecekseniz söyleyecek başka bir şeyimiz yok."

Bakışlılar ve Joshua'ya bir kartvizit uzatırlar. "Aklınıza bir şey gelirse lütfen bize bildirin."

Joshua ayağa kalkarken "Yapacağım," diye iç geçirir. Ben, memurlara çıkışı göstermek için onlarla birlikte ayrılır.

Kapı arkalarından kapanıyor ve ben telaşla Joshua'ya dönüyorum. "Aman Tanrım, ya kızlar da bu işe bulaştıysa?"

Joshua bana acımasızca bakıyor. "Oraya neden girmişler ki?" diye tersliyor. "Ne düşünüyorlardı ki?" Başını iki yana sallıyor. "Starsky ve Hutch mı oldular şimdi?"

Ellerimi yüzüme kapattım. "Aman Tanrım, Aman Tanrım, Aman Tanrım." "Sakin ol." Telefonunu çıkarır ve bir numara çevirir. "Neredesin?"

Sen?" diye tersliyor. "Acele et." Telefonu kapatır ve mutfığa fırlayıp sürahiye vurur. "Bu tam bir felaket."

"Biliyorum, doğru, isimleri Aptal ve Salak olmalı." Ellerimi şakaklarıma götürerek başımı sallıyorum.

Sırıttırır. "Bu uygun bir unvan."

Ona ters ters bakıyorum. "Hak etmiştin," diye çıkışıyorum.

Çantama gidiyorum ve karıştırmaya başlıyorum. "Ne arıyorsun?" diye soruyor.

"Telefonum."

"Burada, bankın üzerinde."

Hemen Abbie'nin numarasını çevirdim.

"Merhaba Abbs." "Selam piliç." Neşeyle söylüyor.

"Hemen buraya gelmeniz gerekiyor."

"İşteydim, ne oldu?"

"TC az önce ölü bulundu ve evinin her yerinde senin ve Bridget'in parmak izleri var."

Sustu. "Beni duydun mu?"

"Kahretsin," diye fısıldıyor. "Yola çıkıyorum."

ADRIAN

Masamda oturmuş, derin düşüncelere dalmıştım. Tüm bu şantaj olayı tamamen kontrolden çıktı ve şimdi aptal kızlar da işin içine girince hepimizin sonu gelebilir. Soruyu sormak zorundayım, aklımı kurcalayıp duruyor. Yine de cevabı gerçekten bilmek istiyor muyum? Ben ve Joshua içeri girip masaya oturdular.

"Ne oldu?" Joshua soruyor.

"Sizi sevdiğimi biliyorsunuz, değil mi?"

İçimi çektim. Joshua soru sorarcasına kaşlarını çatıyor.

"Bunu sormak zorundayım. İkinizin o fahişenin ölümüyle bir ilginiz var mı?"

Ben ve Joshua önce birbirlerine sonra da bana bakıyorlar.

İkisi de "Hayır," diye yanıtlıyor.

Gözlerim onlarınkini tutuyor. "Bunu düşündün mü?" Tekrar birbirlerine bakıyorlar.

Joshua, "Belki," diye yanıtlıyor.

Elimi ağzıma götürdüm ve gözlerimi kapattım. Biliyordum.

"Aslında bunu asla yapmazdık," diye yanıtlıyor Ben. "Bu sadece bir düşünceydi."

"Siz ikiniz tamamen delirdiniz mi? Neden böyle bir şey düşündünüz ki?"

Joshua omuz silkiyor. "Sana kasetin ortaya çıkmaması için her şeyi yapacağımı söylemiştim.

Natasha."

Başımı salladım. "Ben, lütfen Joshua için düşünmeye başlar mısın çünkü Natasha söz konusu olduğunda onun tek bir beyin hücresi bile yok."

İkisi de gülümsüyor. "Avustralya'dan ayrılma iznimiz var. Bu sabah geldi," diye yanıtlıyor Ben. "Bunu istemediğini biliyorum Joshua, ama Abbie ve Bridget bunu yapanı yakalayana kadar bizimle Los Angeles'a dönmek zorunda kalacaklar."

Joshua hayal kırıklığı içinde başını sallar. "Burada parmak izleri alınmayacak."

Ben başını sallar. "Ya sadece sana yardım etmeye çalıştıkları halde cinayetten hüküm giyerlerse? O zaman ne hissedeceksin?"

"Aptallar," diye tersliyor Joshua.

Genişçe gülümsedim. "Sorun ne Stan? Kızlar planladığın pijama partisini basacaklar mı?"

Gözlerini kısar. "Öyle aslında," diye mırıldanıyor. "Ya gitmezlerse?" diye soruyorum.

"Onlara başka seçenek bırakmıyorum," diye yanıtlıyor Ben. "Bu bir şaka değil, bu artık ciddi. Hepimizi bir bulutun altına soktular."

Joshua tiksintiyle başını sallar. "Onlara haber ver."

NATASHA

Ben gardırobumun son parçalarını toplarken Joshua yatağında uzanıyor. "Neden her şeyi toplamakla uğraşıyorsun ki? Oraya gittiğinde yeni şeyler alırsın."

Ona donuk donuk bakıyorum. "Yaptığın şey bu mu?"

Omuz silkiyor. "Willowvale'de tam bir gardırobum var ve bir tane de Los Angeles için. Böylece gittiğimde valiz hazırlamama gerek kalmıyor."

"Peki Los Angeles'ta jodhpurs'umu giyecek miyim?" Göz kapaklarımı kırıştıtırırken biraz fazla tatlı bir şekilde soruyorum.

"Ata binmeyi öğrendiğinizi biliyorsunuz," diye cevap veriyor gerçekçi bir şekilde.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Pfff, sanki." Katlamaya devam ediyorum. "Atlardan nefret ediyorum... ve veterinerlerden. Veterinerlerden gerçekten tutkuyla nefret ediyorum." Demek istediğimi vurgulamak için gözlerimi büyütüyorum.

Konuyu değiştirmek için çabucak çabalıyor. "Annenin bir ay içinde buraya gelecek olmasına sevindim."

Kalbim sıkışıyor. "Annem için her zamankinden daha çok endişeleniyorum. En azından daha önce Bridget ve Abbie ona eşlik ediyordu ama şimdi onlar da geliyor, burada yalnız kalacak." Giysileri katlamaya ve bavula koymaya devam ediyorum.

Hüzünle gülümsüyor. "O da gelebilir. Bunu sana söylemiştim."

"Yapmayacak. Bütün hafta onu ikna etmeye çalıştım." İçimi çektim. Bir nefes veriyorum ve gardırobun içine geri dönüyorum.

"Acele et. Acıktım," diye sesleniyor Joshua.

Kafamı dolaptan çıkardım. "O zaman git ve bize yemek hazırla, sikik." Kimi kandırıyor *bu... Acele et, acıktım.*

"Akşam yemeği için dışarı çıkabiliriz demek istedim. Evde hiç yemek yok."

Başımı tekrar gardıroptan çıkardım. "Joshua, yarın gidiyoruz. Bu akşam yemeğe çıkmayacağım."

Başını sallar. "Görünüşe göre benim için işin bitti."

Gülümsüyorum. "Hayır, gidip ayakkabı kutusundan günlüklerimi alıp bu çantaya koyabilir misin?" Joshua gardıroba doğru yürürken yatağımın üzerine büyük bir çanta koyuyorum ve komodinin çekmecesini açıyorum. Gözlerim çekmeceye bakarken kalbim duracak gibi oluyor.

"Joshua," diye sesleniyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor.

"Eşyalarımı topladın mı?" "Hayır,"

diye yanıtlıyor. "Ne eşyası?" "Buraya gelebilir misin bebeğim?"

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atmaya başlarken korkuya kapılıyorum ve gözlerim odanın içinde geziniyor. "Buraya biri girmiş."

Kaşlarını çatıyor ve çekmecedeki neye baktığımı görmek için yanıma geliyor. Pembe vibratörüm boş bir çekmecedeki duruyor ama iç çamaşırım yok. "Aman Tanrım, buradaymış. Buraya girmiş."

Joshua çekmeceye bakarak tekrar kaşlarını çatıyor. "Hiç gitmediğinden emin misin?"

"İç çamaşırım nerede Joshua?" Panik içinde başımı tutarken bağıriyorum. Telefonumu almak için odadan çıktım.

"Kimi arıyorsun?" Joshua paniklediğimi anlayınca tersliyor.

"Max," diye tükürdüm.

Telefonunu çıkarır ve Ben'i arar. "Buraya gelebilir misin lütfen? Bir sorunumuz var."

BÖLÜM 31

Phuket'e giden uçakta Adrian'ın yanında oturuyorum. Joshua Los Angeles'a giderken bir haftalığına buraya gelmemiz için ısrar etti. Görünüşe göre burası dünyada rahatlayabileceği tek yerlerden biri ve ben de bunu görmek için sabırsızlanıyorum. Abbie ve Cameron'la kâğıt oynarken sessizce onu izliyorum. Dün gece uyumadı. O, Max ve Ben bütün gece güvenlik kasetlerini izlediler. Dün daireme biri girmiş. Hiç aklıma gelmezdi. Bunu kim yapmak ister ki? Hiç mantıklı değil. Beni bu kadar korkutmalarının sebebi hâlâ bilinmiyor ve Joshua çılgına dönmüştü. Bir uçağa bindiğim için hiç bugünkü kadar mutlu olmamıştım. TC'nin cinayeti, seri katil Coby Allender, Margaret Stanton ve onun nihai ihaneti, buradan gitmek için sabırsızlanıyorum. Joshua'nın sınır tanımayan kahkahaları kabinde yankılanıyor ve ben de onların etkileşimlerine genişçe gülümsüyorum. Uçuştan iki saat sonra takım elbisesini değiştirdi ve o zamandan beri gerçek güzel Josh ziyarete geldi. Onun yerinde olmak ve her zaman bu kadar inceleme altında olmak nasıl bir şey olmalı? Yine de rahatlatıcı olan, kızların yanında nihayet kendisi gibi davranıyor olması. Sanırım onların daha önce düşündüğünden daha fazla yanında olacaklarını fark etti ve sonunda gardını indirdi. Bridget uçağın arka tarafında Ben ve diğer gardiyanlarla konuşuyor ve Adrian da benimle oturmak için aşağı indi. Abbie pokerde kıcına tekme yiyor.

"Hile yapıyorlar." Adrian
gülümsüyor. Kaşlarımı çattım.

"Kim?"

"Joshua Cam'e kart saymayı öğretiyor." Sırıttı. Ağzım açık kaldı. "Joshua kart saymayı biliyor mu?" Kaşlarını kaldırıyor ve gülümsüyor. "Ahuh."

Gözlerimi kısıyorum. "Bu kadar zeki olmak nasıl bir şey olmalı, Adrian?" İç çekiyorum.

Hüzünle gülümsüyor. "Yalnız olduğunu hayal ediyorum, Sindirella." Yüzüm düştü. "Yalnız mı?" Soruyorum.

"Joshua'nın içi dışıyla uyuşmuyor." "Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Şuna bakın." Eliyle işaret ediyor ve gözlerim oynarken özgürce gülen güzel adamıma kayıyor ve genişçe gülümsüyorum.

"Bir film yıldızı gibi görünüyor, bu yüzden insanlar onun aptal olmasını bekliyor, bu yüzden pek çok insan zeka eksiklikleri nedeniyle onu kızdırıyor. İçten içe onun gibi olan insanlar, hayatlarının çoğunu bilgisayar başında ya da oyun oynayarak geçirdikleri için neredeyse hiç hayat tecrübesi olmayan bilgisayar meraklıları." İç çekiyor. "O iki dünya arasında ve paparazzilerin ona bu kadar ilgi duymasının nedeni de bu. Faturaya uymuyor - normal değil." Gülümsüyor.

Kaşlarımı çattım. "Bu yüzden mi sen ve Cam ile bu kadar çok vakit geçiriyor?"

Gülümsüyor. "Evet, sanırım öyle." Omuz silkiyor. "Cam onun kardeşi ve ben de ona o kadar yakınım ki kardeşi gibiyim, bizimle rahat hissediyor. Kendisi olabiliyor."

Gözlerim tekrar Joshua'ya kayarken gülümsüyorum. "Bunu başaracağımızı mı düşünüyordun Adrian?" diye soruyorum.

Gülümsüyor ve elimi avucunun içine alıyor. "Umarım öyledir, bu büyük bir dövme."

Bir kıkırdama yükseliyor ve ben iç çekiyorum, şanslı bir kaltağım. "Bana nereye gittiğimizi anlat. Neden bu kadar çok seviyor?" Birlikte yaşayacağımız hayat ve sahip olduğumuz gelecek beni heyecanlandırmaya başlıyor.

Gülümsüyor ve başını tekrar koltuğa koyuyor.

"Joshua, Phuket'teki Kamala Plajı'nın uçurumunda birbirine bitişik dört mülkün sahibi."

Arkama yaslanıyorum ve o hâlâ elinde tuttuğu parmaklarımla oynuyor.

"Joshua orada kendisi, kamera yok, kız yok, koruma yok. Sadece Josh."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Kız yok mu?"

Başını iki yana sallıyor. "Ben genellikle Joshua ile Kamala'da kalıyorum ve Cameron ile Ben'in her birinin kendi evi var."

Özlemle gülümsüyorum. "Neden ikiniz de orada takılmıyorsunuz?"

Omuz silkiyor. "Sadece yapmıyoruz. Neden bilmiyorum. Cameron ve Ben'in Taylandlı kızlara karşı bir ilgisi var ve bu yüzden kendi evlerini alıyorlar. Joshua ve ben

Sadece dinleniyoruz. Kitap okuyoruz, kokteyl içiyoruz, sahile gidip yüzüyoruz. Bilmiyorum.

-Bu her zaman böyle olmuştur. Orada çok zaman geçiriyoruz." "Ne kadar zaman?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor. "Yılda sekiz haftaya kadar." Kaşlarımı çattım. "Gerçekten mi? Bu çok uzun bir süre."

"Bence Joshua atlarını oraya götürebilseydi sürekli olarak orada yaşardı." Dinlerken gülümsüyorum.

"İyi misin?" Elinin arkasını öperken soruyorum.

Hüzünle gülümsüyor. "Pek emin değilim, Nicholas'ın farklı olduğunu sanıyordum. Yaralandım."

Yüzüm düştü. "Bence o hâlâ farklı, Adrian. Bir kocayı kaybetmek kolay olamaz. Hayatına devam etmek için doğal bir ilerleme, suçluluk duygusu."

Başını sallıyor. "Beni takip etti Tash ve sonra aramızda gerçekten aşk olduğunu anladığında bana kocası öldüğünde böyle hissettiği için suçlu olduğunu söyledi." Başını iki yana sallıyor. "Hikâyenin mutlu sonla bitmeyeceğini bilmem gerekirdi. Aslında biliyordum ve bu yüzden ona bu kadar uzun süre direndim." İç geçiriyor ve ben de elinin tersini sempatik bir şekilde tekrar öpüyorum.

"Eminim her şey yoluna girecektir. Joshua ve bana bak, cehenneme gidip geldik. Sonunda aşk her zaman kazanır Adrian, buna gerçekten inanıyorum."

Şakayla karışık gözlerini bana dikeyyor. "Evet ama senin adın Cinderella, ve sen beyaz atlı prensle bir peri masalında yaşıyorsun." Gülüyor.

"Prens Lamborghini demek istiyorsun." Ben kıkırdıyorum, o da yüksek sesle gülüyor. "İniş için hazırlanın." İnterkomdan bir ses geldi.

Joshua koltuklarımızın arkasına doğru eğiliyor ve ben dönüyorum. Ne kadar zamandır konuşmalarımızı dinliyordu? Bana göz kırpmıyor ve konuşulanlara kulak misafiri olduğunu anlıyorum.

Adrian ayağa kalkıp koltuğuna geri dönüyor ve Joshua yanımdaki koltuğa yığılıyor.

Eğiliyor ve emniyet kemerimi bağlıyor. "Yeni hayatımıza birlikte başlamaya hazır mısın değerli kızım?" diyor nazikçe.

Kalbim eriyor. "Öyleyim," diye fısıldıyorum.

"Ne kadar sevildiğinin farkında mısın?" diye fısıldıyor eğilip beni dudaklarımdan nazikçe öperken ve ben ayaklarının dibinde bayılıyorum.

"İstiyorum," öpücüğüne gülümsüyorum.

"Ne kadar sevildiğini biliyor musun Joshua Stanton?" Onun içine nefes
Dud alıyorum
akla

r. "İstiyorum," diye yumuşak bir şekilde yanıtlıyor.

Geri çekilip bana baktı ve gözlerindeki duygu
Tüylerim diken diken oldu. Uçağın inişini hatırlamıyorum. Sadece
yanaklarımdaki iki eli ve güzel Lamborghini'nden gelen güzel ve samimi
öpücüğü hatırlıyorum.

Sonunda rahatlayabilirim.

Ben ve Adrian'ın evinde kahvaltının servis edildiği havuzun güvertesine
çıkıyoruz ve herkesi gördüğümde gülüyorum. Hepsi bizim gelişimizi
alkışlıyor. Tayland'da muazzam bir hafta geçirdim. Tüm hayatım değişti.

"Hepiniz bok gibi
görünüyorsunuz." Kıkırdıyorum.

"Kapa çeneni," diye iç geçiriyor
Bridget.

Adrian başını ellerinin arasından kaldırır. "Siz ikiniz dün gece nereye
kayboldunuz?" diye sorar.

"Kutlamaya yalnız gittik." Joshua elimi tutup arkasından öperken
gülümsüyor. Yanaklarım kızarıyor -kutlama yaptık.

"Cameron nerede?" diye
soruyorum. "Mutfakta," diye
cevaplıyor Ben.

Joshua ve ben eve girip Cam'i görmek için mutfığa geçtik.

Telefonla konuşuyor ve endişesi çok açık. Joshua dinlerken kaşlarını
çatıyor. Cameron telefonu kapatır ve başını ellerinin arasına alır.

Joshua'ya kaşlarımı çatarak soruyorum. Omuz
silkiyor. "Ne oldu dostum?" Joshua sessizce
soruyor.

Cameron'ın perili gözleri onunkilerle buluşur. "Kan testlerinin
sonuçları geldi," diye fısıldıyor.

"Ve?" Joshua cevap verir.

"Ben bir Stanton değilim," diye fısıldıyor Cameron.

Okuduğunuz için teŖekkürler.
Bir sonraki bölüm için bizi izlemeye devam edin.
Stanton Tamamen

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.